ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ, ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ, ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ,

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ, ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ, ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

।। ਜਾਪੁ ।।

ਆਦਿ ਸਚੁ, ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ।।

ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ, ਨਾਨਕ. ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ।।੧।।

ਸੋਚੈ, ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ, ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ, ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ, ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ, ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ, ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ; ਨਾਨਕ, ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਆਕਾਰ, ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ, ਹੁਕਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹੁਕਮੀ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ, ਹੁਕਮਿ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈਅਹਿ ॥ ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੀ ਬਖਸੀਸ, ਇਕਿ ਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਈਅਹਿ ॥ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ, ਬਾਹਰਿ ਹੁਕਮ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੇ ਬੁਝੈ, ਤ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥

ਗਾਵੈ ਕੋ ਤਾਣੁ, ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਤਾਣੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ, ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ, ਗੁਣ ਵਡਿਆਈਆ ਚਾਰ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ, ਵਿਦਿਆ ਵਿਖਮੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ, ਸਾਜਿ ਕਰੇ ਤਨੁ ਖੇਹ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ, ਜੀਅ ਲੈ ਫਿਰਿ ਦੇਹ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ, ਜਾਪੈ ਦਿਸੈ ਦੂਰਿ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ, ਵੇਖੈ ਹਾਦਰਾ ਹਦੂਰਿ ॥ ਕਥਨਾ ਕਥੀ, ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ॥ ਕਥਿ ਕਥਿ ਕਥੀ, ਕੋਟੀ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥

ਦੇਦਾ ਦੇ, ਲੈਦੇ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥ ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਤਰਿ, ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥
ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ, ਚਲਾਏ ਰਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ, ਵਿਗਸੈ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੩॥
ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਨਾਇ, ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰੁ ॥ ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ,
ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਫੇਰਿ ਕਿ ਅਗੈ ਰਖੀਐ, ਜਿਤੁ ਦਿਸੈ ਦਰਬਾਰੁ ॥
ਮੁਹੌ ਕਿ ਬੋਲਣੁ ਬੋਲੀਐ, ਜਿਤੁ ਸੁਣਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਨਾਉ,
ਵਡਿਆਈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਕਰਮੀ ਆਵੈ ਕਪੜਾ, ਨਦਰੀ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥
ਨਾਨਕ, ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ, ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਿਆਰੁ ॥੪॥
ਥਾਪਿਆ ਨ ਜਾਇ, ਕੀਤਾ ਨ ਹੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ, ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥
ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ, ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਵੀਐ, ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥
ਗਾਵੀਐ ਸੁਣੀਐ, ਮਨਿ ਰਖੀਐ ਭਾਉ ॥ ਦੁਖੁ ਪਰਹਰਿ, ਸੁਖੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੰ, ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਦੰ, ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਈਸਰੁ,
ਗੁਰੁ ਗੋਰਖੁ ਬਰਮਾ, ਗੁਰੁ ਪਾਰਬਤੀ ਮਾਈ ॥ ਜੇ ਹਉ ਜਾਣਾ, ਆਖਾ ਨਾਹੀ,
ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥

ਸਭਨਾਂ ਜੀਆਂ ਕਾ, ਇਕੁ ਦਾਤਾ, ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੫॥
ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਾਂ, ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾਂ, ਵਿਣੁ ਭਾਣੇ, ਕਿ ਨਾਇ ਕਰੀ ॥
ਜੇਤੀ ਸਿਰਠਿ ਉਪਾਈ ਵੇਖਾਂ, ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿ ਮਿਲੈ ਲਈ ॥
ਮਤਿ ਵਿਚਿ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਿਕ, ਜੇ ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ ॥
ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸਭਨਾਂ ਜੀਆਂ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ, ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ
॥੬॥ ਜੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਆਰਜਾ, ਹੋਰ ਦਸੂਣੀ ਹੋਇ ॥ ਨਵਾਂ ਖੰਡਾਂ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਐ,
ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਚੰਗਾ ਨਾਉ ਰਖਾਇ ਕੈ, ਜਸੁ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਲੇਇ ॥
ਜੇ ਤਿਸੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ, ਤ ਵਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੇ ॥ ਕੀਟਾਂ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟੁ ਕਰਿ,
ਦੋਸੀ ਦੋਸੁ ਧਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਗੁਣਿ ਗੁਣੁ ਕਰੇ, ਗੁਣਵੰਤਿਆਂ ਗੁਣੁ ਦੇ ॥
ਤੇਹਾ ਕੋਇ ਨ ਸੁਝਈ, ਜਿ ਤਿਸੁ ਗੁਣੁ ਕੋਇ ਕਰੇ ॥੭॥
ਸੁਣਿਐ, ਸਿਧ ਪੀਰ ਸੁਰਿ ਨਾਥ ॥ ਸੁਣਿਐ, ਧਰਤਿ ਧਵਲ ਆਕਾਸ ॥
ਸੁਣਿਐ, ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲ ॥ ਸੁਣਿਐ, ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਲੁ ॥
ਨਾਨਕ, ਭਗਤਾਂ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ, ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੮॥

ਸੁਣਿਐ, ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਇੰਦੁ ॥ ਸੁਣਿਐ, ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਣ ਮੰਦੁ ॥
ਸੁਣਿਐ, ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਨਿ ਭੇਦ ॥ ਸੁਣਿਐ, ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵੇਦ ॥
ਨਾਨਕ, ਭਗਤਾਂ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ, ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੯॥
ਸੁਣਿਐ, ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ, ਅਠਸਠਿ ਕਾ ਇਸਨਾਨੁ ॥
ਸੁਣਿਐ, ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵਹਿਂ ਮਾਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ, ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥
ਨਾਨਕ, ਭਗਤਾਂ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ, ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੧੦॥
ਸੁਣਿਐ, ਸਰਾਂ ਗੁਣਾਂ ਕੇ ਗਾਹ ॥ ਸੁਣਿਐ, ਸੇਖ ਪੀਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥
ਸੁਣਿਐ, ਅੰਧੇ ਪਾਵਹਿਂ ਰਾਹੁ ॥ ਸੁਣਿਐ, ਹਾਥ ਹੋਵੈ ਅਸਗਾਹੁ ॥
ਨਾਨਕ, ਭਗਤਾਂ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ, ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੧੧॥
ਮੰਨੇ ਕੀ ਗਤਿ, ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ, ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥
ਕਾਗਦਿ ਕਲਮ, ਨ ਲਿਖਣਹਾਰੁ ॥ ਮੰਨੇ ਕਾ, ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਐਸਾ ਨਾਮੁ, ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ, ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੨॥
ਮੰਨੈ, ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ, ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥

ਮੰਨੈ, ਮੁਹਿ ਚੋਟਾਂ ਨਾ ਖਾਇ ॥ ਮੰਨੈ, ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥
ਐਸਾ ਨਾਮੁ, ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ, ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੩॥
ਮੰਨੈ, ਮਾਰਗਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮੰਨੈ, ਪਤਿ ਸਿਉਂ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥
ਮੰਨੈ, ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥ ਮੰਨੈ, ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨਬੰਧੁ ॥
ਐਸਾ ਨਾਮੁ, ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ, ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੪॥
ਮੰਨੈ, ਪਾਵਹਿਂ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮੰਨੈ, ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥
ਮੰਨੈ, ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥ ਮੰਨੈ, ਨਾਨਕ, ਭਵਹਿਂ ਨ ਭਿਖ ॥
ਐਸਾ ਨਾਮੁ, ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ, ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੫॥
ਪੰਚ ਪਰਵਾਣ, ਪੰਚ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਪੰਚੇ ਪਾਵਹਿਂ, ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ॥
ਪੰਚੇ ਸੋਹਹਿਂ, ਦਰਿ ਰਾਜਾਨੁ ॥ ਪੰਚਾਂ ਕਾ, ਗੁਰੁ ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ ॥
ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ, ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਕਰਤੇ ਕੈ ਕਰਣੈ, ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥
ਧੌਲੁ ਧਰਮੁ, ਦਇਆ ਕਾ ਪੂਤੁ ॥ ਸੰਤੋਖੁ ਥਾਪਿ, ਰਖਿਆ ਜਿਨਿ ਸੂਤਿ ॥
ਜੇ ਕੋ ਬੁਝੈ, ਹੋਵੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਧਵਲੈ ਉਪਰਿ, ਕੇਤਾ ਭਾਰੁ ॥

ਧਰਤੀ, ਹੋਰੁ ਪਰੈ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ ।। ਤਿਸ ਤੇ ਭਾਰੁ, ਤਲੈ ਕਵਣੁ ਜੋਰੁ ।।
ਜੀਅ ਜਾਤਿ, ਰੰਗਾ ਕੇ ਨਾਵ ।। ਸਭਨਾਂ ਲਿਖਿਆ, ਵੁੜੀ ਕਲਾਮ ।।
ਏਹੁ ਲੇਖਾ, ਲਿਖਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ।। ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ, ਕੇਤਾ ਹੋਇ ।।
ਕੇਤਾ ਤਾਣੁ ਸੁਆਲਿਹੁ ਰੂਪੁ ।। ਕੇਤੀ ਦਾਤਿ, ਜਾਣੈ ਕੌਣੁ ਕੂਤੁ ।।
ਕੀਤਾ ਪਸਾਉ, ਏਕੋ ਕਵਾਉ ।। ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਏ, ਲਖ ਦਰੀਆਉ ।।
ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ, ਕਹਾਂ ਵੀਚਾਰੁ ।। ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾਂ, ਏਕ ਵਾਰ ।।
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ, ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ।। ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ, ਨਿਰੰਕਾਰ ।।੧੬।।
ਅਸੰਖ ਜਪ, ਅਸੰਖ ਭਾਉ ।। ਅਸੰਖ ਪੂਜਾ, ਅਸੰਖ ਤਪ ਤਾਉ ।।
ਅਸੰਖ ਗਰੰਥ, ਮੁਖਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ।। ਅਸੰਖ ਜੋਗ, ਮਨਿ ਰਹਹਿਂ ਉਦਾਸ ।।
ਅਸੰਖ ਭਗਤ, ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰ ।। ਅਸੰਖ ਸਤੀ, ਅਸੰਖ ਦਾਤਾਰ ।।
ਅਸੰਖ ਸੂਰ, ਮੁਹਂ ਭਖ ਸਾਰ ।। ਅਸੰਖ ਮੋਨਿ, ਲਿਵ ਲਾਇ ਤਾਰ ।।
ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ, ਕਹਾਂ ਵੀਚਾਰੁ ।। ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾਂ, ਏਕ ਵਾਰ ।।
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ, ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ।। ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ, ਨਿਰੰਕਾਰ ।।੧੭।।

ਅਸੰਖ ਮੂਰਖ, ਅੰਧ ਘੋਰ ॥ ਅਸੰਖ ਚੋਰ, ਹਰਾਮਖੋਰ ॥
ਅਸੰਖ ਅਮਰ, ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਜੋਰ ॥ ਅਸੰਖ ਗਲਵਢ, ਹਤਿਆ ਕਮਾਹਿ ॥
ਅਸੰਖ ਪਾਪੀ, ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਅਸੰਖ ਕੂੜਿਆਰ, ਕੂੜੇ ਫਿਰਾਹਿ ॥
ਅਸੰਖ ਮਲੇਛ, ਮਲੁ ਭਖਿ ਖਾਹਿ ॥ ਅਸੰਖ ਨਿੰਦਕ, ਸਿਰਿ ਕਰਹਿ ਭਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕੁ, ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ, ਏਕ ਵਾਰ ॥
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ, ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ, ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੮॥
ਅਸੰਖ ਨਾਵ, ਅਸੰਖ ਥਾਵ ॥ ਅਗੰਮ ਅਗੰਮ, ਅਸੰਖ ਲੋਅ ॥ ਅਸੰਖ ਕਹਹਿ, ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਹੋਇ ॥ ਅਖਰੀ, ਨਾਮੁ, ਅਖਰੀ, ਸਾਲਾਹ ॥ ਅਖਰੀ, ਗਿਆਨੁ, ਗੀਤ ਗੁਣ ਗਾਹ ॥ ਅਖਰੀ, ਲਿਖਣੁ, ਬੋਲਣੁ ਬਾਣਿ ॥ ਅਖਰਾ, ਸਿਰਿ, ਸੰਜੋਗੁ ਵਖਾਣਿ ॥ ਜਿਨਿ ਏਹਿ ਲਿਖੇ, ਤਿਸੁ ਸਿਰਿ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਵ ਫੁਰਮਾਏ, ਤਿਵ ਤਿਵ ਪਾਹਿ ॥ ਜੇਤਾ ਕੀਤਾ, ਤੇਤਾ ਨਾਉ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ, ਨਾਹੀ ਕੋ ਥਾਉ ॥
ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ, ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ, ਏਕ ਵਾਰ ॥
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ, ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ, ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੯॥

ਭਰੀਐ ਹਥੁ ਪੈਰੁ, ਤਨੁ ਦੇਹ ।। ਪਾਣੀ ਧੋਤੈ, ਉਤਰਸੁ ਖੇਹ ।। ਮੂਤ ਪਲੀਤੀ,
ਕਪੜੁ ਹੋਇ ।। ਦੇ ਸਾਬੂਣੁ, ਲਈਐ ਓਹੁ ਧੋਇ ।। ਭਰੀਐ ਮਤਿ, ਪਾਪਾਂ ਕੈ ਸੰਗਿ ।।
ਓਹੁ ਧੋਪੈ, ਨਾਵੈਂ ਕੈ ਰੰਗਿ ।। ਪੁੰਨੀ ਪਾਪੀ, ਆਖਣੁ ਨਾਹਿਂ ।। ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਣਾ,
ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ।। ਆਪੇ ਬੀਜਿ, ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹੁ ।। ਨਾਨਕ, ਹੁਕਮੀ ਆਵਹੁ ਜਾਹੁ ।।੨੦।।
ਤੀਰਥੁ ਤਪੁ, ਦਇਆ ਦਤੁ ਦਾਨੁ ।। ਜੇ ਕੋ ਪਾਵੈ, ਤਿਲ ਕਾ ਮਾਨੁ ।। ਸੁਣਿਆ ਮੰਨਿਆ,
ਮਨਿ ਕੀਤਾ ਭਾਉ ।। ਅੰਤਰ ਗਤਿ, ਤੀਰਥਿ ਮਲਿ ਨਾਉ ।। ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ,
ਮੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ।। ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਕੀਤੇ, ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ।। ਸੁਅਸਤਿ ਆਥਿ,
ਬਾਣੀ ਬਰਮਾਉ ।। ਸਤਿ ਸੁਹਾਣੁ, ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ।। ਕਵਣੁ ਸੁ ਵੇਲਾ,
ਵਖਤੁ ਕਵਣੁ, ਕਵਣ ਥਿਤਿ, ਕਵਣੁ ਵਾਰੁ ।। ਕਵਣਿ ਸਿ ਰੁਤੀ ਮਾਹੁ ਕਵਣੁ,
ਜਿਤੁ ਹੋਆ ਆਕਾਰੁ ।। ਵੇਲ ਨ ਪਾਈਆ ਪੰਡਤੀਂ, ਜਿ ਹੋਵੈ ਲੇਖੁ ਪੁਰਾਣੁ ।।
ਵਖਤੁ ਨ ਪਾਇਓ ਕਾਦੀਆਂ, ਜਿ ਲਿਖਨਿ ਲੇਖੁ ਕੁਰਾਣੁ ।। ਥਿਤਿ ਵਾਰੁ ਨਾ ਜੋਗੀ ਜਾਣੈ,
ਰੁਤਿ ਮਾਹੁ ਨਾ ਕੋਈ ।। ਜਾ ਕਰਤਾ ਸਿਰਠੀ ਕਉ ਸਾਜੇ, ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ।।
ਕਿਵ ਕਰਿ ਆਖਾਂ, ਕਿਵ ਸਾਲਾਹੀਂ, ਕਿਉਂ ਵਰਨੀਂ, ਕਿਵ ਜਾਣਾ ।। ਨਾਨਕ,

ਆਖਣਿ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ, ਇਕਦੂ ਇਕੁ ਸਿਆਣਾ ।। ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ, ਵਡੀ ਨਾਈ,
ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ।। ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੋ ਆਪੌ ਜਾਣੈ, ਅਗੈ ਗਇਆ ਨ ਸੋਹੈ ।।੨੧।।
ਪਾਤਾਲਾ ਪਾਤਾਲ ਲੱਖ, ਆਗਾਸਾ ਆਗਾਸ ।। ਓੜਕ ਓੜਕ ਭਾਲਿ ਥਕੇ,
ਵੇਦ ਕਹਨਿ ਇਕ ਵਾਤ ।। ਸਹਸ ਅਠਾਰਹ ਕਹਨਿ ਕਤੇਬਾ, ਅਸੁਲੂ ਇਕੁ ਧਾਤੁ ।।
ਲੇਖਾ ਹੋਇ ਤ ਲਿਖੀਐ, ਲੇਖੈ ਹੋਇ ਵਿਣਾਸੁ ।। ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਆਖੀਐ,
ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੁ ।।੨੨।। ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਿ, ਏਤੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈਆ ।।
ਨਦੀਆਂ ਅਤੈ ਵਾਹ, ਪਵਹਿਂ ਸਮੁੰਦਿ, ਨ ਜਾਣੀਅਹਿਂ ।। ਸਮੁੰਦ ਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨ,
ਗਿਰਹਾ ਸੇਤੀ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ।। ਕੀੜੀ ਤੁਲਿ ਨ ਹੋਵਨੀ, ਜੇ ਤਿਸੁ ਮਨਹੁਂ ਨ ਵੀਸਰਹਿਂ ।।੨੩।।
ਅੰਤੁ ਨ ਸਿਫਤੀ, ਕਹਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ।। ਅੰਤੁ ਨ ਕਰਣੈ, ਦੇਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ।।
ਅੰਤੁ ਨ ਵੇਖਣਿ, ਸੁਣਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ।। ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ, ਕਿਆ ਮਨਿ ਮੰਤੁ ।।
ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ, ਕੀਤਾ ਆਕਾਰੁ ।। ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ, ਪਾਰਾਵਾਰੁ ।।
ਅੰਤ ਕਾਰਣਿ, ਕੇਤੇ ਬਿਲਲਾਹਿਂ ।। ਤਾ ਕੇ ਅੰਤ, ਨ ਪਾਏ ਜਾਹਿਂ ।।
ਏਹੁ ਅੰਤੁ, ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ।। ਬਹੁਤਾ ਕਹੀਐ, ਬਹੁਤਾ ਹੋਇ ।।

ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ, ਊਚਾ ਥਾਉ ॥ ਊਚੇ ਉਪਰਿ, ਊਚਾ ਨਾਉ ॥
ਏਵਡੁ ਊਚਾ, ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਊਚੇ ਕਉ, ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥
ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ, ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ, ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ਦਾਤਿ ॥੨੪॥
ਬਹੁਤਾ ਕਰਮੁ, ਲਿਖਿਆ ਨਾ ਜਾਇ ॥ ਵਡਾ ਦਾਤਾ, ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥
ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ, ਜੋਧ ਅਪਾਰ ॥ ਕੇਤਿਆ ਗਣਤ, ਨਹੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਕੇਤੇ,
ਖਪਿ ਤੁਟਹਿ ਵੇਕਾਰ ॥ ਕੇਤੇ ਲੈ ਲੈ, ਮੁਕਰੁ ਪਾਹਿ ॥ ਕੇਤੇ ਮੂਰਖ, ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥
ਕੇਤਿਆ ਦੂਖ ਭੂਖ, ਸਦ ਮਾਰ ॥ ਏਹਿ ਭਿ, ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ ਦਾਤਾਰ ॥
ਬੰਦਿ ਖਲਾਸੀ, ਭਾਣੈ ਹੋਇ ॥ ਹੋਰੁ, ਆਖਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥
ਜੇ ਕੋ ਖਾਇਕੁ, ਆਖਣਿ ਪਾਇ ॥ ਓਹੁ ਜਾਣੈ, ਜੇਤੀਆ ਮੁਹਿ ਖਾਇ ॥
ਆਪੇ ਜਾਣੈ, ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ ਆਖਹਿ, ਸਿ ਭਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥
ਜਿਸਨੋ ਬਖਸੇ, ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹ ॥ ਨਾਨਕ, ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥੨੫॥
ਅਮੁਲ ਗੁਣ, ਅਮੁਲ ਵਾਪਾਰ ॥ ਅਮੁਲ ਵਾਪਾਰੀਏ, ਅਮੁਲ ਭੰਡਾਰ ॥
ਅਮੁਲ ਆਵਹਿ, ਅਮੁਲ ਲੈ ਜਾਹਿ ॥ ਅਮੁਲ ਭਾਇ, ਅਮੁਲਾ ਸਮਾਹਿ ॥

ਅਮੁਲੁ ਧਰਮੁ, ਅਮੁਲੁ ਦੀਬਾਣੁ ।। ਅਮੁਲੁ ਤੁਲੁ, ਅਮੁਲੁ ਪਰਵਾਣੁ ।।
ਅਮੁਲੁ ਬਖਸੀਸ, ਅਮੁਲੁ ਨੀਸਾਣੁ ।। ਅਮੁਲੁ ਕਰਮੁ, ਅਮੁਲੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ।।
ਅਮੁਲੋ ਅਮੁਲੁ, ਆਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ।। ਆਖਿ ਆਖਿ, ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ।।
ਆਖਹਿ ਵੇਦ, ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ।। ਆਖਹਿ ਪੜੇ, ਕਰਹਿ ਵਖਿਆਣ ।।
ਆਖਹਿ ਬਰਮੇ, ਆਖਹਿ ਇੰਦ ।। ਆਖਹਿ ਗੋਪੀ, ਤੈ ਗੋਵਿੰਦ ।।
ਆਖਹਿ ਈਸਰ, ਆਖਹਿ ਸਿਧ ।। ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ, ਕੀਤੇ ਬੁਧ ।।
ਆਖਹਿ ਦਾਨਵ, ਆਖਹਿ ਦੇਵ ।। ਆਖਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰ, ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵ ।।
ਕੇਤੇ ਆਖਹਿ, ਆਖਣਿ ਪਾਹਿ ।। ਕੇਤੇ ਕਹਿ ਕਹਿ, ਉਠਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ।।
ਏਤੇ ਕੀਤੇ, ਹੋਰਿ ਕਰੇਹਿ ।। ਤਾ ਆਖਿ ਨ ਸਕਹਿ, ਕੇਈ ਕੇਇ ।।
ਜੇਵਡੁ ਭਾਵੈ, ਤੇਵਡੁ ਹੋਇ ।। ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ, ਸਾਚਾ ਸੋਇ ।।
ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁ ਵਿਗਾੜੁ ।। ਤਾ ਲਿਖੀਐ, ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ।।੨੬।।
ਸੋ ਦਰੁ ਕੇਹਾ, ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ, ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ।। ਵਾਜੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ,
ਕੇਤੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ।। ਕੇਤੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਨਿ, ਕੇਤੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ।।

ਗਾਵਹਿ ਤੁਹਨੋ ਪਉਣੁ, ਪਾਣੀ, ਬੈਸੰਤਰੁ, ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ॥
ਗਾਵਹਿ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਹਿ, ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥
ਗਾਵਹਿ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਦੇਵੀ, ਸੋਹਨਿ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਇੰਦ ਇਦਾਸਣਿ ਬੈਠੇ, ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ, ਗਾਵਨਿ ਸਾਧ ਵਿਚਾਰੇ ॥
ਗਾਵਨਿ ਜਤੀ, ਸਤੀ, ਸੰਤੋਖੀ, ਗਾਵਹਿ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸਰ, ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵੇਦਾਂ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਮੋਹਣੀਆਂ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ, ਸੁਰਗਾ ਮਛ ਪਇਆਲੇ ॥
ਗਾਵਨਿ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ, ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ, ਗਾਵਹਿ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡਾ, ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਧਾਰੇ ॥
ਸੇਈ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਹਿ, ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ, ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥
ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਨਿ, ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ, ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਵੀਚਾਰੇ ॥
ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ, ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥
ਹੈ, ਭੀ, ਹੋਸੀ, ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ, ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥
ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਂਤੀ, ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ, ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ॥

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ, ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ, ਜਿਵ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ, ਸੋਈ ਕਰਸੀ, ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥
ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁ, ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥੨੭॥
ਮੁੰਦਾ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਮੁ, ਪਤੁ ਝੋਲੀ, ਧਿਆਨ ਕੀ ਕਰਹਿਂ ਬਿਭੂਤਿ ॥
ਖਿੰਥਾ ਕਾਲੁ ਕੁਆਰੀ ਕਾਇਆਂ, ਜੁਗਤਿ ਡੰਡਾ ਪਰਤੀਤਿ ॥
ਆਈ ਪੰਥੀ, ਸਗਲ ਜਮਾਤੀ, ਮਨਿ ਜੀਤੈ ਜਗੁ ਜੀਤੁ ॥ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥
ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ, ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੨੮॥
ਭੁਗਤਿ ਗਿਆਨੁ ਦਇਆ ਭੰਡਾਰਣਿ, ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਜਹਿਂ ਨਾਦ ॥
ਆਪਿ ਨਾਥੁ ਨਾਥੀ ਸਭ ਜਾ ਕੀ, ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਅਵਰਾ ਸਾਦ ॥
ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਦੁਇ ਕਾਰ ਚਲਾਵਹਿਂ, ਲੇਖੇ ਆਵਹਿਂ ਭਾਗ ॥ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥
ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ, ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੨੯॥
ਏਕਾ ਮਾਈ ਜੁਗਤਿ ਵਿਆਈ, ਤਿਨਿ ਚੇਲੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥
ਇਕੁ ਸੰਸਾਰੀ ਇਕੁ ਭੰਡਾਰੀ, ਇਕੁ ਲਾਏ ਦੀ ਬਾਣੁ ॥

ਜਿਵ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ, ਜਿਵ ਹੋਵੈ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥
ਓਹੁ ਵੇਖੈ ਓਨਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ, ਬਹੁਤਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥
ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ, ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੩੦॥
ਆਸਣੁ ਲੋਇ ਲੋਇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ, ਸੁ ਏਕਾ ਵਾਰ ॥
ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ, ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ॥ ਆਦੇਸੁ
ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ, ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੩੧॥
ਇਕ ਦੂ, ਜੀਭੌ ਲਖ ਹੋਹਿ, ਲਖ ਹੋਵਹਿ ਲਖ ਵੀਸ ॥ ਲਖੁ ਲਖੁ ਗੇੜਾ ਆਖੀਅਹਿ,
ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਜਗਦੀਸ ॥ ਏਤੁ ਰਾਹਿ ਪਤਿ ਪਵੜੀਆ, ਚੜੀਐ ਹੋਇ ਇਕੀਸ ॥
ਸੁਣਿ ਗਲਾ ਆਕਾਸ ਕੀ, ਕੀਟਾ ਆਈ ਰੀਸ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ, ਕੂੜੀ ਕੂੜੈ ਠੀਸ
॥੩੨॥ ਆਖਣਿ ਜੋਰੁ ਚੁਪੈ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਮੰਗਣਿ ਦੇਣਿ ਨ ਜੋਰੁ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਰਾਜਿ ਮਾਲਿ ਮਨਿ ਸੋਰੁ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਜੁਗਤੀ ਛੁਟੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥
ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਨ ਕੋਇ ॥੩੩॥

ਰਾਤੀ, ਰੁਤੀ, ਥਿਤੀ, ਵਾਰ ।। ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਪਾਤਾਲ ।।
ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਥਾਪਿ, ਰਖੀ ਧਰਮਸਾਲ ।।
ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਕੇ ਰੰਗ ।। ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤ ।।
ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੁ ।। ਸਚਾ ਆਪਿ ਸਚਾ ਦਰਬਾਰੁ ।।
ਤਿਥੈ ਸੋਹਨਿ ਪੰਚ ਪਰਵਾਣੁ ।। ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ।।
ਕਚ ਪਕਾਈ ਓਥੈ ਪਾਇ ।। ਨਾਨਕ ਗਇਆ ਜਾਪੈ ਜਾਇ ।।੩੪।।
ਧਰਮ ਖੰਡ ਕਾ ਏਹੋ ਧਰਮੁ ।। ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਕਾ ਆਖਹੁ ਕਰਮੁ ।।
ਕੇਤੇ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਵੈਸੰਤਰ, ਕੇਤੇ ਕਾਨ ਮਹੇਸ ।। ਕੇਤੇ ਬਰਮੇ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਅਹਿ,
ਰੂਪ ਰੰਗ ਕੇ ਵੇਸ ।। ਕੇਤੀਆ ਕਰਮ ਭੂਮੀ ਮੇਰ ਕੇਤੇ, ਕੇਤੇ ਧੂ ਉਪਦੇਸ ।।
ਕੇਤੇ ਇੰਦ ਚੰਦ ਸੂਰ ਕੇਤੇ, ਕੇਤੇ ਮੰਡਲ ਦੇਸ ।। ਕੇਤੇ ਸਿਧ ਬੁਧ ਨਾਥ ਕੇਤੇ,
ਕੇਤੇ ਦੇਵੀ ਵੇਸ ।। ਕੇਤੇ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ, ਕੇਤੇ ਰਤਨ ਸਮੁੰਦ ।।
ਕੇਤੀਆ ਖਾਣੀ ਕੇਤੀਆ ਬਾਣੀ, ਕੇਤੇ ਪਾਤ ਨਰਿੰਦ ।।
ਕੇਤੀਆ ਸੁਰਤੀ ਸੇਵਕ ਕੇਤੇ, ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਅੰਤੁ ।।੩੫।।

ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਮਹਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਚੰਡੁ ॥ ਤਿਥੈ ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਕੋਡ ਅਨੰਦੁ ॥
ਸਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਰੂਪੁ ॥ ਤਿਥੈ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਐ ਬਹੁਤੁ ਅਨੂਪੁ ॥
ਤਾ ਕੀਆਂ ਗਲਾਂ, ਕਥੀਆਂ ਨਾ ਜਾਹਿਂ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥
ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ; ਸੁਰਤਿ, ਮਤਿ, ਮਨਿ, ਬੁਧਿ ॥ ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ; ਸੁਰਾਂ ਸਿਧਾਂ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥੩੬॥
ਕਰਮ ਖੰਡ ਕੀ, ਬਾਣੀ ਜੋਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ॥
ਤਿਥੈ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰ ॥ ਤਿਨ ਮਹਿ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰ ॥
ਤਿਥੈ ਸੀਤੋ ਸੀਤਾ ਮਹਿਮਾ ਮਾਹਿਂ ॥ ਤਾ ਕੇ ਰੂਪ ਨ ਕਥਨੇ ਜਾਹਿਂ ॥
ਨਾ ਓਹਿ ਮਰਹਿਂ ਨ ਠਾਗੇ ਜਾਹਿਂ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿਂ ॥
ਤਿਥੈ ਭਗਤ ਵਸਹਿਂ ਕੇ ਲੋਅ ॥ ਕਰਹਿਂ ਅਨੰਦੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥
ਸਚਖੰਡਿ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥
ਤਿਥੈ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਥੈ ਤ ਅੰਤ ਨ ਅੰਤ ॥
ਤਿਥੈ ਲੋਅ ਲੋਅ ਆਕਾਰ ॥ ਜਿਵ ਜਿਵ ਹੁਕਮੁ, ਤਿਵੈ ਤਿਵ ਕਾਰ ॥
ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਥਨਾ ਕਰੜਾ ਸਾਰੁ ॥੩੭॥

ਜਤੁ ਪਾਹਾਰਾ ਧੀਰਜੁ ਸੁਨਿਆਰੁ ॥ ਅਹਰਣਿ ਮਤਿ, ਵੇਦੁ ਹਥੀਆਰੁ ॥
ਭਉ ਖਲਾ ਅਗਨਿ ਤਪ ਤਾਉ ॥ ਭਾਂਡਾ ਭਾਉ, ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਤੁ ਢਾਲਿ ॥
ਘੜੀਐ ਸਬਦੁ, ਸਚੀ ਟਕਸਾਲ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ, ਕਰਮੁ ਤਿਨ ਕਾਰ ॥
ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ, ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੩੮॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ, ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ, ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥
ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ, ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥
ਚੰਗਿਆਈਆਂ ਬੁਰਿਆਈਆਂ, ਵਾਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥
ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ, ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥
ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ, ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥
ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ, ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥

(੯੬) ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧॥

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੋਚੈ, ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਤਾਈ ॥ ਬਿਲਪ ਕਰੇ, ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ॥
ਤ੍ਰਿਖਾ ਨ ਉਤਰੈ, ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ, ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ, ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥
ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ, ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ, ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰਾ ਮੁਖੁ ਸੁਹਾਵਾ ਜੀਉ, ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥ ਚਿਰੁ ਹੋਆ ਦੇਖੇ ਸਾਰਿੰਗ ਪਾਣੀ ॥
ਧੰਨੁ ਸੁ ਦੇਸੁ, ਜਹਾਂ ਤੂੰ ਵਸਿਆ, ਮੇਰੇ ਸਜਣ ਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ਜੀਉ ॥੨॥
ਹਉ ਘੋਲੀ, ਹਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ, ਗੁਰ ਸਜਣ ਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਇਕ ਘੜੀ ਨ ਮਿਲਤੇ, ਤਾਂ ਕਲਿਜੁਗੁ ਹੋਤਾ ॥ ਹੁਣਿ ਕਦਿ ਮਿਲੀਐ, ਪ੍ਰਿਅ ਤੁਧੁ ਭਗਵੰਤਾ ॥
ਮੋਹਿ ਰੈਣਿ ਨ ਵਿਹਾਵੈ, ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ, ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ, ਗੁਰ ਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ ॥੩॥
ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ, ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ, ਤਿਸੁ ਸਚੇ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਭਾਗੁ ਹੋਆ, ਗੁਰਿ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ, ਘਰ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥
ਸੇਵ ਕਰੀ, ਪਲੁ ਚਸਾ ਨ ਵਿਛੁੜਾਂ, ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥੪॥
ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ, ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ, ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥੧॥੮॥

(੬੬੦) ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ, ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ, ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ, ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ,
ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ, ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜੀਉ ਡਰਤੁ ਹੈ ਆਪਣਾ, ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣੁ ਸੇਵਿਆ, ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥੧॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਨੀਤ ਨਵਾ, ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ, ਅੰਤਿ ਛਡਾਏ ਸੋਇ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮੇਰੀ ਕਾਮਣੀ, ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੋਇ ॥੨॥ ਦਇਆਲ, ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਤਰਾ ॥ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬੰ ਸਾਚਾ ਏਕੁ ਹੈ, ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ, ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੩॥ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਪਿਆਰੇ, ਕੇਵ ਰਹਾ ॥ ਸਾ ਵਡਿਆਈ ਦੇਹਿ, ਜਿਤੁ ਨਾਮਿ ਤੇਰੇ ਲਾਗਿ ਰਹਾਂ ॥ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ, ਜਿਸੁ ਆਗੈ ਪਿਆਰੇ ਜਾਇ ਕਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇਵੀ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਣਾ, ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਚੰਉ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ, ਬਿੰਦ ਬਿੰਦ ਚੁਖ ਚੁਖ ਹੋਇ ॥੪॥ ਸਾਹਿਬ, ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ, ਬਿੰਦ ਬਿੰਦ ਚੁਖ ਚੁਖ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੪॥੧॥

(੭੨੧) ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧, ਘਰੁ ੩ ।। ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ।।
ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਾਇਆ ਪਾਹਿਆ ਪਿਆਰੇ, ਲੀਤੜਾ ਲਬਿ ਰੰਗਾਏ ।। ਮੇਰੈ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ, ਚੋਲੜਾ ਪਿਆਰੇ, ਕਿਉ ਧਨ ਸੇਜੈ ਜਾਏ ।।੧।। ਹੰਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਮਿਹਰਵਾਨਾ, ਹੰਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ।। ਹੰਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਤਿਨਾ ਕੈ, ਲੈਨਿ ਜੋ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ।। ਲੈਨਿ ਜੋ ਤੇਰਾ ਨਾਉ, ਤਿਨਾ ਕੈ ਹੰਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ।।੧।। ਰਹਾਉ ।।
ਕਾਇਆਂ ਰੰਙਣਿ ਜੇ ਥੀਐ ਪਿਆਰੇ, ਪਾਈਐ ਨਾਉ ਮਜੀਠ ।। ਰੰਙਣ ਵਾਲਾ ਜੇ ਰੰਙੈ ਸਾਹਿਬੁ, ਐਸਾ ਰੰਗੁ ਨ ਡੀਠ ।।੨।। ਜਿਨ ਕੇ ਚੋਲੇ ਰਤੜੇ ਪਿਆਰੇ, ਕੰਤੁ ਤਿਨਾ ਕੈ ਪਾਸਿ ।। ਧੂੜਿ ਤਿਨਾ ਕੀ ਜੇ ਮਿਲੈ ਜੀ, ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ।।੩।। ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਰੰਗੇ, ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ।। ਨਾਨਕ, ਕਾਮਣਿ ਕੰਤੈ ਭਾਵੈ, ਆਪੇ ਹੀ ਰਾਵੇਇ ।।੪।।੧।।੩।।
ਤਿਲੰਗ ਮ: ੧ ।। ਇਆਨੜੀਏ, ਮਾਨੜਾ ਕਾਇ ਕਰੇਹਿ ।। ਆਪਨੜੈ ਘਰਿ ਹਰਿ, ਰੰਗੋ ਕੀ ਨ ਮਾਣੇਹਿ ।। ਸਹੁ ਨੇੜੈ ਧਨ ਕੰਮਲੀਏ, ਬਾਹਰੁ ਕਿਆ ਢੂਢੇਹਿ ।। ਭੈ ਕੀਆਂ ਦੇਹਿ ਸਲਾਈਆਂ ਨੈਣੀ, ਭਾਵ ਕਾ ਕਰਿ ਸੀਗਾਰੋ ।। ਤਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜਾਣੀਐ ਲਾਗੀ, ਜਾ ਸਹੁ ਧਰੇ ਪਿਆਰੋ ।।੧।। ਇਆਣੀ ਬਾਲੀ ਕਿਆ ਕਰੇ, ਜਾ ਧਨ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ।।

ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇ ਬਹੁਤੇਰੇ, ਸਾ ਧਨ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾਂ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀਂ, ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਧਾਵੈ ॥ ਲਬ ਲੋਭ ਅਹੰਕਾਰ ਕੀ ਮਾਤੀ, ਮਾਇਆ ਮਾਹਿਂ ਸਮਾਣੀ ॥ ਇਨੀ ਬਾਤੀਂ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ, ਭਈ ਕਾਮਣਿ ਇਆਣੀ ॥੨॥ ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਵਾਹੈ, ਕਿਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੋ ਭਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨੀਐ, ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮੁ ਚੁਕਾਈਐ ॥ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ, ਤਉ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ਸਹੁ ਕਹੈ ਸੋ ਕੀਜੈ ਤਨੁ ਮਨੋ ਦੀਜੈ, ਐਸਾ ਪਰਮਲੁ ਲਾਈਐ ॥ ਏਵ ਕਹਹਿਂ ਸੋਹਾਗਣੀ ਭੈਣੇ, ਇਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ਤਾਂ ਸਹੁ ਪਾਈਐ, ਅਉਰੁ ਕੈਸੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਸਹੁ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ, ਸੋ ਦਿਨੁ ਲੇਖੈ, ਕਾਮਣਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਆਪਣੇ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ, ਨਾਨਕ ਸਾ ਸਭਰਾਈ ॥ ਐਸੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜ ਕੀ ਮਾਤੀ, ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਾਇ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸੁੰਦਰਿ ਸਾਇ ਸਰੂਪ ਬਿਚਖਣਿ, ਕਹੀਐ ਸਾ ਸਿਆਣੀ ॥੪॥੨॥੪॥

(੭੩੦) **ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥**

ਕਉਣ ਤਰਾਜੀ, ਕਵਣੁ ਤੁਲਾ, ਤੇਰਾ ਕਵਣੁ ਸਰਾਫੁ ਬੁਲਾਵਾਂ ॥ ਕਉਣੁ ਗੁਰੂ,

ਕੈ ਪਹਿ ਦੀਖਿਆ ਲੇਵਾਂ, ਕੈ ਪਹਿ ਮੁਲੁ ਕਰਾਵਾਂ ।।੧।। ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ, ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ।। ਤੂੰ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ, ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ, ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ ।।੧।। ਰਹਾਉ ।। ਮਨੁ ਤਾਰਾਜੀ, ਚਿਤੁ ਤੁਲਾ, ਤੇਰੀ ਸੇਵ ਸਰਾਫੁ ਕਮਾਵਾਂ ।। ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਸੋ ਸਹੁ ਤੋਲੀਂ, ਇਨ ਬਿਧਿ ਚਿਤੁ ਰਹਾਵਾਂ ।।੨।। ਆਪੇ ਕੰਡਾ ਤੋਲੁ ਤਰਾਜੀ, ਆਪੇ ਤੋਲਣਹਾਰਾ ।। ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਆਪੇ ਬੂਝੈ, ਆਪੇ ਹੈ ਵਣਜਾਰਾ ।।੩।। ਅੰਧੁਲਾ, ਨੀਚ ਜਾਤਿ, ਪਰਦੇਸੀ, ਖਿਨੁ ਆਵੈ ਤਿਲੁ ਜਾਵੈ ।। ਤਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕੁ ਰਹੰਦਾ, ਕਿਉ ਕਰਿ ਮੂੜਾ ਪਾਵੈ ।।੪।।੨।।੯।।

(੭੯੫) ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ, ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ, ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ, ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ, ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ, ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ।। ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ।। ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ।।

ਤੂ ਸੁਲਤਾਨੁ ਕਹਾਂ ਹਉਂ ਮੀਆਂ, ਤੇਰੀ ਕਵਨ ਵਡਾਈ ।। ਜੋ ਤੂ ਦੇਹਿਂ ਸੁ ਕਹਾ ਸੁਆਮੀ, ਮੈਂ ਮੂਰਖ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ।।੧।। ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾਂ, ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ।। ਜੈਸੇ, ਸਚ ਮਹਿਂ ਰਹਉਂ ਰਜਾਈ ।।੧।।ਰਹਾਉ ।। ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਝ ਤੇ, ਤੇਰੀ ਸਭ ਅਸਨਾਈ ।।

ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ, ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥੨॥ ਕਿਆ ਹਉ ਕਥੀ ਕਥੇ ਕਥਿ ਦੇਖਾਂ ਮੈ, ਅਕਥੁ ਨ ਕਥਨਾ ਜਾਈ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਆਖਾਂ, ਤਿਲੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੩॥ ਏਤੇ ਕੂਕਰ ਹਉ ਬੇਗਾਨਾ, ਭਉਕਾਂ ਇਸੁ ਤਨ ਤਾਈ ॥ ਭਗਤਿ ਹੀਣੁ ਨਾਨਕੁ ਜੇ ਹੋਇਗਾ, ਤਾ ਖਸਮੈ ਨਾਉ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨੁ ਮੰਦਰੁ, ਤਨੁ ਵੇਸ ਕਲੰਦਰੁ, ਘਟ ਹੀ ਤੀਰਥਿ ਨ੍ਹਾਵਾਂ ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਾਨਿ ਬਸਤੁ ਹੈ, ਬਾਹੁੜਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵਾਂ ॥੧॥ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਦਇਆਲ ਸੇਤੀ, ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ, ਪੀਰ ਪਰਾਈ ॥ ਹਮ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ਪਰਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਲੱਖ ਅਪਾਰਾ, ਚਿੰਤਾ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰੀ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ, ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ, ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥ ਸਿਖ ਮਤਿ ਸਭ ਬੁਧਿ ਤੁਮਾਰੀ, ਮੰਦਿਰ ਛਾਵਾ ਤੇਰੇ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ, ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ, ਗੁਣ ਗਾਵਾਂ ਨਿਤ ਤੇਰੇ ॥੩॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਰਣਿ ਤੁਮ੍ਾਰੀ, ਸਰਬ ਚਿੰਤ ਤੁਧੁ ਪਾਸੇ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਚੰਗਾ, ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸੇ ॥੪॥੨॥

੧ਓ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ਜਾਪੁ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ਛਪੈ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਚੱਕ੍ਰ ਚਿਹਨ ਅਰੁ ਬਰਨ, ਜਾਤਿ ਅਰੁ ਪਾਂਤਿ ਨਹਿਨ ਜਿਹ ॥
ਰੂਪ ਰੰਗ ਅਰੁ ਰੇਖ ਭੇਖ, ਕੋਊ ਕਹਿ ਨ ਸਕਤ ਕਿਹ ॥
ਅਚਲ ਮੂਰਤਿ ਅਨਭਉ ਪ੍ਰਕਾਸ, ਅਮਿਤੋਜਿ ਕਹਿਜੈ ॥
ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਣਿ, ਸ਼ਾਹ ਸ਼ਾਹਾਣਿ ਗਣਿੱਜੈ ॥
ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮਹੀਪ, ਸੁਰ ਨਰ ਅਸੁਰ, ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਬਨ ਤ੍ਰਿਣ ਕਹਤ ॥
ਤਵ ਸਰਬ ਨਾਮ ਕੱਥੈ ਕਵਨ, ਕਰਮ ਨਾਮ ਬਰਣਤ ਸੁਮਤਿ ॥੧॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਨਮਸਤ੍ਵੰ ਅਕਾਲੇ ॥ ਨਮਸਤ੍ਵੰ ਕ੍ਰਿਪਾਲੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਰੂਪੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਨੂਪੇ ॥੨॥
ਨਮਸਤੰ ਅਭੇਖੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਲੇਖੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਕਾਏ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਜਾਏ ॥੩॥
ਨਮਸਤੰ ਅਗੰਜੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੰਜੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਨਾਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਠਾਮੇ ॥੪॥
ਨਮਸਤੰ ਅਕਰਮੰ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਧਰਮੰ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਨਾਮੰ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਧਾਮੰ ॥੫॥
ਨਮਸਤੰ ਅਜੀਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੀਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਬਾਹੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਢਾਹੇ ॥੬॥
ਨਮਸਤੰ ਅਨੀਲੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਨਾਦੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਛੇਦੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਗਾਧੇ ॥੭॥
ਨਮਸਤੰ ਅਗੰਜੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੰਜੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਉਦਾਰੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਪਾਰੇ ॥੮॥
ਨਮਸਤੰ ਸੁ ਏਕੈ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਨੇਕੈ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੂਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਜੂਪੇ ॥੯॥
ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਕਰਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਭਰਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਦੇਸੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਭੇਸੇ ॥੧੦॥
ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਨਾਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਕਾਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਧਾਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਘਾਤੇ ॥੧੧॥
ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਧੂਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੂਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਲੋਕੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਸੋਕੇ ॥੧੨॥
ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਤਾਪੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਥਾਪੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਤ੍ਰਿਮਾਨੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨਿਧਾਨੇ ॥੧੩॥

ਨਮਸਤੰ ਅਗਾਹੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਬਾਹੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਤ੍ਰਿਬਰਗੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਸਰਗੇ ॥੧੪॥
ਨਮਸਤੰ ਪ੍ਰਭੋਗੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਸੁ ਜੋਗੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਰੰਗੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੰਗੇ ॥੧੫॥
ਨਮਸਤੰ ਅਗੰਮੇ ॥ ਨਮਸਤਸਤੁ ਰੰਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਜਲਾਸਰੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨਿਰਾਸਰੇ ॥੧੬॥
ਨਮਸਤੰ ਅਜਾਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਪਾਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਮਜਬੇ ॥ ਨਮਸਤਸਤੁ ਅਜਬੇ ॥੧੭॥
ਅਦੇਸੰ ਅਦੇਸੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੇਸੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਧਾਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਬਾਮੇ ॥੧੮॥
ਨਮੋ ਸਰਬ ਕਾਲੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਦਿਆਲੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਰੂਪੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਭੂਪੇ ॥੧੯॥
ਨਮੋ ਸਰਬ ਖਾਪੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਥਾਪੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਕਾਲੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਪਾਲੇ ॥੨੦॥
ਨਮਸਤਸਤੁ ਦੇਵੈ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੇਵੈ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਜਨਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਸੁਬਨਮੇ ॥੨੧॥
ਨਮੋ ਸਰਬ ਗਉਨੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਭਉਨੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਰੰਗੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਭੰਗੇ ॥੨੨॥
ਨਮੋ ਕਾਲ ਕਾਲੇ ॥ ਨਮਸਤਸਤੁ ਦਿਆਲੇ ॥ ਨਮਸਤੰਅਬਰਨੇ ॥ ਨਮਸਤੰਅਮਰਨੇ ॥੨੩॥
ਨਮਸਤੰ ਜਰਾਰੰ ॥ ਨਮਸਤੰ ਕ੍ਰਿਤਾਰੰ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਧੰਧੇ ॥ ਨਮੋਸਤ ਅਬੰਧੇ ॥੨੪॥
ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਸਾਕੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਬਾਕੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਰਹੀਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਕਰੀਮੇ ॥੨੫॥
ਨਮਸਤੰ ਅਨੰਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਮਹੰਤੇ ॥ ਨਮਸਤਸਤੁ ਰਾਗੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਸੁਹਾਗੇ ॥੨੬॥

ਨਮੋ ਸਰਬ ਸੋਖੰ ।। ਨਮੋ ਸਰਬ ਪੋਖੰ ।। ਨਮੋ ਸਰਬ ਕਰਤਾ ।। ਨਮੋ ਸਰਬ ਹਰਤਾ ।।੨੭।।
ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੋਗੇ ।। ਨਮੋ ਭੋਗ ਭੋਗੇ ।। ਨਮੋ ਸਰਬ ਦਿਯਾਲੇ ।। ਨਮੋ ਸਰਬ ਪਾਲੇ ।।੨੮।।
ਚਾਚਰੀ ਛੰਦ ।। ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ।। ਅਰੂਪ ਹੈਂ ।। ਅਨੂਪ ਹੈਂ ।। ਅਜੂ ਹੈਂ ।। ਅਭੂ ਹੈਂ ।।੨੯।।
ਅਲੇਖ ਹੈਂ ।। ਅਭੇਖ ਹੈਂ ।। ਅਨਾਮ ਹੈਂ ।। ਅਕਾਮ ਹੈਂ ।।੩੦।।
ਅਧੇ ਹੈਂ ।। ਅਭੇ ਹੈਂ ।। ਅਜੀਤ ਹੈਂ ।। ਅਭੀਤ ਹੈਂ ।।੩੧।।
ਤ੍ਰਿਮਾਨ ਹੈਂ ।। ਨਿਧਾਨ ਹੈਂ ।। ਤ੍ਰਿਬਰਗ ਹੈਂ ।। ਅਸਰਗ ਹੈਂ ।।੩੨।।
ਅਨੀਲ ਹੈਂ ।। ਅਨਾਦਿ ਹੈਂ ।। ਅਜੇ ਹੈਂ ।। ਅਜਾਦਿ ਹੈਂ ।।੩੩।।
ਅਜਨਮ ਹੈਂ ।। ਅਬਰਨ ਹੈਂ ।। ਅਭੂਤ ਹੈਂ ।। ਅਭਰਨ ਹੈਂ ।।੩੪।।
ਅਗੰਜ ਹੈਂ ।। ਅਭੰਜ ਹੈਂ ।। ਅਝੂਝ ਹੈਂ ।। ਅਝੰਝ ਹੈਂ ।।੩੫।।
ਅਮੀਕ ਹੈਂ ।। ਰਫੀਕ ਹੈਂ ।। ਅਧੰਧ ਹੈਂ ।। ਅਬੰਧ ਹੈਂ ।।੩੬।।
ਨ੍ਰਿਬੂਝ ਹੈਂ ।। ਅਸੂਝ ਹੈਂ ।। ਅਕਾਲ ਹੈਂ ।। ਅਜਾਲ ਹੈਂ ।।੩੭।।
ਅਲਾਹ ਹੈਂ ।। ਅਜਾਹ ਹੈਂ ।। ਅਨੰਤ ਹੈਂ ।। ਮਹੰਤ ਹੈਂ ।।੩੮।।
ਅਲੀਕ ਹੈਂ ।। ਨ੍ਰਿਸ੍ਰੀਕ ਹੈਂ ।। ਨ੍ਰਿਲੰਭ ਹੈਂ ।। ਅਸੰਭ ਹੈਂ ।।੩੯।।

ਅਗੰਮ ਹੈਂ ॥ ਅਜੰਮ ਹੈਂ ॥ ਅਭੂਤ ਹੈਂ ॥ ਅਛੂਤ ਹੈਂ ॥੪੦॥
ਅਲੋਕ ਹੈਂ ॥ ਅਸੋਕ ਹੈਂ ॥ ਅਕਰਮ ਹੈਂ ॥ ਅਭਰਮ ਹੈਂ ॥੪੧॥
ਅਜੀਤ ਹੈਂ ॥ ਅਭੀਤ ਹੈਂ ॥ ਅਬਾਹ ਹੈਂ ॥ ਅਗਾਹ ਹੈਂ ॥੪੨॥
ਅਮਾਨ ਹੈਂ ॥ ਨਿਧਾਨ ਹੈਂ ॥ ਅਨੇਕ ਹੈਂ ॥ ਫਿਰ ਏਕ ਹੈਂ ॥੪੩॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਨਮੋ ਸਰਬ ਮਾਨੇ ॥ ਸਮਸਤੀ ਨਿਧਾਨੇ ॥ ਨਮੋ ਦੇਵ ਦੇਵੇ ॥ ਅਭੇਖੀ ਅਭੇਵੇ ॥੪੪॥
ਨਮੋ ਕਾਲ ਕਾਲੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਪਾਲੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਗਉਣੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਭਉਣੇ ॥੪੫॥
ਅਨੰਗੀ ਅਨਾਥੇ ॥ ਨ੍ਰਿਸੰਗੀ ਪ੍ਰਮਾਥੇ ॥ ਨਮੋ ਭਾਨ ਭਾਨੇ ॥ ਨਮੋ ਮਾਨ ਮਾਨੇ ॥੪੬॥
ਨਮੋ ਚੰਦ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰੇ ॥ ਨਮੋ ਭਾਨ ਭਾਨੇ ॥ ਨਮੋ ਗੀਤ ਗੀਤੇ ॥ ਨਮੋ ਤਾਨ ਤਾਨੇ ॥੪੭॥
ਨਮੋ ਨ੍ਰਿੱਤ ਨ੍ਰਿੱਤੇ ॥ ਨਮੋ ਨਾਦ ਨਾਦੇ ॥ ਨਮੋ ਪਾਨ ਪਾਨੇ ॥ ਨਮੋ ਬਾਦ ਬਾਦੇ ॥੪੮॥
ਅਨੰਗੀ ਅਨਾਮੇ ॥ ਸਮਸਤੀ ਸਰੂਪੇ ॥ ਪ੍ਰਭੰਗੀ ਪ੍ਰਮਾਥੇ ॥ ਸਮਸਤੀ ਬਿਭੂਤੇ ॥੪੯॥
ਕਲੰਕੰ ਬਿਨਾਨੇ ॥ ਕਲੰਕੀ ਸਰੂਪੇ ॥ ਨਮੋ ਰਾਜ ਰਾਜੇ ॥ ਸੂਰੰ, ਪਰਮ ਰੂਪੇ ॥੫੦॥
ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੋਗੇ ॥ ਸੂਰੰ, ਪਰਮ ਸਿੱਧੇ ॥ ਨਮੋ ਰਾਜ ਰਾਜੇ ॥ ਸੂਰੰ, ਪਰਮ ਬ੍ਰਿਧੇ ॥੫੧॥

ਨਮੋ ਸਸਤ੍ਰ ਪਾਣੇ॥ ਨਮੋ ਅਸਤ੍ਰ ਮਾਣੇ॥ ਨਮੋ ਪਰਮ ਗਿਆਤਾ॥ ਨਮੋ ਲੋਕ ਮਾਤਾ॥੫੨॥
ਅਭੇਖੀ ਅਭਰਮੀ ।। ਅਭੋਗੀ ਅਭੁਗਤੇ ।। ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੋਗੇ ।। ਸ੍ਵਰੰ, ਪਰਮ ਜੁਗਤੇ ।।੫੩।।
ਨਮੋ ਨਿੱਤ ਨਾਰਾਇਣੇ ।। ਕ੍ਰੂਰ ਕਰਮੇ ।। ਨਮੋ ਪ੍ਰੇਤ ਅਪ੍ਰੇਤ ।। ਦੇਵੇ ਸੁ ਧਰਮੇ ।।੫੪।।
ਨਮੋ ਰੋਗ ਹਰਤਾ ।। ਨਮੋ ਰਾਗ ਰੂਪੇ ।। ਨਮੋ ਸਾਹ ਸਾਹੰ ।। ਨਮੋ ਭੂਪ ਭੂਪੇ ।।੫੫।।
ਨਮੋ ਦਾਨ ਦਾਨੇ ।। ਨਮੋ ਮਾਨ ਮਾਨੇ ।। ਨਮੋ ਰੋਗ ਰੋਗੇ ।। ਨਮਸਤੰ ਇਸਨਾਨੰ ।।੫੬।।
ਨਮੋ ਮੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰੰ ।। ਨਮੋ ਜੰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰੰ ।। ਨਮੋ ਇਸਟ ਇਸਟੇ ।। ਨਮੋ ਤੰਤ੍ਰ ਤੰਤ੍ਰੰ ।।੫੭।।
ਸਦਾ ਸੱਚਿ ਦਾ ਨੰਦ ।। ਸਰਬੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ ।। ਅਨੂਪੇ ਅਰੂਪੇ ।। ਸਮਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸੀ ।।੫੮।।
ਸਦਾ ਸਿੱਧ ਦਾ॥ ਬੁਧ ਦਾ, ਬ੍ਰਿਧ ਕਰਤਾ॥ ਅਧੋ ਉਰਧ ਅਰਧੰ॥ ਅਘੰ ਓਘ ਹਰਤਾ॥੫੯॥
ਪਰਮ ਪਰਮ ਪਰਮੇ॥ ਸ੍ਵਰੰ, ਪ੍ਰੋਛ ਪਾਲੰ॥ ਸਦਾ ਸਰਬ ਦਾ॥ ਸਿਧ ਦਾਤਾ ਦਇਆਲੰ॥੬੦॥
ਅਛੇਦੀ ਅਭੇਦੀ॥ ਅਨਾਮੰ ਅਕਾਮੰ॥ ਸਮਸਤੋ ਪਰਾਜੀ॥ ਸਮਸ ਤਸਤ ਧਾਮੰ॥੬੧॥

ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ।। ਚਾਚਰੀ ਛੰਦ ।।

ਜਲੇ ਹੈਂ ।। ਥਲੇ ਹੈਂ ।। ਅਭੀਤ ਹੈਂ ।। ਅਭੇ ਹੈਂ ।।੬੨।।
ਪ੍ਰਭੂ ਹੈਂ ।। ਅਜੂ ਹੈਂ ।। ਅਦੇਸ ਹੈਂ ।। ਅਭੇਸ ਹੈਂ ।।੬੩।।

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ।।

ਅਗਾਧੇ ਅਬਾਧੇ ।। ਅਨੰਦੀ ਸਰੂਪੇ ।। ਨਮੋ ਸਰਬ ਮਾਨੇ ।। ਸਮਸਤੀ ਨਿਧਾਨੇ ।।੬੪।।
ਨਮਸਤ੍ਵੰ ਨ੍ਰਿਨਾਥੇ ।। ਨਮਸਤ੍ਵੰ ਪ੍ਰਮਾਥੇ ।। ਨਮਸਤ੍ਵੰ ਅਗੰਜੇ ।। ਨਮਸਤ੍ਵੰ ਅਭੰਜੇ ।।੬੫।।
ਨਮਸਤ੍ਵੰ ਅਕਾਲੇ ।। ਨਮਸਤ੍ਵੰ ਅਪਾਲੇ ।। ਨਮੋ ਸਰਬ ਦੇਸੇ ।। ਨਮੋ ਸਰਬ ਭੇਸੇ ।।੬੬।।
ਨਮੋ ਰਾਜ ਰਾਜੇ ।। ਨਮੋ ਸਾਜ ਸਾਜੇ ।। ਨਮੋ ਸਾਹ ਸਾਹੇ ।। ਨਮੋ ਮਾਹ ਮਾਹੇ ।।੬੭।।
ਨਮੋ ਗੀਤ ਗੀਤੇ ।। ਨਮੋ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰੀਤੇ ।। ਨਮੋ ਰੋਖ ਰੋਖੇ ।। ਨਮੋ ਸੋਖ ਸੋਖੇ ।।੬੮।।
ਨਮੋ ਸਰਬ ਰੋਗੇ ।। ਨਮੋ ਸਰਬ ਭੋਗੇ ।। ਨਮੋ ਸਰਬ ਜੀਤੰ ।। ਨਮੋ ਸਰਬ ਭੀਤੰ ।।੬੯।।
ਨਮੋ ਸਰਬ ਗਿਆਨੰ ।। ਨਮੋ ਪਰਮ ਤਾਨੰ ।। ਨਮੋ ਸਰਬ ਮੰਤ੍ਰੰ ।। ਨਮੋ ਸਰਬ ਜੰਤ੍ਰੰ ।।੭੦।।
ਨਮੋ ਸਰਬ ਦ੍ਰਿਸੰ ।। ਨਮੋ ਸਰਬ ਕ੍ਰਿਸੰ ।। ਨਮੋ ਸਰਬ ਰੰਗੇ ।। ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਅਨੰਗੇ ।।੭੧।।
ਨਮੋ ਜੀਵ ਜੀਵੰ ।। ਨਮੋ ਬੀਜ ਬੀਜੇ ।। ਅਖਿਜੇ ਅਭਿਜੇ ।। ਸਮਸਤੰ ਪ੍ਰਸਿਜੇ ।।੭੨।।
ਕ੍ਰਿਪਾਲੰ ਸਰੂਪੇ ।। ਕੁਕਰਮੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ ।। ਸਦਾ ਸਰਬ ਦਾ ।। ਰਿਧਿ ਸਿਧੰ ਨਿਵਾਸੀ ।।੭੩।।

ਚਰਪਟ ਛੰਦ ।। ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ।।

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਰਮੇ ।। ਅੰਬ੍ਰਿਤ ਧਰਮੇ ।। ਅੱਖਲ ਜੋਗੇ ।। ਅਚੱਲ ਭੋਗੇ ।।੭੪।।

ਅਚੱਲ ਰਾਜੇ ॥ ਅਟੱਲ ਸਾਜੇ ॥ ਅੱਖਲ ਧਰਮੰ ॥ ਅਲੱਖ ਕਰਮੰ ॥੭੫॥
ਸਰਬੰ ਦਾਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਗਿਆਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਭਾਨੇ ॥ ਸਰਬੰ ਮਾਨੇ ॥੭੬॥
ਸਰਬੰ ਪ੍ਰਾਣੰ ॥ ਸਰਬੰ ਤ੍ਰਾਣੰ ॥ ਸਰਬੰ ਭੁਗਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਜੁਗਤਾ ॥੭੭॥
ਸਰਬੰ ਦੇਵੰ ॥ ਸਰਬੰ ਭੇਵੰ ॥ ਸਰਬੰ ਕਾਲੇ ॥ ਸਰਬੰ ਪਾਲੇ ॥੭੮॥

ਰੂਆਲ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਦਿ ਰੂਪ ਅਨਾਦਿ ਮੂਰਤਿ, ਅਜੋਨਿ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ॥ ਸਰਬ ਮਾਨ ਤ੍ਰਿਮਾਨ ਦੇਵ, ਅਭੇਵ ਆਦਿ ਉਦਾਰ ॥ ਸਰਬ ਪਾਲਕ. ਸਰਬ ਘਾਲਕ, ਸਰਬ ਕੋ ਪੁਨਿ ਕਾਲ ॥ ਜੱਤ੍ਰ ਤੱਤ੍ਰ ਬਿਰਾਜਹੀ, ਅਵਧੂਤ ਰੂਪ ਰਿਸਾਲ ॥੭੯॥ ਨਾਮ ਠਾਮ ਨ ਜਾਤ ਜਾਕਰ, ਰੂਪ ਰੰਗ ਨ ਰੇਖ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਉਦਾਰ ਮੂਰਤਿ, ਅਜੋਨਿ ਆਦਿ ਅਸੇਖ ॥ ਦੇਸ ਔਰ ਨ ਭੇਸ ਜਾਕਰ, ਰੂਪ ਰੇਖ ਨ ਰਾਗ ॥ ਜੱਤ੍ਰ ਤੱਤ੍ਰ ਦਿਸਾ ਵਿਸਾ, ਹੁਇ ਫੈਲਿਓ ਅਨੁਰਾਗ ॥੮੦॥ ਨਾਮ ਕਾਮ ਬਿਹੀਨ ਪੇਖਤ, ਧਾਮ ਹੂੰ ਨਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਸਰਬ ਮਾਨ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮਾਨ, ਸਦੈਵ ਮਾਨਤ ਤਾਹਿ ॥ ਏਕ ਮੂਰਤਿ ਅਨੇਕ ਦਰਸਨ, ਕੀਨ ਰੂਪ ਅਨੇਕ ॥ ਖੇਲ ਖੇਲ ਅਖੇਲ ਖੇਲਨ, ਅੰਤ ਕੋ ਫਿਰਿ ਏਕ ॥੮੧॥

ਦੇਵ ਭੇਵ ਨ ਜਾਨਹੀ, ਜਿਹ ਬੇਦ ਅਉਰ ਕਤੇਬ ॥ ਰੂਪ ਰੰਗ ਨ ਜਾਤਿ ਪਾਤਿ, ਸੁ ਜਾਨਈ ਕਿਹ ਜੇਬ ॥ ਤਾਤ ਮਾਤ ਨ ਜਾਤ ਜਾਕਰਿ, ਜਨਮ ਮਰਨ ਬਿਹੀਨ ॥ ਚੱਕ੍ਰ ਬੱਕ੍ਰ ਫਿਰੈ ਚਤੁਰ ਚੱਕ, ਮਾਨਹੀ ਪੁਰ ਤੀਨ ॥੯੨॥ ਲੋਕ ਚਉਦਹ ਕੇ ਬਿਖੈ, ਜਗ ਜਾਪਹੀ ਜਿਹ ਜਾਪ ॥ ਆਦਿ ਦੇਵ ਅਨਾਦਿ ਮੂਰਤਿ, ਥਾਪਿਓ ਸਬੈ ਜਿਹ ਥਾਪ ॥ ਪਰਮ ਰੂਪ ਪੁਨੀਤ ਮੂਰਤਿ, ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰ ॥ ਸਰਬ ਬਿਸ੍ਵ ਰਚਿਓ ਸੁਯੰਭਵ, ਗੜਨ ਭੰਜਨਹਾਰ ॥੯੩॥ ਕਾਲ ਹੀਨ, ਕਲਾ ਸੰਜੁਗਤਿ, ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਅਦੇਸ ॥ ਧਰਮ ਧਾਮ ਸੁ ਭਰਮ ਰਹਤ, ਅਭੂਤ ਅਲੱਖ ਅਭੇਸ ॥ ਅੰਗ ਰਾਗ ਨ ਰੰਗ ਜਾਕਹਿ, ਜਾਤਿ ਪਾਤਿ ਨ ਨਾਮ ॥ ਗਰਬ ਗੰਜਨ ਦੁਸਟ ਭੰਜਨ, ਮੁਕਤਿ ਦਾਇਕ ਕਾਮ ॥੯੪॥ ਆਪਿ ਰੂਪ ਅਮੀਕ ਅਨ ਉਸਤਤਿ, ਏਕ ਪੁਰਖ ਅਵਧੂਤ ॥ ਗਰਬ ਗੰਜਨ ਸਰਬ ਭੰਜਨ, ਆਦਿ ਰੂਪ ਅਸੂਤ ॥ ਅੰਗ ਹੀਨ ਅਭੰਗ ਅਨਾਤਮ, ਏਕ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ॥ ਸਰਬ ਲਾਇਕ ਸਰਬ ਘਾਇਕ, ਸਰਬ ਕੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰ ॥੯੫॥ ਸਰਬ ਗੰਤਾ ਸਰਬ ਹੰਤਾ, ਸਰਬ ਤੇ ਅਨਭੇਖ ॥ ਸਰਬ ਸਾਸਤ੍ਰ ਨ ਜਾਨਹੀ, ਜਿਹ ਰੂਪ ਰੰਗ ਅਰੁ ਰੇਖ ॥ ਪਰਮ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਜਾਕਹਿ, ਨੇਤ ਭਾਖਤ ਨਿਤ ॥ ਕੋਟਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ. ਪੁਰਾਨ ਸਾਸਤ੍ਰ,

ਨ ਆਵਈ ਵਹੁ ਚਿਤਿ ॥੮੬॥ ਮਧੁਭਾਰ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਨ ਗਨ ਉਦਾਰ ॥ ਮਹਿਮਾ ਅਪਾਰ ॥ ਆਸਨ ਅਭੰਗ ॥ ਉਪਮਾ ਅਨੰਗ ॥੮੭॥
ਅਨਭਉ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਅਨਾਸ ॥ ਆਜਾਨ ਬਾਹੁ ॥ ਸਾਹਾਨ ਸਾਹੁ ॥੮੮॥
ਰਾਜਾਨ ਰਾਜ ॥ ਭਾਨਾਨ ਭਾਨ ॥ ਦੇਵਾਨ ਦੇਵ ॥ ਉਪਮਾ ਮਹਾਨ ॥੮੯॥
ਇੰਦ੍ਰਾਨ ਇੰਦ੍ਰ ॥ ਬਾਲਾਨ ਬਾਲ ॥ ਰੰਕਾਨ ਰੰਕ ॥ ਕਾਲਾਨ ਕਾਲ ॥੯੦॥
ਅਨਭੂਤ ਅੰਗ ॥ ਆਭਾ ਅਭੰਗ ॥ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਅਪਾਰ ॥ ਗੁਨ ਗਨ ਉਦਾਰ ॥੯੧॥
ਮੁਨਿ ਗਨਿ ਪ੍ਰਨਾਮ॥ ਨਿਰਭੈ ਨਿਕਾਮ॥ ਅਤਿ ਦੁਤਿ ਪ੍ਰਚੰਡ॥ ਮਿਤਿ ਗਤਿ ਅਖੰਡ॥੯੨॥
ਆਲਿਸ੍ਯ ਕਰਮ ॥ ਆਦ੍ਰਿਸ੍ਯ ਧਰਮ ॥ ਸਰਬਾ ਭਰਣਾਢ੍ਯ ॥ ਅਨਡੰਡ ਬਾਢ੍ਯ ॥੯੩॥

ਚਾਚਰੀ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਬਿੰਦੇ ॥ ਮੁਕੰਦੇ ॥ ਉਦਾਰੇ ॥ ਅਪਾਰੇ ॥੯੪॥
ਹਰੀਅੰ ॥ ਕਰੀਅੰ ॥ ਨ੍ਰਿਨਾਮੇ ॥ ਅਕਾਮੇ ॥੯੫॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਕਰਤਾ ॥ ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਹਰਤਾ ॥ ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਦਾਨੇ ॥ ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਜਾਨੇ ॥੯੬॥

ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਵਰਤੀ ।। ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਭਰਤੀ ।। ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਪਾਲੇ ।। ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਕਾਲੇ ।।੯੭।।
ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਪਾਸੇ ।। ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਵਾਸੇ ।। ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਮਾਨਯੈ ।। ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਦਾਨਯੈ ।।੯੮।।
ਚਾਚਰੀ ਛੰਦ ।। ਨ ਸਤ੍ਰੈ ।। ਨ ਮਿਤ੍ਰੈ ।। ਨ ਭਰਮੰ ।। ਨ ਭਿਤ੍ਰੈ ।।੯੯।। ਨ ਕਰਮੰ ।।
ਨ ਕਾਏ ।। ਅਜਨਮੰ ।। ਅਜਾਏ ।।੧੦੦।। ਨ ਚਿਤ੍ਰੈ ।। ਨ ਮਿਤ੍ਰੈ ।। ਪਰੇ ਹੈ ।।
ਪਵਿਤ੍ਰੈ ।।੧੦੧।। ਪ੍ਰਿਥੀਸੈ ।। ਅਦੀਸੈ ।। ਅਦ੍ਰਿਸੈ ।। ਅਕ੍ਰਿਸੈ ।।੧੦੨।।

ਭਗਵਤੀ ਛੰਦ ।। ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ।। ਕਥਤੇ ।।

ਕਿ ਆਛਿਜ ਦੇਸੈ ।। ਕਿ ਆਭਿਜ ਭੇਸੈ ।। ਕਿ ਆਗੰਜ ਕਰਮੈ ।। ਕਿ ਆਭੰਜ ਭਰਮੈ ।।੧੦੩।।
ਕਿ ਆਭਿਜ ਲੋਕੈ ।। ਕਿ ਆਦਿਤ ਸੋਕੈ ।। ਕਿ ਅਵਧੂਤ ਬਰਨੈ ।। ਕਿ ਬਿਭੂਤ ਕਰਨੈ ।।੧੦੪।।
ਕਿ ਰਾਜੰ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈਂ ।। ਕਿ ਧਰਮੰ ਧੁਜਾ ਹੈਂ ।। ਕਿ ਆਸੋਕ ਬਰਨੈ ।। ਕਿ ਸਰਬਾ ਅਭਰਨੈ ।।੧੦੫।।
ਕਿ ਜਗਤੰ ਕ੍ਰਿਤੀ ਹੈਂ ।। ਕਿ ਛਤ੍ਰੰ ਛਤ੍ਰੀ ਹੈਂ ।। ਕਿ ਬ੍ਰਹਮੰ ਸਰੂਪੈ ।। ਕਿ ਅਨਭਉ ਅਨੂਪੈ ।।੧੦੬।।
ਕਿ ਆਦਿ ਅਦੇਵ ਹੈਂ ।। ਕਿ ਆਪਿ ਅਭੇਵ ਹੈਂ ।। ਕਿ ਚਿਤ੍ਰੰ ਬਿਹੀਨੈ ।। ਕਿ ਏਕੈ ਅਧੀਨੈ ।।੧੦੭।।
ਕਿ ਰੋਜੀ ਰਜਾਕੈ ।। ਰਹੀਮੈ ਰਿਹਾਕੈ ।। ਕਿ ਪਾਕ ਬਿਐਬ ਹੈਂ ।। ਕਿ ਗੈਬੁਲ ਗੈਬ ਹੈਂ ।।੧੦੮।।
ਕਿ ਅਫਵੂਲ ਗੁਨਾਹ ਹੈਂ ।। ਕਿ ਸਾਹਾਨ ਸਾਹ ਹੈਂ ।। ਕਿ ਕਾਰਨ ਕੁਨਿੰਦ ਹੈਂ ।।

ਕਿ ਰੋਜੀ ਦਿਹੰਦ ਹੈਂ ।।੧੦੯।। ਕਿ ਰਾਜਕ ਰਹੀਮ ਹੈਂ ।। ਕਿ ਕਰਮੰ ਕਰੀਮ ਹੈਂ ।।
ਕਿ ਸਰਬੰ ਕਲੀ ਹੈਂ ।। ਕਿ ਸਰਬੰ ਦਲੀ ਹੈਂ ।।੧੧੦।। ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮਾਨਿਯੈ ।।
ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਦਾਨਿਯੈ ।। ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਗਉਨੈ ।। ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਭਉਨੈ ।।੧੧੧।।
ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਦੇਸੈ ।। ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਭੇਸੈ ।। ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਰਾਜੈ ।। ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਸਾਜੈ ।।੧੧੨।।
ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਦੀਨੈ ।। ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਲੀਨੈ ।। ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਜਾਹੋ ।। ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਭਾਹੋ
।।੧੧੩।। ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਦੇਸੈ ।। ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਭੇਸੈ ।। ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਕਾਲੈ ।।
ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਪਾਲੈ ।।੧੧੪।। ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਹੰਤਾ ।। ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਗੰਤਾ ।। ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਭੇਖੀ ।।
ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਪੇਖੀ ।।੧੧੫।। ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਕਾਜੈ ।। ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਰਾਜੈ ।।
ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਸੋਖੈ ।। ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਪੋਖੈ ।।੧੧੬।। ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਤ੍ਰਾਣੈ ।।
ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਪ੍ਰਾਣੈ ।। ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਦੇਸੈ ।। ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਭੇਸੈ ।।੧੧੭।।
ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮਾਨਿਯੈ ।। ਸਦੈਵੰ ਪ੍ਰਧਾਨਿਯੈ ।। ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਜਾਪਯੈ ।।
ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਥਾਪਯੈ ।। ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਭਾਨੈ ।। ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮਾਨੈ ।। ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰੈ ।।
ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰੈ ।।੧੧੯।। ਕਿ ਸਰਬੰ ਕਲੀਮੈ ।। ਕਿ ਪਰਮੰ ਫਹੀਮੈ ।।

ਕਿ ਆਕਲ ਅਲਾਮੈ ।। ਕਿ ਸਾਹਿਬ ਕਲਾਮੈ ।।੧੨੦।। ਕਿ ਹੁਸਨਲ ਵਜੂ ਹੈਂ ।। ਤਮਾਮੁਲ ਰੁਜੂ ਹੈਂ ।। ਹਮੇਸੁਲ ਸਲਾਮੈ ।। ਸਲੀਖਤ ਮੁਦਾਮੈ ।।੧੨੧।। ਗਨੀਮੁਲ ਸਿਕਸਤੈ ।। ਗਰੀਬੁਲ ਪਰਸਤੈ ।। ਬਿਲੰਦੁਲ ਮਕਾਨੈਂ ।। ਜਿਮੀਨੁਲ ਜਮਾਨੈਂ ।।੧੨੨।। ਤਮੀਜੁਲ ਤਮਾਮੈ ।। ਰੁਜੂਅਲ ਨਿਧਾਨੈ ।। ਹਰੀਫੁਲ ਅਜੀਮੈ ।। ਰਜਾਇਕ ਯਕੀਨੈ ।।੧੨੩।। ਅਨੇਕੁਲ ਤਰੰਗ ਹੈਂ ।। ਅਭੇਦ ਹੈਂ ਅਭੰਗ ਹੈਂ ।। ਅਜੀਜੁਲ ਨਿਵਾਜ ਹੈਂ ।। ਗਨੀਮੁਲ ਖਿਰਾਜ ਹੈਂ ।।੧੨੪।। ਨਿਰੁਕਤ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ।। ਤ੍ਰਿਮੁਕਤਿ ਬਿਭੂਤ ਹੈਂ ।। ਪ੍ਰਭੁਗਤਿ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈਂ ।। ਸੁਜੁਗਤਿ ਸੁਧਾ ਹੈਂ ।।੧੨੫।। ਸਦੈਵੰ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ।। ਅਭੇਦੀ ਅਨੂਪ ਹੈਂ ।। ਸਮਸਤੋ ਪਰਾਜ ਹੈਂ ।। ਸਦਾ ਸਰਬ ਸਾਜ ਹੈਂ ।।੧੨੬।। ਸਮਸਤੁਲ ਸਲਾਮ ਹੈਂ ।। ਸਦੈਵਲ ਅਕਾਮ ਹੈਂ ।। ਨ੍ਰਿਬਾਧ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ।। ਅਗਾਧਿ ਹੈਂ ਅਨੂਪ ਹੈਂ ।।੧੨੭।। ਓਅੰ ਆਦਿ ਰੂਪੈ ।। ਅਨਾਦਿ ਸਰੂਪੈ ।। ਅਨੰਗੀ ਅਨਾਮੇ ।। ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਤ੍ਰਿਕਾਮੇ ।।੧੨੮।। ਤ੍ਰਿਬਰਗੰ ਤ੍ਰਿਬਾਧੇ ।। ਅਗੰਜੇ ਅਗਾਧੇ ।। ਸੁਭੰ ਸਰਬ ਭਾਗੇ ।। ਸੁ ਸਰਬਾ ਅਨੁਰਾਗੇ ।।੧੨੯।। ਤ੍ਰਿਭੁਗਤ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ।। ਅਛਿਜ ਹੈਂ ਅਛੂਤ ਹੈਂ ।। ਕਿ ਨਰਕੰ ਪ੍ਰਣਾਸ ਹੈਂ ।। ਪ੍ਰਿਥੀਉਲ ਪ੍ਰਵਾਸ ਹੈਂ ।।੧੩੦।।

ਨਿਰੁਕਤ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈਂ ॥ ਸਦੈਵੰ ਸਦਾ ਹੈਂ ॥ ਬਿਭੁਗਤਿ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ॥ ਪ੍ਰਜੁਗਤਿ ਅਨੂਪ ਹੈਂ ॥੧੩੧॥ ਨਿਰੁਕਤ ਸਦਾ ਹੈਂ ॥ ਬਿਭੁਗਤ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈਂ ॥ ਅਨਉਕਤ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ॥ ਪ੍ਰਜੁਗਤਿ ਅਨੂਪ ਹੈਂ ॥੧੩੨॥ **ਚਾਚਰੀ ਛੰਦ** ॥ ਅਭੰਗ ਹੈਂ ॥ ਅਨੰਗ ਹੈਂ ॥ ਅਭੇਖ ਹੈਂ ॥ ਅਲੇਖ ਹੈਂ ॥੧੩੩॥ ਅਭਰਮ ਹੈਂ ॥ ਅਕਰਮ ਹੈਂ ॥ ਅਨਾਦਿ ਹੈਂ ॥ ਜੁਗਾਦਿ ਹੈਂ ॥੧੩੪॥ ਅਜੈ ਹੈਂ ॥ ਅਬੈ ਹੈਂ ॥ ਅਭੂਤ ਹੈਂ ॥ ਅਧੂਤ ਹੈਂ ॥੧੩੫॥ ਅਨਾਸ ਹੈਂ ॥ ਉਦਾਸ ਹੈਂ ॥ ਅਧੰਧ ਹੈਂ ॥ ਅਬੰਧ ਹੈਂ ॥੧੩੬॥ ਅਭਗਤ ਹੈਂ ॥ ਬਿਰਕਤ ਹੈਂ ॥ ਅਨਾਸ ਹੈਂ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈਂ ॥੧੩੭॥ ਨਿਚਿੰਤ ਹੈਂ ॥ ਸੁਨਿੰਤ ਹੈਂ ॥ ਅਲਿੱਖ ਹੈਂ ॥ ਅਦਿੱਖ ਹੈਂ ॥੧੩੮॥ ਅਲੇਖ ਹੈਂ ॥ ਅਭੇਖ ਹੈਂ ॥ ਅਢਾਹ ਹੈਂ ॥ ਅਗਾਹ ਹੈਂ ॥੧੩੯॥ ਅਸੰਭ ਹੈਂ ॥ ਅਗੰਭ ਹੈਂ ॥ ਅਨੀਲ ਹੈਂ ॥ ਅਨਾਦਿ ਹੈਂ ॥੧੪੦॥ ਅਨਿੱਤ ਹੈਂ ॥ ਸੁਨਿੱਤ ਹੈਂ ॥ ਅਜਾਤ ਹੈਂ ॥ ਅਜਾਦ ਹੈਂ ॥੧੪੧॥

ਚਰਪਟ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਰਬੰ ਹੰਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਗੰਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਖਿਆਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਗਿਆਤਾ ॥੧੪੨॥

ਸਰਬੰ ਹਰਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਕਰਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਪ੍ਰਾਣੰ ॥ ਸਰਬੰ ਤ੍ਰਾਣੰ ॥੧੪੩॥
ਸਰਬੰ ਕਰਮੰ ॥ ਸਰਬੰ ਧਰਮੰ ॥ ਸਰਬੰ ਜੁਗਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਮੁਕਤਾ ॥੧੪੪॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨਮੋ ਨਰਕ ਨਾਸੇ ॥ ਸਦੈਵੰ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ॥ ਅਨੰਗੰ ਸਰੂਪੇ ॥ ਅਭੰਗੰ ਬਿਭੂਤੇ ॥੧੪੫॥
ਪ੍ਰਮਾਥੰ ਪ੍ਰਮਾਥੇ ॥ ਸਦਾ ਸਰਬ ਸਾਥੇ ॥ ਅਗਾਧਿ ਸਰੂਪੇ ॥ ਨ੍ਰਿਬਾਧਿ ਬਿਭੂਤੇ ॥੧੪੬॥
ਅਨੰਗੀ ਅਨਾਮੇ ॥ ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਤ੍ਰਿਕਾਮੇ ॥ ਨ੍ਰਿਭੰਗੀ ਸਰੂਪੇ ॥ ਸਰਬੰਗੀ ਅਨੂਪੇ ॥੧੪੭॥
ਨ ਪੋਤ੍ਰੈ ਨ ਪੁਤ੍ਰੈ ॥ ਨ ਸਤ੍ਰੈ ਨ ਮਿਤ੍ਰੈ ॥ ਨ ਤਾਤੈ ਨ ਮਾਤੈ ॥ ਨ ਜਾਤੈ ਨ ਪਾਤੈ ॥੧੪੮॥
ਨ੍ਰਿਸਾਕੰ ਸਰੀਕ ਹੈਂ ॥ ਅਮਿਤੋ ਅਮੀਕ ਹੈਂ ॥ ਸਦੈਵੰ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈਂ ॥ ਅਜੈ ਹੈਂ ਅਜਾ ਹੈਂ ॥੧੪੯॥

ਭਗਵਤੀ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਿ ਜਾਹਰ ਜਹੂਰ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਹਾਜਰ ਹਜੂਰ ਹੈਂ ॥ ਹਮੇਸੁਲ ਸਲਾਮ ਹੈਂ ॥
ਸਮਸਤੁਲ ਕਲਾਮ ਹੈਂ ॥੧੫੦॥ ਕਿ ਸਾਹਿਬ ਦਿਮਾਗ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਹੁਸਨਲ ਚਰਾਗ ਹੈਂ ॥
ਕਿ ਕਾਮਲ ਕਰੀਮ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਰਾਜਕ ਰਹੀਮ ਹੈਂ ॥੧੫੧॥ ਕਿ ਰੋਜੀ ਦਿਹੰਦ ਹੈਂ ॥
ਕਿ ਰਾਜਕ ਰਹਿੰਦ ਹੈਂ ॥ ਕਰੀਮੁਲ ਕਮਾਲ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਹੁਸਨਲ ਜਮਾਲ ਹੈਂ ॥੧੫੨॥

ਗਨੀਮੁਲ ਖਿਰਾਜ ਹੈਂ ॥ ਗਰੀਬੁਲ ਨਿਵਾਜ ਹੈਂ ॥ ਹਰੀਫੁਲ ਸਿਕੰਨ ਹੈਂ ॥
ਹਿਰਾਸੁਲ ਫਿਕੰਨ ਹੈਂ ॥੧੫੩॥ ਕਲੰਕੰ ਪ੍ਰਣਾਸ ਹੈਂ ॥ ਸਮਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸ ਹੈਂ ॥
ਅਗੰਜੁਲ ਗਨੀਮ ਹੈਂ ॥ ਰਜਾਇਕ ਰਹੀਮ ਹੈਂ ॥੧੫੪॥ ਸਮਸਤੁਲ ਜੁਬਾ ਹੈਂ ॥
ਕਿ ਸਾਹਿਬ ਕਿਰਾ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਨਰਕੰ ਪ੍ਰਣਾਸ ਹੈਂ ॥ ਬਹਿਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸ ਹੈਂ ॥੧੫੫॥
ਕਿ ਸਰਬੁਲ ਗਵੰਨ ਹੈਂ ॥ ਹਮੇਸੁਲ ਰਵੰਨ ਹੈਂ ॥ ਤਮਾਮੁਲ ਤਮੀਜ ਹੈਂ ॥
ਸਮਸਤੁਲ ਅਜੀਜ ਹੈਂ ॥੧੫੬॥ ਪਰੰ ਪਰਮ ਈਸ ਹੈਂ ॥ ਸਮਸਤੁਲ ਅਦੀਸ ਹੈਂ ॥
ਅਦੇਸੁਲ ਅਲੇਖ ਹੈਂ ॥ ਹਮੇਸੁਲ ਅਭੇਖ ਹੈਂ ॥੧੫੭॥ ਜਿਮੀਨੁਲ ਜਮਾ ਹੈਂ ॥
ਅਮੀਕੁਲ ਇਮਾ ਹੈਂ ॥ ਕਰੀਮੁਲ ਕਮਾਲ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਜੁਰਅਤਿ ਜਮਾਲ ਹੈਂ ॥੧੫੮॥
ਕਿ ਅਚਲੰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਅਮਿਤੋ ਸੁਬਾਸ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਅਜਬ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ॥
ਕਿ ਅਮਿਤੋ ਬਿਭੂਤ ਹੈਂ ॥੧੫੯॥ ਕਿ ਅਮਿਤੋ ਪਸਾ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਆਤਮ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈਂ ॥
ਕਿ ਅਚਲੰ ਅਨੰਗ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਅਮਿਤੋ ਅਭੰਗ ਹੈਂ ॥੧੬੦॥

ਮਧੁਭਾਰ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੁਨਿ ਮਨਿ ਪ੍ਰਨਾਮ॥ ਗੁਨ ਗਨ ਮੁਦਾਮ॥ ਅਰਿ ਬਰ ਅਗੰਜ॥ ਹਰਿ ਨਰ ਪ੍ਰਭੰਜ॥੧੬੧॥

ਅਨ ਗਨ ਪ੍ਰਨਾਮ ॥ ਮੁਨਿ ਮਨ ਸਲਾਮ ॥ ਹਰਿ ਨਰ ਅਖੰਡ ॥ ਬਰ ਨਰ ਅਮੰਡ ॥੧੬੨॥
ਅਨਭਵ ਅਨਾਸ ॥ ਮੁਨਿ ਮਨਿ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਗੁਨ ਗਨ ਪ੍ਰਨਾਮ ॥ ਜਲ ਥਲ ਮੁਦਾਮ ॥੧੬੩॥
ਅਨਛਿਜ ਅੰਗ ॥ ਆਸਨ ਅਭੰਗ ॥ ਉਪਮਾ ਅਪਾਰ ॥ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਉਦਾਰ ॥੧੬੪॥
ਜਲ ਥਲ ਅਮੰਡ ॥ ਦਿਸ ਵਿਸ ਅਭੰਡ ॥ ਜਲ ਥਲ ਮਹੰਤ ॥ ਦਿਸ ਵਿਸ ਬਿਅੰਤ ॥੧੬੫॥
ਅਨਭਵ ਅਨਾਸ ॥ ਧ੍ਰਿਤ ਧਰ ਧੁਰਾਸ ॥ ਆਜਾਨ ਬਾਹੁ ॥ ਏਕੈ ਸਦਾਹੁ ॥੧੬੬॥
ਓਅੰਕਾਰ ਆਦਿ ॥ ਕਥਨੀ ਅਨਾਦਿ ॥ ਖਲ ਖੰਡ ਖਿਆਲ ॥ ਗੁਰ ਬਰ ਅਕਾਲ ॥੧੬੭॥
ਘਰ ਘਰ ਪ੍ਰਨਾਮ ॥ ਚਿਤ ਚਰਨ ਨਾਮ ॥ ਅਨਛਿੱਜ ਗਾਤ ॥ ਆਜਿਜ ਨ ਬਾਤ ॥੧੬੮॥
ਅਨਝੰਝ ਗਾਤ ॥ ਅਨਰੰਜ ਬਾਤ ॥ ਅਨਟੁਟ ਭੰਡਾਰ ॥ ਅਨਠਟ ਅਪਾਰ ॥੧੬੯॥
ਆਡੀਠ ਧਰਮ ॥ ਅਤਿ ਢੀਠ ਕਰਮ ॥ ਅਣਬ੍ਰਣ ਅਨੰਤ ॥ ਦਾਤਾ ਮਹੰਤ ॥੧੭੦॥

ਹਰਿ ਬੋਲਮਨਾ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਰੁਣਾਲਯ ਹੈਂ ॥ ਅਰਿਘਾਲਯ ਹੈਂ ॥ ਖਲ ਖੰਡਨ ਹੈਂ ॥ ਮਹਿ ਮੰਡਨ ਹੈਂ ॥੧੭੧॥
ਜਗਤੇਸ੍ਵਰ ਹੈਂ ॥ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਹੈਂ ॥ ਕਲਿ ਕਾਰਨ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬ ਉਬਾਰਨ ਹੈਂ ॥੧੭੨॥
ਧ੍ਰਿਤ ਕੇ ਧਰਨ ਹੈਂ ॥ ਜਗ ਕੇ ਕਰਨ ਹੈਂ ॥ ਮਨ ਮਾਨਿਯ ਹੈਂ ॥ ਜਗ ਜਾਨਿਯ ਹੈਂ ॥੧੭੩॥

ਸਰਬੰ ਭਰ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬੰ ਕਰ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬ ਪਾਸਿਯ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬ ਨਾਸਿਯ ਹੈਂ ॥੧੭੪॥
ਕਰੁਣਾ ਕਰ ਹੈਂ ॥ ਬਿਸ੍ਵੰਭਰ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬੇਸ੍ਵਰ ਹੈਂ ॥ ਜਗਤੇਸ੍ਵਰ ਹੈਂ ॥੧੭੫॥
ਬ੍ਰਹਮੰਡਸ ਹੈਂ ॥ ਖਲ ਖੰਡਸ ਹੈਂ ॥ ਪਰ ਤੇ ਪਰ ਹੈਂ ॥ ਕਰੁਣਾ ਕਰ ਹੈਂ ॥੧੭੬॥
ਅਜਪਾ ਜਪ ਹੈਂ ॥ ਅਥਪਾ ਥਪ ਹੈਂ ॥ ਅਕ੍ਰਿਤਾ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤਾ ਮ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥੧੭੭॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਮ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਕਰੁਣਾ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਅਕ੍ਰਿਤਾ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਧਰਣੀ ਧ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥੧੭੮॥
ਅਮਿਤੇਸ੍ਵਰ ਹੈਂ ॥ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਹੈਂ ॥ ਅਕ੍ਰਿਤਾ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤਾ ਮ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥੧੭੯॥
ਅਜਬਾ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤਾ ਮ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਨਰ ਨਾਇਕ ਹੈਂ ॥ ਖਲ ਘਾਇਕ ਹੈਂ ॥੧੮੦॥
ਬਿਸ੍ਵੰਭਰ ਹੈਂ ॥ ਕਰੁਣਾਲਯ ਹੈਂ ॥ ਨ੍ਰਿਪ ਨਾਇਕ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬ ਪਾਇਕ ਹੈਂ ॥੧੮੧॥
ਭਵ ਭੰਜਨ ਹੈਂ ॥ ਅਰਿ ਗੰਜਨ ਹੈਂ ॥ ਰਿਪੁ ਤਾਪਨ ਹੈਂ ॥ ਜਪੁ ਜਾਪਨ ਹੈਂ ॥੧੮੨॥
ਅਕਲੰ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬਾ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਕਰਤਾ ਕਰ ਹੈਂ ॥ ਹਰਤਾ ਹਰਿ ਹੈਂ ॥੧੮੩॥
ਪਰਮਾਤਮ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬ ਆਤਮ ਹੈਂ ॥ ਆਤਮ ਬਸ ਹੈਂ ॥ ਜਸ ਕੇ ਜਸ ਹੈਂ ॥੧੮੪॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਨਮੋ ਸੂਰਜ ਸੂਰਜੇ, ਨਮੋ ਚੰਦ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰੇ ॥ ਨਮੋ ਰਾਜ ਰਾਜੇ, ਨਮੋ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰੇ ॥

ਨਮੋ ਅੰਧਕਾਰੇ, ਨਮੋ ਤੇਜ ਤੇਜੇ ॥ ਨਮੋ ਬ੍ਰਿੰਦ ਬ੍ਰਿੰਦੇ, ਨਮੋ ਬੀਜ ਬੀਜੇ ॥੧੮੫॥
ਨਮੋ ਰਾਜਸੰ, ਤਾਮਸੰ, ਸਾਂਤ ਰੂਪੇ ॥ ਨਮੋ ਪਰਮ ਤਤੰ, ਅਤਤੰ. ਸਰੂਪੇ ॥
ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੋਗੇ, ਨਮੋ ਗਿਆਨ ਗਿਆਨੇ॥ ਨਮੋ ਮੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰੇ, ਨਮੋ ਧਿਆਨ ਧਿਆਨੇ॥੧੮੬॥
ਨਮੋ ਜੁੱਧ ਜੁੱਧੇ, ਨਮੋ ਗਿਆਨ ਗਿਆਨੇ ॥ ਨਮੋ ਭੋਜ ਭੋਜੇ, ਨਮੋ ਪਾਨ ਪਾਨੇ ॥
ਨਮੋ ਕਲਹ ਕਰਤਾ, ਨਮੋ ਸਾਂਤ ਰੂਪੇ ॥ ਨਮੋ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰੇ, ਅਨਾਦੰ ਬਿਭੂਤੇ ॥੧੮੭॥
ਕਲੰਕਾਰ ਰੂਪੇ, ਅਲੰਕਾਰ ਅਲੰਕੇ ॥ ਨਮੋ ਆਸ ਆਸੇ, ਨਮੋ ਬਾਂਕ ਬੰਕੇ ॥
ਅਭੰਗੀ ਸਰੂਪੇ, ਅਨੰਗੀ ਅਨਾਮੇ ॥ ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਤ੍ਰਿਕਾਲੇ, ਅਨੰਗੀ ਅਕਾਮੇ ॥੧੮੮॥

ਏਕ ਅਛਰੀ ਛੰਦ ॥

ਅਜੈ ॥ ਅਲੈ ॥ ਅਭੈ ॥ ਅਬੈ ॥੧੮੯॥
ਅਭੂ ॥ ਅਜੂ ॥ ਅਨਾਸ ॥ ਅਕਾਸ ॥੧੯੦॥
ਅਗੰਜ ॥ ਅਭੰਜ ॥ ਅਲੱਖ ॥ ਅਭੱਖ ॥੧੯੧॥
ਅਕਾਲ ॥ ਦਿਆਲ ॥ ਅਲੇਖ ॥ ਅਭੇਖ ॥੧੯੨॥
ਅਨਾਮ ॥ ਅਕਾਮ ॥ ਅਗਾਹ ॥ ਅਢਾਹ ॥੧੯੩॥

ਅਨਾਥੇ ॥ ਪ੍ਰਮਾਥੇ ॥ ਅਜੋਨੀ ॥ ਅਮੋਨੀ ॥੧੯੪॥
ਨ ਰਾਗੇ ॥ ਨ ਰੰਗੇ ॥ ਨ ਰੂਪੇ ॥ ਨ ਰੇਖੇ ॥੧੯੫॥
ਅਕਰਮੰ ॥ ਅਭਰਮੰ ॥ ਅਗੰਜੇ ॥ ਅਲੇਖੇ ॥੧੯੬॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਨਮਸਤੁਲ ਪ੍ਰਨਾਮੇ, ਸਮਸਤੁਲ ਪ੍ਰਣਾਸੇ ॥ ਅਗੰਜੁਲ ਅਨਾਮੇ, ਸਮਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸੇ ॥
ਨ੍ਰਿਕਾਮੰ ਬਿਭੂਤੇ, ਸਮਸਤੁਲ ਸਰੂਪੇ ॥ ਕੁਕਰਮੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ, ਸੁ ਧਰਮੰ ਬਿਭੂਤੇ ॥੧੯੭॥
ਸਦਾ ਸੱਚਿਦਾ ਨੰਦ, ਸਤ੍ਰੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ ॥ ਕਰੀਮੁਲ ਕੁਨਿੰਦਾ, ਸਮਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸੀ ॥
ਅਜਾਇਬ ਬਿਭੂਤੇ, ਗਜਾਇਬ ਗਨੀਮੇ ॥ ਹਰੀਅੰ ਕਰੀਅੰ, ਕਰੀਮੁਲ ਰਹੀਮੇ ॥੧੯੮॥
ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਵਰਤੀ, ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਭੁਗਤੇ ॥ ਸੁਯੰਭਵ ਸੁਭੰ, ਸਰਬਦਾ. ਸਰਬ ਜੁਗਤੇ ॥
ਦੁਕਾਲੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ, ਦਇਆਲੰ ਸਰੂਪੇ ॥ ਸਦਾ ਅੰਗ ਸੰਗੇ, ਅਭੰਗੰ ਬਿਭੂਤੇ ॥੧੯੯॥

ੴ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਰੇ ਮਨ, ਐਸੋ ਕਰਿ ਸੰਨਿਆਸਾ ॥

ਬਨ ਸੇ ਸਦਨ, ਸਬੈ ਕਰਿ ਸਮਝਹੁ, ਮਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਤ ਕੀ ਜਟਾਂ, ਜੋਗ ਕੋ ਮੱਜਨੁ, ਨੇਮ ਕੇ ਨਖਨ ਬਢਾਓ ॥
ਗਿਆਨ ਗੁਰੂ, ਆਤਮ ਉਪਦੇਸਹੁ, ਨਾਮ ਬਿਭੂਤ ਲਗਾਓ ॥੧॥
ਅਲਪ ਅਹਾਰ, ਸੁਲਪ ਸੀ ਨਿੰਦ੍ਰਾ, ਦਯਾ ਛਿਮਾ ਤਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
ਸੀਲ ਸੰਤੋਖ ਸਦਾ ਨਿਰਬਾਹਿਬੋ, ਹ੍ਵੈਬੋ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਅਤੀਤਿ ॥੨॥
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਹੰਕਾਰ ਲੋਭ ਹਠ, ਮੋਹ ਨ ਮਨ ਸੋ ਲ੍ਯਾਵੈ ॥
ਤਬ ਹੀ ਆਤਮ ਤਤ ਕੋ ਦਰਸੇ, ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਕਹ ਪਾਵੈ ॥੩॥੧॥

ਰਾਮਕਲੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ਰੇ ਮਨ, ਇਹ ਬਿਧਿ ਜੋਗੁ ਕਮਾਓ ॥
ਸਿੰਙੀ ਸਾਚ, ਅਕਪਟ ਕੰਠਲਾ, ਧਿਆਨ ਬਿਭੂਤ ਚੜਾਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤਾਂਤੀ ਗਹੁ ਆਤਮ ਬਸਿ ਕਰ ਕੀ, ਭਿੱਛਾ ਨਾਮ ਅਧਾਰੰ ॥

ਬਾਜੇ ਪਰਮ ਤਾਰ ਤਤੁ ਹਰਿ ਕੋ, ਉਪਜੈ ਰਾਗ ਰਸਾਰੰ ॥੧॥
ਉਘਟੈ ਤਾਨ ਤਰੰਗ ਰੰਗਿ ਅਤਿ, ਗਿਆਨ ਗੀਤ ਬੰਧਾਨੰ ॥
ਚਕਿ ਚਕਿ ਰਹੇ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਮੁਨਿ, ਛਕਿ ਛਕਿ ਬਯੋਮ ਬਿਵਾਨੰ ॥੨॥
ਆਤਮ ਉਪਦੇਸ ਭੇਸੁ ਸੰਜਮ ਕੋ, ਜਾਪ ਸੁ ਅਜਪਾ ਜਾਪੇ ॥
ਸਦਾ ਰਹੈ ਕੰਚਨ ਸੀ ਕਾਂਯਾ, ਕਾਲ ਨ ਕਬਹੂੰ ਬਯਾਪੇ ॥੩॥੨॥

ਰਾਮਕਲੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ਪ੍ਰਾਨੀ, ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਪਗ ਲਾਗੋ ॥
ਸੋਵਤ ਕਹਾਂ, ਮੋਹ ਨਿੰਦ੍ਰਾ ਮੈ, ਕਬਹੂੰ ਸੁਚਿਤ ਹ੍ਵੈ ਜਾਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਔਰਨ ਕਹਾ ਉਪਦੇਸਤ ਹੈ ਪਸੁ, ਤੋਹਿ ਪ੍ਰਬੋਧ ਨ ਲਾਗੋ ॥
ਸਿੰਚਤ ਕਹਾ ਪਰੇ ਬਿਖਿਅਨ ਕਹ, ਕਬਹੁ ਬਿਖੈ ਰਸ ਤ੍ਯਾਗੋ ॥੧॥
ਕੇਵਲ ਕਰਮ ਭਰਮ ਸੇ ਚੀਨਹੁ, ਧਰਮ ਕਰਮ ਅਨੁਰਾਗੋ ॥
ਸੰਗ੍ਰਹੁ ਕਰੋ ਸਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕੋ, ਪਰਮ ਪਾਪ ਤਜਿ ਭਾਗੋ ॥੨॥
ਜਾਂ ਤੇ ਦੂਖ ਪਾਪ ਨਹਿ ਭੇਟੈ, ਕਾਲ ਜਾਲ ਤੇ ਤਾਗੋ ॥
ਜੌ ਸੁਖ ਚਾਂਹੋ, ਸਦਾ ਸਭਨ ਕੌ, ਤੌ ਹਰਿ ਕੇ ਰਸ ਪਾਗੋ ॥੩॥੩॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੂ, ਤੋ ਕਹ ਲਾਜ ਹਮਾਰੀ ॥
ਨੀਲ ਕੰਠ ਨਰ ਹਰਿ ਨਾਰਾਇਣ, ਨੀਲ ਬਸਨ ਬਨਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਪਰਮੇਸਰ ਸੁਆਮੀ, ਪਾਵਨ ਪਉਨ ਅਹਾਰੀ ॥
ਮਾਧਵ ਮਹਾ ਜੋਤਿ ਮਧੁ ਮਰਦਨ, ਮਾਨ ਮੁਕੰਦ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥
ਨਿਰ ਬਿਕਾਰ ਨਿਰਜੁਰ ਨਿੰਦ੍ਰਾ ਬਿਨੁ, ਨਿਰ ਬਿਖ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੀ ॥
ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕਾਲ ਤ੍ਰੈ ਦਰਸੀ, ਕੁਕ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਨਾਸਨ ਕਾਰੀ ॥੨॥
ਧਨੁਰ ਪਾਨ ਧ੍ਰਿਤ ਮਾਨ ਧਰਾਧਰ, ਅਨਿ ਬਿਕਾਰ ਅਸਿ ਧਾਰੀ ॥
ਹੌ ਮਤਿ ਮੰਦ ਚਰਨ ਸਰਨਾਗਤਿ, ਕਰ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ ॥੩॥੧॥੪॥
ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਣ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ਬਿਨ ਕਰਤਾਰ, ਨ ਕਿਰਤਮ ਮਾਨੋ ॥
ਆਦਿ ਅਜੋਨਿ ਅਜੈ ਅਬਿਨਾਸੀ, ਤਿੰਹ ਪਰਮੇਸਰ ਜਾਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਹਾ ਭਯੋ ਜੋ ਆਨਿ ਜਗਤ ਮੈ, ਦਸਕ ਅਸੁਰ ਹਰਿ ਘਾਏ ॥
ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਪੰਚ ਦਿਖਾਇ ਸਭਨ ਕਹੱ, ਆਪਹਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਕਹਾਏ ॥੧॥
ਭੰਜਨ ਗੜਨ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ, ਸੋ ਕਿਮ ਜਾਤਿ ਗਿਨਾਯੋ ॥

ਤਾ ਤੇ ਸਰਬ ਕਾਲ ਕੇ ਅਸਿ ਕੋ, ਘਾਇ ਬਚਾਇ ਨ ਆਯੋ ॥੨॥
ਕੈਸੇ ਤੋਹਿ ਤਾਰਿ ਹੈ ਸੁਨਿ ਜੜ, ਆਪ ਡੁਬਿਯੋ ਭਵ ਸਾਗਰ ॥
ਛੁਟਿਹੌਂ ਕਾਲ ਫਾਂਸ ਤੇ ਤਬ ਹੀ, ਗਹੋ ਸਰਨਿ ਜਗਤਾਗਰ ॥੩॥੧॥੫॥

ਖਿਆਲ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਪਿਆਰੇ ਨੂੰ, ਹਾਲ ਮੁਰੀਦਾਂ ਦਾ ਕਹਣਾ ॥
ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਰੋਗੁ ਰਜਾਈਆਂ ਦਾ ਓਢਣ, ਨਾਗ ਨਿਵਾਸਾਂ ਦੇ ਰਹਣਾ ॥
ਸੂਲ ਸੁਰਾਹੀ ਖੰਜਰੁ ਪਿਯਾਲਾ, ਬਿੰਗ ਕਸਾਈਯਾਂ ਦਾ ਸਹਣਾ ॥
ਯਾਰੜੇ ਦਾ, ਸਾਨੂੰ ਸੱਥਰੁ ਚੰਗਾ, ਭਠ ਖੇੜਿਆਂ ਦਾ ਰਹਣਾ ॥੧॥੧॥੬॥

ਤਿਲੰਗ ਕਾਫੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ਕੇਵਲ, ਕਾਲਈ ਕਰਤਾਰ ॥
ਆਦਿ ਅੰਤ ਅਨੰਤਿ ਮੂਰਤਿ, ਗੜ੍ਹਨ ਭੰਜਨਹਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਿੰਦ ਉਸਤਤਿ ਜਉਨ ਕੇ ਸਮ, ਸਤ੍ਰੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
ਕਉਨ ਬਾਟ ਪਰੀ ਤਿਸੈ, ਪਥ ਸਾਰਥੀ ਰਥ ਹੋਇ ॥੧॥
ਤਾਤ ਮਾਤ ਨ ਜਾਤ ਜਾਂਕਰ, ਪੁਤ੍ਰ ਪੌਤ੍ਰ ਮੁਕੰਦ ॥
ਕਉਨ ਕਾਜ ਕਹਾਹਿਗੇ, ਤੇ ਆਨਿ ਦੇਵਕਿ ਨੰਦ ॥੨॥

ਦੇਵ ਦੈਤ ਦਿਸਾ ਵਿਸਾ, ਜਿਂਹ ਕੀਨ ਸਰਬ ਪਸਾਰ ।।
ਕਉਨ ਉਪਮਾ ਤੌਨ ਕੋ, ਮੁਖ ਲੇਤ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰ ।।੩।।੧।।੭।।
ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ।। ਸੋ ਕਿਮ, ਮਾਨਸ ਰੂਪ ਕਹਾਏ ।।
ਸਿਧ ਸਮਾਧ ਸਾਧ ਕਰ ਹਾਰੇ, ਕਯੋਂਹੂੰ ਨ ਦੇਖਨ ਪਾਏ ।।੧।। ਰਹਾਉ ।।
ਨਾਰਦ ਬਿਆਸ ਪਰਾਸਰ ਧ੍ਰੂਅ ਸੇ, ਧਿਆਵਤ ਧਿਆਨ ਲਗਾਏ ।।
ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਹਾਰ ਹਠ ਛਾਡਿਓ, ਤਦਪਿ ਧਿਆਨ ਨ ਆਏ ।।੧।।
ਦਾਨਵ ਦੇਵ ਪਿਸਾਚ ਪ੍ਰੇਤ ਤੇ, ਨੇਤਹ ਨੇਤ ਕਹਾਏ ।।
ਸੂਛਮ ਤੇ ਸੂਛਮ ਕਰ ਚੀਨੇ, ਬ੍ਰਿਧਨ ਬ੍ਰਿਧ ਬਤਾਏ ।।੨।।
ਭੂਮ ਅਕਾਸ ਪਤਾਲ ਸਭੈ ਸਜਿ, ਏਕ ਅਨੇਕ ਸਦਾਏ ।।
ਸੋ ਨਰ ਕਾਲ ਫਾਂਸ ਤੇ ਬਾਚੇ, ਜੋ ਹਰਿ ਸਰਣ ਸਿਧਾਏ ।।੩।।੧।।੮।।
ਰਾਗ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ।। ਏਕ ਬਿਨ, ਦੂਸਰ ਸੋ ਨ ਚਿਨਾਰ ।।
ਭੰਜਨ ਗੜਨ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ, ਜਾਨਤ ਹੈ ਕਰਤਾਰ ।।੧।। ਰਹਾਉ ।।
ਕਹਾ ਭਇਓ ਜੋ ਅਤਿ ਹਿਤ ਚਿਤ ਕਰ, ਬਹੁ ਬਿਧ ਸਿਲਾ ਪੁਜਾਈ ।।

ਪਾਨ ਥਕਿਓ ਪਾਹਿਨ ਕਹ ਪਰਸਤ, ਕਛੁ ਕਰ ਸਿੱਧ ਨ ਆਈ ॥੧॥
ਅੱਛਤ ਧੂਪ ਦੀਪ ਅਰਪਤ ਹੈਂ, ਪਾਹਨ ਕਛੂ ਨ ਖੈ ਹੈ ॥
ਤਾ ਮੈ ਕਹਾਂ ਸਿਧ ਹੈ ਰੇ ਜੜ, ਤੋਹਿ ਕਛੂ ਬਰ ਦੈ ਹੈ ॥੨॥
ਜੌ ਜਿਯ ਹੋਤ, ਤੌ ਦੇਤ ਕਛੂ ਤੁਹਿ, ਮਨ ਬਚ ਕਰਮ ਬਿਚਾਰ ॥
ਕੇਵਲ ਏਕ ਸਰਣ ਸੁਆਮੀ ਬਿਨ, ਯੌ ਨਹਿ ਕਤਹਿ ਉਧਾਰ ॥੩॥੧॥੯॥
ਰਾਗ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ਬਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮ, ਨ ਬਾਚਨ ਪੈ ਹੈਂ ॥
ਚੌਦਹ ਲੋਕ ਜਾਂਹਿ ਬਸ ਕੀਨੇ, ਤਾਂ ਤੇ ਕਹਾਂ ਪਲੈ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਰਾਮ ਰਹੀਮ ਉਬਾਰ ਨ ਸਕ ਹੈਂ, ਜਾਕਰ ਨਾਮ ਰਟੈ ਹੈ ॥
ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਰੁਦ੍ਰ ਸੂਰਜ ਸਸਿ, ਤੇ ਬਸਿ ਕਾਲ ਸਬੈ ਹੈਂ ॥੧॥
ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕੁਰਾਨ ਸਬੈ ਮਤ, ਜਾ ਕਹ ਨੇਤ ਕਹੈ ਹੈਂ ॥
ਇੰਦ੍ਰ ਫਨਿੰਦ੍ਰ ਮੁਨਿੰਦ੍ਰ ਕਲਪ ਬਹੁ, ਧਿਆਵਤ ਧਿਆਨ ਨ ਐ ਹੈ ॥੨॥
ਜਾਂਕਰ ਰੂਪ ਰੰਗ ਨਹਿ ਜਨਿਯਤ, ਸੋ ਕਿਮ ਸਿਆਮ ਕਹੈ ਹੈ ॥
ਛੁਟਹੋ ਕਾਲ ਜਾਲ ਤੇ ਤਬਹੀ, ਤਾਂਹਿ ਚਰਨ ਲਪਟੈ ਹੈਂ ॥੩॥੨॥੧੦॥

(੧ੴ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥) ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸ੍ਵਯੇ ॥

ਸ੍ਰਾਵਗ ਸੁਧ ਸਮੂਹ ਸਿਧਾਨ ਕੇ, ਦੇਖਿ ਫਿਰਿਓ ਘਰ ਜੋਗ ਜਤੀ ਕੇ ॥
ਸੂਰ ਸੁਰਾਰਦਨ, ਸੁੱਧ ਸੁਧਾਦਿਕ, ਸੰਤ ਸਮੂਹ ਅਨੇਕ ਮਤੀ ਕੇ ॥
ਸਾਰੇ ਹੀ ਦੇਸ ਕੋ, ਦੇਖਿ ਰਹਿਓ ਮਤ, ਕੋਊ ਨ ਦੇਖੀਅਤ, ਪ੍ਰਾਨ ਪਤੀ ਕੇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਕੀ, ਭਾਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੂੰ ਤੇ, ਏਕ ਰਤੀ ਬਿਨੁ, ਏਕ ਰੱਤੀ ਕੇ ॥੧॥੨੧॥
ਮਾਤੇ ਮਤੰਗ, ਜਰੇ ਜਰ ਸੰਗਿ, ਅਨੂਪ ਉਤੰਗ, ਸੁਰੰਗ ਸਵਾਰੇ ॥
ਕੋਟ ਤੁਰੰਗ, ਕੁਰੰਗ ਸੇ ਕੂਦਤ, ਪੌਨ ਕੇ ਗਉਨ ਕਉ ਜਾਤ ਨਿਵਾਰੇ ॥
ਭਾਰੀ ਭੁਜਾਨ ਕੇ, ਭੂਪ ਭਲੀ ਬਿਧਿ, ਨਿਆਵਤ ਸੀਸ, ਨ ਜਾਤ ਬਿਚਾਰੇ ॥
ਏਤੇ ਭਏ, ਤੋ ਕਹਾ ਭਏ ਭੂਪਤ, ਅੰਤ ਕੌ, ਨਾਂਗੇ ਹੀ ਪਾਂਇ ਪਧਾਰੇ ॥੨॥੨੨॥
ਜੀਤ ਫਿਰੈ, ਸਬ ਦੇਸ ਦਿਸਾਨ ਕੋ, ਬਾਜਤ ਢੋਲ, ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਨਗਾਰੇ ॥
ਗੁੰਜਤ ਗੂੜ, ਗਜਾਨ ਕੇ ਸੁੰਦਰ, ਹਿੰਸਤ ਹੀ, ਹਯ ਰਾਜ ਹਜਾਰੇ ॥
ਭੂਤ ਭਵਿਖ, ਭਵਾਨ ਕੇ ਭੂਪਤ, ਕਉਨ ਗਨੈ, ਨਹੀ ਜਾਤ ਬਿਚਾਰੇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਭਜੇ ਬਿਨੁ, ਅੰਤ ਕਉ, ਅੰਤ ਕੇ ਧਾਮ ਸਿਧਾਰੇ ॥੩॥੨੩॥

ਤੀਰਥ ਨ੍ਹਾਨ, ਦਇਆ ਦਮ ਦਾਨ, ਸੁ ਸੰਜਮ ਨੇਮ ਅਨੇਕ ਬਿਸੇਖੈ ।।
ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਨ, ਜਿਮੀਨ ਜਮਾਨ ਸਬਾਨ ਕੇ ਪੇਖੈ ।।
ਪਉਨ ਅਹਾਰ ਜਤੀ ਜਤ ਧਾਰ, ਸਬੈ ਸੁ ਬਿਚਾਰ ਹਜਾਰਕ ਦੇਖੈ ।।
ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਭਜੇ ਬਿਨੁ ਭੂਪਤਿ, ਏਕ ਰਤੀ ਬਿਨੁ ਏਕ ਨ ਲੇਖੈ ।।੪।।੨੪।।
ਸੁਧ ਸਿਪਾਹ ਦੁਰੰਤ ਦੁਬਾਹ, ਸੁ ਸਾਜਿ ਸਨਾਹ, ਦੁਰਜਾਨ ਦਲੈਂਗੇ ।।
ਭਾਰੀ ਗੁਮਾਨ ਭਰੇ ਮਨ ਮੈ, ਕਰ ਪਰਬਤ ਪੰਖ, ਹੱਲੇ ਨ ਹੱਲੈਂਗੇ ।।
ਤੋਰ ਅਰੀਨ ਮਰੋਰ ਮਵਾਸਨ, ਮਾਤੇ ਮਤੰਗਨ ਮਾਨ ਮਲੈਂਗੇ ।।
ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਿਨੁ, ਤਿਆਗ ਜਹਾਨੁ ਨਿਦਾਨ ਚਲੈਂਗੇ ।।੫।।੨੫।।
ਬੀਰ ਅਪਾਰ ਬਡੇ ਬਰਿਆਰ, ਅਬਿਚਾਰਹਿ ਸਾਰ ਕੀ ਧਾਰ ਭਛੱਯਾ ।।
ਤੋਰਤ ਦੇਸ ਮਲਿੰਦ ਮਵਾਸਨ, ਮਾਤੇ ਗਜਾਨ ਕੇ ਮਾਨ ਮਲੱਯਾ ।।
ਗਾੜ੍ਹੇ ਗੜ੍ਹਾਨ ਕੇ ਤੋੜਨਹਾਰ, ਸੁ ਬਾਤਨ ਹੀ ਚੱਕ ਚਾਰ ਲਵੱਯਾ ।।
ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਸਭ ਕੋ ਸਿਰ ਨਾਇਕ, ਜਾਚਕ ਅਨੇਕ ਸੁ ਏਕ ਦਿਵੱਯਾ ।।੬।।੨੬।।
ਦਾਨਵ ਦੇਵ ਫਨਿੰਦ ਨਿਸਾਚਰ, ਭੂਤ ਭਵਿੱਖ ਭਵਾਨ ਜਪੈਂਗੇ ।।

ਜੀਵ ਜਿਤੇ ਜਲ ਮੈ, ਥਲ ਮੈ, ਪਲ ਹੀ ਪਲ ਮੈ, ਸਭ ਥਾਪ ਥਪੈਂਗੇ ॥
ਪੁੰਨ ਪ੍ਰਤਾਪਨ ਬਾਢ ਜੈਤ ਧੁਨ, ਪਾਪਨ ਕੇ ਬਹੁ ਪੁੰਜ ਖਪੈਂਗੇ ॥
ਸਾਧ ਸਮੂਹ ਪ੍ਰਸੰਨ ਫਿਰੈ ਜਗ, ਸੱਤ੍ਰ ਸਭੈ ਅਵਲੋਕ ਚਪੈਂਗੇ ॥੭॥੨੭॥
ਮਾਨਵ ਇੰਦ੍ਰ ਗਜਿੰਦ੍ਰ ਨਰਾਧਪ, ਜੌਨ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਕੋ, ਰਾਜੁ ਕਰੈਂਗੇ ॥
ਕੋਟਿ ਇਸਨਾਨ, ਗਜਾਦਿਕ ਦਾਨ, ਅਨੇਕ ਸੁਅੰਬਰ, ਸਾਜ ਬਰੈਂਗੇ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸਰ, ਬਿਸਨ ਸਚੀਪਤਿ, ਅੰਤ ਫਸੇ, ਜਮ ਫਾਸ ਪਰੈਂਗੇ ॥
ਜੇ ਨਰ, ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਕੇ ਪ੍ਰਸ ਹੈ ਪਗ, ਤੇ ਨਰ, ਫੇਰ ਨ ਦੇਹ ਧਰੈਂਗੇ ॥੮॥੨੮॥
ਕਹਾ ਭਯੋ, ਜੋ ਦੋਊ ਲੋਚਨ ਮੂੰਦ ਕੈ, ਬੈਠਿ ਰਹਿਓ, ਬਕ ਧਿਆਨ ਲਗਾਇਓ ॥
ਨ੍ਹਾਤ ਫਿਰਿਓ, ਲੀਏ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ੍ਰਨ, ਲੋਕ ਗਇਓ, ਪਰਲੋਕ ਗਵਾਇਓ ॥
ਬਾਸੁ ਕੀਓ, ਬਿਖਿਆਨ ਸੋ ਬੈਠ ਕੈ, ਐਸੇ ਹੀ ਐਸੇ ਸੁ ਬੈਸ ਬਿਤਾਇਓ ॥
ਸਾਚੁ ਕਹੋਂ, ਸੁਨ ਲੇਹੁ ਸਭੈ, ਜਿਨ ਪ੍ਰੇਮੁ ਕੀਓ, ਤਿਨ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਓ ॥੯॥੨੯॥
ਕਾਹੂੰ ਲੈ ਪਾਹਨ ਪੂਜ ਧਰਿਓ ਸਿਰ, ਕਾਹੂੰ ਲੈ ਲਿੰਗੁ ਗਰੇ ਲਟਕਾਇਓ ॥
ਕਾਹੂੰ ਲਖਿਓ ਹਰਿ ਅਵਾਚੀ ਦਿਸਾ ਮਹਿ, ਕਾਹੂੰ ਪਛਾਹ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇਓ ॥

ਕੋਊ ਬੁਤਾਨ ਕੌ ਪੂਜਤ ਹੈ ਪਸੁ, ਕੋਊ ਮ੍ਰਿਤਾਨ ਕਉ ਪੂਜਨ ਧਾਇਓ ।।
ਕੂਰ ਕ੍ਰਿਆ ਉਰਝਿਓ ਸਭਹੀ ਜਗੁ, ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਕੋ ਭੇਦੁ ਨ ਪਾਇਓ ।।੧੦।।੩੦।।
ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ।। ਸ੍ਵਯੇ ।। ਦੀਨਨ ਕੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੈ ਨਿਤ, ਸੰਤ ਉਬਾਰ ਗਨੀਮਨ ਗਾਰੈ ।।
ਪੱਛ ਪਸੂ ਨਗ ਨਾਗ ਨਰਾਧਪ, ਸਰਬ ਸਮੈ ਸਭ ਕੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ ।।
ਪੋਖਤ ਹੈ, ਜਲ ਮੈ, ਥਲ ਮੈ, ਪਲ ਮੈ; ਕਲ ਕੇ, ਨਹੀ ਕਰਮ ਬਿਚਾਰੈ ।।
ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦਇਆ ਨਿਧਿ, ਦੋਖਨ ਦੇਖਤ ਹੈ, ਪਰ ਦੇਤ ਨ ਹਾਰੈ ।।੧।।੨੪੩।।
ਦਾਹਤ ਹੈ, ਦੁਖ ਦੋਖਨ ਕੌ, ਦਲ ਦੁੱਜਨ ਕੇ, ਪਲ ਮੈ ਦਲ ਡਾਰੈ ।।
ਖੰਡ ਅਖੰਡ, ਪ੍ਰਚੰਡ ਪਹਾਰਨ, ਪੂਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ, ਪ੍ਰੀਤ ਸੰਭਾਰੈ ।।
ਪਾਰ ਨ ਪਾਇ ਸਕੈ ਪਦਮਾਪਤਿ, ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਅਭੇਦ ਉਚਾਰੈ ।।
ਰੋਜੀ ਹੀ ਰਾਜ ਬਿਲੋਕਤ, ਰਾਜਕ ਰੋਖ, ਰੂਹਾਨ ਕੀ ਰੋਜੀ ਨ ਟਾਰੈ ।।੨।।੨੪੪।।
ਕੀਟ ਪਤੰਗ, ਕੁਰੰਗ ਭੁਜੰਗਮ, ਭੂਤ ਭਵਿਖ, ਭਵਾਨ ਬਨਾਏ ।।
ਦੇਵ ਅਦੇਵ, ਖਪੇ ਅਹੰਮੇਵ, ਨ ਭੇਵ ਲਖਿਓ, ਭ੍ਰਮ ਸਿਉ ਭਰਮਾਏ ।।
ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ, ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਨ, ਹਸੇਬ ਥੱਕੇ ਕਰ, ਹਾਥ ਨ ਆਏ ।।

ਪੂਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਭਾਉ ਬਿਨਾ, ਪਤਿ ਸਿਉ ਕਿਨ, ਸ੍ਰੀ ਪਦਮਾਪਤਿ ਪਾਏ ॥੩॥੨੪੫॥
ਆਦਿ ਅਨੰਤ, ਅਗਾਧ ਅਦ੍ਵੈਖ, ਸੁ ਭੂਤ ਭਵਿਖ, ਭਵਾਨ ਅਭੈ ਹੈ ॥
ਅੰਤਿ ਬਿਹੀਨ, ਅਨਾਤਮ ਆਪ, ਅਦਾਗ ਅਦੋਖ, ਅਛਿਦ੍ਰ ਅਛੈ ਹੈ ॥
ਲੋਗਨ ਕੇ ਕਰਤਾ ਹਰਤਾ, ਜਲ ਮੈ ਥਲ ਮੈ ਭਰਤਾ, ਪ੍ਰਭ ਵੈ ਹੈ ॥
ਦੀਨ ਦਇਆਲ, ਦਇਆ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ, ਸੁੰਦਰ ਸ੍ਰੀ ਪਦਮਾਪਤਿ ਏ ਹੈ ॥੪॥੨੪੬॥
ਕਾਮ ਨ, ਕ੍ਰੋਧ ਨ, ਲੋਭ ਨ, ਮੋਹ ਨ; ਰੋਗ ਨ, ਸੋਗ ਨ, ਭੋਗ ਨ ਭੈ ਹੈ ॥
ਦੇਹ ਬਿਹੀਨ ਸਨੇਹ ਸਭੋ ਤਨ, ਨੇਹ ਬਿਰਕਤ ਅਗੇਹ ਅਛੈ ਹੈ ॥
ਜਾਨ ਕੋ ਦੇਤ, ਅਜਾਨ ਕੋ ਦੇਤ, ਜਮੀਨ ਕੋ ਦੇਤ, ਜਮਾਨ ਕੋ ਦੈ ਹੈ ॥
ਕਾਹੇ ਕੋ ਡੋਲਤ ਹੈ, ਤੁਮਰੀ ਸੁਧ, ਸੁੰਦਰ ਸ੍ਰੀ ਪਦਮਾਪਤਿ ਲੈ ਹੈ ॥੫॥੨੪੭॥
ਰੋਗਨ ਤੇ, ਅਰ ਸੋਗਨ ਤੇ, ਜਲ ਜੋਗਨ ਤੇ, ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਬਚਾਵੈ ॥
ਸਤ੍ਰੁ ਅਨੇਕ, ਚਲਾਵਤ ਘਾਵ, ਤਊ ਤਨ, ਏਕ ਨ ਲਾਗਨ ਪਾਵੈ ॥
ਰਾਖਤ ਹੈ, ਅਪਨੋ ਕਰ ਦੈ ਕਰ, ਪਾਪ ਸੰਬੂਹ, ਨ ਭੇਟਨ ਪਾਵੈ ॥
ਔਰ ਕੀ ਬਾਤ, ਕਹਾ ਕਹ ਤੋ ਸੌ, ਸੁ ਪੇਟ ਹੀ ਕੇ, ਪਟ ਬੀਚ ਬਚਾਵੈ ॥੬॥੨੪੮॥

ਜੱਛ ਭੁਜੰਗ, ਸੁ ਦਾਨਵ ਦੇਵ, ਅਭੇਵ ਤੁਮੈ, ਸਭ ਹੀ ਕਰ ਧਿਆਵੈ ॥
ਭੂਮ ਅਕਾਸ, ਪਤਾਲ ਰਸਾਤਲ; ਜੱਛ ਭੁਜੰਗ, ਸਭੈ ਸਿਰ ਨਿਆਵੈ ॥
ਪਾਇ ਸਕੈ ਨਹੀ, ਪਾਰ ਪ੍ਰਭਾ ਹੂ ਕੋ; ਨੇਤ ਹੀ ਨੇਤਹ, ਬੇਦ ਬਤਾਵੈ ॥
ਖੋਜ ਥਕੇ, ਸਭ ਹੀ ਖੁਜੀਆ; ਸੁਰ ਹਾਰ ਪਰੇ, ਹਰਿ ਹਾਥ ਨ ਆਵੈ ॥੭॥੨੪੯॥
ਨਾਰਦ ਸੇ, ਚਤੁਰਾਨਨ ਸੇ; ਰੁਮਨਾਰਿਖ ਸੇ, ਸਭਹੂੰ ਮਿਲਿ ਗਾਇਓ ॥
ਬੇਦ ਕਤੇਬ, ਨ ਭੇਦ ਲਖਿਓ; ਸਭ ਹਾਰ ਪਰੇ, ਹਰਿ ਹਾਥ ਨ ਆਇਓ ॥
ਪਾਇ ਸਕੈ ਨਹੀ, ਪਾਰ ਉਮਾਪਤਿ; ਸਿੱਧ ਸਨਾਥ, ਸਨੰਤਨ ਧਿਆਇਓ ॥
ਧਿਆਨ ਧਰੋ, ਤਿੰਹ ਕੋ ਮਨ ਮੈ; ਜਿਹ ਕੋ ਅਮਿਤੋਜੁ, ਸਭੈ ਜਗ ਛਾਇਓ ॥੮॥੨੫੦॥
ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ, ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਨ; ਅਭੇਦ ਨ੍ਰਿਪਾਨ, ਸਭੈ ਪਚਹਾਰੇ ॥
ਭੇਦ ਨ ਪਾਇ ਸਕਿਓ ਅਨਭੇਦ ਕੋ, ਖੇਦਤ ਹੈ ਅਨਛੇਦ ਪੁਕਾਰੇ ॥
ਰਾਗ ਨ, ਰੂਪ ਨ, ਰੇਖ ਨ; ਰੰਗ ਨ, ਸਾਕ ਨ, ਸੋਗ ਨ ਸੰਗਿ ਤਿਹਾਰੇ ॥
ਆਦਿ ਅਨਾਦਿ, ਅਗਾਧ ਅਭੇਖ; ਅਦ੍ਵੈਖ ਜਪਿਓ, ਤਿਨਹੀ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ॥੯॥੨੫੧॥
ਤੀਰਥ ਕੋਟ, ਕੀਏ ਇਸਨਾਨ; ਦੀਏ ਬਹੁ ਦਾਨ, ਮਹਾ ਬ੍ਰਿਤ ਧਾਰੇ ॥

ਦੇਸ ਫਿਰਿਓ, ਕਰਿ ਭੇਸ ਤਪੋ ਧਨ; ਕੇਸ ਧਰੇ, ਨ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥
ਆਸਨ ਕੋਟ, ਕਰੇ ਅਸਟਾਂਗ; ਧਰੇ ਬਹੁ ਨਿਆਸ, ਕਰੇ ਮੁਖ ਕਾਰੇ ॥
ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਅਕਾਲ ਭਜੇ ਬਿਨ, ਅੰਤ ਕੋ ਅੰਤ ਕੇ ਧਾਮ ਸਿਧਾਰੇ ॥੧੦॥੨੫੨॥

ੴ ਸ੍ਵੈਯਾ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਜੋ ਕਿਛੁ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਓ ਬਿਧਨਾ, ਸੋਈ ਪਾਯਤੁ ਮਿਸ੍ਰ ਜੂ, ਸੋਕ ਨਿਵਾਰੋ ॥
ਮੇਰੋ ਕਛੂ ਅਪਰਾਧੁ ਨਹੀ, ਗਯੋ ਯਾਦ ਤੇ ਭੂਲ, ਨਹ ਕੋਪੁ ਚਿਤਾਰੋ ॥
ਬਾਗੋ ਨਿਹਾਲੀ ਪਠੈ ਦੈ ਹੋਂ ਆਜੁ, ਭਲੇ ਤੁਮ ਕੋ, ਨਿਹਚੈ ਜੀਅ ਧਾਰੋ ॥
ਛਤ੍ਰੀ ਸਭੈ ਕ੍ਰਿਤ ਬਿੱਪਨ ਕੇ, ਇਨਹੂ ਪੈ ਕਟਾਛ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੈ ਨਿਹਾਰੋ ॥੧॥

ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਜੁੱਧ ਜਿਤੇ ਇਨ ਹੀ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ, ਇਨਹੀ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁ ਦਾਨ ਕਰੇ ॥
ਅਘ ਅਉਘ ਟਰੇ ਇਨਹੀ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ, ਇਨਹੀ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਫੁਨ ਧਾਮ ਭਰੇ ॥
ਇਨਹੀ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁ ਬਿਦਿਆ ਲਈ, ਇਨਹੀ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਭ ਸਤ੍ਰੂ ਮਰੇ ॥
ਇਨਹੀ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੇ ਸਜੇ ਹਮ ਹੈਂ, ਨਹੀ ਮੋ ਸੇ ਗਰੀਬ ਕਰੋਰ ਪਰੇ ॥੨॥

ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਸੇਵ ਕਰੀ ਇਨ ਹੀ ਕੀ ਭਾਵਤ, ਅਉਰ ਕੀ ਸੇਵ ਸੁਹਾਤ ਨ ਜੀ ਕੋ ॥
ਦਾਨ ਦਯੋ ਇਨ ਹੀ ਕੋ ਭਲੋ, ਅਰੁ ਆਨ ਕੋ ਦਾਨ ਨ ਲਾਗਤ ਨੀਕੋ ॥
ਆਗੈ ਫਲੈ ਇਨ ਹੀ ਕੋ ਦਯੋ, ਜਗ ਮੈ, ਜਸੁ ਅਉਰ ਦਯੋ ਸਭ ਫੀਕੋ ॥
ਮੋ ਗ੍ਰਿਹ ਮੈ, ਤਨ ਤੇ ਮਨ ਤੇ, ਸਿਰ ਲਉ, ਧਨ ਹੈ ਸਬ ਹੀ ਇਨ ਹੀ ਕੋ ॥੩॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਚਟ ਪਟਾਇ ਚਿਤ ਮੈ ਜਰਯੋ, ਤ੍ਰਿਣ ਜਿਯੋਂ ਕ੍ਰੁੱਧਤ ਹੋਇ ॥
ਖੋਜ ਰੋਜ ਕੇ ਹੇਤ ਲਗ, ਦਯੋ ਮਿਸ੍ਰ ਜੂ ਰੋਇ ॥੪॥

ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਜਾਗਤਿ ਜੋਤਿ ਜਪੈ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ, ਏਕੁ ਬਿਨਾ ਮਨਿ ਨੈਕ ਨ ਆਨੈ ॥
ਪੂਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਸਜੈ, ਬ੍ਰਤ ਗੋਰ ਮੜ੍ਹੀ ਮਠ ਭੂਲ ਨ ਮਾਨੈ ॥
ਤੀਰਥ ਦਾਨ ਦਯਾ ਤਪ ਸੰਜਮ, ਏਕੁ ਬਿਨਾਂ ਨਹਿ ਏਕ ਪਛਾਨੈ ॥
ਪੂਰਨ ਜੋਤਿ ਜਗੈ ਘਟ ਮੈਂ, ਤਬ ਖਾਲਿਸ ਤਾਹਿੰ ਨਖਾਲਿਸ ਜਾਨੈ ॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਜਿਸ ਕੇ ਗੁਰ ਮਸਤਕਿ ਹੱਥ ਧਰਿਓ, ਉਹ ਜਾਨਤ ਹੈ ਸਭ ਕੇ ਘਟ ਕੀ ॥
ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਯੋ ਹੈ, ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਭ ਛਟਕੀ ॥
ਆਤਮ ਚੀਨਿ ਪਰਾਤਮ ਚੀਨਯੋ, ਫੋਰਿ ਦਈ ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਮਟਕੀ ॥
ਦੂਖ ਸੂਖ ਸਭ ਤਯਾਗ ਦਯੋ ਹੈ, ਰਾਮ ਰਸਾਯਨ ਸੇਂ ਅਟਕੀ ॥

(੭੧੭) ੴ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਹੈ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਬਾਕ ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਸੱਤਿ ਸਦੈਵ ਸਰੂਪ ਸਤਬ੍ਰਤ, ਆਦਿ ਅਨਾਦਿ ਅਗਾਧ ਅਜੈ ਹੈ ॥
ਦਾਨ ਦਯਾ ਦਮ ਸੰਜਮ ਨੇਮ, ਜਤਬ੍ਰਤ ਸੀਲ ਸੁਬ੍ਰਿਤ ਅਬੈ ਹੈ ॥
ਆਦਿ ਅਨੀਲ ਅਨਾਦ ਅਨਾਹਦ, ਆਪਿ ਅਦ੍ਵੇਖ ਅਭੇਖ ਅਭੈ ਹੈ ॥
ਰੂਪ ਅਰੂਪ ਅਰੇਖ ਜਰਾਰਦਨ, ਦੀਨ ਦਯਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਭਏ ਹੈਂ ॥੧॥
ਆਦਿ ਅਦ੍ਵੇਖ ਅਭੇਖ ਮਹਾ ਪ੍ਰਭ, ਸੱਤਿ ਸਰੂਪ ਸੁ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥
ਪੂਰ ਰਹਯੋ ਸਭ ਹੀ ਘਟ ਕੈ ਪਟ, ਤੱਤ ਸਮਾਧਿ ਸੁਭਾਵ ਪ੍ਰਨਾਸੀ ॥
ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜਗਾਦਿ ਤੁਹੀ ਪ੍ਰਭ, ਫੈਲ ਰਹਯੋ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਬਾਸੀ ॥
ਦੀਨ ਦਯਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ, ਆਦਿ ਅਜੋਨ ਅਜੈ ਅਬਨਾਸੀ ॥੨॥
ਆਦਿ ਅਭੇਖ ਅਛੇਦ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ, ਬੇਦ ਕਤੇਬਨਿ ਭੇਦੁ ਨ ਪਾਯੋ ॥
ਦੀਨ ਦਯਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ, ਸੱਤਿ ਸਦੈਵ ਸਬੈ ਘਟ ਛਾਯੋ ॥
ਸੇਸ ਸੁਰੇਸ ਗਣੇਸ ਮਹੇਸੁਰ, ਗਾਹਿ ਫਿਰੈਂ ਸ੍ਰੁਤਿ ਥਾਹ ਨ ਆਯੋ ॥

ਰੇ ਮਨ ਮੂੜ ਅਗੂੜ ਇਸੋ ਪ੍ਰਭ, ਤੈਂ ਕਿਹਿ ਕਾਜਿ ਕਹੋ ਬਿਸਰਾਏ ॥੩॥
ਅੱਚੁਤ ਆਦਿ ਅਨੀਲ ਅਨਾਹਦ, ਸੱਤ ਸਰੂਪ ਸਦੈਵ ਬਖਾਨੇ ॥
ਆਦਿ ਅਜੋਨਿ ਅਜਾਇ ਜਰਾ ਬਿਨੁ, ਪਰਮ ਪੁਨੀਤ ਪਰੰਪਰ ਮਾਨੇ ॥
ਸਿੱਧ ਸ੍ਵਯੰਭੂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸਬੈ ਜਗ, ਏਕ ਹੀ, ਠੌਰ ਅਨੇਕ ਬਖਾਨੇ ॥
ਰੇ ਮਨ ਰੰਕ ਕਲੰਕ ਬਿਨਾ ਹਰਿ, ਤੈਂ ਕਿਹਿ ਕਾਰਣ ਤੇ ਨ ਪਹਿਚਾਨੇ ॥੪॥
ਅੱਛਰ ਆਦਿ ਅਨੀਲ ਅਨਾਹਦ, ਸੱਤ ਸਦੈਵ ਤੁਹੀ ਕਰਤਾਰਾ ॥
ਜੀਵ ਜਿਤੇ ਜਲ ਮੈ ਥਲ ਮੈ, ਸਬ ਕੈ ਸਦ ਪੇਟ ਕੌ ਪੋਖਨਹਾਰਾ ॥
ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕੁਰਾਨ ਦੁਹੂ ਮਿਲਿ, ਭਾਂਤਿ ਅਨੇਕ ਬਿਚਾਰ ਬਿਚਾਰਾ ॥
ਔਰ ਜਹਾਂਨ ਨਿਦਾਨ ਕਛੂ ਨਹਿ, ਏ ਸੁਬਹਾਨ ਤੁਹੀ ਸਿਰਦਾਰਾ ॥੫॥
ਆਦਿ ਅਗਾਧਿ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ, ਅਲੇਖ ਅਜੇਅ ਅਨਾਹਦ ਜਾਨਾ ॥
ਭੂਤ ਭਵਿੱਖ ਭਵਾਨ ਤੁਹੀ, ਸਬ ਹੂੰ ਸਬ ਠੌਰਨ ਮੋ ਮਨੁਮਾਨਾ ॥
ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਮਣੀਧਰ ਨਾਰਦ ਸਾਰਦ, ਸੱਤਿ ਸਦੈਵ ਪਛਾਨਾ ॥
ਦੀਨ ਦਯਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਕੋ, ਕਛੁ ਭੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕੁਰਾਨ ਨ ਜਾਨਾ ॥੬॥

ਸੱਤਿ ਸਦੈਵ ਸਰੂਪ ਸਤੱਬ੍ਰਿਤ, ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਤੁਹੀ ਉਪਜਾਯੋ ॥
ਦੇਵ ਅਦੇਵਨ ਦੇਵ ਮਹੀਧਰ, ਭੂਤ ਭਵਾਨ ਵਹੀ ਠਹਰਾਯੋ ॥
ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਅਨੀਲ ਅਨਾਹਦ, ਲੋਕ ਅਲੋਕ ਬਿਲੋਕ ਨ ਪਾਯੋ ॥
ਰੇ ਮਨ ਮੂੜ ਅਗੂੜਿ ਇਸੋ ਪ੍ਰਭ, ਤੋਹਿ ਕਹੋ ਕਿਹਿ ਆਨ ਸੁਨਾਯੋ ॥੭॥
ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਮਹੀਧਰ ਨਾਗਨ, ਸਿੱਧ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਬਡੋ ਤਪੁ ਕੀਨੋ ॥
ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕੁਰਾਨ ਸਬੈ, ਗੁਨ ਗਾਇ ਥੱਕੇ ਪੈ ਤੋ ਜਾਇ ਨ ਚੀਨੋ ॥
ਭੂਮ ਅਕਾਸ ਪਤਾਰ ਦਿਸਾ ਬਿਦਿਸਾ, ਜਿਹਿ ਸੋ ਸਬ ਕੇ ਚਿਤ ਚੀਨੋ ॥
ਪੂਰ ਰਹੀ ਮਹਿਮੋਂ ਮਹਿਮਾ, ਮਨ ਮੈ, ਤਿਹਿ ਆਨ ਮੁਝੈ ਕਹਿ ਦੀਨੋ ॥੮॥
ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਨ ਭੇਦ ਲਹਯੋ ਤਿੰਹਿ, ਸਿੱਧ ਸਮਾਧਿ ਸਬੈ ਕਰਿ ਹਾਰੇ ॥
ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਸਬੈ, ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਪੁਰਾਨ ਬੀਚਾਰ ਬੀਚਾਰੇ ॥
ਆਦਿ ਅਨਾਦਿ ਅਗਾਧਿ ਕਥਾ, ਧ੍ਰੂਅ ਸੇ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਅਜਾਮਲ ਤਾਰੇ ॥
ਨਾਮੁ ਉਚਾਰ ਤਰੀ ਗਨਿਕਾ, ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰ ਬੀਚਾਰ ਹਮਾਰੇ ॥੯॥
ਆਦਿ ਅਨਾਦਿ ਅਗਾਧਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ, ਸਿੱਧ ਸ੍ਵਰੂਪ ਸਬੋਂ ਪਹਿਚਾਨਯੋ ॥

ਗੰਧ੍ਰਬ ਜੱਛ ਮਹੀਧਰ ਨਾਗਨ, ਭੂਮ ਅਕਾਸ ਚਹੂੰ ਚਕ ਜਾਨਯੋ ।।
ਲੋਕ ਅਲੋਕ ਦਿਸਾ ਬਿਦਿਸਾ, ਅਰੁ ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਦੁਹੂੰ ਪ੍ਰਭ ਮਾਨਯੋ ।।
ਚਿੱਤ ਅਗਯਾਨ ਸੁਜਾਨ ਸੁਯੰਭਵ, ਕੌਨ ਕੀ ਕਾਨਿ ਨਿਦਾਨ ਭੁਲਾਨਯੋ ।।੧੦।।
ਕਾਹੂੰ ਲੈ ਠੋਕ ਬਧੇ ਉਰ ਠਾਕੁਰ, ਕਾਹੂੰ ਮਹੇਸ ਕੌ ਏਸ ਬਖਾਨਯੋ ।।
ਕਾਹੂੰ ਕਹਿਯੋ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮੈ ਹਰਿ, ਕਾਹੂੰ ਮਸੀਤ ਕੈ ਬੀਚ ਪ੍ਰਮਾਨਯੋ ।।
ਕਾਹੂੰ ਨੇ ਰਾਮ ਕਹਯੋ ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਕਹੁ, ਕਾਹੂੰ ਮਨੈ ਅਵਤਾਰਨ ਮਾਨਯੋ ।।
ਫੋਕਟ ਧਰਮ ਬਿਸਾਰ ਸਬੈ, ਕਰਤਾਰ ਹੀ ਕਉ, ਕਰਤਾ ਜੀਅ ਜਾਨਯੋ ।।੧੧।।
ਜੌ ਕਹੋ ਰਾਮ ਅਜੋਨਿ ਅਜੈ ਅਤਿ, ਕਾਹੇ ਕੌ ਕੌਸਲ ਕੁੱਖ ਜਯੋ ਜੂ ।।
ਕਾਲ ਹੁ ਕਾਨ੍ਹ ਕਹੈ ਜਿੰਹਿ ਕੌ, ਕਿਹਿ ਕਾਰਣ ਕਾਲ ਤੇ ਦੀਨ ਭਯੋ ਜੂ ।।
ਸੰਤ ਸਰੂਪ ਬਿਬੈਰ ਕਹਾਇ, ਸੁ ਕਿਯੋਂ ਪਥ ਕੋ ਰਥੁ ਹਾਂਕ ਧਯੋ ਜੂ ।।
ਤਾਹੀ ਕੋ ਮਾਨਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕਰਿ ਕੈ, ਜਿਹ ਕੋ ਕੋਊ ਭੇਦੁ ਨ ਲੇ ਨ ਲਯੋ ਜੂ ।।੧੨।।
ਕਿਯੋਂ ਕਹੁ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਹੈ, ਕਿਹ ਕਾਜ ਤੇ ਬੱਧਕ ਬਾਣੁ ਲਗਾਯੋ ।।
ਅਉਰ ਕੁਲੀਨ ਉਧਾਰਤ ਜੋ, ਕਿਹ ਤੇ ਅਪਨੋ ਕੁਲ ਨਾਸੁ ਕਰਾਯੋ ।।

ਆਦਿ ਅਜੋਨਿ ਕਹਾਇ ਕਹੋ, ਕਿਮ ਦੇਵਕਿ ਕੇ ਜਠਰੰਤਰ ਆਯੋ ॥
ਤਾਤ ਨ ਮਾਤ ਕਹੈਂ ਜਿਹ ਕੋ, ਤਿਹ ਕਿਯੋਂ ਬਸੁਦੇਵਹਿ ਬਾਪੁ ਕਹਾਯੋ ॥੧੩॥
ਕਾਹੇ ਕੌ ਏਸ ਮਹੇਸਹਿ ਭਾਖਤ, ਕਾਹਿ ਦਿਜੇਸ ਕੋ ਏਸ ਬਖਾਨਯੋ ॥
ਹੈ ਨ ਰਘ੍ਵੇਸ ਜਦ੍ਵੇਸ ਰਮਾਪਤਿ, ਤੈਂ ਜਿਨ ਕੌ ਬਿਸ੍ਵਨਾਥ ਪਛਾਨਯੋ ॥
ਏਕ ਕੌ ਛਾਡਿ ਅਨੇਕ ਭਜੈਂ, ਸੁਕਦੇਵ ਪਰਾਸਰ ਬਯਾਸ ਝੁਠਾਨਯੋ ॥
ਫੋਕਟ ਧਰਮ ਸਜੇ ਸਬਹੀ, ਹਮ ਏਕ ਹੀ ਕੌ ਬਿਧ ਨੈਕ ਪ੍ਰਮਾਨਯੋ ॥੧੪॥
ਕੋਊ ਦਿਜੇਸ ਕੌ ਮਾਨਤ ਹੈ, ਅਰੁ ਕੋਊ ਮਹੇਸ ਕੌ ਏਸ ਬਤੈ ਹੈ ॥
ਕੋਊ ਕਹੈ ਬਿਸਨੋ ਬਿਸਨਾਇਕ, ਜਾਹਿ ਭਜੇ ਅਘ ਓਘ ਕਟੈ ਹੈ ॥
ਬਾਰ ਹਜਾਰ ਬਿਚਾਰ ਅਰੇ ਜੜ, ਅੰਤ ਸਮੈ ਸਬਹੀ ਤਜਿ ਜੈ ਹੈਂ ॥
ਤਾਂਹੀ ਕੋ ਧਿਆਨ ਪ੍ਰਮਾਨਿ ਹੀਏ, ਜੋ ਥੇ ਅਬ ਹੈ ਅਰੁ ਆਗੈ ਊ ਹ੍ਵੈ ਹੈ ॥੧੫॥
ਕੋਟਕ ਇੰਦ੍ਰ ਕਰੇ ਜਿੰਹ ਕੇ, ਕਈ ਕੋਟਿ ਉਪਿੰਦ੍ਰ ਬਨਾਇ ਖਪਾਯੋ ॥
ਦਾਨਵ ਦੇਵ ਫਨਿੰਦ੍ਰ ਧਰਾਧਰ, ਪੱਛ ਪਸੂ ਨਹਿ ਜਾਤਿ ਗਨਾਯੋ ॥
ਆਜ ਲਗੇ ਤਪੁ ਸਾਧਤ ਹੈਂ, ਸਿਵਊ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਛੁ ਪਾਰ ਨ ਪਾਯੋ ॥

ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਨ ਭੇਦ ਲਖਯੋ ਜਿੰਹ, ਸੋਊ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਮੋਹਿ ਬਤਾਯੋ ॥੧੬॥
ਧਯਾਨ ਲਗਾਇ ਠਗਿਓ ਸਬ ਲੋਗਨ, ਸੀਸ ਜਟਾਂ ਨਖ ਹਾਥ ਬਢਾਏ ॥
ਲਾਇ ਬਿਭੂਤ ਫਿਰਯੋ ਮੁਖ ਊਪਰਿ, ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਸਬੈ ਡਹਕਾਏ ॥
ਲੋਭ ਕੇ ਲਾਗੈ ਫਿਰਯੋ ਘਰ ਹੀ ਘਰ, ਜੋਗ ਕੇ ਨਯਾਸ ਸਬੈ ਬਿਸਰਾਏ ॥
ਲਾਜ ਗਈ ਕਛੁ ਕਾਜੁ ਸਰਯੋ ਨਹਿ, ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਭ ਪਾਨ ਨ ਆਏ ॥੧੭॥
ਕਾਹੇ ਕਉ ਡਿੰਭ ਕਰੈ ਮਨ ਮੂਰਖ, ਡਿੰਭ ਕਰੈ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਖ੍ਵੈ ਹੈ ॥
ਕਾਹੇ ਕਉ ਲੋਗ ਠਗੇ ਠਗ ਲੋਗਨਿ, ਲੋਗ ਗਯੋ ਪਰਲੋਗ ਗਵੈ ਹੈ ॥
ਦੀਨ ਦਯਾਲ ਕੀ ਠੌਰ ਜਹਾ, ਤਿੰਹਿ ਠੌਰ ਬਿਖੈ ਤੁਹਿ ਠੌਰ ਨ ਐ ਹੈ ॥
ਚੇਤ ਰੇ ਚੇਤ ਅਚੇਤ ਮਹਾਂ ਜੜ, ਭੇਖ ਕੇ ਕੀਨੇ ਅਲੇਖ ਨ ਪੈ ਹੈਂ ॥੧੮॥
ਕਾਹੇ ਕਉ ਪੂਜਤ ਪਾਹਨ ਕਉ, ਕਛੁ ਪਾਹਨ ਮੈ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਹੀ ॥
ਤਾਹੀ ਕੋ ਪੂਜ ਪ੍ਰਭੂ ਕਰਿ ਕੈ, ਜਿੰਹ ਪੂਜਤ ਹੀ ਅਘ ਓਘ ਮਿਟਾਹੀ ॥
ਆਧਿ ਬਿਆਧਿ ਕੇ ਬੰਧਨ ਜੇਤਕ, ਨਾਮ ਕੇ ਲੇਤ ਸਬੈ ਛੁਟਿ ਜਾਹੀ ॥
ਤਾਹੀ ਕੋ ਧਯਾਨੁ ਪ੍ਰਮਾਨ ਸਦਾ, ਇਨ ਫੋਕਟ ਧਰਮ ਕਰੇ ਫਲੁ ਨਾਹੀ ॥੧੯॥

ਫੋਕਟ ਧਰਮ ਭਯੋ ਫਲ ਹੀਨ, ਜੁ ਪੂਜ ਸਿਲਾ ਜੁਗਿ ਕੋਟ ਗਵਾਈ ।।
ਸਿੱਧ ਕਹਾ ਸਿਲ ਕੇ ਪਰਸੇ, ਬਲ ਬ੍ਰਿੱਧ ਘਟੀ ਨਵ ਨਿੱਧ ਨ ਪਾਈ ।।
ਆਜੁ ਹੀ ਆਜੁ ਸਮੋ ਜੁ ਬਿਤਿਯੋ, ਨਹਿ ਕਾਜਿ ਸਰਿਯੋ ਕਛੁ ਲਾਜਿ ਨ ਆਈ ।।
ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤ ਭਜਯੋ ਨ ਅਰੇ ਜੜ, ਐਸੇ ਹੀ ਐਸ ਸੁ ਬੈਸ ਗਵਾਈ ।।੨੦।।
ਜੌ ਜੁਗ ਤੈਂ ਕਰ ਹੈਂ ਤਪੱਸਾ, ਕਛੁ ਤੋਹਿ ਪ੍ਰਸੰਨੁ ਨ ਪਾਹਨ ਕੈ ਹੈਂ ।।
ਹਾਥਿ ਉਠਾਇ ਭਲੀ ਬਿਧਿ ਸੋ ਜੜ, ਤੋਹਿ ਕਛੂ ਬਰਦਾਨੁ ਨ ਦੈ ਹੈਂ ।।
ਕਉਨ ਭਰੋਸ ਭਯਾ ਇਹ ਕੋ, ਕਹੁ ਭੀਰ ਪਰੀ ਨਹਿ ਆਨਿ ਬਚੈ ਹੈਂ ।।
ਜਾਨੁ ਰੇ ਜਾਨੁ ਅਜਾਨ ਹਠੀ, ਇਹ ਫੋਕਟ ਧਰਮ ਸੁ ਭਰਮ ਗਵੈ ਹੈਂ ।।੨੧।।
ਜਾਲ ਬਧੇ ਸਬਹੀ ਮ੍ਰਿਤ ਕੇ, ਕੋਊ ਰਾਮ ਰਸੂਲ ਨ ਬਾਚਨ ਪਾਏ ।।
ਦਾਨਵ ਦੇਵ ਫਨਿੰਦ ਧਰਾਧਰ, ਭੂਤ ਭਵਿੱਖ ਉਪਾਇ ਮਿਟਾਏ ।।
ਅੰਤ ਮਰੈ ਪਛੁਤਾਇ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪਰਿ, ਜੇ ਜਗ ਮੈ ਅਵਤਾਰ ਕਹਾਏ ।।
ਰੇ ਮਨ ਲੈਲ ਇਕੇਲ ਹੀ ਕਾਲ ਕੇ, ਲਾਗਤ ਕਾਹਿ ਨ ਪਾਂਇਨ ਧਾਏ ।।੨੨।।
ਕਾਲ ਹੀ ਪਾਇ ਭਇਓ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਗਹਿ ਦੰਡ ਕਮੰਡਲ ਭੂਮ ਭ੍ਰਮਾਨਯੋ ।।

ਕਾਲ ਹੀ ਪਾਇ ਸਦਾ ਸਿਵਜੂ, ਸਬ ਦੇਸ ਬਿਦੇਸ ਭਇਆ ਹਮ ਜਾਨਯੋ ॥
ਕਾਲ ਹੀ ਪਾਇ ਭਯੋ ਮਿਟ ਗਯੋ ਜਗ, ਯਾਂਹੀ ਤੇ ਤਾਹਿ ਸਬੋ ਪਹਿਚਾਨਯੋ ॥
ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕੇ ਭੇਦ ਸਬੈ ਤਜਿ, ਕੇਵਲ ਕਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧ ਮਾਨਯੋ ॥੨੩॥
ਕਾਲ ਗਯੋ ਇਨ ਕਾਮਨ ਸਿਉ ਜੜ, ਕਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹੀਐ ਨ ਚਿਤਾਰਯੋ ॥
ਲਾਜ ਕੋ ਛਾਡਿ ਨ੍ਰਿਲਾਜ ਅਰੇ, ਤਜਿ ਕਾਜਿ ਅਕਾਜ ਕੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਯੋ ॥
ਬਾਜ ਬਨੇ ਗਜ ਰਾਜ ਬਡੇ, ਖਰ ਕੋ ਚੜਿਬੋ ਚਿਤ ਬੀਚ ਬਿਚਾਰਯੋ ॥
ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤ ਭਜਯੋ ਨ ਅਰੇ ਜੜ, ਲਾਜ ਹੀ ਲਾਜ ਤੈਂ ਕਾਜੁ ਬਿਗਾਰਯੋ ॥੨੪॥
ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਪੜੇ ਬਹੁਤੇ ਦਿਨ, ਭੇਦ ਕਛੂ ਤਿਨ ਕੋ ਨਹਿ ਪਾਯੋ ॥
ਪੂਜਤ ਠੌਰ ਅਨੇਕ ਫਿਰਯੋ, ਪਰ ਏਕ ਕਬੈ ਹੀਯ ਮੈ ਨ ਬਸਾਯੋ ॥
ਪਾਹਨ ਕੌ ਅਸਥਾਲਯ ਕੋ, ਸਿਰ ਨਿਯਾਇ ਫਿਰਯੋ ਕਛੁ ਹਾਥ ਨ ਆਯੋ ॥
ਰੇ ਮਨ ਮੂੜ, ਅਗੂੜ ਪ੍ਰਭੂ ਤਜਿ, ਆਪਨ ਹੂੜ, ਕਹਾਂ ਉਰਝਾਯੋ ॥੨੫॥
ਜੋ ਜੁਗਿਯਾਨ ਕੇ ਜਾਇ ਉਠਿ ਆਸ੍ਰਮ, ਗੋਰਖ ਕੋ ਤਿੰਹਿ ਜਾਪੁ ਜਪਾਵੈਂ ॥
ਜਾਇ ਸੰਨ੍ਯਾਸਨ ਕੇ ਤਿੰਹ ਕੌ, ਕਹ ਦੱਤ ਹੀ ਸੱਤ ਹੈ ਮੰਤ੍ਰ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈਂ ॥

ਜੋ ਕੋਊ ਜਾਇ ਤੁਰੱਕਨ ਮੈ, ਮਹਿ ਦੀਨ ਕੇ ਦੀਨ ਤਿਸੈ ਗਹਿ ਲਯਾਵੈਂ ॥
ਆਪਹਿ ਬੀਚ ਗਨੈ ਕਰਤਾ, ਕਰਤਾਰ ਕੋ ਭੇਦੁ ਨ ਕੋਊ ਬਤਾਵੈਂ ॥੨੬॥
ਜੋ ਜੁਗੀਆਨ ਕੇ ਜਾਂਇ, ਕਹੈਂ ਸਬ ਜੋਗਨ ਕੋ, ਗ੍ਰਿਹ ਮਾਲ ਉਠੈ ਦੈ ॥
ਜੋ ਪਰੋ ਭਾਜਿ ਸੰਨਯਾਸਨ ਦੈ, ਕਹੈਂ ਦੱਤ ਕੇ ਨਾਮ ਪੈ, ਧਾਮ ਲੁਟੈ ਦੈ ॥
ਜੌ ਕਰਿ ਕੋਊ ਮਸੰਦਨ ਸੌਂ, ਕਹੈਂ ਸਰਬ ਦਰਬ ਲੈ ਮੋਹਿ ਅਬੈ ਦੈ ॥
ਲੇਉ ਹੀ ਲੇਉ ਕਹੈਂ ਸਬ ਕੋ ਨਰ, ਕੋਊ ਨ ਬ੍ਰਹਮ ਬਤਾਇ ਹਮੈ ਦੈ ॥੨੭॥
ਜੋ ਕਰਿ ਸੇਵ ਮਸੰਦਨ ਕੀ, ਕਹੈ ਆਨਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ, ਸਬੈ ਮੋਹਿ ਦੀਜੈ ॥
ਜੋ ਕਛੁ ਮਾਲ ਤਵਾਲਯ ਸੋ, ਅਬ ਹੀ ਉਠਿ ਭੇਟ ਹਮਾਰੀ ਹੀ ਕੀਜੈ ॥
ਮੇਰੋ ਈ ਧਯਾਨ ਧਰੋ ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ, ਭੂਲ ਕੈ ਅਉਰ ਕੋ ਨਾਮੁ ਨ ਲੀਜੈ ॥
ਦੀਨੇ ਕੋ ਨਾਮੁ ਸੁਨੇ ਭਜਿ ਰਾਤਹਿ, ਲੀਨੇ ਬਿਨਾ ਨਹਿ ਨੈਕੁ ਪ੍ਰਸੀਜੈ ॥੨੮॥
ਆਂਖਨ ਭੀਤਰਿ ਤੇਲ ਕੌ ਡਾਰ, ਸੁ ਲੋਗਨ ਨੀਰੁ ਬਹਾਇ ਦਿਖਾਵੈਂ ॥
ਜੋ ਧਨਵਾਨੁ ਲਖੈਂ ਨਿਜ ਸੇਵਕ, ਤਾਹੀ ਪਰੋਸਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਮਾਵੈ ॥
ਜੋ ਧਨ ਹੀਨ ਲਖੈਂ ਤਿਹੱ ਦੇਤ ਨ, ਮਾਂਗਨ ਜਾਤ ਮੁਖੋ ਨ ਦਿਖਾਵੈਂ ॥

ਲੂਟਤ ਹੈਂ ਪਸੁ ਲੋਗਨ ਕੋ, ਕਬਹੂੰ ਨ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈਂ ।।੨੯।।
ਆਂਖਨ ਮੀਚ ਰਹੈਂ ਬਕ ਕੀ ਜਿਮ, ਲੋਗਨ ਏਕ ਪ੍ਰਪੰਚ ਦਿਖਾਯੋ ।।
ਨਿਆਤ ਫਿਰਯੋ ਸਿਰੁ ਬੱਧਕ ਜਯੋਂ, ਅਸ ਧਿਆਨ ਬਿਲੋਕ ਬਿੜਾਲ ਲੱਜਾਯੋ ।।
ਲਾਗਿ ਫਿਰਯੋ ਧਨ ਆਸ ਜਿਤੈ ਤਿਤ, ਲੋਗ ਗਯੋ ਪਰਲੋਗ ਗਵਾਯੋ ।।
ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤ ਭਜਯੋ ਨ ਅਰੇ ਜੜ, ਧਾਮ ਕੇ ਕਾਮ ਕਹਾ ਉਰਝਾਯੋ ।।੩੦।।
ਫੋਕਟ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਤ ਕਹਾ, ਇਨ ਲੋਗਨ ਕੋ ਕੋਈ ਕਾਮ ਨ ਐ ਹੈ ।।
ਭਾਜਤ ਕਾ ਧਨ ਹੇਤ ਅਰੇ, ਜਮ ਕਿੰਕਰ ਤੇ ਨਹ ਭਾਜਨ ਪੈ ਹੈਂ ।।
ਪੁੱਤ੍ਰ ਕਲਿਤ੍ਰ ਨ ਮਿਤ੍ਰ ਸਬੈ, ਊਹਾ ਸਿੱਖ ਸਖਾ ਕੋਊ ਸਾਖ ਨ ਦੈ ਹੈਂ ।।
ਚੇਤ ਰੇ ਚੇਤ ਅਚੇਤ ਮਹਾ ਪਸੁ, ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਅਕੇਲੋਈ ਜੈ ਹੈਂ ।।੩੧।।
ਤੋ ਤਨ ਤਯਾਗਤ ਹੀ ਸੁਨ ਰੇ ਜੜ, ਪ੍ਰੇਤ ਬਖਾਨ ਤ੍ਰਿਆ ਭਜਿ ਜੈ ਹੈਂ ।।
ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੁਮਿਤ੍ਰ ਸਖਾ, ਇਹ ਬੇਗ ਨਿਕਾਰਹੁ ਆਇਸੁ ਦੈ ਹੈਂ ।।
ਭਉਨ ਭੰਡਾਰ ਧਰਾ ਗੜ ਜੇਤਕ, ਛਾਡਤ ਪ੍ਰਾਨ ਬਿਗਾਨ ਕਹੈ ਹੈਂ ।।
ਚੇਤ ਰੇ ਚੇਤ ਅਚੇਤ ਮਹਾ ਪਸੁ, ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਅਕੇਲੋਈ ਜੈ ਹੈ ।।੩੨।।

(੫੮੧) (ਨਿਹਕਲੰਕੀ ਅਵਤਾਰ ਵਿਚੋਂ ਸੋਲਾਂ ਸ੍ਵੈਯੇ ।।)

ਸ੍ਵੈਯਾ ਛੰਦ ।। ਪਾਪ ਸੰਬੂਹ ਬਿਨਾਸਨ ਕਉ, ਕਲਿਕੀ ਅਵਤਾਰ ਕਹਾਵਹੰਗੇ ।।
ਤੁਰਕੱਛਿ ਤੁਰੰਗ ਸਪੱਛ ਬਡੋ, ਕਰਿ ਕਾਢ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕੰਪਾਵਹੰਗੇ ।।
ਨਿਕਸੇ ਜਿਮ ਕੇਹਰਿ ਪਰਬਤ ਤੇ, ਤਸ ਸੋਭ ਦਿਵਾਲਯ ਪਾਵਹੰਗੇ ।।
ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹੰਗੇ ।।੧।।੧੪੧।।
ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸਰੂਪ ਮਹਾ ਲਖ, ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਲਜਾਵਹਗੇ ।।
ਅਰਿ ਮਾਰ ਸੁਧਾਰ ਕੈ ਟਾਰ ਘਣੇ, ਬਹੁਰੌ ਕਲਿ ਧਰਮ ਚਲਾਵਹਗੇ ।।
ਸਭ ਸਾਧ ਉਬਾਰ ਲੈ ਹੈਂ ਕਰ ਦੈ, ਦੁਖ ਆਂਚ ਨ ਲਾਗਨ ਪਾਵਹੰਗੇ ।।
ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹੰਗੇ ।।੨।।੧੪੨।।
ਦਾਨਵ ਮਾਰ ਅਪਾਰ ਬਡੇ, ਰਣਿ ਜੀਤ ਨਿਸਾਨ ਬਜਾਵਹਗੇ ।।
ਖਲ ਟਾਰ ਹਜਾਰ ਕਰੋਰ ਕਿਤੇ, ਕਲਕੀ ਕਲਿ ਕ੍ਰਿਤਿ ਬਢਾਵਹਗੇ ।।
ਪ੍ਰਗਟਿ ਹੈ ਜਿਤ ਹੀ ਤਿਤ ਧਰਮ ਦਿਸਾ, ਲਖ ਪਾਪਨ ਪੁੰਜ ਪਰਾਵਹਗੇ ।।
ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹਗੇ ।।੩।।੧੪੩।।

ਛੀਨ ਮਹਾ ਦਿਜ ਦੀਨ ਦਸਾ ਲਖ, ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਰਿਸਾਵਹਿੰਗੇ ॥
ਖਗ ਕਾਢ ਅਭੰਗ ਨਿਸੰਗ ਹਠੀ, ਰਣ ਰੰਗ ਤੁਰੰਗ ਨਚਾਵਹਿੰਗੇ ॥
ਰਿਪ ਜੀਤ ਅਜੀਤ ਅਭੀਤ ਬਡੇ, ਅਵਨੀ ਪੈ ਸਬੈ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿੰਗੇ ॥
ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹਿੰਗੇ ॥੧੪੪॥
ਸੇਸ ਸੁਰੇਸ ਮਹੇਸ ਗਨੇਸ, ਨਿਸੇਸ ਭਲੇ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿੰਗੇ ॥
ਗਣ ਭੂਤ ਪਰੇਤ ਪਿਸਾਚ ਪਰੀ, ਜਯ ਸੱਦ ਨਨੱਦ ਸੁਨਾਵਹਿੰਗੇ ॥
ਨਰ ਨਾਰਦ ਤੁੰਬਰ ਕਿੰਨਰ ਜੱਛ, ਸੁ ਬੀਨ ਪ੍ਰਬੀਨ ਬਜਾਵਹਿੰਗੇ ॥
ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹਿੰਗੇ ॥੧੪੫॥
ਤਾਲ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਮੁਚੰਗ ਉਪੰਗ, ਸੁਰੰਗ ਸੇ ਨਾਦ ਸੁਨਾਵਹਗੇ ॥
ਡਫ ਬਾਰ ਤਰੰਗ ਰਬਾਬ ਤੁਰੀ, ਰਣ ਸੰਖ ਅਸੰਖ ਬਜਾਵਹਗੇ ॥
ਗਣ ਦੁੰਦਭ ਢੋਲਨ ਘੋਰ ਘਨੀ, ਸੁਨ ਸਤ੍ਰ ਸਬੈ ਮੁਰਛਾਵਹਗੇ ॥
ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹਗੇ ॥੧੪੬॥
ਤੀਰ ਤੁਫੰਗ ਕਮਾਨ ਸੁਰੰਗ, ਦੁਰੰਗ ਨਿਖੰਗ ਸੁਹਾਵਹਗੇ ॥

ਬਰਛੀ ਅਰੁ ਬੈਰਖ ਬਾਨ ਧੁਜਾ ਪਟ, ਬਾਤ ਲਗੇ ਫਹਰਾਵਹਗੇ ॥
ਗਣ ਜੱਛ ਭੁਜੰਗ ਸੁ ਕਿੰਨਰ ਸਿੱਧ, ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸਬੈ ਜਸੁ ਗਾਵਹਗੇ ॥
ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹਗੇ ॥੧੪੭॥
ਕਉਚ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕਟਾਰੀ ਕਮਾਨ, ਸੁਰੰਗ ਨਿਖੰਗ ਛਕਾਵਹਗੇ ॥
ਬਰਛੀ ਅਰੁ ਢਾਲ ਗਦਾ ਪਰਸੋ, ਕਰ ਸੂਲ ਤ੍ਰਿਸੂਲ ਭ੍ਰਮਾਵਹਗੇ ॥
ਅਤਿ ਕ੍ਰੁਧਤ ਹ੍ਵੈ ਰਣ ਮੂਰਧਨ ਮੋ, ਸਰ ਓਘ ਪ੍ਰਓਘ ਚਲਾਵਹਗੇ ॥
ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹਗੇ ॥੧੪੮॥
ਤੇਜ ਪ੍ਰਚੰਡ ਅਖੰਡ ਮਹਾਂ ਛਬ, ਦੁੱਜਨ ਦੇਖ ਪਰਾਵਹਗੇ ॥
ਜਿਮ ਪਉਨ ਪ੍ਰਚੰਡ ਬਹੈ ਪਤੂਆ, ਸਬ ਆਪਨ ਹੀ ਉਡਿ ਜਾਵਹਗੇ ॥
ਬਢਿ ਹੈ ਜਿਤ ਹੀ ਤਿਤ ਧਰਮ ਦਸਾ, ਕਹੂੰ ਪਾਪ ਨ ਢੂੰਢਤ ਪਾਵਹਗੇ ॥
ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹਗੇ ॥੧੪੯॥
ਛੂਟਤ ਬਾਨ ਕਮਾਨਨਿ ਕੇ, ਰਣ ਛਾਡਿ ਭਟਵਾ ਭਹਰਾਵਹਗੇ ॥
ਗਣ ਬੀਰ ਬਿਤਾਲ ਕਰਾਲ ਪ੍ਰਭਾ, ਰਣ ਮੂਰਧਨ ਮੱਧਿ ਸੁਹਾਵਹਗੇ ॥

ਗਣਿ ਸਿੱਧ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸਮ੍ਰਿੱਧ ਸਨੈ, ਕਰਿ ਉਚਾਇ ਕੈ ਕ੍ਰਿਤ ਸੁਨਾਵਹਗੇ ।।
ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹਗੇ ।।੧੫੦।।
ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸਰੂਪ ਮਹਾਂ, ਅੰਗ ਦੇਖ ਅਨੰਗ ਲਜਾਵਹਗੇ ।।
ਭਵ ਭੂਤ ਭਵਿੱਖ ਭਵਾਨ ਸਦਾ, ਸਬ ਠਉਰ ਸਬੈ ਠਹਰਾਵਹਗੇ ।।
ਭਵ ਭਾਰ ਅਪਾਰ ਨਿਵਾਰਨ ਕੌਂ, ਕਲਿਕੀ ਅਵਤਾਰ ਕਹਾਵਹਗੇ ।।
ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹਗੇ ।।੧੫੧।।
ਭੂਮ ਕੋ ਭਾਰ ਉਤਾਰ ਬਡੇ, ਬਡ ਆਛ ਬਡੀ ਛਬ ਪਾਵਹਗੇ ।।
ਖਲ ਟਾਰ ਜੁਝਾਰ ਬਰਿਆਰ ਹਠੀ, ਘਨ ਘੋਖਨ ਜਿਉ ਘਹਰਾਵਹਗੇ ।।
ਕਲ ਨਾਰਦ ਭੂਤ ਪਿਸਾਚ ਪਰੀ, ਜੈਪਤ੍ਰ ਧਰੱਤ੍ਰ ਸੁਨਾਵਹਗੇ ।।
ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹਗੇ ।।੧੫੨।।
ਝਾਰ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਜੁਝਾਰ ਬਡੇ, ਰਣ ਮੱਧ ਮਹਾ ਛਬ ਪਾਵਹਗੇ ।।
ਧਰ ਲੁੱਥ ਪਲੁੱਥ ਬਿਥਾਰ ਘਣੀ, ਘਨ ਕੀ ਘਟ ਜਿਉ ਘਹਰਾਵਹਗੇ ।।
ਚਤੁਰਾਨਨ ਰੁਦ੍ਰ ਚਰਾਚਰ ਜੇ, ਜਯ ਸੱਦ ਨਨੱਦ ਸੁਨਾਵਹਗੇ ।।

ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹਗੇ ॥੧੫੩॥
ਤਾਰ ਪ੍ਰਮਾਨ ਉਚਾਨ ਧੁਜਾ, ਲਖ ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਤ੍ਰਸਾਵਹਗੇ ॥
ਕਲਗੀ ਗਜਗਾਹ ਗਦਾ ਬਰਛੀ, ਗਹਿ ਪਾਣ ਕ੍ਰਿਪਾਣ ਭ੍ਰਮਾਵਹਗੇ ॥
ਜਗ ਪਾਪ ਸੰਬੂਹ ਬਿਨਾਸਨ ਕਉ, ਕਲਕੀ ਕਲਿ ਧਰਮ ਚਲਾਵਹਗੇ ॥
ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹਗੇ ॥੧੫੪॥
ਪਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਅਜਾਨ ਭੁਜਾ, ਰਣਿ ਰੂਪ ਮਹਾਨ ਦਿਖਾਵਹਗੇ ॥
ਪ੍ਰਿਤ ਮਾਨ ਸੁਜਾਨ ਅਪ੍ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਭਾ, ਲਖ ਬਿਓਮ ਬਿਵਾਨ ਲਜਾੱਵਹਗੇ ॥
ਗਣਿ ਭੂਤ ਪਿਸਾਚ ਪਰੇਤ ਪਰੀ, ਮਿਲ ਜੀਤ ਕੈ ਗੀਤ ਗਵਾਵਹਗੇ ॥
ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹਗੇ ॥੧੫੫॥
ਬਾਜਤ ਡੰਕ ਅਤੰਕ ਸਮੈ, ਰਣ ਰੰਗ ਤੁਰੰਗ ਨਚਾਵਹਗੇ ॥
ਕਸਿ ਬਾਨ ਕਮਾਨ ਗਦਾ ਬਰਛੀ, ਕਰਿ ਸੂਲ ਤ੍ਰਿਸੂਲ ਭ੍ਰਮਾਵਹਗੇ ॥
ਗਣ ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਪਿਸਾਚ ਪਰੀ, ਰਣ ਦੇਖ ਸਬੈ ਰਹਸਾਵਹਗੇ ॥
ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹਗੇ ॥੧੬॥੧੫੬॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਹੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥
ਅਥ ਸ੍ਰੀ ਸਸਤ੍ਰ ਨਾਮ ਮਾਲਾ ਪੁਰਾਣ ਲਿਖ੍ਯਤੇ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
ਸਾਂਗ ਸਰੋਹੀ ਸੈਫ ਅਸ, ਤੀਰ ਤੁਪਕ ਤਰਵਾਰ ॥ ਸੱਤ੍ਰਾਂਤਕ ਕਵਚਾਂਤਿ ਕਰ,
ਕਰੀਐ ਰੱਛ ਹਮਾਰ ॥੧॥ ਅਸ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਧਾਰਾਧਰੀ, ਸੈਫ ਸੂਲ ਜਮਦਾਢ ॥
ਕਵਚਾਂਤਕ ਸਤ੍ਰਾਂਤ ਕਰ, ਤੇਗ ਤੀਰ ਧਰਬਾਢ ॥੨॥ ਅਸ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਖੰਡੋ ਖੜਗ,
ਤੁਪਕ ਤਬਰ ਅਰੁ ਤੀਰ ॥ ਸੈਫ ਸਰੋਹੀ ਸੈਹਥੀ, ਯਹੈ ਹਮਾਰੈ ਪੀਰ ॥੩॥
ਤੀਰ ਤੁਹੀ ਸੈਥੀ ਤੁਹੀ, ਤੁਹੀ ਤਬਰ ਤਰਵਾਰ ॥ ਨਾਮ ਤਿਹਾਰੋ ਜੋ ਜਪੈਂ,
ਭਏ ਸਿੰਧ ਭਵ ਪਾਰ ॥੪॥ ਕਾਲ ਤੁਹੀ ਕਾਲੀ ਤੁਹੀ, ਤੁਹੀ ਤੇਗ ਅਰੁ ਤੀਰ ॥
ਤੁਹੀਂ ਨਿਸਾਨੀ ਜੀਤ ਕੀ ਆਜੁ ਤੁਹੀ ਜਗਬੀਰ ॥੫॥ ਤੁਹੀ ਸੂਲ ਸੈਥੀ ਤਬਰ,
ਤੂੰ ਨਿਖੰਗ ਅਰੁ ਬਾਨ ॥ ਤੁਹੀ ਕਟਾਰੀ ਸੇਲ ਸਭ, ਤੁਮਹੀ ਕਰਦ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ॥੬॥
ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰ ਤੁਮਹੀ ਸਿਪਰ, ਤੁਮਹੀ ਕਵਚ ਨਿਖੰਗ ॥ ਕਵਚਾਂਤਕ ਤੁਮਹੀ ਬਨੇ,
ਤੁਮ ਬਯਾਪਕ ਸਰਬੰਗ ॥੭॥ ਸ੍ਰੀ ਤੂੰ ਸਭ ਕਾਰਨ ਤੁਹੀ, ਤੂੰ ਬਿੱਦਯਾ ਕੋ ਸਾਰ ॥
ਤੁਮ ਸਭ ਕੋ ਉਪਰਾਜਹੀ, ਤੁਮਹੀ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰ ॥੮॥ ਤੁਮਹੀ ਦਿਨ ਰਜਨੀ ਤੁਹੀ,

ਤੁਮਹੀ ਜੀਅ ਨ ਉਪਾਇੰ ।। ਕਉਤਕ ਹੇਰਨ ਕੇ ਨਮਿਤ, ਤਿਨ ਮੋਂ ਬਾਦ ਬਢਾਇ ।।੯।।
ਅਸ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਖੰਡੋ ਖੜਗ, ਸੈਫ ਤੇਗ ਤਰਵਾਰ ।। ਰੱਛ ਕਰੋ ਹਮਰੀ ਸਦਾ,
ਕਵਚਾਂਤਕ ਕਰਵਾਰ ।।੧੦।। ਤੁਹੀਂ ਕਟਾਰੀ ਦਾੜ੍ਹ ਜਮ, ਤੂੰ ਬਿਛੂਓ ਅਰੁ ਬਾਨ ।।
ਤੋ ਪਤਿ ਪਦ ਜੇ ਲੀਜੀਐ, ਰੱਛ ਦਾਸ ਮੁਹਿ ਜਾਨੁ ।।੧੧।। ਬਾਂਕ ਬਜ੍ਰ ਬਿਛੂਓ ਤੁਹੀਂ,
ਤੁਹੀਂ ਤਬਰ ਤਰਵਾਰ ।। ਤੁਹੀਂ ਕਟਾਰੀ ਸੈਹਥੀਂ, ਕਰੀਐ ਰੱਛ ਹਮਾਰਿ ।।੧੨।।
ਤੁਮੀ ਗੁਰਜ ਤੁਮਹੀ ਗਦਾਂ, ਤੁਮਹੀਂ ਤੀਰ ਤੁਫੰਗ ।। ਦਾਸ ਜਾਨ ਮੋਰੀ ਸਦਾ,
ਰੱਛ ਕਰੋ ਸਰਬੰਗ ।।੧੩।। ਛੁਰੀ ਕਲਮ ਰਿਪ ਕਰਦ ਭਨਿ, ਖੰਜਰ ਬੁਗਦਾ ਨਾਇ ।।
ਅਰਧ ਰਿਜਕ ਸਭ ਜਗਤ ਕੋ, ਮੁਹਿ ਤੁਮ ਲੇਹੁ ਬਚਾਇ ।।੧੪।। ਪ੍ਰਿਥਮ ਉਪਾਵਹੁ,
ਜਗਤ ਤੁਮ, ਤੁਮਹੀਂ ਪੰਥ ਬਨਾਇ ।। ਆਪ ਤੁਹੀ ਝਗਰਾ ਕਰੋ, ਤੁਮਹੀ ਕਰੋ ਸਹਾਇ
।।੧੫।। ਮੱਛ ਕੱਛ ਬਾਰਾਹ ਤੁਮ, ਤੁਮ ਬਾਵਨ ਅਵਤਾਰ ।। ਨਾਰ ਸਿੰਘ ਬਊਧਾ ਤੁਹੀਂ,
ਤੁਹੀਂ ਜਗਤ ਕੋ ਸਾਰ ।।੧੬।। ਤੁਹੀਂ ਰਾਮ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਤੁਮ, ਤੁਹੀਂ ਬਿਸਨ ਕੋ ਰੂਪ ।।
ਤੁਹੀਂ ਪ੍ਰਜਾ ਸਭ ਜਗਤ ਕੀ, ਤੁਹੀਂ ਆਪ ਹੀ ਭੂਪ ।।੧੭।। ਤੁਹੀਂ ਬਿਪ੍ਰ ਛਤ੍ਰੀ ਤੁਹੀਂ,
ਤੁਹੀਂ ਰੰਕ ਅਰੁ ਰਾਉ ।। ਸਾਮ ਦਾਮ ਅਰੁ ਡੰਡ ਤੂੰ, ਤੁਮਹੀ ਭੇਦ ਉਪਾਉਂ ।।੧੮।।

ਸੀਸ ਤੁਹੀਂ ਕਾਯਾ ਤੁਹੀਂ, ਤੈਂ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਤੈਂ ਬਿਦਯਾ ਜਗ ਬਕਤ੍ਰ ਹੁਇ, ਕਰੇ ਬੇਦ ਬਖਯਾਨ ॥੧੯॥ ਬਿਸਿਖ ਬਾਨ ਧਨੁ ਖਾਗ੍ਰ ਭਨ, ਸਰ ਕੈਬਰ ਜਿਹੱ ਨਾਮ ॥ ਤੀਰ ਖਤੰਗ ਤਤਾਰਚੋ, ਸਦਾ ਕਰੋ ਮਮ ਕਾਮ ॥੨੦॥ ਤੈਣੀਰਾਲੈ ਸਤ੍ਰ ਅਰਿ, ਮ੍ਰਿਗ ਅੰਤਕ ਸਸ ਬਾਨ ॥ ਤੁਮ ਬੈਰਨ ਪ੍ਰਥਮੈ ਹਨੋ, ਬਹੁਰੋ ਬੱਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ॥੨੧॥ ਤੁਮ ਪਾਟਸ ਪਾਂਸੀ ਪਰਸ, ਪਰਮ ਸਿਧ ਕੀ ਖਾਨ ॥ ਤੇ ਜਗ ਕੇ ਰਾਜਾ ਭਏ, ਦੀਅ ਤਵ ਜਿਹੱ ਬਰਦਾਨ ॥੨੨॥ ਸੀਸ ਸਤ੍ਰ ਅਰਿਆਰ ਅਸ, ਖੰਡੋ ਖੜਗ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ॥ ਸਕ੍ਰ ਸੁਰੇਸਰ ਤੁਮ ਕੀਯੋ, ਭਗਤ ਆਪੁਨੋ ਜਾਨ ॥੨੩॥ ਜਮਧਰ ਜਮਦਾੜਾ ਜਬਰ, ਜੋਧਾਂਤਕ ਜਿਹੱ ਨਾਇ ॥ ਲੂਟ ਕੂਟ ਲੀਜਤ ਤਿਨੈ, ਜੇ ਬਿਨ ਬਾਂਧੇ ਜਾਇ ॥੨੪॥ ਬਾਂਕ ਬਜ੍ਰ ਬਿਛੂਓ ਬਿਸਿਖਿ, ਬਿਰਹ ਬਾਨ ਸਭ ਰੂਪ ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਤੁਮ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ, ਭਏ ਜਗਤ ਕੇ ਭੂਪ ॥੨੫॥ ਸਸਤ੍ਰ ਸੇਰ ਸਮਰਾਂਤ ਕਰਿ, ਸਿੱਪਰਾਰਿ ਸਮਸੇਰ ॥ ਮੁਕਤ ਜਾਲ ਜਮ ਕੇ ਭਏ, ਜਿਨੈ ਕਹਯੋ ਇਕ ਬੇਰ ॥੨੬॥ ਸੈਫ ਸਰੋਹੀ ਸੱਤ੍ਰ ਅਰਿ, ਸਾਰੰਗਾਰਿ ਜਿਹੱ ਨਾਮ ॥ ਸਦਾ ਹਮਾਰੇ ਚਿਤ ਬਸੋ, ਸਦਾ ਕਰੋ ਮਮ ਕਾਮ ॥੨੭॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮ ਮਾਲਾ ਪੁਰਾਣੇ, ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਉਸਤਤ, ਪ੍ਰਿਥਮ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ, ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੧॥

(੧੩੮੫) ੴ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਹੈ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਮਹਾਂਕਾਲ ਕੀ ਜੇ ਸਰਨਿ ਪਰੇ, ਸੁ ਲਏ ਬਚਾਇ ॥
ਔਰ ਨ ਉਪਜਾ ਦੂਸਰ, ਜਗ ਭੱਛਯੋ ਸਭੈ ਬਨਾਇ ॥੩੬੬॥
ਜੇ ਪੂਜਾ ਅਸਿਕੇਤੁ ਕੀ, ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ਕਰੈਂ ਬਨਾਇ ॥
ਤਿਨ ਪਰ ਅਪਨੋ ਹਾਥ ਦੈ, ਅਸਿਧੁਜ ਲੇਤ ਬਚਾਇ ॥੩੬੭॥

ਚੌਪਈ ॥ ਦੁਸਟ ਦੈਤ, ਕਛੁ ਬਾਤ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ਮਹਾਂ ਕਾਲ, ਤਨ ਪੁਨਿ ਰਿਸਿ ਠਾਨੀ ॥
ਬਲ ਅਪਬਲ, ਅਪਨੋ ਨ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਗਰਬ ਠਾਨਿ, ਜਿਯ ਬਹੁਰਿ ਹੰਕਾਰਾ ॥੩੬੮॥
ਰੇ ਰੇ ਕਾਲ, ਫੂਲਿ ਜਿਨਿ ਜਾਹੂ ॥ ਬਹੁਰਿ ਆਨਿ, ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਮਚਾਹੂ ॥
ਏਕ ਨਿਦਾਨ ਕਰੌਂ, ਰਨ ਮਾਂਹੀ ॥ ਕੈ ਅਸਿਧੁਜ, ਕੈ ਦਾਨਵ ਨਾਹੀਂ ॥੩੬੯॥
ਏਕ ਪਾਂਵ, ਤਜਿ ਜੁੱਧ, ਨ ਭਾਜਾ ॥ ਮਹਾਰਾਜ, ਦੈਤਨ ਕਾ ਰਾਜਾ ॥
ਆਂਤੌ ਗੀਧ, ਗਗਨ ਲੈ ਗਏ ॥ ਬਾਹਤ ਬਿਸਿਖ, ਤਊ ਹਠਿ ਭਏ ॥੩੭੦॥
ਅਸੁਰ ਅਮਿਤ ਰਨ, ਬਾਨ ਚਲਾਏ ॥ ਨਿਰਖਿ ਖੜਗ ਧੁਜ, ਕਾਟਿ ਗਿਰਾਏ ॥
ਬੀਸ ਸਹੱਸ੍ਰ, ਅਸੁਰ ਪਰਬਾਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਧੁਜ ਛਾਡੇ, ਬਿਧਿ ਨਾਨਾ ॥੩੭੧॥

ਮਹਾਂਕਾਲ, ਪੁਨਿ ਜਿਯ ਮੈ ਕੋਪਾ ।। ਧਨੁਖ ਟੰਕੋਰਿ, ਬਹੁਰਿ ਰਨ ਰੋਪਾ ।।
ਏਕ ਬਾਨ ਤੇ, ਧੁਜਹਿ ਗਿਰਾਯੋ ।। ਦੁਤਿਯ ਸੱਤ੍ਰ ਕੋ ਸੀਸ, ਉਡਾਯੋ ।।੩੭੨।।
ਦੁਹੂੰ ਬਿਸਿਖ ਕਰਿ, ਦ੍ਵੈ ਰਥ ਚੱਕ੍ਰ ।। ਕਾਟਿ ਦਏ, ਛਿਨ ਇਕ ਮੈ ਬੱਕ੍ਰ ।।
ਚਾਰਹਿੰ ਬਾਨ, ਚਾਰ ਹੂੰ ਬਾਜਾ ।। ਮਾਰ ਦਏ, ਸਭ ਜਗ ਕੇ ਰਾਜਾ ।।੩੭੩।।
ਬਹੁਰਿ ਅਸੁਰ ਕਾ, ਕਾਟਸਿ ਮਾਥਾ ।। ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਕੇਤਿ, ਜਗਤ ਕੇ ਨਾਥਾ ।।
ਦੁਤਿਯ ਬਾਨ ਸੌਂ, ਦੋਊ ਅਰਿ ਕਰ ।। ਕਾਟਿ ਦਯੋ, ਅਸਿਧੁਜ ਨਰ ਨਾਹਰ ।।੩੭੪।।
ਪੁਨਿ ਰਾਛਸ ਕਾ, ਕਾਟਾ ਸੀਸਾ ।। ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਕੇਤ, ਜਗਤ ਕੇ ਈਸਾ ।।
ਪੁਹਪਨ ਬ੍ਰਿਸਟਿ, ਗਗਨ ਤੇ ਭਈ ।। ਸਭਹਿਨ ਆਨਿ, ਬਧਾਈ ਦਈ ।।੩੭੫।।
ਧੰਨ੍ਯ ਧੰਨ੍ਯ, ਲੋਗਨ ਕੇ ਰਾਜਾ ।। ਦੁਸਟਨ ਦਾਹ, ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ ।।
ਅਖਲ ਭਵਨ ਕੇ, ਸਿਰਜਨਹਾਰੇ ।। ਦਾਸ ਜਾਨਿ ਮੁਹਿ, ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ।।੩੭੬।।

ਕਬਯੋ ਬਾਚ ਬੇਨਤੀ ।। ਚੌਪਈ ।।

ਹਮਰੀ ਕਰੋ, ਹਾਥ ਦੈ ਰੱਛਾ ।। ਪੂਰਨ ਹੋਇ, ਚਿੱਤ ਕੀ ਇੱਛਾ ।।
ਤਵ ਚਰਨਨ, ਮਨ ਰਹੈ ਹਮਾਰਾ ।। ਅਪਨਾ ਜਾਨ, ਕਰੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਾ ।।੩੭੭।।

ਹਮਰੇ ਦੁਸਟ ਸਭੈ, ਤੁਮ ਘਾਵਹੁ ।। ਆਪੁ ਹਾਥ ਦੈ, ਮੋਹਿ ਬਚਾਵਹੁ ।।
ਸੁਖੀ ਬਸੈ, ਮੋਰੋ ਪਰਿਵਾਰਾ ।। ਸੇਵਕ ਸਿੱਖਯ, ਸਭੈ ਕਰਤਾਰਾ ।।੩੭੮।।
ਮੋ ਰੱਛਾ, ਨਿਜੁ ਕਰਦੈ ਕਰਿਯੈ ।। ਸਭ ਬੈਰਿਨ ਕੌ, ਆਜ ਸੰਘਰਿਯੈ ।।
ਪੂਰਨ ਹੋਇ, ਹਮਾਰੀ ਆਸਾ ।। ਤੋਰਿ ਭਜਨ ਕੀ, ਰਹੈ ਪਿਆਸਾ ।।੩੭੯।।
ਤੁਮਹਿ ਛਾਡਿ, ਕੋਈ ਅਵਰ ਨ ਧਯਾਊਂ ।। ਜੋ ਬਰ ਚਾਹੌ, ਸੁ ਤੁਮਤੇ ਪਾਊਂ ।।
ਸੇਵਕ ਸਿੱਖਯ, ਹਮਾਰੇ ਤਾਰਿਯਹਿ ।। ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ਸੱਤ੍ਰ, ਹਮਾਰੇ ਮਾਰਿਯਹਿ ।।੩੮੦।।
ਆਪੁ ਹਾਥ ਦੈ, ਮੁਝੈ ਉਬਰਿਯੈ ।। ਮਰਨ ਕਾਲ ਕਾ ਤ੍ਰਾਸ, ਨਿਵਰਿਯੈ ।।
ਹੂਜੋ ਸਦਾ, ਹਮਾਰੇ ਪੱਛਾ ।। ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਧੁਜ ਜੂ, ਕਰਿਯਹੁ ਰੱਛਾ ।।੩੮੧।।
ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਮੁਹਿ, ਰਾਖਨਹਾਰੇ ।। ਸਾਹਿਬ ਸੰਤ, ਸਹਾਇ ਪਿਆਰੇ ।।
ਦੀਨ ਬੰਧੁ, ਦੁਸਟਨ ਕੇ ਹੰਤਾ ।। ਤੁਮਹੋ, ਪੁਰੀ ਚਤੁਰ ਦਸ ਕੰਤਾ ।।੩੮੨।।
ਕਾਲ ਪਾਇ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਪੁ ਧਰਾ ।। ਕਾਲ ਪਾਇ, ਸਿਵਜੂ ਅਵਤਰਾ ।।
ਕਾਲ ਪਾਇ ਕਰਿ, ਬਿਸਨ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ।। ਸਕਲ ਕਾਲ ਕਾ, ਕੀਆ ਤਮਾਸਾ ।।੩੮੩।।
ਜਵਨ ਕਾਲ, ਜੋਗੀ ਸਿਵ ਕੀਓ ।। ਬੇਦ ਰਾਜ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੂ ਥੀਓ ।।

ਜਵਨ ਕਾਲ, ਸਭ ਲੋਕ ਸਵਾਰਾ ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ਤਾਹਿਂ, ਹਮਾਰਾ ॥੩੮੪॥
ਜਵਨ ਕਾਲ, ਸਭ ਜਗਤ ਬਨਾਯੋ ॥ ਦੇਵ ਦੈਤ, ਜੱਛਨ ਉਪਜਾਯੋ ॥
ਆਦਿ ਅੰਤਿ, ਏਕੈ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਸੋਈ ਗੁਰੂ, ਸਮਝਿਯਹੁ ਹਮਾਰਾ ॥੩੮੫॥
ਨਮਸਕਾਰ, ਤਿਸਹੀ ਕੋ ਹਮਾਰੀ ॥ ਸਕਲ ਪ੍ਰਜਾ, ਜਿਨ ਆਪ ਸਵਾਰੀ ॥
ਸਿਵਕਨ ਕੋ, ਸਿਵਗੁਨ ਸੁਖ ਦੀਯੋ ॥ ਸੱਤ੍ਰੁਨ ਕੋ, ਪਲ ਮੋ ਬਧ ਕੀਯੋ ॥੩੮੬॥
ਘਟ ਘਟ ਕੇ ਅੰਤਰ ਕੀ, ਜਾਨਤ ॥ ਭਲੇ ਬੁਰੇ ਕੀ ਪੀਰ, ਪਛਾਨਤ ॥
ਚੀਟੀ ਤੇ, ਕੁੰਚਰ ਅਸਥੂਲਾ ॥ ਸਭ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ, ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਫੂਲਾ ॥੩੮੭॥
ਸੰਤਨ ਦੁਖ, ਪਾਏ ਤੇ ਦੁਖੀ ॥ ਸੁਖ ਪਾਏ ਸਾਧੁਨ ਕੇ, ਸੁਖੀ ॥
ਏਕ ਏਕ ਕੀ, ਪੀਰ ਪਛਾਨੈ ॥ ਘਟ ਘਟ ਕੇ, ਪਟ ਪਟ ਕੀ ਜਾਨੈ ॥੩੮੮॥
ਜਬ, ਉਦਕਰਖ ਕਰਾ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਜਾ ਧਰਤ, ਤਬ ਦੇਹ ਅਪਾਰਾ ॥
ਜਬ, ਆਕਰਖ ਕਰਤ ਹੋ ਕਬਹੂੰ ॥ ਤੁਮ ਮੈ ਮਿਲਤ, ਦੇਹ ਧਰ ਸਭਹੂੰ ॥੩੮੯॥
ਜੇਤੇ ਬਦਨ, ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਧਾਰੈ ॥ ਆਪੁ ਆਪਨੀ ਬੂਝਿ, ਉਚਾਰੈ ॥
ਤੁਮ ਸਭ ਹੀ ਤੇ, ਰਹਤ ਨਿਰਾਲਮ ॥ ਜਾਨਤ, ਬੇਦ ਭੇਦ ਅਰੁ ਆਲਮ ॥੩੯੦॥

ਨਿਰੰਕਾਰ, ਨਿਰਬਿਕਾਰ ਨ੍ਰਿਲੰਭ ।। ਆਦਿ ਅਨੀਲ, ਅਨਾਦਿ ਅਸੰਭ ।।
ਤਾਕਾ, ਮੂੜ੍ਹ ਉਚਾਰਤ ਭੇਦਾ ।। ਜਾਕੋ, ਭੇਵ ਨ ਪਾਵਤ ਬੇਦਾ ।।੩੯੧।।
ਤਾਕੌ, ਕਰਿ ਪਾਹਨ ਅਨੁਮਾਨਤ ।। ਮਹਾਂ ਮੂੜ੍ਹ, ਕਛੁ ਭੇਦ ਨ ਜਾਨਤ ।।
ਮਹਾਂਦੇਵ ਕੌ ਕਹਤ, ਸਦਾ ਸਿਵ ।। ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾ, ਚੀਨਤ ਨਹਿ ਭਿਵ ।।੩੯੨।।
ਆਪੁ ਆਪੁਨੀ ਬੁਧਿ ਹੈ, ਜੇਤੀ ।। ਬਰਨਤ, ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਤੁਹਿ ਤੇਤੀ ।।
ਤੁਮਰਾ, ਲਖਾ ਨ ਜਾਇ ਪਸਾਰਾ ।। ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਸਜਾ, ਪ੍ਰਥਮ ਸੰਸਾਰਾ ।।੩੯੩।।
ਏਕੈ ਰੂਪ, ਅਨੂਪ ਸਰੂਪਾ ।। ਰੰਕ ਭਯੋ ਰਾਵ, ਕਹੀਂ ਭੂਪਾ ।।
ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ, ਸੇਤਜ ਕੀਨੀ ।। ਉਤਭੁਜ ਖਾਨਿ, ਬਹੁਰਿ ਰਚਿ ਦੀਨੀ ।।੩੯੪।।
ਕਹੂੰ ਫੂਲਿ, ਰਾਜਾ ਹ੍ਵੈ ਬੈਠਾ ।। ਕਹੂੰ ਸਿਮਟਿ, ਭਯੋ ਸੰਕਰ ਇਕੈਠਾ ।।
ਸਗਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ, ਦਿਖਾਇ ਅਚੰਭਵ ।। ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ, ਸਰੂਪ ਸੁਯੰਭਵ ।।੩੯੫।।
ਅਬ ਰੱਛਾ ਮੇਰੀ ਤੁਮ, ਕਰੋ ।। ਸਿੱਖ੍ਯ ਉਬਾਰਿ, ਅਸਿੱਖ੍ਯ ਸੰਘਰੋ ।।
ਦੁਸਟ ਜਿਤੇ, ਉਠਵਤ ਉਤਪਾਤਾ ।। ਸਕਲ ਮਲੇਛ, ਕਰੋ ਰਣ ਘਾਤਾ ।।੩੯੬।।
ਜੇ, ਅਸਿਧੁਜ ਤਵ ਸਰਨੀ ਪਰੇ ।। ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਸਟ, ਦੁਖਿਤ ਹ੍ਵੈ ਮਰੇ ।।

ਪੁਰਖ ਜਵਨ, ਪਗੁ ਪਰੇ ਤਿਹਾਰੇ ।। ਤਿਨਕੇ ਤੁਮ, ਸੰਕਟ ਸਭ ਟਾਰੇ ।।੩੯੭।।
ਜੋ ਕਲਿ ਕੌਂ, ਇਕ ਬਾਰ ਧਿਐਹੈਂ ।। ਤਾ ਕੇ ਕਾਲ, ਨਿਕਟ ਨਹਿ ਐਹੈਂ ।।
ਰੱਛਾ ਹੋਇ, ਤਾਂਹਿ ਸਭ ਕਾਲਾ ।। ਦੁਸਟ ਅਰਿਸਟ, ਟਰੇਂ ਤਤਕਾਲਾ ।।੩੯੮।।
ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ, ਤਨ ਜਾਂਹਿ ਨਿਹਰਿਹੋਂ ।। ਤਾਕੇ ਤਾਪ, ਤਨਿਕ ਮਹਿ ਹਰਿਹੋਂ ।।
ਰਿੱਧਿ ਸਿੱਧਿ, ਘਰ ਮੋਂ ਸਭ ਹੋਈ ।। ਦੁਸਟ ਛਾਹ, ਛ੍ਵੈ ਸਕੈ ਨ ਕੋਈ ।।੩੯੯।।
ਏਕ ਬਾਰ, ਜਿਨ ਤੁਮੈਂ ਸੰਭਾਰਾ ।। ਕਾਲ ਫਾਂਸ ਤੇ, ਤਾਹਿ ਉਬਾਰਾ ।।
ਜਿਨ ਨਰ, ਨਾਮ ਤਿਹਾਰੋ ਕਹਾ ।। ਦਾਰਿਦ ਦੁਸਟ ਦੋਖ ਤੇ, ਰਹਾ ।।੪੦੦।।
ਖੜਗਕੇਤ, ਮੈਂ ਸਰਨਿ ਤਿਹਾਰੀ ।। ਆਪੁ ਹਾਥ ਦੈ, ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ ।।
ਸਰਬ ਠੌਰ ਮੋ, ਹੋਹੁ ਸਹਾਈ ।। ਦੁਸਟ ਦੋਖ ਤੇ, ਲੇਹੁ ਬਚਾਈ ।।੪੦੧।।
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ, ਹਮ ਪਰ ਜਗ ਮਾਤਾ ।। ਗ੍ਰੰਥ ਕਰਾ, ਪੂਰਨ ਸੁਭ ਰਾਤਾ ।।
ਕਿਲਬਿਖ ਸਕਲ ਦੇਹ ਕੋ, ਹਰਤਾ ।। ਦੁਸਟ ਦੋਖਿਯਨ ਕੋ, ਛੈ ਕਰਤਾ ।।੪੦੨।।
ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਧੁਜ, ਜਬ ਭਏ ਦਿਆਲਾ ।। ਪੂਰਨ ਕਰਾ ਗ੍ਰੰਥ, ਤਤਕਾਲਾ ।।
ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ, ਪਾਵੈ ਸੋਈ ।। ਦੂਖ ਨ ਤਿਸੈ ਬਿਆਪਤ, ਕੋਈ ।।੪੦੩।।

ਅੜਿਲ ।। ਸੁਨੈ ਗੁੰਗ ਜੋ ਯਾਹਿੰ, ਸੁ ਰਸਨਾ ਪਾਵਈ ।।
ਸੁਨੈ ਮੂੜ ਚਿਤ ਲਾਇ, ਚਤੁਰਤਾ ਆਵਈ ।।
ਦੂਖ ਦਰਦ ਭੌ, ਨਿਕਟ ਨ ਤਿਨ ਨਰ ਕੇ ਰਹੈਂ ।।
ਹੋ ਜੋ ਯਾਂਕੀ ਏਕ ਬਾਰ, ਚੌਪਈ ਕੋ ਕਹੈ ।।੪੦੪।।

ਚੌਪਈ ।। ਸੰਬਤ ਸੱਤ੍ਰਹ, ਸਹਸ ਭਣਿੱਜੈ ।। ਅਰਧ ਸਹਸ, ਫੁਨਿ ਤੀਨਿ ਕਹਿੱਜੈ ।। ਭਾਦਵ ਸੁਦੀ ਅਸਟਮੀ, ਰਵਿ ਵਾਰਾ ।। ਤੀਰ ਸਤਦ੍ਰਵ, ਗ੍ਰੰਥ ਸੁਧਾਰਾ ।।੪੦੫।।੧।।

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖ੍ਯਾਨੇ, ਤ੍ਰਿਯਾਂ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ, ਚਾਰਿ ਸੌ ਪਾਂਚ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪਤ, ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ।।੪੦੫।।੭੫੫੮।। ਅਫਜੂੰ ।।

ਸ੍ਵੈਯਾ ।। ਪਾਂਇ ਗਹੇ ਜਬ ਤੇ ਤੁਮਰੇ, ਤਬ ਤੇ ਕੋਊ ਆਂਖ, ਤਰੇ ਨਹੀ ਆਨਯੋ ।। ਰਾਮ, ਰਹੀਮ, ਪੁਰਾਨ, ਕੁਰਾਨ, ਅਨੇਕ ਕਹੈਂ ਮਤ, ਏਕ ਨ ਮਾਨਯੋ ।। ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ, ਬੇਦ ਸਬੈ, ਬਹੁ ਭੇਦ ਕਹੈ, ਹਮ ਏਕ ਨ ਜਾਨਯੋ ।। ਸ੍ਰੀ ਅਸਪਾਨ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਰੀ ਕਰਿ, ਮੈ ਨ ਕਹਯੋ, ਸਬ ਤੋਹਿ ਬਖਾਨਯੋ ।।੧।। ਦੋਹਰਾ ।। ਸਗਲ ਦੁਆਰ ਕਉ ਛਾਡਿ ਕੈ, ਗਹਯੋ ਤੁਹਾਰੋ ਦੁਆਰ ।। ਬਾਂਹਿ ਗਹੇ ਕੀ ਲਾਜ ਅਸ ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਸ ਤੁਹਾਰ ।।੨।।

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ।। ਅਨੰਦੁ ।। ੧ਓ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ।।

ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਏ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ।। ਸਤਿਗੁਰੁ ਤ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੇਤੀ, ਮਨਿ ਵਜੀਆਂ ਵਾਧਾਈਆਂ ।। ਰਾਗ ਰਤਨ ਪਰਵਾਰ ਪਰੀਆਂ, ਸਬਦ ਗਾਵਣ ਆਈਆਂ ।। ਸਬਦੋ ਤ ਗਾਵਹੁ ਹਰੀ ਕੇਰਾ, ਮਨਿ ਜਿਨੀਂ ਵਸਾਇਆ ।। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ।।੧।। ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ, ਤੂ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ।। ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਰਹੁ ਤੂ ਮੰਨ ਮੇਰੇ, ਦੂਖ ਸਭਿ ਵਿਸਾਰਣਾ ।। ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਓਹੁ ਕਰੇ ਤੇਰਾ, ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਣਾ ।। ਸਭਨਾਂ ਗਲਾਂ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ, ਸੋ ਕਿਉਂ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ।। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਮੰਨ ਮੇਰੇ, ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ।।੨।। ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬਾ, ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ।। ਘਰਿ ਤ ਤੇਰੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ, ਜਿਸੁ ਦੇਹਿਂ ਸੁ ਪਾਵਏ ।। ਸਦਾ 'ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ' ਤੇਰੀ, ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਵਏ ।। ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ, ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ।। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ, ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ।।੩।।

ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ ।। ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਮੇਰਾ, ਜਿਨਿ ਭੁਖਾਂ ਸਭਿ ਗਵਾਈਆਂ ।।
ਕਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ, ਮਨਿ ਆਇ ਵਸਿਆ, ਜਿਨਿ ਇਛਾਂ ਸਭਿ ਪੁਜਾਈਆਂ ।।
ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁਂ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਏਹਿ ਵਡਿਆਈਆਂ ।। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ,
ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ, ਸਬਦਿ ਧਰਹੁ ਪਿਆਰੋ ।। ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ ।।੪।।
ਵਾਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦ, ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ ।। ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ, ਸਬਦ ਵਾਜੇ,
ਕਲਾ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਧਾਰੀਆ ।। ਪੰਚ ਦੂਤ ਤੁਧੁ ਵਸਿ ਕੀਤੇ, ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿਆ ।।
ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ ਤੁਧੁ ਜਿਨ ਕਉ, ਸਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਕੈ ਲਾਗੇ ।। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ,
ਤਹ ਸੁਖੁ ਹੋਆ, ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ।।੫।। ਸਾਚੀ ਲਿਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ।।
ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ਲਿਵੈ ਬਾਝਹੁਂ, ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ।। ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਸਮਰਥ ਕੋਇ ਨਾਹੀ,
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਬਨਵਾਰੀਆ ।। ਏਸ ਨਉ ਹੋਰੁ ਥਾਉਂ ਨਾਹੀ, ਸਬਦਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰੀਆ ।।
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਲਿਵੈ ਬਾਝਹੁਂ, ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ।।੬।। ਆਨੰਦੁ, ਆਨੰਦੁ, ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ,
ਆਨੰਦੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ।। ਜਾਣਿਆ ਆਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰ ਤੇ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ।।
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟੇ, ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿਆ ।। ਅੰਦਰਹੁਂ ਜਿਨ ਕਾ ਮੋਹੁ ਤੁਟਾ,

ਤਿਨ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੈ ਸਵਾਰਿਆ ।। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਅਨੰਦੁ ਹੈ, ਆਨੰਦੁ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ।।੭।। ਬਾਬਾ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿਂ, ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ।। ਪਾਵੈ ਤ ਸੋ ਜਨੁ ਦੇਹਿਂ ਜਿਸਨੋ, ਹੋਰਿ ਕਿਆ ਕਰਹਿਂ ਵੇਚਾਰਿਆ ।। ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿਂ ਦਹਦਿਸਿ, ਇਕਿ ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰਿਆ ।। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਭਇਆ ਨਿਰਮਲੁ, ਜਿਨਾਂ ਭਾਣਾ ਭਾਵਏ ।। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿਂ ਪਿਆਰੇ, ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵਏ ।।੮।। ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿਹੋ, ਅਕਥ ਕੀ ਕਰਹਂ ਕਹਾਣੀ ।। ਕਰਹਂ ਕਹਾਣੀ ਅਕਥ ਕੇਰੀ, ਕਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਪਾਈਐ ।। ਤਨੁ, ਮਨੁ, ਧਨੁ, ਸਭੁ ਸਉਂਪਿ ਗੁਰ ਕਉ, ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਪਾਈਐ ।। ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿਹੁ ਗੁਰੂ ਕੇਰਾ, ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ।। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ, ਕਥਿਹੁ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ।।੯।। ਏ ਮਨ ਚੰਚਲਾ, ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ।। ਚਤੁਰਾਈ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ, ਤੂ ਸੁਣਿ ਮੰਨ ਮੇਰਿਆ ।। ਏਹ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ, ਜਿਨਿ ਏਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ।। ਮਾਇਆ ਤ ਮੋਹਣੀ ਤਿਨੈ ਕੀਤੀ, ਜਿਨਿ ਠਗਉਲੀ ਪਾਈਆ ।। ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ, ਜਿਨਿ ਮੋਹੁ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ।। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਮਨ ਚੰਚਲ, ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ।।੧੦।। ਏ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ,

ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਂਲੇ ।। ਏਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਤੂ ਜਿ ਦੇਖਦਾ, ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ।।
ਸਾਥਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ਨਾਹੀ, ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਉਂ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ।। ਐਸਾ ਕੰਮੁ ਮੂਲੇ ਨ ਕੀਚੈ,
ਜਿਤੁ ਅੰਤਿ ਪਛੋਤਾਈਐ ।। ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਤੂ, ਹੋਵੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ।।
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਮਨ ਪਿਆਰੇ, ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ।।੧੧।। ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਾ,
ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ।। ਅੰਤੋ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੇਰਾ, ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਤੂ ਜਾਣਹੇ ।।
ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਖੇਲੁ ਤੇਰਾ, ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਵਖਾਣਏ ।। ਆਖਹਿਂ ਤ ਵੇਖਹਿਂ ਸਭੁ ਤੂਹੈਂ,
ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ।। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਤੂ ਸਦਾ ਅਗੰਮੁ ਹੈਂ, ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ
।।੧੨।। 'ਸੁਰਿ ਨਰ' 'ਮੁਨਿ ਜਨ' ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖੋਜਦੇ, ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ।।
ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ, ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨੀ, ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ।। ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ,
ਇਕਿ ਵੇਖਿ ਪਰਸਣਿ ਆਇਆ ।। ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਚੂਕਾ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ।।
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਜਿਸਨੋ ਆਪਿ ਤੁਠਾ, ਤਿਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ, ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ।।੧੩।।
ਭਗਤਾਂ ਕੀ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ।। ਚਾਲਾ ਨਿਰਾਲੀ ਭਗਤਾਂਹ ਕੇਰੀ, ਬਿਖਮ ਮਾਰਗਿ ਚਲਣਾ ।।
ਲਬੁ, ਲੋਭੁ, ਅਹੰਕਾਰੁ, ਤਜਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ, ਬਹੁਤੁ ਨਾਹੀ ਬੋਲਣਾ। ਖੰਨਿਅਹੁਂ ਤਿਖੀ ਵਾਲਹੁਂ ਨਿਕੀ,

ਏਤੁ ਮਾਰਗਿ ਜਾਣਾ ।। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਤਜਿਆ, ਹਰਿ ਵਾਸਨਾ ਸਮਾਣੀ ।। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਚਾਲ ਭਗਤਾਂ, ਜੁਗਹੁ ਜੁਗੁ ਨਿਰਾਲੀ ।।੧੪।। ਜਿਉਂ ਤੂ ਚਲਾਇਹਿੰ, ਤਿਵ ਚਲਹੰ ਸੁਆਮੀ, ਹੋਰੁ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ।। ਜਿਵ ਤੂ ਚਲਾਇਹਿੰ ਤਿਵੈ ਚਲਹੰ, ਜਿਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹੇਂ ।। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਨ ਨਾਮਿ ਲਾਇਹਿੰ, ਸਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੇ ।। ਜਿਸਨੋ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇਹਿੰ ਆਪਣੀ, ਸਿ ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੇਂ ।। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ, ਜਿਉਂ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹੇਂ ।।੧੫।। ਏਹੁ 'ਸੋਹਿਲਾ ਸਬਦੁ', ਸੁਹਾਵਾ ।। ਸਬਦੋ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ ਸੋਹਿਲਾ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ ।। ਏਹੁ ਤਿਨ ਕੈ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ, ਜਿਨ ਧੁਰਹੁਂ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ।। ਇਕਿ ਫਿਰਹਿੰ, ਘਨੇਰੇ ਕਰਹਿੰ ਗਲਾਂ, ਗਲੀਂ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ।। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਸਬਦੁ ਸੋਹਿਲਾ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ ।।੧੬।। ਪਵਿਤੁ ਹੋਏ ਸੇ ਜਨਾ, ਜਿਨੀਂ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ।। ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਪਵਿਤੁ ਹੋਏ, ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀਂ ਧਿਆਇਆ ।। ਪਵਿਤੁ ਮਾਤਾ, ਪਿਤਾ, ਕੁਟੰਬ ਸਹਿਤ ਸਿਉਂ, ਪਵਿਤੁ ਸੰਗਤਿ ਸਬਾਈਆ ।। ਕਹੰਦੇ ਪਵਿਤੁ ਸੁਣਦੇ ਪਵਿਤੁ, ਸੇ ਪਵਿਤੁ ਜਿਨੀਂ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ।। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਸੇ ਪਵਿਤੁ, ਜਿਨੀਂ ਗੁਰਮੁਖਿ, ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ।।੧੭।।

ਕਰਮੀਂ ਸਹਜੁ ਨ ਊਪਜੈ, ਵਿਣੁ ਸਹਜੈ ਸਹਸਾ ਨ ਜਾਇ ।। ਨਹ ਜਾਇ ਸਹਸਾ ਕਿਤੈ ਸੰਜਮਿ, ਰਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ।। ਸਹਸੈ ਜੀਉ ਮਲੀਣੁ ਹੈ, ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਧੋਤਾ ਜਾਏ ।। ਮੰਨੁ ਧੋਵਹੁ, ਸਬਦਿ ਲਾਗਹੁ, ਹਰਿ ਸਿਉਂ ਰਹਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ।। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ, ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ, ਇਹੁ ਸਹਸਾ ਇਵ ਜਾਇ ।।੧੮।। ਜੀਅਹੁ ਮੈਲੇ, ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ।। ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ਜੀਅਹੁ ਤ ਮੈਲੇ, ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਹਾਰਿਆ ।। ਏਹ ਤਿਸਨਾ, ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਲਗਾ, ਮਰਣੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ।। ਵੇਦਾਂ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ, ਸੋ ਸੁਣਹਿ ਨਾਹੀ, ਫਿਰਹਿੰ ਜਿਉਂ ਬੇਤਾਲਿਆ ।। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਜਿਨ ਸਚੁ ਤਜਿਆ, ਕੂੜੇ ਲਾਗੇ, ਤਿਨੀਂ ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਹਾਰਿਆ ।।੧੯।। ਜੀਅਹੁ ਨਿਰਮਲ, ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ।। ਬਾਹਰਹੁ ਤ ਨਿਰਮਲ, ਜੀਅਹੁ ਨਿਰਮਲ, ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਰਣੀ ਕਮਾਣੀ ।। ਕੂੜ ਕੀ ਸੋਇ ਪਹੁਚੈ ਨਾਹੀ, ਮਨਸਾ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ।। ਜਨਮੁ ਰਤਨੁ ਜਿਨੀਂ ਖਟਿਆ, ਭਲੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰੇ ।। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਜਿਨ ਮੰਨੁ ਨਿਰਮਲੁ, ਸਦਾ ਰਹਹਿੰ ਗੁਰ ਨਾਲੇ ।।੨੦।। ਜੇ ਕੋ ਸਿਖੁ ਗੁਰੂ, ਸੇਤੀ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ।। ਹੋਵੈ ਤ ਸਨਮੁਖੁ ਸਿਖੁ ਕੋਈ, ਜੀਅਹੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਨਾਲੇ ।। ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਏ, ਅੰਤਰ ਆਤਮੈ ਸਮਾਲੇ ।। ਆਪੁ ਛਡਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਪਰਣੈ,

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਏ ।। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ, ਸੋ ਸਿਖੁ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਏ ।।੨੧।। ਜੇ ਕੋ ਗੁਰ ਤੇ ਵੇਮੁਖੁ ਹੋਵੈ, ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ।। ਪਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਰਥੈ ਕੋਈ, ਪੁਛਹੁ ਬਿਬੇਕੀਆ ਜਾਏ ।। ਅਨੇਕ ਜੂਨੀ ਭਰਮਿ ਆਵੈ, ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ।। ਫਿਰਿ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ਲਾਗਿ ਚਰਣੀ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ।। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਹੁ, ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ, ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ।।੨੨।। ਆਵਹੁ ਸਿਖ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇ ਪਿਆਰਿਹੋ, ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ।। ਬਾਣੀ ਤ ਗਾਵਹੁ ਗੁਰੂ ਕੇਰੀ, ਬਾਣੀਆ ਸਿਰਿ ਬਾਣੀ ।। ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ, ਹਿਰਦੈ ਤਿਨਾ ਸਮਾਣੀ।। ਪੀਵਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ, ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ, ਜਪਿਹੁ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ।। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਸਦਾ ਗਾਵਹੁ, ਏਹ ਸਚੀ ਬਾਣੀ।।੨੩।। ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਿਨਾ, ਹੋਰ ਕਚੀ ਹੈ ਬਾਣੀ।। ਬਾਣੀ ਤ ਕਚੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁ, ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ ।। ਕਹਦੇ ਕਚੇ ਸੁਣਦੇ ਕਚੇ, ਕਚੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ।। ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ਰਸਨਾ, ਕਹਿਆ ਕਛੂ ਨ ਜਾਣੀ ।। ਚਿਤੁ ਜਿਨ ਕਾ, ਹਿਰਿ ਲਇਆ ਮਾਇਆ, ਬੋਲਨਿ ਪਏ ਰਵਾਣੀ ।। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁ, ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ ।।੨੪।। ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ,

ਹੀਰੇ ਜਿਤੁ ਜੜਾਉ ॥ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ, ਜਿਤੁ ਮੰਨੁ ਲਾਗਾ, ਏਹੁ ਹੋਆ ਸਮਾਉ ॥ ਸਬਦ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਿਲਿਆ, ਸਚੈ ਲਾਇਆ ਭਾਉ ॥ ਆਪੇ ਹੀਰਾ, ਰਤਨੁ ਆਪੇ, ਜਿਸਨੋ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਹੈ, ਹੀਰਾ ਜਿਤੁ ਜੜਾਉ ॥੨੫॥ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਕੈ, ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ ॥ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ, ਆਪਿ ਵੇਖੈ, ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥ ਤੋੜੇ ਬੰਧਨ, ਹੋਵੈ ਮੁਕਤੁ, ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸਨੋ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਵੈ, ਏਕਸ ਸਿਉਂ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਆਪਿ ਕਰਤਾ, ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਾਏ ॥੨੬॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਬੀਚਾਰਦੇ, ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁੰ, ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਤਿਹੀਂ ਗੁਣੀਂ ਸੰਸਾਰੁ ਭ੍ਰਮਿ ਸੁਤਾ, ਸੁਤਿਆਂ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੇ ਜਨ ਜਾਗੇ, ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ, ਬੋਲਹਿੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਸੋ ਤਤੁ ਪਾਏ, ਜਿਸਨੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ, ਜਾਗਤ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੨੭॥ ਮਾਤਾ ਕੇ ਉਦਰ ਮਹਿ, ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੇ, ਸੋ ਕਿਉਂ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ ਮਨਹੁ ਕਿਉਂ ਵਿਸਾਰੀਐ ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ, ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ, ਆਹਾਰੁ ਪਹੁਚਾਵਏ ॥ ਓਸਨੋ ਕਿਹੁ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੀ, ਜਿਸ ਨਉ,

ਆਪਣੀ ਲਿਵ ਲਾਵਏ ।। ਆਪਣੀ ਲਿਵ ਆਪੇ ਲਾਏ, ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਮਾਂਲੀਐ ।। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ, ਸੋ ਕਿਉਂ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ।।੨੮।। ਜੈਸੀ ਅਗਨਿ ਉਦਰ ਮਹਿ, ਤੈਸੀ ਬਾਹਰਿ ਮਾਇਆ ।। ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਸਭ ਇਕੋ ਜੇਹੀ, ਕਰਤੈ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ।। ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾਂ ਜੰਮਿਆ, ਪਰਵਾਰਿ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ।। ਲਿਵ ਛੁੜਕੀ, ਲਗੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ, ਮਾਇਆ ਅਮਰੁ ਵਰਤਾਇਆ ।। ਏਹ ਮਾਇਆ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਵਿਸਰੈ, ਮੋਹੁ ਉਪਜੈ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਲਾਇਆ ।। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨਾ ਲਿਵ ਲਾਗੀ, ਤਿਨੀ ਵਿਚੇ, ਮਾਇਆ ਪਾਇਆ ।।੨੯।। ਹਰਿ ਆਪਿ ਅਮੁਲਕੁ ਹੈ, ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ।। ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਕਿਸੈ ਵਿਟਹੁੰ, ਰਹੇ ਲੋਕ ਵਿਲਲਾਇ ।। ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ, ਤਿਸਨੋ ਸਿਰੁ ਸਉਪੀਐਂ, ਵਿਚਹੁੰ ਆਪੁ ਜਾਇ ।। ਜਿਸ ਦਾ ਜੀਉ ਤਿਸੁ ਮਿਲਿ ਰਹੈ, ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ।। ਹਰਿ ਆਪਿ ਅਮੁਲਕੁ ਹੈ, ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਕੇ ਨਾਨਕਾ, ਜਿਨ ਹਰਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ।।੩੦।। ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ, ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ।। ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ, ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ, ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਰਾਸਿ ਜਾਣੀ ।। ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਜਪਿਹੁੰ ਜੀਅਹੁੰ, ਲਾਹਾ ਖਟਿਹੁੰ ਦਿਹਾੜੀ।। ਏਹੁ ਧਨੁ ਤਿਨਾ ਮਿਲਿਆ, ਜਿਨ ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਾਣਾ।। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ,

ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ, ਮਨੁ ਹੋਆ ਵਣਜਾਰਾ ।।੩੧।। ਏ ਰਸਨਾ ਤੂ ਅਨ ਰਸਿ ਰਾਚਿ ਰਹੀ, ਤੇਰੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ।। ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ਹੋਰਤੁ ਕਿਤੈ, ਜਿਚਰੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ।। ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇ ਪਲੈ, ਪੀਐ ਹਰਿ ਰਸੁ, ਬਹੁੜਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੈ ਆਇ ।। ਏਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕਰਮੀਂ ਪਾਈਐ, ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਆਇ ।। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਹੋਰਿ ਅਨ ਰਸ ਸਭਿ ਵੀਸਰੇ, ਜਾਂ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ।।੩੨।। ਏ ਸਰੀਰਾ ਮੇਰਿਆ, ਹਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ, ਤਾਂ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ।। ਹਰਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ, ਤਾਂ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ।। ਹਰਿ ਆਪੇ ਮਾਤਾ, ਆਪੇ ਪਿਤਾ, ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਉਪਾਇ, ਜਗਤੁ ਦਿਖਾਇਆ।। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ, ਤਾਂ ਚਲਤੁ ਹੋਆ, ਚਲਤੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ।। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਮੂਲੁ ਰਚਿਆ, ਜੋਤਿ ਰਾਖੀ, ਤਾਂ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ।।੩੩।। ਮਨਿ ਚਾਉ ਭਇਆ, ਪ੍ਰਭ ਆਗਮੁ ਸੁਣਿਆ ।। ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਉ ਸਖੀ, ਗ੍ਰਿਹੁ ਮੰਦਰੁ ਬਣਿਆ ।। ਹਰਿ ਗਾਉ ਮੰਗਲੁ ਨਿਤ ਸਖੀਏ, ਸੋਗੁ ਦੂਖੁ ਨ ਵਿਆਪਏ ।। ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਗੇ, ਦਿਨ ਸਭਾਗੇ, ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਜਾਪਏ।। ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਾਣੀ, ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗੋ ।। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ, ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੋ

॥੩੪॥ ਏ ਸਰੀਰਾ ਮੇਰਿਆ, ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇ ਕੈ, ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥ ਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਤੁਧੁ ਸਰੀਰਾ, ਜਾਂ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਰਚਨੁ ਰਚਿਆ, ਸੋ ਹਰਿ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਇਆ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ, ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਆ, ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉਂ, ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੩੫॥ ਏ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਮੇਰਿਹੋ, ਹਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਧਰੀ, ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ, ਨਦਰੀ ਹਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ਏਹੁ ਵਿਸੁ ਸੰਸਾਰੁ ਤੁਮ ਦੇਖਦੇ, ਏਹੁ ਹਰਿ ਕਾ ਰੂਪੁ ਹੈ, ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ, ਜਾਂ ਵੇਖਾ ਹਰਿ ਇਕੁ ਹੈ, ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਏਹਿ ਨੇਤ੍ਰ ਅੰਧ ਸੇ, ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ, ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹੋਈ ॥੩੬॥ ਏ ਸ੍ਰਵਣਹੁ ਮੇਰਿਹੋ, ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ॥ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ, ਸਰੀਰਿ ਲਾਏ, ਸੁਣਹੁ ਸਤਿ ਬਾਣੀ ॥ ਜਿਤੁ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਆ, ਰਸਨਾ ਰਸਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਚੁ ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ, ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਣਹੁ, ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਵਹੁ,

ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ।।੩੭।। ਹਰਿ, ਜੀਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ, ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ ।। ਵਜਾਇਆ ਵਾਜਾ ਪਉਣ, ਨਉਂ ਦੁਆਰੇ ਪਰਗਟੁ ਕੀਏ, ਦਸਵਾਂ ਗੁਪਤੁ ਰਖਾਇਆ ।। ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਲਾਇ ਭਾਵਨੀ, ਇਕਨਾਂ ਦਸਵਾਂ ਦੁਆਰੁ ਦਿਖਾਇਆ ।। ਤਹਂ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਨਾਉ ਨਵ ਨਿਧਿ, ਤਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਪਾਇਆ ।। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਹਰਿ ਪਿਆਰੈ, ਜੀਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ, ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ ।।੩੮।। ਏਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲਾ, ਸਾਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ।। ਗਾਵਹੁ ਤ ਸੋਹਿਲਾ ਘਰਿ ਸਾਚੈ, ਜਿਥੈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਧਿਆਵਹੇਂ ।। ਸਚੋ ਧਿਆਵਹਿਂ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿਂ, ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾਂ ਬੁਝਾਵਹੇਂ ।। ਇਹੁ ਸਚੁ ਸਭਨਾਂ ਕਾ ਖਸਮੁ ਹੈ, ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਵਹੇ ।। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ, ਸਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੇ ।।੩੯।। ਅਨਦੁ ਸੁਣਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ, ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ।। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ, ਉਤਰੇ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ ।। ਦੂਖ ਰੋਗ ਸੰਤਾਪ ਉਤਰੇ, ਸੁਣੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ।। ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਭਏ ਸਰਸੇ, ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੀ ।। ਸੁਣਤੇ ਪੁਨੀਤ, ਕਹਤੇ ਪਵਿਤੁ, ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ।। ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ, ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ, ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ।।੪੦।।੧।।

ਬਾਰਹ ਮਾਹਾ ਮਾਂਝ ਮਹਲਾ ੫ ।। ਘਰੁ ੪ ।।

੧ੴ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ।।

ਕਿਰਤਿ ਕਰਮ ਕੇ ਵੀਛੁੜੇ, ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਰਾਮ ।। ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹਦਿਸ ਭ੍ਰਮੇ, ਥਕਿ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਾਮ ।। ਧੇਨੁ ਦੁਧੈ ਤੇ ਬਾਹਰੀ, ਕਿਤੈ ਨ ਆਵੈ ਕਾਮ ।। ਜਲ ਬਿਨੁ ਸਾਖ ਕੁਮਲਾਵਤੀ, ਉਪਜਹਿ ਨਾਹੀ ਦਾਮ ।। ਹਰਿ ਨਾਹ ਨ ਮਿਲੀਐ ਸਾਜਨੈ, ਕਤ ਪਾਈਐ ਬਿਸਰਾਮ ।। ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਨ ਪ੍ਰਗਟਈ, ਭਠਿ ਨਗਰ ਸੇ ਗ੍ਰਾਮ ।। ਸ੍ਰਬ ਸੀਗਾਰ ਤੰਬੋਲ ਰਸ, ਸਣੁ ਦੇਹੀ ਸਭ ਖਾਮ ।। ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਕੰਤ ਵਿਹੂਣੀਆ, ਮੀਤ ਸਜਣ ਸਭਿ ਜਾਮ ।। ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ, ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ।। ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਆਮੀ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ, ਜਿਸ ਕਾ ਨਿਹਚਲ ਧਾਮ ।।੧।। ਚੇਤਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਰਾਧੀਐ, ਹੋਵੈ ਅੰਨਦੁ ਘਣਾ ।। ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਈਐ, ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਭਣਾ ।। ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ, ਆਏ ਤਿਸਹਿ ਗਣਾ ।। ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਜੀਵਣਾ, ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਜਣਾ ।। ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿਆ, ਰਵਿਆ ਵਿਚਿ ਵਣਾ ।।

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ, ਕਿਤੜਾ ਦੁਖੁ ਗਣਾ ॥ ਜਿਨੀ ਰਾਵਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ, ਤਿੰਨਾ ਭਾਗੁ ਮਣਾ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੰਉ ਮਨੁ ਲੋਚਦਾ, ਨਾਨਕ ਪਿਆਸ ਮਨਾ ॥ ਚੇਤਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ, ਤਿਸ ਕੈ ਪਾਇ ਲਗਾ ॥੨॥ ਵੈਸਾਖਿ ਧੀਰਨਿ ਕਿਉ ਵਾਢੀਆ, ਜਿਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹੁ ॥ ਹਰਿ ਸਾਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਵਿਸਾਰਿ ਕੈ, ਲਗੀ ਮਾਇਆ ਧੋਹੁ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਨ ਸੰਗਿ ਧਨਾ, ਹਰਿ ਅਵਿਨਾਸੀ ਓਹੁ ॥ ਪਲਚਿ ਪਲਚਿ ਸਗਲੀ ਮੁਈ, ਝੂਠੈ ਧੰਧੈ ਮੋਹੁ ॥ ਇਕਸੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ, ਅਗੈ ਲਈਅਹਿ ਖੋਹਿ ॥ ਦਯੁ ਵਿਸਾਰਿ ਵਿਗੁਚਣਾ, ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਚਰਣੀ ਜੋ ਲਗੇ, ਤਿਨ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ, ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਹੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਵੈਸਾਖੁ ਸੁਹਾਵਾ ਤਾਂ ਲਗੈ, ਜਾ ਸੰਤੁ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜੇਠਿ ਜੁੜੰਦਾ ਲੋੜੀਐ, ਜਿਸੁ ਅਗੈ ਸਭਿ ਨਿਵੰਨਿ ॥ ਹਰਿ ਸਜਣ ਦਾਵਣਿ ਲਗਿਆ, ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਈ ਬੰਨਿ ॥ ਮਾਣਕ ਮੋਤੀ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ, ਉਨ ਲਗੈ ਨਾਹੀ ਸੰਨਿ ॥ ਰੰਗ ਸਭੇ ਨਾਰਾਇਣੈ, ਜੇਤੇ ਮਨਿ ਭਾਵੰਨਿ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਲੋੜੇ ਸੋ ਕਰੇ, ਸੋਈ ਜੀਅ ਕਰੰਨਿ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ, ਸੇਈ ਕਹੀਅਹਿ ਧੰਨਿ ॥ ਆਪਣ ਲੀਆ ਜੇ ਮਿਲੈ, ਵਿਛੁੜਿ ਕਿਉ ਰੋਵੰਨਿ ॥

ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤੇ, ਨਾਨਕ ਰੰਗ ਮਾਣੰਨਿ ॥ ਹਰਿ ਜੇਠੁ ਰੰਗੀਲਾ ਤਿਸੁ ਧਣੀ, ਜਿਸ ਕੈ ਭਾਗੁ ਮਥੰਨਿ ॥੪॥ ਆਸਾੜੁ ਤਪੰਦਾ ਤਿਸੁ ਲਗੈ, ਹਰਿ ਨਾਹੁ ਨ ਜਿੰਨਾ ਪਾਸਿ ॥ ਜਗ ਜੀਵਨ ਪੁਰਖੁ ਤਿਆਗਿ ਕੈ, ਮਾਣਸ ਸੰਦੀ ਆਸ ॥ ਦੁਯੈ ਭਾਇ ਵਿਗੁਚੀਐ, ਗਲਿ ਪਈਸੁ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥ ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ, ਮਥੈ ਜੋ ਲਿਖਿਆਸੁ ॥ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ਪਛੁਤਾਣੀ, ਉਠਿ ਚਲੀ ਗਈ ਨਿਰਾਸ ॥ ਜਿਨ ਕੌ ਸਾਧੂ ਭੇਟੀਐ, ਸੋ ਦਰਗਹ ਹੋਇ ਖਲਾਸੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ, ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਹੋਇ ਪਿਆਸ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ, ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਆਸਾੜੁ ਸੁਹੰਦਾ ਤਿਸੁ ਲਗੈ, ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸ ॥੫॥ ਸਾਵਣਿ ਸਰਸੀ ਕਾਮਣੀ, ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਸਚ ਰੰਗਿ, ਇਕੋ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਬਿਖਿਆ ਰੰਗ ਕੂੜਾਵਿਆ, ਦਿਸਨਿ ਸਭੇ ਛਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ ਸੁਹਾਵਣੀ, ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਪੀਵਣਹਾਰੁ ॥ ਵਣੁ ਤਿਣੁ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਮਉਲਿਆ, ਸੰਮ੍ਰਥ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਮਿਲਣੈ ਨੋ ਮਨੁ ਲੋਚਦਾ, ਕਰਮਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ ॥ ਜਿਨੀ ਸਖੀਏ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ, ਹੰਉ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜੀ ਮਇਆ ਕਰਿ, ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥

ਸਾਵਣੁ ਤਿਨਾ ਸੁਹਾਗਣੀ, ਜਿਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਹਾਰੁ ॥੬॥ ਭਾਦੁਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀਆ, ਦੂਜੈ ਲਗਾ ਹੇਤੁ ॥ ਲਖ ਸੀਗਾਰ ਬਣਾਇਆ, ਕਾਰਜਿ ਨਾਹੀ ਕੇਤੁ ॥ ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਦੇਹ ਬਿਨਸਸੀ, ਤਿਤੁ ਵੇਲੈ ਕਹਸਨਿ ਪ੍ਰੇਤੁ ॥ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਨਿ ਦੂਤ ਜਮ, ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਨੀ ਭੇਤੁ ॥ ਛਡਿ ਖੜੋਤੇ ਖਿਨੈ ਮਾਹਿ, ਜਿਨ ਸਿਉ ਲਗਾ ਹੇਤੁ ॥ ਹਥ ਮਰੋੜੈ ਤਨੁ ਕਪੇ, ਸਿਆਹਹੁ ਹੋਆ ਸੇਤੁ ॥ ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ, ਕਰਮਾ ਸੰਦੜਾ ਖੇਤੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ, ਚਰਣ ਬੋਹਿਥ ਪ੍ਰਭ ਦੇਤੁ ॥ ਸੇ ਭਾਦੁਇ ਨਰਕਿ ਨ ਪਾਈਅਹਿ, ਗੁਰੁ ਰਖਣ ਵਾਲਾ ਹੇਤੁ ॥੭॥ ਅਸੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਉਮਾਹੜਾ, ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਜਾਇ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪਿਆਸ ਦਰਸਨ ਘਣੀ, ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮਾਇ ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ, ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਾ ਪਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਪ੍ਰਭ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ, ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਜਿੰਨ੍ਹੀ ਚਾਖਿਆ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ, ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਇ ॥ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਬਿਨਤੀ ਕਰਹਿ, ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੰਤਿ ਮਿਲਾਈਆ, ਸਿ ਵਿਛੁੜਿ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਵਿਣੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ, ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਾਇ ॥ ਅਸੂ ਸੁਖੀ ਵਸੰਦੀਆ, ਜਿਨਾ ਮਇਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੮॥

ਕਤਿਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ, ਦੋਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਜੋਗੁ ।। ਪਰਮੇਸਰ ਤੇ ਭੁਲਿਆਂ, ਵਿਆਪਨਿ ਸਭੇ ਰੋਗ ।। ਵੇਮੁਖ ਹੋਏ ਰਾਮ ਤੇ, ਲਗਨਿ ਜਨਮ ਵਿਜੋਗ ।। ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਉੜੇ ਹੋਇ ਗਏ, ਜਿਤੜੇ ਮਾਇਆ ਭੋਗ ।। ਵਿਚੁ ਨ ਕੋਈ ਕਰਿ ਸਕੈ, ਕਿਸ ਥੈ ਰੋਵਹਿ ਰੋਜ ।। ਕੀਤਾ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਵਈ, ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗ ।। ਵਡਭਾਗੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲੈ, ਤਾਂ ਉਤਰਹਿ ਸਭਿ ਬਿਓਗ ।। ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹਿ, ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਬੰਦੀ ਮੋਚ ।। ਕਤਿਕ ਹੋਵੈ ਸਾਧ ਸੰਗੁ, ਬਿਨਸਹਿ ਸਭੇ ਸੋਚ ।।੯।। ਮੰਘਿਰਿ ਮਾਹਿ ਸੋਹੰਦੀਆ, ਹਰਿ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਬੈਠੜੀਆਹ ।। ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਿਆ ਗਣੀ, ਜਿ ਸਾਹਿਬਿ ਮੇਲੜੀਆਹ ।। ਤਨੁ ਮਨੁ ਮਉਲਿਆ ਰਾਮ ਸਿਉ, ਸੰਗਿ ਸਾਧ ਸਹੇਲੜੀਆਹ ।। ਸਾਧ ਜਨਾ ਤੇ ਬਾਹਰੀ, ਸੇ ਰਹਨਿ ਇਕੇਲੜੀਆਹ ।। ਤਿਨ ਦੁਖੁ ਨ ਕਬਹੂ ਉਤਰੈ, ਸੇ ਜਮ ਕੈ ਵਸਿ ਪੜੀਆਹ ।। ਜਿਨੀ ਰਾਵਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ, ਸੇ ਦਿਸਨਿ ਨਿਤ ਖੜੀਆਹ ।। ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ਹਰਿ, ਕੰਠਿ ਤਿਨਾ ਜੜੀਆਹ ।। ਨਾਨਕ ਬਾਂਛੈ ਧੂੜਿ ਤਿਨ, ਪ੍ਰਭ ਸਰਣੀ ਦਰਿ ਪੜੀਆਹ ।। ਮੰਘਿਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਣਾ, ਬਹੁੜਿ ਨ ਜਨਮੜੀਆਹ ।।੧੦।। ਪੋਖਿ ਤੁਖਾਰੁ ਨ ਵਿਆਪਈ, ਕੰਠਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਾਹੁ ।।

ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਚਰਨਾਰ ਬਿੰਦ, ਦਰਸਨਿ ਲਗੜਾ ਸਾਹੁ ।। ਓਟ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ, ਸੇਵਾ ਸੁਆਮੀ ਲਾਹੁ ।। ਬਿਖਿਆ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕਈ, ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਗੁਣ ਗਾਹੁ ।। ਜਹ ਤੇ ਉਪਜੀ ਤਹ ਮਿਲੀ, ਸਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਮਾਹੁ ।। ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ, ਬਹੁੜਿ ਨ ਵਿਛੁੜੀਆਹੁ ।। ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਲਖ ਬੇਰੀਆ, ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਅਗਮ ਅਗਾਹੁ ।। ਸਰਮ ਪਈ ਨਾਰਾਇਣੈ, ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਪਈਆਹੁ ।। ਪੋਖੁ ਸੋਹੰਦਾ ਸਰਬ ਸੁਖ, ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ।।੧੧।। ਮਾਘਿ ਮਜਨੁ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂਆ, ਧੂੜੀ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ।। ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸੁਣਿ, ਸਭਨਾ ਨੋ ਕਰਿ ਦਾਨੁ ।। ਜਨਮ ਕਰਮ ਮਲੁ ਉਤਰੈ, ਮਨ ਤੇ ਜਾਇ ਗੁਮਾਨੁ ।। ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਨ ਮੋਹੀਐ, ਬਿਨਸੈ ਲੋਭੁ ਸੁਆਨੁ ।। ਸਚੈ ਮਾਰਗਿ ਚਲਦਿਆ, ਉਸਤਤਿ ਕਰੇ ਜਹਾਨੁ ।। ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਸਗਲ ਪੁੰਨ, ਜੀਅ ਦਇਆ ਪਰਵਾਨੁ ।। ਜਿਸਨੋ ਦੇਵੈ ਦਇਆ ਕਰਿ, ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ।। ਜਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਨੁ ।। ਮਾਘਿ ਸੁਚੇ ਸੇ ਕਾਂਢੀਅਹਿ, ਜਿਨ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ।।੧੨।। ਫਲਗੁਣਿ ਅਨੰਦ ਉਪਾਰਜਨਾ, ਹਰਿ ਸਜਣ ਪ੍ਰਗਟੇ ਆਇ ।। ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਰਾਮ ਕੇ, ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਆ ਮਿਲਾਇ ।।

ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸਰਬ ਸੁਖ, ਹੁਣਿ ਦੁਖਾ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ।। ਇਛ ਪੁਨੀ ਵਡਭਾਗਣੀ, ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ।। ਮਿਲਿ ਸਹੀਆ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹੀ, ਗੀਤ ਗੋਵਿੰਦ ਅਲਾਇ ।। ਹਰਿ ਜੇਹਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦਿਸਈ, ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਲਵੈ ਨ ਲਾਇ ।। ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰਿਓਨੁ, ਨਿਹਚਲ ਦਿਤੀਅਨੁ ਜਾਇ ।। ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਰਖਿਅਨੁ, ਬਹੁੜਿ ਨ ਜਨਮੈ ਧਾਇ ।। ਜਿਹਵਾ ਏਕ ਅਨੇਕ ਗੁਣ, ਤਰੇ ਨਾਨਕ ਚਰਣੀ ਪਾਇ ।। ਫਲਗੁਣਿ ਨਿਤ ਸਲਾਹੀਐ, ਜਿਸਨੋ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ।।੧੩।। ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ, ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਰੇ ।। ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ, ਦਰਗਹ ਸਚਿ ਖਰੇ ।। ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਿ ਚਰਣ ਹਰਿ, ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਤਰੇ ।। ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਤਿਨ ਪਾਈਆ, ਬਿਖਿਆ ਨਾਹਿ ਜਰੇ ।। ਕੂੜ ਗਏ ਦੁਬਿਧਾ ਨਸੀ, ਪੂਰਨ ਸਚਿ ਭਰੇ ।। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਦੇ, ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਏਕੁ ਧਰੇ ।। ਮਾਹ ਦਿਵਸ ਮੂਰਤ ਭਲੇ, ਜਿਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ।। ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਰਸ ਦਾਨੁ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਹਰੇ ।।੧੪।।੧।।

(੧੧੦੭) ਤੁਖਾਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧, ਬਾਰਹ ਮਾਹਾ ।। ੧ੴ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ।।

ਤੂੰ ਸੁਣਿ ਕਿਰਤ ਕਰੰਮਾ, ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ।। ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸੁਖ ਸਹੰਮਾ, ਦੇਹਿ ਸੁ ਤੂ ਭਲਾ ।। ਹਰਿ ਰਚਨਾ ਤੇਰੀ, ਕਿਆ ਗਤਿ ਮੇਰੀ, ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਾ ।। ਪ੍ਰਿਅ ਬਾਝੁ ਦੁਹੇਲੀ, ਕੋਇ ਨ ਬੇਲੀ, ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾਂ ।। ਰਚਨਾ ਰਾਚਿ ਰਹੈ ਨਿਰੰਕਾਰੀ, ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਕਰਮ ਸੁ ਕਰਮਾ ।। ਨਾਨਕ, ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਲੇ ਸਾ ਧਨ, ਤੂ ਸੁਣਿ ਆਤਮ ਰਾਮਾ।।੧।। ਬਬੀਹਾ ਪ੍ਰਿਉ ਬੋਲੇ, ਕੋਕਿਲ ਬਾਣੀਆ ।। ਸਾ ਧਨ ਸਭਿ ਰਸ ਚੋਲੈ, ਅੰਕਿ ਸਮਾਣੀਆ ।। ਹਰਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਣੀ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀ, ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਰੇ ।। ਨਵ ਘਰ ਥਾਪਿ ਮਹਲ ਘਰੁ ਊਚਉ, ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਮੁਰਾਰੇ ।। ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ, ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਰੰਗਿ ਰਾਵੈ ।। ਨਾਨਕ, ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਚਵੈ ਬਬੀਹਾ, ਕੋਕਿਲ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ ।।੨।। ਤੂ ਸੁਣਿ, ਹਰਿ ਰਸ ਭਿੰਨੇ, ਪ੍ਰੀਤਮ ਆਪਣੇ ।। ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਤ ਰਵੰਨੇ, ਘੜੀ ਨ ਬੀਸਰੈ ।। ਕਿਉ ਘੜੀ ਬਿਸਾਰੀ, ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ, ਹਉ ਜੀਵਾ ਗੁਣ ਗਾਏ ।। ਨਾ ਕੋਈ ਮੇਰਾ, ਹਉ ਕਿਸੁ ਕੇਰਾ, ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਣ ਨ ਜਾਏ ।। ਓਟ ਗਹੀ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸੇ,

ਭਏ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਰੀਰਾ ।। ਨਾਨਕ, ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੀਰਘ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ, ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨ ਧੀਰਾ ।।੩।। ਬਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ, ਬੂੰਦ ਸੁਹਾਵਣੀ ।। ਸਾਜਨ ਮਿਲੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ, ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤ ਬਣੀ ।। ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਵੈ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ, ਧਨ ਊਭੀ ਗੁਣ ਸਾਰੀ ।। ਘਰਿ ਘਰਿ ਕੰਤੁ ਰਵੈ ਸੋਹਾਗਣਿ, ਹਉ ਕਿਉ ਕੰਤਿ ਵਿਸਾਰੀ ।। ਉਨਵਿ ਘਨ ਛਾਏ ਬਰਸੁ ਸੁਭਏ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਖਾਵੈ ।। ਨਾਨਕ, ਵਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ, ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਪਾਵੈ ।।੪।। ਚੇਤੁ ਬਸੰਤੁ ਭਲਾ, ਭਵਰ ਸੁਹਾਵੜੇ ।। ਬਨ ਫੂਲੇ ਮੰਝ ਬਾਰਿ, ਮੈ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਬਹੁੜੈ ।। ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਨਹੀ ਆਵੈ, ਧਨ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ, ਬਿਰਹਿ ਬਿਰੋਧ ਤਨ ਛੀਜੈ ।। ਕੋਕਿਲ ਅੰਬ ਸੁਹਾਵੀ ਬੋਲੈ, ਕਿਉ ਦੁਖੁ ਅੰਕਿ ਸਹੀਜੈ ।। ਭਵਰੁ ਭਵੰਤਾ ਫੂਲੀ ਡਾਲੀ, ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮਰੁ ਮਾਏ ।। ਨਾਨਕ, ਚੇਤਿ ਸਹਜਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ, ਜੇ ਹਰਿ ਵਰੁ ਘਰਿ ਧਨ ਪਾਏ ।।੫।। ਵੈਸਾਖੁ ਭਲਾ ਸਾਖਾ ਵੇਸ ਕਰੇ ।। ਧਨ ਦੇਖੈ ਹਰਿ ਦੁਆਰਿ, ਆਵਹੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ।। ਘਰਿ ਆਉ ਪਿਆਰੇ ਦੁਤਰ ਤਾਰੇ, ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਢੁ ਨ ਮੋਲੋ ।। ਕੀਮਤਿ ਕਉਣ ਕਰੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾਂ, ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਵੈ ਢੋਲੋ ।। ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਨਾ, ਅੰਤਰਿ ਮਾਨਾ,

ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਪਛਾਨਾ ।। ਨਾਨਕ, ਵੈਸਾਖੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵੈ, ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ।।੬।।
ਮਾਹੁ ਜੇਠੁ ਭਲਾ, ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ।। ਥਲ ਤਾਪਹਿ ਸਰ ਭਾਰ, ਸਾਧਨ ਬਿਨਉ ਕਰੈ ।।
ਧਨ ਬਿਨਉ ਕਰੇਦੀ, ਗੁਣ ਸਾਰੇਦੀ, ਗੁਣ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ।। ਸਾਚੈ ਮਹਲਿ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ,
ਆਵਣ ਦੇਹਿ ਤ ਆਵਾ ।। ਨਿਮਾਣੀ ਨਿਤਾਣੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ, ਕਿਉ ਪਾਵੈ ਸੁਖ ਮਹਲੀ ।।
ਨਾਨਕ, ਜੇਠਿ ਜਾਣੈ ਤਿਸੁ ਜੈਸੀ, ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਗੁਣ ਗਹਿਲੀ ।।੭।। ਆਸਾੜੁ ਭਲਾ,
ਸੂਰਜੁ ਗਗਨਿ ਤਪੈ ।। ਧਰਤੀ ਦੂਖ ਸਹੈ, ਸੋਖੈ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ।। ਅਗਨਿ ਰਸੁ ਸੋਖੈ ਮਰੀਐ ਧੋਖੈ,
ਭੀ ਸੋ ਕਿਰਤ ਨ ਹਾਰੇ ।। ਰਥੁ ਫਿਰੈ, ਛਾਇਆ ਧਨ ਤਾਕੈ, ਟੀਡੁ ਲਵੈ ਮੰਝਿ ਬਾਰੇ ।।
ਅਵਗਣ ਬਾਧਿ ਚਲੀ ਦੁਖੁ ਆਗੈ, ਸੁਖ ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੇ ।। ਨਾਨਕ,
ਜਿਸ ਨੋ ਇਹ ਮਨੁ ਦੀਆ, ਮਰਣੁ ਜੀਵਣੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲੇ ।।੮।। ਸਾਵਣਿ ਸਰਸ ਮਨਾ,
ਘਣ ਵਰਸਹਿ ਰੁਤਿ ਆਏ ।। ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਹੁ ਭਾਵੈ, ਪਿਰ ਪਰਦੇਸਿ ਸਿਧਾਏ ।।
ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ਮਰੀਐ ਹਾਵੈ, ਦਾਮਨਿ ਚਮਕਿ ਡਰਾਏ ।। ਸੇਜ ਇਕੇਲੀ
ਖਰੀ ਦੁਹੇਲੀ, ਮਰਣੁ ਭਇਆ ਦੁਖੁ ਮਾਏ ।। ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਨੀਦ ਭੂਖ ਕਹੁ ਕੈਸੀ,
ਕਾਪੜੁ ਤਨਿ ਨ ਸੁਖਾਵਏ ।। ਨਾਨਕ, ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਕੰਤੀ, ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਏ ।।੯।।

ਭਾਦਉ ਭਰਮਿ ਭੁਲੀ, ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਪਛੁਤਾਣੀ ।। ਜਲ ਥਲ ਨੀਰਿ ਭਰੇ, ਬਰਸ ਰੁਤੇ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ।। ਬਰਸੈ ਨਿਸਿ ਕਾਲੀ, ਕਿਉਂ ਸੁਖੁ ਬਾਲੀ, ਦਾਤਰ ਮੋਰ ਲਵੰਤੇ ।। ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਚਵੈ ਬਬੀਹਾ ਬੋਲੇ, ਭੁਇਅੰਗਮ ਫਿਰਹਿ ਡਸੰਤੇ ।। ਮਛਰ ਡੰਗ ਸਾਇਰ ਭਰ ਸੁਭਰ, ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ।। ਨਾਨਕੁ ਪੂਛਿ ਚਲਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ, ਜਹ ਪ੍ਰਭੁ, ਤਹ ਹੀ ਜਾਈਐ ।।੧੦।। ਅਸੁਨਿ ਆਉ ਪਿਰਾ, ਸਾਧਨ ਝੂਰਿ ਮੁਈ ।। ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ, ਦੂਜੈ ਭਾਈ ਖੁਈ ।। ਝੂਠਿ ਵਿਗੁਤੀ ਤਾਂ ਪਿਰ ਮੁਤੀ, ਕੁਕਹ ਕਾਹ ਸਿ ਫੁਲੇ ।। ਆਗੈ ਘਾਮ ਪਿਛੈ ਰੁਤਿ ਜਾਡਾ, ਦੇਖਿ ਚਲਤ ਮਨੁ ਡੋਲੇ ।। ਦਹਦਿਸਿ ਸਾਖ ਰਹੀ ਹਰੀਆਵਲ, ਸਹਜਿ ਪਕੈ ਸੋ ਮੀਠਾ ।। ਨਾਨਕ, ਅਸੁਨਿ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੇ, ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਬਸੀਠਾ ।।੧੧।। ਕਤਕਿ ਕਿਰਤੁ ਪਾਇਆ, ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ।। ਦੀਪਕੁ ਸਹਜਿ ਬਲੈ, ਤਤਿ ਜਲਾਇਆ ।। ਦੀਪਕ ਰਸ ਤੇਲੋ ਧਨ ਪਿਰ ਮੇਲੋ, ਧਨ ਓਮਾਹੈ ਸਰਸੀ ।। ਅਵਗਣ ਮਾਰੀ, ਮਰੈ ਨ ਸੀਝੈ, ਗੁਣ ਮਾਰੀ ਤਾ ਮਰਸੀ ।। ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਦੇ, ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਠੇ, ਅਜਹੁ ਤਿਨਾੜੀ ਆਸਾ ।। ਨਾਨਕ, ਮਿਲਹੁ ਕਪਟ ਦਰ ਖੋਲਹੁ, ਏਕ ਘੜੀ ਖਟੁ ਮਾਸਾ ।।੧੨।। ਮੰਘਰ ਮਾਹੁ ਭਲਾ,

ਹਰਿ ਗੁਣ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਏ ।। ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣ ਰਵੈ, ਮੈ ਪਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਭਾਵਏ ।। ਨਿਹਚਲੁ ਚਤੁਰੁ ਸੁਜਾਣੁ ਬਿਧਾਤਾ, ਚੰਚਲੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ।। ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਗੁਣ ਅੰਕਿ ਸਮਾਣੇ, ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੇ ਤਾ ਭਾਇਆ ।। ਗੀਤ ਨਾਦ ਕਵਿਤ ਕਵੇ ਸੁਣ, ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਦੁਖੁ ਭਾਗੈ ।। ਨਾਨਕ ਸਾਧਨ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ, ਅਭ ਭਗਤੀ ਪਿਰ ਆਗੈ ।।੧੩।। ਪੋਖਿ ਤੁਖਾਰੁ ਪੜੈ, ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਰਸੁ ਸੋਖੈ ।। ਆਵਤ ਕੀ ਨਾਹੀ, ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਹਿ ਮੁਖੇ ।। ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ, ਗੁਰਸਬਦੀ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ।। ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਉਤਭੁਜ, ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ।। ਦਰਸਨ ਦੇਹੁ ਦਇਆ ਪਤਿ ਦਾਤੇ, ਗਤਿ ਪਾਵਉ ਮਤਿ ਦੇਹੋ ।। ਨਾਨਕ, ਰੰਗ ਰਵੈ ਰਸਿ ਰਸੀਆ, ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਨੇਹੋ ।।੧੪।। ਮਾਘਿ ਪੁਨੀਤ ਭਈ, ਤੀਰਥੁ ਅੰਤਰਿ ਜਾਨਿਆ ।। ਸਾਜਨ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ, ਗੁਣ ਗਹਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਨਿਆ ।। ਪ੍ਰੀਤਮ ਗੁਣ ਅੰਕੇ ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭ ਬੰਕੇ, ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ ਸਰਿ ਨਾਵਾ ।। ਗੰਗ ਜਮੁਨ ਤਹ ਬੇਣੀ ਸੰਗਮ, ਸਾਤ ਸੁਮੰਦ ਸਮਾਵਾ ।। ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਪੂਜਾ ਪਰਮੇਸੁਰ, ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ।। ਨਾਨਕ ਮਾਘਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਤਾ ।।੧੫।।

ਫਲਗੁਨਿ ਮਨਿ ਰਹਸੀ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਭਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹਸੁ ਭਇਆ, ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਮਨ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ, ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ, ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਆਓ ॥ ਬਹੁਤੇ ਵੇਸ ਕਰੀ ਪਿਰ ਬਾਝਹੁ, ਮਹਲੀ ਲਹਾ ਨ ਥਾਓ ॥ ਹਰ ਡੋਰ ਰਸ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ, ਪਿਰਿ ਲੋੜੀ ਸੀਗਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ, ਮੇਲਿ ਲਈ ਗੁਰਿ ਅਪਣੈ, ਘਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਨਾਰੀ ॥੧੬॥ ਬੇਦਸ ਮਾਹ, ਰੁਤੀ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਭਲੇ ॥ ਘੜੀ ਮੂਰਤ ਪਲ ਸਾਚੇ, ਆਏ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ, ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ, ਕਰਤਾ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਜਿਨਿ ਸੀਗਾਰੀ, ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਰੀ, ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਰੰਗੁ ਮਾਣੈ ॥ ਘਰਿ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ, ਜਾ ਪਿਰਿ ਰਾਵੀ, ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੋ ॥ ਨਾਨਕ, ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਾਵੈ ਪ੍ਰੀਤਮੁ, ਹਰਿ ਵਰੁ ਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੋ ॥੧੭॥੧॥

(੩੭੧) ਬਾਰਹ ਮਾਹਾ ॥

ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਫਾਗਨ ਮੈ ਸਖੀ ਡਾਰ ਗੁਲਾਲ, ਸਭੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਨ ਬੀਚ ਰਮੈ ॥
ਪਿਚਕਾਰਨ ਲੈ ਕਰਿ ਗਾਵਤਿ ਗੀਤ, ਸਭੈ ਮਿਲਿ ਗ੍ਵਾਰਨ ਤਉਨ ਸਮੈ ॥
ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਕੁੰਜ ਗਲੀਨ ਕੇ ਬੀਚ, ਕਿਧੌ ਮਨ ਕੇ ਕਰਿ ਦੂਰ ਗਮੈ ॥
ਅਰੁ ਤਿਆਗ ਤਮੈ ਸਭ ਧਾਮਨ ਕੀ, ਇਹ ਸੁੰਦਰਿ ਸਯਾਮ ਕੀ ਮਾਨ ਤਮੈ ॥੮੬੭॥

ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਫੂਲਸੀ ਗ੍ਵਾਰਨ ਫੂਲ ਰਹੀ, ਪਟਿ ਰੰਗਨ ਕੇ ਫੁਨ ਫੂਲ ਲੀਏ ॥
ਇਕ ਸਯਾਮ ਸੀਗਾਰ ਸੁ ਗਾਵਤ ਹੈਂ, ਪੁਨ ਕੋਕਲਕਾ ਸਮ ਹੋਤ ਜੀਏ ॥
ਰਿਤ ਨਾਮਹਿ ਸਯਾਮ ਭਯੋ ਸਜਨੀ, ਤਿਹ ਤੇ ਸਭ ਛਾਜ ਸੁ ਸਾਜ ਦੀਏ ॥
ਪਿਖਿ ਜਾ ਚਤੁਰਾਨਨ ਚਉਕ ਰਹੈ, ਜਿਹ ਦੇਖਤ ਹੋਤ ਹੁਲਾਸ ਹੀਏ ॥੮੬੮॥

ਏਕ ਸਮੈ ਰਹੈ ਕਿੰਸਕ ਫੂਲਿ ਸਖੀ, ਤਹ ਪਉਨ ਬਹੈ ਸੁਖਦਾਈ ॥
ਭਉਰ ਗੁੰਜਾਰਤ ਹੈਂ ਇਤ ਤੇ, ਉਤ ਤੇ ਮੁਰਲੀ ਨੰਦ ਲਾਲ ਬਜਾਈ ॥
ਰੀਝ ਰਹਿਯੋ ਸੁਨਿਕੈ ਸੁਰ ਮੰਡਲ, ਤਾ ਛਬਿ ਕੋ ਬਰਨਿਯੋ ਨਹੀ ਜਾਈ ॥
ਤਉਨ ਸਮੈ ਸੁਖਦਾਇਕ ਥੀ ਰਿਤ, ਅਉਸਰ ਯਾਹਿ ਭਈ ਦੁਖਦਾਈ ॥੮੬੯॥

ਜੇਠ ਸਮੈ ਸਖੀ ਤੀਰ ਨਦੀ, ਹਮ ਖੇਲਤ ਚਿਤ ਹੁਲਾਸ ਬਢਾਈ ।।
ਚੰਦਨ ਸੋਂ ਤਨ ਲੀਪ ਸਭੈ, ਸੁ ਗੁਲਾਬਹਿ ਸੋ ਧਰਨੀ ਛਿਰਕਾਈ ।।
ਲਾਇ ਸੁਗੰਧ ਭਲੀ ਕਪਰਯੋਂ ਪਰ, ਤਾਕੀ ਪ੍ਰਭਾ ਬਰਨੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ।।
ਤੌਨ ਸਮੈ ਸੁਖਦਾਇਕ ਥੀ, ਇਹ ਅਉਸਰ ਸਯਾਮ ਬਿਨਾ ਦੁਖਦਾਈ ।।੯੭੦।।
ਪਉਨ ਪ੍ਰਚੰਡ ਚਲੈ ਜਿਹ ਅਉਸਰ, ਅਉਰ ਬਘੂਲਨ ਧੂਰ ਉਡਾਈ ।।
ਧੂਪ ਲਗੈ ਜਿਹ ਮਾਸ ਬੁਰੀ, ਸੁ ਲਗੈ ਸੁਖਦਾਇਕ ਸੀਤਲ ਜਾਂਈ ।।
ਸਯਾਮ ਕੇ ਸੰਗ ਸਭੈ ਹਮ ਖੇਲਤ, ਸੀਤਲ ਪਾਟਕਕਾ ਬਿਛਟਾਈ ।।
ਤਉਨ ਸਮੈ ਸੁਖਦਾਇਕ ਥੀ ਰਿਤ, ਅਉਸਰ ਯਾਹਿ ਭਈ ਦੁਖਦਾਈ ।।੯੭੧।।
ਸ੍ਵੈਯਾ ।। ਜੋਰ ਘਟਾ ਘਨ ਆਏ ਜਹਾਂ ਸਖੀ, ਬੂੰਦਨ ਮੇਘ ਭਲੀ ਛਬਿ ਪਾਈ ।।
ਬੋਲਤ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਦਾਦਰ ਅਉ ਘਨ, ਮੋਰਨ ਪੈ ਘਨਘੋਰ ਲਗਾਈ ।।
ਤਾਹੀ ਸਮੈ ਹਮ ਕਾਨ੍ਹਰ ਕੇ ਸੰਗ, ਖੇਲਤ ਥੀ ਅਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬਢਾਈ ।।
ਤਉਨ ਸਮੈ ਸੁਖਦਾਇਕ ਥੀ ਰਿਤ, ਅਉਸਰ ਯਾਹਿ ਭਈ ਦੁਖਦਾਈ ।।੯੭੨।।
ਮੇਘ ਪਰੈਂ ਕਬਹੂੰ ਉਘਰੈਂ ਸਖੀ, ਛਾਇ ਲਗੈ ਦ੍ਰੂਮ ਕੀ ਸੁਖਦਾਈ ।।

ਸਯਾਮ ਕੇ ਸੰਗ ਫਿਰੈਂ ਸਜਨੀ, ਰੰਗ ਫੂਲਨ ਕੇ ਹਮ ਬਸਤ੍ਰ ਬਨਾਈ ॥
ਖੇਲਤ ਕ੍ਰੀੜ ਕਰੈ ਰਸਕੀ, ਇਹ ਅਉਸਰ ਕਉ ਬਰਨਿਯੋ ਨਹੀ ਜਾਈ ॥
ਸਯਾਮ ਸਨੈ ਸੁਖਦਾਇਕ ਥੀ ਰਿਤ, ਸਯਾਮ ਬਿਨਾ ਅਤਿ ਭੀ ਦੁਖੁਦਾਈ ॥੮੭੩॥
ਮਾਸ ਅਸੂ ਹਮ ਕਾਨ੍ਹਰ ਕੇ ਸੰਗ, ਖੇਲਤ ਚਿੱਤ ਹੁਲਾਸ ਬਢਾਈ ॥
ਕਾਨ੍ਹ ਤਹਾਂ ਪੁਨ ਗਾਵਤ ਥੋ, ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਰਾਗਨ ਤਾਨ ਬਸਾਈ ॥
ਗਾਵਤ ਥੀ ਹਮ ਹੂੰ ਸੰਗ ਤਾਹੀ ਕੇ, ਤਾ ਛਬਿ ਕੋ ਬਰਨਿਯੋ ਨਹੀ ਜਾਈ ॥
ਤਾ ਸੰਗ ਮੈ ਸੁਖਦਾਇਕ ਥੀ ਰਿਤ, ਸਯਾਮ ਬਿਨਾ ਅਬ ਭੀ ਦੁਖਦਾਈ ॥੮੭੪॥
ਕਾਤਕ ਕੀ ਸਖੀ ਰਾਸ ਬਿਖੈ, ਰਤ ਖੇਲਤ ਥੀ ਹਰਿ ਸੋ ਚਿਤ ਲਾਈ ॥
ਸੇਤਹੁ ਗ੍ਵਾਰਨ ਕੇ ਪਟ ਛਾਜਤ, ਸੇਤ ਨਦੀ ਤਹ ਧਾਰ ਬਹਾਈ ॥
ਭੂਖਨ ਸੇਤਹ ਗੋਪਨ ਕੇ, ਅਰੁ ਮੋਤਨਹਾਰ ਭਲੀ ਛਬਿ ਪਾਈ ॥
ਤਉਨ ਸਮੈ ਸੁਖਦਾਇਕ ਥੀ ਰਿਤ, ਅਉਸਰ ਯਾਹਿ ਭਈ ਦੁਖਦਾਈ ॥੮੭੫॥
ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਮਘ੍ਰ ਸਮੈ ਸਬ ਸਯਾਮ ਕੇ ਸੰਗ ਹੁਇ, ਖੇਲਤ ਥੀ ਮਨ ਆਨੰਦ ਪਾਈ ॥
ਸੀਤ ਲਗੈ ਤਬ ਦੂਰ ਕਰੈ ਹਮ, ਸਯਾਮ ਕੇ ਅੰਗ ਸੋ ਅੰਗ ਮਿਲਾਈ ॥

ਫੂਲ ਚੰਬੇਲੀ ਕੇ ਫੂਲ ਰਹੇ ਜਿਹ, ਨੀਰ ਘਟਯੋ ਜਮੁਨਾ ਜੀਯ ਆਈ ॥
ਤਉਨ ਸਮੈ ਸੁਖਦਾਇਕ ਥੀ ਰਿਤ, ਅਉਸਰ ਯਾਹਿ ਭਈ ਦੁਖਦਾਈ ॥੮੭੬॥
ਬੀਚ ਸਰਦ ਰੁਤ ਕੇ ਸਜਨੀ, ਹਮ ਖੇਲਤ ਸਿਆਮ ਸੋਂ ਪ੍ਰੀਤ ਲਗਾਈ ॥
ਆਨੰਦ ਕੈ ਅਤਿ ਹੀ ਮਨ ਮੈ, ਤਜਕੈ ਸਭ ਹੀ ਜੀਯ ਕੀ ਦੁਚਿਤਾਈ ॥
ਨਾਰਿ ਸਭੈ ਬ੍ਰਿਜ ਕੀਨ ਬਿਖੈ, ਮਨ ਕੀ ਤਜਿ ਕੈ ਸਭ ਸੰਕ ਕਨ੍ਹਾਈ ॥
ਤਾ ਸੰਗ ਸੋ ਸੁਖ ਦਾਇਕ ਥੀ ਰਿਤ, ਸਯਾਮ ਬਿਨਾ ਅਬ ਭੀ ਦੁਖਦਾਈ ॥੮੭੭॥
ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਮਾਘ ਬਿਖੈ ਮਿਲਕੈ ਹਰਿ ਸੋਂ, ਹਮ ਸੋ ਰਸ ਰਾਸ ਕੀ ਖੇਲ ਮਚਾਈ ॥
ਕਾਨ੍ਹ ਬਜਾਵਤ ਥੋ ਮੁਰਲੀ, ਤਿਹ ਅਉਸਰ ਕੋ ਬਰਨਿਯੋ ਨਹੀ ਜਾਈ ॥
ਫੂਲ ਰਹੇ ਤਿਹ ਫੂਲ ਭਲੇ, ਪਿਖਿਯੇ ਜਿਹ ਰੀਝ ਰਹੇ ਸੁਰਰਾਈ ॥
ਤਉਨ ਸਮੈ ਸੁਖ ਦਾਇਕ ਥੀ ਰਿਤ, ਸਯਾਮ ਬਿਨਾ ਅਬ ਭੀ ਦੁਖਦਾਈ ॥੮੭੮॥
ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਸਯਾਮ ਚਿਤਾਰ ਸਭੈ ਤਹ ਗ੍ਵਾਰਨ, ਸਯਾਮ ਕਹੈ ਜੁ ਹੁਤੀ ਬਡਭਾਗੀ ॥
ਤਿਆਗ ਦਈ ਸੁਧ ਅਉਰ ਸਭੈ, ਹਰਿ ਬਾਤਨ ਕੇ ਰਸ ਭੀਤਰ ਪਾਗੀ ॥
ਏਕ ਗਿਰੀ ਧਰ ਹ੍ਵੈ ਬਿਸੁਧੀ, ਇਕ ਪੈ ਕਰੁਨਾਹੀ ਬਿਖੈ ਅਨੁਰਾਗੀ ॥

ਕੈ ਸੁਧ ਸਯਾਮ ਕੇ ਖੇਲਨ ਕੀ, ਮਿਲ ਕੈ ਸਭ ਗ੍ਵਾਰਨ ਰੋਵਨ ਲਾਗੀ ।।੮੭੯।।

ਇਤਿ ਗੋਪੀਅਨ ਕੋ ਬਿਰਲਾਪ ਪੂਰਨੰ ।। ☬

(੩੭੫ ਬਾਰਹ ਮਾਹ) ਰਾਧੇ ਬਾਚ, ਊਧਵ ਸੋ ।। ਸ੍ਵੈਯਾ ।।

ਪ੍ਰੇਮ ਛਕੀ ਅਪਨੇ ਮੁਖ ਤੇ, ਇਹ ਭਾਂਤ ਕਹਯੋ, ਬ੍ਰਿਖ ਭਾਨ ਕੀ ਜਾਈ ।।
ਸਯਾਮ ਗਏ ਮਥੁਰਾ, ਤਜਿ ਕੈ ਬ੍ਰਿਜ; ਹੇ ਅਬ ਧੋਂ ਹਮਰੀ ਗਤਿ ਕਾਈ ।।
ਦੇਖਤ ਹੀ ਪੁਰ ਕੀ ਤ੍ਰੀਯ ਕੌ, ਸੁ ਛਕੇ, ਤਿਨ ਕੇ ਰਸ ਮੈ ਜੀਯ ਆਈ ।।
ਕਾਨ੍ਹ ਲਯੋ ਕੁਬਜਾ ਬਸਿਕੈ, ਟਸਕਿਯੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਯੋ ਨ ਕਸਾਈ ।।੯੧੧।।

ਸ੍ਵੈਯਾ ।। ਸੇਜ ਬਨੀ ਸੰਗ ਫੂਲਨ ਸੁੰਦਰ, ਚਾਂਦਨੀ ਰਾਤ ਭਲੀ ਛਬਿ ਪਾਈ ।।
ਸੇਤ ਬਹੇ ਜਮੁਨਾ, ਪਟ ਹੈਂ ਸਿਤ; ਮੋਤਨਹਾਰ ਗਰੇ ਛਬਿ ਛਾਈ ।।
ਮੈਨ ਚੜਯੋ ਸਰਿ ਲੈ ਬਰਕੈ, ਬਧਬੇ ਹਮ ਕੌ, ਬਿਨ ਜਾਨ ਕਨ੍ਹਾਈ ।।
ਸੋਊ ਲਯੋ ਕੁਬਜਾ ਬਸ ਕੈ, ਟਸਕਿਯੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਯੋ ਨ ਕਸਾਈ ।।੯੧੨।।

ਸ੍ਵੈਯਾ ।। ਰਾਤ ਬਨੀ ਘਨ ਕੀ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ, ਸਯਾਮ ਸੀਂਗਾਰ ਭਲੀ ਛਬਿ ਪਾਈ ।।
ਸਯਾਮ ਬਹੈ ਜਮੁਨਾ ਤਰਏ, ਇਹ ਜਾ, ਬਿਨ ਕੋ ਨਹੀ ਸਯਾਮ ਸਹਾਈ ।।

ਸਯਾਮਹਿ ਮੈਨ ਲਗਯੋ ਦੁਖ ਦੇਵਨ, ਐਸੇ ਕਹਿਯੋ ਬ੍ਰਿਖ ਭਾਨਹਿ ਜਾਈ ।।
ਸਯਾਮ ਲਯੋ ਕੁਬਜਾ ਬਸਿਕੈ, ਟਸਕਿਯੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਿਕਿਯੋ ਨ ਕਸਾਈ ।।੯੧੩।।
ਸ੍ਵੈਯਾ ।। ਫੂਲ ਰਹੇ ਸਿਗਰੇ ਬ੍ਰਿਜ ਕੇ ਤਰ, ਫੂਲਿ ਲਤਾ ਤਿਨ ਸੋ ਲਪਟਾਈ ।।
ਫੂਲਿ ਰਹੇ ਸਰ ਸਾਰਸ ਸੁੰਦਰ, ਸੋਭ ਸਮੂਹ ਬਢੀ ਅਧਿਕਾਈ ।।
ਚੇਤ ਚੜਯੋ ਸੁਕ ਸੁੰਦਰ ਕੋਕਿਲਕਾ ਜੁਤ, ਕੰਤ ਬਿਨਾ ਨ ਸੁਹਾਈ ।।
ਦਾਸੀ ਕੇ ਸੰਗਿ ਰਹਯੋ ਗਹਿ ਹੋ, ਟਸਿਕਿਯੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਿਕਿਯੋ ਨ ਕਸਾਈ ।।੯੧੪।।
ਬਾਸ ਸੁਬਾਸ ਅਕਾਸ ਮਿਲੀ, ਅਰ ਬਾਸਤ ਭੂਮਿ ਮਹਾਂ ਛਬਿ ਪਾਈ ।।
ਸੀਤਲ ਮੰਦ ਸੁਗੰਧ ਸਮੀਰ, ਬਹੈ ਮਕਰੰਦ ਨਿਸੰਕ ਮਿਲਾਈ ।।
ਪੈਰ ਪਰਾਗ ਰਹੀ ਹੈ ਬੈਸਾਖ, ਸਭੈ ਬ੍ਰਿਜ ਲੋਗਨਿ ਕੀ ਦੁਖੁ ਦਾਈ ।।
ਮਾਲਨ ਲੈਬ ਕਰੋ ਰਸਕੋ, ਟਸਕਿਯੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਯੋ ਨ ਕਸਾਈ ।।੯੧੫।।
ਸ੍ਵੈਯਾ ।। ਨੀਰ ਸਮੀਰ ਹੁਤਾਸਨ ਕੇ ਸਮ, ਅਉਰ ਅਕਾਸ ਧਰਾ ਤਪਤਾਈ ।।
ਪੰਥ ਨ ਪੰਥੀ ਚਲੈ ਕੋਊਓ, ਤਰੁ ਤਾਕ ਤਰੈ ਤਨ ਤਾਪ ਸਿਰਾਈ ।।
ਜੇਠ ਮਹਾ ਬਲਵੰਤ ਭਯੋ, ਅਤਿ ਬਿਆਕੁਲ ਜੀਯ, ਮਹਾ ਰਿਤ ਪਾਈ ।।

ਐਸੇ ਸਕਯੋ ਧਸਕਿਯੋ ਸਸਿਕਿਯੋ, ਟਸਿਕਿਯੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਯੋ ਨ ਕਸਾਈ ।।੯੧੬।।

ਸ੍ਵੈਯਾ ।। ਪਉਨ ਪ੍ਰਚੰਡ ਬਹੈ ਅਤਿ ਤਾਪਤ, ਚੰਚਲ ਚਿਤਿ ਦਸੋ ਦਿਸ ਧਾਈ ।।
ਬੈਸ ਅਵਾਸ ਰਹੈਂ ਨਰ ਨਾਰ, ਬਿਹੰਗਮ ਵਾਰ ਸੁ ਛਾਹਿ ਤਕਾਈ ।।
ਦੇਖ ਅਸਾੜ ਨਈ ਰਿਤ, ਦਾਦਰ ਮੋਰਨ ਹੂੰ ਘਨ ਘੋਰ ਲਗਾਈ ।।
ਗਾਢ ਪਰੀ ਬਿਰਹੀ ਜਨ ਕੋ, ਟਸਕਿਯੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਯੋ ਨ ਕਸਾਈ ।।੯੧੭।।

ਸ੍ਵੈਯਾ ।। ਤਾਲ ਭਰੇ ਜਲ ਪੂਰਨਿ ਸੌ, ਅਰੁ ਸਿੰਧੁ ਮਿਲੀ ਸਰਤਾ ਸਭ ਜਾਈ ।।
ਤੈਸੇ ਘਟਾਨ ਛਟਾਨ ਮਿਲੀ, ਅਤਿ ਹੀ ਪਪੀਹਾ ਪੀਅ ਟੇਰ ਲਗਾਈ ।।
ਸਾਵਨ ਮਾਹਿ ਲਗਿਓ ਬਰਸਾਵਨ, ਭਾਵਨ ਨਾਹਿ ਹਹਾ ਘਰ ਮਾਈ ।।
ਲਾਗ ਰਹਯੋ ਪੁਰ ਭਾਮਨ ਸੋ, ਟਸਕਿਯੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਯੋ ਨ ਕਸਾਈ ।।੯੧੮।।

ਸ੍ਵੈਯਾ ।। ਭਾਦਵ ਮਾਹਿ ਚੜਿਯੋ ਬਿਨ ਨਾਹਿ, ਦਸੋ ਦਿਸ ਮਾਹਿ ਘਟਾ ਘਹਰਾਈ ।।
ਦਯੋਸ ਨਿਸਾ ਨਹਿ ਜਾਨ ਪਰੈ, ਤਮ ਬਿੱਜੁ ਛਟਾ ਰਵਿ ਕੀ ਛਬਿ ਪਾਈ ।।
ਮੂਸਲਧਾਰ ਛੁਟੈ ਨਭਿ ਤੇ, ਅਵਨੀ ਸਗਰੀ ਜਲ ਪੂਰਨਿ ਛਾਈ ।।
ਐਸੇ ਸਮੇ ਤਜਿ ਗਯੋ ਹਮ ਕੋ, ਟਸਕਿਯੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਯੋ ਨ ਕਸਾਈ ।।੯੧੯।।

ਸ੍ਵੈਯਾ ।। ਮਾਸ ਕੁਆਰ ਚਢਯੋ ਬਲੁਧਾਰ, ਪੁਕਾਰ ਰਹੀ ਨ ਮਿਲੇ ਸੁਖਦਾਈ ।।
ਸੇਤ ਘਟਾ ਅਰੁ ਰਾਤ ਛਟਾ, ਸਰ ਤੁੰਗ ਅਟਾ ਸਿਮਕੈ ਦਰਸਾਈ ।।
ਨੀਰ ਬਿਹੀਨ ਫਿਰੈ ਨਭਿ ਛੀਨ, ਸੁ ਦੇਖ ਅਧੀਨ ਭਯੋ ਹੀਅ ਰਾਈ ।।
ਪ੍ਰੇਮ ਛਕੀ ਤਿਨ ਸੋ ਬਿਥਕਿਯੋ, ਟਸਕਿਯੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਯੋ ਨ ਕਸਾਈ ।।੯੨੦।।
ਕਾਤਕਿ ਮੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਦੀਪ ਪ੍ਰਕਾਸਤ, ਤੈਸੇ ਅਕਾਸ ਮੈ ਉੱਜਲ ਤਾਈ ।।
ਜੂਪ ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਫੈਲ ਰਹਯੋ, ਸਿਗਰੇ ਨਰ ਨਾਰਨ ਖੇਲ ਮਚਾਈ ।।
ਚਿਤ੍ਰ ਭਏ ਘਰ ਆਂਙਨ ਦੇਖ, ਗਚੇ ਤਹ ਕੇ ਅਰੁ ਚਿਤ ਭ੍ਰਮਾਈ ।।
ਆਯੋ ਨਹੀ, ਮਨ ਭਾਯੋ ਤਹੀ, ਟਸਕਿਯੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਯੋ ਨ ਕਸਾਈ ।।੯੨੧।।
ਸ੍ਵੈਯਾ ।। ਬਾਰਜ ਫੂਲ ਰਹੇ ਸਰ ਪੁੰਜ ਸੁਗੰਧ ਸਨੇ, ਸਰਿਤਾਨ ਘਟਾਈ ।।
ਕੁੰਜਤ ਕੰਤ ਬਿਨਾ ਕੁਲ ਹੰਸ, ਕਲੇਸ ਬਢੈ ਸੁਨਿ ਕੈ ਤਿਹ ਮਾਈ ।।
ਬਾਸੁਰ ਰੈਨ ਨ ਚੈਨ ਕਹੂੰ, ਛਿਨ ਮੰਘਰ ਮਾਸ ਅਯੋ ਨ ਕਨ੍ਹਾਈ ।।
ਜਾਤ ਨਹੀ ਤਿਨ ਸੌ ਮਸਕਿਯੋ, ਟਸਕਿਯੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਯੋ ਨ ਕਸਾਈ ।।੯੨੨।।
ਸ੍ਵੈਯਾ ।। ਭੂਮ ਅਕਾਸ ਅਵਾਸ ਸੁ ਬਾਸੁ, ਉਦਾਸ ਬਢੀ ਅਤਿ ਸੀਤਲਤਾਈ ।।

ਕੂਲ ਦੁ ਕੂਲ ਤੇ ਸੂਲ ਉਠੈ, ਸਭ ਤੇਲ ਤਮੋਲ ਲਗੈ ਦੁਖ ਦਾਈ ॥
ਪੋਖ ਸੰਤੋਖ ਨ ਹੋਤ ਕਛੂ, ਤਨ ਸੋਖਤ ਜਿਉ ਕੁਮਦੀ ਮੁਰਝਾਈ ॥
ਲੋਭ ਰਹਯੋ ਉਨ ਪ੍ਰੇਮ ਗਹਯੋ, ਟਸਕਿਯੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਯੋ ਨ ਕਸਾਈ ॥੯੨੩॥
ਮਾਹਿ ਮੈ ਨਾਹਿ, ਨਹੀ ਘਰਿ ਮਾਹਿ; ਸੁ ਦਾਹ ਕਰੈ, ਰਵਿ ਜੋਤਿ ਦਿਖਾਈ ॥
ਜਾਨੀ ਨ ਜਾਤ ਬਿਲਾਤਤ ਦਯੋਸਨ, ਰੈਨ ਕੀ ਬਿਰਧ ਭਈ ਅਧਿਕਾਈ ॥
ਕੋਕਿਲ ਦੇਖਿ ਕਪੋਤ ਸਿਲੀਮੁਖ, ਕੂੰਜਤ ਏ ਸੁਨਿ ਕੈ ਡਰ ਪਾਈ ॥
ਪ੍ਰੀਤ ਕੀ ਰੀਤ ਕਰੀ ਉਨ ਸੋ, ਟਸਕਿਯੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਯੋ ਨ ਕਸਾਈ ॥੯੨੪॥
ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਫਾਗੁਨ ਫਾਗ ਬਢਯੋ ਅਨੁਰਾਗ, ਸੁਹਾਗ ਨ ਭਾਗ ਸੁਹਾਗ ਸੁਹਾਈ ॥
ਕੇਸਰ ਚੀਰ ਬਨਾਇ ਸਰੀਰ, ਗੁਲਾਬ ਅਬੀਰ ਗੁਲਾਲ ਉਡਾਈ ॥
ਸੋ ਛਬਿ ਮੈਨ ਲਖੀ, ਜਨ ਦ੍ਵਾਦਸ ਮਾਸ ਕੀ ਸੋਵਤ ਆਗ ਜਗਾਈ ॥
ਆਸ ਕੋ ਤਯਾਗ ਨਿਰਾਸ ਭਈ, ਟਸਕਿਯੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਯੋ ਨ ਕਸਾਈ ॥੯੨੫॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕੇ, ਕ੍ਰਿਸਨਾਵਤਾਰੇ, ਬ੍ਰਿਹ ਨਾਟਕ, ਬਾਰਾਮਾਹਾ, ਸੰਪੂਰਣ ਮਸਤੁ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਰਾਇ ਬਲਵੰਡਿ, ਤਥਾ ਸਤੈ ਡੂਮਿ ਆਖੀ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨਾਉ ਕਰਤਾ ਕਾਦਰੁ ਕਰੇ, ਕਿਉ ਬੋਲੁ ਹੋਵੈ ਜੋਖੀਵਦੈ ॥ ਦੇ ਗੁਨਾ ਸਤਿ ਭੈਣ ਭਰਾਵ ਹੈ, ਪਾਰੰਗਤਿ ਦਾਨੁ ਪੜੀਵਦੈ ॥ ਨਾਨਕਿ ਰਾਜੁ ਚਲਾਇਆ, ਸਚੁ ਕੋਟੁ ਸਤਾਣੀ ਨੀਵਦੈ ॥ ਲਹਣੇ ਧਰਿਓਨ ਛਤੁ ਸਿਰਿ, ਕਰਿ ਸਿਫਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਦੈ ॥ ਮਤਿ ਗੁਰ ਆਤਮਦੇਵ ਦੀ, ਖੜਗਿ ਜੋਰਿ ਪਰਾਕੁਇ ਜੀਅ ਦੈ॥ ਗੁਰਿ ਚੇਲੇ ਰਹਰਾਸਿ ਕੀਈ, ਨਾਨਕਿ ਸਲਾਮਤਿ ਥੀਵਦੈ॥ ਸਹਿ ਟਿਕਾ ਦਿਤੋਸੁ ਜੀਵੰਦੈ ॥੧॥ ਲਹਣੇ ਦੀ ਫੇਰਾਈਐ, ਨਾਨਕਾ ਦੋਹੀ ਖਟੀਐ ॥ ਜੋਤਿ ਓਹਾ ਜੁਗਤਿ ਸਾਇ, ਸਹਿ ਕਾਇਆ ਫੇਰਿ ਪਲਟੀਐ ॥ ਝੁਲੈ ਸੁ ਛਤੁ ਨਿਰੰਜਨੀ, ਮਲਿ ਤਖਤੁ ਬੈਠਾ ਗੁਰ ਹਟੀਐ ॥ ਕਰਹਿ ਜਿ ਗੁਰ ਫੁਰਮਾਇਆ, ਸਿਲ ਜੋਗੁ ਅਲੂਣੀ ਚਟੀਐ ॥ ਲੰਗਰੁ ਚਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਹਰਿ, ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੀ ਖਟੀਐ ॥ ਖਰਚੇ ਦਿਤਿ ਖਸੰਮ ਦੀ, ਆਪ ਖਹਦੀ ਖੈਰਿ ਦਬਟੀਐ ॥ ਹੋਵੈ ਸਿਫਤਿ ਖਸੰਮ ਦੀ, ਨੂਰੁ ਅਰਸਹੁ ਕੁਰਸਹੁ ਝਟੀਐ ॥

ਤੁਧੁ ਡਿਠੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ, ਮਲੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਦੀ ਕਟੀਐ ।। ਸਚੁ ਜਿ ਗੁਰਿ ਫੁਰਮਾਇਆ, ਕਿਉ ਏਦੂ ਬੋਲਹੁ ਹਟੀਐ ।। ਪੁਤ੍ਰੀ ਕਉਲੁ ਨ ਪਾਲਿਓ, ਕਰਿ ਪੀਰਹੁ ਕੰਨ ਮੁਰਟੀਐ ।। ਦਿਲਿ ਖੋਟੈ ਆਕੀ ਫਿਰਨਿ, ਬੰਨਿ ਭਾਰੁ ਉਚਾਇਨਿ ਛਟੀਐ ।। ਜਿਨਿ ਆਖੀ ਸੋਈ ਕਰੇ, ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਨੈ ਥਟੀਐ ।। ਕਉਣੁ ਹਾਰੇ, ਕਿਨਿ ਉਵਟੀਐ ।।੨।। ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਮੰਨਣਾ, ਕੋ ਸਾਲੁ ਜਿਵਾਹੇ ਸਾਲੀ ।। ਧਰਮ ਰਾਇ ਹੈ ਦੇਵਤਾ, ਲੈ ਗਲਾਂ ਕਰੇ ਦਲਾਲੀ ।। ਸਤਿਗੁਰ ਆਖੈ, ਸਚਾ ਕਰੇ, ਸਾ ਬਾਤ ਹੋਵੈ ਦਰਹਾਲੀ ।। ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਦੀ ਦੋਹੀ ਫਿਰੀ, ਸਚੁ ਕਰਤੈ ਬੰਧਿ ਬਹਾਲੀ ।। ਨਾਨਕੁ ਕਾਇਆ ਪਲਟੁ ਕਰਿ, ਮਲਿ ਤਖਤੁ ਬੈਠਾ ਸੈ ਡਾਲੀ ।। ਦਰੁ ਸੇਵੇ ਉਮਤਿ ਖੜੀ, ਮਸਕਲੈ ਹੋਇ ਜੰਗਾਲੀ ।। ਦਰਿ ਦਰਵੇਸੁ ਖਸੰਮ ਦੈ, ਨਾਇ ਸਚੈ ਬਾਣੀ ਲਾਲੀ ।। ਬਲਵੰਡ, ਖੀਵੀ ਨੇਕ ਜਨ, ਜਿਸੁ ਬਹੁਤੀ ਛਾਉ ਪਤ੍ਰਾਲੀ ।। ਲੰਗਰਿ ਦਉਲਤਿ ਵੰਡੀਐ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖੀਰਿ ਘਿਆਲੀ ।। ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ, ਮਨਮੁਖ ਥੀਏ ਪਰਾਲੀ ।। ਪਏ ਕਬੂਲੁ ਖਸੰਮ ਨਾਲਿ, ਜਾਂ ਘਾਲ ਮਰਦੀ ਘਾਲੀ ।। ਮਾਤਾ ਖੀਵੀ ਸਹੁ ਸੋਇ, ਜਿਨਿ ਗੋਇ ਉਠਾਲੀ ।।੪।। ਹੋਰਿਓ ਗੰਗ ਵਹਾਈਐ, ਦੁਨਿਆਈ ਆਖੈ ਕਿ ਕਿਓਨੁ ।। ਨਾਨਕ ਈਸਰਿ ਜਗਨਾਥਿ, ਉਚ ਹਦੀ ਵੈਣੁ ਵਿਰਿਕਿਓਨ ।।

ਮਾਧਾਣਾ ਪਰਬਤ ਕਰਿ, ਨੇਤ੍ਰ ਬਾਸਕੁ, ਸਬਦਿ ਰਿੜਕਿਓਨ ।। ਚਉਦਹ ਰਤਨ ਨਿਕਾਲਿਅਨੁ, ਕਰਿ ਆਵਾਗਉਣੁ ਚਿਲਕਿਓਨੁ ।। ਲਹਣੇ ਧਰਿਓਨੁ ਛਤ੍ਰ ਸਿਰਿ, ਅਸਮਾਨਿ ਕਿਆੜਾ, ਛਿਕਿਓਨੁ ।। ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਜੋਤਿ ਮਾਹਿ, ਆਪੁ ਆਪੈ ਸੇਤੀ ਮਿਕਿਓਨੁ ।। ਸਿਖਾਂ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਘੋਖਿ ਕੈ, ਸਭ ਉਮਤਿ ਵੇਖਹੁ ਜਿਕਿਓਨੁ ।। ਜਾਂ ਸੁਧੋਸੁ, ਤਾਂ ਲਹਣਾ ਟਿਕਿਓਨੁ ।।੪।। ਫੇਰਿ ਵਸਾਇਆ ਫੇਰੁ ਆਣਿ ਸਤਿਗੁਰ ਖਾਡੂਰੁ ।। ਜਪ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਨਾਲਿ ਤੁਧੁ, ਹੋਰੁ ਮੁਚੁ ਗਰੂਰੁ ।। ਲਬੁ ਵਿਣਾਹੇ ਮਾਣਸਾ, ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਬੂਰੁ ।। ਵਰ੍ਹਿਐ ਦਰਗਹ ਗੁਰੂ ਕੀ, ਕੁਦਰਤੀ ਨੂਰੁ ।। ਜਿਤੁ ਸੁ ਹਾਥ ਨ ਲਭਈ, ਤੂੰ ਓਹੁ ਠਰੂਰੁ ।। ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ, ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਭਰਪੂਰੁ ।। ਨਿੰਦਾ ਤੇਰੀ ਜੋ ਕਰੇ, ਸੋ ਵੰਞੈ ਚੂਰੁ ।। ਨੇੜੈ ਦਿਸੈ ਮਾਤ ਲੋਕ, ਤੁਧੁ ਸੁਝੈ ਦੂਰੁ ।। ਫੇਰਿ ਵਸਾਇਆ ਫੇਰੁ ਆਣਿ, ਸਤਿਗੁਰਿ ਖਾਡੂਰੁ ।।੫।। ਸੋ ਟਿਕਾ ਸੋ ਬੈਹਣਾ, ਸੋਈ ਦੀਬਾਣੁ ।। ਪਿਯੂ ਦਾਦੇ ਜੇਵਿਹਾ, ਪੋਤਾ ਪਰਵਾਣੁ ।। ਜਿਨਿ ਬਾਸਕੁ ਨੇਤ੍ਰੈ ਘਤਿਆ, ਕਰਿ ਨੇਹੀ ਤਾਣੁ ।। ਜਿਨਿ ਸਮੁੰਦੁ ਵਿਰੋਲਿਆ, ਕਰਿ ਮੇਰੁ ਮਧਾਣੁ ।। ਚਉਦਹ ਰਤਨ ਨਿਕਾਲਿਅਨੁ, ਕੀਤੋਨੁ ਚਾਨਾਣੁ ।।

ਘੋੜਾ ਕੀਤੋ ਸਹਜ ਦਾ, ਜਤੁ ਕੀਓ ਪਲਾਣੁ ॥ ਧਣਖੁ ਚੜਾਇਓ ਸਤ ਦਾ, ਜਸ ਹੰਦਾ ਬਾਣੁ ॥ ਕਲਿ ਵਿਚਿ ਧੂ ਅੰਧਾਰੁ ਸਾ, ਚੜਿਆ ਰੈ ਭਾਣੁ ॥ ਸਤਹੁ ਖੇਤੁ ਜਮਾਇਓ, ਸਤਹੁ ਛਾਵਾਣੁ ॥ ਨਿਤ ਰਸੋਈ ਤੇਰੀਐ, ਘਿਉ ਮੈਦਾ ਖਾਣੁ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾਂ ਸੁਝੀਓਸੁ, ਮਨ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਆਵਾਗਉਣੁ ਨਿਵਾਰਿਓ, ਕਰਿ ਨਦਰਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਅਉਤਰਿਆ ਅਉਤਾਰੁ ਲੈ, ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਝਖੜਿ ਵਾਉ ਨ ਡੋਲਈ, ਪਰਬਤੁ ਮੇਰਾਣੁ ॥ ਜਾਣੈ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ, ਜਾਣੀ ਹੂ ਜਾਣ ॥ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ, ਜਾਂ ਤੂ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਦਾਨੁ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵਸੀ, ਸੋ ਸਤੇ ਦਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹੰਦਾ ਛਤ੍ਰੁ ਸਿਰਿ, ਉਮਤਿ ਹੈਰਾਣੁ ॥ ਸੋ ਟਿਕਾ ਸੋ ਬੈਹਣਾ, ਸੋਈ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਪਿਯੂ ਦਾਦੇ ਜੇਵਿਹਾ, ਪੋਤ੍ਰਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥੬॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਰਾਮਦਾਸ ਗੁਰੁ, ਜਿਨ ਸਿਰਿਆ ਤਿਨੈ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਕਰਾਮਾਤਿ, ਆਪਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ਧਾਰਿਆ ॥ ਸਿਖੀ ਅਤੈ ਸੰਗਤੀ, ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰਿਆ ॥ ਅਟਲੁ ਆਥਾਹੁ ਅਤੋਲੁ ਤੂ, ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਿਆ ॥ ਜਿਨੀ ਤੂੰ ਸੇਵਿਆ ਭਾਉ ਕਰਿ, ਸੇ ਤੁਧੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਆ ॥

ਧੰਨੁ ਸੁ ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ ਹੈ, ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪੈਸਕਾਰਿਆ ।। ਨਾਨਕੁ ਤੂ ਲਹਣਾ ਤੂਹੈ,
ਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਤੂ ਵੀਚਾਰਿਆ ।। ਗੁਰ ਡਿਠਾ, ਤਾਂ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਿਆ ।।੭।।
ਚਾਰੇ ਜਾਗੇ ਚਹੁ ਜੁਗੀ, ਪੰਚਾਇਣੁ ਆਪੇ ਹੋਆ ।। ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਓਨੁ,
ਆਪੇ ਹੀ ਥੰਮਿ ਖਲੋਆ ।। ਆਪੇ ਪਟੀ ਕਲਮ ਆਪਿ, ਆਪਿ ਲਿਖਣਹਾਰਾ ਹੋਆ ।।
ਸਭ ਉਮਤਿ ਆਵਣ ਜਾਵਣੀ, ਆਪੇ ਹੀ ਨਵਾ ਨਿਰੋਆ ।। ਤਖਤਿ ਬੈਠਾ ਅਰਜਨ ਗੁਰੂ,
ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਖਿਵੈ ਚੰਦੋਆ ।। ਉਗਵਣਹੁ ਤੈ ਆਥਵਣਹੁ, ਚਹੁ ਚਕੀ ਕੀਅਨੁ ਲੋਆ ।।
ਜਿਨੀ ਗੁਰੂ ਨ ਸੇਵਿਓ, ਮਨਮੁਖਾ ਪਇਆ ਮੋਆ ।। ਦੂਣੀ ਚਉਣੀ ਕਰਾਮਾਤਿ,
ਸਚੇ ਕਾ ਸਚਾ ਢੋਆ ।। ਚਾਰੇ ਜਾਗੇ ਚਹੁ ਜੁਗੀ, ਪੰਚਾਇਣੁ ਆਪੇ ਹੋਆ ।।੮।।੧।।

ਬਸੰਤ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲੁ ੫ ।।

ੴ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ।।

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮ ਧਿਆਇ ਕੈ, ਹੋਹੁ ਹਰਿਆ ਭਾਈ ।। ਕਰਮਿ ਲਿਖੰਤੈ ਪਾਈਐ, ਇਹ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਈ ।। ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਮਉਲਿਆ, ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਈ ।। ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ, ਲਥੀ ਸਭ ਛਾਈ ।। ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ, ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਧਾਈ ।।੧।। ਪੰਜੇ ਬਧੇ ਮਹਾਬਲੀ, ਕਰਿ ਸਚਾ ਢੋਆ ।। ਆਪਣੇ ਚਰਣ ਜਪਾਇਨੁ, ਵਿਚਿ ਦਯੁ ਖੜੋਆ ।। ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭਿ ਮਿਟਿ ਗਏ, ਨਿਤ ਨਵਾਂ ਨਿਰੋਆ ।। ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ, ਫਿਰਿ ਪਾਇ ਨ ਮੋਆ ।। ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਨਾਨਕਾ, ਸੋਇ ਫਿਰਿ ਹੋਆ ।।੨।। ਕਿਥਹੁ ਉਪਜੈ ਕਹ ਰਹੈ, ਕਹ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ ।। ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਖਸਮ ਕੇ, ਕਉਣੁ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵੈ ।। ਕਹਨਿ ਧਿਆਇਨਿ ਸੁਣਨਿ ਨਿਤ, ਸੇ ਭਗਤ ਸੁਹਾਵੈ ।। ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰ ਸਾਹਿਬੋ, ਦੂਸਰੁ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵੈ ।। ਸਚੁ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ, ਨਾਨਕ ਸੁਣਾਵੈ ।।੩।।੧।।

(੭੭੩) ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਹਰਿ ਪਹਿਲੜੀ ਲਾਵ, ਪਰਵਿਰਤੀ ਕਰਮ, ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ, ਬਲਿਰਾਮ ਜੀਉ ॥
ਬਾਣੀ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੇਦੁ, ਧਰਮ ਦ੍ਰਿੜਹੁ, ਪਾਪ ਤਜਾਇਆ, ਬਲਿਰਾਮ ਜੀਉ ॥
ਧਰਮੁ ਦ੍ਰਿੜਹੁ, ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ, ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਹੁ, ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਇਆ ॥
ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਹੋਆ ਵਡਭਾਗੀ, ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥
ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਲਾਵ ਪਹਿਲੀ, ਆਰੰਭੁ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ॥੧॥
ਹਰਿ ਦੂਜੜੀ ਲਾਵ, ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ, ਬਲਿਰਾਮ ਜੀਉ ॥
ਨਿਰਭਉ ਭੈ ਮਨੁ ਹੋਇ, ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇਆ, ਬਲਿਰਾਮ ਜੀਉ ॥
ਨਿਰਮਲੁ ਭਉ ਪਾਇਆ, ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ, ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਰਾਮੁ ਹਦੂਰੇ ॥
ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮ ਪਸਾਰਿਆ ਸੁਆਮੀ, ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥
ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ, ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਨ, ਮੰਗਲ ਗਾਏ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ, ਦੂਜੀ ਲਾਵ ਚਲਾਈ, ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਾਏ ॥੨॥

ਹਰਿ ਤੀਜੜੀ ਲਾਵ, ਮਨਿ ਚਾਉ ਭਇਆ ਬੈਰਾਗੀਆ, ਬਲਿਰਾਮ ਜੀਉ ।।
ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਮੇਲੁ, ਹਰਿ ਪਾਇਆ, ਵਡਭਾਗੀਆ, ਬਲਿਰਾਮ ਜੀਉ ।।
ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ, ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ, ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ।।
ਸੰਤ ਜਨਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਇਆ, ਹਰਿ ਕਥੀਐ, ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ।।
ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧੁਨਿ ਉਪਜੀ, ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਜੀਉ ।।
ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਬੋਲੇ ਤੀਜੀ ਲਾਵੈ, ਹਰਿ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਜੀਉ ।।੩।।
ਹਰਿ ਚਉਥੜੀ ਲਾਵ, ਮਨਿ ਸਹਜੁ ਭਇਆ, ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਬਲਿਰਾਮ ਜੀਉ ।।
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਸੁਭਾਇ, ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ, ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ।।
ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਇਆ, ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵਲਾਈ ।।
ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਸੁਆਮੀ, ਹਰਿ ਨਾਮੁ, ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ।।
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਠਾਕੁਰਿ ਕਾਜ ਰਚਾਇਆ, ਧਨ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮਿ ਵਿਗਾਸੀ ।।
ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੇ ਚਉਥੀ ਲਾਵੈ, ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਵਿਨਾਸੀ ।।੪।।

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ, ਮਹਲਾ ੧, ਕੁਚਜੀ ॥ ੴ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੰਞੁ ਕੁਚਜੀ ਅੰਮਾਵਣਿ ਡੋਸੜੇ, ਹਉ ਕਿਉ ਸਹੁ ਰਾਵਣਿ ਜਾਉ ਜੀਉ ॥
ਇਕ ਦੂ ਇਕਿ ਚੜੰਦੀਆ, ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥
ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ, ਸੇ ਅੰਬੀ ਛਾਵੜੀਏਹਿ ਜੀਉ ॥ ਸੇ ਗੁਣ ਮੰਞੁ ਨ ਆਵਨੀ,
ਹਉ ਕੈ ਜੀ ਦੋਸ ਧਰੇਉ ਜੀਉ ॥ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਵਿਥਰਾ,
ਹਉ ਕਿਆ ਕਿਆ ਘਿਨਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥ ਇਕਤੁ ਟੋਲਿ ਨ ਅੰਬੜਾ,
ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਤੇਰੈ ਜਾਉ ਜੀਉ ॥ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਰੰਗੁਲਾ,
ਮੋਤੀ ਤੈ ਮਾਣਿਕੁ ਜੀਉ ॥ ਸੇ ਵਸਤੂ ਸਹਿ ਦਿਤੀਆ, ਮੈ ਤਿਨ ਸਿਉ ਲਾਇਆ ਚਿਤੁ ਜੀਉ ॥
ਮੰਦਰੁ ਮਿਟੀ ਸੰਦੜੇ, ਪਥਰ ਕੀਤੇ ਰਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਹਉ ਏਨੀ ਟੋਲੀ ਭੁਲੀਅਸੁ,
ਤਿਸੁ ਕੰਤ ਨ ਬੈਠੀ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਅੰਬਰਿ ਕੂੰਜਾ ਕੁਰਲੀਆ, ਬਗ ਬਹਿਠੇ ਆਇ ਜੀਉ ॥
ਸਾਧਨ ਚਲੀ ਸਾਹੁਰੈ, ਕਿਆ ਮੁਹੁੰ ਦੇਸੀ, ਅਗੈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਸੁਤੀ ਸੁਤੀ ਝਾਲੁ ਥੀਆ,
ਭੁਲੀ ਵਾਟੜੀਆਸੁ ਜੀਉ ॥ ਤੈ ਸਹ ਨਾਲਹੁ ਮੁਤੀਅਸੁ, ਦੁਖਾ ਕੂੰ ਧਰੀਆਸੁ ਜੀਉ ॥

ਤੁਧੁ ਗੁਣ ਮੈ ਸਭਿ ਅਵਗਣਾ, ਇਕ ਨਾਨਕ ਦੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥
ਸਭਿ ਰਾਤੀ ਸੋਹਾਗਣੀ ਮੈ ਡੋਹਾਗਣਿ ਕਾਈ ਰਾਤਿ ਜੀਉ ॥੧॥

(੭੬੨) ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧, 'ਸੁਚਜੀ' ॥

ਜਾ ਤੂ ਤਾ ਮੈ ਸਭੁ ਕੋ, ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ਜੀਉ ॥
ਤੁਧੁ ਅੰਤਰਿ ਹਉ ਸੁਖਿ ਵਸਾ, ਤੂੰ ਅੰਤਰਿ ਸਾਬਾਸਿ ਜੀਉ ॥
ਭਾਣੈ ਤਖਤਿ ਵਡਾਈਆ, ਭਾਣੈ ਭੀਖ ਉਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥
ਭਾਣੈ ਥਲ ਸਿਰਿ ਸਰੁ ਵਹੈ ਕਮਲੁ ਫੁਲੈ ਆਕਾਸਿ ਜੀਉ ॥
ਭਾਣੈ ਭਵਜਲੁ ਲੰਘੀਐ, ਭਾਣੈ ਮੰਝਿ ਭਰੀਆਸਿ ਜੀਉ ॥
ਭਾਣੈ ਸੋ ਸਹੁ ਰੰਗੁਲਾ, ਸਿਫਤਿ ਰਤਾ ਗੁਣਤਾਸਿ ਜੀਉ ॥
ਭਾਣੈ ਸਹੁ ਭੀਹਾਵਲਾ, ਹਉ ਆਵਣਿ ਜਾਣਿ ਮੁਈਆਸਿ ਜੀਉ ॥
ਤੂ ਸਹੁ ਅਗਮੁ ਅਤੋਲਵਾ, ਹਉ ਕਹਿ ਕਹਿ ਢਹਿ ਪਈਆਸਿ ਜੀਉ ॥
ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਆ ਕਹਿ ਸੁਣੀ, ਮੈ ਦਰਸਨ ਭੂਖ ਪਿਆਸਿ ਜੀਉ ॥
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਹੁ ਪਾਇਆ, ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥੨॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ।। ਗੁਣਵੰਤੀ ।।

ਜੋ ਦੀਸੈ ਗੁਰ ਸਿਖੜਾ, ਤਿਸੁ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ਜੀਉ ।।
ਆਖਾ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ, ਗੁਰੁ ਸਜਣੁ ਦੇਹਿ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ।। ਸੋਈ ਦਸਿ ਉਪਦੇਸੜਾ,
ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਇ ਜੀਉ ।। ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੈ ਕੂੰ ਡੇਵਸਾ,
ਮੈ ਮਾਰਗੁ ਦੇਹੁ ਬਤਾਇ ਜੀਉ ।। ਹਉ ਆਇਆ ਦੂਰਹੁ ਚਲਿ ਕੈ,
ਮੈ ਤਕੀ ਤਉ ਸਰਣਾਇ ਜੀਉ ।। ਮੈ ਆਸਾ ਰਖੀ ਚਿਤਿ ਮਹਿ,
ਮੇਰਾ ਸਭੋ ਦੁਖੁ ਗਵਾਇ ਜੀਉ ।। ਇਤੁ ਮਾਰਗਿ ਚਲੇ ਭਾਈਅੜੇ, ਗੁਰ ਕਹੈ,
ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ।। ਤਿਆਗੇਂ ਮਨ ਕੀ ਮਤੜੀ, ਵਿਸਾਰੇਂ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਜੀਉ ।।
ਇਉ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਦਰਸਾਵੜਾ, ਨਹ ਲਗੈ ਤਤੀ ਵਾਉ ਜੀਉ ।।
ਹਉ ਆਪਹੁ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣਦਾ, ਮੈ ਕਹਿਆ ਸਭ ਹੁਕਮਾਉ ਜੀਉ ।।
ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਆ, ਗੁਰਿ ਨਾਨਕਿ ਕੀਆ ਪਸਾਉ ਜੀਉ ।।
ਮੈ ਬਹੁੜਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖੜੀ, ਹਉ ਰਜਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਜੀਉ ।।
ਜੋ ਗੁਰ ਦੀਸੈ ਸਿਖੜਾ, ਤਿਸੁ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ਜੀਉ ।।੩।।

ਰਹਰਾਸਿ ਸਾਹਿਬ

ਹਰਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ, ਭਗਤ ਉਪਾਇਆ, ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਇਆ, ਰਾਮ ਰਾਜੇ ।। ਹਰਣਾਖਸੁ ਦੁਸਟੁ, ਹਰਿ ਮਾਰਿਆ, ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਤਰਾਇਆ ।। ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨਿੰਦਕਾ, ਪਿਠਿ ਦੇਇ, ਨਾਮਦੇਉ ਮੁਖਿ ਲਾਇਆ ।। ਜਨ ਨਾਨਕ, ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ, ਅੰਤਿ ਲਏ ਛਡਾਇਆ ।।੪।।੧੩।।੨੦।। ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ।। ਧੰਨੁ ਸੁ ਕਾਗਦੁ, ਕਲਮ ਧੰਨੁ, ਧਨੁ ਭਾਂਡਾ, ਧਨੁ ਮਸੁ ।। ਧਨੁ ਲੇਖਾਰੀ ਨਾਨਕਾ, ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਲਿਖਾਇਆ ਸਚੁ ।।੧।।ਮ: ੧ ।। ਆਪੇ ਪਟੀ ਕਲਮ ਆਪਿ, ਉਪਰਿ ਲੇਖੁ ਭਿ ਤੂੰ ।। ਏਕੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ, ਦੂਜਾ ਕਾਹੇ ਕੂ ।।੨।। ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ।। ਦੁਖੁ ਦਾਰੂ, ਸੁਖੁ ਰੋਗੁ ਭਇਆ, ਜਾ ਸੁਖੁ ਤਾਮਿ ਨ ਹੋਈ ।। ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਰਣਾ, ਮੈ ਨਾਹੀ, ਜਾਂ ਹਉ ਕਰੀ, ਨ ਹੋਈ ।।੧।। ਬਲਿਹਾਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਵਸਿਆ ।। ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ।।੧।। ਰਹਾਉ ।। ਜਾਤਿ ਮਹਿ ਜੋਤਿ, ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾਤਾ, ਅਕਲ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ।। ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ, ਸਿਫਤਿ ਸੁਆਲਿ੍ਉ, ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ।। ਕਹੁ ਨਾਨਕ, ਕਰਤੇ ਕੀਆ ਬਾਤਾ, ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ, ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ।।੨।।

ਸੋ ਦਰੁ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ।। ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ।।

ਸੋ ਦਰੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ, ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ, ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ।। ਵਾਜੇ ਤੇਰੇ ਨਾਦ
ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ, ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ।। ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਹਿ,
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ।। ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਪਵਣੁ, ਪਾਣੀ, ਬੈਸੰਤਰੁ,
ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ।। ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ, ਲਿਖਿ ਜਾਣਨਿ,
ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰੇ ।। ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਈਸਰੁ, ਬ੍ਰਹਮਾ,
ਦੇਵੀ, ਸੋਹਨਿ ਤੇਰੇ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ।। ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿ ਬੈਠੇ,
ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ।। ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ,
ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਸਾਧ ਬੀਚਾਰੇ ।। ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਜਤੀ, ਸਤੀ, ਸੰਤੋਖੀ,
ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ।। ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸੁਰ,
ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵੇਦਾਂ ਨਾਲੇ ।। ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਮੋਹਣੀਆਂ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ,
ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲੇ।। ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ, ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ।।
ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ, ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ।।

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਖੰਡ, ਮੰਡਲ, ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ, ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥ ਸੇਈ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ, ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ, ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ, ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ, ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ, ਸਾਚਾ, ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥ ਹੈ, ਭੀ, ਹੋਸੀ, ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ, ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥ ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਂਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ, ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ, ਜਿਉਂ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ, ਫਿਰਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ, ਸਾਹਾਂ ਪਤਿਸਾਹਿਬੁ, ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੁਣਿ, ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਕੇਵਡੁ ਵਡਾ, ਡੀਠਾ ਹੋਇ ॥ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥ ਕਹਣੈ ਵਾਲੇ ਤੇਰੇ, ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ, ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ, ਤੇਰਾ ਕੇਤਾ ਕੇਵਡੁ ਚੀਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭਿ ਸੁਰਤੀ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਈ ॥ ਸਭ ਕੀਮਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗਿਆਨੀ, ਧਿਆਨੀ, ਗੁਰ ਗੁਰ ਹਾਈ ॥ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ, ਤੇਰੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਸਭਿ ਸਤ,

ਸਭਿ ਤਪ, ਸਭਿ ਚੰਗਿਆਈਆਂ ।। ਸਿਧਾਂ ਪੁਰਖਾਂ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆਂ ।। ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਸਿਧੀ, ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ।। ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ, ਨਾਹੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈਆ ।।੩।। ਆਖਣ ਵਾਲਾ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ।। ਸਿਫਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ।। ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿਂ, ਤਿਸੈ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ।। ਨਾਨਕ, ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ।।੪।।੨।। ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ।। ਆਖਾਂ ਜੀਵਾਂ, ਵਿਸਰੈ ਮਰਿ ਜਾਉਂ ।। ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ, ਸਾਚਾ ਨਾਉਂ ।। ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ, ਲਾਗੈ ਭੂਖ ।। ਉਤੁ ਭੂਖੈ, ਖਾਇ ਚਲੀਅਹਿਂ ਦੂਖ ।।੧।। ਸੋ ਕਿਉਂ ਵਿਸਰੈ, ਮੇਰੀ ਮਾਇ ।। ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ, ਸਾਚੈ ਨਾਇਂ ।।੧।। ਰਹਾਉ ।। ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ, ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ।। ਆਖਿ ਥਕੇ, ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ।। ਜੇ ਸਭਿ ਮਿਲਿ ਕੈ, ਆਖਣ ਪਾਹਿਂ ।। ਵਡਾ ਨ ਹੋਵੈ, ਘਾਟਿ ਨ ਜਾਇ ।।੨।। ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ, ਨ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ।। ਦੇਂਦਾ ਰਹੈ, ਨ ਚੂਕੈ ਭੋਗੁ ।। ਗੁਣੁ ਏਹੋ, ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ।। ਨਾ ਕੋ ਹੋਆ, ਨਾ ਕੋ ਹੋਇ ।।੩।। ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ, ਤੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ।। ਜਿਨਿ ਦਿਨੁ ਕਰਿ ਕੈ, ਕੀਤੀ ਰਾਤਿ ।। ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਹਿਂ, ਤੇ ਕਮਜਾਤਿ ।। ਨਾਨਕ, ਨਾਵੈ ਬਾਝੁ ਸਨਾਤਿ ।।੪।।੩।। ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ।। ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ, ਸਤਿਗੁਰ ਸਤ ਪੁਰਖਾ,

ਬਿਨਉ ਕਰਉਂ, ਗੁਰ ਪਾਸਿ ।। ਹਮ ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ, ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ, ਕਰਿ ਦਇਆ, ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ।।੧।। ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਗੁਰਦੇਵ, ਮੋ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ।। ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ, ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ, ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ, ਹਮਰੀ ਰਹਰਾਸਿ ।।੧।। ਰਹਾਉ ।। ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ, ਵਡਭਾਗ ਵਡੇਰੇ, ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ, ਹਰਿ ਪਿਆਸ ।। ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿਂ, ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ, ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿ ।।੨।। ਜਿਨ ਹਰਿ, ਹਰਿ, ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ, ਤੇ ਭਾਗਹੀਣ ਜਮ ਪਾਸਿ ।। ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ, ਸੰਗਤਿ ਨਹੀ ਆਏ, ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵੇ, ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸਿ ।।੩।। ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਨ, ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ, ਤਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ, ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਾਸਿ ।। ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸਤਸੰਗਤਿ, ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ, ਮਿਲਿ ਜਨ ਨਾਨਕ, ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ।।੪।।੪।। ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ।। ਕਾਹੇ ਰੇ, ਮਨ ਚਿਤਵਹਿਂ ਉਦਮੁ, ਜਾਂ ਆਹਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਰਿਆ ।। ਸੈਲ ਪਥਰ ਮਹਿ, ਜੰਤ ਉਪਾਏ, ਤਾ ਕਾ ਰਿਜਕੁ, ਆਗੈ ਕਰਿ ਧਰਿਆ ।।੧।। ਮੇਰੇ ਮਾਧਉ ਜੀ, ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਸੁ ਤਰਿਆ ।। ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ, ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ, ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ ।।੧।। ਰਹਾਉ ।।

ਜਨਨਿ, ਪਿਤਾ, ਲੋਕ, ਸੁਤ, ਬਨਿਤਾ, ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਕੀ ਧਰਿਆ ॥
ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ਠਾਕੁਰੁ, ਕਾਹੇ ਮਨ ਭਉ ਕਰਿਆ ॥੨॥
ਊਡੇ ਊਡਿ ਆਵੈ ਸੈ ਕੋਸਾ, ਤਿਸੁ ਪਾਛੈ ਬਚਰੇ ਛਰਿਆ ॥ ਤਿਨ ਕਵਣੁ ਖਲਾਵੈ,
ਕਵਣੁ ਚੁਗਾਵੈ, ਮਨ ਮਹਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿਆ ॥੩॥ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ,
ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਨ, ਠਾਕੁਰ ਕਰ ਤਲ ਧਰਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ, ਬਲਿ ਬਲਿ,
ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ, ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਰਿਆ ॥੪॥੫॥
ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪, ਸੋ ਪੁਰਖੁ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ,
ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ, ਹਰਿ ਅਗਮਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ,
ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ, ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀ,
ਤੂੰ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀ, ਸਭਿ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ ॥
ਹਰਿ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ, ਹਰਿ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਜੀ, ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰਾ ॥੧॥
ਤੂੰ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ, ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੀ, ਹਰਿ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਣਾ ॥ ਇਕਿ ਦਾਤੇ,
ਇਕਿ ਭੇਖਾਰੀ ਜੀ, ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ, ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਜੀ,

ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਤੂੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ, ਬੇਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤੁ ਜੀ, ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਗੁਣ, ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ॥ ਜੋ ਸੇਵਹਿੰ ਜੋ ਸੇਵਹਿੰ ਤੁਧੁ ਜੀ, ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿੰ, ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿੰ ਤੁਧੁ ਜੀ, ਸੇ ਜਨ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥ ਸੇ ਮੁਕਤੁ, ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਭਏ, ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀ, ਤਿਨ ਤੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥ ਜਿਨ ਨਿਰਭਉ, ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਧਿਆਇਆ ਜੀ, ਤਿਨ ਕਾ ਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾਸੀ ॥ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ, ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ, ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਜੀ, ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪਿ ਸਮਾਸੀ ॥ ਸੇ ਧੰਨੁ, ਸੇ ਧੰਨੁ, ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀ, ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ॥੩॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ, ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਜੀ, ਭਰੇ ਬਿਅੰਤ ਬੇਅੰਤਾ ॥ ਤੇਰੇ ਭਗਤ, ਤੇਰੇ ਭਗਤ, ਸਲਾਹਨਿ ਤੁਧੁ ਜੀ, ਹਰਿ ਅਨਿਕ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ ॥ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ, ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ, ਕਰਹਿੰ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਜੀ, ਤਪੁ ਤਾਪਹਿੰ ਜਪਹਿੰ ਬੇਅੰਤਾ ॥ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ, ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ, ਪੜਹਿੰ, ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਜੀ, ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ, ਖਟੁ ਕਰਮ ਕਰੰਤਾ ॥ ਸੇ ਭਗਤ, ਸੇ ਭਗਤ, ਭਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੀ, ਜੋ ਭਾਵਹਿੰ, ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥੪॥ ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ, ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਜੀ, ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

ਤੂੰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ, ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਏਕੋ ਜੀ, ਤੂੰ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ, ਸੋਈ ਵਰਤੈ ਜੀ, ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਹਿੰ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ, ਸਭ ਉਪਾਈ ਜੀ, ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਰਜਿ ਸਭ ਗੋਈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ, ਕਰਤੇ ਕੇ ਜੀ, ਜੋ ਸਭਸੈ ਕਾ ਜਾਣੋਈ ॥੫॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ, ਸਚਿਆਰੁ ਮੈਂਡਾ ਸਾਂਈ ॥ ਜੋ ਤਉ ਭਾਵੈ, ਸੋਈ ਥੀਸੀ, ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਹਿੰ ਸੋਈ ਹਉਂ ਪਾਈਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ, ਤੂੰ ਸਭਨੀਂ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਿਸਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿੰ, ਤਿਨਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ, ਮਨਮੁਖਿ ਗਵਾਇਆ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਵਿਛੋੜਿਆ, ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਤੂੰ ਦਰੀਆਉ, ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿੰ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ, ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ॥ ਵਿਜੋਗਿ ਮਿਲਿ ਵਿਛੁੜਿਆ, ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲੁ ॥੨॥ ਜਿਸਨੋ ਤੂ ਜਾਣਾਇਹਿੰ, ਸੋਈ ਜਨੁ ਜਾਣੈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦ ਹੀ, ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ, ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ, ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ, ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਇ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ, ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿੰ, ਜਾਣਹਿੰ ਸੋਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ, ਗੁਰਮੁਖਿ,

ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੪॥੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤਿਤੁ ਸਰਵਰੜੈ, ਭਈਲੇ ਨਿਵਾਸਾ, ਪਾਣੀ ਪਾਵਕੁ, ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ ॥ ਪੰਕਜੁ ਮੋਹ, ਪਗੁ ਨਹੀ ਚਾਲੈ, ਹਮ ਦੇਖਾ, ਤਹ ਡੂਬੀਅਲੇ ॥੧॥ ਮਨ, ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਸਿ, ਮੂੜ ਮਨਾ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ, ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਹਉ, ਜਤੀ, ਸਤੀ, ਨਹੀ ਪੜਿਆ, ਮੂਰਖ ਮੁਗਧਾ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ, ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਾ, ਜਿਨ ਤੂੰ ਨਾਹੀ ਵੀਸਰਿਆ ॥੨॥੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ, ਮਾਨੁਖ ਦੇਹੁਰੀਆ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਮਿਲਣ ਕੀ, ਇਹ ਤੇਰੀ ਬਰੀਆ ॥ ਅਵਰਿ ਕਾਜ, ਤੇਰੈ ਕਿਤੈ ਨ ਕਾਮ ॥ ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ, ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥੧॥ ਸਰੰਜਾਮਿ ਲਾਗੁ, ਭਵਜਲ ਤਰਨ ਕੈ ॥ ਜਨਮੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਾਤ, ਰੰਗਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ, ਧਰਮੁ ਨ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸੇਵਾ ਸਾਧ ਨ ਜਾਨਿਆ, ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ, ਹਮ ਨੀਚ ਕਰੰਮਾ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀ, ਰਾਖਹੁ ਸਰਮਾ ॥੨॥੪॥

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ॥

ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਮਹਾਂਕਾਲ ਕੀ ਜੇ ਸਰਨਿ ਪਰੇ, ਸੁ ਲਏ ਬਚਾਇ ॥

ਔਰ ਨ ਉਪਜਾ ਦੂਸਰ, ਜਗ ਭੱਛਯੋ ਸਭੈ ਬਨਾਇ ।।੩੬੬।। ਜੇ ਪੂਜਾ ਅਸਿਕੇਤੁ ਕੀ, ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ਕਰੈਂ ਬਨਾਇ ।। ਤਿਨ ਪਰ ਅਪਨੋ ਹਾਥ ਦੈ, ਅਸਿਧੁਜ ਲੇਤ ਬਚਾਇ ।।੩੬੭।।

ਚੌਪਈ ।। ਦੁਸਟ ਦੈਤ, ਕਛੁ ਬਾਤ ਨ ਜਾਨੀ ।। ਮਹਾਂ ਕਾਲ, ਤਨ ਪੁਨਿ ਰਿਸਿ ਠਾਨੀ ।। ਬਲ ਅਪਬਲ, ਅਪਨੋ ਨ ਬਿਚਾਰਾ ।। ਗਰਬ ਠਾਨਿ, ਜਿਯ ਬਹੁਰਿ ਹੰਕਾਰਾ ।।੩੬੮।। ਰੇ ਰੇ ਕਾਲ, ਫੂਲਿ ਜਿਨਿ ਜਾਹੂ ।। ਬਹੁਰਿ ਆਨਿ, ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਮਚਾਹੂ ।। ਏਕ ਨਿਦਾਨ ਕਰੌਂ, ਰਨ ਮਾਂਹੀ ।। ਕੈ ਅਸਿਧੁਜ, ਕੈ ਦਾਨਵ ਨਾਹੀਂ ।।੩੬੯।। ਏਕ ਪਾਂਵ, ਤਜਿ ਜੁੱਧ, ਨ ਭਾਜਾ ।। ਮਹਾਰਾਜ, ਦੈਤਨ ਕਾ ਰਾਜਾ ।। ਆਂਤੌ ਗੀਧ, ਗਗਨ ਲੈ ਗਏ ।। ਬਾਹਤ ਬਿਸਿਖ, ਤਊ ਹਠਿ ਭਏ ।।੩੭੦।। ਅਸੁਰ ਅਮਿਤ ਰਨ, ਬਾਨ ਚਲਾਏ ।। ਨਿਰਖਿ ਖੜਗ ਧੁਜ, ਕਾਟਿ ਗਿਰਾਏ ।। ਬੀਸ ਸਹੱਸ੍ਰ, ਅਸੁਰ ਪਰਬਾਨਾ ।। ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਧੁਜ ਛਾਡੇ, ਬਿਧਿ ਨਾਨਾ ।।੩੭੧।। ਮਹਾਂ ਕਾਲ, ਪੁਨਿ ਜਿਯ ਮੈ ਕੋਪਾ ।। ਧਨੁਖ ਟੰਕੋਰਿ, ਬਹੁਰਿ ਰਨ ਰੋਪਾ ।। ਏਕ ਬਾਨ ਤੇ, ਧੁਜਹਿ ਗਿਰਾਯੋ ।। ਦੁਤਿਯ ਸੱਤ੍ਰੁ ਕੋ ਸੀਸ, ਉਡਾਯੋ ।।੩੭੨।। ਦੁਹੂੰ ਬਿਸਿਖ ਕਰਿ, ਦ੍ਵੈ ਰਥ ਚੱਕ੍ਰ ।। ਕਾਟਿ ਦਏ, ਛਿਨ ਇਕ ਮੈ ਬੱਕ੍ਰ ।।

ਚਾਰਹਿੰ ਬਾਨ, ਚਾਰ ਹੂੰ ਬਾਜਾ ॥ ਮਾਰ ਦਏ, ਸਭ ਜਗ ਕੇ ਰਾਜਾ ॥੩੭੩॥
ਬਹੁਰਿ ਅਸੁਰ ਕਾ, ਕਾਟਸਿ ਮਾਥਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਕੇਤਿ, ਜਗਤ ਕੇ ਨਾਥਾ ॥
ਦੁਤਿਯ ਬਾਨ ਸੌਂ, ਦੋਊ ਅਰਿ ਕਰ ॥ ਕਾਟਿ ਦਯੋ, ਅਸਿਧੁਜ ਨਰ ਨਾਹਰ ॥੩੭੪॥
ਪੁਨਿ ਰਾਛਸ ਕਾ, ਕਾਟਾ ਸੀਸਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਕੇਤ, ਜਗਤ ਕੇ ਈਸਾ ॥
ਪੁਹਪਨ ਬ੍ਰਿਸਟਿ, ਗਗਨ ਤੇ ਭਈ ॥ ਸਭਹਿਨ ਆਨਿ, ਬਧਾਈ ਦਈ ॥੩੭੫॥
ਧੰਨ੍ਯ ਧੰਨ੍ਯ, ਲੋਗਨ ਕੇ ਰਾਜਾ ॥ ਦੁਸਟਨ ਦਾਹ, ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ ॥
ਅਖਲ ਭਵਨ ਕੇ, ਸਿਰਜਨਹਾਰੇ ॥ ਦਾਸ ਜਾਨਿ ਮੁਹਿ, ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥੩੭੬॥

ਕਬਯੋ ਬਾਚ ਬੇਨਤੀ ॥ ਚੌਪਈ ॥

ਹਮਰੀ ਕਰੋ, ਹਾਥ ਦੈ ਰੱਛਾ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਇ, ਚਿੱਤ ਕੀ ਇੱਛਾ ॥
ਤਵ ਚਰਨਨ, ਮਨ ਰਹੈ ਹਮਾਰਾ ॥ ਅਪਨਾ ਜਾਨ, ਕਰੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਾ ॥੩੭੭॥
ਹਮਰੇ ਦੁਸਟ ਸਭੈ, ਤੁਮ ਘਾਵਹੁ ॥ ਆਪੁ ਹਾਥ ਦੈ, ਮੋਹਿ ਬਚਾਵਹੁ ॥
ਸੁਖੀ ਬਸੈ, ਮੋਰੋ ਪਰਿਵਾਰਾ ॥ ਸੇਵਕ ਸਿੱਖ੍ਯ, ਸਭੈ ਕਰਤਾਰਾ ॥੩੭੮॥
ਮੋ ਰੱਛਾ, ਨਿਜੁ ਕਰਦੈ ਕਰਿਯੈ ॥ ਸਭ ਬੈਰਿਨ ਕੌ, ਆਜ ਸੰਘਰਿਯੈ ॥

ਪੂਰਨ ਹੋਇ, ਹਮਾਰੀ ਆਸਾ ॥ ਤੋਰਿ ਭਜਨ ਕੀ, ਰਹੈ ਪਿਆਸਾ ॥੩੭੯॥
ਤੁਮਹਿ ਛਾਡਿ, ਕੋਈ ਅਵਰ ਨ ਧਯਾਊਂ ॥ ਜੋ ਬਰ ਚਾਹੌ, ਸੁ ਤੁਮਤੇ ਪਾਊਂ ॥
ਸੇਵਕ ਸਿੱਖਯ, ਹਮਾਰੇ ਤਾਰਿਯਹਿ ॥ ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ਸੱਤ੍ਰੁ, ਹਮਾਰੇ ਮਾਰਿਯਹਿ ॥੩੮੦॥
ਆਪੁ ਹਾਥ ਦੈ, ਮੁਝੈ ਉਬਰਿਯੈ ॥ ਮਰਨ ਕਾਲ ਕਾ ਤ੍ਰਾਸ, ਨਿਵਰਿਯੈ ॥
ਹੂਜੋ ਸਦਾ, ਹਮਾਰੇ ਪੱਛਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਧੁਜ ਜੂ, ਕਰਿਯਹੁ ਰੱਛਾ ॥੩੮੧॥
ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਮੁਹਿ, ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸੰਤ, ਸਹਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥
ਦੀਨ ਬੰਧੁ, ਦੁਸਟਨ ਕੇ ਹੰਤਾ ॥ ਤੁਮਹੋ, ਪੁਰੀ ਚਤੁਰ ਦਸ ਕੰਤਾ ॥੩੮੨॥
ਕਾਲ ਪਾਇ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਪੁ ਧਰਾ ॥ ਕਾਲ ਪਾਇ, ਸਿਵਜੂ ਅਵਤਰਾ ॥
ਕਾਲ ਪਾਇ ਕਰਿ, ਬਿਸਨ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਸਕਲ ਕਾਲ ਕਾ, ਕੀਆ ਤਮਾਸਾ ॥੩੮੩॥
ਜਵਨ ਕਾਲ, ਜੋਗੀ ਸਿਵ ਕੀਯੋ ॥ ਬੇਦ ਰਾਜ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੂ ਥੀਯੋ ॥
ਜਵਨ ਕਾਲ, ਸਭ ਲੋਕ ਸਵਾਰਾ ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ਤਾਹਿ, ਹਮਾਰਾ ॥੩੮੪॥
ਜਵਨ ਕਾਲ, ਸਭ ਜਗਤ ਬਨਾਯੋ ॥ ਦੇਵ ਦੈਤ, ਜੱਛਨ ਉਪਜਾਯੋ ॥
ਆਦਿ ਅੰਤਿ, ਏਕੈ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਸੋਈ ਗੁਰੂ, ਸਮਝਿਯਹੁ ਹਮਾਰਾ ॥੩੮੫॥

ਨਮਸਕਾਰ, ਤਿਸਹੀ ਕੋ ਹਮਾਰੀ ।। ਸਕਲ ਪ੍ਰਜਾ, ਜਿਨ ਆਪ ਸਵਾਰੀ ।।
ਸਿਵਕਨ ਕੋ, ਸਿਵਗੁਨ ਸੁਖ ਦੀਓ ।। ਸੱਤ੍ਰਨ ਕੋ, ਪਲ ਮੋ ਬਧ ਕੀਓ ।।੩੮੬।।
ਘਟ ਘਟ ਕੇ ਅੰਤਰ ਕੀ, ਜਾਨਤ ।। ਭਲੇ ਬੁਰੇ ਕੀ ਪੀਰ, ਪਛਾਨਤ ।।
ਚੀਟੀ ਤੇ, ਕੁੰਚਰ ਅਸਥੂਲਾ ।। ਸਭ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ, ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਫੂਲਾ ।।੩੮੭।।
ਸੰਤਨ ਦੁਖ, ਪਾਏ ਤੇ ਦੁਖੀ ।। ਸੁਖ ਪਾਏ ਸਾਧੁਨ ਕੇ, ਸੁਖੀ ।।
ਏਕ ਏਕ ਕੀ, ਪੀਰ ਪਛਾਨੈ ।। ਘਟ ਘਟ ਕੇ, ਪਟ ਪਟ ਕੀ ਜਾਨੈ ।।੩੮੮।।
ਜਬ, ਉਦਕਰਖ ਕਰਾ ਕਰਤਾਰਾ ।। ਪ੍ਰਜਾ ਧਰਤ, ਤਬ ਦੇਹ ਅਪਾਰਾ ।।
ਜਬ, ਆਕਰਖ ਕਰਤ ਹੋ ਕਬਹੂੰ ।। ਤੁਮ ਮੈ ਮਿਲਤ, ਦੇਹ ਧਰ ਸਭਹੂੰ ।।੩੮੯।।
ਜੇਤੇ ਬਦਨ, ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਧਾਰੈ ।। ਆਪੁ ਆਪਨੀ ਬੂਝਿ, ਉਚਾਰੈ ।।
ਤੁਮ ਸਭ ਹੀ ਤੇ, ਰਹਤ ਨਿਰਾਲਮ ।। ਜਾਨਤ, ਬੇਦ ਭੇਦ ਅਰੁ ਆਲਮ ।।੩੯੦।।
ਨਿਰੰਕਾਰ, ਨਿਰਬਿਕਾਰ ਨ੍ਰਿਲੰਭ ।। ਆਦਿ ਅਨੀਲ, ਅਨਾਦਿ ਅਸੰਭ ।।
ਤਾਕਾ, ਮੂੜ੍ਹ ਉਚਾਰਤ ਭੇਦਾ ।। ਜਾਕੋ, ਭੇਵ ਨ ਪਾਵਤ ਬੇਦਾ ।।੩੯੧।।
ਤਾਕੌ, ਕਰਿ ਪਾਹਨ ਅਨੁਮਾਨਤ ।। ਮਹਾਂ ਮੂੜ੍ਹ, ਕਛੁ ਭੇਦ ਨ ਜਾਨਤ ।।

ਮਹਾਂਦੇਵ ਕੌ ਕਹਤ, ਸਦਾ ਸਿਵ ।। ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾ, ਚੀਨਤ ਨਹਿ ਭਿਵ ।।੩੯੨।।
ਆਪੁ ਆਪੁਨੀ ਬੁਧਿ ਹੈ, ਜੇਤੀ ।। ਬਰਨਤ, ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਤੁਹਿ ਤੇਤੀ ।।
ਤੁਮਰਾ, ਲਖਾ ਨ ਜਾਇ ਪਸਾਰਾ ।। ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਸਜਾ, ਪ੍ਰਥਮ ਸੰਸਾਰਾ ।।੩੯੩।।
ਏਕੈ ਰੂਪ, ਅਨੂਪ ਸਰੂਪਾ ।। ਰੰਕ ਭਯੋ ਰਾਵ, ਕਹੀਂ ਭੂਪਾ ।।
ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ, ਸੇਤਜ ਕੀਨੀ ।। ਉਤਭੁਜ ਖਾਨਿ ਬਹੁਰਿ ਰਚਿ ਦੀਨੀ ।।੩੯੪।।
ਕਹੂੰ ਫੂਲਿ, ਰਾਜਾ ਹ੍ਵੈ ਬੈਠਾ ।। ਕਹੂੰ ਸਿਮਟਿ, ਭਯੋ ਸੰਕਰ ਇਕੈਠਾ ।।
ਸਗਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ, ਦਿਖਾਇ ਅਚੰਭਵ ।। ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ, ਸਰੂਪ ਸੁਯੰਭਵ ।।੩੯੫।।
ਅਬ ਰੱਛਾ ਮੇਰੀ ਤੁਮ, ਕਰੋ ।। ਸਿੱਖ੍ਯ ਉਬਾਰਿ, ਅਸਿੱਖ੍ਯ ਸੰਘਰੋ ।।
ਦੁਸਟ ਜਿਤੇ, ਉਠਵਤ ਉਤਪਾਤਾ ।। ਸਕਲ ਮਲੇਛ, ਕਰੋ ਰਣ ਘਾਤਾ ।।੩੯੬।।
ਜੇ, ਅਸਿਧੁਜ ਤਵ ਸਰਨੀ ਪਰੇ ।। ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਸਟ, ਦੁਖਿਤ ਹ੍ਵੈ ਮਰੇ ।।
ਪੁਰਖ ਜਵਨ, ਪਗੁ ਪਰੇ ਤਿਹਾਰੇ ।। ਤਿਨਕੇ ਤੁਮ, ਸੰਕਟ ਸਭ ਟਾਰੇ ।।੩੯੭।।
ਜੋ ਕਲਿ ਕੌ, ਇਕ ਬਾਰ ਧਿਐਹੈਂ ।। ਤਾ ਕੇ ਕਾਲ, ਨਿਕਟ ਨਹਿ ਐਹੈਂ ।।
ਰੱਛਾ ਹੋਇ, ਤਾਂਹਿ ਸਭ ਕਾਲਾ ।। ਦੁਸਟ ਅਰਿਸਟ, ਟਰੇਂ ਤਤਕਾਲਾ ।।੩੯੮।।

ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ, ਤਨ ਜਾਂਹਿ ਨਿਹਰਿਹੋਂ ॥ ਤਾਕੇ ਤਾਪ, ਤਨਿਕ ਮਹਿ ਹਰਿਹੋਂ ॥
ਰਿੱਧਿ ਸਿੱਧਿ, ਘਰ ਮੋਂ ਸਭ ਹੋਈ ॥ ਦੁਸਟ ਛਾਹ, ਛ੍ਵੈ ਸਕੈ ਨ ਕੋਈ ॥੩੯੯॥
ਏਕ ਬਾਰ, ਜਿਨ ਤੁਮੈਂ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ਕਾਲ ਫਾਂਸ ਤੇ, ਤਾਹਿ ਉਬਾਰਾ ॥
ਜਿਨ ਨਰ, ਨਾਮ ਤਿਹਾਰੋ ਕਹਾ ॥ ਦਾਰਿਦ ਦੁਸਟ ਦੋਖ ਤੇ, ਰਹਾ ॥੪੦੦॥
ਖੜਗਕੇਤ, ਮੈਂ ਸਰਨਿ ਤਿਹਾਰੀ ॥ ਆਪੁ ਹਾਥ ਦੈ, ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ ॥
ਸਰਬ ਠੌਰ ਮੋ, ਹੋਹੁ ਸਹਾਈ ॥ ਦੁਸਟ ਦੋਖ ਤੇ, ਲੇਹੁ ਬਚਾਈ ॥੪੦੧॥
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ, ਹਮ ਪਰ ਜਗ ਮਾਤਾ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਕਰਾ, ਪੂਰਨ ਸੁਭ ਰਾਤਾ ॥
ਕਿਲਬਿਖ ਸਕਲ ਦੇਹ ਕੋ, ਹਰਤਾ ॥ ਦੁਸਟ ਦੋਖਿਯਨ ਕੋ, ਛੈ ਕਰਤਾ ॥੪੦੨॥
ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਧੁਜ, ਜਬ ਭਏ ਦਿਆਲਾ ॥ ਪੂਰਨ ਕਰਾ ਗ੍ਰੰਥ, ਤਤਕਾਲਾ ॥
ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ, ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਦੂਖ ਨ ਤਿਸੈ ਬਿਆਪਤ, ਕੋਈ ॥੪੦੩॥
ਅੜਿਲ ॥ ਸੁਨੈ ਗੁੰਗ ਜੋ ਯਾਹਿੰ, ਸੁ ਰਸਨਾ ਪਾਵਈ ॥ ਸੁਨੈ ਮੂੜ ਚਿਤ ਲਾਇ, ਚਤੁਰਤਾ ਆਵਈ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਭੌ, ਨਿਕਟ ਨ ਤਿਨ ਨਰ ਕੇ ਰਹੈਂ ॥ ਹੋ ਜੋ ਯਾਂਕੀ ਏਕ ਬਾਰ, ਚੌਪਈ ਕੋ ਕਹੈ ॥੪੦੪॥ **ਚੌਪਈ** ॥ ਸੰਬਤ ਸੱਤ੍ਰਹ,

ਸਹਸ ਭਣਿੱਜੈ ।। ਅਰਧ ਸਹਸ, ਫੁਨਿ ਤੀਨਿ ਕਹਿੱਜੈ ।। ਭਾਦਵ ਸੁਦੀ ਅਸਟਮੀ, ਰਵਿ ਵਾਰਾ ।। ਤੀਰ ਸਤਦ੍ਰਵ, ਗ੍ਰੰਥ ਸੁਧਾਰਾ ।।੪੦੫।।੧।।

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖ੍ਯਾਨੇ, ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ, ਚਾਰਿ ਸੌ ਪਾਂਚ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪਤ, ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ।।੪੦੫।।੭੫੫੮।। ਅਫਜੂੰ ।।

ਦੋਹਰਾ ।। ਦਾਸ ਜਾਨ ਕਰਿ ਦਾਸ ਪਰਿ, ਕੀਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਪਾਰ ।। ਆਪ ਹਾਥ ਦੈ ਰਾਖ ਮੁਹਿ, ਮਨ ਕ੍ਰਮ ਬਚਨ ਬਿਚਾਰ ।।੧।। ਚੌਪਈ ।। ਮੈ ਨ ਗਨੇਸਹਿ, ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਨਾਊਂ ।। ਕਿਸਨ ਬਿਸਨ, ਕਬਹੂੰ ਨਹ ਧਿਆਊਂ ।। ਕਾਨ ਸੁਨੇ ਪਹਿਚਾਨ ਨ ਤਿਨ ਸੋ ।। ਲਿਵ ਲਾਗੀ, ਮੋਰੀ ਪਗ ਇਨ ਸੋ ।।੨।। ਮਹਾਕਾਲ ਰਖਵਾਰ ਹਮਾਰੋ ।। ਮਹਾ ਲੋਹ, ਮੈ ਕਿੰਕਰ ਥਾਰੋ ।। ਅਪਨਾ ਜਾਨ ਕਰੋ ਰਖਵਾਰ ।। ਬਾਹ ਗਹੇ ਕੀ ਲਾਜ ਬਿਚਾਰ ।।੩।। ਅਪਨਾ ਜਾਨ ਮੁਝੈ ਪ੍ਰਿਤਪਰੀਐ ।। ਚੁਨ ਚੁਨ ਸੱਤ੍ਰ ਹਮਾਰੇ ਮਰੀਐ ।। ਦੇਗ ਤੇਗ, ਜਗ ਮੈ ਦੋਊ ਚਲੈ ।। ਰਾਖ ਆਪ ਮੁਹਿ, ਅਉਰ ਨ ਦਲੈ ।।੪।। ਤੁਮ ਮਮ ਕਰਹੁ, ਸਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਾ ।। ਤੁਮ ਸਾਹਿਬੁ, ਮੈ ਦਾਸ ਤਿਹਾਰਾ ।। ਜਾਨ ਆਪਨਾ, ਮੁਝੈ ਨਿਵਾਜ ।। ਆਪ ਕਰੋ, ਹਮਰੇ ਸਭ ਕਾਜ ।।੫।। ਤੁਮ ਹੋ, ਸਭ ਰਾਜਨ ਕੇ ਰਾਜਾ ।।

ਆਪੇ ਆਪੁ, ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ ।। ਦਾਸ ਜਾਨ ਕਰਿ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਮੁਹਿ ।। ਹਾਰ ਪਰਾ, ਮੈ ਆਨ ਦ੍ਵਾਰ ਤੁਹਿ ।।੬।। ਅਪਨਾ ਜਾਨ, ਕਰੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਾ ।। ਤੁਮ ਸਾਹਿਬੁ, ਮੈ ਕਿੰਕਰ ਥਾਰਾ ।। ਦਾਸ ਜਾਨ ਦੈ, ਹਾਥ ਉਬਾਰੋ ।। ਹਮਰੇ, ਸਭ ਬੈਰੀਅਨ ਸੰਘਾਰੋ ।।੭।। ਪ੍ਰਥਮ ਧਰੋ, ਭਗਵਤ ਕੋ ਧਿਆਨਾ ।। ਬਹੁਰ ਕਰੋ, ਕਬਿਤਾ ਬਿਧਿ ਨਾਨਾ ।। ਕਿਸਨ ਜਥਾ, ਮਤ ਚਰਿਤ੍ਰ ਉਚਾਰੋ ।। ਚੂਕ ਹੋਇ, ਕਬਿ ਲੇਹੁ ਸੁਧਾਰੋ ।।੮।। ਕਬਿ ਬਾਚ ।। ਦੋਹਰਾ ।। ਜੋ ਨਿਜ, ਪ੍ਰਭ ਮੋ ਸੋ ਕਹਾ, ਸੋ ਕਹਿਹੌ ਜਗ ਮਾਹਿ ।। ਜੋ ਤਿਹ ਪ੍ਰਭ ਕੌ ਧਿਆਇ ਹੈਂ, ਅੰਤ ਸੁਰਗ ਕੋ ਜਾਹਿ ।।੧।। ਦੋਹਰਾ ।। ਹਰਿ, ਹਰਿਜਨ, ਦੁਈ ਏਕ ਹੈ, ਬਿਬ ਬਿਚਾਰ, ਕਛੁ ਨਾਹਿ ।। ਜਲ ਤੇ ਉਪਜ, ਤਰੰਗ ਜਿਉ, ਜਲ ਹੀ ਬਿਖੈ ਸਮਾਹਿ ।।੨।। ਦੋਹਰਾ ।। ਜਬ ਆਇਸੁ, ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਭਯੋ, ਜਨਮੁ ਧਰਾ, ਜਗ ਆਇ ।। ਅਬ ਮੈ, ਕਥਾ ਸੰਛੇਪ ਤੇ, ਸਭਹੂੰ ਕਹਤ ਸੁਨਾਇ ।।੧।। ਕਬਿ ਬਾਚ ।। ਦੋਹਰਾ ।। ਠਾਢ ਭਯੋ, ਮੈ ਜੋਰਿ ਕਰਿ, ਬਚਨ ਕਹਾ, ਸਿਰ ਨਿਯਾਇ ।। ਪੰਥ ਚਲੈ, ਤਬ ਜਗਤ ਮੈ, ਜਬ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਸਹਾਇ ।।੧।। ਦੋਹਰਾ ।। ਜੇ ਜੇ ਤੁਮਰੇ ਧਿਆਨ ਕੋ, ਨਿਤ ਉਠਿ ਧਿਐਹੈਂ ਸੰਤ ।। ਅੰਤ ਲਹੈਂਗੇ ਮੁਕਤ ਫਲੁ, ਪਾਵਹਿਗੇ ਭਗਵੰਤ ।।੧।।

ਦੋਹਰਾ ॥ ਤਿਨ ਬੇਦੀਯਨ ਕੇ ਕੁਲ ਬਿਖੈ, ਪ੍ਰਗਟੇ ਨਾਨਕ ਰਾਇ ॥ ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਕੋ ਸੁਖ ਦਏ, ਜੱਹ ਤੱਹ ਭਏ ਸਹਾਇ ॥੧॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਠੀਕਰਿ ਫੋਰਿ ਦਿਲੀਸਿ ਸਿਰਿ, ਪ੍ਰਭ ਪੁਰ ਕੀਯਾ ਪਯਾਨ ॥ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸੀ ਕ੍ਰਿਆ, ਕਰੀ ਨ ਕਿਨਹੂੰ ਆਨ ॥੧॥ਦੋਹਰਾ ॥ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਕੇ ਚਲਤ, ਭਯੋ ਜਗਤ ਕੋ ਸੋਕ ॥ ਹੈ, ਹੈ, ਹੈ, ਸਭ ਜਗ ਭਯੋ, ਜੈ, ਜੈ, ਜੈ, ਸੁਰ ਲੋਕ ॥੧॥ ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਛਤ੍ਰੀ ਕੋ ਪੂਤ ਹੌਂ, ਬਾਮਨ ਕੋ ਨਹਿ, ਕੈ ਤਪੁ ਆਵਤ ਹੈ ਜੁ ਕਰੋ ॥ ਅਰੁ ਅਉਰ ਜੰਜਾਰ, ਜਿਤੋ ਗ੍ਰਹ ਕੋ, ਤੁਹਿ ਤਿਆਗ, ਕਹਾ ਚਿਤ ਤਾ ਮੈ ਧਰੋ ॥ ਅਬ ਰੀਝ ਕੈ, ਦੇਹੁ ਵਹੈ ਹਮ ਕਉ, ਜੋਊ ਹਉ ਬਿਨਤੀ, ਕਰ ਜੋਰ ਕਰੋ ॥ ਜਬ ਆਉ ਕੀ ਅਉਧ, ਨਿਦਾਨ ਬਨੈ, ਅਤਿਹੀ ਰਨ ਮੈ, ਤਬ ਜੂਝ ਮਰੋ ॥੧॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਦਸਮ ਕਥਾ, ਭਾਗੌਤ ਕੀ, ਭਾਖਾ ਕਰੀ ਬਨਾਇ ॥ ਅਵਰ ਬਾਸਨਾ, ਨਾਹਿ ਪ੍ਰਭ, ਧਰਮ ਜੁੱਧ ਕੇ ਚਾਇ ॥੧॥ ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਧੰਨ ਜੀਓ ਤਿਹ ਕੋ, ਜਗ ਮੈ, ਮੁਖ ਤੇ ਹਰਿ, ਚਿੱਤ ਮੈ ਜੁਧੁ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਦੇਹ ਅਨਿੱਤ, ਨ ਨਿੱਤ ਰਹੈ, ਜਸੁ ਨਾਵ ਚੜੈ, ਭਵਸਾਗਰ ਤਾਰੈ ॥ ਧੀਰਜ ਧਾਮ, ਬਨਾਇ ਇਹੈ ਤਨ, ਬੁੱਧਿ ਸੁ ਦੀਪਕ, ਜਿਉ ਉਜੀਆਰੈ ॥ ਗਿਆਨਹਿ ਕੀ ਬਢਨੀ,

ਮਨਹੁ ਹਾਥ ਲੈ, ਕਾਤਰਤਾ ਕੁਤਵਾਰ ਬੁਹਾਰੈ ।।੧।। ਦੋਹਰਾ ।। ਰਾਮ ਕਥਾ, ਜੁਗ ਜੁਗ ਅਟਲ, ਸਭ ਕੋਈ, ਭਾਖਤ ਨੇਤ ।। ਸੁਰਗ ਬਾਸ, ਰਘੁਬਰ ਕਰਾ, ਸਗਰੀ ਪੁਰੀ ਸਮੇਤ ।।੧।। ਚੌਪਈ ।। ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ, ਸੁਨੈ ਅਰੁ ਗਾਵੈ ।। ਦੂਖ ਪਾਪ, ਤਿਹ ਨਿਕਟ ਨ ਆਵੈ ।। ਬਿਸਨ ਭਗਤ ਕੀਏ, ਫਲ ਹੋਈ ।। ਆਧਿ ਬਯਾਧਿ, ਛ੍ਵੈ ਸਕੈ ਨ ਕੋਈ ।।੧।। ਸੰਮਤ ਸੱਤ੍ਰਹ, ਸਹਸ ਪਚਾਵਨ ।। ਹਾੜ ਵਦੀ ਪ੍ਰਿਥਮ, ਸੁਖ ਦਾਵਨ ।। ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਿ, ਗ੍ਰੰਥ ਸੁਧਾਰਾ ।। ਭੂਲ ਪਰੀ, ਲਹੁ ਲੇਹੁ ਸੁਧਾਰਾ ।।੧।। ਦੋਹਰਾ ।। ਨੇਤ੍ਰ ਤੁੰਗ ਕੇ, ਚਰਨ ਤਰ, ਸਤਦ੍ਰੱਵ ਤੀਰ ਤਰੰਗ ।। ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਤ ਪੂਰਨ ਕੀਯੋ, ਰਘੁਬਰ ਕਥਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ।।੧।।ਦੋਹਰਾ ।। ਸਾਧ ਅਸਾਧ ਜਾਨੋ ਨਹੀ, ਬਾਦ ਸੁਬਾਦ ਬਿਬਾਦ ।। ਗ੍ਰੰਥ ਸਕਲ ਪੂਰਣ ਕੀਯੋ, ਭਗਵਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ।।੧।। ਸ੍ਵੈਯਾ ।। ਪਾਂਇ ਗਹੇ ਜਬ ਤੇ ਤੁਮਰੇ, ਤਬ ਤੇ ਕੋਊ ਆਂਖ, ਤਰੇ ਨਹੀ ਆਨਯੋ ।। ਰਾਮ, ਰਹੀਮ, ਪੁਰਾਨ, ਕੁਰਾਨ, ਅਨੇਕ ਕਹੈਂ ਮਤ, ਏਕ ਨ ਮਾਨਯੋ ।। ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ, ਬੇਦ ਸਬੈ, ਬਹੁ ਭੇਦ ਕਹੈ, ਹਮ ਏਕ ਨ ਜਾਨਯੋ ।। ਸ੍ਰੀ ਅਸਪਾਨ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਰੀ ਕਰਿ, ਮੈ ਨ ਕਹਯੋ, ਸਬ ਤੋਹਿ ਬਖਾਨਯੋ ।।੧।। ਦੋਹਰਾ ।। ਸਗਲ ਦੁਆਰ ਕਉ ਛਾਡਿ ਕੈ,

ਗਹਯੋ ਤੁਹਾਰੋ ਦੁਆਰ ।। ਬਾਂਹਿ ਗਹੇ ਕੀ ਲਾਜ ਅਸ ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਸ ਤੁਹਾਰ ।।੨।।

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ਅਨੰਦੁ ।।
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ।।

ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਏ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ।। ਸਤਿਗੁਰੁ ਤ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੇਤੀ, ਮਨਿ ਵਜੀਆਂ ਵਾਧਾਈਆਂ ।। ਰਾਗ ਰਤਨ ਪਰਵਾਰ ਪਰੀਆਂ, ਸਬਦ ਗਾਵਣ ਆਈਆਂ ।। ਸਬਦੋ ਤ ਗਾਵਹੁ ਹਰੀ ਕੇਰਾ, ਮਨਿ ਜਿਨੀਂ ਵਸਾਇਆ ।। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ।।੧।। ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ, ਤੂ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ।। ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਰਹੁ ਤੂ ਮੰਨ ਮੇਰੇ, ਦੂਖ ਸਭਿ ਵਿਸਾਰਣਾ ।। ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਓਹੁ ਕਰੇ ਤੇਰਾ, ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਣਾ ।। ਸਭਨਾਂ ਗਲਾਂ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ, ਸੋ ਕਿਉਂ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ।। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਮੰਨ ਮੇਰੇ, ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ।।੨।। ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬਾ, ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ।। ਘਰਿ ਤ ਤੇਰੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ, ਜਿਸੁ ਦੇਹਿਂ ਸੁ ਪਾਵਏ ।। ਸਦਾ 'ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ' ਤੇਰੀ, ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਵਏ ।। ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ, ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ।। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ, ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ।।੩।।

ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ ।। ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਮੇਰਾ, ਜਿਨਿ ਭੁਖਾਂ ਸਭਿ ਗਵਾਈਆਂ ।। ਕਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ, ਮਨਿ ਆਇ ਵਸਿਆ, ਜਿਨਿ ਇਛਾਂ ਸਭਿ ਪੁਜਾਈਆਂ ।। ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁੰ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਏਹਿ ਵਡਿਆਈਆਂ ।। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ, ਸਬਦਿ ਧਰਹੁ ਪਿਆਰੋ ।। ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ ।।੪।। ਵਾਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦ, ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ ।। ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ, ਸਬਦ ਵਾਜੇ, ਕਲਾ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਧਾਰੀਆ ।। ਪੰਚ ਦੂਤ ਤੁਧੁ ਵਸਿ ਕੀਤੇ, ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿਆ ।। ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ ਤੁਧੁ ਜਿਨ ਕਉ, ਸਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਕੈ ਲਾਗੇ ।। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਤਹ ਸੁਖੁ ਹੋਆ, ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ।।੫।। ਅਨਦੁ ਸੁਣਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ, ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ।। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ, ਉਤਰੇ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ ।। ਦੂਖ ਰੋਗ ਸੰਤਾਪ ਉਤਰੇ, ਸੁਣੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ।। ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਭਏ ਸਰਸੇ, ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੀ ।। ਸੁਣਤੇ ਪੁਨੀਤ, ਕਹਤੇ ਪਵਿਤੁ, ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ।। ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ, ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ, ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ।।੪੦।।੧।।

ਮੁੰਦਾਵਣੀ ਮਹਲਾ ੫ ।। ਥਾਲ ਵਿਚਿ ਤਿੰਨਿ ਵਸਤੂ ਪਈਓ, ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਵੀਚਾਰੋ ।।

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਪਇਓ, ਜਿਸ ਕਾ ਸਭਸੁ ਅਧਾਰੋ ॥ ਜੇ ਕੋ ਖਾਵੈ, ਜੇ ਕੋ ਭੁੰਚੈ, ਤਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੋ ॥ ਏਹ ਵਸਤੁ, ਤਜੀ ਨਹ ਜਾਈ, ਨਿਤ ਨਿਤ, ਰਖੁ ਉਰਿ ਧਾਰੋ ॥ ਤਮ ਸੰਸਾਰੁ, ਚਰਨ ਲਗਿ ਤਰੀਐ, ਸਭੁ ਨਾਨਕ, ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੋ ॥੧॥ **ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫** ॥ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ, ਜਾਤੋ ਨਾਹੀ, ਮੈਨੋ ਜੋਗੁ ਕੀਤੋਈ ॥ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣਿਆਰੇ, ਕੋ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ, ਆਪੇ ਤਰਸੁ ਪਇਓਈ ॥ ਤਰਸੁ ਪਇਆ, ਮਿਹਰਾਮਤਿ ਹੋਈ, ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਜਣੁ ਮਿਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕ, ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਜੀਵਾਂ, ਤਨੁ ਮਨੁ ਥੀਵੈ ਹਰਿਆ ॥੧॥ **ਪਉੜੀ** ॥ ਤਿਥੈ ਤੂ ਸਮਰਥੁ, ਜਿਥੈ ਕੋਇ ਨਾਹਿ ॥ ਓਥੈ ਤੇਰੀ ਰਖ, ਅਗਨੀ ਉਦਰ ਮਾਹਿ ॥ ਸੁਣਿ ਕੈ ਜਮ ਕੇ ਦੂਤ, ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਛਡਿ ਜਾਹਿ ॥ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਅਸਗਾਹੁ, ਗੁਰਸਬਦੀ ਪਾਰਿ ਪਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਗੀ ਪਿਆਸ, ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੇਇ ਖਾਹਿ ॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਏਹੋ ਪੁੰਨੁ, ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਹਿ ॥ ਸਭਸੈ ਨੋ ਕਿਰਪਾਲੁ, ਸਮ੍ਹਾਲੇ ਸਾਹਿ ਸਾਹਿ ॥ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਇ, ਜਿ ਆਵੈ ਤੁਧੁ ਆਹਿ ॥੯॥ **ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫** ॥ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰੁ ਆਰਾਧਣਾ, ਜਿਹਵਾ ਜਪਿ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥

ਨੇਤ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੇਖਣਾ, ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਨਣਾ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆਂ, ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਠਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ, ਜਿਸਨੋ ਏਹ ਵਥੁ ਦੇਇ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਉਤਮ ਕਾਢੀਅਹਿ, ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥੧॥

ਮ: ੫ ॥ ਰਖੇ ਰਖਣਹਾਰਿ, ਆਪਿ ਉਬਾਰਿਅਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀਂ ਪਾਇ, ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਅਨੁ ॥ ਹੋਆ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ, ਮਨਹੁਂ ਨ ਵਿਸਾਰਿਅਨੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾਂ ਕੈ ਸੰਗਿ, ਭਵਜਲੁ ਤਾਰਿਅਨੁ ॥ ਸਾਕਤ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ, ਖਿਨ ਮਾਹਿਂ ਬਿਦਾਰਿਅਨੁ ॥ ਤਿਸੁ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਟੇਕ, ਨਾਨਕ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਹੋਇ, ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥

੧ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ।। ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ।।
ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਕੀ ।। ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ।।

ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੌਤੀ ਸਿਮਰ ਕੈ, ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਲਈਂ ਧਿਆਇ ।। ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰਦਾਸ, ਰਾਮਦਾਸੈ ਹੋਈਂ ਸਹਾਇ ।। ਅਰਜਨ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਨੂ, ਸਿਮਰੌ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ।। ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸਨ ਧਿਆਈਐ, ਜਿਸੁ ਡਿੱਠੇ ਸਭਿ ਦੁਖ ਜਾਇ ।। ਤੇਗਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰਿਐ, ਘਰਿ ਨਉਨਿਧਿ ਆਵੈ ਧਾਇ ।। ਸਭ ਥਾਈਂ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ।।੧।। ਦਸਵੇਂ ਪਾਤਸਾਹ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ, ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ, ਕਲਗੀਧਰ ਪਿਤਾ ਪੰਥ ਦੇ ਵਾਲੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਦਾਤੇ, ਸਭ ਥਾਈਂ ਹੋਇੰ ਸਹਾਇ ।। ਦਸਾਂ ਪਾਤਸਾਹੀਆਂ ਜੀ ਦੇ, ਆਤਮਕ ਸਰੂਪ ਸਾਹਿਬ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ, ਜਾਗਤੀ ਜੋਤ ਜ਼ਾਹਿਰਾ ਜ਼ਹੂਰ, ਹਾਜ਼ਰਾ ਹਜ਼ੂਰ ਸਰਬ ਕਲਾਂ ਭਰਪੂਰ, ਸਭ ਥਾਈਂ ਹੋਇੰ ਸਹਾਇ ।। ਚਾਰ ਸਾਹਿਬਜਾਦੇ, ਸਾਹਿਬ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਸਾਹਿਬ ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਸਾਹਿਬ ਜ਼ੋਰਾਵਰ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਸਾਹਿਬ ਫ਼ਤੇ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਪੰਜ ਪਿਆਰਿਓ, ਚਾਲੀ ਮੁਕਤਿਓ, ਸ਼ਹੀਦੋ ਮੁਰੀਦੋ ਸਚਿਆਰਿਓ,

ਪਿਆਰਿਓ, ਸਭ ਥਾਈਂ ਹੋਇੰ ਸਹਾਇ ।। ਜਿਨਾ ਨਾਮ ਜਪਿਆ, ਵੰਡ ਛਕਿਆ, ਦੇਗ ਚਲਾਈ, ਤੇਗ ਵਾਹੀ, ਧਰਮ ਹੇਤ ਸੀਸ ਦਿੱਤੇ, ਤਿੰਨਾ ਸਚਿਆਰਿਆਂ, ਪਿਆਰਿਆਂ, ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ, ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ, ਬੋਲੋ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ।। ਸਲੋਕੁ ਮ: ੨ ।। ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਕਰੇ ਆਪਿ, ਆਪੇ ਆਣੈ ਰਾਸਿ ।। ਤਿਸੈ ਅਗੈ ਨਾਨਕਾ, ਖਲਿਇ ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ।। ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਕਾ, ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਬੋਲੋ ਜੀ, ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ।। ਸਰਬੱਤ ਸਮੂੰਹ, ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ।। ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ।। ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ, ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ।। ਤਹਾਂ ਤਹਾਂ ਰਛਯਾ ਰਿਆਇਤ, ਬਿਰਦ ਕੀ ਪੈਜ, ਰਹੇ ਪੰਥ ਕੀ ਜੀਤ, ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਹਾਇ, ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਦਾ ਮਨ ਨੀਵਾਂ, ਮਤਿ ਉਚੀ, ਪਤਿ ਕਾ ਰਾਖਾ, ਆਪ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਚਿਤ ਆਵੈ, ਚਿਤ ਆਵਨ ਕਾ ਸਦਕਾ, ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਵੈ ।। ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕੀ ਦੇਗ਼ ਤੇਗ਼ ਫ਼ਤਹ, ਚੋਕੀਆਂ, ਝੰਡੇ, ਬੁੰਗੇ, ਜੁਗੋ ਜੁਗ ਅਟੱਲ ਰਹੇ, ਧਰਮ ਕਾ ਜੈਕਾਰ, ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਬੋਲੋ ਜੀ, ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ।।੪।। ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕੋ ਨਾਮ ਦਾਨ, ਸਿੱਖੀ ਦਾਨ, ਗੁਰਮਤਿ ਦਾਨ, ਬੁਧ ਬਿਬੇਕ, ਰਹਿਤ ਰੱਛਯਾ ਦਾਨ, ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕੋ, ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਿਰ ਸਾਹਿਬ,

ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ਪਾਠ, ਦਰਸ਼ਨ ਦੀਦਾਰ ਮੇਲੇ ਬੋਲੋ ਜੀ, ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ।।੬।। ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ, ਸੰਤੋਖ ਸਰ ਜੀ, ਬਿਬੇਕ ਸਰ ਜੀ, ਰਾਮਸਰ ਜੀ, ਕੌਲ ਸਰ ਜੀ, ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਜੀ, ਤਪਿਆਣੇ ਜੀ, ਖਡੂਰ ਜੀ, ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਾਉਲੀ, ਸ੍ਰੀ ਗੋਇੰਦ ਵਾਲ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ, ਇਸ਼ਨਾਨ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀਦਾਰ ਮੇਲੇ, ਬੋਲੋ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ।।੭।। ਥੰਮ ਜੀ, ਨਨਕਾਣੇ ਜੀ, ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਜੀ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਡੇਹਰੇ ਜੀ, ਤਖ਼ਤ ਕੇਸਗੜ ਸਾਹਿਬ ਅਨੰਦਪੁਰ ਜੀ, ਕੀਰਤਪੁਰ ਜੀ, ਪਾਤਾਲਪੁਰ ਜੀ, ਲਖਨੌਰ ਜੀ, ਚਮਕੌਰ ਜੀ, ਦਮਦਮੇ ਜੀ, ਧਮਤਾਣ ਜੀ, ਮੁਕਤਸਰ ਜੀ, ਪਾਂਉਟੇ ਜੀ, ਤਖ਼ਤ ਸ੍ਰੀ ਪਟਨਾ ਸਾਹਿਬ ਹਰਿਮੰਦਿਰ ਜੀ ਦੱਲੀ ਮੈ ਸ਼ੀਸ਼ ਗੰਜ, ਰਕਾਬ ਗੰਜ, ਬਾਲਾ ਸਾਹਿਬ, ਬੰਗਲਾ ਸਾਹਿਬ, ਸੱਤੋਂ ਝੰਡਿਆਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਜੀ ਦੇ, ਸੁਖ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀਦਾਰ ਮੇਲੇ, ਬੋਲੋ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ।।੮।। ਬਿਭੌਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ, ਪੰਜੇ ਸਾਹਿਬ ਜੀ, ਕਪਾਲ ਮੋਚਨ ਜੀ, ਰਣ ਮੋਚਨ ਜੀ, ਨਾਨਕ ਮਤੇ ਜੀ, ਤਿਲਗੰਜੀ ਜੀ, ਨਾਨਕ ਝੀਰੇ ਜੀ, ਸ਼ਿਕਾਰ ਘਾਟ ਜੀ, ਹੀਰਾ ਘਾਟ ਜੀ, ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵਾਂ ਜੀ, ਸੰਗਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ, ਮਾਲ ਟੇਕਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ, ਬਸਮਤ ਨਗਰ ਦਮਦਮਾ ਸਾਹਿਬ ਜੀ,

ਬੰਦਾ ਘਾਟ ਜੀ, ਨਗੀਨਾ ਘਾਟ ਸਾਹਿਬ ਜੀ, ਗੰਗਾ ਗੋਦਾਵਰੀ ਜੀ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ, ਦਰਸ਼ਨ ਦੀਦਾਰ ਮੇਲੇ ਬੋਲੋ ਜੀ, ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ।।੯।। ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਕਾ, ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਬੋਲੋ ਜੀ, ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ।।੧੦।। ਸਰਬੱਤ ਸਮੂੰਹ ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕੇ, ਨਗਾਰਿਆਂ, ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਾਹਿਬਾਂ, ਸੰਜੁਗਤ, ਤਖ਼ਤ ਸੱਚਖੰਡ ਸ੍ਰੀ ਹਜ਼ੂਰ, ਸ੍ਰੀ ਅਬਿਚਲ ਨਗਰੁ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ, ਸੁਖ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀਦਾਰ ਮੇਲੇ, ਬੋਲੋ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ।। ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਕਾ, ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਬੋਲੋ ਜੀ, ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ।।੧੧।। ਬੋਲੋ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ।। ਬੋਲੋ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ।। ਬੋਲੋ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ।। ਜੀ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀਓ ਮਹਾਰਾਜ, ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ, ਸਬਦ ਬਾਣੀ, ਕੀਰਤਨ ਚੌਕੀ, ਸੋਦਰ ਰਹਰਾਸਿ, ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਅਰਦਾਸ, ਭੂਲ ਚੂਕ ਮਾਫ ਕਰਨੀ, ਸਿੱਖ ਪੜ੍ਹਦੇ, ਸੁਣਦੇ ਸਰਬੱਤ ਲਾਹਿਵੰਦ ਹੋਂਣ, ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਚੜ੍ਹਦੀਕਲਾ, ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸਰਬੱਤ ਦਾ ਭਲਾ ।।

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ।। ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇਹ ।।

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਬਾਕ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦।। ਦੋਹਰਾ ।।

ਨਮਸਕਾਰ ਸ੍ਰੀ ਖੜਗ ਕੋ, ਕਰੌ ਸੁ ਹਿਤੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ।। ਪੂਰਨ ਕਰੌ ਗਿਰੰਥ ਇਹ, ਤੁਮ ਮੁਹਿ ਕਰਹੁ ਸਹਾਇ ।।੧।। ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਛੰਦ ।। ਸ੍ਰੀ ਕਾਲ ਜੀ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ।। ਖਗ ਖੰਡ ਬਿਹੰਡੰ, ਖਲ ਦਲ ਖੰਡੰ, ਅਤਿ ਰਣ ਮੰਡੰ, ਬਰਬੰਡੰ ।। ਭੁਜ ਦੰਡ ਅਖੰਡੰ, ਤੇਜ ਪ੍ਰਚੰਡੰ, ਜੋਤਿ ਅਮੰਡੰ, ਭਾਨ ਪ੍ਰਭੰ ।। ਸੁਖ ਸੰਤਾ ਕਰਣੰ, ਦੁਰਮਤਿ ਦਰਣੰ, ਕਿਲਬਿਖ ਹਰਣੰ, ਅਸ ਸਰਣੰ ।। ਜੈ ਜੈ ਜਗ ਕਾਰਣ, ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਬਾਰਣ, ਮਮ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਣ, ਜੈ ਤੇਗੰ ।।੨।। ਸ੍ਵੈਯਾ ।। ਰੋਗਨ ਤੇ, ਅਰ ਸੋਗਨ ਤੇ, ਜਲ ਜੋਗਨ ਤੇ, ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਬਚਾਵੈ ।। ਸਤ੍ਰੁ ਅਨੇਕ, ਚਲਾਵਤ ਘਾਵ, ਤਊ ਤਨ, ਏਕ ਨ ਲਾਗਨ ਪਾਵੈ ।। ਰਾਖਤ ਹੈਂ, ਅਪਨੋ ਕਰ ਦੈ ਕਰ, ਪਾਪ ਸਬੂਹ, ਨ ਭੇਟਨ ਪਾਵੈ ।। ਔਰ ਕੀ ਬਾਤ, ਕਹਾ ਕਹ ਤੋ ਸੌਂ, ਸੁ ਪੇਟ ਹੀ ਕੇ ਪਟ, ਬੀਚ ਬਚਾਵੈ ।।੬।। ਸ੍ਵੈਯਾ ।। ਪਾਂਇ ਗਹੇ, ਜਬ ਤੇ ਤੁਮਰੇ, ਤਬ ਤੇ ਕੋਊ, ਆਂਖ ਤਰੇ ਨਹੀ ਆਨਯੋ ।। ਰਾਮ, ਰਹੀਮ, ਪੁਰਾਨ, ਕੁਰਾਨ, ਅਨੇਕ ਕਹੈਂ ਮਤ, ਏਕ ਨ ਮਾਨਯੋ ।। ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਸਬੈ, ਬਹੁ ਭੇਦ ਕਹੈ,

ਹਮ ਏਕ ਨ ਜਾਨਯੋ ।। ਸ੍ਰੀ ਅਸਪਾਨ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਰੀ ਕਰਿ, ਮੈ ਨ ਕਹਯੋ, ਸਬ ਤੋਹਿ ਬਖਾਨਯੋ ।।੮੬੩।। ਦੋਹਰਾ ।। ਸਗਲ ਦੁਆਰ ਕਉ ਛਾਡਿ ਕੈ, ਗਹਯੋ ਤੁਹਾਰੋ ਦੁਆਰ ।। ਬਾਂਹਿ ਗਹੇ ਕੀ ਲਾਜ ਅਸ, ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਸ ਤੁਹਾਰ ।।੮੬੪।।

(੬੬੩) ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਆਰਤੀ ।।

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ।।

ਗਗਨ ਮੈ ਥਾਲੁ, ਰਵਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਕ ਬਨੇ, ਤਾਰਿਕਾ ਮੰਡਲ ਜਨਕ ਮੋਤੀ ।। ਧੂਪੁ ਮਲਆਨਲੋ, ਪਵਣੁ ਚਵਰੋ ਕਰੇ, ਸਗਲ ਬਨਰਾਇ ਫੂਲੰਤ ਜੋਤੀ ।।੧।। ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ, ਭਵ ਖੰਡਨਾ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ।। ਅਨਹਤਾ ਸਬਦ ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ ।।੧।। ਰਹਾਉ ।। ਸਹਸ ਤਵ ਨੈਨ, ਨਨ ਨੈਨ ਹੈ ਤੋਹਿ ਕਉ, ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਨਨਾ ਏਕ ਤੋਹੀ ।। ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨ, ਏਕ ਪਦ ਗੰਧ ਬਿਨੁ, ਸਹਸ ਤਵ ਗੰਧ, ਇਵ ਚਲਤ ਮੋਹੀ ।।੨।। ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ, ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ।। ਤਿਸ ਕੈ ਚਾਨਣਿ, ਸਭ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ।। ਗੁਰ ਸਾਖੀ, ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ।। ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ, ਸੁ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ।।੩।। ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਲੋਭਿਤ, ਮਨੋ ਅਨਦਿਨੋ, ਮੋਹਿ ਆਹੀ ਪਿਆਸਾ ।।

ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਹਿ, ਨਾਨਕ, ਸਾਰਿੰਗ ਕਉ, ਹੋਇ ਜਾਤੇ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਵਾਸਾ ॥੪॥ ॥੧॥੭॥੯॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਆਰਤੀ, ਮਜਨੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ, ਝੂਠੇ ਸਗਲ ਪਾਸਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਆਸਨੋ, ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਉਰਸਾ, ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਕੇਸਰੋ, ਲੇ ਛਿਟਕਾਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਅੰਭੁਲਾ, ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਚੰਦਨੋ, ਘਸਿ ਜਪੇ ਨਾਮੁ ਲੇ, ਤੁਝਹਿ ਕਉ ਚਾਰੇ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਦੀਵਾ, ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਬਾਤੀ, ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਤੇਲੁ ਲੇ, ਮਾਹਿ ਪਸਾਰੇ ॥ ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ, ਜੋਤਿ ਲਗਾਈ, ਭਇਓ ਉਜਿਆਰੋ, ਭਵਨ ਸਗਲਾਰੇ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਤਾਗਾ, ਨਾਮੁ ਫੂਲ ਮਾਲਾ, ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ, ਸਗਲ ਜੂਠਾਰੇ ॥ ਤੇਰੋ ਕੀਆ, ਤੁਝਹਿ ਕਿਆ ਅਰਪਉ, ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ, ਤੁਹੀ ਚਵਰ ਢੋਲਾਰੇ ॥੩॥ ਦਸ ਅਠਾ, ਅਠਸਠੇ, ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ, ਇਹੈ ਵਰਤਣਿ ਹੈ, ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਕਹੈ ਰਵਿਦਾਸੁ, ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਆਰਤੀ, ਸਤਿਨਾਮੁ ਹੈ, ਹਰਿ ਭੋਗ ਤੁਹਾਰੇ ॥੪॥੩॥ ਸ੍ਰੀ ਸੈਣੁ ॥ ਧੂਪ, ਦੀਪ, ਘ੍ਰਿਤ, ਸਾਜਿ ਆਰਤੀ ॥ ਵਾਰਨੇ ਜਾਉ ਕਮਲਾਪਤੀ ॥੧॥ ਮੰਗਲਾ ਹਰਿ ਮੰਗਲਾ ॥ ਨਿਤ ਮੰਗਲੁ ਰਾਜਾ, ਰਾਮ ਰਾਇ ਕੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਤਮੁ ਦੀਅਰਾ, ਨਿਰਮਲ ਬਾਤੀ ॥ ਤੁਹੀਂ ਨਿਰੰਜਨੁ, ਕਮਲਾ ਪਾਤੀ ॥੨॥

ਰਾਮਾ ਭਗਤਿ, ਰਾਮਾਨੰਦੁ ਜਾਨੈ ।। ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦੁ, ਬਖਾਨੈ ।।੩।। ਮਦਨ ਮੂਰਤਿ, ਭੈ ਤਾਰਿ ਗੋਬਿੰਦੇ ।। ਸੈਨੁ ਭਣੈ, ਭਜੁ ਪਰਮਾਨੰਦੇ ।।੪।।੨।। ਪ੍ਰਭਾਤੀ ।। ਸੁੰਨ ਸੰਧਿਆ, ਤੇਰੀ ਦੇਵ ਦੇਵਾਕਰ, ਅਧਪਤਿ ਆਦਿ ਸਮਾਈ ।। ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ, ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ, ਲਾਗਿ ਰਹੇ ਸਰਨਾਈ ।।੧।। ਲੇਹੁ ਆਰਤੀ, ਹੋ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨ, ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਜਹੁ ਭਾਈ ।। ਠਾਢਾ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਨਿਗਮ ਬੀਚਾਰੈ, ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਈ ।।੧।। ਰਹਾਉ ।। ਤਤੁ ਤੇਲੁ, ਨਾਮੁ ਕੀਆ ਬਾਤੀ, ਦੀਪਕੁ ਦੇਹ ਉਜ੍ਯਾਰਾ ।। ਜੋਤਿ ਲਾਇ ਜਗਦੀਸ ਜਗਾਇਆ, ਬੂਝੈ ਬੂਝਨ ਹਾਰਾ ।।੨।। ਪੰਚੇ ਸਬਦ, ਅਨਾਹਦ ਬਾਜੇ, ਸੰਗੇ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ।। ਕਬੀਰ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ਕੀਨੀ, ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਾਨੀ ।।੩।।੫।। ਧੰਨਾ ।। ਗੋਪਾਲ ਤੇਰਾ ਆਰਤਾ ।। ਜੋ ਜਨ ਤੁਮਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰੰਤੇ, ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਤਾ ।।੧।। ਰਹਾਉ ।। ਦਾਲਿ ਸੀਧਾ ਮਾਗਉ ਘੀਉ ।। ਹਮਰਾ ਖੁਸੀ ਕਰੈ ਨਿਤ ਜੀਉ ।। ਪਨੑੀਆ ਛਾਦਨੁ ਨੀਕਾ ।। ਅਨਾਜੁ ਮਗਉ, ਸਤ ਸੀ ਕਾ ।।੧।। ਗਊ ਭੈਸ ਮਗਉ ਲਾਵੇਰੀ ।। ਇਕ ਤਾਜਨਿ ਤੁਰੀ, ਚੰਗੇਰੀ ।। ਘਰ ਕੀ ਗੀਹਨਿ, ਚੰਗੀ ।। ਜਨੁ ਧੰਨਾ, ਲੇਵੈ ਮੰਗੀ ।।੨।।੪।। ਸ੍ਵੈਯਾ ।। ਸੰਖਨ ਕੀ ਧੁਨ, ਘੰਟਨਿ ਕੀ ਕਰਿ,

ਫੂਲਨ ਕੀ ਬਰਖਾ ਬਰਖਾਵੈਂ ।। ਆਰਤੀ ਕੋਟ ਕਰੈ, ਸੁਰ ਸੁੰਦਰ, ਪੇਖ ਪੁਰੰਦਰ, ਕੇ ਬਲਿ ਜਾਵੈਂ ।। ਦਾਨਤ ਦੱਛਨ, ਦੈ ਕੈ ਪ੍ਰਦੱਛਨ, ਭਾਲ ਮੈ ਕੁੰਕਮ, ਅੱਛਤ ਲਾਵੈਂ ।। ਹੋਤ ਕੁਲਾਹਲ, ਦੇਵਪੁਰੀ, ਮਿਲਿ ਦੇਵਨ ਕੇ ਕੁਲਿ, ਮੰਗਲਿ ਗਾਵੈਂ ।।੫੫।। ਦੋਹਰਾ ।। ਐਸੇ ਚੰਡ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇ, ਦੇਵਨ ਬਢਿਓ ਪ੍ਰਤਾਪ ।। ਤੀਨ ਲੋਕ ਜੈ ਜੈ ਕਰੈ, ਰਰੈ ਨਾਮ ਸਤਿ ਜਾਪ ।।੫੬।। ਦੋਹਰਾ ।। ਸਗਲ ਦੁਆਰ ਕਉ ਛਾਡਿ ਕੈ, ਗਹਯੋ ਤੁਹਾਰੋ ਦੁਆਰ ।। ਬਾਂਹਿ ਗਹੇ ਕੀ ਲਾਜ ਅਸ, ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਸ ਤੁਹਾਰ ।।੮੬੪।। ਦੋਹਰਾ ।। ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ ਖਾਲਸਾ, ਆਕੀ ਰਹੈ ਨ ਕੋਇ ।। ਖੁਆਰ ਹੋਇ ਸਭ ਮਿਲੈਂਗੇ, ਬਚੇ ਸਰਨ ਜੋ ਹੋਇ ।। ਦੋਹਰਾ ।। ਉਠ ਗਈ ਸਭਾ ਮਲੇਛ ਕੀ, ਕਰ ਕੂੜਾ ਪਾਸਾਰ ।। ਡੰਕਾ ਬਾਜੇ ਫਤਹ ਕਾ, ਨਿਹਕਲੰਕ ਅਵਤਾਰ ।। ਚਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਵਰਤੀ, ਚਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਭੁਗਤੇ ।। ਸੁਯੰਭਵ ਸੁਭੰ, ਸਰਬਦਾ ਸਰਬ ਜੁਗਤੇ ।। ਦੁਕਾਲੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ, ਦਇਆਲੰ ਸਰੂਪੇ, ਸਦਾ ਅੰਗ ਸੰਗੇ, ਅਭੰਗੰ ਬਿਭੂਤੇ ।।੧੯੯।। ਦੇਗ ਤੇਗੋ ਫ਼ਤਹ, ਨੁਸ਼ਰਤ ਬੇਦਰੰ ਯਾਫ਼ਤਜ਼, ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਸਹਾਇ ।। ਦਰਬਾਰਨ ਮੈ ਤੇਰੋ ਦਰਬਾਰਾ ।। ਸੱਚਖੰਡਿ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ।।

ਲਛਮੀ ਖੜੀ ਤੁਮਰੇ ਦਰਬਾਰਾ ।। ਸਰਬ ਦੇਵਤੇ ਕਰਤ ਨਮਸ਼ਕਾਰਾ ।। ਦੋਹਰਾ ।।
ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਪੂਰਨ ਗੁਰ ਅਵਤਾਰ ।। ਜਗ ਮਗ ਜੋਤਿ ਬਿਰਾਜ ਰਹੀ,
ਸ੍ਰੀ ਅਬਿਚਲ ਨਗਰੁ ਅਪਾਰ ।। ਸੱਚਖੰਡਿ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ।। ਡਿਠੇ ਸਭੇ ਥਾਵ,
ਨਹੀ ਤੁਧੁ ਜੇਹਿਆ ।। ਬਧੋਹੁ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ, ਤਾਂ ਤੂ ਸੋਹਿਆ ।।
ਵਸਦੀ ਸਘਨ ਅਪਾਰ, ਅਨੂਪ ਰਾਮਦਾਸ ਪੁਰ ।। ਹਰਿਹਾਂ ਨਾਨਕ ਕਸਮਲ ਜਾਹਿ,
ਨਾਇਐ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰ ।।੧੦।। ਪਉੜੀ ।। ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਪਠਾਇਆ,
ਜਮ ਦੇ ਧਾਮ ਨੋ ।। ਇੰਦ੍ਰ ਸੱਦ ਬੁਲਾਇਆ, ਰਾਜ ਅਭਖੇਖਨੋ ।।
ਸਿਰ ਪਰ ਛਤ੍ਰ ਫਿਰਾਇਆ, ਰਾਜੇ ਇੰਦ੍ਰ ਦੈ ।। ਚਉਦਹ ਲੋਕਾ ਛਾਇਆ,
ਜਸੁ ਜਗਮਾਤ ਦਾ ।। ਦੁਰਗਾ ਪਾਠ ਬਣਾਇਆ, ਸਭੇ ਪਉੜੀਆਂ ।।
ਫੇਰ ਨ ਜੂਨੀ ਆਇਆ, ਜਿਨ ਇਹ ਗਾਇਆ ।।੫੫।।

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੈ, ਸੂਕਾ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰੈ, ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲਾ, ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਬੈਦੁ ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ, ਅਉਖਧੁ ਮੁਖਿ ਦੇਵੈ, ਕਾਟੈ ਜਮ ਕੀ ਫੰਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਮਰਥ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਬਿਧਾਤੇ, ਆਪੇ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥ ਅਪੁਨਾ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਉਬਾਰਿਆ, ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥੨॥੬॥੩੪॥ (੬੧੮)

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਖਵਾਰੇ ॥ ਚਉਕੀ ਚਉਗਿਰਦ ਹਮਾਰੇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਜਮੁ ਲਜਾਇ ਕਰਿ ਭਾਗਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੂ ਮੇਰੋ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਕਰੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ, ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਸੀ ॥ ਅਨਦ ਕਰਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ ॥ ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥੨॥੪॥੬੮॥ (੬੨੬)

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਤਾਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ, ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਰਣਾਈ ॥ ਚਉਗਿਰਦ ਹਮਾਰੈ ਰਾਮ ਕਾਰ, ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਨ ਭਾਈ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ, ਜਿਨਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਦੀਆ, ਏਕਾ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਤਿਨਿ ਰਖਨਹਾਰਿ, ਸਭ ਬਿਆਧਿ ਮਿਟਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਭਈ, ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥੨॥੧੫॥੭੯॥ (੮੧੯)

ਸਲੋਕੁ ॥

ਜਹ ਸਾਧੂ ਗੋਬਿਦ ਭਜਨੁ, ਕੀਰਤਨੁ ਨਾਨਕ ਨੀਤ ॥ ਣਾ ਹਉ, ਣਾ ਤੂੰ, ਣਹ ਛੁਟਹਿ, ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਈਅਹੁ ਦੂਤ ॥੧॥ (੨੫੬)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਚਿਤਵਉ ਚਿਤਵਨੀ, ਉਦਮੁ ਕਰਉ ਉਠਿ ਨੀਤ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਕਾ ਆਹਰੋ, ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਮੀਤ ॥੧॥ (੫੧੯)

ਪਉੜੀ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਪਰਭਾਤਿ, ਤੂਹੈ ਹੀ ਗਾਵਣਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਰਬਤ, ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਧਿਆਵਣਾ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ, ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ ॥

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ, ਪਾਪ ਗਵਾਵਣਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ, ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵਣਾ ॥੨੫॥ (੬੫੨)

ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਿਰ ਮਸਤਕ ਰਖ੍ਯਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੰ, ਹਸ੍ਤ ਕਾਯਾ ਰਖ੍ਯਾ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰਹ ॥
ਆਤਮ ਰਖ੍ਯਾ ਗੋਪਾਲ ਸੁਆਮੀ, ਧਨ ਚਰਣ ਰਖ੍ਯਾ ਜਗਦੀਸ੍ਵਰਹ ॥
ਸਰਬ ਰਖ੍ਯਾ ਗੁਰ ਦਯਾਲਹ, ਭੈ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨਹ ॥
ਭਗਤ ਵਛਲ ਅਨਾਥ ਨਾਥੇ, ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖ ਅਚੁਤਹ ॥੫੨॥

ਸ੍ਵੈਯਾ ॥

ਰੋਗਨ ਤੇ, ਅਰ ਸੋਗਨ ਤੇ, ਜਲ ਜੋਗਨ ਤੇ, ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਬਚਾਵੈ ॥
ਸਤ੍ਰ ਅਨੇਕ, ਚਲਾਵਤ ਘਾਵ, ਤਊ ਤਨ, ਏਕ ਨ ਲਾਗਨ ਪਾਵੈ ॥
ਰਾਖਤ ਹੈਂ, ਅਪਨੋ ਕਰ ਦੈ ਕਰ, ਪਾਪ ਸਬੂਹ, ਨ ਭੇਟਨ ਪਾਵੈ ॥
ਔਰ ਕੀ ਬਾਤ, ਕਹਾ ਕਹ ਤੋ ਸੌ, ਸੁ ਪੇਟ ਹੀ ਕੇ ਪਟ, ਬੀਚ ਬਚਾਵੈ ॥੬॥

॥ ਸੋਹਿਲਾ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਹਲਾ ੧ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜੈ ਘਰਿ ਕੀਰਤਿ ਆਖੀਐ, ਕਰਤੇ ਕਾ ਹੋਇ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਸੋਹਿਲਾ, ਸਿਵਰਿਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥੧॥ ਤੁਮ ਗਾਵਹੁ, ਮੇਰੇ ਨਿਰਭਉ ਕਾ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਿਤੁ ਸੋਹਿਲੈ, ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀਅੜੇ ਸਮਾਲੀਅਨਿ, ਦੇਖੈਗਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਤੇਰੇ, ਦਾਨੈ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ, ਤਿਸੁ ਦਾਤੇ ਕਵਣੁ ਸੁਮਾਰੁ ॥੨॥ ਸੰਬਤਿ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ, ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਪਾਵਹੁ ਤੇਲੁ ॥ ਦੇਹੁ ਸਜਣ ਅਸੀਸੜੀਆ, ਜਿਉ ਹੋਵੈ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥੩॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਏਹੋ ਪਾਹੁਚਾ, ਸਦੜੇ ਨਿਤ ਪਵੰਨਿ ॥ ਸਦਣਹਾਰਾ ਸਿਮਰੀਐ, ਨਾਨਕ ਸੇ ਦਿਹ ਆਵੰਨਿ ॥੪॥੧॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਛਿਅ ਘਰ, ਛਿਅ ਗੁਰ, ਛਿਅ ਉਪਦੇਸ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਏਕੋ, ਵੇਸ ਅਨੇਕ ॥੧॥ ਬਾਬਾ, ਜੈ ਘਰਿ, ਕਰਤੇ ਕੀਰਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸੋ ਘਰੁ ਰਾਖੁ, ਵਡਾਈ ਤੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਿਸੁਏ, ਚਸਿਆ, ਘੜੀਆ, ਪਹਰਾ; ਥਿਤੀ, ਵਾਰੀ, ਮਾਹੁ ਹੋਆ ॥ ਸੂਰਜੁ ਏਕੋ, ਰੁਤਿ ਅਨੇਕ ॥ ਨਾਨਕ, ਕਰਤੇ ਕੇ ਕੇਤੇ ਵੇਸ ॥੨॥੨॥

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗਗਨ ਮੈ ਥਾਲੁ, ਰਵਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਕ ਬਨੇ, ਤਾਰਿਕਾ ਮੰਡਲ ਜਨਕ ਮੋਤੀ ॥ ਧੂਪੁ ਮਲਆਨਲੋ, ਪਵਣੁ ਚਵਰੋ ਕਰੇ, ਸਗਲ ਬਨਰਾਇ ਫੂਲੰਤ ਜੋਤੀ ॥੧॥ ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ, ਭਵ ਖੰਡਨਾ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ॥ ਅਨਹਤਾ ਸਬਦ ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਸ ਤਵ ਨੈਨ, ਨਨ ਨੈਨ ਹੈ ਤੋਹਿ ਕਉ, ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਨਨਾ ਏਕ ਤੋਹੀ ॥ ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨ, ਏਕ ਪਦ ਗੰਧ ਬਿਨੁ, ਸਹਸ ਤਵ ਗੰਧ, ਇਵ ਚਲਤ ਮੋਹੀ ॥੨॥ ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ, ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸ ਦੈ ਚਾਨਣਿ, ਸਭ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ, ਸੁ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਲੋਭਿਤ, ਮਨੋ ਅਨਦਿਨੋ, ਮੋਹਿ ਆਹੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਹਿ, ਨਾਨਕ ਸਾਰਿੰਗ ਕਉ, ਹੋਇ ਜਾਤੇ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਵਾਸਾ ॥੪॥੧॥੭॥੯॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ, ਨਗਰੁ ਬਹੁ ਭਰਿਆ, ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ, ਖੰਡਲ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ, ਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਮੰਡਲ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੧॥ ਕਰਿ ਸਾਧੂ ਅੰਜੁਲੀ, ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥ ਕਰਿ ਡੰਡਉਤ, ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਣਿਆ, ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਕੰਡਾ ਹੇ ॥
ਜਿਉ ਜਿਉ ਚਲਹਿ, ਚੁਭੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ, ਜਮਕਾਲੁ ਸਹਹਿ, ਸਿਰਿ ਡੰਡਾ ਹੇ ॥੨॥
ਹਰਿ ਜਨ, ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ, ਦੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਵ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥
ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ, ਪਾਇਆ ਪਰਮੇਸਰੁ, ਬਹੁ ਸੋਭ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਹੇ ॥੩॥
ਹਮ ਗਰੀਬ ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ, ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਵਡ ਵਡਾ ਹੇ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕ ਹੈ, ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ, ਸੁਖੁ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੪॥੪॥
ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ, ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ, ਸੰਤ ਟਹਲ ਕੀ, ਬੇਲਾ ॥ ਈਹਾ ਖਾਟਿ, ਚਲਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ, ਆਗੈ ਬਸਨੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥ ਅਉਧ ਘਟੈ, ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਾਰੇ ॥ ਮਨ, ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ, ਬਿਕਾਰੁ ਸੰਸੇ ਮਹਿ, ਤਰਿਓ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥ ਜਿਸਹਿ ਜਗਾਇ ਪੀਆਵੈ ਇਹੁ ਰਸੁ, ਅਕਥ ਕਥਾ ਤਿਨਿ ਜਾਨੀ ॥੨॥ ਜਾਕਉ ਆਏ ਸੋਈ ਬਿਹਾਝਹੁ, ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਮਨਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਸਹਜੇ, ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇਗੋ ਫੇਰਾ ॥੩॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ, ਸਰਧਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ, ਇਹੈ ਸੁਖੁ ਮਾਗੈ, ਮੋ ਕਉ ਕਰਿ, ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰੇ ।।੪।।੫।।

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ, ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ, ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ, ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ,
ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ।। ਜਪੁ ।। ਆਦਿ ਸਚੁ, ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ।।
ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ; ਨਾਨਕ, ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ।।੧।।

ਸਲੋਕੁ ।। ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ, ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ, ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ।। ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ, ਦਾਈ ਦਾਇਆ, ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ।। ਚੰਗਿਆਈਆ, ਬੁਰਿਆਈਆ, ਵਾਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ।। ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ, ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ।। ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ, ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ।। ਨਾਨਕ, ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ, ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ।।੧।।

ੴ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ।।
।। ਜਾਪੁ ।।
ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ।। ਛਪੈ ਛੰਦ ।। ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ।।

ਚੱਕ੍ਰ ਚਿਹਨ ਅਰੁ ਬਰਨ, ਜਾਤਿ ਅਰੁ ਪਾਤਿ ਨਹਿਨ ਜਿਹ ।। ਰੂਪ ਰੰਗ ਅਰੁ ਰੇਖ ਭੇਖ,

ਕੋਊ ਕਹਿ ਨ ਸਕਤ ਕਿਹ ।। ਅਚਲ ਮੂਰਤਿ ਅਨਭਉ ਪ੍ਰਕਾਸ, ਅਮਿਤੋਜਿ ਕਹਿੱਜੈ ।। ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਣਿ, ਸਾਹ ਸਾਹਾਣ ਗਣਿੱਜੈ ।। ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮਹੀਪ ਸੁਰ ਨਰ ਅਸੁਰ, ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਬਨ ਤ੍ਰਿਣ ਕਹਤ ।। ਤ੍ਵ ਸਰਬ ਨਾਮ ਕਥੈ ਕਵਨ, ਕਰਮ ਨਾਮ ਬਰਣਤ ਸੁਮਤਿ ।।੧।। **ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ** ।। ਨਮਸਤੁਲ ਪ੍ਰਨਾਮੇ, ਸਮਸਤੁਲ ਪ੍ਰਣਾਸੇ ।। ਅਗੰਜੁਲ ਅਨਾਮੇ, ਸਮਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸੇ ।। ਨ੍ਰਿਕਾਮੰ ਬਿਭੂਤੇ, ਸਮਸਤੁਲ ਸਰੂਪੇ ।। ਕੁਕਰਮੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ, ਸੁਧਰਮੰ ਬਿਭੂਤੇ ।।੧੯੭।। ਸਦਾ ਸਚਿ ਦਾ ਨੰਦ, ਸਤ੍ਰੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ ।। ਕਰੀਮੁਲ ਕੁਨਿੰਦਾ, ਸਮਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸੀ ।। ਅਜਾਇਬ ਬਿਭੂਤੇ, ਗਜਾਇਬ ਗਨੀਮੇ ।। ਹਰੀਅੰ ਕਰੀਅੰ, ਕਰੀਮੁਲ ਰਹੀਮੇ ।।੧੯੮।। ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਵਰਤੀ, ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਭੁਗਤੇ ।। ਸੁਯੰਭਵ ਸੁਭੰ ਸਰਬਦਾ, ਸਰਬ ਜੁਗਤੇ ।। ਦੁਕਾਲੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ, ਦਇਆਲੰ ਸਰੂਪੇ ।। ਸਦਾ ਅੰਗ ਸੰਗੇ, ਅਭੰਗੰ ਬਿਭੂਤੇ ।।੧੯੯।।

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਉਤਾਰ ਖਾਸੇ ਦਸਖਤ ਕਾ ॥ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੀ ਰਛਾ ਹਮਨੈ ॥ ਸਰਬ ਲੋਹ ਦੀ, ਰਛਿਆ ਹਮਨੈ ॥
ਸਰਬ ਕਾਲ ਜੀ ਦੀ, ਰਛਿਆ ਹਮਨੈ ॥ ਸਰਬ ਲੋਹ ਜੀ ਦੀ, ਸਦਾ ਰਛਿਆ ਹਮਨੈ ॥

ਆਗੈ ਲਿਖਾਰੀ ਕੇ ਦਸਖਤ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਚਉਪਈ ॥

ਪ੍ਰਣਵੋ, ਆਦਿ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥ ਜਲ ਥਲ ਮਹੀਅਲ, ਕੀਓ ਪਸਾਰਾ ॥
ਆਦਿ ਪੁਰਖ, ਅਬਿਗਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਲੋਕ ਚਤ੍ਰ ਦਸ, ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥੧॥
ਹਸਤ ਕੀਟ ਕੇ, ਬੀਚ ਸਮਾਨਾ ॥ ਰਾਵ ਰੰਕ, ਜਿਹ ਇਕਸਰ ਜਾਨਾ ॥
ਅਦ੍ਵੈ ਅਲੱਖ, ਪੁਰਖ, ਅਬਿਗਾਮੀ ॥ ਸਭ ਘਟ ਘਟ ਕੇ, ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੨॥
ਅਲੱਖ ਰੂਪ, ਅਛੈ ਅਨਭੇਖਾ ॥ ਰਾਗ ਰੰਗ, ਜਿਹ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖਾ ॥
ਬਰਨ ਚਿਹਨ, ਸਭਹੂੰ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ, ਅਦ੍ਵੈ ਅਬਿਕਾਰਾ ॥੩॥

ਬਰਨ ਚਿਹਨ, ਜਿਹ ਜਾਤ ਨ ਪਾਂਤਾ ॥ ਸੱਤ੍ਰ ਮਿੱਤ੍ਰ, ਜਿਹ ਤਾਤ ਨ ਮਾਤਾ ॥
ਸਭ ਤੇ ਦੂਰਿ, ਸਭਨ ਤੇ ਨੇਰਾ ॥ ਜਲ ਥਲ ਮਹੀਅਲ, ਜਾਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥੪॥
ਅਨਹਦ ਰੂਪ, ਅਨਾਹਦ ਬਾਨੀ ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ, ਜਿਹ ਬਸਤ ਭਵਾਨੀ ॥
ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ, ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਇਓ ॥ ਨੇਤ ਨੇਤ, ਮੁਖ ਚਾਰ ਬਤਾਇਓ ॥੫॥
ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ, ਉਪਇੰਦ੍ਰ ਬਨਾਏ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਰੁਦ੍ਰ, ਉਪਾਇ ਖਪਾਏ ॥
ਲੋਕ ਚੱਤ੍ਰ ਦਸ, ਖੇਲ ਰਚਾਇਓ ॥ ਬਹੁਰ, ਆਪ ਹੀ ਬੀਚ ਮਿਲਾਇਓ ॥੬॥
ਦਾਨਵ ਦੇਵ, ਫਨਿੰਦ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੰਧ੍ਰਬ ਜੱਛ ਰਚੈ, ਸੁਭ ਚਾਰਾ ॥
ਭੂਤ ਭਵਿਖ, ਭਵਾਨ ਕਹਾਨੀ ॥ ਘਟ ਘਟ ਕੇ, ਪਟ ਪਟ ਕੀ ਜਾਨੀ ॥੭॥
ਤਾਤ ਮਾਤ, ਜਿਹ ਜਾਤ ਨ ਪਾਂਤਾ ॥ ਏਕ ਰੰਗ, ਕਾਹੂ ਨਹੀ ਰਾਤਾ ॥
ਸਰਬ ਜੋਤ ਕੇ, ਬੀਚ ਸਮਾਨਾ ॥ ਸਭਹੂੰ, ਸਰਬ ਠੌਰ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥੮॥
ਕਾਲ ਰਹਤ, ਅਨ ਕਾਲ ਸਰੂਪਾ ॥ ਅਲਖ ਪੁਰਖ, ਅਬਿਗਤ ਅਵਧੂਤਾ ॥
ਜਾਤ ਪਾਂਤ, ਜਿਹ ਚਿਹਨ ਨ ਬਰਨਾ ॥ ਅਬਿਗਤ ਦੇਵ, ਅਛੈ ਅਨ ਭਰਮਾ ॥੯॥
ਸਭ ਕੋ ਕਾਲ, ਸਭਨ ਕੋ ਕਰਤਾ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ, ਦੋਖਨ ਕੋ ਹਰਤਾ ॥

ਏਕ ਚਿੱਤ, ਜਿਹ ਇਕ ਛਿਨ ਧਿਆਇਓ ।। ਕਾਲ ਫਾਸ ਕੇ, ਬੀਚ ਨ ਆਇਓ ।।੧੦।।

ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ।। ਕਬਿਤ ।।

ਕਤਹੂੰ ਸੁਚੇਤ ਹੁਇਕੈ, ਚੇਤਨਾ ਕੋ ਚਾਰ ਕੀਓ, ਕਤਹੂੰ ਅਚਿੰਤ ਹੁਇਕੈ, ਸੋਵਤ ਅਚੇਤ ਹੋ ।। ਕਤਹੂੰ ਭਿਖਾਰੀ ਹੁਇਕੈ, ਮਾਂਗਤ ਫਿਰਤ ਭੀਖ, ਕਹੂੰ ਮਹਾਂਦਾਨ ਹੁਇ ਕੈ, ਮਾਂਗਿਓ ਧਨ ਦੇਤ ਹੋ ।। ਕਹੂੰ ਮਹਾਂਰਾਜਨ ਕੋ, ਦੀਜਤ ਅਨੰਤ ਦਾਨ, ਕਹੂੰ ਮਹਾਂਰਾਜਨ ਤੇ, ਛੀਨ ਛਿਤ ਲੇਤ ਹੋ ।। ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਰੀਤ, ਕਹੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਬਿਪਰੀਤ, ਕਹੂੰ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ, ਕਹੂੰ ਸੁਰਗੁਨ ਸਮੇਤ ਹੋ ।।੧।।੧੧।। ਕਹੂੰ ਜੱਛ ਗੰਧ੍ਰਬ ਉਰਗ, ਕਹੂੰ ਬਿਦਿਆਧਰ, ਕਹੂੰ ਭਏ ਕਿੰਨਰ ਪਿਸਾਚ, ਕਹੂੰ ਪ੍ਰੇਤ ਹੋ ।। ਕਹੂੰ ਹੁਇਕੈ ਹਿੰਦੂਆ, ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਕੋ ਗੁਪਤ ਜਪਿਓ, ਕਹੂੰ ਹੁਇਕੈ ਤੁਰਕਾ, ਪੁਕਾਰੇ ਬਾਂਗ ਦੇਤ ਹੋ ।। ਕਹੂੰ ਕੋਕ ਕਾਬ ਹੁਇ ਕੈ, ਪੁਰਾਨ ਕੋ ਪੜਤ ਮਤ, ਕਤਹੂੰ ਕੁਰਾਨ ਕੋ, ਨਿਦਾਨ ਜਾਨ ਲੇਤ ਹੋ ।। ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਰੀਤ, ਕਹੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਬਿਪ੍ਰੀਤ, ਕਹੂੰ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ, ਕਹੂੰ ਸੁਰ ਗੁਨ ਸਮੇਤ ਹੋ ।।੨।।੧੨।। ਕਹੂੰ ਦੇਵਤਾਨ ਕੇ, ਦਿਵਾਨ ਮੈ ਬਿਰਾਜਮਾਨ, ਕਹੂੰ ਦਾਨਵਾਨ ਕੋ, ਗੁਮਾਨ ਮਤ ਦੇਤ ਹੋ ।। ਕਹੂੰ ਇੰਦ੍ਰ ਰਾਜਾ ਕੋ, ਮਿਲਤ ਇੰਦ੍ਰ ਪਦਵੀ ਸੀ,

ਕਹੂੰ ਇੰਦ੍ਰ ਪਦਵੀ, ਛਪਾਇ ਛੀਨ ਲੇਤ ਹੋ ।। ਕਤਹੂੰ ਬਿਚਾਰ, ਅਬਿਚਾਰ ਕੋ ਬਿਚਾਰਤ ਹੋ,
ਕਹੂੰ ਨਿਜ ਨਾਰ, ਪਰ ਨਾਰ ਕੇ ਨਿਕੇਤ ਹੋ ।। ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਰੀਤ, ਕਹੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਬਿਪ੍ਰੀਤ,
ਕਹੂੰ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ, ਕਹੂੰ ਸੁਰ ਗੁਨ ਸਮੇਤ ਹੋ ।।੩।।੧੩।। ਕਹੂੰ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰੀ,
ਕਹੂੰ ਬਿਦਿਆ ਕੇ ਬਿਚਾਰੀ, ਕਹੂੰ ਮਾਰਤ ਅਹਾਰੀ, ਕਹੂੰ ਨਾਰ ਕੇ ਨਿਕੇਤ ਹੋ ।।
ਕਹੂੰ ਦੇਵ ਬਾਨੀ, ਕਹੂੰ ਸਾਰਦਾ ਭਵਾਨੀ, ਕਹੂੰ ਮੰਗਲਾ ਮਿੜਾਨੀ,
ਕਹੂੰ ਸਿਆਮ ਕਹੂੰ ਸੇਤ ਹੋ ।। ਕਹੂੰ ਧਰਮ ਧਾਮੀ, ਕਹੂੰ ਸਰਬ ਠਉਰ ਗਾਮੀ,
ਕਹੂੰ ਜਤੀ, ਕਹੂੰ ਕਾਮੀ, ਕਹੂੰ ਦੇਤ ਕਹੂੰ ਲੇਤ ਹੋ ।। ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਰੀਤ, ਕਹੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਬਿਪ੍ਰੀਤ,
ਕਹੂੰ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ, ਕਹੂੰ ਸੁਰ ਗੁਨ ਸਮੇਤ ਹੋ ।।੪।।੧੪।। ਕਹੂੰ ਜਟਾਂ ਧਾਰੀ,
ਕਹੂੰ ਕੰਠੀ ਧਰੇ ਬ੍ਰਹਮ ਚਾਰੀ, ਕਹੂੰ ਜੋਗ ਸਾਧੀ, ਕਹੂੰ ਸਾਧਨਾ ਕਰਤ ਹੋ ।। ਕਹੂੰ ਕਾਨ ਫਾਰੇ,
ਕਹੂੰ ਡੰਡੀ ਹੁਇ ਪਧਾਰੇ, ਕਹੂੰ ਫੂਕ ਫੂਕ ਪਾਵਨ ਕੋ, ਪ੍ਰਿਥੀ ਪੈ ਧਰਤ ਹੋ ।।
ਕਤਹੂੰ ਸਿਪਾਹੀ ਹੁਇ ਕੈ, ਸਾਧਤ ਸਿਲਾਹਨ ਕੌ, ਕਹੂੰ ਛਤ੍ਰੀ ਹੁਇ ਕੈ,
ਅਰ ਮਾਰਤ ਮਰਤ ਹੋ ।। ਕਹੂੰ ਭੂਮ ਭਾਰ ਕੌ, ਉਤਾਰਤ ਹੋ ਮਹਾਰਾਜ, ਕਹੂੰ ਭਵ ਭੂਤਨ ਕੀ,
ਭਾਵਨਾ ਭਰਤ ਹੋ ।।੫।।੧੫।। ਕਹੂੰ ਗੀਤ ਨਾਦ ਕੇ, ਨਿਦਾਨ ਕੌ ਬਤਾਵਤ ਹੋ,

ਕਹੂੰ ਨ੍ਰਿਤਕਾਰੀ, ਚਿਤ੍ਰਕਾਰੀ ਕੇ ਨਿਧਾਨ ਹੋ ।। ਕਤਹੂੰ ਪਯੂਖ ਹੁਇ ਕੈ, ਪੀਵਤ ਪਿਵਾਵਤ ਹੋ,
ਕਤਹੂੰ ਮਯੂਖ ਊਖ, ਕਹੂੰ ਮਦ ਪਾਨ ਹੋ ।। ਕਹੂੰ ਮਹਾ ਸੂਰ ਹੁਇ ਕੈ, ਮਾਰਤ ਮਵਾਸਨ ਕੌਂ,
ਕਹੂੰ ਮਹਾਂਦੇਵ, ਦੇਵਤਾਨ ਕੇ ਸਮਾਨ ਹੋ ।। ਕਹੂੰ ਮਹਾਂ ਦੀਨ, ਕਹੂੰ ਦ੍ਰਬ ਕੇ ਅਧੀਨ,
ਕਹੂੰ ਬਿਦਿਆ ਮੈ ਪ੍ਰਬੀਨ, ਕਹੂੰ ਭੂਮ, ਕਹੂੰ ਭਾਨ ਹੋ ।।੬।।੧੬।। ਕਹੂੰ ਅਕਲੰਕ,
ਕਹੂੰ ਮਾਰਤ ਮਯੰਕ, ਕਹੂੰ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਜੰਕ, ਕਹੂੰ ਸੁੱਧਤਾ ਕੀ ਸਾਰਹੋ ।। ਕਹੂੰ ਦੇਵ ਧਰਮ,
ਕਹੂੰ ਸਾਧਨਾ ਕੇ ਹਰਮ, ਕਹੂੰ ਕੁਤਸਤ ਕੁਕਰਮ, ਕਹੂੰ ਧਰਮ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋ ।।
ਕਹੂੰ ਪਉਨ ਅਹਾਰੀ, ਕਹੂੰ ਬਿਦਿਆ ਕੇ ਬਿਚਾਰੀ, ਕਹੂੰ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਬ੍ਰਹਮ ਚਾਰੀ,
ਨਰ ਕਹੂੰ ਨਾਰ ਹੋ ।। ਕਹੂੰ ਛਤ੍ਰਧਾਰੀ, ਕਹੂੰ ਛਾਲਾ ਧਰੇ ਛੈਲ ਭਾਰੀ, ਕਹੂੰ ਛਕ ਵਾਰੀ,
ਕਹੂੰ ਛਲ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋ ।।੭।।੧੭।। ਕਹੂੰ ਗੀਤ ਕੇ ਗੱਵਯਾ, ਕਹੂੰ ਬੇਨ ਕੇ ਬਜੱਯਾ,
ਕਹੂੰ ਨ੍ਰਿਤ ਕੇ ਨਚੱਯਾ, ਕਹੂੰ ਨਰ ਕੋ ਅਕਾਰ ਹੋ ।। ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਬਾਨੀ, ਕਹੂੰ ਕੋਕ ਕੀ ਕਹਾਨੀ,
ਕਹੂੰ ਰਾਜਾ, ਕਹੂੰ ਰਾਨੀ, ਕਹੂੰ ਨਾਰ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋ ।। ਕਹੂੰ ਬੇਨ ਕੇ ਬਜੱਯਾ,
ਕਹੂੰ ਧੇਨ ਕੇ ਚਰੱਯਾ, ਕਹੂੰ ਲਾਖਨ ਲਵੱਯਾ, ਕਹੂੰ ਸੁੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਹੋ ।।
ਸੁੱਧਤਾ ਕੀ ਸਾਨ ਹੋ, ਕਿ ਸੰਤਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਹੋ, ਕਿ ਦਾਤਾ ਮਹਾਦਾਨ ਹੋ,

ਕਿ ਨ੍ਰਿਦੋਖੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੋ ॥੮॥੧੮॥ ਨਿਰਜੁਰ ਨਿਰੂਪ ਹੋ, ਕਿ ਸੁੰਦਰ ਸਰੂਪ ਹੋ, ਕਿ ਭੂਪਨ ਕੇ ਭੂਪ ਹੋ, ਕਿ ਦਾਤਾ ਮਹਾ ਦਾਨ ਹੋ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਕੇ ਬਚੱਯਾ, ਦੂਧ ਪੂਤ ਕੇ ਦਿਵੱਯਾ, ਰੋਗ ਸੋਗ ਕੇ ਮਿਟੱਯਾ, ਕਿਧੌ ਮਾਨੀ ਮਹਾ ਮਾਨ ਹੋ ॥ ਬਿਦਿਆ ਕੇ ਬਿਚਾਰ ਹੋ, ਕਿ ਅਦ੍ਵੈ ਅਵਤਾਰ ਹੋ, ਕਿ ਸਿਧਤਾ ਕੀ ਸੂਰਤਿ ਹੋ, ਕਿ ਸੁਧਤਾ ਕੀ ਸਾਨ ਹੋ ॥ ਜੋਬਨ ਕੇ ਜਾਲ ਹੋ, ਕਿ ਕਾਲ ਹੂੰ ਕੇ ਕਾਲ ਹੋ, ਕਿ ਸਤ੍ਰਨ ਕੇ ਸੂਲ ਹੋ, ਕਿ ਮਿਤ੍ਰਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਹੋ ॥੯॥੧੯॥ ਕਹੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਬਾਦ, ਕਹੂੰ ਬਿਦਿਆ ਕੋ ਬਿਖਾਦ, ਕਹੂੰ ਨਾਦ ਕੋ ਨਨਾਦ, ਕਹੂੰ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਰੀਤ, ਕਹੂੰ ਬਿਦਿਆ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਤ, ਕਹੂੰ ਨੀਤ ਅਉ ਅਨੀਤ, ਕਹੂੰ ਜ੍ਵਾਲਾ ਸੀ, ਜਗਤ ਹੋ ॥ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਾਪ, ਕਹੂੰ ਇਕਾਤੀ ਕੋ ਜਾਪ, ਕਹੂੰ ਤਾਪ ਕੋ ਅਤਾਪ, ਕਹੂੰ ਜੋਗ ਤੇ ਡਿਗਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਬਰ ਦੇਤ, ਕਹੂੰ ਛਲ ਸਿਉ ਛਿਨਾਇ ਲੇਤ, ਸਰਬ ਕਾਲ ਸਰਬ ਠਉਰ, ਏਕ ਸੇ ਲਗਤ ਹੋ ॥੧੦॥੨੦॥

ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸ੍ਵਯੇ ॥

ਸ੍ਰਾਵਗ ਸੁਧ ਸਮੂਹ ਸਿਧਾਨ ਕੇ, ਦੇਖਿ ਫਿਰਿਓ ਘਰ ਜੋਗ ਜਤੀ ਕੇ ॥

ਸੂਰ ਸੁਰਾਰਦਨ, ਸੁੱਧ ਸੁਧਾਦਿਕ, ਸੰਤ ਸਮੂਹ ਅਨੇਕ ਮਤੀ ਕੇ ॥
ਸਾਰੇ ਹੀ ਦੇਸ ਕੋ, ਦੇਖਿ ਰਹਿਓ ਮਤ, ਕੋਊ ਨ ਦੇਖੀਅਤ, ਪ੍ਰਾਨ ਪਤੀ ਕੇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਕੀ, ਭਾਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੂੰ ਤੇ, ਏਕ ਰਤੀ ਬਿਨੁ, ਏਕ ਰੱਤੀ ਕੇ ॥੧॥੨੧॥
ਮਾਤੇ ਮਤੰਗ, ਜਰੇ ਜਰ ਸੰਗਿ, ਅਨੂਪ ਉਤੰਗ, ਸੁਰੰਗ ਸਵਾਰੇ ॥
ਕੋਟ ਤੁਰੰਗ, ਕੁਰੰਗ ਸੇ ਕੂਦਤ, ਪੌਨ ਕੇ ਗਉਨ ਕਉ ਜਾਤ ਨਿਵਾਰੇ ॥
ਭਾਰੀ ਭੁਜਾਨ ਕੇ, ਭੂਪ ਭਲੀ ਬਿਧਿ, ਨਿਆਵਤ ਸੀਸ, ਨ ਜਾਤ ਬਿਚਾਰੇ ॥
ਏਤੇ ਭਏ, ਤੋ ਕਹਾ ਭਏ ਭੂਪਤ, ਅੰਤ ਕੌ, ਨਾਂਗੇ ਹੀ ਪਾਂਇ ਪਧਾਰੇ ॥੨॥੨੨॥
ਜੀਤ ਫਿਰੈ, ਸਬ ਦੇਸ ਦਿਸਾਨ ਕੋ, ਬਾਜਤ ਢੋਲ, ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਨਗਾਰੇ ॥
ਗੁੰਜਤ ਗੂੜ, ਗਜਾਨ ਕੇ ਸੁੰਦਰ, ਹਿੰਸਤ ਹੀ, ਹਯ ਰਾਜ ਹਜਾਰੇ ॥
ਭੂਤ ਭਵਿਖ, ਭਵਾਨ ਕੇ ਭੂਪਤ, ਕਉਨ ਗਨੈ, ਨਹੀ ਜਾਤ ਬਿਚਾਰੇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਭਜੇ ਬਿਨੁ, ਅੰਤ ਕਉ, ਅੰਤ ਕੇ ਧਾਮ ਸਿਧਾਰੇ ॥੩॥੨੩॥
ਤੀਰਥ ਨ੍ਹਾਨ, ਦਇਆ ਦਮ ਦਾਨ, ਸੁ ਸੰਜਮ ਨੇਮ ਅਨੇਕ ਬਿਸੇਖੈ ॥
ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਨ, ਜਿਮੀਨ ਜਮਾਨ ਸਬਾਨ ਕੇ ਪੇਖੈ ॥

ਪਉਨ ਅਹਾਰ ਜਤੀ ਜਤ ਧਾਰ, ਸਬੈ ਸੁ ਬਿਚਾਰ ਹਜਾਰਕ ਦੇਖੈ ॥
ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਭਜੇ ਬਿਨੁ ਭੂਪਤਿ, ਏਕ ਰਤੀ ਬਿਨੁ ਏਕ ਨ ਲੇਖੈ ॥੪॥੨੪॥
ਸੁਧ ਸਿਪਾਹ ਦੁਰੰਤ ਦੁਬਾਹ, ਸੁ ਸਾਜਿ ਸਨਾਹ, ਦੁਰਜਾਨ ਦਲੈਂਗੇ ॥
ਭਾਰੀ ਗੁਮਾਨ ਭਰੇ ਮਨ ਮੈ, ਕਰ ਪਰਬਤ ਪੰਖ, ਹੱਲੇ ਨ ਹੱਲੈਂਗੇ ॥
ਤੋਰ ਅਰੀਨ ਮਰੋਰ ਮਵਾਸਨ, ਮਾਤੇ ਮਤੰਗਨ ਮਾਨ ਮਲੈਂਗੇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਿਨੁ, ਤਿਆਗ ਜਹਾਨੁ ਨਿਦਾਨ ਚਲੈਂਗੇ ॥੫॥੨੫॥
ਬੀਰ ਅਪਾਰ ਬਡੇ ਬਰਿਆਰ, ਅਬਿਚਾਰਹਿ ਸਾਰ ਕੀ ਧਾਰ ਭਛੱਯਾ ॥
ਤੋਰਤ ਦੇਸ ਮਲਿੰਦ ਮਵਾਸਨ, ਮਾਤੇ ਗਜਾਨ ਕੇ ਮਾਨ ਮਲੱਯਾ ॥
ਗਾੜੇ ਗੜ੍ਹਾਨ ਕੇ ਤੋੜਨਹਾਰ, ਸੁ ਬਾਤਨ ਹੀ ਚੱਕ ਚਾਰ ਲਵੱਯਾ ॥
ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਸਭ ਕੋ ਸਿਰ ਨਾਇਕ, ਜਾਚਕ ਅਨੇਕ ਸੁ ਏਕ ਦਿਵੱਯਾ ॥੬॥੨੬॥
ਦਾਨਵ ਦੇਵ ਫਨਿੰਦ ਨਿਸਾਚਰ, ਭੂਤ ਭਵਿੱਖ ਭਵਾਨ ਜਪੈਂਗੇ ॥
ਜੀਵ ਜਿਤੇ ਜਲ ਮੈ, ਥਲ ਮੈ, ਪਲ ਹੀ ਪਲ ਮੈ, ਸਭ ਥਾਪ ਥਪੈਂਗੇ ॥
ਪੁੰਨ ਪ੍ਰਤਾਪਨ ਬਾਢ ਜੈਤ ਧੁਨ, ਪਾਪਨ ਕੇ ਬਹੁ ਪੁੰਜ ਖਪੈਂਗੇ ॥

ਸਾਧ ਸਮੂਹ ਪ੍ਰਸੰਨ ਫਿਰੈ ਜਗ, ਸੱਤ੍ਰ ਸਭੈ ਅਵਲੋਕ ਚਪੈਂਗੇ ॥੭॥੨੭॥
ਮਾਨਵ ਇੰਦ੍ਰ ਗਜਿੰਦ੍ਰ ਨਰਾਧਪ, ਜੌਨ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਕੋ, ਰਾਜੁ ਕਰੈਂਗੇ ॥
ਕੋਟਿ ਇਸਨਾਨ, ਗਜਾਦਿਕ ਦਾਨ, ਅਨੇਕ ਸੁਅੰਬਰ, ਸਾਜ ਬਰੈਂਗੇ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸਰ, ਬਿਸਨ ਸਚੀਪਤਿ, ਅੰਤ ਫਸੇ, ਜਮ ਫਾਸ ਪਰੈਂਗੇ ॥
ਜੇ ਨਰ, ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਕੇ ਪ੍ਰਸ ਹੈ ਪਗ, ਤੇ ਨਰ, ਫੇਰ ਨ ਦੇਹ ਧਰੈਂਗੇ ॥੮॥੨੮॥
ਕਹਾ ਭਯੋ, ਜੋ ਦੋਊ ਲੋਚਨ ਮੂੰਦ ਕੈ, ਬੈਠਿ ਰਹਿਓ, ਬਕ ਧਿਆਨ ਲਗਾਇਓ ॥
ਨ੍ਹਾਤ ਫਿਰਿਓ, ਲੀਏ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ੍ਰਨ, ਲੋਕ ਗਇਓ, ਪਰਲੋਕ ਗਵਾਇਓ ॥
ਬਾਸੁ ਕੀਓ, ਬਿਖਿਆਨ ਸੋ ਬੈਠ ਕੈ, ਐਸੇ ਹੀ ਐਸੇ ਸੁ ਬੈਸ ਬਿਤਾਇਓ ॥
ਸਾਚੁ ਕਹੌਂ, ਸੁਨ ਲੇਹੁ ਸਭੈ, ਜਿਨ ਪ੍ਰੇਮੁ ਕੀਓ, ਤਿਨ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਓ ॥੯॥੨੯॥
ਕਾਹੂੰ ਲੈ ਪਾਹਨ ਪੂਜ ਧਰਿਓ ਸਿਰ, ਕਾਹੂੰ ਲੈ ਲਿੰਗੁ ਗਰੇ ਲਟਕਾਇਓ ॥
ਕਾਹੂੰ ਲਖਿਓ ਹਰਿ ਅਵਾਚੀ ਦਿਸਾ ਮਹਿ, ਕਾਹੂੰ ਪਛਾਹ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇਓ ॥
ਕੋਊ ਬੁਤਾਨ ਕੌ ਪੂਜਤ ਹੈ ਪਸੁ, ਕੋਊ ਮ੍ਰਿਤਾਨ ਕਉ ਪੂਜਨ ਧਾਇਓ ॥
ਕੂਰ ਕ੍ਰਿਆ ਉਰਝਿਓ ਸਭਹੀ ਜਗੁ, ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਕੋ ਭੇਦੁ ਨ ਪਾਇਓ ॥੧੦॥੩੦॥

ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤੋਮਰ ਛੰਦ ॥

ਹਰਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਬਿਹੀਨ ॥ ਦਸ ਚਾਰ ਚਾਰ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥
ਅਕਲੰਕ ਰੂਪ ਅਪਾਰ ॥ ਅਨਛਿੱਜ ਤੇਜ ਉਦਾਰ ॥੧॥੩੧॥
ਅਨਭਿਜ ਰੂਪ ਦੁਰੰਤ ॥ ਸਭ ਜਗਤ ਭਗਤ ਮਹੰਤ ॥
ਜਸ ਤਿਲਕ ਭੂ ਭ੍ਰਿਤ ਭਾਨ ॥ ਦਸ ਚਾਰ ਚਾਰ ਨਿਧਾਨ ॥੨॥੩੨॥
ਅਕਲੰਕ ਰੂਪ ਅਪਾਰ ॥ ਸਭ ਲੋਕ ਸੋਕ ਬਿਦਾਰ ॥
ਕਲ ਕਾਲ ਕਰਮ ਬਿਹੀਨ ॥ ਸਭ ਕਰਮ ਧਰਮ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥੩॥੩੩॥
ਅਨਖੰਡ ਅਤੁਲ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥ ਸਭ ਥਾਪਿਓ ਜਿਹ ਥਾਪ ॥
ਅਨਖੇਦ ਭੇਦ ਅਛੇਦ ॥ ਮੁਖ ਚਾਰ ਗਾਵਤ ਬੇਦ ॥੪॥੩੪॥
ਜਿਹ ਨੇਤ ਨਿਗਮ ਕਹੰਤ ॥ ਮੁਖਚਾਰ ਬਕਤ ਬਿਅੰਤ ॥
ਅਨਭਿੱਜ ਅਤੁਲ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥ ਅਨਖੰਡ ਅਮਿਤ ਅਥਾਪ ॥੫॥੩੫॥
ਜਿਹ ਕੀਨ ਜਗਤ ਪਸਾਰ ॥ ਰਚਿਓ ਬਿਚਾਰ ਬਿਚਾਰ ॥
ਅਨੰਤ ਰੂਪ ਅਖੰਡ ॥ ਅਤੁਲ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪ੍ਰਚੰਡ ॥੬॥੩੬॥

ਜਿਹ ਅੰਡ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ ਕੀਨੇ ਸੁ ਚੌਦਹ ਖੰਡ ॥
ਸਭ ਕੀਨ ਜਗਤ ਪਸਾਰ ॥ ਅਬਿਅਕਤ ਰੂਪ ਉਦਾਰ ॥੭॥੩੭॥
ਜਿਹ ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਨ੍ਰਿਪਾਰ ॥ ਕਈ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਸਨ ਬਿਚਾਰ ॥
ਕਈ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸਨ ਰਸੂਲ ॥ ਬਿਨੁ ਭਗਤ, ਕੋ ਨ ਕਬੂਲ ॥੮॥੩੮॥
ਕਈ ਸਿੰਧ ਬਿੰਧ ਨਗਿੰਦ੍ਰ ॥ ਕਈ ਮੱਛ ਕੱਛ ਫਨਿੰਦ੍ਰ ॥
ਕਈ ਦੇਵ ਆਦਿ ਕੁਮਾਰ ॥ ਕਈ ਕ੍ਰਿਸਨ ਬਿਸਨ ਅਵਤਾਰ ॥੯॥੩੯॥
ਕਈ ਇੰਦ੍ਰ ਬਾਰ ਬੁਹਾਰ ॥ ਕਈ ਬੇਦ ਔ ਮੁਖ ਚਾਰ ॥
ਕਈ ਰੁੱਦ੍ਰ ਛੁੱਦ੍ਰ ਸਰੂਪ ॥ ਕਈ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸਨ ਅਨੂਪ ॥੧੦॥੪੦॥
ਕਈ ਕੋਕ ਕਾਬ ਭਣੰਤ ॥ ਕਈ ਬੇਦ ਭੇਦ ਕਹੰਤ ॥
ਕਈ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬਖਾਨ ॥ ਕਹੂੰ ਕਥਤ ਹੀ ਸੁ ਪੁਰਾਨ ॥੧੧॥੪੧॥
ਕਈ ਅਗਨ ਹੋਤ੍ਰ ਕਰੰਤ ॥ ਕਈ ਉਰਧ ਤਾਪ ਦੁਰੰਤ ॥
ਕਈ ਉਰਧ ਬਾਹੁ ਸੰਨਿਆਸ ॥ ਕਹੂੰ ਜੋਗ ਭੇਸ ਉਦਾਸ ॥੧੨॥੪੨॥
ਕਹੂੰ ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਕਰੰਤ ॥ ਕਹੂੰ ਪਉਨ ਅਹਾਰ ਦੁਰੰਤ ॥

ਕਹੂੰ ਤੀਰਥ ਦਾਨ ਅਪਾਰ ।। ਕਹੂੰ ਜੱਗ ਕਰਮ ਉਦਾਰ ।।੧੩।।੪੩।।
ਕਹੂੰ ਅਗਨ ਹੋਤ੍ਰ ਅਨੂਪ ।। ਕਹੂੰ ਨਿਆਇ ਰਾਜ ਬਿਭੂਤਿ ।।
ਕਹੂੰ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਰੀਤ ।। ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਸਿਉ ਬਿਪ੍ਰੀਤ ।।੧੪।।੪੪।।
ਕਈ ਦੇਸ ਦੇਸ ਫਿਰੰਤ ।। ਕਈ ਏਕ ਠੌਰ ਇਸਥੰਤ ।।
ਕਹੂੰ ਕਰਤ ਜਲ ਮਹਿ ਜਾਪ ।। ਕਹੂੰ ਸਹਤ ਤਨ ਪਰ ਤਾਪ ।।੧੫।।੪੫।।
ਕਹੂੰ ਬਾਸ ਬਨਹਿ ਕਰੰਤ ।। ਕਹੂੰ ਤਾਪ ਤਨਹਿ ਸਹੰਤ ।।
ਕਹੂੰ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਧਰਮ ਅਪਾਰ ।। ਕਹੂੰ ਰਾਜ ਰੀਤ ਉਦਾਰ ।।੧੬।।੪੬।।
ਕਹੂੰ ਰੋਗ ਰਹਤ ਅਭਰਮ ।। ਕਹੂੰ ਕਰਮ ਕਰਤ ਅਕਰਮ ।।
ਕਹੂੰ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰੂਪ ।। ਕਹੂੰ ਨੀਤ ਰਾਜ ਅਨੂਪ ।।੧੭।।੪੭।।
ਕਹੂੰ ਰੋਗ ਸੋਗ ਬਿਹੀਨ ।। ਕਹੂੰ ਏਕ ਭਗਤ ਅਧੀਨ ।।
ਕਹੂੰ ਰੰਕ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ।। ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਬਿਆਸ ਅਵਤਾਰ ।।੧੮।।੪੮।।
ਕਈ ਬ੍ਰਹਮ ਬੇਦ ਰਟੰਤ ।। ਕਈ ਸੇਖ ਨਾਮ ਉਚਰੰਤ ।।
ਬੈਰਾਗ ਕਹੂੰ ਸੰਨਿਆਸ ।। ਕਹੂੰ ਫਿਰਤ ਰੂਪ ਉਦਾਸ ।।੧੯।।੪੯।।

ਸਭ ਕਰਮ, ਫੋਕਟ ਜਾਨ ॥ ਸਭ ਧਰਮ, ਨਿਹਫਲ ਮਾਨ ॥
ਬਿਨ ਏਕ, ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥ ਸਭ ਕਰਮ ਭਰਮ ਬਿਚਾਰ ॥੨੦॥੫੦॥

ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਲਘੁ ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥

ਜਲੇ ਹਰੀ ॥ ਥਲੇ ਹਰੀ ॥ ਉਰੈ ਹਰੀ ॥ ਬਨੇ ਹਰੀ ॥੧॥੫੧॥
ਗਿਰੇ ਹਰੀ ॥ ਗੁਫੇ ਹਰੀ ॥ ਛਿਤੇ ਹਰੀ ॥ ਨਭੇ ਹਰੀ ॥੨॥੫੨॥
ਈਹਾਂ ਹਰੀ ॥ ਊਹਾਂ ਹਰੀ ॥ ਜਿਮੀ ਹਰੀ ॥ ਜਮਾ ਹਰੀ ॥੩॥੫੩॥
ਅਲੇਖ ਹਰੀ ॥ ਅਭੇਖ ਹਰੀ ॥ ਅਦੋਖ ਹਰੀ ॥ ਅਦ੍ਵੈਖ ਹਰੀ ॥੪॥੫੪॥
ਅਕਾਲ ਹਰੀ ॥ ਅਪਾਲ ਹਰੀ ॥ ਅਛੇਦ ਹਰੀ ॥ ਅਭੇਦ ਹਰੀ ॥੫॥੫੫॥
ਅਜੰਤ੍ਰ ਹਰੀ ॥ ਅਮੰਤ੍ਰ ਹਰੀ ॥ ਸੁਤੇਜ ਹਰੀ ॥ ਅਤੰਤ੍ਰ ਹਰੀ ॥੬॥੫੬॥
ਅਜਾਤ ਹਰੀ ॥ ਅਪਾਤ ਹਰੀ ॥ ਅਮਿਤ੍ਰ ਹਰੀ ॥ ਅਮਾਤ ਹਰੀ ॥੭॥੫੭॥
ਅਰੋਗ ਹਰੀ ॥ ਅਸੋਕ ਹਰੀ ॥ ਅਭਰਮ ਹਰੀ ॥ ਅਕਰਮ ਹਰੀ ॥੮॥੫੮॥
ਅਜੈ ਹਰੀ ॥ ਅਭੈ ਹਰੀ ॥ ਅਭੇਦ ਹਰੀ ॥ ਅਛੇਦ ਹਰੀ ॥੯॥੫੯॥
ਅਖੰਡ ਹਰੀ ॥ ਅਭੰਡ ਹਰੀ ॥ ਅਡੰਡ ਹਰੀ ॥ ਪ੍ਰਚੰਡ ਹਰੀ ॥੧੦॥੬੦॥

ਅਤੇਵ ਹਰੀ ॥ ਅਭੇਵ ਹਰੀ ॥ ਅਜੇਵ ਹਰੀ ॥ ਅਛੇਵ ਹਰੀ ॥੧੧॥੬੧॥
ਭਜੋ ਹਰੀ ॥ ਥਪੋ ਹਰੀ ॥ ਤਪੋ ਹਰੀ ॥ ਜਪੋ ਹਰੀ ॥੧੨॥੬੨॥
ਜਲਸ ਤੁਹੀਂ ॥ ਥਲਸ ਤੁਹੀਂ ॥ ਨਦਿਸ ਤੁਹੀਂ ॥ ਨਦਸ ਤੁਹੀਂ ॥੧੩॥੬੩॥
ਬ੍ਰਿਛਸ ਤੁਹੀਂ ॥ ਪਤਸ ਤੁਹੀਂ ॥ ਛਿਤਸ ਤੁਹੀਂ ॥ ਉਰਧਸ ਤੁਹੀਂ ॥੧੪॥੬੪॥
ਭਜਸ ਤੁਅੰ ॥ ਭਜਸ ਤੁਅੰ ॥ ਰਟਸ ਤੁਅੰ ॥ ਠਟਸ ਤੁਅੰ ॥੧੫॥੬੫॥
ਜਿਮੀ ਤੁਹੀਂ ॥ ਜਮਾ ਤੁਹੀਂ ॥ ਮਕੀ ਤੁਹੀਂ ॥ ਮਕਾ ਤੁਹੀਂ ॥੧੬॥੬੬॥
ਅਭੂ ਤੁਹੀਂ ॥ ਅਭੈ ਤੁਹੀਂ ॥ ਅਛੂ ਤੁਹੀਂ ॥ ਅਛੈ ਤੁਹੀਂ ॥੧੭॥੬੭॥
ਜਤਸ ਤੁਹੀਂ ॥ ਬ੍ਰਤਸ ਤੁਹੀਂ ॥ ਗਤਸ ਤੁਹੀਂ ॥ ਮਤਸ ਤੁਹੀਂ ॥੧੮॥੬੮॥
ਤੁਹੀਂ ਤੁਹੀਂ ॥ ਤੁਹੀਂ ਤੁਹੀਂ ॥ ਤੁਹੀਂ ਤੁਹੀਂ ॥ ਤੁਹੀਂ ਤੁਹੀਂ ॥੧੯॥੬੯॥
ਤੁਹੀਂ ਤੁਹੀਂ ॥ ਤੁਹੀਂ ਤੁਹੀਂ ॥ ਤੁਹੀਂ ਤੁਹੀਂ ॥ ਤੁਹੀਂ ਤੁਹੀਂ ॥੨੦॥੭੦॥
ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਖੂਕ ਮਲਹਾਰੀ, ਗਜ ਗਦਹਾ ਬਿਭੂਤ ਧਾਰੀ, ਗਿਦੂਆ, ਮਸਾਨ ਬਾਸ, ਕਰਿਓ ਈ ਕਰਤ ਹੈਂ ॥ ਘੁਘੂ ਮਟ ਬਾਸੀ, ਲਗੇ ਡੋਲਤ ਉਦਾਸੀ, ਮ੍ਰਿਗ ਤਰਵਰ, ਸਦੀਵ ਮੋਨ ਸਾਧੇ ਈ ਮਰਤ ਹੈ ॥ ਬਿੰਦ ਕੇ ਸਧੱਯਾ,

ਤਾਹ ਹੀਜ ਕੀ ਬਡੱਯਾ ਦੇਤ; ਬੰਦਰਾ ਸਦੀਵ, ਪਾਂਇ ਨਾਂਗੇ ਹੀ ਫਿਰਤ ਹੈ ।। ਅੰਗਨਾ ਅਧੀਨ, ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੈ ਪ੍ਰਬੀਨ; ਏਕ ਗਿਆਨ ਕੇ ਬਿਹੀਨ ਛੀਨ, ਕੈਸੇ ਕੈ ਤਰਤ ਹੈ ।।੧।।੭੧।। ਭੂਤ ਬਨਚਾਰੀ, ਛਿਤ ਛਉਨਾ ਸਬੈ ਦੂਧਾਧਾਰੀ; ਪਉਨਕੇ ਅਹਾਰੀ, ਸੁ ਭੁਜੰਗ ਜਾਨੀਅਤੁ ਹੈ ।। ਤ੍ਰਿਣ ਕੇ ਭਛੱਯਾ, ਧਨ ਲੋਭ ਕੇ ਤਜੱਯਾ; ਤੇਤੋ ਗਊਅਨ ਕੇ ਜੱਯਾ, ਬ੍ਰਿਖ ਭੱਯਾ ਮਾਨੀਅਤੁ ਹੈ ।। ਨਭ ਕੇ ਉਡੱਯਾ, ਤਾਹਿ ਪੰਛੀ ਕੀ ਬਡੱਯਾ ਦੇਤ; ਬਗੁਲਾ ਬਿੜਾਲ ਬ੍ਰਿਕ, ਧਿਆਨੀ ਠਾਨੀਅਤੁ ਹੈ ।। ਜੇਤੇ ਬਡੇ ਗਿਆਨੀ, ਤਿਨੋ ਜਾਨੀ. ਪੈ ਬਖਾਨੀ ਨਾਹਿ; ਐਸੇ ਨ ਪ੍ਰਪੰਚ ਮਨ, ਭੂਲ ਆਨੀਅਤੁ ਹੈ ।।੨।।੭੨।। ਭੂਮ ਕੇ ਬਸੱਯਾ, ਤਾਹਿ ਭੂਚਰੀ ਕੇ ਜੱਯਾ ਕਹੈ; ਨਭ ਕੇ ਉਡੱਯਾ, ਸੋ ਚਿਰੱਯਾ ਕੈ ਬਖਾਨੀਐ ।। ਫਲ ਕੇ ਭਛੱਯਾ, ਤਾਹਿ ਬਾਂਦਰੀ ਕੇ ਜੱਯਾ ਕਹੈ; ਆਦਿਸ ਫਿਰੱਯਾ, ਤੇਤੋ ਭੂਤ ਕੈ ਪਛਾਨੀਐ ।। ਜਲ ਕੇ ਤਰੱਯਾ ਕੋ, ਗੰਗੇਰੀ ਸੀ ਕਹਤ ਜਗ; ਆਗ ਕੇ ਭਛੱਯਾ, ਸੋ ਚਕੋਰ ਸਮ ਮਾਨੀਐ ।। ਸੂਰਜ ਸਿਵੱਯਾ, ਤਾਹਿ ਕਉਲ ਕੀ ਬਡਾਈ ਦੇਤ; ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਸਿਵੱਯਾ, ਕੌ ਕਵੀ ਕੈ ਪਹਿਚਾਨੀਐ ।।੩।।੭੩।। ਨਾਰਾਇਣ ਕੱਛ ਮੱਛ, ਤਿੰਦੂਆ ਕਹਤ ਸਭ; ਕਉਲ ਨਾਭ ਕਉਲ ਜਿਹ, ਤਾਲ ਮੈ ਰਹਤੁ ਹੈ ।। ਗੋਪੀ ਨਾਥ ਗੂਜਰ, ਗੁਪਾਲ ਸਬੈ ਧੇਨਚਾਰੀ; ਰਿਖੀਕੇਸ ਨਾਮ ਕੈ,

ਮਹੰਤ ਲਹੀਅਤੁ ਹੈ ।। ਮਾਧਵ ਭਵਰ ਔ ਅਟੇਰੂ ਕੋ, ਕਨ੍ਹਯਾ ਨਾਮ, ਕੰਸ ਕੋ ਬਧੱਯਾ,
ਜਮਦੂਤ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ ।। ਮੂੜ ਰੂੜ ਪੀਟਤ, ਨ ਗੂੜਤਾ ਕੋ ਭੇਦ ਪਾਵੈ; ਪੂਜਤ ਨ ਤਾਹਿ,
ਜਾਕੇ ਰਾਖੇ ਰਹੀਅਤੁ ਹੈ ।।੪।।੭੪।। ਬਿਸ੍ਵਪਾਲ ਜਗਤਕਾਲ, ਦੀਨਦਿਆਲ ਬੈਰੀ ਸਾਲ;
ਸਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ, ਜਮ ਜਾਲ ਤੇ ਰਹਤੁ ਹੈ ।। ਜੋਗੀ ਜਟਾਂ ਧਾਰੀ, ਸਤੀ ਸਾਚੇ ਬਡੇ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ;
ਧਿਆਨ ਕਾਜ ਭੂਖ ਪਿਆਸ, ਦੇਹ ਪੈ ਸਹਤ ਹੈ ।। ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਜਲ ਹੋਮ,
ਪਾਵਕ ਪਵਨ ਹੋਮ; ਅਧੋ ਮੁਖ ਏਕ ਪਾਂਇ ਠਾਢੇ, ਨ ਬਹਤ ਹੈ ।। ਮਾਨਵ ਫਨਿੰਦ,
ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਨ ਪਾਵੈ ਭੇਦ; ਬੇਦ ਔ ਕਤੇਬ, ਨੇਤ ਨੇਤ ਕੈ ਕਹਤ ਹੈ ।।੫।।੭੫।।
ਨਾਚਤ ਫਿਰਤ ਮੋਰ, ਬਾਦਰ ਕਰਤ ਘੋਰ; ਦਾਮਨੀ ਅਨੇਕ ਭਾਉ, ਕਰਿਓ ਈ ਕਰਤ ਹੈ ।।
ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਤੇ ਸੀਤਲ, ਨ ਸੂਰਜ ਤੇ ਤਪਤ ਤੇਜ; ਇੰਦ੍ਰ ਸੋਂ ਨ ਰਾਜਾ, ਭਵ ਭੂਮ ਕੋ ਭਰਤ ਹੈ ।।
ਸਿਵ ਸੇ ਤਪਸੀ, ਆਦਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇ ਨ ਬੇਦ ਚਾਰੀ; ਸਨਤ ਕੁਮਾਰ ਸੀ, ਤਪੱਸਿਆ,
ਨ ਅਨਤ ਹੈ ।। ਗਿਆਨ ਕੇ ਬਿਹੀਨ, ਕਾਲ ਫਾਸ ਕੇ ਅਧੀਨ; ਸਦਾ ਜੁਗਨ ਕੀ ਚਉਕਰੀ,
ਫਿਰਾਏ ਈ ਫਿਰਤ ਹੈ ।।੬।।੭੬।। ਏਕ ਸਿਵ ਭਏ, ਏਕ ਗਏ, ਏਕ ਫੇਰ ਭਏ;
ਰਾਮਚੰਦ੍ਰ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕੇ, ਅਵਤਾਰ ਭੀ ਅਨੇਕ ਹੈ ।। ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਰੁ ਬਿਸਨ ਕੇਤੇ,

ਬੇਦ ਔ ਪੁਰਾਨ ਕੇਤੇ; ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਸਮੂਹਨ ਕੈ, ਹੁਇ ਹੁਇ ਬਿਤਏ ਹੈ ।। ਮੋਨਦੀ ਮਦਾਰ ਕੇਤੇ, ਅਸੁਨੀ ਕੁਮਾਰ ਕੇਤੇ; ਅੰਸਾ ਅਵਤਾਰ ਕੇਤੇ, ਕਾਲ ਬਸ ਭਏ ਹੈ ।। ਪੀਰ ਔ ਪਿਕਾਂਬਰ ਕੇਤੇ, ਗਨੇ ਨ ਪਰਤ ਏਤੇ; ਭੂਮ ਹੀ ਤੇ ਹੁਇ ਕੈ, ਫੇਰਿ ਭੂਮ ਹੀ ਮਿਲਏ ਹੈ ।।੭।।੭੭।। ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਬ੍ਰਹਮ ਚਾਰੀ, ਬਡੇ ਬਡੇ ਛਤ੍ਰਧਾਰੀ; ਛਤ੍ਰ ਹੀ ਕੀ ਛਾਇਆ, ਕਈ ਕੋਸ ਲੌ ਚਲਤ ਹੈ ।। ਬਡੇ ਬਡੇ ਰਾਜਨ ਕੇ, ਦਾਬਤਿ ਫਿਰਤਿ ਦੇਸ; ਬਡੇ ਬਡੇ ਰਾਜਨ ਕੇ, ਦ੍ਰੂਪ ਕੋ ਦਲਤੁ ਹੈ ।। ਮਾਨ ਸੇ ਮਹੀਪ, ਔ ਦਿਲੀਪ ਕੈਸੇ ਛੱਤ੍ਰਧਾਰੀ; ਬਡੋ ਅਭਿਮਾਨ, ਭੁਜ ਦੰਡ ਕੋ ਕਰਤ ਹੈ ।। ਦਾਰਾ ਸੇ ਦਿਲੀਸਰ, ਦ੍ਰੂਜੋਧਨ ਸੇ ਮਾਨਧਾਰੀ; ਭੋਗਭੋਗ ਭੂਮ, ਅੰਤ ਭੂਮ ਮੈ ਮਿਲਤ ਹੈ ।।੮।।੭੮।। ਸਿਜਦੇ ਕਰੇ ਅਨੇਕ, ਤੋਪਚੀ ਕਪਟ ਭੇਸ; ਪੋਸਤੀ ਅਨੇਕ ਦਾ, ਨਿਵਾਵਤ ਹੈ ਸੀਸ ਕੌ ।। ਕਹਾ ਭਇਓ ਮੱਲ ਜੌ ਪੈ, ਕਾਢਤ ਅਨੇਕ ਡੰਡ; ਸੋ ਤੌ ਨ ਡੰਡੌਤ, ਅਸਟਾਂਗ ਅਥਤੀਸ ਕੌ ।। ਕਹਾ ਭਇਓ ਰੋਗੀ, ਜੋ ਪੈ ਡਾਰਿਓ ਰਹਿਓ ਉਰਧ ਮੁਖ; ਮਨ ਤੇ ਨ ਮੂੰਡ ਨਿਹਰਾਯੋ, ਆਦਿ ਈਸ ਕੌ ।। ਕਾਮਨਾ ਅਧੀਨ, ਸਦਾ ਦਾਮਨਾ ਪ੍ਰਬੀਨ; ਏਕ ਭਾਵਨਾ ਬਿਹੀਨ, ਕੈਸੇ ਪਾਵੈ ਜਗਦੀਸ ਕੌ ।।੯।।੭੯।। ਸੀਸ ਪਟਕਤ, ਜਾਕੇ ਕਾਨ ਮੈ ਖਜੂਰਾ ਧਸੈ; ਮੂੰਡ ਛਟਕਤ,

ਮਿਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ ਹੂੰ ਕੇ ਸੋਕ ਸੌਂ ॥ ਆਕ ਕੋ ਚਰੱਯਾ, ਫਲਫੂਲ ਕੋ ਭਛੱਯਾ; ਸਦਾ ਬਨ ਕੋ ਭ੍ਰਮੱਯਾ,
ਅਉਰ ਦੂਸਰੋ ਨ ਬੋਕ ਸੌਂ ॥ ਕਹਾ ਭਯੋ ਭੇਡ, ਜੋ ਘਸਤ ਸੀਸ ਬ੍ਰਿਛਨ ਸੌਂ;
ਮਾਟੀ ਕੋ ਭਛੱਯਾ ਬੋਲ, ਪੂਛ ਲੀਜੈ ਜੋਕ ਸੌਂ ॥ ਕਾਮਨਾ ਅਧੀਨ, ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੈ ਪ੍ਰਬੀਨ;
ਏਕ ਭਾਵਨਾ ਬਿਹੀਨ, ਕੈਸੇ ਭੇਟੈ ਪਰਲੋਕ ਸੌਂ ॥੧੦॥੮੦॥ ਨਾਚਿਓ ਈ ਕਰਤ ਮੋਰ,
ਦਾਦਰ ਕਰਤ ਸ਼ੋਰ; ਸਦਾ ਘਨਘੋਰ ਘਨ, ਕਰਿਓ ਈ ਕਰਤ ਹੈ ॥ ਏਕ ਪਾਂਇ ਠਾਢੇ,
ਸਦਾ ਬਨਮੈ ਰਹਤ ਬ੍ਰਿਛ; ਫੂਕ ਫੂਕ ਪਾਂਵ ਭੂਮ, ਸ੍ਰਾਵਗ ਧਰਤ ਹੈ ॥ ਪਾਹਨ ਅਨੇਕ ਜੁਗ,
ਏਕ ਠਉਰ ਬਾਸੁ ਕਰੈ; ਕਾਗ ਅਉਰ ਚੀਲ, ਦੇਸਦੇਸ ਬਿਚਰਤ ਹੈ ॥ ਗਿਆਨ ਕੇ ਬਿਹੀਨ,
ਮਹਾ ਦਾਨ ਮੈ ਨ ਹੂਜੈ ਲੀਨ; ਭਾਵਨਾ ਯਕੀਨ ਦੀਨ, ਕੈਸੇ ਕੈ ਤਰਤ ਹੈ ॥੧੧॥੮੧॥
ਜੈਸੇ ਏਕ ਸ੍ਵਾਂਗੀ, ਕਹੂੰ ਜੋਗੀਆ ਬੈਰਾਗੀ ਬਨੈ; ਕਬਹੂੰ ਸੰਨਿਆਸ ਭੇਸ, ਬਨ ਕੈ ਦਿਖਾਵਈ ॥
ਕਹੂੰ ਪਉਨ ਹਾਰੀ, ਕਹੂੰ ਬੈਠੇ ਲਾਇ ਤਾਰੀ; ਕਹੂੰ ਲੋਭ ਕੀ ਖੁਮਾਰੀ, ਸੌਂ ਅਨੇਕ ਗੁਨ ਗਾਵਈ ॥
ਕਹੂੰ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ, ਕਹੂੰ ਹਾਥ ਪੈ ਲਗਾਵੈ ਬਾਰੀ; ਕਹੂੰ ਡੰਡਧਾਰੀ ਹੁਇ ਕੈ, ਲੋਗਨ ਭ੍ਰਮਾਵਈ ॥
ਕਾਮਨਾ ਅਧੀਨ, ਪਰਿਓ ਨਾਚਤ ਹੈ ਨਾਚਨ ਸੋ; ਗਿਆਨ ਕੇ ਬਿਹੀਨ,
ਕੈਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਪਾਵਈ ॥੧੨॥੮੨॥ ਪੰਚ ਬਾਰ ਗੀਦਰ, ਪੁਕਾਰੇ ਪਰੇ ਸੀਤ ਕਾਲ;

ਕੁੰਚਰ ਔ ਗਦਹਾ, ਅਨੇਕ ਦਾ ਪੁਕਾਰ ਹੀ ।। ਕਹਾ ਭਯੋ ਜੋ ਪੈ, ਕਲਵੱਤ੍ਰ ਲੀਓ ਕਾਂਸੀ ਬੀਚ; ਚੀਰ ਚੀਰ ਚੋਰਟਾ, ਕੁਠਾਰਨ ਸੌ ਮਾਰਹੀ ।। ਕਹਾ ਭਇਓ ਫਾਸੀ ਡਾਰ, ਬੂਡਿਓ ਜੜ ਗੰਗਧਾਰ; ਡਾਰ ਡਾਰ ਫਾਸ ਠਗ, ਮਾਰ ਮਾਰ ਡਾਰਹੀ ।। ਡੂਬੇ ਨਰਕ ਧਾਰ, ਮੂੜ ਗਿਆਨ ਕੇ ਬਿਨਾ ਬਿਚਾਰ; ਭਾਵਨਾ ਬਿਹੀਨ, ਕੈਸੇ ਗਿਆਨ ਕੋ ਬਿਚਾਰਹੀ।।੧੩।।੮੩।। ਤਾਪ ਕੇ ਸਹੇ ਤੇ, ਜੋ ਪੈ ਪਾਈਐ ਅਤਾਪ ਨਾਥ; ਤਾਪਨਾ ਅਨੇਕ ਤਨ, ਘਾਇਲ ਸਹਤ ਹੈ ।। ਜਾਪ ਕੇ ਕੀਏ ਤੇ, ਜੋ ਪੈ ਪਾਯਤ ਅਜਾਪ ਦੇਵ; ਪੂਦਨਾ ਸਦੀਵ, ਤੁਹੀ ਤੁਹੀ ਉਚਰਤ ਹੈ ।। ਨਭ ਕੇ ਉਡੇ ਤੇ, ਜੋ ਪੈ ਨਾਰਾਇਣ ਪਾਈਯਤ; ਅਨਲ ਅਕਾਸ ਪੰਛੀ, ਡੋਲਬੋ ਕਰਤ ਹੈ ।। ਆਗ ਮੈ ਜਰੇ ਤੇ, ਗਤ ਰਾਂਡ ਕੀ ਪਰਤ ਕਰ; ਪਤਾਲ ਕੇ ਬਾਸੀ, ਕਿਉ ਭੁਜੰਗ ਨ ਤਰਤ ਹੈ ।।੧੪।।੮੪।। ਕੋਊ ਭਇਓ ਮੁੰਡੀਆ, ਸੰਨਿਆਸੀ ਕੋਊ. ਜੋਗੀ ਭਇਓ; ਕੋਊ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ, ਕੋਊ ਜਤੀ ਅਨਮਾਨ ਬੋ ।। ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਕੋਊ, ਰਾਫਜੀ ਇਮਾਮ ਸਾਫੀ; ਮਾਨਸ ਕੀ ਜਾਤ ਸਬੈ, ਏਕੈ ਪਹਚਾਨਬੋ ।। ਕਰਤਾ ਕਰੀਮ ਸੋਈ, ਰਾਜਕ ਰਹੀਮ ਓਈ; ਦੂਸਰੋ ਨ ਭੇਦ ਕੋਈ, ਭੂਲ ਭ੍ਰਮ ਮਾਨਬੋ ।। ਏਕ ਹੀ ਕੀ ਸੇਵ, ਸਭਹੀ ਕੋ ਗੁਰਦੇਵ ਏਕ; ਏਕ ਹੀ ਸਰੂਪ, ਸਬੈ ਏਕੈ ਜੋਤ ਜਾਨਬੋ ।।੧੫।।੮੫।।

ਦੇਹਰਾ ਮਸੀਤ ਸੋਈ, ਪੂਜਾ ਔ ਨਿਵਾਜ ਓਈ; ਮਾਨਸ ਸਬੈ ਏਕ ਪੈ, ਅਨੇਕ ਕੋ ਭ੍ਰਮਾਉ ਹੈ ।। ਦੇਵਤਾ ਅਦੇਵ ਜੱਛ, ਗੰਧ੍ਰਬ ਤੁਰਕ ਹਿੰਦੂ; ਨਿਆਰੇ ਨਿਆਰੇ ਦੇਸਨ ਕੇ, ਭੇਸ ਕੋ ਪ੍ਰਭਾਉ ਹੈ ।। ਏਕੈ ਨੈਨ, ਏਕੈ ਕਾਨ, ਏਕੈ ਦੇਹ ਏਕੈ ਬਾਨ; ਖਾਕ ਬਾਦ ਆਤਸ, ਔ ਆਬ ਕੋ ਰਲਾਉ ਹੈ ।। ਅਲਹ ਅਭੇਖ ਸੋਈ, ਪੁਰਾਨ ਔ ਕੁਰਾਨ ਓਈ; ਏਕਹੀ ਸਰੂਪ, ਸਬੈ ਏਕ ਹੀ ਬਨਾਉ ਹੈ ।।੧੬।।੮੬।। ਜੈਸੇ ਏਕ ਆਗ ਤੇ, ਕਨੂਕਾ ਕੋਟ ਆਗ ਉਠੇ; ਨਿਆਰੇ ਨਿਆਰੇ ਹੁਇ ਕੈ, ਫੇਰਿ ਆਗ ਮੈ ਮਿਲਾਹਿਗੇ ।। ਜੈਸੇ ਏਕ ਧੂਰ ਤੇ, ਅਨੇਕ ਧੂਰ ਪੂਰਤ ਹੈ; ਧੂਰ ਕੇ ਕਨੂਕਾ, ਫੇਰ ਧੂਰ ਹੀ ਸਮਾਹਿਗੇ ।। ਜੈਸੇ ਏਕ ਨਦ ਤੇ, ਤਰੰਗ ਕੋਟ ਉਪਜਤ ਹੈ; ਪਾਂਨ ਕੇ ਤਰੰਗ, ਸਬੈ ਪਾਨ ਹੀ ਕਹਾਹਿਗੇ ।। ਤੈਸੇ ਬਿਸ੍ਵ ਰੂਪ ਤੇ, ਅਭੂਤ ਭੂਤ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇ; ਤਾਹੀ ਤੇ ਉਪਜ, ਸਬੈ ਤਾਹੀ ਮੈ ਸਮਾਹਿਗੇ ।।੧੭।।੮੭।। ਕੇਤੇ ਕੱਛ ਮੱਛ, ਕੇਤੇ ਉਨ ਕਉ ਕਰਤ ਭੱਛ; ਕੇਤੇ ਅੱਛ ਵੱਛ ਹੁਇ, ਸਪੱਛ ਉਡ ਜਾਹਿਗੇ ।। ਕੇਤੇ ਨਭ ਬੀਚ, ਅੱਛ ਪੱਛ ਕਉ ਕਰੈਗੇ ਭੱਛ; ਕੇਤਕ ਪ੍ਰਤੱਛ ਹੁਇ, ਪਚਾਇ ਖਾਇ ਜਾਹਿਗੇ ।। ਜਲ ਕਹਾ, ਥਲ ਕਹਾ, ਗਗਨ ਕੇ ਗਉਨ ਕਹਾ; ਕਾਲ ਕੇ ਬਨਾਏ ਸਬੈ, ਕਾਲ ਹੀ ਚਬਾਹਿ ਗੇ ।। ਤੇਜ ਜਿਉ ਅਤੇਜ ਮੈ,

ਅਤੇਜ ਜੈਸੇ ਤੇਜ ਲੀਨ; ਤਾਹੀ ਤੇ ਉਪਜ, ਸਬੈ ਤਾਹੀ ਮੈ ਸਮਾਹਿਗੇ ॥੧੮॥੮੮॥ ਕੂਕਤ ਫਿਰਤ ਕੇਤੇ, ਰੋਵਤ ਮਰਤ ਕੇਤੇ; ਜਲ ਮੈ ਡੁਬਤ ਕੇਤੇ, ਆਗ ਮੈ ਜਰਤ ਹੈ ॥ ਕੇਤੇ ਗੰਗ ਬਾਸੀ, ਕੇਤੇ ਮਦੀਨਾ ਮਕਾ ਨਿਵਾਸੀ; ਕੇਤਕ ਉਦਾਸੀ ਕੇ, ਭ੍ਰਮਾਏ ਈ ਫਿਰਤ ਹੈ ॥ ਕਰਵਤ ਸਹਤ ਕੇਤੇ, ਭੂਮ ਮੈ ਗਡਤ ਕੇਤੇ; ਸੂਆ ਪੈ ਚੜਤ ਕੇਤੇ, ਦੂਖ ਕਉ ਭਰਤਹੈ ॥ ਗੈਨ ਮੈ ਉਡਤ ਕੇਤੇ, ਜਲ ਮੈ ਰਹਤ ਕੇਤੇ; ਗਿਆਨ ਕੇ ਬਿਹੀਨ, ਜਕ ਜਾਰੇ ਈ ਮਰਤ ਹੈ ॥੧੯॥੮੯॥ ਸੋਧ ਹਾਰੇ ਦੇਵਤਾ, ਬਿਰੋਧ ਹਾਰੇ ਦਾਨੋ ਬਡੇ; ਬੋਧ ਹਾਰੇ ਬੋਧਕ, ਪ੍ਰਬੋਧ ਹਾਰੇ ਜਾਪਸੀ ॥ ਘਸ ਹਾਰੇ ਚੰਦਨ, ਲਗਾਇ ਹਾਰੇ ਚੋਆ ਚਾਰ; ਪੂਜ ਹਾਰੇ ਪਾਹਨ, ਚਢਾਇ ਹਾਰੇ ਲਾਪਸੀ ॥ ਗਾਹ ਹਾਰੇ ਗੋਰਨ, ਮਨਾਇ ਹਾਰੇ ਮੜੀ ਮੱਟ; ਲੀਪ ਹਾਰੇ ਭੀਤਨ, ਲਗਾਇ ਹਾਰੇ ਛਾਪਸੀ ॥ ਗਾਇ ਹਾਰੇ ਗੰਧ੍ਰਬ, ਬਜਾਇ ਹਾਰੇ ਕਿੰਨਰ ਸਬ; ਪਚ ਹਾਰੇ ਪੰਡਤ, ਤਪੰਤ ਹਾਰੇ ਤਾਪਸੀ ॥੨੦॥੯੦॥

ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਨ ਰਾਗੰ, ਨ ਰੰਗੰ, ਨ ਰੂਪੰ, ਨ ਰੇਖੰ ॥ ਨ ਮੋਹੰ, ਨ ਕ੍ਰੋਹੰ, ਨ ਦ੍ਰੋਹੰ, ਨ ਦ੍ਵੈਖੰ ॥ ਨ ਕਰਮੰ, ਨ ਭਰਮੰ, ਨ ਜਨਮੰ, ਨ ਜਾਤੰ ॥ ਨ ਮਿੱਤ੍ਰੰ, ਨ ਸੱਤ੍ਰੰ, ਨ ਪਿੱਤ੍ਰੰ, ਨ ਮਾਤੰ ॥੧॥੯੧॥ ਨ ਨੇਹੰ, ਨ ਗੇਹੰ, ਨ ਕਾਮੰ,

ਨ ਧਾਮੰ ॥ ਨ ਪੁੱਤ੍ਰੰ, ਨ ਮਿੱਤ੍ਰੰ, ਨ ਸੱਤ੍ਰੰ, ਨ ਭਾਮੰ ॥ ਅਲੇਖੰ ਅਭੇਖੰ, ਅਜੋਨੀ ਸਰੂਪੰ ॥
ਸਦਾ ਸਿੱਧਦਾ, ਬੁੱਧਦਾ, ਬਿਰਧ ਰੂਪੰ ॥੨॥੯੨॥ ਨਹੀ ਜਾਨ ਜਾਈ, ਕਛੂ ਰੂਪ ਰੇਖੰ ॥
ਕਹਾਂ ਬਾਸ ਤਾਕੋ, ਫਿਰੈ ਕਉਨ ਭੇਖੰ ॥ ਕਹਾ ਨਾਮ ਤਾਕੋ, ਕਹਾ ਕੈ ਕਹਾਵੈ ॥
ਕਹਾ ਕੈ ਬਖਾਨੋ, ਕਹੈ ਮੈ ਨ ਆਵੈ ॥੩॥੯੩॥ ਨ ਰੋਗੰ, ਨ ਸੋਗੰ; ਨ ਮੋਹੰ, ਨ ਮਾਤੰ ॥
ਨ ਕਰਮੰ, ਨ ਭਰਮੰ; ਨ ਜਨਮੰ, ਨ ਜਾਤੰ ॥ ਅਦ੍ਵੈਖੰ ਅਭੇਖੰ, ਅਜੋਨੀ ਸਰੂਪੇ ॥
ਨਮੋ ਏਕ ਰੂਪੇ, ਨਮੋ ਏਕ ਰੂਪੇ ॥੪॥੯੪॥ ਪਰੇਅੰ ਪਰਾ ਪਰਮ, ਪ੍ਰਗਿਆ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥
ਅਛੇਦੰ ਅਛੈ ਆਦਿ, ਅਦ੍ਵੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਨ ਜਾਤੰ ਨ ਪਾਤੰ, ਨ ਰੂਪੰ ਨ ਰੰਗੇ ॥
ਨਮੋ ਆਦਿ ਅਭੰਗੇ, ਨਮੋ ਆਦਿ ਅਭੰਗੇ ॥੫॥੯੫॥ ਕਿਤੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਸੇ ਕੀਟ,
ਕੋਟੈ ਉਪਾਏ ॥ ਉਸਾਰੇ ਗੜ੍ਹੇ, ਫੇਰਿ ਮੇਟੇ ਬਨਾਏ ॥ ਅਗਾਧੇ ਅਭੈ,
ਆਦਿ ਅਦ੍ਵੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਪਰੇਅੰ ਪਰਾ ਪਰਮ, ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥੬॥੯੬॥
ਨ ਆਧੰ ਨ ਬਿਆਧੰ, ਅਗਾਧੰ ਸਰੂਪੇ ॥ ਅਖੰਡਤ ਪ੍ਰਤਾਪ, ਆਦਿ ਅਛੈ ਬਿਭੂਤੇ ॥
ਨ ਜਨਮੰ ਨ ਮਰਨੰ, ਨ ਬਰਨੰ ਨ ਬਿਆਧੇ ॥ ਅਖੰਡੇ ਪ੍ਰਚੰਡੇ, ਅਦੰਡੇ ਅਸਾਧੇ ॥੭॥੯੭॥
ਨ ਨੇਹੰ ਨ ਗੇਹੰ, ਸਨੇਹੰ ਸਨਾਥੇ ॥ ਉਦੰਡੇ ਅਮੰਡੇ, ਪ੍ਰਚੰਡੇ ਪ੍ਰਮਾਥੇ ॥

ਨ ਜਾਤੇ ਨ ਪਾਤੇ, ਨ ਸੱਤ੍ਰੇ ਨ ਮਿੱਤ੍ਰੇ ॥ ਸੁ ਭੂਤੇ ਭਵਿਖੇ, ਭਵਾਨੇ ਅਚਿਤ੍ਰੇ ॥੮॥੯੮॥
ਨ ਰਾਯੰ ਨ ਰੰਕੰ, ਨ ਰੂਪੰ ਨ ਰੇਖੰ ॥ ਨ ਲੋਭੰ ਨ ਚੋਭੰ, ਅਭੂਤੰ ਅਭੇਖੰ ॥
ਨ ਸਤ੍ਰੰ ਨ ਮਿਤ੍ਰੰ, ਨ ਨੇਹੰ ਨ ਗੇਹੰ ॥ ਸਦੈਵੰ ਸਦਾ ਸਰਬ, ਸਰਬਤ੍ਰ ਸਨੇਹੰ ॥੯॥੯੯॥
ਨ ਕਾਮੰ ਨ ਕ੍ਰੋਧੰ, ਨ ਲੋਭੰ ਨ ਮੋਹੰ ॥ ਅਜੋਨੀ ਅਛੈ ਆਦਿ, ਅਦ੍ਵੈ ਅਜੋਹੰ ॥
ਨ ਜਨਮੰ ਨ ਮਰਨੰ, ਨ ਬਰਨੰ ਨ ਬਿਆਧੰ ॥ ਨ ਰੋਗੰ ਨ ਸੋਗੰ, ਅਭੈ ਨਿਰਬਿਖਾਧੰ
॥੧੦॥੧੦੦॥ ਅਛੇਦੰ ਅਭੇਦੰ, ਅਕਰਮੰ ਅਕਾਲੰ ॥ ਅਖੰਡੰ ਅਭੰਡੰ, ਪ੍ਰਚੰਡੰ ਅਪਾਲੰ ॥
ਨ ਤਾਤੰ ਨ ਮਾਤੰ, ਨ ਜਾਤੰ ਨ ਕਾਇਅੰ ॥ ਨ ਨੇਹੰ ਨ ਗੇਹੰ, ਨ ਭਰਮੰ ਨ ਭਾਇਅੰ
॥੧੧॥੧੦੧॥ ਨ ਰੂਪੰ ਨ ਭੂਪੰ, ਨ ਕਾਯੰ ਨ ਕਰਮੰ ॥ ਨ ਤ੍ਰਾਸੰ ਨ ਪ੍ਰਾਸੰ,
ਨ ਭੇਦੰ ਨ ਭਰਮੰ ॥ ਸਦੈਵੰ ਸਦਾ, ਸਿੱਧ ਬਿਰਧੰ ਸਰੂਪੇ ॥ ਨਮੋ ਏਕ ਰੂਪੇ,
ਨਮੋ ਏਕ ਰੂਪੇ ॥੧੨॥੧੦੨॥ ਨ੍ਰਿਉਕਤੰ ਪ੍ਰਭਾ, ਆਦਿ ਅਨੁਕਤੰ ਪ੍ਰਤਾਪੇ ॥
ਅਜੁਗਤੰ ਅਛੈ, ਆਦਿ ਅਵਿਕਤੇ ਅਥਾਪੇ ॥ ਬਿਭੁਗਤੰ ਅਛੈ, ਆਦਿ ਅੱਛੈ ਸਰੂਪੇ ॥
ਨਮੋ ਏਕ ਰੂਪੇ, ਨਮੋ ਏਕ ਰੂਪੇ ॥੧੩॥੧੦੩॥ ਨ ਨੇਹੰ ਨ ਗੇਹੰ, ਨ ਸੋਕੰ ਨ ਸਾਕੰ ॥
ਪਰੇਅੰ ਪਵਿਤ੍ਰੰ, ਪੁਨੀਤੰ ਅਤਾਕੰ ॥ ਨ ਜਾਤੰ ਨ ਪਾਤੰ, ਨ ਮਿੱਤ੍ਰੰ ਨ ਮੰਤ੍ਰੇ ॥ ਨਮੋ ਏਕ ਤੰਤ੍ਰੇ,

ਨਮੋ ਏਕ ਤੰਤ੍ਰੇ ।।੧੪।।੧੦੪।। ਨ ਧਰਮੰ ਨ ਭਰਮੰ, ਨ ਸਰਮੰ ਨ ਸਾਕੇ ।। ਨ ਬਰਮੰ ਨ ਚਰਮੰ, ਨ ਕਰਮੰ ਨ ਬਾਕੇ ।। ਨ ਸੱਤ੍ਰੰ ਨ ਮਿੱਤ੍ਰੰ, ਨ ਪੁੱਤ੍ਰੰ ਸਰੂਪੇ ।। ਨਮੋ ਆਦਿ ਰੂਪੇ, ਨਮੋ ਆਦਿ ਰੂਪੇ ।।੧੫।।੧੦੫।। ਕਹੂੰ ਕੰਜ ਕੇ, ਮੰਜ ਕੇ, ਭਰਮ ਭੂਲੇ ।। ਕਹੂੰ ਰੰਕ ਕੇ, ਰਾਜ ਕੇ, ਧਰਮ ਅਲੂਲੇ ।। ਕਹੂੰ ਦੇਸ ਕੇ, ਭੇਸ ਕੇ, ਧਰਮ ਧਾਮੇ ।। ਕਹੂੰ ਰਾਜ ਕੇ, ਸਾਜ ਕੇ, ਬਾਜ ਤਾਮੇ ।।੧੬।।੧੦੬।। ਕਹੂੰ ਅਛ੍ਰ ਕੇ, ਪਛ੍ਰ ਕੇ, ਸਿੱਧ ਸਾਧੇ ।। ਕਹੂੰ ਸਿੱਧ ਕੇ, ਬੁੱਧਿ ਕੇ, ਬ੍ਰਿਧ ਲਾਧੇ ।। ਕਹੂੰ ਅੰਗ ਕੇ, ਰੰਗ ਕੇ, ਸੰਗਿ ਦੇਖੇ ।। ਕਹੂੰ ਜੰਗ ਕੇ, ਰੰਗ ਕੇ, ਰੰਗ ਪੇਖੇ ।।੧੭।।੧੦੭।। ਕਹੂੰ ਧਰਮ ਕੇ, ਕਰਮ ਕੇ, ਹਰਮ ਜਾਨੇ ।। ਕਹੂੰ ਧਰਮ ਕੇ, ਕਰਮ ਕੇ, ਭਰਮ ਮਾਨੇ ।। ਕਹੂੰ ਚਾਰ ਚੇਸਟਾ, ਕਹੂੰ ਚਿਤ੍ਰ ਰੂਪੰ ।। ਕਹੂੰ ਪਰਮ ਪ੍ਰਗਯਾ, ਕਹੂੰ ਸਰਬ ਭੂਪੰ ।।੧੮।।੧੦੮।। ਕਹੂੰ ਨੇਹ ਗ੍ਰੇਹੰ, ਕਹੂੰ ਦੇਹ ਦੋਖੰ ।। ਕਹੂੰ ਅਉਖਧੀ, ਰੋਗ ਕੇ ਸੋਕ ਸੋਖੰ ।। ਕਹੂੰ ਦੇਵ ਬਿੱਦਿਆ, ਕਹੂੰ ਦੈਤ ਬਾਨੀ ।। ਕਹੂੰ ਜੱਛ ਗੰਧ੍ਰਬ, ਕਿੰਨਰ ਕਹਾਨੀ ।।੧੯।।੧੦੯।। ਕਹੂੰ ਰਾਜਸੀ, ਸਾਤਕੀ, ਤਾਮਸੀ ਹੋ ।। ਕਹੂੰ ਜੋਗ ਬਿੱਦਿਆ ਧਰੇ, ਤਾਪਸੀ ਹੋ ।। ਕਹੂੰ ਰੋਗ ਰਹਤਾ, ਕਹੂੰ ਜੋਗ ਜੁਗਤੰ ।। ਕਹੂੰ ਭੂਮ ਕੀ ਭੁਗਤ ਮੈ,

ਭਰਮ ਭੁਗਤੰ ।।੨੦।।੧੧੦।। ਕਹੂੰ ਦੇਵ ਕੰਨਿਆ, ਕਹੂੰ ਦਾਨਵੀ ਹੋ ।। ਕਹੂੰ ਜੱਛ, ਬਿਦਿਆ ਧਰੇ, ਮਾਨਵੀ ਹੋ ।। ਕਹੂੰ ਰਾਜਸੀ ਹੋ, ਕਹੂੰ ਰਾਜ ਕੰਨਿਆ ।। ਕਹੂੰ ਸ੍ਰਿਸਟਿਕੀ, ਪ੍ਰਿਸਟਕੀ, ਰਿਸਟ ਪੰਨਿਆ ।।੨੧।।੧੧੧।। ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਬਿੱਦਿਆ, ਕਹੂੰ ਬਿਓਮ ਬਾਨੀ ।। ਕਹੂੰ ਕੋਕ ਕੀ, ਕਾਬ ਕਥੈ ਕਹਾਨੀ ।। ਕਹੂੰ ਅਦ੍ਰ ਸਾਰੰ, ਕਹੂੰ ਭਦ੍ਰ ਰੂਪੰ ।। ਕਹੂੰ ਮੱਦ੍ਰ ਬਾਨੀ, ਕਹੂੰ ਛੱਦ੍ਰ ਸਰੂਪੰ ।।੨੨।।੧੧੨।। ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਬਿਦਿਆ, ਕਹੂੰ ਕਾਬ ਰੂਪੰ ।। ਕਹੂੰ ਚੇਸਟਾ ਚਾਰ, ਚਿਤ੍ਰੰ ਸਰੂਪੰ ।। ਕਹੂੰ ਪਰਮ ਪੁਰਾਨ ਕੋ, ਪਾਰ ਪਾਵੈ ।। ਕਹੂੰ ਬੈਠ ਕੁਰਾਨ ਕੇ, ਗੀਤ ਗਾਵੈ ।।੨੩।।੧੧੩।। ਕਹੂੰ ਸੁੱਧ ਸੇਖੰ, ਕਹੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਧਰਮੰ ।। ਕਹੂੰ ਬ੍ਰਿਧ ਅਵਸਥਾ, ਕਹੂੰ ਬਾਲ ਕਰਮੰ ।। ਕਹੂੰ ਜੁਆਲ ਸਰੂਪੰ, ਜਰਾ ਰਹਤ ਦੇਹੰ ।। ਕਹੂੰ ਨੇਹ ਦੇਹੰ, ਕਹੂੰ ਤਿਆਗ ਗ੍ਰੇਹੰ ।।੨੪।।੧੧੪।। ਕਹੂੰ ਜੋਗ ਭੋਗੰ, ਕਹੂੰ ਰੋਗ ਰਾਗੰ ।। ਕਹੂੰ ਰੋਗ ਹਰਤਾ, ਕਹੂੰ ਭੋਗ ਤਿਆਗੰ ।। ਕਹੂੰ ਰਾਜ ਸਾਜੰ, ਕਹੂੰ ਰਾਜ ਰੀਤੰ ।। ਕਹੂੰ ਪੂਰਣ ਪ੍ਰਗਿਆ, ਕਹੂੰ ਪਰਮ ਪ੍ਰੀਤੰ ।।੨੫।।੧੧੫।। ਕਹੂੰ ਆਰਬੀ, ਤੋਰਕੀ, ਪਾਰਸੀ ਹੋ ।। ਕਹੂੰ ਪਹਲਵੀ, ਪਸਤਵੀ, ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਹੋ ।। ਕਹੂੰ ਦੇਸ ਭਾਖਿਆ, ਕਹੂੰ ਦੇਵ ਬਾਨੀ ।। ਕਹੂੰ ਰਾਜ ਬਿਦਿਆ, ਕਹੂੰ ਰਾਜ ਧਾਨੀ ।।੨੬।।੧੧੬।।

ਕਹੂੰ ਮੰਤ੍ਰ ਬਿਦਿਆ, ਕਹੂੰ ਤੰਤ੍ਰ ਸਾਰੰ ॥ ਕਹੂੰ ਜੰਤ੍ਰ ਰੀਤੰ, ਕਹੂੰ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰੰ ॥ ਕਹੂੰ ਹੋਮ ਪੂਜਾ, ਕਹੂੰ ਦੇਵ ਅਰਚਾ ॥ ਕਹੂੰ ਪਿੰਗੁਲਾ ਚਾਰਣੀ, ਗੀਤ ਚਰਚਾ ॥੨੭॥੧੧੭॥ ਕਹੂੰ ਬੀਨ ਬਿਦਿਆ, ਕਹੂੰ ਗਾਨ ਗੀਤੰ ॥ ਕਹੂੰ ਮਲੇਛ ਭਾਖਿਆ, ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਰੀਤੰ ॥ ਕਹੂੰ ਨ੍ਰਿਤ ਬਿਦਿਆ, ਕਹੂੰ ਨਾਗ ਬਾਨੀ ॥ ਕਹੂੰ ਗਾਰੜੂ ਗੂੜ, ਕਥੈ ਕਹਾਨੀ ॥੨੮॥੧੧੮॥ ਕਹੂੰ ਅਛਰਾ, ਪਛਰਾ, ਮਛਰਾ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਬੀਰ ਬਿਦਿਆ, ਅਭੂਤੰ ਪ੍ਰਭਾ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਛੈਲ. ਛਾਲਾ ਧਰੇ, ਛਤ੍ਰ ਧਾਰੀ ॥ ਕਹੂੰ ਰਾਜ ਸਾਜੰ, ਧਿਰਾਜਾਧਿਕਾਰੀ ॥੨੯॥੧੧੯॥ ਨਮੋ ਨਾਥ ਪੂਰੇ, ਸਦਾ ਸਿਧ ਦਾਤਾ ॥ ਅਛੇਦੀ ਅਛੈ ਆਦਿ, ਅਦ੍ਵੈ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਨ ਤ੍ਰਸਤੰ, ਨ ਗ੍ਰਸਤੰ, ਸਮਸਤੰ ਸਰੂਪੇ ॥ ਨਮਸਤੰ, ਨਮਸਤੰ, ਤੁਅਸਤੰ, ਅਭੂਤੇ ॥੩੦॥੧੨੦॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ ॥ ਅਬਯਕਤ ਤੇਜ, ਅਨਭਉ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਅਛੈ ਸਰੂਪ, ਅਦ੍ਵੈ ਅਨਾਸ ॥ ਅਨਤੁਟ ਤੇਜ, ਅਨਖੁਟ ਭੰਡਾਰ ॥ ਦਾਤਾ ਦੁਰੰਤ, ਸਰਬੰ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥੧॥੧੨੧॥ ਅਨਭੂਤ ਤੇਜ, ਅਨਛਿਜ ਗਾਤ ॥ ਕਰਤਾ ਸਦੀਵ, ਹਰਤਾ ਸਨਾਤ ॥ ਆਸਨ ਅਡੋਲ, ਅਨਭੂਤ ਕਰਮ ॥ ਦਾਤਾ ਦਇਆਲ, ਅਨਭੂਤ ਧਰਮ ॥੨॥੧੨੨॥

ਜਿਹ ਸਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ, ਨਹੀ ਜਨਮ ਜਾਤ ॥ ਜਿਹ ਪੁਤ੍ਰ ਭ੍ਰਾਤ, ਨਹੀ ਮਿਤ੍ਰ ਮਾਤ ॥
ਜਿਹ ਕਰਮ ਭਰਮ, ਨਹੀ ਧਰਮ ਧਿਆਨ ॥ ਜਿਹ ਨੇਹ ਗੇਹ, ਨਹੀ ਬਿਓਤ ਬਾਨ ॥੩॥੧੨੩॥
ਜਿਹ ਜਾਤ ਪਾਤ, ਨਹੀ ਸਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ॥ ਜਿਹ ਨੇਹ ਗੇਹ, ਨਹੀ ਚਿਹਨ ਚਿਤ੍ਰ ॥
ਜਿਹ ਰੰਗ ਰੂਪ, ਨਹੀ ਰਾਗ ਰੇਖ ॥ ਜਿਹ ਜਨਮ ਜਾਤ, ਨਹੀ ਭਰਮ ਭੇਖ ॥੪॥੧੨੪॥
ਜਿਹ ਕਰਮ ਭਰਮ, ਨਹੀ ਜਾਤ ਪਾਤ ॥ ਨਹੀ ਨੇਹ ਗੇਹ, ਨਹੀ ਪਿਤ੍ਰ ਮਾਤ ॥
ਜਿਹ ਨਾਮ ਥਾਮ, ਨਹੀ ਬਰਗ ਬਿਆਧ ॥ ਜਿਹ ਰੋਗ ਸੋਗ, ਨਹੀ ਸਤ੍ਰ ਸਾਧ ॥੫॥੧੨੫॥
ਜਿਹ ਤ੍ਰਾਸ ਵਾਸ, ਨਹੀ ਦੇਹ ਨਾਸ ॥ ਜਿਹ ਆਦਿ ਅੰਤ, ਨਹੀ ਰੂਪ ਰਾਸ ॥
ਜਿਹ ਰੋਗ ਸੋਗ, ਨਹੀ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ॥ ਜਿਹ ਤ੍ਰਾਸ ਆਸ, ਨਹੀ ਭੂਮ ਭੁਗਤਿ ॥੬॥੧੨੬॥
ਜਿਹ ਕਾਲ ਬਿਆਲ, ਕਟਿਓ ਨ ਅੰਗ ॥ ਅਛੈ ਸਰੂਪ, ਅਖੈ ਅਭੰਗ ॥
ਜਿਹ ਨੇਤ ਨੇਤ, ਉਚਰੰਤ ਬੇਦ ॥ ਜਿਹ ਅਲਖ ਰੂਪ, ਕਥਤ ਕਤੇਬ ॥੭॥੧੨੭॥
ਜਿਹ ਅਲਖ ਰੂਪ, ਆਸਨ ਅਡੋਲ ॥ ਜਿਹ ਅਮਿਤ ਤੇਜ, ਅਛੈ ਅਤੋਲ ॥
ਜਿਹ ਧਿਆਨ ਕਾਜ, ਮੁਨ ਜਨ ਅਨੰਤ ॥ ਕਈ ਕਲਪ, ਜੋਗ ਸਾਧਤ. ਦੁਰੰਤ ॥੮॥੧੨੮॥
ਤਨ ਸੀਤ ਘਾਮ, ਬਰਖਾ ਸਹੰਤ ॥ ਕਈ ਕਲਪ, ਏਕ ਆਸਨ ਬਿਤੰਤ ॥

ਕਈ ਜਤਨ, ਜੋਗ ਬਿੱਦਿਆ ਬਿਚਾਰ ।। ਸਾਧੰਤ ਤਦਪ, ਪਾਵਤ ਨ ਪਾਰ ।।੯।।੧੨੯।।
ਕਈ ਉਰਧ ਬਾਹ, ਦੇਸਨ ਭ੍ਰਮੰਤ ।। ਕਈ ਉਰਧ, ਮੱਧ ਪਾਵਕ ਝੁਲੰਤ ।।
ਕਈ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ, ਉਚਰੰਤ ਬੇਦ ।। ਕਈ ਕੋਕ ਕਾਬ, ਕੱਥਤ ਕਤੇਬ ।।੧੦।।੧੩੦।।
ਕਈ ਅਗਨ ਹੋਤ੍ਰ, ਕਈ ਪਉਨ ਅਹਾਰ ।। ਕਈ ਕਰਤ ਕੋਟ, ਮ੍ਰਿਤ ਕੋ ਅਹਾਰ ।।
ਕਈ ਕਰਤ, ਸਾਕ ਪੈ ਪਤ੍ਰ ਭੱਛ ।। ਨਹੀ ਤਦਪ, ਦੇਵ ਹੋਵਤ ਪ੍ਰਤੱਛ ।।੧੧।।੧੩੧।।
ਕਈ ਗੀਤ ਗਾਨ, ਗੰਧ੍ਰਬ ਰੀਤ ।। ਕਈ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ, ਬਿੱਦਿਆ ਪ੍ਰਤੀਤ ।।
ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਰੀਤ, ਜਗਿਆਦਿ ਕਰਮ।। ਕਹੂੰ ਅਗਨ ਹੋਤ੍ਰ, ਕਹੂੰ ਤੀਰਥ ਧਰਮ॥੧੨॥੧੩੨॥
ਕਈ ਦੇਸ ਦੇਸ, ਭਾਖਾ ਰਟੰਤ ।। ਕਈ ਦੇਸ ਦੇਸ, ਬਿੱਦਿਆ ਪੜ੍ਹੰਤ ।।
ਕਈ ਕਰਤ, ਭਾਂਤ ਭਾਂਤਨ ਬਿਚਾਰ ।। ਨਹੀ ਨੈਕ, ਤਾਸ ਪਾਯਤ ਨ ਪਾਰ ।।੧੩।।੧੩੩।।
ਕਈ ਤੀਰਥ ਤੀਰਥ, ਭਰਮਤ ਸੁ ਭਰਮ ।। ਕਈ ਅਗਨ ਹੋਤ੍ਰ, ਕਈ ਦੇਵ ਕਰਮ ।।
ਕਈ ਕਰਤ, ਬੀਰ ਬਿਦਿਆ ਬਿਚਾਰ ।। ਨਹੀ ਤਦਪ, ਤਾਸ ਪਾਯਤ ਨ ਪਾਰ॥੧੪॥੧੩੪॥
ਕਹੂੰ ਰਾਜ ਰੀਤ, ਕਹੂੰ ਜੋਗ ਧਰਮ ।। ਕਈ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਸਤ੍ਰ, ਉਚਰਤ ਸੁ ਕਰਮ ।।
ਨਿਉਲੀ ਆਦਿ ਕਰਮ, ਕਹੂੰ ਹਸਤ ਦਾਨ ।। ਕਹੂੰ ਅਸ੍ਵਮੇਧ, ਮਖਕੋ ਬਖਾਨ ।।੧੫।।੧੩੫।।

ਕਹੂੰ ਕਰਤ, ਬ੍ਰਹਮ ਬਿੱਦਿਆ ਬਿਚਾਰ ।। ਕਹੂੰ ਜੋਗ ਰੀਤ, ਕਹੂੰ ਬਿਰਧ ਚਾਰ ।।
ਕਹੂੰ ਕਰਤ, ਜੱਛ ਗੰਧਰਬ ਗਾਨ ।। ਕਹੂੰ ਧੂਪ ਦੀਪ, ਕਹੂੰ ਅਰਘ ਦਾਨ ।।੧੬।।੧੩੬।।
ਕਹੂੰ ਪਿਤ੍ਰ ਕਰਮ, ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਰੀਤ ।। ਕਹੂੰ ਨ੍ਰਿਤ ਨਾਚ, ਕਹੂੰ ਗਾਨ ਗੀਤ ।।
ਕਹੂੰ ਕਰਤ, ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਉਚਾਰ ।। ਕਈ ਭਜਤ, ਏਕ ਪਗ ਨਿਰਾਧਾਰ ।।੧੭।।੧੩੭।।
ਕਈ ਨੇਹ ਦੇਹ, ਕਈ ਗੇਹ ਵਾਸ ।। ਕਈ ਭ੍ਰਮਤ, ਦੇਸ ਦੇਸਨ ਉਦਾਸ ।।
ਕਈ ਜਲ ਨਿਵਾਸ, ਕਈ ਅਗਨ ਤਾਪ।। ਕਈ ਜਪਤ, ਉਰਧ ਲਟਕੰਤ ਜਾਪ।।੧੮।।੧੩੮।।
ਕਈ ਜਪਤ, ਜੋਗ ਕਲਪੰ ਪ੍ਰਜੰਤ ।। ਨਹੀ ਤਦਪ, ਤਾਸ ਪਾਯਤ ਨ ਅੰਤ ।।
ਕਈ ਕਰਤ ਕੋਟ, ਬਿੱਦਿਆ ਬਿਚਾਰ ।। ਨਹੀ ਤਦਪ, ਦਿਸਟਿ ਦੇਖੇ ਮੁਰਾਰ ।।੧੯।।੧੩੯।।
ਬਿਨ ਭਗਤਿ ਸਕਤ, ਨਹੀ ਪਰਤ ਪਾਨ ।। ਬਹੁ ਕਰਤ ਹੋਮ, ਅਰ ਜੱਗ ਦਾਨ ।।
ਬਿਨ ਏਕ ਨਾਮ, ਇਕ ਚਿੱਤ ਲੀਨ ।। ਫੋਕਟੋ ਸਰਬ, ਧਰਮਾ ਬਿਹੀਨ ।।੨੦।।੧੪੦।।

ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ।। ਤੋਟਕ ਛੰਦ ।।

ਜੈ ਜੰਪਹੁ, ਜੁੱਗਣ ਜੂਹ ਜੁਅੰ ।। ਭੈ ਕੰਪਹੁ, ਮੇਰ ਪਯਾਲ ਭੁਅੰ ।।
ਤਪ ਤਾਪਸ, ਸਰਬ ਜਲੇਰ ਥਲੰ ।। ਧਨ ਉਚਰਤ, ਇੰਦ੍ਰ ਕੁਮੇਰ ਬਲੰ ।।੧।।੧੪੧।।

ਅਨਖੇਦ ਸਰੂਪ, ਅਭੇਦ ਅਭਿਅੰ ।। ਅਨਖੰਡ ਅਭੂਤ, ਅਛੇਦ ਅਛਿਅੰ ।।
ਅਨ ਕਾਲ ਅਪਾਲ, ਦਿਆਲ ਅਸੁਅੰ ।। ਜਿਹ ਠਟੀਅੰ, ਮੇਰ ਅਕਾਸ ਭੁਅੰ ।।੨।।੧੪੨।।
ਅਨਖੰਡ ਅਮੰਡ, ਪ੍ਰਚੰਡ ਨਰੰ ।। ਜਿਹ ਰਚੀਅੰ, ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਬਰੰ ।।
ਸਭ ਕੀਨੀ ਦੀਨ, ਜਿਮੀਨ ਜਮਾ ।। ਜਿਹ ਰਚੀਅੰ, ਸਰਬ ਮਕੀਨ ਮਕਾ ।।੩।।੧੪੩।।
ਜਿਹ ਰਾਗ ਨ, ਰੂਪ ਨ ਰੇਖ ਰੁਖੰ ।। ਜਿਹ ਤਾਪ ਨ, ਸਾਪ ਨ ਸੋਕ ਸੁਖੰ ।।
ਜਿਹ ਰੋਗ ਨ, ਸੋਗ ਨ ਭੋਗ ਭੁਖੰ ।। ਜਿਹ ਖੇਦ ਨ, ਭੇਦ ਨ ਛੇਦ ਛਖੰ ।।੪।।੧੪੪।।
ਜਿਹ ਜਾਤ ਨ, ਪਾਤ ਨ ਮਾਤ ਪਿਤੰ ।। ਜਿਹ ਰਚੀਅੰ, ਛਤ੍ਰੀ ਛਤ੍ਰ ਛਿਤੰ ।।
ਜਿਹ ਰਾਗ ਨ, ਰੇਖ ਨ ਰੋਗ ਭਣੰ ।। ਜਿਹ ਦ੍ਵੈਖ ਨ, ਦਾਗ ਨ, ਦੋਖ ਗਣੰ ।।੫।।੧੪੫।।
ਜਿਹ ਅੰਡਹ ਤੇ, ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਰਚਿਓ ।। ਦਸ ਚਾਰ ਕਰੀ, ਨਵ ਖੰਡ ਸੱਚਿਓ ।।
ਰਜ ਤਾਮਸ, ਤੇਜ ਅਤੇਜ ਕੀਓ ।। ਅਨਭਉ ਪਦ ਆਪ, ਪ੍ਰਚੰਡ ਲੀਓ ।।੬।।੧੪੬।।
ਸ੍ਰਿਅ ਸਿੰਧਰ, ਬਿੰਧ ਨਗਿੰਦ ਨਗੰ ।। ਸ੍ਰਿਅ ਜੱਛ ਗੰਧ੍ਰਬ, ਫਣਿੰਦ ਭੁਜੰ ।।
ਰਚ ਦੇਵ ਅਦੇਵ, ਅਭੇਵ ਨਰੰ ।। ਨਰਪਾਲ ਨ੍ਰਿਪਾਲ, ਕਰਾਲ ਤ੍ਰਿਗੰ ।।੭।।੧੪੭।।
ਕਈ ਕੀਟ ਪਤੰਗ, ਭੁਜੰਗ ਨਰੰ ।। ਰਚਿ ਅੰਡਜ, ਸੇਤਜ ਉੱਤਭੁਜੰ ।।

ਕੀਏ ਦੇਵ ਅਦੇਵ, ਸਰਾਧ ਪਿਤੰ ।। ਅਨਖੰਡ ਪ੍ਰਤਾਪ, ਪ੍ਰਚੰਡ ਗਤੰ ।।੮।।੧੪੮।।
ਪ੍ਰਭ ਜਾਤ ਨ, ਪਾਤ ਨ, ਜੋਤ ਜੁਤੰ ।। ਜਿਹ ਤਾਤ ਨ, ਮਾਤ ਨ, ਭ੍ਰਾਤ ਸੁਤੰ ।।
ਜਿਹ ਰੋਗ ਨ, ਸੋਗ ਨ, ਭੋਗ ਭੁਅੰ ।। ਜਿਹ ਜੰਪਹਿ, ਕਿੰਨਰ ਜੱਛ ਜੁਅੰ ।।੯।।੧੪੯।।
ਨਰ ਨਾਰ ਨਪੁੰਸਕ, ਜਾਹਿ ਕੀਏ ।। ਗਣ ਕਿੰਨਰ, ਜੱਛ ਭੁਜੰਗ ਦੀਏ ।।
ਗਜ ਬਾਜ ਰਥਾਦਿਕ, ਪਾਂਤ ਗਣੰ ।। ਭਵ ਭੂਤ ਭਵਿੱਖ, ਭਵਾਨ ਤੁਅੰ ।।੧੦।।੧੫੦।।
ਜਿਹ ਅੰਡਜ, ਸੇਤਜ ਜੇਰ ਰਜੰ ।। ਰਚ ਭੂਮ ਅਕਾਸ, ਪਤਾਲ ਜਲੰ ।।
ਰਚ ਪਾਵਕ ਪਉਨ, ਪ੍ਰਚੰਡ ਬਲੀ ।। ਬਨ ਜਾਸੁ ਕੀਓ, ਫਲ ਫੂਲ ਕਲੀ ।।੧੧।।੧੫੧।।
ਭੂਅ ਮੇਰ ਅਕਾਸ, ਨਿਵਾਸ ਛਿਤੰ ।। ਰਚ ਰੋਜ, ਇਕਾਦਸ ਚੰਦ੍ਰ ਬ੍ਰਿਤੰ ।।
ਦੁਤ ਚੰਦ ਦਿਨੀਸਹ, ਦੀਪ ਦਈ ।। ਜਿਹ ਪਾਵਕ ਪਉਨ, ਪ੍ਰਚੰਡ ਮਈ ।।੧੨।।੧੫੨।।
ਜਿਹ ਖੰਡ ਅਖੰਡ, ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੀਏ ।। ਜਿਹ ਛਤ੍ਰ, ਉਪਾਇ ਛਪਾਇ ਦੀਏ ।।
ਜਿਹ ਲੋਕ, ਚਤਰਦਸ ਚਾਰ ਰਚੇ ।। ਨਰ ਗੰਧ੍ਰਬ, ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਸਚੇ ।।੧੩।।੧੫੩।।
ਅਨਧੂਤ ਅਭੂਤ, ਅਛੂਤ ਮਤੰ ।। ਅਨਗਾਧ ਅਬਯਾਧ, ਅਨਾਦ ਗਤੰ ।।
ਅਨਖੇਦ ਅਭੇਦ, ਅਛੇਦ ਨਰੰ ।। ਜਿਹ ਚਾਰ ਚਤਰ ਦਿਸ, ਚਕ੍ਰ ਫਿਰੰ ।।੧੪।।੧੫੪।।

ਜਿਹ ਰਾਗ ਨ, ਰੰਗ ਨ, ਰੇਖ ਰੁਗੰ ॥ ਜਿਹ ਸੋਗ ਨ, ਭੋਗ ਨ, ਜੋਗ ਜੁਗੰ ॥
ਭੂਅ ਭੰਜਨ ਗੰਜਨ, ਆਦਿ ਸਿਰੰ ॥ ਜਿਹ ਬੰਦਤ ਦੇਵ, ਅਦੇਵ ਨਰੰ ॥੧੫॥੧੫੫॥
ਗਣ ਕਿੰਨਰ ਜੱਛ, ਭੁਜੰਗ ਰਚੇ ॥ ਮਣ ਮਾਣਕ, ਮੋਤੀ ਲਾਲ ਸੁੱਚੇ ॥
ਅਨਭੰਜ ਪ੍ਰਭਾ, ਅਨਗੰਜ ਬ੍ਰਿਤੰ ॥ ਜਿਹ ਪਾਰ ਨ ਪਾਵਤ, ਪੂਰ ਮਤੰ ॥੧੬॥੧੫੬॥
ਅਨਖੰਡ ਸਰੂਪ, ਅਡੰਡ ਪ੍ਰਭਾ ॥ ਜੈ ਜੰਪਤ, ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਭਾ ॥
ਜਿਹ ਬੇਦ ਕਤੇਬ, ਅਨੰਤ ਕਹੈ ॥ ਜਿਹ ਭੂਤ ਅਭੂਤ, ਨ ਭੇਦ ਲਹੈ ॥੧੭॥੧੫੭॥
ਜਿਹ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ, ਕਤੇਬ ਜਪੈ ॥ ਸੁਤ ਸਿੰਧ ਅਧੋ ਮੁਖ, ਤਾਪ ਤਪੈ ॥
ਕਈ ਕਲਪਨ ਲੌ, ਤਪ ਤਾਪ ਕਰੈ ॥ ਨਹੀ ਨੈਕ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧ, ਪਾਨ ਪਰੈ ॥੧੮॥੧੫੮॥
ਜਿਹ ਫੋਕਟ ਧਰਮ, ਸਭੈ ਤਜਿਹੈ ॥ ਇਕ ਚਿੱਤ, ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧ ਕੋ ਜਪ ਹੈ ॥
ਤੇਊ, ਯਾ ਭਵ ਸਾਗਰ ਕੋ ਤਰ ਹੈ ॥ ਭਵ ਭੂਲ, ਨ ਦੇਹ ਪੁਨਰ ਧਰ ਹੈ ॥੧੯॥੧੫੯॥
ਇਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ, ਨਹੀ ਕੋਟ ਬ੍ਰਿਤੀ ॥ ਇਮ ਬੇਦ ਉਚਾਰਤ, ਸਾਰਸੁਤੀ ॥
ਜੋਊ ਵਾ ਰਸ ਕੇ, ਚਸ ਕੇ ਰਸ ਹੈ ॥ ਤੇਊ ਭੂਲ ਨ, ਕਾਲ ਫੰਧਾ ਫਸ ਹੈ ॥੨੦॥੧੬੦॥
ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਅਗੰਜ ਆਦਿ ਦੇਵ ਹੈਂ, ਅਭੰਜ ਭੰਜ ਜਾਨੀਐ ॥

ਅਭੂਤ ਭੂਤਹੈ ਸਦਾ, ਅਗੰਜ ਗੰਜ ਮਾਨੀਐ ।। ਅਦੇਵ ਦੇਵ ਹੈਂ ਸਦਾ,
ਅਭੇਵ ਭੇਵ ਨਾਥ ਹੈਂ ।। ਸਮੱਸਤ ਸਿੱਧ ਬ੍ਰਿਧਦਾ, ਸਦੀਵ ਸਰਬ ਸਾਥ ਹੈਂ ।।੧।।੧੬੧।।
ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਨਾਥ ਹੈਂ, ਅਭੰਜ ਭੰਜ ਹੈਂ ਸਦਾ ।। ਅਗੰਜ ਗੰਜ ਗੰਜ ਹੈਂ,
ਸਦੀਵ ਸਿੱਧ ਬ੍ਰਿਧਦਾ ।। ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਸਰੂਪ ਹੈਂ, ਅਛਿੱਜ ਤੇਜ ਮਾਨੀਐ ।।
ਸਦੀਵ ਸਿੱਧ ਸੁੱਧ ਦਾ, ਪ੍ਰਤਾਪ ਪਤ੍ਰ ਜਾਨੀਐ ।।੨।।੧੬੨।। ਨ ਰਾਗ ਰੰਗ ਰੂਪ ਹੈਂ,
ਨ ਰੋਗ ਰਾਗ ਰੇਖ ਹੈਂ ।। ਅਦੋਖ ਅਦਾਗ ਅਦੱਗ ਹੈਂ, ਅਭੂਤ ਅਭ੍ਰਮ ਅਭੇਖ ਹੈਂ ।।
ਨ ਤਾਤ ਮਾਤ ਜਾਤ ਹੈਂ, ਨ ਪਾਤ ਚਿਹਨ ਬਰਨ ਹੈਂ ।। ਅਦੇਖ ਅਸੇਖ ਅਭੇਖ ਹੈਂ,
ਸਦੀਵ ਬਿੱਸੁ ਭਰਨ ਹੈਂ ।।੩।।੧੬੩।। ਬਿਸ੍ਵੰਭਰ ਬਿਸੁਨਾਥ ਹੈ, ਬਿਸੇਖ ਬਿਸ੍ਵ ਭਰਨ ਹੈ ।।
ਜਿਮੀ ਜਮਾਨ ਕੇ ਬਿਖੈ, ਸਦੀਵ ਕਰਮ ਭਰਮ ਹੈ ।। ਅਦ੍ਵੈਖ ਹੈ, ਅਭੇਖ ਹੈ,
ਅਲੇਖ ਨਾਥ ਜਾਨੀਐ ।। ਸਦੀਵ ਸਰਬ ਠਉਰ ਮੈ, ਬਿਸੇਖ ਆਨ ਮਾਨੀਐ ।।੪।।੧੬੪।।
ਨ ਜੰਤ੍ਰ ਮੈ, ਨ ਤੰਤ੍ਰ ਮੈ, ਨ ਮੰਤ੍ਰ ਬਸਿ ਆਵਈ ।। ਪੁਰਾਨ ਔ ਕੁਰਾਨ,
ਨੇਤ ਨੇਤ ਕੈ ਬਤਾਵਈ ।। ਨ ਕਰਮ ਮੈ, ਨ ਧਰਮ ਮੈ, ਨ ਭਰਮ ਮੈ, ਬਤਾਈਐ ।।
ਅਗੰਜ ਆਦਿ ਦੇਵ ਹੈ, ਕਹੋ ਸੁ ਕੈਸ ਪਾਈਐ ।।੫।।੧੬੫।। ਜਿਮੀ ਜਮਾਨ ਕੇ ਬਿਖੈ,

ਸਮੱਸਤ ਏਕ ਜੋਤ ਹੈ ।। ਨ ਘਾਟ ਹੈ, ਨ ਬਾਢ ਹੈ, ਨ ਘਾਟ ਬਾਢ ਹੋਤ ਹੈ ।।
ਨ ਹਾਨ ਹੈ, ਨ ਬਾਨ ਹੈ, ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਜਾਨੀਐ ।। ਮਕੀਨ ਔ ਮਕਾਨ, ਅਪ੍ਰਮਾਨ ਤੇਜ ਮਾਨੀਐ
।।੬।।੧੬੬।। ਨ ਦੇਹ ਹੈ, ਨ ਗੇਹ ਹੈ, ਨ ਜਾਤ ਹੈ, ਨ ਪਾਤ ਹੈ ।। ਨ ਮੰਤ੍ਰ ਹੈ,
ਨ ਮਿਤ੍ਰ ਹੈ, ਨ ਤਾਤ ਹੈ, ਨ ਮਾਤ ਹੈ ।। ਨ ਅੰਗ ਹੈ, ਨ ਰੰਗ ਹੈ, ਨ ਸੰਗ ਹੈ,
ਨ ਸਾਥ ਹੈ ।। ਨ ਦੋਖ ਹੈ, ਨ ਦਾਗ ਹੈ, ਨ ਦ੍ਵੈਖ ਹੈ, ਨ ਦੇਹ ਹੈ ।।੭।।੧੬੭।।
ਨ ਸਿੰਘ ਹੈ, ਨ ਸਿਯਾਰ ਹੈ, ਨ ਰਾਉ ਹੈ, ਨ ਰੰਕ ਹੈ ।। ਨ ਮਾਨ ਹੈ, ਨ ਮਉਤ ਹੈ,
ਨ ਸਾਕ ਹੈ, ਨ ਸੰਕ ਹੈ ।। ਨ ਜੱਛ ਹੈ, ਨ ਗੰਧ੍ਰਬ ਹੈ, ਨ ਨਰੁ ਹੈ, ਨ ਨਾਰ ਹੈ ।।
ਨ ਚੋਰ ਹੈ, ਨ ਸਾਹ ਹੈ, ਨ ਸਾਹ ਕੋ ਕੁਮਾਰ ਹੈ ।।੮।।੧੬੮।।ਨ ਨੇਹ ਹੈ, ਨ ਗੇਹ ਹੈ,
ਨ ਦੇਹ ਕੋ ਬਨਾਉ ਹੈ ।। ਨ ਛਲ ਹੈ, ਨ ਛਿਦ੍ਰ ਹੈ, ਨ ਛਲ ਕੋ ਮਿਲਾਉ ਹੈ ।।
ਨ ਜੰਤ੍ਰ ਹੈ, ਨ ਮੰਤ੍ਰ ਹੈ, ਨ ਤੰਤ੍ਰ ਕੋ ਸਰੂਪ ਹੈ ।। ਨ ਰਾਗ ਹੈ, ਨ ਰੰਗ ਹੈ, ਨ ਰੇਖ ਹੈ,
ਨ ਰੂਪ ਹੈ ।।੯।।੧੬੯।। ਨ ਜੰਤ੍ਰ ਹੈ, ਨ ਮੰਤ੍ਰ ਹੈ, ਨ ਤੰਤ੍ਰ ਕੋ ਬਨਾਉ ਹੈ ।। ਨ ਛਲ ਹੈ,
ਨ ਛਿਦ੍ਰ ਹੈ, ਨ ਛਾਇਆ ਕੋ ਮਿਲਾਉ ਹੈ ।। ਨ ਰਾਗ ਹੈ, ਨ ਰੰਗ ਹੈ, ਨ ਰੂਪ ਹੈ,
ਨ ਰੇਖ ਹੈ ।। ਨ ਕਰਮ ਹੈ, ਨ ਧਰਮ ਹੈ, ਅਜਨਮ ਹੈ, ਅਭੇਖ ਹੈ ।।੧੦।।੧੭੦।।

ਨ ਤਾਤ ਹੈ, ਨ ਮਾਤ ਹੈ, ਅਖ੍ਯਾਲ ਅਖੰਡ ਰੂਪ ਹੈ ।। ਅਛੇਦ ਹੈ, ਅਭੇਦ ਹੈ, ਨ ਰੰਕ ਹੈ, ਨ ਭੂਪ ਹੈ ।। ਪਰੇ ਹੈ, ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ, ਪੁਨੀਤ ਹੈ, ਪੁਰਾਨ ਹੈ ।। ਅਗੰਜ ਹੈ, ਅਭੰਜ ਹੈ, ਕਰੀਮ ਹੈ, ਕੁਰਾਨ ਹੈ ।।੧੧।।੧੭੧।। ਅਕਾਲ ਹੈ, ਅਪਾਲ ਹੈ, ਖਿਆਲ ਹੈ, ਅਖੰਡ ਹੈ ।। ਨ ਰੋਗ ਹੈ, ਨ ਸੋਗ ਹੈ, ਨ ਭੇਦ ਹੈ, ਨ ਭੰਡ ਹੈ ।। ਨ ਅੰਗ ਹੈ, ਨ ਰੰਗ ਹੈ, ਨ ਸੰਗ ਹੈ, ਨ ਸਾਥ ਹੈ ।। ਪ੍ਰਿਯਾ ਹੈ, ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ, ਪੁਨੀਤ ਹੈ, ਪ੍ਰਮਾਥ ਹੈ ।।੧੨।।੧੭੨।। ਨ ਸੀਤ ਹੈ, ਨ ਸੋਚ ਹੈ, ਨ ਘ੍ਰਾਮ ਹੈ, ਨ ਘਾਮ ਹੈ ।। ਨ ਲੋਭ ਹੈ, ਨ ਮੋਹ ਹੈ, ਨ ਕ੍ਰੋਧ ਹੈ, ਨ ਕਾਮ ਹੈ ।। ਨ ਦੇਵ ਹੈ, ਨ ਦੈਤ ਹੈ, ਨ ਨਰ ਕੋ ਸਰੂਪ ਹੈ ।। ਨ ਛਲ ਹੈ, ਨ ਛਿਦ੍ਰ ਹੈ, ਨ ਛਿਦ੍ਰ ਕੀ ਬਿਭੂਤ ਹੈ ।।੧੩।।੧੭੩।। ਨ ਕਾਮ ਹੈ, ਨ ਕ੍ਰੋਧ ਹੈ, ਨ ਲੋਭ ਹੈ, ਨ ਮੋਹ ਹੈ ।। ਨ ਦ੍ਵੈਖ ਹੈ, ਨ ਭੇਖ ਹੈ, ਨ ਦੁਈ ਹੈ, ਨ ਦ੍ਰੋਹ ਹੈ ।। ਨ ਕਾਲ ਹੈ, ਨ ਬਾਲ ਹੈ, ਸਦੀਵ ਦਇਆਲ ਰੂਪ ਹੈ ।। ਅਗੰਜ ਹੈ, ਅਭੰਜ ਹੈ, ਅਭਰਮ ਹੈ, ਅਭੂਤ ਹੈ ।।੧੪।।੧੭੪।। ਅਛੇਦ ਛੇਦ ਹੈ ਸਦਾ, ਅਗੰਜ ਗੰਜ ਗੰਜ ਹੈ ।। ਅਭੂਤ ਅਭੇਖ ਹੈ ਬਲੀ, ਅਰੂਪ ਰਾਗ ਰੰਗ ਹੈ ।। ਨ ਦ੍ਵੈਖ ਹੈ, ਨ ਭੇਖ ਹੈ, ਨ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਮ ਹੈ ।। ਨ ਜਾਤ ਹੈ, ਨ ਪਾਂਤ ਹੈ,

ਨ ਚਿਤ੍ਰ ਚਿਹਨ ਬਰਨ ਹੈ ।।੧੫।।੧੭੫।। ਬਿਅੰਤ ਹੈ, ਅਨੰਤ ਹੈ, ਅਨੰਤ ਤੇਜ ਜਾਨੀਐ ।।
ਅਭੂਮ ਅਭਿੱਜ ਹੈ ਸਦਾ, ਅਛਿੱਜ ਤੇਜ ਮਾਨੀਐ ।। ਨ ਆਧ ਹੈ, ਨ ਬਿਆਧ ਹੈ,
ਅਗਾਧ ਰੂਪ ਲੇਖੀਐ ।। ਅਦੋਖ ਹੈ, ਅਦਾਗ ਹੈ, ਅਛੈ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪੇਖੀਐ ।।੧੬।।੧੭੬।।
ਨ ਕਰਮ ਹੈ, ਨ ਭਰਮ ਹੈ, ਨ ਧਰਮ ਕੋ ਪ੍ਰਭਾਉ ਹੈ ।। ਨ ਜੰਤ੍ਰ ਹੈ, ਨ ਤੰਤ੍ਰ ਹੈ,
ਨ ਮੰਤ੍ਰ ਕੋ ਰਲਾਉ ਹੈ ।। ਨ ਛਲ ਹੈ, ਨ ਛਿਦ੍ਰ ਹੈ, ਨ ਛਿਦ੍ਰ ਕੋ ਸਰੂਪ ਹੈ ।।
ਅਭੰਗ ਹੈ, ਅਨੰਗ ਹੈ, ਅਗੰਜ ਸੀ ਬਿਭੂਤ ਹੈ ।।੧੭।।੧੭੭।। ਨ ਕਾਮ ਹੈ, ਨ ਕ੍ਰੋਧ ਹੈ,
ਨ ਲੋਭ ਮੋਹ ਕਾਰ ਹੈ ।। ਨ ਆਧ ਹੈ, ਨ ਗਾਧ ਹੈ, ਨ ਬਿਆਧ ਕੋ ਬਿਚਾਰ ਹੈ ।।
ਨ ਰੰਗ ਰਾਗ ਰੂਪ ਹੈ, ਨ ਰੂਪ ਰੇਖ ਰਾਰ ਹੈ ।। ਨ ਹਾਉ ਹੈ, ਨ ਭਾਉ ਹੈ,
ਨ ਦਾਉ ਕੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ ।।੧੮।।੧੭੮।। ਗਜਾਧਪੀ, ਨਰਾਧਪੀ, ਕਰੰਤ ਸੇਵ ਹੈਂ ਸਦਾ ।।
ਸਿਤਸ੍ਪਤੀ, ਤਪਸ੍ਪਤੀ, ਬਨਸ੍ਪਤੀ ਜਪਸ ਸਦਾ ।। ਅਗਸਤ ਆਦਿ ਜੇ ਬਡੇ,
ਤਪਸ੍ਤਪੀ ਬਿਸੇਖੀਐ ।। ਬਿਅੰਤ ਬਿਅੰਤ ਬਿਅੰਤ ਕੋ, ਕਰੰਤ ਪਾਠ ਪੇਖੀਐ
।।੧੯।।੧੭੯।। ਅਗਾਧ ਆਦ ਦੇਵ ਕੀ, ਅਨਾਦ ਬਾਤ ਮਾਨੀਐ ।।
ਨ ਜਾਤ ਪਾਤ ਮੰਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ, ਸਤ੍ਰ ਸਨੇਹ ਜਾਨੀਐ ।। ਸਦੀਵ ਸਰਬ ਲੋਕ ਕੇ,

ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਖਿਆਲ ਮੈ ਰਹੈ ।। ਤੁਰੰਤ ਦ੍ਰੋਹ ਦੇਹ ਕੇ, ਅਨੰਤ ਭਾਂਤ ਸੋ ਦਹੈ ।।੨੦।।੧੮੦।।

ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ।। ਰੂਆਮਲ ਛੰਦ ।।

ਰੂਪ ਰਾਗ ਨ ਰੇਖ ਰੰਗ, ਨ ਜਨਮ ਮਰਨ ਬਿਹੀਨ ।। ਆਦ ਨਾਥ ਅਗਾਧ ਪੁਰਖ, ਸੁ ਧਰਮ ਕਰਮ ਪ੍ਰਬੀਨ ।। ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਤੰਤ੍ਰ ਜਾਕੋ, ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ।। ਹਸਤ ਕੀਟ ਬਿਖੈ ਬਸੈ, ਸਭ ਠਉਰ ਮੈ ਨਿਰਧਾਰ ।।੧।।੧੮੧।। ਜਾਤ ਪਾਂਤ ਨ ਤਾਤ ਜਾਕੋ, ਮੰਤ੍ਰ ਮਾਤ ਨ ਮਿਤ੍ਰ ।। ਸਰਬ ਠਉਰ ਬਿਖੈ ਰਮਿਓ, ਜਿਹ ਚਕ੍ਰ ਚਿਹਨ ਨ ਚਿਤ੍ਰ ।। ਆਦਿ ਦੇਵ ਉਦਾਰ ਮੂਰਤਿ, ਅਗਾਧ ਨਾਥ ਅਨੰਤ ।। ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਨ ਜਾਨੀਐ, ਅਬਿਖਾਦ ਦੇਵ ਦੁਰੰਤ ।।੨।।੧੮੨।। ਦੇਵ ਭੇਵ ਨ ਜਾਨਹੀ, ਜਿਹ ਮਰਮ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ।। ਸਨਕ ਅਉ ਸਨਕੇਸ ਨੰਦਨ, ਪਾਵਹੀ ਨ ਹਸੇਬ ।। ਜੱਛ ਕਿੰਨਰ ਮੱਛ ਮਾਨਸ, ਮੁਰਗ ਉਰਗ ਅਪਾਰ ।। ਨੇਤ ਨੇਤ ਪੁਕਾਰਹੀ, ਸਿਵ ਸਕ੍ਰ ਔ ਮੁਖ ਚਾਰ ।।੩।।੧੮੩।। ਸਰਬ ਸਪਤ ਪਤਾਰ ਕੇ ਤਰ, ਜਾਪਹੀ ਜਿਹ ਜਾਪ ।। ਆਦਿ ਦੇਵ ਅਗਾਧਿ ਤੇਜ, ਅਨਾਦ ਮੂਰਤਿ ਅਤਾਪ ।। ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਆਵਈ ਕਰ, ਤੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਕੀਨ ।। ਸਰਬ ਠਉਰ ਰਹਿਓ ਬਿਰਾਜ, ਧਿਰਾਜ ਰਾਜ ਪ੍ਰਬੀਨ ।।੪।।੧੮੪।।

ਜੱਛ ਗੰਧ੍ਰਬ ਦੇਵ ਦਾਨੋ, ਨ ਬ੍ਰਹਮ ਛਤ੍ਰੀਅਨ ਮਾਹਿ ॥ ਬੈਸਨੰ ਕੇ ਬਿਖੈ ਬਿਰਾਜੈ, ਸੂਦ੍ਰ ਭੀ ਵਹ ਨਾਹਿ ॥ ਗੂੜ ਗਉਡ ਨ ਭੀਲ ਭੀਕਰ, ਬ੍ਰਹਮ ਸੇਖ ਸਰੂਪ ॥ ਰਾਤ ਦਿਵਸ ਨ ਮੱਧ ਉਰਧ, ਨ ਭੂਮ ਅਕਾਸ ਅਨੂਪ ॥੫॥੧੯੫॥ ਜਾਤ ਜਨਮ ਨ, ਕਾਲ ਕਰਮ ਨ, ਧਰਮ ਕਰਮ ਬਿਹੀਨ ॥ ਤੀਰਥ ਜਾਤ੍ਰ ਨ ਦੇਵ ਪੂਜਾ, ਗੋਰ ਕੇ ਨ ਅਧੀਨ ॥ ਸਰਬ ਸਪਤ ਪਤਾਰ ਕੇ ਤਰ, ਜਾਨੀਐ ਜਿਹ ਜੋਤ ॥ ਸੇਸ ਨਾਮ ਸਹੰਸ ਫਨ, ਨਹਿ ਨੇਤ ਪੂਰਨ ਹੋਤ ॥੬॥੧੯੬॥ ਸੋਧ ਸੋਧ ਹਟੇ ਸਭੈ ਸੁਰ, ਬਿਰੋਧ ਦਾਨਵ ਸਰਬ ॥ ਗਾਇ ਗਾਇ ਹਟੇ ਗੰਧਰਬ, ਗਵਾਇ ਕਿੰਨਰ ਗਰਬ ॥ ਪੜਤ ਪੜਤ ਥਕੇ ਮਹਾ ਕਬਿ, ਗੜਤ ਗਾੜ ਅਨੰਤ ॥ ਹਾਰ ਹਾਰ ਕਹਿਓ ਸਭੂ ਮਿਲ, ਨਾਮ ਨਾਮ ਦੁਰੰਤ ॥੭॥੧੯੭॥ ਬੇਦ ਭੇਦ ਨ ਪਾਇਓ, ਲਖਿਓ ਨ ਸੇਬ ਕਤੇਬ ॥ ਦੇਵ ਦਾਨੋ ਮੂੜ ਮਾਨੋ, ਜਛ ਨ ਜਾਨੈ ਜੇਬ ॥ ਭੂਤ ਭੱਬ ਭਵਾਨ ਭੂਪਤ, ਆਦ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ॥ ਅਗਨ ਬਾਇ ਜਲੇ ਥਲੇ ਮਹਿ, ਸਰਬ ਠਉਰ ਨਿਵਾਸ ॥੮॥੧੯੮॥ ਦੇਹ ਗੇਹ ਨ ਨੇਹ ਸਨੇਹ, ਅਬੇਹ ਨਾਥ ਅਜੀਤ ॥ ਸਰਬ ਗੰਜਨ ਸਰਬ ਭੰਜਨ, ਸਰਬ ਤੇ ਅਨਭੀਤ ॥ ਸਰਬ ਕਰਤਾ ਸਰਬ ਹਰਤਾ, ਸਰਬ ਦਿਆਲ ਅਦ੍ਵੈਖ ॥

ਚੱਕ੍ਰ ਚਿਹਨ ਨ ਬਰਨ ਜਾਕੋ, ਜਾਤ ਪਾਂਤ ਨ ਭੇਖ ।।੯।।੧੮੯।। ਰੂਪ ਰੇਖ ਨ ਰੰਗ ਜਾਕੋ, ਰਾਗ ਰੂਪ ਨ ਰੰਗ ।। ਸਰਬ ਲਾਇਕ ਸ੍ਰਬ ਘਾਇਕ, ਸ੍ਰਬ ਤੇ ਅਨਭੰਗ ।। ਸ੍ਰਬ ਦਾਤਾ ਸ੍ਰਬ ਗਿਆਤਾ, ਸ੍ਰਬ ਕੋ ਪ੍ਰਤਪਾਲ ।। ਦੀਨ ਬੰਧ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ, ਆਦਿ ਦੇਵ ਅਪਾਲ ।।੧੦।।੧੯੦।। ਦੀਨ ਬੰਧ ਪ੍ਰਬੀਨ ਸ੍ਰੀਪਤ, ਸਰਬ ਕੋ ਕਰਤਾਰ ।। ਬਰਨ ਚਿਹਨ ਨ ਚੱਕ੍ਰ ਜਾਕੋ, ਚੱਕ੍ਰ ਚਿਹਨ ਅਕਾਰ ।। ਜਾਤ ਪਾਤ ਨ ਗੋਤ੍ਰ ਗਾਥਾ, ਰੂਪ ਰੇਖ ਨ ਬਰਨ ।। ਸ੍ਰਬ ਦਾਤਾ ਸ੍ਰਬ ਗਿਆਤਾ, ਸ੍ਰਬ ਭੂਅ ਕੋ ਭਰਨ ।।੧੧।।੧੯੧।। ਦੁਸਟ ਗੰਜਨ ਸੱਤ੍ਰ ਭੰਜਨ, ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਮਾਥ ।। ਦੁਸਟ ਹਰਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟ ਕਰਤਾ, ਜਗਤ ਮੈ ਜਿਹ ਗਾਥ ।। ਭੂਤ ਭੱਬ ਭਵਿਖ, ਭਵਾਨ ਪ੍ਰਮਾਨ ਦੇਵ ਅਗੰਜ ।। ਆਦਿ ਅੰਤ ਅਨਾਦਿ ਸ੍ਰੀਪਤ, ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਅਭੰਜ ।।੧੨।।੧੯੨।। ਧਰਮ ਕੇ ਅਨ ਕਰਮ ਜੇਤਕ, ਕੀਨ ਤਉਨ ਪਸਾਰ ।। ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਗੰਧਰਬ ਕਿੰਨਰ, ਮਛ ਕਛ ਅਪਾਰ ।। ਭੂਮ ਅਕਾਸ ਜਲੇ ਥਲੇ ਮਹਿ, ਮਾਨੀਐ ਜਿਹ ਨਾਮ ।। ਦੁਸਟ ਹਰਤਾ ਪੁਸਟ ਕਰਤਾ, ਸ੍ਰਿਸਟ ਹਰਤਾ ਕਾਮ ।।੧੩।।੧੯੩।। ਦੁਸਟ ਹਰਨਾ ਸ੍ਰਿਸਟ ਕਰਨਾ, ਦਿਆਲ ਲਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ।। ਮਿਤ੍ਰ ਪਾਲਕ ਸਤ੍ਰ ਘਾਲਕ,

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਮੁਕੰਦ ।। ਅਘੌ ਡੰਡਣ ਦੁਸਟ ਖੰਡਣ, ਕਾਲ ਹੂੰ ਕੇ ਕਾਲ ।।
ਦੁਸਟ ਹਰਣੰ ਪੁਸਟ ਕਰਣੰ, ਸਰਬ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ।।੧੪।।੧੯੪।।
ਸਰਬ ਕਰਤਾ ਸਰਬ ਹਰਤਾ, ਸ੍ਰਬ ਕੇ ਅਨਕਾਮ ।। ਸ੍ਰਬ ਖੰਡਣ ਸ੍ਰਬ ਦੰਡਣ,
ਸ੍ਰਬ ਕੇ ਨਿਜ ਭਾਮ ।। ਸ੍ਰਬ ਭੁਗਤਾ ਸ੍ਰਬ ਜੁਗਤਾ, ਸ੍ਰਬ ਕਰਮ ਪ੍ਰਬੀਨ ।।
ਸ੍ਰਬ ਖੰਡਣ ਸ੍ਰਬ ਦੰਡਣ, ਸਰਬ ਕਰਮ ਅਧੀਨ ।।੧੫।।੧੯੫।।
ਸ੍ਰਬ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਨ ਸ੍ਰਬ ਸਾਸਤ੍ਰਨ, ਸਰਬ ਬੇਦ ਬਿਚਾਰ ।। ਦੁਸਟ ਹਰਤਾ ਬਿਸੁ ਭਰਤਾ,
ਆਦਿ ਰੂਪ ਅਪਾਰ ।। ਦੁਸਟ ਦੰਡਣ ਪੁਸਟ ਖੰਡਣ, ਆਦਿ ਦੇਵ ਅਖੰਡ ।।
ਭੂਮ ਅਕਾਸ ਜਲੇ ਥਲੇ ਮਹਿ, ਜਪਤ ਜਾਪ ਅਮੰਡ ।।੧੬।।੧੯੬।।
ਸ੍ਰਿਸਟ ਚਾਰ ਬਿਚਾਰ ਜੇਤੇ, ਜਾਨੀਐ ਸਬਚਾਰ ।। ਆਦਿ ਦੇਵ ਅਪਾਰ ਸ੍ਰੀਪਤਿ,
ਦੁਸਟ ਪੁਸਟ ਪ੍ਰਹਾਰ ।। ਅੰਨ ਦਾਤਾ ਗਿਆਨ ਗਿਆਤਾ, ਸ੍ਰਬ ਮਾਨ ਮਹਿੰਦ੍ਰ ।।
ਬੇਦ ਬਿਆਸ ਕਰੇ ਕਈ ਦਿਨ, ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਉਪਇੰਦ੍ਰ ।।੧੭।।੧੯੭।।
ਜਨਮ ਜਾਤਾ ਕਰਮ ਗਿਆਤਾ, ਧਰਮ ਚਾਰ ਬਿਚਾਰ ।। ਬੇਦ ਭੇਵ ਨ ਪਾਵਈ,
ਸਿਵ ਰੁਦ੍ਰ ਅਉ ਮੁਖ ਚਾਰ ।। ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਉਪਇੰਦ੍ਰ ਬਿਆਸ, ਸਨਕ ਸਨਤ ਕੁਮਾਰ ।।

ਗਾਇ ਗਾਇ ਥਕੇ ਸਬੈ ਗੁਨ, ਚਕ੍ਰਤ ਭੇ ਮੁਖ ਚਾਰ ।।੧੮।।੧੯੮।।
ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਨ ਮਧ ਜਾਂਕੋ, ਭੂਤ ਭਬ ਭਵਾਨ ।। ਸਤ ਦੁਆਪਰ ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਕਲਜੁਗ,
ਚਤ੍ਰ ਕਾਲ ਪ੍ਰਧਾਨ ।। ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਥਕੇ ਮਹਾ ਮੁਨ, ਗਾਇ ਗੰਧ੍ਰਬ ਅਪਾਰ ।।
ਹਾਰ ਹਾਰ ਥਕੇ ਸਭੈ, ਨਹੀ ਪਾਈਐ ਤਿਹ ਪਾਰ ।।੧੯।।੧੯੯।।
ਨਾਰਦ ਆਦਕ ਬੇਦ ਬਿਆਸਕ, ਮੁਨਿ ਮਹਾਨ ਅਨੰਤ ।। ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਥਕੇ ਸਭੈ,
ਕਰ ਕੋਟ ਕਸਟ ਦੁਰੰਤ ।। ਗਾਇ ਗਾਇ ਥਕੇ ਗੰਧ੍ਰਬ, ਨਾਚ ਅਪਛ੍ਰ ਅਪਾਰ ।।
ਸੋਧ ਸੋਧ ਥਕੇ ਮਹਾ ਸੁਰ, ਪਾਇਓ ਨਹਿ ਪਾਰ ।।੨੦।।੨੦੦।।
ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ।। ਦੋਹਰਾ ।। ਏਕ ਸਮੈ ਸ੍ਰੀ ਆਤਮਾ, ਉਚਰਿਓ ਮਤਿ ਸਿਉ ਬੈਨ ।।
ਸਬ ਪ੍ਰਤਾਪ ਜਗਦੀਸ ਕੋ, ਕਹੋ ਸਕਲ ਬਿਧ ਤੈਨ ।।੧।।੨੦੧।।
ਦੋਹਰਾ ।। ਕੋ ਆਤਮਾ ਸਰੂਪ ਹੈ, ਕਹਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੋ ਬਿਚਾਰ ।।
ਕਉਨ ਧਰਮ ਕੋ ਕਰਮ ਹੈ, ਕਹੋ ਸਕਲ ਬਿਸਥਾਰ ।।੨।।੨੦੨।।
ਦੋਹਰਾ ।। ਕਹ ਜੀਤਬ ਕਹ ਮਰਨ ਹੈ, ਕਵਨ ਸੁਰਗ ਕਹ ਨਰਕ ।।
ਕੋ ਸੁਘੜਾ ਕੋ ਮੂੜਤਾ, ਕਹਾ ਤਰਕ ਅਵਤਰਕ ।।੩।।੨੦੩।।

ਦੋਹਰਾ ॥ ਕੋ ਨਿੰਦਾ ਜਸ ਹੈ ਕਵਨ, ਕਵਨ ਪਾਪ ਕਹ ਧਰਮ ॥
ਕਵਨ ਜੋਗ ਕੋ ਭੋਗ ਹੈ, ਕਵਨ ਕਰਮ ਅਪਕਰਮ ॥੪॥੨੦੪॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਹੋ ਸੁ ਸ੍ਰਮ ਕਾਸੋ ਕਹੈ, ਦਮ ਕੋ ਕਹਾ ਕਹੰਤ ॥
ਕੋ ਸੂਰਾ ਦਾਤਾ ਕਵਨ, ਕਹੋ ਤੰਤ ਕੋ ਮੰਤ ॥੫॥੨੦੫॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਹਾ ਰੰਕ ਰਾਜਾ ਕਵਨ, ਹਰਖ ਸੋਗ ਹੈ ਕਵਨ ॥
ਕੋ ਰੋਗੀ ਰਾਗੀ ਕਵਨ, ਕਹੋ ਤੱਤ ਮੁਹਿ ਤਵਨ ॥੬॥੨੦੬॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਵਨ ਰਿਸਟ ਕੋ ਪੁਸਟ ਹੈ, ਕਹਾ ਸ੍ਰਿਸਟ ਕੋ ਬਿਚਾਰ ॥
ਕਵਨ ਸ੍ਰਿਸਟ ਕੋ ਭ੍ਰਿਸਟ ਹੈ, ਕਹੋ ਸਕਲ ਬਿਸਥਾਰ ॥੭॥੨੦੭॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਹਾ ਕਰਮ ਕੋ ਕਰਮ ਹੈ, ਕਹਾ ਭਰਮ ਕੋ ਨਾਸ ॥
ਕਹਾ ਚਿਤਨ ਕੀ ਚੇਸਟਾ, ਕਹਾ ਅਚੇਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥੮॥੨੦੮॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਹਾ ਨੇਮ ਸੰਜਮ ਕਹਾ, ਕਹਾ ਗਿਆਨ ਅਗਿਆਨ ॥
ਕੋ ਰੋਗੀ ਸੋਗੀ ਕਵਨ, ਕਹਾ ਧਰਮ ਕੀ ਹਾਨ ॥੯॥੨੦੯॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਕੋ ਸੂਰਾ ਸੁੰਦਰ ਕਵਨ, ਕਹਾ ਜੋਗ ਕੋ ਸਾਰ ॥

ਕੋ ਦਾਤਾ ਗਿਆਨੀ ਕਵਨ, ਕਹੋ ਬਿਚਾਰ ਅਬਿਚਾਰ ॥੧੦॥੨੧੦॥

ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਦੀਰਘ ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਛੰਦ ॥

ਦੁਰਜਨ ਦਲ ਦੰਡਣ, ਅਸੁਰ ਬਿਹੰਡਣ, ਦੁਸਟ ਨਿਕੰਦਣ, ਆਦਿ ਬ੍ਰਿਤੇ ॥
ਚਛਰਾਸੁਰ ਮਾਰਣ, ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ, ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਣ, ਗੂੜ ਗਤੇ ॥
ਅਛੇ ਅਖੰਡੇ, ਤੇਜ ਪ੍ਰਚੰਡੇ, ਖੰਡ ਉਦੰਡੇ, ਅਲਖ ਮਤੇ ॥
ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਰੰਮ ਕਪਰਦਨ, ਛਤ੍ਰ ਛਿਤੇ ॥੧॥੨੧੧॥
ਆਸੁਰੀ ਬਿਹੰਡਣ, ਦੁਸਟ ਨਿਕੰਦਣ, ਪੁਸਟ ਉਦੰਡਣ, ਰੂਪ ਅਤੇ ॥
ਚੰਡਾਸੁਰ ਚੰਡਣ, ਮੁੰਡ ਬਿਹੰਡਣ, ਧੂਮ੍ਰ ਬਿਧੁੰਸਣ, ਮਹਖ ਮਥੇ ॥
ਦਾਨਵ ਪ੍ਰਹਾਰਨ, ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਨ, ਅਧਮ ਉਧਾਰਨ, ਉਰਧ ਅਧੇ ॥
ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਰੰਮ ਕਪਰਦਨ, ਆਦਿ ਬ੍ਰਿਤੇ ॥੨॥੨੧੨॥
ਡਾਵਰੂ ਡਵੰਕੈ, ਬਬਰ ਬਵੰਕੈ, ਭੁਜਾ ਫਰੰਕੈ, ਤੇਜ ਬਰੰ ॥
ਲੰਕੁੜੀਆ ਫਾਂਧੈ, ਆਯੁਧ ਬਾਂਧੈ, ਸੈਨ ਬਿਮਰਦਨ, ਕਾਲ ਅਸੁਰੰ ॥
ਅਸਟਾਇਧ ਚਮਕੈ, ਭੂਖਣ ਦਮਕੈ, ਅਤਿ ਸਿਤ ਝਮਕੈ, ਫੁੰਕ ਫਨੰ ॥

ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਰੰਮ ਕਪਰਦਨ, ਦੈਤ ਜਿਣੰ ॥੩॥੨੧੩॥
ਚੰਡਾਸੁਰ ਚੰਡਣ, ਮੁੰਡ ਬਿਮੁੰਡਣ, ਖੰਡ ਅਖੰਡਣ, ਖੂਨ ਖਿਤੇ ॥
ਦਾਮਨੀ ਦਮੰਕਣ, ਧੁਜਾ ਫਰੰਕਣ, ਫਣੀ ਫੁੰਕਾਰਣ, ਜੋਧ ਜਿਤੇ ॥
ਸਰ ਧਾਰ ਬਿਬਰਖਣ, ਦੁਸਟ ਪ੍ਰਕਰਖਣ, ਪੁਸਟ ਪ੍ਰਹਰਖਣ, ਦੁਸਟ ਮਥੇ ॥
ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਭੂਮ ਅਕਾਸ ਤਲ, ਉਰਧ ਅਧੇ ॥੪॥੨੧੪॥
ਦਾਮਨੀ ਪ੍ਰਹਾਸਨ, ਸੁ ਛਬ ਨਿਵਾਸਨ, ਸ੍ਰਿਸਟ ਪ੍ਰਕਾਸਨ, ਗੂੜ ਗਤੇ ॥
ਰਕਤਾਸੁਰ ਆਚਨ, ਜੁੱਧ ਪ੍ਰਮਾਚਨ, ਨ੍ਰਿਦੈ ਨਰਾਚਨ, ਧਰਮ ਬ੍ਰਿਤੇ ॥
ਸ੍ਰੋਣੰਤ ਅਚਿੰਤੀ, ਅਨਲ ਬਿਵੰਤੀ, ਜੋਗ ਜਯੰਤੀ, ਖੜਗ ਧਰੇ ॥
ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਪਾਪ ਬਿਨਾਸਨ, ਧਰਮ ਕਰੇ ॥੫॥੨੧੫॥
ਅਘ ਓਘ ਨਿਵਾਰਨ, ਦੁਸਟ ਪ੍ਰਜਾਰਨ, ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਬਾਰਨ, ਸੁਧ ਮਤੇ ॥
ਫਣੀਅਰ ਫੁੰਕਾਰਣ, ਬਾਘ ਬਕਾਰਣ, ਸਸਤ੍ਰ ਪ੍ਰਹਾਰਣ, ਸਾਧ ਮਤੇ ॥
ਸੈਹਥੀ ਸਨਾਹਨ, ਅਸਟ ਪ੍ਰਬਾਹਨ, ਬੋਲ ਨਿਬਾਹਨ, ਤੇਜ ਅਤੁਲੰ ॥
ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਭੂਮ ਅਕਾਸ, ਪਤਾਲ ਜਲੰ ॥੬॥੨੧੬॥

ਚਾਚਰ ਚਮਕਾਰਨ, ਚਿਛੁਰ ਹਾਰਨ, ਧੂਮ ਧੁੰਕਾਰਨ, ਦ੍ਰੂਪ ਮਥੇ ॥
ਦਾੜਵੀ ਪ੍ਰਦੰਤੇ, ਜੋਗ ਜਯੰਤੇ, ਮਨੁਜ ਮਥੰਤੇ, ਗੂੜ ਕਥੇ ॥
ਕਰਮ ਪ੍ਰਣਾਸਨ, ਚੰਦ ਪ੍ਰਕਾਸਨ, ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਤੇਜਨ, ਅਸਟ ਭੁਜੇ ॥
ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਭਰਮ ਬਿਨਾਸਨ, ਧਰਮ ਧੁਜੇ ॥੭॥੨੧੭॥
ਘੁੰਘਰੂ ਘਮੰਕਣ, ਸਸਤ੍ਰ ਝਮੰਕਣ, ਫਣੀਅਰ ਫੁੰਕਾਰਣ, ਧਰਮ ਧੁਜੇ ॥
ਅਸਟਾਟ ਪ੍ਰਹਾਸਨ, ਸ੍ਰਿਸਟ ਨਿਵਾਸਨ, ਦੁਸਟ ਪ੍ਰਣਾਸਨ, ਚਕ੍ਰ ਗਤੇ ॥
ਕੇਸਰੀ ਪ੍ਰਵਾਹੇ, ਸੁੱਧ ਸਨਾਹੇ, ਅਗਮ ਅਥਾਹੇ, ਏਕ ਬ੍ਰਿਤੇ ॥
ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਆਦਿ ਕੁਮਾਰ, ਅਗਾਧ ਬ੍ਰਿਤੇ ॥੮॥੨੧੮॥
ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਨ ਬੰਦਨ, ਦੁਸਟ ਨਿਕੰਦਨ, ਭ੍ਰਿਸਟ ਬਿਨਾਸਨ, ਮ੍ਰਿਤ ਮਥੇ ॥
ਕਾਵਰੂ ਕੁਮਾਰੇ, ਅਧਮ ਉਧਾਰੇ, ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੇ, ਆਦ ਕਥੇ ॥
ਕਿੰਕਣੀ ਪ੍ਰਸੋਹਣ, ਸੁਰ ਨਰ ਮੋਹਣ, ਸਿੰਘਾ ਰੋਹਣ, ਬਿਤਲ ਤਲੇ ॥
ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਸਭ ਠਉਰ ਨਿਵਾਸਨ, ਬਾਇ ਪਤਾਲ ਅਕਾਸ ਅਨਲੇ ॥੯॥੨੧੯॥
ਸੰਕਟੀ ਨਿਵਾਰਨ, ਅਧਮ ਉਧਾਰਨ, ਤੇਜ ਪ੍ਰਕਰਖਣ, ਤੁੰਦ ਤਬੇ ॥

ਦੁਖ ਦੋਖ ਦਹੰਤੀ, ਜੁਆਲ ਜਯੰਤੀ, ਆਦ ਅਨਾਦ ਅਗਾਧ ਅਛੇ ॥
ਸੁਧੱਤਾ ਸਮਰਪਣ, ਤਰਕ ਬਿਤਰਕਣ, ਤਪਤ ਪ੍ਰਤਾਪਣ, ਜਪਤ ਜਿਵੇ ॥
ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਸਸਤ੍ਰ ਪ੍ਰਕਰਖਣ, ਆਦ ਅਨੀਲ ਅਗਾਧ ਅਭੇ ॥੧੦॥੨੨੦॥
ਚੰਚਲਾ ਚਖੰਗੀ, ਅਲਕ ਭੁਜੰਗੀ, ਤੁੰਦ ਤੁਰੰਗਣ, ਤਿਛ ਸਰੇ ॥
ਕਰ ਕਸਾ ਕੁਠਾਰੇ, ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੇ, ਅਧਮ ਉਧਾਰੇ, ਤੂਰ ਭੁਜੇ ॥
ਦਾਮਨੀ ਦਮੰਕੇ, ਕੇਹਰ ਲੰਕੇ, ਆਦ ਅਤੰਕੇ, ਕ੍ਰੂਰ ਕਥੇ ॥
ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਰਕਤਾਸੁਰ ਖੰਡਣ, ਸੁੰਭ ਚਕ੍ਰਤ, ਨਿਸੁੰਭ ਮਥੇ ॥੧੧॥੨੨੧॥
ਬਾਰਜ ਬਿਲੋਚਨ, ਬ੍ਰਿਤਨ ਬਿਮੋਚਨ, ਸੋਚ ਬਿਸੋਚਨ, ਕਉਚ ਕਸੇ ॥
ਦਾਮਨੀ ਪ੍ਰਹਾਸੇ, ਸੁਕ ਸਰ ਨਾਸੇ, ਸੁਬ੍ਰਿਤ ਸੁਬਾਸੇ, ਦੁਸਟ ਗ੍ਰਸੇ ॥
ਚੰਚਲਾ ਪ੍ਰਅੰਗੀ, ਬੇਦ ਪ੍ਰਸੰਗੀ, ਤੇਜ ਤੁਰੰਗੀ, ਖੰਡ ਸੁਰੰ ॥
ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਆਦ ਅਨਾਦ ਅਗਾਧ ਉਰਧੰ ॥੧੨॥੨੨੨॥
ਘੰਟਕਾ ਬਿਰਾਜੈ, ਰੁਣਝੁਣ ਬਾਜੈ, ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਭਾਜੈ, ਸੁਨਤ ਸੁਰੰ ॥
ਕੋਕਲ ਸੁਨ ਲਾਜੈ, ਕਿਲਬਿਖ ਭਾਜੈ, ਸੁਖ ਉਪਰਾਜੈ, ਮਧ ਉਰੰ ॥

ਦੁਰਜਨ ਦਲ ਦੱਝੈ, ਮਨ ਤਨ ਰਿੱਝੈ, ਸਭੈ ਨ ਭੱਜੈ, ਰੋਹ ਰਣੰ ॥
ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਚੰਡ ਚੱਕ੍ਰਤਨ, ਆਦ ਗੁਰੰ ॥੧੩॥੨੨੩॥
ਚਾਚਰੀ ਪ੍ਰਜੋਧਨ, ਦੁਸਟ ਬਿਰੋਧਨ, ਰੋਸ ਅਰੋਧਨ, ਕ੍ਰੂਰ ਬ੍ਰਿਤੇ ॥
ਧੂਮ੍ਰਾਛ ਬਿਧੁੰਸਨ, ਪ੍ਰਲੈ ਪ੍ਰਜੰਸਨ, ਜਗ ਬਿਧੁੰਸਨ, ਸੁਧ ਮਤੇ ॥
ਜਾਲਪਾ ਜਯੰਤੀ, ਸਤ੍ਰ ਮਥੰਤੀ, ਦੁਸਟ ਪ੍ਰਦਾਹਨ, ਗਾੜ ਮਤੇ ॥
ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ, ਅਗਾਧ ਗਤੇ ॥੧੪॥੨੨੪॥
ਖਤ੍ਰੀਆਣ ਖਤੰਗੀ, ਅਭੈ ਅਭੰਗੀ, ਆਦਿ ਅਨੰਗੀ, ਅਗਾਧ ਗਤੇ ॥
ਬ੍ਰਿੜਲਾਛ ਬਿਹੰਡਣ, ਚੱਛਰ ਦੰਡਣ, ਤੇਜ ਪ੍ਰਚੰਡਣ, ਆਦਿ ਬ੍ਰਿਤੇ ॥
ਸੁਰ ਨਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਣ, ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ, ਦੁਸਟ ਨਿਵਾਰਣ, ਦੋਖ ਹਰੇ ॥
ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਬਿਸ੍ਵ ਬਿਧੁੰਸਨ, ਸ੍ਰਿਸਟ ਕਰੇ ॥੧੫॥੨੨੫॥
ਦਾਮਨੀ ਪ੍ਰਕਾਸੇ, ਉਨ ਤਨ ਨਾਸੇ, ਜੋਤ ਪ੍ਰਕਾਸੇ, ਅਤੁਲ ਬਲੇ ॥
ਦਾਨਵੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਖਣ, ਸਰਵਰ ਵਰਖਣ, ਦੁਸਟ ਪ੍ਰਧ੍ਰਖਣ, ਬਿਤਲ ਤਲੇ ॥
ਅਸਟਾਇਧ ਬਾਹਣ, ਬੋਲ ਨਿਬਾਹਣ, ਸੰਤ ਪਨਾਹਣ, ਗੂੜ ਗਤੇ ॥

ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਆਦ ਅਨਾਦਿ, ਅਗਾਧਿ ਬ੍ਰਿਤੇ ॥੧੬॥੨੨੬॥
ਦੁਖ ਦੋਖ ਪ੍ਰਭਛਣ, ਸੇਵਕ ਰਛਣ, ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਛਣ, ਸੁਧ ਸਰੇ ॥
ਸਾਰੰਗ ਸਨਾਹੇ, ਦੁਸਟ ਪ੍ਰਦਾਹੇ, ਅਰ ਦਲ ਗਾਹੇ, ਦੋਖ ਹਰੇ ॥
ਗੰਜਨ ਗੁਮਾਨੇ, ਅਤੁਲ ਪ੍ਰਵਾਨੇ, ਸੰਤ ਜਮਾਨੇ, ਆਦਿ ਅੰਤੇ ॥
ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਸਾਧ ਪ੍ਰਦਛਨ, ਦੁਸਟ ਹੰਤੇ ॥੧੭॥੨੨੭॥
ਕਾਰਣ ਕਰੀਲੀ, ਗਰਬ ਗਹੀਲੀ, ਜੋਤ ਜਤੀਲੀ, ਤੁੰਦ ਮਤੇ ॥
ਅਸਟਾਇਧ ਚਮਕਣ, ਸਸਤ੍ਰ ਝਮਕਣ, ਦਾਮਨ ਦਮਕਣ, ਆਦਿ ਬ੍ਰਿਤੇ ॥
ਡੁਕਡੁਕੀ ਦਮੰਕੈ, ਬਾਘ ਬਬੰਕੈ, ਭੁਜਾ ਫਰੰਕੈ, ਸੁਧ ਗਤੇ ॥
ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ, ਅਨਾਦ ਮਤੇ ॥੧੮॥੨੨੮॥
ਚਛਰਾਸੁਰ ਮਾਰਣ, ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਣ, ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ, ਏਕ ਭਟੇ ॥
ਪਾਪਾਨ ਬਿਹੰਡਣ, ਦੁਸਟ ਪ੍ਰਚੰਡਣ, ਖੰਡ ਅਖੰਡਣ, ਕਾਲ ਕਟੇ ॥
ਚੰਦ੍ਰਾਨਨ ਚਾਰੈ, ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੈ, ਪਤਿਤ ਉਧਾਰੇ, ਮੁੰਡ ਮਥੇ ॥
ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਧੂਮ੍ਰ ਬਿਧੁੰਸਨ, ਆਦਿ ਕਥੇ ॥੧੯॥੨੨੯॥

ਰਕਤਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਚੰਡ ਚਕ੍ਰਦਨ, ਦਾਨਵ ਅਰਦਨ, ਬਿੜਾਲ ਬਧੇ ॥
ਸਰ ਧਾਰ ਬਿਬਰਖਣ, ਦੁਰਜਨ ਧਰਖਣ, ਅਤੁਲ ਅਮਰਖਣ, ਧਰਮ ਧੁਜੇ ॥
ਧੂਮ੍ਰਾਛ ਬਿਧੁੰਸਨ, ਸ੍ਰੋਣਤ ਚੁੰਸਨ, ਸੁੰਭ ਨਪਾਤ, ਨਿਸੁੰਭ ਮਥੇ ॥
ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਆਦਿ ਅਨੀਲ, ਅਗਾਧ ਕਥੇ ॥੨੦॥੨੩੦॥

ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ ॥

ਤੁਮ ਕਹੋ, ਦੇਵ ਸਰਬੰ ਬਿਚਾਰ ॥ ਜਿਮ ਕੀਓ, ਆਪਿ ਕਰਤੇ ਪਸਾਰ ॥
ਜਦਪ ਅਭੂਤ, ਅਨਭੈ ਅਨੰਤ ॥ ਤਉ ਕਹੋ, ਜਥਾਮਤ ਤ੍ਰੈਣ ਤੰਤ ॥੧॥੨੩੧॥
ਕਰਤਾ ਕਰੀਮ, ਕਾਦਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਅਦ੍ਵੈ ਅਭੂਤ, ਅਨਭੈ ਦਿਆਲ ॥
ਦਾਤਾ ਦੁਰੰਤ, ਦੁਖ ਦੋਖ ਰਹਤ ॥ ਜਿਹ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ, ਸਭ ਬੇਦ ਕਹਤ ॥੨॥੨੩੨॥
ਕਈ ਊਚ ਨੀਚ, ਕੀਨੋ ਬਨਾਉ ॥ ਸਭ ਵਾਰ ਪਾਰ, ਜਾਕੋ ਪ੍ਰਭਾਉ ॥
ਸਭ ਜੀਵ ਜੰਤ, ਜਾਨੰਤ ਜਾਹਿ ॥ ਮਨ ਮੂੜ, ਕਿਉ ਨ ਸੇਵੰਤ ਤਾਹਿ ॥੩॥੨੩੩॥
ਕਈ ਮੂੜ, ਪਤ੍ਰ ਪੂਜਾ ਕਰੰਤ ॥ ਕਈ ਸਿੱਧ ਸਾਧ, ਸੂਰਜ ਸਿਵੰਤ ॥
ਕਈ ਪਲਟ ਸੂਰਜ, ਸਿਜਦਾ ਕਰਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਰੂਪ, ਦ੍ਵੈ ਕੈ ਲਖਾਇ ॥੪॥੨੩੪॥

ਅਨਛਿਜ ਤੇਜ, ਅਨਭੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਦਾਤਾ ਦੁਰੰਤ, ਅਦ੍ਵੈ ਅਨਾਸ ॥
ਸਭ ਰੋਗ ਸੋਗ ਤੇ, ਰਹਤ ਰੂਪ ॥ ਅਨਭੈ ਅਕਾਲ, ਅਛੈ ਸਰੂਪ ॥੫॥੨੩੫॥
ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨ, ਕਾਮਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਦੁਖ ਦੋਖ ਹਰਤ, ਦਾਤਾ ਦਿਆਲ ॥
ਅੰਜਨ ਬਿਹੀਨ, ਅਨਭੰਜ ਨਾਥ ॥ ਜਲ ਥਲ ਪ੍ਰਭਾਉ, ਸਰਬਤ੍ਰ ਸਾਥ ॥੬॥੨੩੬॥
ਜਿਹ ਜਾਤ ਪਾਂਤ, ਨਹੀ ਭੇਦ ਭਰਮ ॥ ਜਿਹ ਰੰਗ ਰੂਪ ਨਹੀ, ਏਕ ਧਰਮ ॥
ਜਿਹ ਸਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਦੋਊ, ਏਕ ਸਾਰ ॥ ਅਛੈ ਸਰੂਪ, ਅਬਿਚਲ ਅਪਾਰ ॥੭॥੨੩੭॥
ਜਾਨੀ ਨ ਜਾਇ, ਜਿਹ ਰੂਪ ਰੇਖ ॥ ਕਹਿ ਬਾਸ ਤਾਸ, ਕਹਿ ਕਉਨ ਭੇਖ ॥
ਕਹਿ ਨਾਮ ਤਾਸ ਹੈ, ਕਵਨ ਜਾਤ ॥ ਜਿਹ ਸਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਨਹੀ, ਪੁਤ੍ਰ ਭ੍ਰਾਤ ॥੮॥੨੩੮॥
ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨ, ਕਾਰਣ ਸਰੂਪ ॥ ਜਿਹ ਚੱਕ੍ਰ ਚਿਹਨ ਨਹੀ, ਰੰਗ ਰੂਪ ॥
ਜਿਹ ਖੇਦ ਭੇਦ ਨਹੀ, ਕਰਮ ਕਾਲ ॥ ਸਭ ਜੀਵ ਜੰਤ ਕੀ, ਕਰਤ ਪਾਲ ॥੯॥੨੩੯॥
ਉਰਧੰ ਬਿਰਹਤ, ਸਿੱਧੰ ਸਰੂਪ ॥ ਬੁੱਧੰ ਅਪਾਲ, ਜੁੱਧੰ ਅਨੂਪ ॥
ਜਿਹ ਰੂਪ ਰੇਖ ਨਹੀ, ਰੰਗ ਰਾਗ ॥ ਅਨਛਿਜ ਤੇਜ, ਅਨਭਿਜ ਅਦਾਗ ॥੧੦॥੨੪੦॥
ਜਲ ਥਲ ਮਹੀਪ, ਬਨ ਤਨ ਦੁਰੰਤ ॥ ਜਿਹ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ, ਨਿਸ ਦਿਨ ਉਚਰੰਤ ॥

ਪਾਇਓ ਨ ਜਾਇ, ਜਿਹ ਪੈਰ ਪਾਰ ।। ਦੀਨਾਨ ਦੋਖ ਦਹਿਤਾ, ਉਦਾਰ ।।੧੧।।੨੪੧।।
ਕਈ ਕੋਟ ਇੰਦ੍ਰ, ਜਿਹ ਪਾਨ ਹਾਰ ।। ਕਈ ਕੋਟ ਰੁਦ੍ਰ, ਜੁਗੀਆ ਦੁਆਰ ।।
ਕਈ ਬੇਦ ਬਿਆਸ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਅਨੰਤ ।। ਜਿਹ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ, ਨਿਸ ਦਿਨ ਉਚਰੰਤ।।੧੨।।੨੪੨।।

ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ।। ਸ੍ਵਯੇ ।।

ਦੀਨਨ ਕੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੈ ਨਿਤ, ਸੰਤ ਉਬਾਰ ਗਨੀਮਨ ਗਾਰੈ ।।
ਪੱਛ ਪਸੂ ਨਗ ਨਾਗ ਨਰਾਧਪ, ਸਰਬ ਸਮੈ ਸਭ ਕੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ ।।
ਪੋਖਤ ਹੈ, ਜਲ ਮੈ, ਥਲ ਮੈ, ਪਲ ਮੈ; ਕਲ ਕੇ, ਨਹੀ ਕਰਮ ਬਿਚਾਰੈ ।।
ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦਇਆ ਨਿਧਿ, ਦੋਖਨ ਦੇਖਤ ਹੈ, ਪਰ ਦੇਤ ਨ ਹਾਰੈ ।।੧।।੨੪੩।।
ਦਾਹਤ ਹੈ, ਦੁਖ ਦੋਖਨ ਕੌ, ਦਲ ਦੁੱਜਨ ਕੇ, ਪਲ ਮੈ ਦਲ ਡਾਰੈ ।।
ਖੰਡ ਅਖੰਡ, ਪ੍ਰਚੰਡ ਪਹਾਰਨ, ਪੂਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ, ਪ੍ਰੀਤ ਸੰਭਾਰੈ ।।
ਪਾਰ ਨ ਪਾਇ ਸਕੈ ਪਦਮਾਪਤਿ, ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਅਭੇਦ ਉਚਾਰੈ ।।
ਰੋਜੀ ਹੀ ਰਾਜ ਬਿਲੋਕਤ, ਰਾਜਕ ਰੋਖ, ਰੂਹਾਨ ਕੀ ਰੋਜੀ ਨ ਟਾਰੈ ।।੨।।੨੪੪।।
ਕੀਟ ਪਤੰਗ, ਕੁਰੰਗ ਭੁਜੰਗਮ, ਭੂਤ ਭਵਿਖ, ਭਵਾਨ ਬਨਾਏ ।।

ਦੇਵ ਅਦੇਵ, ਖਪੇ ਅਹੰਮੇਵ, ਨ ਭੇਵ ਲਖਿਓ, ਭ੍ਰਮ ਸਿਉ ਭਰਮਾਏ ।।
ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ, ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਨ, ਹਸੇਬ ਥੱਕੇ ਕਰ, ਹਾਥ ਨ ਆਏ ।।
ਪੂਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਭਾਉ ਬਿਨਾ, ਪਤਿ ਸਿਉ ਕਿਨ, ਸ੍ਰੀ ਪਦਮਾਪਤਿ ਪਾਏ ।।੩।।੨੪੫।।
ਆਦਿ ਅਨੰਤ, ਅਗਾਧ ਅਦ੍ਵੈਖ, ਸੁ ਭੂਤ ਭਵਿਖ, ਭਵਾਨ ਅਭੈ ਹੈ ।।
ਅੰਤਿ ਬਿਹੀਨ, ਅਨਾਤਮ ਆਪ, ਅਦਾਗ ਅਦੋਖ, ਅਛਿਦ੍ਰ ਅਛੈ ਹੈ ।।
ਲੋਗਨ ਕੇ ਕਰਤਾ ਹਰਤਾ, ਜਲ ਮੈ ਥਲ ਮੈ ਭਰਤਾ, ਪ੍ਰਭ ਵੈ ਹੈ ।।
ਦੀਨ ਦਇਆਲ, ਦਇਆ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ, ਸੁੰਦਰ ਸ੍ਰੀ ਪਦਮਾਪਤਿ ਏਹੈ ।।੪।।੨੪੬।।
ਕਾਮ ਨ, ਕ੍ਰੋਧ ਨ, ਲੋਭ ਨ, ਮੋਹ ਨ; ਰੋਗ ਨ, ਸੋਗ ਨ, ਭੋਗ ਨ ਭੈ ਹੈ ।।
ਦੇਹ ਬਿਹੀਨ ਸਨੇਹ ਸਭੋ ਤਨ, ਨੇਹ ਬਿਰਕਤ ਅਗੇਹ ਅਛੈ ਹੈ ।।
ਜਾਨ ਕੋ ਦੇਤ, ਅਜਾਨ ਕੋ ਦੇਤ, ਜਮੀਨ ਕੋ ਦੇਤ, ਜਮਾਨ ਕੋ ਦੈ ਹੈ ।।
ਕਾਹੇ ਕੋ ਡੋਲਤ ਹੈ, ਤੁਮਰੀ ਸੁਧ, ਸੁੰਦਰ ਸ੍ਰੀ ਪਦਮਾਪਤਿ ਲੈ ਹੈ ।।੫।।੨੪੭।।
ਰੋਗਨ ਤੇ, ਅਰ ਸੋਗਨ ਤੇ, ਜਲ ਜੋਗਨ ਤੇ, ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਬਚਾਵੈ ।।
ਸਤ੍ਰੁ ਅਨੇਕ, ਚਲਾਵਤ ਘਾਵ, ਤਊ ਤਨ, ਏਕ ਨ ਲਾਗਨ ਪਾਵੈ ।।

ਰਾਖਤ ਹੈ, ਅਪਨੋ ਕਰ ਦੈ ਕਰ, ਪਾਪ ਸੰਬੂਹ, ਨ ਭੇਟਨ ਪਾਵੈ ॥
ਔਰ ਕੀ ਬਾਤ, ਕਹਾ ਕਹ ਤੋ ਸੌ, ਸੁ ਪੇਟ ਹੀ ਕੇ, ਪਟ ਬੀਚ ਬਚਾਵੈ ॥੬॥੨੪੮॥
ਜੱਛ ਭੁਜੰਗ, ਸੁ ਦਾਨਵ ਦੇਵ, ਅਭੇਵ ਤੁਮੈ, ਸਭ ਹੀ ਕਰ ਧਿਆਵੈ ॥
ਭੂਮ ਅਕਾਸ, ਪਤਾਲ ਰਸਾਤਲ; ਜੱਛ ਭੁਜੰਗ, ਸਭੈ ਸਿਰ ਨਿਆਵੈ ॥
ਪਾਇ ਸਕੈ ਨਹੀ, ਪਾਰ ਪ੍ਰਭਾ ਹੂ ਕੋ; ਨੇਤ ਹੀ ਨੇਤਹ, ਬੇਦ ਬਤਾਵੈ ॥
ਖੋਜ ਥਕੇ, ਸਭ ਹੀ ਖੁਜੀਆ; ਸੁਰ ਹਾਰ ਪਰੇ, ਹਰਿ ਹਾਥ ਨ ਆਵੈ ॥੭॥੨੪੯॥
ਨਾਰਦ ਸੇ, ਚਤੁਰਾਨਨ ਸੇ; ਰੁਮਨਾਰਿਖ ਸੇ, ਸਭਹੂੰ ਮਿਲਿ ਗਾਇਓ ॥
ਬੇਦ ਕਤੇਬ, ਨ ਭੇਦ ਲਖਿਓ; ਸਭ ਹਾਰ ਪਰੇ, ਹਰਿ ਹਾਥ ਨ ਆਇਓ ॥
ਪਾਇ ਸਕੈ ਨਹੀ, ਪਾਰ ਉਮਾਪਤਿ; ਸਿੱਧ ਸਨਾਥ, ਸਨੰਤਨ ਧਿਆਇਓ ॥
ਧਿਆਨ ਧਰੋ, ਤਿੰਹ ਕੋ ਮਨ ਮੈ; ਜਿਹ ਕੋ ਅਮਿਤੋਜੁ, ਸਭੈ ਜਗ ਛਾਇਓ ॥੮॥੨੫੦॥
ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ, ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਨ; ਅਭੇਦ ਨ੍ਰਿਪਾਨ, ਸਭੈ ਪਚਹਾਰੇ ॥
ਭੇਦ ਨ ਪਾਇ ਸਕਿਓ ਅਨਭੇਦ ਕੋ, ਖੇਦਤ ਹੈ ਅਨਛੇਦ ਪੁਕਾਰੇ ॥
ਰਾਗ ਨ, ਰੂਪ ਨ, ਰੇਖ ਨ; ਰੰਗ ਨ, ਸਾਕ ਨ, ਸੋਗ ਨ ਸੰਗਿ ਤਿਹਾਰੇ ॥

ਆਦਿ ਅਨਾਦਿ, ਅਗਾਧ ਅਭੇਖ; ਅਦ੍ਵੈਖ ਜਪਿਓ, ਤਿਨਹੀ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ॥੯॥੨੫੧॥
ਤੀਰਥ ਕੋਟ, ਕੀਏ ਇਸਨਾਨ; ਦੀਏ ਬਹੁ ਦਾਨ, ਮਹਾ ਬ੍ਰਿਤ ਧਾਰੇ ॥
ਦੇਸ ਫਿਰਿਓ, ਕਰਿ ਭੇਸ ਤਪੋਧਨ; ਕੇਸ ਧਰੇ, ਨ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥
ਆਸਨ ਕੋਟ, ਕਰੇ ਅਸਟਾਂਗ; ਧਰੇ ਬਹੁ ਨਿਆਸ, ਕਰੇ ਮੁਖ ਕਾਰੇ ॥
ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਅਕਾਲ ਭਜੇ ਬਿਨ, ਅੰਤ ਕੋ ਅੰਤ ਕੇ ਧਾਮ ਸਿਧਾਰੇ ॥੧੦॥੨੫੨॥

ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥

ਅਤ੍ਰ ਕੇ ਚਲੱਯਾ, ਛਿਤ ਛਤ੍ਰ ਕੇ ਧਰੱਯਾ; ਛਤ੍ਰਧਾਰੀਯੋ ਕੇ ਛਲੱਯਾ, ਮਹਾਂ ਸਤ੍ਰਨ ਕੇ ਸਾਲ ਹੈਂ ॥
ਦਾਨ ਕੇ ਦਿੱਵਯਾ, ਮਹਾ ਮਾਨ ਕੇ ਬਢੱਯਾ; ਅਵਸਾਨ ਕੇ ਦਿਵੱਯਾ ਹੈਂ,
ਕਟੱਯਾ ਜਮਜਾਲ ਹੈਂ ॥ ਜੁੱਧ ਕੇ ਜਿਤੱਯਾ, ਔ ਬਿਰੁਧ ਕੇ ਮਿਟੱਯਾ; ਮਹਾਂ ਬੁਧ ਕੇ ਦਿਵੱਯਾ,
ਮਹਾਂ ਮਾਨਹੂੰ ਕੇ ਮਾਨ ਹੈਂ ॥ ਗਿਆਨ ਹੂੰ ਕੇ ਗਿਆਤਾ, ਮਹਾਂ ਬੁਧਤਾ ਕੇ ਦਾਤਾ ਦੇਵ;
ਕਾਲਹੂੰ ਕੇ ਕਾਲ, ਮਹਾਂ ਕਾਲਹੂੰ ਕੇ ਕਾਲ ਹੈਂ ॥੧॥੨੫੩॥ ਪੂਰਬੀ ਨ ਪਾਰ ਪਾਵੈ,
ਹਿੰਗੁਲਾ ਹਿਮਾਲੈ ਧਿਆਵੈ; ਗੋਰ ਗਰਦੇਜੀ ਗੁਨ ਗਾਵੈ, ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਹੈਂ ॥ ਜੋਗੀ ਜੋਗ ਸਾਧੈ,
ਪਉਨ ਸਾਧਨਾ ਕਿਤੇਕ ਬਾਂਧੈ; ਆਰਬ ਕੇ ਆਰਬੀ, ਅਰਾਧੈ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਹੈਂ ॥

ਫਰਾ ਕੇ ਫਿਰੰਗੀ ਮਾਨੈ, ਕੰਧਾਰੀ ਕੁਰੇਸੀ ਜਾਨੈ; ਪਛਮ ਕੇ ਪਛਮੀ, ਪਛਾਨੈ ਨਿਜ ਕਾਮ ਹੈਂ ।। ਮਰਹਟਾ ਮਘੇਲੇ, ਤੇਰੀ ਮਨ ਸੋ ਤਪਸਿਆ ਕਰੈ; ਦ੍ਰਿੜਵੈ ਤਿਲੰਗੀ, ਪਹਚਾਨੈ ਧਰਮ ਧਾਮ ਹੈਂ ।।੨।।੨੫੪।। ਬੰਗ ਕੇ ਬੰਗਾਲੀ, ਫਿਰ ਹੰਗ ਕੇ ਫਿਰੰਗਾਵਾਲੀ; ਦਿਲੀ ਕੇ ਦਿਲਵਾਲੀ, ਤੇਰੀ ਆਗਿਆ ਮੈ ਚਲਤ ਹੈਂ ।। ਰੋਹ ਕੇ ਰੁਹੇਲੇ, ਮਾਘ ਦੇਸ ਕੇ ਮਘੇਲੇ; ਬੀਰ ਬੰਗਸੀ ਬੁੰਦੇਲੇ, ਪਾਪ ਪੁੰਜ ਕੋ ਮਲਤ ਹੈਂ ।। ਗੋਖਾ ਗੁਨ ਗਾਵੈ, ਚੀਨ ਮਚੀਨ ਕੇ ਸੀਸ ਨਯਾਵੈ; ਤਿਬਤੀ ਧਿਆਇ, ਦੋਖ ਦੇਹ ਕੇ ਦਲਤ ਹੈਂ ।। ਜਿਨੈ ਤੋਹਿ ਧਿਆਇਓ, ਤਿਨੈ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪਾਇਓ; ਸਰਬ ਧਨ ਧਾਮ, ਫਲ ਫੂਲ ਸੋਂ ਫਲਤ ਹੈਂ ।।੩।।੨੫੫।। ਦੇਵ ਦੇਵਤਾਨ ਕੌਂ, ਸੁਰੇਸ ਦਾਨਵਾਨ ਕੌਂ; ਮਹੇਸ ਗੰਗਧਾਨ ਕਉ, ਅਭੇਸ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈਂ ।। ਰੰਗ ਮੈ ਰੰਗੀਨ, ਰਾਗ ਰੂਪ ਮੈ ਪ੍ਰਬੀਨ; ਔਰ ਕਾਹੂ ਪੈ ਨ ਦੀਨ, ਸਾਧ ਅਧੀਨ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ ।। ਪਾਈਐ ਨ ਪਾਰ, ਤੇਜ ਪੁੰਜ ਮੈ ਅਪਾਰ; ਸਰਬ ਬਿਦਿਆ ਕੇ ਉਦਾਰ ਹੈਂ, ਅਪਾਰ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈਂ ।। ਹਾਥੀ ਕੀ ਪੁਕਾਰ, ਪਲ ਪਾਛੈ ਪਹੁਚਤ ਤਾਹਿ; ਚੀਟੀ ਕੀ ਚਿੰਘਾਰ, ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਸੁਨੀਅਤੁ ਹੈਂ ।।੪।।੨੫੬।। ਕੇਤੇ ਇੰਦ੍ਰ ਦੁਆਰ, ਕੇਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁਖ ਚਾਰ; ਕੇਤੇ ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਅਵਤਾਰ,

ਕੇਤੇ ਰਾਮ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈਂ ।। ਕੇਤੇ ਸਸ ਰਾਸੀ, ਕੇਤੇ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਕਾਸੀ; ਕੇਤੇ ਮੁੰਡੀਆ ਉਦਾਸੀ, ਜੋਗ ਦੁਆਰ ਦਹੀਅਤੁ ਹੈਂ ।। ਕੇਤੇ ਮਹਾਂਦੀਨ, ਕੇਤੇ ਬਿਆਸ ਸੇ ਪ੍ਰਬੀਨ; ਕੇਤੇ ਕੁਮੇਰ ਕੁਲੀਨ, ਕੇਤੇ ਜਛ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈਂ ।। ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਬਿਚਾਰ, ਪੈ ਨ ਪੂਰਨ ਕੋ ਪਾਵੈ ਪਾਰ; ਤਾਹੀ ਤੇ ਅਪਾਰ, ਨਿਰਾਧਾਰ ਲਹੀਅਤੁ ਹੈਂ ।।੫।।੨੫੭।। ਪੂਰਨ ਅਵਤਾਰ, ਨਿਰਾਧਾਰ ਹੈਂ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ; ਪਾਈਐ ਨ ਪਾਰ, ਪੈ ਅਪਾਰ ਕੈ ਬਖਾਨੀਐ ।। ਅਦ੍ਵੈ ਅਬਿਨਾਸੀ, ਪਰਮ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਕਾਸੀ; ਮਹਾਂ ਰੂਪ ਹੂਕੇ ਰਾਸੀ ਹੈ, ਅਨਾਸੀ ਕੈ ਕੈ ਮਾਨੀਐ ।। ਜੰਤ੍ਰ ਹੂ ਨ ਜਾਤ ਜਾਕੀ, ਬਾਪ ਹੂੰ ਨ ਮਾਇ ਤਾਕੀ; ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭਾ ਕੀ, ਸੁ ਛਟਾ ਕੈ ਅਨਮਾਨੀਐ ।। ਤੇਜ ਹੂੰ ਕੋ ਤੰਤ੍ਰ ਹੈਂ, ਕਿ ਰਾਜਸੀ ਕੋ ਜੰਤ੍ਰ ਹੈਂ; ਕਿ ਮੋਹਨੀ ਕੋ ਮੰਤ੍ਰ ਹੈਂ, ਨਿਜੰਤ੍ਰ ਕੈ ਕੈ ਜਾਨੀਐ ।।੬।।੨੫੮।। ਤੇਜ ਹੂੰ ਕੋ ਤਰੁ ਹੈਂ, ਕਿ ਰਾਜਸੀ ਕੋ ਸਰੁ ਹੈਂ; ਕਿ ਸੁੱਧਤਾ ਕੋ ਘਰੁ ਹੈਂ, ਕਿ ਸਿੱਧਤਾ ਕੀ ਸਾਰ ਹੈਂ ।। ਕਾਮਨਾ ਕੀ ਖਾਨ ਹੈਂ, ਕਿ ਸਾਧਨਾ ਕੀ ਸਾਨ ਹੈਂ; ਬਿਰਕਤਤਾ ਕੀ ਬਾਨ ਹੈਂ, ਕਿ ਬੁਧ ਕੋ ਉਦਾਰ ਹੈਂ ।। ਸੁੰਦਰ ਸਰੂਪ ਹੈਂ, ਕਿ ਭੂਪਨ ਕੋ ਭੂਪ ਹੈਂ; ਕਿ ਰੂਪਹੂੰ ਕੋ ਰੂਪ ਹੈਂ, ਕੁਮਤ ਕੋ ਪ੍ਰਹਾਰ ਹੈ ।। ਦੀਨਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਹੈਂ, ਗਨੀਮਨ ਕੋ ਗਾਰਕ ਹੈਂ; ਸਾਧਨ ਕੋ ਰਛਕ ਹੈਂ,

ਗੁਨਨ ਕੋ ਪਹਾਰ ਹੈਂ ।।੭।।੨੫੯।। ਸਿੱਧ ਕੋ ਸਰੂਪ ਹੈਂ, ਕਿ ਬੁੱਧ ਕੋ ਬਿਭੂਤ ਹੈਂ;
ਕਿ ਕ੍ਰੁੱਧ ਕੋ ਅਭੂਤ ਹੈਂ, ਕਿ ਅਛੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੈਂ ।। ਕਾਮ ਕੋ ਕੁਨਿੰਦਾ ਹੈਂ,
ਕਿ ਖੂਬੀ ਕੋ ਦਿਹਿੰਦਾ ਹੈਂ; ਗਨੀਮਨ ਗਰਿੰਦਾ ਹੈਂ, ਕਿ ਤੇਜ ਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਹੈਂ ।।
ਕਾਲ ਹੂੰ ਕੇ ਕਾਲ ਹੈਂ, ਕਿ ਸਤ੍ਰਨ ਕੇ ਸਾਲ ਹੈਂ; ਕਿ ਮਿਤ੍ਰਨ ਕੋ ਪੋਖਤ ਹੈਂ,
ਕਿ ਬ੍ਰਿਧਤਾ ਕੀ ਬਾਸੀ ਹੈਂ ।। ਜੋਗ ਹੂੰ ਕੋ ਜੰਤ੍ਰ ਹੈਂ, ਕਿ ਤੇਜ ਹੂੰ ਕੋ ਤੰਤ੍ਰ ਹੈਂ;
ਕਿ ਮੋਹਨੀ ਕੋ ਮੰਤ੍ਰ ਹੈਂ, ਕਿ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਹੈਂ ।।੮।।੨੬੦।। ਰੂਪ ਕੋ ਨਿਵਾਸ ਹੈਂ,
ਕਿ ਬੁੱਧ ਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈਂ, ਕਿ ਸਿੱਧਤਾ ਕੋ ਬਾਸ ਹੈਂ, ਕਿ ਬੁਧਹੂੰ ਕੋ ਘਰੁ ਹੈਂ ।।
ਦੇਵਨ ਕੋ ਦੇਵ ਹੈਂ, ਨਿਰੰਜਨ ਅਭੇਵ ਹੈਂ; ਅਦੇਵਨ ਕੋ ਦੇਵ ਹੈਂ, ਕਿ ਸੁਧਤਾ ਕੋ ਸਰੁ ਹੈਂ ।।
ਜਾਨ ਕੋ ਬਚਯਾ ਹੈਂ, ਇਮਾਨ ਕੋ ਦਿਵਯਾ ਹੈਂ; ਜਮ ਜਾਲ ਕੋ ਕਟਯਾ ਹੈਂ;
ਕਿ ਕਾਮਨਾ ਕੋ ਕਰ ਹੈਂ ।। ਤੇਜ ਕੋ ਪ੍ਰਚੰਡ ਹੈਂ, ਅਖੰਡਣ ਕੋ ਖੰਡ ਹੈਂ;
ਮਹੀਪਨ ਕੋ ਮੰਡ ਹੈਂ, ਕਿ ਇਸਤ੍ਰੀ ਹੈਂ ਨ ਨਰੁ ਹੈਂ ।।੯।।੨੬੧।। ਬਿਸ੍ਵ ਕੋ ਭਰਨ ਹੈਂ,
ਕਿ ਅਪਦਾ ਕੋ ਹਰਨ ਹੈਂ; ਕਿ ਸੁਖ ਕੋ ਕਰਨ ਹੈਂ, ਕਿ ਤੇਜ ਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈਂ ।।
ਪਾਈਐ ਨ ਪਾਰ, ਪਾਰਾਵਾਰ ਹੂੰ ਕੋ ਪਾਰ ਜਾਕੋ; ਕੀਜਤ ਬਿਚਾਰ,

ਸੁਬਿਚਾਰ ਕੋ ਨਿਵਾਸ ਹੈਂ ।। ਹਿੰਗੁਲਾ ਹਿਮਾਲੈ ਗਾਵੈ, ਹਬਸੀ ਹਲੱਬੀ ਧਿਆਵੈ; ਪੂਰਬੀ ਨ ਪਾਰ ਪਾਵੈ, ਆਸਾ ਤੇ ਅਨਾਸ ਹੈਂ ।। ਦੇਵਨ ਕੋ ਦੇਵ, ਮਹਾਦੇਵ ਹੂੰ ਕੇ ਦੇਵ ਹੈਂ; ਨਿਰੰਜਨ ਅਭੇਵ ਨਾਥ, ਅਦ੍ਵੈ ਅਬਿਨਾਸ ਹੈਂ ।।੧੦।।੨੬੨।। ਅੰਜਨ ਬਿਹੀਨ ਹੈਂ, ਨਿਰੰਜਨ ਪ੍ਰਬੀਨ ਹੈਂ; ਕਿ ਸੇਵਕ ਅਧੀਨ ਹੈਂ, ਕਟੱਯਾ ਜਮ ਜਾਲ ਕੇ ।। ਦੇਵਨ ਕੇ ਦੇਵ, ਮਹਾਦੇਵ ਹੂੰ ਕੇ ਦੇਵ ਨਾਥ; ਭੂਮ ਕੇ ਭੁਜੱਯਾ ਹੈਂ, ਮੁਹੀਯਾ ਮਹਾ ਬਾਲ ਕੇ ।। ਰਾਜਨ ਕੇ ਰਾਜਾ, ਮਹਾ ਸਾਜ ਹੂੰ ਕੇ ਸਾਜਾ; ਮਹਾ ਜੋਗ ਹੂੰ ਕੋ ਜੋਗ ਹੈਂ, ਧਰੱਯਾ ਦ੍ਰੁਮ ਛਾਲ ਕੇ ।। ਕਾਮਨਾ ਕੇ ਕਰ ਹੈ, ਕਿ ਬੁਧੱਤਾ ਕੋ ਹਰ ਹੈਂ; ਕਿ ਸਿਧਤਾ ਕੇ ਸਾਥੀ ਹੈ, ਕਿ ਕਾਲ ਹੈ ਕੁਚਾਲ ਕੇ ।।੧੧।।੨੬੩।। ਛੀਰ ਕੈਸੀ ਛੀਰਾਵਧ, ਛਾਛ ਕੈਸੀ ਛਤ੍ਰਾਨੇਰ; ਛਪਾਕਰ ਕੈਸੀ ਛਬ, ਕਾਲਇੰਦ੍ਰੀ ਕੇ ਕੂਲਕੇ ।। ਹੰਸਨੀ ਸੀ ਸੀਹਾਰੂਮ, ਹੀਰਾ ਸੀ ਹੁਸੈਨਾਬਾਦ; ਗੰਗਾ ਕੈਸੀ ਧਾਰ ਚਲੀ, ਸਾਤੋ ਸਿੰਧ ਰੂਲ ਕੇ ।। ਪਾਰਾ ਸੀ ਪਲਾਊ ਗਢ, ਰੂਪਾ ਕੈਸੀ ਰਾਮਪੁਰ; ਸੋਰਾ ਸੀ ਸੁਰੰਗਾਬਾਦ, ਨੀਕੇ ਰਹੀ ਝੂਲ ਕੇ ।। ਚੰਪਾਸੀ ਚੰਦੇਰੀ ਕੋਟ, ਚਾਂਦਨੀ ਸੀ ਚਾਂਦਾਗੜਿ; ਕੀਰਤਿ ਤਿਹਾਰੀ, ਰਹੀ ਮਾਲਤੀ ਸੀ ਫੂਲ ਕੇ ।।੧੨।।੨੬੪।। ਫਟਕ ਸੀ ਕੈਲਾਸ ਕਮਾਊ ਗਢ,

ਕਾਂਸੀ ਪੁਰ; ਸੀਸਾ ਸੀ ਸੁਰੰਗਾਬਾਦ, ਨੀਕੈ ਸੋਹੀਅਤੁ ਹੈ ॥ ਹਿੱਮਾ ਸੀ ਹਿਮਾਲੈ, ਹਰ ਹਾਰ ਸੀ ਹਲਬਾਨੇਰ; ਹੰਸ ਕੈਸੀ ਹਾਜੀਪੁਰ, ਦੇਖੇ ਮੋਹੀਅਤੁ ਹੈ ॥ ਚੰਦਨ ਸੀ ਚੰਪਾਵਤੀ, ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਸੀ ਚੰਦ੍ਰਾਗਿਰ; ਚਾਂਦਨੀ ਸੀ ਚਾਂਦਾਗੜ, ਜੌਨ ਜੋਹੀਅਤੁ ਹੈ ॥ ਗੰਗਾ ਸਮ ਗੰਗਧਾਰ, ਬਕਾਨ ਸੀ ਬਿਲੰਦਾਵਾਦ; ਕੀਰਤਿ ਤਿਹਾਰੀ ਕੀ ਉਜਿਆਰੀ, ਸੋਹੀਅਤੁ ਹੈ ॥੧੩॥੨੬੫॥ ਫਰਾ ਸੀ ਫਿਰੰਗੀ, ਫਰਾਸੀਸ ਕੇ ਦੁਰੰਗੀ; ਮਕਰਾਨ ਕੇ ਮ੍ਰਿਦੰਗੀ, ਤੇਰੇ ਗੀਤ ਗਾਈਅਤੁ ਹੈ ॥ ਭਖਰੀ ਕੰਧਾਰੀ, ਗੋਰ ਗਖਰੀ ਗਰਦੇਜਾ ਚਾਰੀ; ਪੌਨ ਕੇ ਅਹਾਰੀ, ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਅਤੁ ਹੈ ॥ ਪੂਰਬ ਪਲਾਊ, ਕਾਮ ਰੂਪ ਔ ਕਮਾਊ; ਸਰਬ ਠਉਰ ਮੈ ਬਿਰਾਜੈ, ਜਹਾ ਜਹਾ ਜਾਈਅਤੁ ਹੈ ॥ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਾਪੀ, ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਤੇ ਅਤਾਪੀ ਨਾਥ; ਕੀਰਤਿ ਤਿਹਾਰੀ ਕੋ, ਨ ਪਾਰ ਪਾਈਅਤੁ ਹੈ ॥੧੪॥੨੬੬॥

ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ ॥

ਅਦ੍ਵੈ ਅਨਾਸ, ਆਸਨ ਅਡੋਲ ॥ ਅਦ੍ਵੈ ਅਨੰਤ, ਉਪਮਾ ਅਤੋਲ ॥ ਅਛੈ ਸਰੂਪ, ਅਬਿਯਕਤ ਨਾਥ ॥ ਆਜਾਨ ਬਾਹੁ, ਸਰਬਾ ਪ੍ਰਮਾਥ ॥੧॥੨੬੭॥

ਜੱਹ ਤੱਹ ਮਹੀਪ, ਬਨਤਨ ਪ੍ਰਫੁੱਲ ।। ਸੋਭਾ ਬਸੰਤ, ਜੱਹ ਤੱਹ ਪ੍ਰਡੁੱਲ ।।
ਬਨਤਨ ਦੁਰੰਤ, ਖਗ ਮ੍ਰਿਗ ਮਹਾਨ ।। ਜੱਹ ਤੱਹ ਪ੍ਰਫੁਲ, ਸੁੰਦਰ ਸੁਜਾਨ ।।੨।।੨੬੮।।
ਫੁਲਤੰ ਪ੍ਰਫੁਲ, ਲਹਿ ਲਹਿਤ ਮੋਰ ।। ਸਿਰ ਢੁਰਹਿ ਜਾਨ, ਮਨ ਮਥਹ ਚੌਰ ।।
ਕੁਜਰਤ ਕਮਾਲ, ਰਾਜਕ ਰਹੀਮ ।। ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨ, ਕਾਮਲ ਕਰੀਮ ।।੩।।੨੬੯।।
ਜੱਹ ਤੱਹ ਬਿਲੋਕ, ਤੱਹ ਤੱਹ ਪ੍ਰਸੋਹ ।। ਆਜਾਨ ਬਾਹ, ਅਮਿਤੋਜ ਮੋਹ ।।
ਰੋਸੰ ਬਿਰਹਤ, ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨ ।। ਜੱਹ ਤੱਹ ਪ੍ਰਫੁੱਲ, ਸੁੰਦਰ ਸੁਜਾਨ ।।੪।।੨੭੦।।
ਬਨ ਤਨ ਮਹੀਪ, ਜਲ ਥਲ ਮਹਾਨ ।। ਜੱਹ ਤੱਹ ਪ੍ਰਸੋਹ, ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨ ।।
ਜਗ ਮਗਤ ਤੇਜ, ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ।। ਅੰਬਰ ਜਮੀਨ, ਜਿਹ ਜਪਤ ਜਾਪ ।।੫।।੨੭੧।।
ਸਾਤੋ ਅਕਾਸ, ਸਾਤੋ ਪਤਾਰ ।। ਬਿਥਰਿਓ ਅਦ੍ਰਿਸਟ, ਜਿਹ ਕਰਮ ਜਾਰਿ ।।

ਉਸਤਤ ਸੰਪੂਰਨੰ ।।

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਥ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰਿੰਥ ਲਿਖ੍ਯਤੇ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਬਾਕ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਸ੍ਰੀ ਖੜਗ ਕੋ, ਕਰੌਂ ਸੁ ਹਿਤੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
ਪੂਰਨ ਕਰੌਂ ਗ੍ਰਿੰਥ ਇਹ, ਤੁਮ ਮੁਹਿ ਕਰਹੁ ਸਹਾਇ ॥੧॥

ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਛੰਦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਾਲ ਜੀ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ॥

ਖਗ ਖੰਡ ਬਿਹੰਡੰ, ਖਲ ਦਲ ਖੰਡੰ, ਅਤਿ ਰਣ ਮੰਡੰ, ਬਰਬੰਡੰ ॥
ਭੁਜ ਦੰਡ ਅਖੰਡੰ, ਤੇਜ ਪ੍ਰਚੰਡੰ, ਜੋਤਿ ਅਮੰਡੰ, ਭਾਨ ਪ੍ਰਭੰ ॥
ਸੁਖ ਸੰਤਾਂ ਕਰਣੰ, ਦੁਰਮਤਿ ਦਰਣੰ, ਕਿਲਬਿਖ ਹਰਣੰ, ਅਸ ਸਰਣੰ ॥
ਜੈ ਜੈ ਜਗ ਕਾਰਣ, ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਬਾਰਣ, ਮਮ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਣ, ਜੈ ਤੇਗੰ ॥੨॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਸਦਾ ਏਕ ਜੋਤ੍ਯੰ, ਅਜੂਨੀ ਸਰੂਪੰ ॥ ਮਹਾਂਦੇਵ ਦੇਵੰ, ਮਹਾਂ ਭੂਪ ਭੂਪੰ ॥
ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਤ੍ਯੰ, ਨਿਰੂਪੰ ਨ੍ਰਿਬਾਣੰ ॥ ਕਲੰ ਕਾਰਣੇਯੰ, ਨਮੋ ਖੜਗ ਪਾਣੰ ॥੩॥
ਨਿਰੰਕਾਰ ਨ੍ਰਿਬਿਕਾਰ, ਨਿਤ੍ਯੰ ਨਿਰਾਲੰ ॥ ਨ ਬ੍ਰਿਧੰ ਬਿਸੇਖੰ, ਨ ਤਰੁਨੰ ਨ ਬਾਲੰ ॥
ਨ ਰੰਕੰ ਨ ਰਾਯੰ, ਨ ਰੂਪੰ ਨ ਰੇਖੰ ॥ ਨ ਰੰਗੰ ਨ ਰਾਗੰ, ਅਪਾਰੰ ਅਭੇਖੰ ॥੪॥
ਨ ਰੂਪੰ ਨ ਰੇਖੰ, ਨ ਰੰਗੰ ਨ ਰਾਗੰ ॥ ਨ ਨਾਮੰ ਨ ਠਾਮੰ, ਮਹਾ ਜੋਤਿ ਜਾਗੰ ॥
ਨ ਦ੍ਵੈਖੰ ਨ ਭੇਖੰ, ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਤਿਯੰ ॥ ਮਹਾਂ ਜੋਗ ਜੋਗੰ, ਸੁ ਪਰਮੰ ਪਵਿਤ੍ਰਯੰ ॥੫॥
ਅਜੇਯੰ ਅਭੇਯੰ, ਅਨਾਮੰ ਅਠਾਮੰ ॥ ਮਹਾਂ ਜੋਗ ਜੋਗੰ, ਮਹਾਂ ਕਾਮ ਕਾਮੰ ॥
ਅਲੇਖੰ ਅਭੇਖੰ, ਅਨੀਲੰ ਅਨਾਦੰ ॥ ਪਰੇਯੰ ਪਵਿਤ੍ਰੰ, ਸਦਾ ਨ੍ਰਿਬਿਖਾਦੰ ॥੬॥
ਸੁ ਆਦੰ ਅਨਾਦੰ, ਅਨੀਲੰ ਅਨੰਤੰ ॥ ਅਦ੍ਵੈਖੰ ਅਭੇਖੰ, ਮਹੇਸੰ ਮਹੰਤੰ ॥
ਨ ਰੋਖੰ ਨ ਸੋਖੰ, ਨ ਦ੍ਰੋਹੰ ਨ ਮੋਹੰ ॥ ਨ ਕਾਮੰ ਨ ਕ੍ਰੋਧੰ, ਅਜੋਨੀ ਅਜੋਹੰ ॥੭॥
ਪਰੇਯੰ ਪਵਿਤ੍ਰੰ, ਪੁਨੀਤੰ ਪੁਰਾਣੰ ॥ ਅਜੇਯੰ ਅਭੇਯੰ, ਭਵਿਖ੍ਯੰ ਭਵਾਣੰ ॥
ਨ ਰੋਗੰ ਨ ਸੋਗੰ, ਸੁ ਨਿਤਿਯੰ ਨਵੀਨੰ ॥ ਅਜਾਯੰ ਸਹਾਯੰ, ਪਰਮੰ ਪ੍ਰਬੀਨੰ ॥੮॥

ਸੁ ਭੂਤੰ ਭਵਿਖੵੰ, ਭਵਾਨੰ ਭਵੇਯੰ ।। ਨਮੋ ਨ੍ਰਿਬਿਕਾਰੰ, ਨਮੋ ਨ੍ਰਿਜੁਰੇਯੰ ।।
ਨਮੋ ਦੇਵ ਦੇਵੰ, ਨਮੋ ਰਾਜ ਰਾਜੰ ।। ਨਿਰਾਲੰਬ ਨਿਤਿਯੰ, ਸੁ ਰਾਜਾ ਧਿਰਾਜੰ ।।੯।।
ਅਲੇਖੰ ਅਭੇਖੰ, ਅਭੂਤੰ ਅਦ੍ਵੈਖੰ ।। ਨ ਰਾਗੰ ਨ ਰੰਗੰ, ਨ ਰੂਪੰ ਨ ਰੇਖੰ ।।
ਮਹਾਂਦੇਵ ਦੇਵੰ, ਮਹਾਂ ਜੋਗ ਜੋਗੰ ।। ਮਹਾਂ ਕਾਮ ਕਾਮੰ, ਮਹਾਂ ਭੋਗ ਭੋਗੰ ।।੧੦।।
ਕਹੂੰ ਰਾਜਸੰ, ਤਾਮਸੰ ਸਾਤਕੇਯੰ ।। ਕਹੂੰ ਨਾਰ ਕੋ ਰੂਪ ਧਾਰੇ, ਨਰੇਯੰ ।।
ਕਹੂੰ ਦੇਵੀਯੰ ਦੇਵਤੰ, ਦਈਤ ਰੂਪੰ ।। ਕਹੂੰ ਰੂਪ ਅਨੇਕ ਧਾਰੇ, ਅਨੂਪੰ ।।੧੧।।
ਕਹੂੰ ਫੂਲ ਹ੍ਵੈਕੈ, ਭਲੇ ਰਾਜ ਫੂਲੇ ।। ਕਹੂੰ ਭਵਰ ਹ੍ਵੈਕੈ, ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਭੂਲੇ ।।
ਕਹੂੰ ਪਵਨ ਹ੍ਵੈਕੈ, ਬਹੇ ਬੇਗਿ ਐਸੇ ।। ਕਹੇ ਮੋ ਨ ਆਵੈ, ਕਥੋਂ ਤਾਹਿ ਕੈਸੇ ।।੧੨।।
ਕਹੂੰ ਨਾਦ ਹ੍ਵੈਕੈ, ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਬਾਜੇ ।। ਕਹੂੰ ਪਾਰਧੀ ਹ੍ਵੈ, ਧਰੇ ਬਾਨ ਰਾਜੇ ।।
ਕਹੂੰ ਮ੍ਰਿਗ ਹ੍ਵੈਕੈ, ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਮੋਹੇ ।। ਕਹੂੰ ਕਾਮਕੀ ਜਿਉ, ਧਰੇ ਰੂਪ ਸੋਹੇ ।।੧੩।।
ਨਹੀ ਜਾਨਿ ਜਾਈ, ਕਛੂ ਰੂਪ ਰੇਖੰ ।। ਕਹਾਂ ਬਾਸ ਤਾਂਕੋ, ਫਿਰੈ ਕਉਨ ਭੇਖੰ ।।
ਕਹਾ ਨਾਮ ਤਾਂਕੋ, ਕਹਾਂ ਕੈ ਕਹਾਵੈ ।। ਕਹਾ ਮੈ ਬਖਾਨੋ, ਕਹੇ ਮੋ ਨ ਆਵੈ ।।੧੪।।
ਨ ਤਾਕੋ ਕੋਈ, ਤਾਤ ਮਾਤੰ ਨ ਭਾਯੰ ।। ਨ ਪੁਤ੍ਰੰ ਨ ਪੌਤ੍ਰੰ, ਨ ਦਾਯਾ ਨ ਦਾਯੰ ।।

ਨ ਨੇਹੰ ਨ ਗੇਹੰ, ਨ ਸੈਨੰ ਨ ਸਾਥੰ ॥ ਮਹਾਂਰਾਜ ਰਾਜੰ, ਮਹਾਂ ਨਾਥ ਨਾਥੰ ॥੧੫॥
ਪਰਮੰ ਪੁਰਾਨੰ, ਪਵਿਤ੍ਰੰ ਪਰੇਯੰ ॥ ਅਨਾਦੰ ਅਨੀਲੰ, ਅਸੰਭੰ ਅਜੇਯੰ ॥
ਅਭੇਦੰ ਅਛੇਦੰ, ਪਵਿਤ੍ਰੰ ਪ੍ਰਮਾਥੰ ॥ ਮਹਾਂ ਦੀਨ ਦੀਨੰ, ਮਹਾਂ ਨਾਥ ਨਾਥੰ ॥੧੬॥
ਅਦਾਗੰ ਅਦੱਗੰ, ਅਲੇਖੰ ਅਭੇਖੰ ॥ ਅਨੰਤੰ ਅਨੀਲੰ, ਅਰੂਪੰ ਅਦ੍ਵੈਖੰ ॥
ਮਹਾਂ ਤੇਜ ਤੇਜੰ, ਮਹਾਂ ਜ੍ਵਾਲ ਜ੍ਵਾਲੰ ॥ ਮਹਾਂ ਮੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰੰ, ਮਹਾਂ ਕਾਲ ਕਾਲੰ ॥੧੭॥
ਕਰੰ ਬਾਮ ਚਾਪਿਯੰ, ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਕਰਾਲੰ ॥ ਮਹਾਂ ਤੇਜ ਤੇਜੰ, ਬਿਰਾਜੈ ਬਿਸਾਲੰ ॥
ਮਹਾਂ ਦਾੜ ਦਾੜੰ, ਸੁ ਸੋਹੰ ਅਪਾਰੰ ॥ ਜਿਨੈ ਚਰਬੀਯੰ ਜੀਵ ਜੱਗਯੰ, ਹਜਾਰੰ ॥੧੮॥
ਡਮਾ ਡੰਮ ਡਉਰੂ, ਸਿਤਾ ਸੇਤ ਛੱਤ੍ਰੰ ॥ ਹਹਾ ਹੂਹ ਹਾਸੰ, ਝੱਮਾ ਝੱਮ ਅੱਤ੍ਰੰ ॥
ਮਹਾਂ ਘੋਰ ਸਬਦੰ, ਬਜੇ ਸੰਖ ਐਸੰ ॥ ਪ੍ਰਲੈ ਕਾਲ ਕੇ, ਕਾਲ ਕੀ ਜ੍ਵਾਲ ਜੈਸੰ ॥੧੯॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਘਣੰ ਘੰਟ ਬਾਜੰ ॥ ਧੁਣੰ ਮੇਘ ਲਾਜੰ ॥ ਭਯੋ ਸੱਦ ਏਵੰ ॥ ਹੜਿਯੋ ਨੀਰਧੇਵੰ ॥੨੦॥
ਘੁਰੰ ਘੁੰਘਰੇਯੰ ॥ ਧੁਣੰ ਨੇਵਰੇਯੰ ॥ ਮਹਾਂ ਨਾਦ ਨਾਦੰ ॥ ਸੁਰੰ ਨਿਰ ਬਿਖਾਦੰ ॥੨੧॥
ਸਿਰੰ ਮਾਲ ਰਾਜੰ ॥ ਲਖੇ ਰੁਦ੍ਰ ਲਾਜੰ ॥ ਸੁਭੇ ਚਾਰ ਚਿੱਤ੍ਰੰ ॥ ਪਰਮੰ ਪਵਿਤ੍ਰੰ ॥੨੨॥

ਮਹਾਂ ਗਰਜ ਗਰਜੰ ।। ਸੁਣੇ ਦੂਤ ਲਰਜੰ ।। ਸ੍ਰਵੰ ਸ੍ਰੋਣ ਸੋਹੰ ।। ਮਹਾਂ ਮਾਨ ਮੋਹੰ ।।੨੩।।

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ।।

ਸ੍ਰਿਜੇ ਸੇਤਜੰ ਜੇਰਜੰ, ਉਤਭੁਜੇਵੰ ।। ਰਚੇ ਅੰਡਜੰ, ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਏਵੰ ।।
ਦਿਸਾ ਬਿਦਿਸਾਯੰ, ਜਿਮੀ ਆਸਮਾਣੰ ।। ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਕਥਿਯੰ, ਕੁਰਾਣੰ ਪੁਰਾਣੰ ।।੨੪।।
ਰਚੇ ਰੈਣ ਦਿਵਸੰ, ਥਪੇ ਸੂਰ ਚੰਦ੍ਰੰ ।। ਠਟੇ ਦਈਵ ਦਾਨੋ, ਰਚੇ ਬੀਰ ਬਿੰਦ੍ਰੰ ।।
ਕਰੀ ਲੋਹ ਕਲਮੰ, ਲਿਖਿਯੋ ਲੇਖ ਮਾਥੰ ।। ਸਬੈ ਜੇਰ ਕੀਨੇ, ਬਲੀ ਕਾਲ ਹਾਥੰ ।।੨੫।।
ਕਈ ਮੇਟ ਡਾਰੇ, ਉਸਾਰੇ ਬਨਾਏ ।। ਉਪਾਰੇ ਗੜੇ, ਫੇਰਿ ਮੇਟੇ ਉਪਾਏ ।।
ਕ੍ਰਿਆ ਕਾਲ ਜੂ ਕੀ, ਕਿਨੂ ਨ ਪਛਾਨੀ ।। ਘਨਿਯੋ ਪੈ ਬਿਹੈਹੈ, ਘਨਿਯੋ ਪੈ ਬਿਹਾਨੀ ।।੨੬।।
ਕਿਤੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਸੇ ਕੀਟ, ਕੋਟੈ ਬਨਾਏ ।। ਕਿਤੇ ਰਾਮ ਸੇ, ਮੇਟਿ ਡਾਰੇ, ਉਪਾਏ ।।
ਮਹਾਂਦੀਨ ਕੇਤੇ, ਪ੍ਰਿਥੀ ਮਾਂਝ ਹੂਏ ।। ਸਮੈ ਆਪਨੀ ਆਪਨੀ, ਅੰਤਿ ਮੂਏ ।।੨੭।।
ਜਿਤੇ ਅਉਲੀਆ, ਅੰਬੀਆ ਹੋਇ ਬੀਤੇ ।। ਤਿਤਿਯੋ ਕਾਲ ਜੀਤਾ, ਨ ਤੇ ਕਾਲ ਜੀਤੇ ।।
ਜਿਤੇ ਰਾਮ ਸੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਹੁਇ, ਬਿਸਨ ਆਏ।। ਤਿਤਿਯੋ ਕਾਲ ਖਾਪਿਓ, ਨ ਤੇ ਕਾਲ ਘਾਏ।।੨੮।।
ਜਿਤੇ ਇੰਦ੍ਰ ਸੇ ਚੰਦ੍ਰ ਸੇ, ਹੋਤ ਆਏ ।। ਤਿਤਿਓ ਕਾਲ ਖਾਪਾ, ਨ ਤੇ ਕਾਲ ਘਾਏ ।।

ਜਿਤੇ ਅਉਲੀਆ ਅੰਬੀਆ, ਗਉਸ ਹੁਵੈ ਹੈਂ ॥ ਸਭੈ ਕਾਲ ਕੇ, ਅੰਤ ਦਾੜਾ ਤਲੈ ਹੈਂ ॥੨੯॥
ਜਿਤੇ ਮਾਨਧਾਤਾਦਿ, ਰਾਜਾ ਸੁਹਾਏ ॥ ਸਭੈ ਬਾਂਧਿ ਕੈ ਕਾਲ, ਜੇਲੈ ਚਲਾਏ ॥
ਜਿਨੈ ਨਾਮ ਤਾਕੋ ਉਚਾਰੋ, ਉਬਾਰੇ ॥ ਬਿਨਾ ਸਾਮ ਤਾਂਕੀ, ਲਖੇ ਕੋਟ ਮਾਰੇ ॥੩੦॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਚਮੱਕਹਿਂ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ॥ ਅਭੂਤੰ ਭਯਾਣੰ ॥ ਧੁਣੰ ਨੇਵਰਾਣੰ ॥ ਘੁਰੰ ਘੁੰਘ੍ਰਯਾਣੰ ॥੩੧॥
ਚਤੁਰ ਬਾਂਹ ਚਾਰੰ ॥ ਨਿਜੂਟੰ ਸੁਧਾਰੰ ॥ ਗਦਾ ਪਾਂਸ ਸੋਹੰ ॥ ਜਮੰ ਮਾਨ ਮੋਹੰ ॥੩੨॥
ਸੁਭੰ ਜੀਭ ਜੁਆਲੰ ॥ ਸੁ ਦਾੜ੍ਹਾਂ ਕਰਾਲੰ ॥ ਬਜੀ ਬੰਬ ਸੰਖੰ ॥ ਉਠੇ ਨਾਦ ਬੰਖੰ ॥੩੩॥
ਸੁਭੰ ਰੂਪ ਸਿਆਮੰ ॥ ਮਹਾ ਸੋਭ ਧਾਮੰ ॥ ਛਬੇ ਚਾਰ ਚਿਤ੍ਰੰ ॥ ਪਰੇਅੰ ਪਵਿਤ੍ਰੰ ॥੩੪॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਸਿਰੰ ਸੇਤ ਛਤ੍ਰੰ, ਸੁ ਸੁਭ੍ਰੰ ਬਿਰਾਜੰ ॥ ਲਖੇ ਛੈਲ ਛਾਇਆ, ਕਰੇ ਤੇਜ ਲਾਜੰ ॥
ਬਿਸਾਲਾਲ ਨੈਨੰ, ਮਹਾਂਰਾਜ ਸੋਹੰ ॥ ਢਿਗੰ ਅੰਸੁਮਾਲੰ, ਹਸੰ ਕੋਟ ਕ੍ਰੋਹੰ ॥੩੫॥
ਕਹੂੰ ਰੂਪ ਧਾਰੇ, ਮਹਾਰਾਜ ਸੋਹੰ ॥ ਕਹੂੰ ਦੇਵ ਕੰਨਿਆਨ ਕੇ, ਮਾਨ ਮੋਹੰ ॥
ਕਹੂੰ ਬੀਰ ਹ੍ਵੈਕੈ, ਧਰੇ ਬਾਨ ਪਾਨੰ ॥ ਕਹੂੰ ਭੂਪ ਹ੍ਵੈਕੈ, ਬਜਾਏ ਨਿਸਾਨੰ ॥੩੬॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਧਨੁਰ ਬਾਨ ਧਾਰੇ ॥ ਛਕੇ ਛੈਲ ਭਾਰੇ ॥ ਲਏ ਖੱਗ ਐਸੇ ॥ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਜੈਸੇ ॥੩੭॥
ਜੁਰੇ ਜੰਗ ਜੋਰੰ ॥ ਕਰੇ ਜੁੱਧ ਘੋਰੰ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿ ਦਿਆਲੰ ॥ ਸਦਾਯੰ ਕ੍ਰਿਪਾਲੰ ॥੩੮॥
ਸਦਾ ਏਕ ਰੂਪੰ ॥ ਸਭੈ ਲੋਕ ਭੂਪੰ ॥ ਅਜੇਯੰ ਅਜਾਯੰ ॥ ਸਰਨਿਯੰ ਸਹਾਯੰ ॥੩੯॥
ਤਪੈ ਖੱਗ ਪਾਨੰ ॥ ਮਹਾਂ ਲੋਕ ਦਾਨੰ ॥ ਭਵਿਖਿਅੰ ਭਵੇਅੰ ॥ ਨਮੋ ਨਿਰਜੁਰੇਅੰ ॥੪੦॥
ਮਧੋ ਮਾਨ ਮੁੰਡੰ ॥ ਸੁਭੰ ਰੁੰਡ ਝੁੰਡੰ ॥ ਸਿਰੰ ਸੇਤ ਛੱਤ੍ਰੰ ॥ ਲਸੰ ਹਾਥ ਅੱਤ੍ਰੰ ॥੪੧॥
ਸੁਣੇ ਨਾਦ ਭਾਰੀ ॥ ਤ੍ਰਸੇ ਛਤ੍ਰ ਧਾਰੀ ॥ ਦਿਸਾ ਬਸਤ੍ਰ ਰਾਜੰ ॥ ਸੁਣੇ ਦੋਖ ਭਾਜੰ ॥੪੨॥
ਸੁਣੇ ਗੱਦ ਸੱਦੰ ॥ ਅਨੰਤੰ ਬਿਹੱਦੰ ॥ ਘਟਾ ਜਾਣੁ ਸਿਆਮੰ ॥ ਦੁਤੰ ਅਭਿਰਾਮੰ ॥੪੩॥
ਚਤੁਰ ਬਾਂਹ ਚਾਰੰ ॥ ਕਰੀਟੰ ਸੁ ਧਾਰੰ ॥ ਗਦਾ ਸੰਖ ਚਕ੍ਰੰ ॥ ਦਿਪੈ ਕ੍ਰੂਰ ਬੱਕ੍ਰੰ ॥੪੪॥

ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਰਾਜਿਅੰ ॥ ਨਿਹਾਰ ਕਾਮੁ ਲਾਜਿਯੰ ॥ ਅਲੋਕ ਲੋਕ ਸੋਭਿਅੰ ॥
ਬਿਲੋਕ ਲੋਕ ਲੋਭਿਅੰ ॥੪੫॥ ਚਮੱਕਿ ਚੰਦ੍ਰ ਸੀਸਿਯੰ ॥ ਰਹਿਯੋ ਲਜਾਇ ਈਸਯੰ ॥
ਸੁ ਸੋਭ ਨਾਗ ਭੂਖਣੰ ॥ ਅਨੇਕ ਦੁਸਟ ਦੂਖਣੰ ॥੪੬॥ ਕ੍ਰਿਪਾਣ ਪਾਣ ਧਾਰੀਯੰ ॥
ਕਰੋਰ ਪਾਪ ਟਾਰੀਯੰ ॥ ਗਦਾ ਗ੍ਰਿਸਟ ਪਾਣਿਯੰ ॥ ਕਮਾਣ ਬਾਣ ਤਾਣਿਯੰ ॥੪੭॥

ਸਬਦ ਸੰਖ ਬੱਜਿਯੰ ।। ਘਣੰਕਿ ਘੁੰਘਰ ਗੱਜਿਯੰ ।। ਸਰਨਿ ਨਾਥ ਤੋਰੀਯੰ ।।
ਉਬਾਰ ਲਾਜ ਮੋਰੀਯੰ ।।੪੮।। ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਸੋਹੀਯੰ ।। ਬਿਸੇਖ ਦੇਵ ਮੋਹੀਯੰ ।।
ਅਦੇਵ ਦੇਵ ਦੇਵਲੰ ।। ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਕੇਵਲੰ ।।੪੯।। ਸੁ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਏਕਿਯੰ ।।
ਧਰੇ ਸਰੂਪ ਅਨੇਕਿਯੰ ।। ਕ੍ਰਿਪਾਣ ਪਾਣ ਰਾਜਈ ।। ਬਿਲੋਕ ਪਾਪ ਭਾਜਈ ।।੫੦।।
ਅਲੰਕ੍ਰਿਤੰ ਸੁ ਦੇਹਯੰ ।। ਤਨੋ ਮਨੋ ਕਿ ਮੋਹਿਯੰ ।। ਕਮਾਣ ਬਾਣ ਧਾਰਹੀ ।।
ਅਨੇਕ ਸਤ੍ਰ ਟਾਰਹੀ ।।੫੧।। ਘਮਕਿ ਘੁੰਘਰੰ ਸੁਰੰ ।। ਨਵੰ ਨਨਾਦ ਨੂਪਰੰ ।।
ਪ੍ਰਜੁਆਲ ਬਿੱਜੁਲੰ ਜੁਲੰ ।। ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਰਮ ਨਿਰਮਲੰ ।।੫੨।।ਤੋਟਕ ਛੰਦ ।। ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ।।
ਨਵ ਨੇਵਰ ਨਾਦ, ਸੁਰੰ ਨ੍ਰਿਮਲੰ ।। ਮੁਖ ਬਿਜੁਲ, ਜੁਆਲ ਘਣੰ ਪ੍ਰਜੁਲੰ ।।
ਮਦਰਾ ਕਰ ਮੱਤ, ਮਹਾਂ ਭਭਕੰ ।। ਬਨ ਮੈ ਮਨੋ ਬਾਘ ਬੱਚਾ, ਬਬਕੰ ।।੫੩।।
ਭਵ ਭੂਤ ਭਵਿਖ ਭਵਾਨ, ਭਵੰ ।। ਕਲ ਕਾਰਣ, ਉਬਾਰਣ ਏਕ ਤੁਵੰ ।।
ਸਭ ਠੌਰ ਨਿਰੰਤਰ, ਨਿਤ ਨਯੰ ।। ਮ੍ਰਿਦ ਮੰਗਲ ਰੂਪ, ਤੁਯੰ ਸੁ ਭਯੰ ।।੫੪।।
ਦ੍ਰਿੜਦਾੜ ਕਰਾਲ, ਦ੍ਵੈ ਸੇਤ ਉਧੰ ।। ਜਿੰਹ ਭਾਜਤ ਦੁਸਟ, ਬਿਲੋਕ ਜੁਧੰ ।।
ਮਦ ਮੱਤ, ਕ੍ਰਿਪਾਣ ਕਰਾਲ ਧਰੰ ।। ਜਯ ਸੱਦ, ਸੁਰਾ ਸੁਰਯੰ ਉਚੱਰੰ ।।੫੫।।

ਨਵ ਕਿੰਕਣ, ਨੇਵਰ ਨਾਦ ਹੂਅੰ ॥ ਚਲ ਚਾਲ, ਸਭਾ ਚਲ ਕੰਪ ਭੂਅੰ ॥
ਘਣ ਘੁੰਘਰ ਘੰਟਣ ਘੋਰ ਸੁਰੰ ॥ ਚਰ ਚਾਰ, ਚਰਾ ਚਰਯੰ ਹੁਹਰੰ ॥੫੬॥
ਚਲ ਚੌਦਹੂੰ ਚੱਕ੍ਰਨ, ਚੱਕ੍ਰ ਫਿਰੰ ॥ ਬਢਵੰ ਘਟਵੰ, ਹਰੀਅੰ ਸੁਭਰੰ ॥
ਜਗ ਜੀਵ ਜਿਤੇ, ਜਲਯੰ ਥਲਯੰ ॥ ਅਸ ਕੋ, ਜੁ ਤਵਾਇ ਸੁਅੰ ਮਲਯੰ ॥੫੭॥
ਘਟ ਭਾਦਵ ਮਾਸ ਕੀ, ਜਾਣ ਸੁਭੰ ॥ ਤਨ ਸਾਵਰੇ ਰਾਵਰੇਅੰ, ਹੁਲਸੰ ॥
ਰਦ ਪੰਗਤ, ਦਾਮਨੀਅੰ ਦਮਕੰ ॥ ਘਨ ਘੁੰਘਰ, ਘੰਟ ਸੁਰੰ ਘਮਕੰ ॥੫੮॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਘਟਾ ਸਾਵਣੰ, ਜਾਣ ਸ੍ਯਾਮੰ ਸੁਹਾਯੰ ॥ ਮਣੀ ਨੀਲ ਨਗਿਯੰ, ਲਖੰ ਸੀਸ ਨਿਆਯੰ ॥
ਮਹਾਂ ਸੁੰਦਰ ਸ੍ਯਾਮੰ, ਮਹਾਂ ਅਭਿਰਾਮੰ ॥ ਮਹਾਂ ਰੂਪ ਰੂਪੰ, ਮਹਾਂ ਕਾਮ ਕਾਮੰ ॥੫੯॥
ਫਿਰੈ ਚੱਕ੍ਰ, ਚਉਦਹੂੰ, ਪੁਰੀਯੰ ਮਧਿਆਣੰ ॥ ਇਸੋ ਕੌਨ ਬੀਯੰ, ਫਿਰੈ ਆਇਸਾਣੰ ॥
ਕਹੋ ਕੁੰਟ ਕੌਨੈ, ਬਿਖੈ ਭਾਜ ਬਾਚੈ ॥ ਸਭੰ ਸੀਸ ਕੇ ਸੰਗ, ਸ੍ਰੀ ਕਾਲ ਨਾਚੈ ॥੬੦॥
ਕਰੇ ਕੋਟ ਕੋਊ, ਧਰੇ ਕੋਟ ਓਟੰ ॥ ਬਚੈਗੋ ਨ ਕਿਓ ਹੂੰ, ਕਰੈ ਕਾਲ ਚੋਟੰ ॥
ਲਿਖੰ ਜੰਤ੍ਰ ਕੇਤੇ, ਪੜੰ ਮੰਤ੍ਰ ਕੋਟੰ ॥ ਬਿਨਾ ਸਰਨ ਤਾਕੀ, ਨਹੀ ਔਰ ਓਟੰ ॥੬੧॥

ਲਿਖੰ ਜੰਤ੍ਰ ਥਾਕੇ, ਪੜੰ ਮੰਤ੍ਰ ਹਾਰੇ ।। ਕਰੇ ਕਾਲ, ਤੇ ਅੰਤ ਲੈ ਕੈ ਬਿਚਾਰੇ ।।
ਕਿਤਿਓ ਤੰਤ੍ਰ ਸਾਧੇ, ਜਨਮੰ ਬਿਤਾਇਓ ।। ਭਏ ਫੋਕਟੰ, ਕਾਜ ਏਕੈ ਨ ਆਇਓ ।।੬੨।।
ਕਿਤੇ ਨਾਸ ਮੂੰਦੈ, ਭਏ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ।। ਕਿਤੇ ਕੰਠ ਕੰਠੀ, ਜਟਾਂ ਸੀਸ ਧਾਰੀ ।।
ਕਿਤੇ ਚੀਰ ਕਾਨੰ, ਜੁਗੀਸੰ ਕਹਾਯੰ ।। ਸਭੇ ਫੋਕਟੰ, ਧਰਮ ਕਾਮੰ ਨ ਆਯੰ ।।੬੩।।
ਮਧੁ ਕੀਟਭੰ ਰਾਛਸੇਸੇ, ਬਲੀਅੰ ।। ਸਮੇ ਆਪਨੀ, ਕਾਲ ਤੇਊ ਦਲੀਅੰ ।।
ਭਏ ਸੁੰਭ ਨੈਸੁੰਭ, ਸ੍ਰੋਣੰਤ ਬੀਜੰ ।। ਤੇਊ ਕਾਲ ਕੀਨੇ, ਪੁਰੇਜੇ ਪੁਰੇਜੰ ।।੬੪।।
ਬਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀਅੰ, ਮਾਨਧਾਤਾ ਮਹੀਪੰ ।। ਜਿਨੈ ਰੱਥ ਚੱਕ੍ਰੰ, ਕੀਏ ਸਾਤ ਦੀਪੰ ।।
ਭੁਜੰ ਭੀਮ ਭਰਥੰ, ਜਗੰ ਜੀਤ ਡੰਡਜੰ ।। ਤਿਨੈ ਅੰਤ ਕੇ ਅੰਤ ਕੌ, ਕਾਲ ਖੰਡਜੰ ।।੬੫।।
ਜਿਨੈ ਦੀਪ ਦੀਪੰ, ਦੁਹਾਈ ਫਿਰਾਈ ।। ਭੁਜਾਦੰਡ ਦੈ, ਛੋਣਿ ਛਤ੍ਰੰ ਛਿਨਾਈ ।।
ਕਰੇ ਜੱਗ ਕੋਟੰ, ਜਸੰ ਅਨੇਕ ਲੀਤੇ ।। ਵਹੈ ਬੀਰ ਬੰਕੇ, ਬਲੀ ਕਾਲ ਜੀਤੇ ।।੬੬।।
ਕਈ ਕੋਟ ਲੀਨੇ, ਜਿਨੈ ਦੁਰਗ ਢਾਹੇ ।। ਕਿਤੇ ਸੂਰਬੀਰਾਨ ਕੇ ਸੈਨ, ਗਾਹੇ ।।
ਕਈ ਜੰਗ ਕੀਨੇ, ਸੁ ਸਾਕੇ ਪਵਾਰੇ ।। ਵਹੈ ਦੀਨ ਦੇਖੇ, ਗਿਰੇ ਕਾਲ ਮਾਰੇ ।।੬੭।।
ਜਿਨੈ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਕਰੀ, ਕੋਟ ਜੁੱਗਿਯੰ ।। ਰਸੰ ਆਨਰਸੰ, ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਭੁਗਿਯੰ ।।

ਵਹੈ ਅੰਤ ਕੋ, ਪਾਂਵ ਨਾਂਗੇ ਪਧਾਰੇ ।। ਗਿਰੇ ਦੀਨ ਦੇਖੇ, ਹਠੀ ਕਾਲ ਮਾਰੇ ।।੬੮।।
ਜਿਨੈ ਖੰਡੀਅੰ ਦੰਡ, ਧਾਰੰ ਅਪਾਰੰ ।। ਕਰੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਸੂਰ, ਚੇਰੇ ਦੁਆਰੰ ।।
ਜਿਨੈ ਇੰਦ੍ਰ ਸੇ ਜੀਤ ਕੈ, ਛੋਡ ਡਾਰੇ ।। ਵਹੈ ਦੀਨ ਦੇਖੇ, ਗਿਰੇ ਕਾਲ ਮਾਰੇ ।।੬੯।।

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ।।

ਜਿਤੇ ਰਾਮ ਹੁਏ ।। ਸਭੈ ਅੰਤਿ ਮੂਏ ।। ਜਿਤੇ ਕਿਸਨ ਹੁਇ ਹੈਂ ।। ਸਭੈ ਅੰਤ ਜੈ ਹੈਂ ।।੭੦।।
ਜਿਤੇ ਦੇਵ ਹੋਸੀ ।। ਸਭੈ ਅੰਤ ਜਾਸੀ ।। ਜਿਤੇ ਬੋਧ ਹੁਇ ਹੈਂ ।। ਸਭੈ ਅੰਤਿ ਛੈ ਹੈਂ ।।੭੧।।
ਜਿਤੇ ਦੇਵ ਰਾਯੰ ।। ਸਭੈ ਅੰਤ ਜਾਯੰ ।। ਜਿਤੇ ਦਈਤ ਏਸੰ ।। ਤਿਤਿਯੋ ਕਾਲ ਲੇਸੰ ।।੭੨।।
ਨਰਸਿੰਘਾ ਅਵਤਾਰੰ ।। ਵਹੇ ਕਾਲ ਮਾਰੰ ।। ਬਡੋ ਦੰਡ ਧਾਰੀ ।। ਹਣਿਓ ਕਾਲ ਭਾਰੀ ।।੭੩।।
ਦਿਜੰ ਬਾਵਨੇਯੰ ।। ਹਣਿਓ ਕਾਲ ਤੇਯੰ ।। ਮਹਾਂ ਮੱਛ ਮੁੰਡੰ ।।ਫੰਧਿਓ ਕਾਲ ਝੁੰਡੰ ।।੭੪।।
ਜਿਤੇ ਹੋਇ ਬੀਤੇ ।। ਤਿਤੇ ਕਾਲ ਜੀਤੇ ।। ਜਿਤੇ ਸਰਨ ਜੈਹੈਂ ।। ਤਿਤਿਓ ਰਾਖ ਲੈਹੈਂ ।।੭੫।।

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ।।

ਬਿਨਾ ਸਰਨ ਤਾਂਕੀ, ਨ ਅਉਰੈ ਉਪਾਯੰ ।। ਕਹਾ ਦੇਵ ਦਈਤੰ, ਕਹਾ ਰੰਕ ਰਾਯੰ ।।
ਕਹਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹੰ, ਕਹਾਂ ਉਮਰਾਯੰ ।। ਬਿਨਾ ਸਰਨ ਤਾਂਕੀ, ਨ ਕੋਟੈ ਉਪਾਯੰ ।।੭੬।।

ਜਿਤੇ ਜੀਵ ਜੰਤੰ, ਸੁ ਦੂਨੀਅੰ ਉਪਾਯੰ ॥ ਸਭੈ ਅੰਤਿ ਕਾਲੰ, ਬਲੀ ਕਾਲ ਘਾਯੰ ॥
ਬਿਨਾ ਸਰਨ ਤਾਂਕੀ, ਨਹੀ ਔਰ ਓਟੰ ॥ ਲਿਖੰ ਜੰਤ੍ਰ ਕੇਤੇ, ਪੜੇ ਮੰਤ੍ਰ ਕੋਟੰ ॥੭੭॥
ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਜਿਤੇਕ ਰਾਜ ਰੰਕਯੰ ॥ ਹਨੇ ਸੁ ਕਾਲ ਬੰਕਯੰ ॥ ਜਿਤੇਕ ਲੋਕ ਪਾਲਯੰ ॥
ਨਿਦਾਨ ਕਾਲ ਦਾਲਯੰ ॥੭੮॥ ਕ੍ਰਿਪਾਣ ਪਾਣ ਜੇ ਜਪੈਂ ॥ ਅਨੰਤ ਥਾਟ ਤੇ ਥਪੈਂ ॥
ਜਿਤੇਕ ਕਾਲ ਧਿਆਇ ਹੈਂ ॥ ਜਗੱਤਿ ਜੀਤ ਜਾਇ ਹੈਂ ॥੭੯॥ ਬਚਿਤ੍ਰ ਚਾਰ ਚਿਤ੍ਰਯੰ ॥
ਪਰਮਯੰ ਪਵਿਤ੍ਰਯੰ ॥ ਅਲੋਕ ਰੂਪ ਰਾਜਿਯੰ ॥ ਸੁਣੇ ਸੁ ਪਾਪ ਭਾਜਿਯੰ ॥੮੦॥
ਬਿਸਾਲ ਲਾਲ ਲੋਚਨੰ ॥ ਬਿਅੰਤ ਪਾਪ ਮੋਚਨੰ ॥ ਚਮਕ ਚੰਦ੍ਰ ਚਾਰਯੰ ॥
ਅਘੀ ਅਨੇਕ ਤਾਰਯੰ ॥੮੧॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਜਿਤੇ ਲੋਕ ਪਾਲੰ ॥
ਤਿਤੇ ਜੇਰ ਕਾਲੰ ॥ ਜਿਤੇ ਸੂਰ ਚੰਦ੍ਰੰ ॥ ਕਹਾ ਇੰਦ੍ਰ ਬਿੰਦ੍ਰੰ ॥੮੨॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਫਿਰੈ ਚੌਦਹੂੰ ਲੋਕਯੰ, ਕਾਲ ਚੱਕ੍ਰੰ ॥ ਸਭੈ ਨਾਥ ਨਾਥੇ, ਭ੍ਰਮੰ ਭਉਂਹ ਬੱਕ੍ਰੰ ॥
ਕਹਾਂ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸਨੰ, ਕਹਾਂ ਚੰਦ ਸੂਰੰ ॥ ਸਭੈ ਹਾਥ ਬਾਂਧੇ ਖਰੇ, ਕਾਲ ਹਜੂਰੰ ॥੮੩॥
ਸਵੈਯਾ ॥ ਕਾਲ ਹੀ ਪਾਇ ਭਯੋ ਭਗਵਾਨ, ਸੁ ਜਾਗਤ ਯਾਂ ਜਗ, ਜਾਂਕੀ ਕਲਾ ਹੈ ॥

ਕਾਲ ਹੀ ਪਾਇ ਭਯੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਿਵ, ਕਾਲ ਹੀ ਪਾਇ ਭਯੋ ਜੁਗੀਆ ਹੈ ॥
ਕਾਲ ਹੀ ਪਾਇ ਸੁਰਾਸੁਰ ਗੰਧ੍ਰਬ, ਜੱਛ ਭੁਜੰਗ ਦਿਸਾ ਬਿਦਿਸਾ ਹੈ ॥
ਔਰ ਸਕਾਲ ਸਭੈ ਬਸਿ ਕਾਲ ਕੇ, ਏਕ ਹੀ ਕਾਲ ਅਕਾਲ ਸਦਾ ਹੈ ॥੮੪॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਨਮੋ ਦੇਵ ਦੇਵੰ, ਨਮੋ ਖੜਗਧਾਰੰ ॥ ਸਦਾ ਏਕ ਰੂਪੰ, ਸਦਾ ਨਿਰਬਿਕਾਰੰ ॥
ਨਮੋ ਰਾਜਸੰ ਸਾਤਕੰ, ਤਾਮਸੇਅੰ ॥ ਨਮੋ ਨਿਰਬਿਕਾਰੰ, ਨਮੋ ਨਿਰਜੁਰੇਅੰ ॥੮੫॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਨਮੋ ਬਾਣ ਪਾਣੰ ॥ ਨਮੋ ਨਿਰਭਯਾਣੰ ॥ ਨਮੋ ਦੇਵ ਦੇਵੰ ॥ ਭਵਾਣੰ ਭਵੇਅੰ ॥੮੬॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਨਮੋ ਖਗ ਖੰਡੰ, ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਕਟਾਰੰ ॥ ਸਦਾ ਏਕ ਰੂਪੰ, ਸਦਾ ਨਿਰਬਿਕਾਰੰ ॥
ਨਮੋ ਬਾਣ ਪਾਣੰ, ਨਮੋ ਦੰਡ ਧਾਰਿਯੰ ॥ ਜਿਨੈ ਚੌਦਹੂੰ ਲੋਕ, ਜੋਤੰ ਬਿਥਾਰਿਯੰ ॥੮੭॥
ਨਮਸਕਾਰਯੰ ਮੋਰ, ਤੀਰੰ ਤੁਫੰਗੰ ॥ ਨਮੋ ਖਗ ਅਦੱਗੰ, ਅਭੇਅੰ ਅਭੰਗੰ ॥
ਗਦਾਯੰ ਗ੍ਰਿਸਟੰ, ਨਮੋ ਸੈਹਥੀਅੰ ॥ ਜਿਨੈ ਤੁੱਲੀਯੰ ਬੀਰ, ਬੀਯੋ ਨ ਬੀਅੰ ॥੮੮॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਨਮੋ ਚੱਕ੍ਰ ਪਾਣੰ ॥ ਅਭੂਤੰ ਭਯਾਣੰ ॥ ਨਮੋ ਉਗ੍ਰ ਦਾੜੰ ॥ ਮਹਾਂ ਗ੍ਰਿਸਟ ਗਾੜੰ ॥੮੯॥
ਨਮੋ ਤੀਰ ਤੋਪੰ ॥ ਜਿਨੈ ਸਤ੍ਰ ਘੋਪੰ ॥ ਨਮੋ ਧੋਪ ਪੱਟੰ ॥ ਜਿਨੈ ਦੁਸਟ ਦੱਟੰ ॥੯੦॥
ਜਿਤੇ ਸਸਤ੍ਰ ਨਾਮੰ ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਤਾਮੰ ॥ ਜਿਤੇ ਅਸਤ੍ਰ ਭੇਯੰ ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਤੇਯੰ ॥੯੧॥
ਸਵੈਯਾ ॥ ਮੇਰ ਕਰੋ ਤ੍ਰਿਣ ਤੇ ਮੁਹਿ ਜਾਂਹਿ, ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਨ ਦੂਸਰ ਤੋਂ ਸੋਂ ॥
ਭੂਲ ਛਿਮੋ ਹਮਰੀ ਪ੍ਰਭ ਆਪਨ, ਭੂਲਨਹਾਰ ਕਹੂੰ ਕੋਊ ਮੋਂ ਸੋਂ ॥
ਸੇਵ ਕਰੀ ਤੁਮਰੀ, ਤਿਨ ਕੇ ਸਭਹੀ ਗ੍ਰਿਹ ਦੇਖੀਅਤ ਦ੍ਰਬ ਭਰੋਸੋ ॥
ਯਾਂ ਕਲ ਮੈ ਸਭ ਕਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕੇ, ਭਾਰੀ ਭੁਜਾਨ ਕੋ ਭਾਰੀ ਭਰੋਸੋ ॥੯੨॥
ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਸੇ ਕੋਟ ਨਿਸਾਚਰ, ਜਾਹਿ ਛਿਨੇਕ ਬਿਖੈ ਹਨ ਡਾਰੇ ॥
ਧੂਮਰ ਲੋਚਨ ਚੰਡ ਅਉ ਮੁੰਡ ਸੇ, ਮਾਹਖ ਸੇ ਪਲ ਬੀਚ ਨਿਵਾਰੇ ॥
ਚਾਮਰ ਸੇ ਰਣਚਿੱਛੁਰ ਸੇ, ਰਕਤਿੱਛਣ ਸੇ ਝਟ ਦੈ ਝਝਕਾਰੇ ॥
ਐਸੋ ਸੁ ਸਾਹਿਬੁ ਪਾਇ, ਕਹਾਂ ਪਰਵਾਹ ਰਹੀ, ਇਹ ਦਾਸ ਤਿਹਾਰੇ ॥੯੩॥
ਮੁੰਡਹੁ ਸੇ ਮਧੁਕੀਟਭ ਸੇ, ਮੁਰ ਸੇ ਅਘ ਸੇ, ਜਿਨਿ ਕੋਟਿ ਦਲੇ ਹੈਂ ॥

ਓਟ ਕਰੀ ਕਬਹੂੰ ਨ ਜਿਨੈ, ਰਣ ਚੋਟ ਪਰੀ, ਪਗ ਦ੍ਵੈ ਨ ਟਲੇ ਹੈਂ ॥
ਸਿੰਧ ਬਿਖੈ ਜੇ ਨ ਬੂਡੈ ਨਿਸਾਚਰ, ਪਾਵਕ ਬਾਣ ਬਹੇ, ਨ ਜਲੇ ਹੈਂ ॥
ਤੇ ਅਸ ਤੋਰ ਬਿਲੋਕ ਅਲੋਕ, ਸੁ ਲਾਜ ਕੋ ਛਾਡਿ ਕੈ, ਭਾਜਿ ਚਲੇ ਹੈਂ ॥੯੪॥
ਰਾਵਣ ਸੇ ਮਹਰਾਵਣ ਸੇ, ਘਟਕਾਨਹੁ ਸੇ, ਪਲ ਬੀਚ ਪਛਾਰੇ ॥
ਬਾਰਦ ਨਾਦ ਅਕੰਪਨ ਸੇ, ਜਗ ਜੰਗ ਜੁਰੇ, ਜਿਨ ਸਿਉ ਜਮ ਹਾਰੇ ॥
ਕੁੰਭ ਅਕੁੰਭ ਸੇ ਜੀਤ ਸਭੈ ਜਗ, ਸਾਤਹੂੰ ਸਿੰਧ ਹਥੀਆਰ ਪਖਾਰੇ ॥
ਜੇ ਜੇ ਹੁਤੇ ਅਕੱਟੇ ਬਿਕੱਟੇ, ਸੁ ਕੱਟੇ ਕਰਿ ਕਾਲ, ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕੇ ਮਾਰੇ ॥੯੫॥
ਜੋ ਕਹੂੰ ਕਾਲ ਤੇ ਭਾਜ ਕੇ ਬਾਚੀਅਤ, ਤੋ ਕਿਹ ਕੁੰਟ ਕਹੋ ਭਜਿ ਜਈਯੈ ॥
ਆਗੇ ਹੂੰ ਕਾਲ ਧਰੇ ਅਸ ਗਾਜਤ, ਛਾਜਤ ਹੈ ਜਿੱਹ ਤੇ ਨਸਿ ਅਈਯੈ ॥
ਐਸੋ ਨ ਕੈ ਗਯੋ ਕੋਈ ਸੁ ਦਾਵ ਰੇ, ਜਾਹਿ ਉਪਾਵ ਸੋ ਘਾਵ ਬਚਈਯੈ ॥
ਜਾਤੇ ਨ ਛੂਟੀਐ ਮੂੜ ਕਹੂੰ, ਹਸਿ ਤਾਂਕੀ ਨ ਕਿਉ ਸਰਣਾਗਤਿ ਜਈਯੈ ॥੯੬॥
ਕ੍ਰਿਸਨ ਅਉ ਬਿਸਨ ਜਪੇ ਤੁਹਿ ਕੋਟਿਕ, ਰਾਮ ਰਹੀਮ ਭਲੀ ਬਿਧਿ ਧਿਆਯੋ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਜਪਿਓ ਅਰੁ ਸੰਭੁ ਥਪਿਓ, ਤਿਹ ਤੇ ਤੁਹਿ ਕੋ ਕਿਨਹੂੰ ਨ ਬਚਾਯੋ ॥

ਕੋਟ ਕਰੀ ਤਪਸਾ ਦਿਨ ਕੋਟਿਕ, ਕਾਹੂ ਨ ਕੌਡੀ ਕੋ ਕਾਮ ਕਢਾਯੋ ॥
ਕਾਮ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਕਸੀਰੇ ਕੇ ਕਾਮ ਨ, ਕਾਲ ਕੋ ਘਾਉ ਕਿਨਹੂੰ ਨ ਬਚਾਯੋ ॥੯੭॥
ਕਾਹੇ ਕੋ ਕੂਰ ਕਰੇ ਤਪਸਾ ਇਨਕੀ, ਕੋਊ ਕੌਡੀ ਕੇ ਕਾਮ ਨ ਐਹੈਂ ॥
ਤੋਹਿ ਬਚਾਇ ਸਕੈ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਕੈ, ਆਪਨ ਘਾਵ ਬਚਾਇ ਨ ਐਹੈਂ ॥
ਕੋਪ ਕਰਾਲ ਕੀ ਪਾਵਕ ਕੁੰਡ ਮੈ, ਆਪ ਟੰਗਿਓ ਤਿਮ ਤੋਹਿ ਟੰਗੈ ਹੈਂ ॥
ਚੇਤ ਰੇ ਚੇਤ ਅਜੌ ਜੀਅ ਮੈ ਜੜ, ਕਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਿਨੁ ਕਾਮ ਨ ਐਹੈਂ ॥੯੮॥
ਤਾਹਿ ਪਛਾਨਤ ਹੈ ਨ ਮਹਾ ਪਸੁ, ਜਾਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਤਿਹੂੰ ਪੁਰ ਮਾਹੀ ॥
ਪੂਜਤ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਕੈ, ਜਿਹਕੈ ਪਰਸੈ, ਪਰਲੋਕ ਪਰਾਹੀ ॥
ਪਾਪ ਕਰੋ ਪਰਮਾਰਥ ਕੈ, ਜਿਹ ਪਾਪਨ ਤੇ, ਅਤਿ ਪਾਪ ਲਜਾਹੀ ॥
ਪਾਂਇ ਪਰੋ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਜੜ, ਪਾਹਨ ਮੈ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਹੀ ॥੯੯॥
ਮੋਨ ਭਜੇ ਨਹੀ, ਮਾਨ ਤਜੇ ਨਹੀ, ਭੇਖ ਸਜੇ ਨਹੀ, ਮੂੰਡ ਮੁੰਡਾਏ ॥
ਕੰਠ ਨ ਕੰਠੀ ਕਠੋਰ ਧਰੈ, ਨਹੀ ਸੀਸ ਜਟਾਨ ਕੇ ਜੂਟ ਸੁਹਾਏ ॥
ਸਾਚੁ ਕਹੌ ਸੁਨਿ ਲੈ ਚਿਤਿ ਦੈ, ਬਿਨੁ ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਕੀ ਸਾਮ ਸਿਧਾਏ ॥

ਪ੍ਰੀਤ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਯਤ ਹੈ, ਕਿਰਪਾਲ ਨ ਭੀਜਤ, ਲਾਂਡ ਕਟਾਏ ॥੧੦੦॥
ਕਾਗਦ ਦੀਪ ਸਭੈ ਕਰਿ ਕੈ, ਅਰੁ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ੍ਰਨ ਕੀ ਮਸੁ ਕੈਹੋਂ ॥
ਕਾਟ ਬਨਾਸਪਤੀ ਸਗਰੀ, ਲਿਖਬੇ ਹੂ ਕੇ ਲੇਖਨ ਕਾਜ, ਬਨੈ ਹੋਂ ॥
ਸਾਰਸੁਤੀ ਬਕਤਾ ਕਰਿ ਕੈ, ਜੁਗਿ ਕੋਟਿ ਗਨੇਸ ਕੈ ਹਾਥ ਲਿਖੈ ਹੋਂ ॥
ਕਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਬਿਨਾ ਬਿਨਤੀ, ਨ ਤਊ ਤੁਮ ਕੌ ਪ੍ਰਭ ਨੈਕ ਰਿਝੈ ਹੌਂ ॥੧੦੧॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ, ਸ੍ਰੀ ਕਾਲ ਜੀ ਕੀ ਉਸਤਤਿ,
ਪ੍ਰਿਥਮ ਧਿਆਇ, ਸੰਪੂਰਨ ਸੁਭ ਮਸਤ ॥੧॥ ਅਫਜੂ ॥ ☬

ਚੌਪਈ ॥ ਤੁਮਰੀ ਮਹਿਮਾ, ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਾ ਕਾ ਲਹਿਓ ਨ, ਕਿਨਹੂ ਪਾਰਾ ॥
ਦੇਵ ਦੇਵ, ਰਾਜਨ ਕੇ ਰਾਜਾ ॥ ਦੀਨ ਦਿਆਲ, ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ ॥੧॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਮੂਕ ਉਚਰੈ ਸਾਸਤ੍ਰ ਖਟਿ, ਪਿੰਗ ਗਿਰਨ ਚੜਿ ਜਾਇ ॥
ਅੰਧ ਲਖੈ ਬਧਰੋ ਸੁਨੈ, ਜੌ ਕਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਾਇ ॥੨॥
ਚੌਪਈ ॥ ਕਹਾਂ ਬੁਧ, ਪ੍ਰਭ ਤੁੱਛ ਹਮਾਰੀ ॥ ਬਰਨਿ ਸਕੈ, ਮਹਿਮਾ ਜੁ ਤਿਹਾਰੀ ॥
ਹਮ ਨ ਸਕਤ ਕਰਿ, ਸਿਫਤ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਆਪ ਲੇਹੁ ਤੁਮ, ਕਥਾ ਸੁਧਾਰੀ ॥੩॥

ਕਹਾਂ ਲਗੈ, ਇਹੁ ਕੀਟ ਬਖਾਨੈ ॥ ਮਹਿਮਾ ਤੋਰਿ, ਤੁੰਹੀ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨੈ ॥
ਪਿਤਾ ਜਨਮ ਜਿਮ, ਪੂਤ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਕਹਾਂ ਤਵਨ ਕਾ ਭੇਦ, ਬਤਾਵੈ ॥੪॥
ਤੁਮਰੀ ਪ੍ਰਭਾ, ਤੁਮੈ ਬਨਿਆਈ ॥ ਅਉਰਨ ਤੇ, ਨਹੀ ਜਾਤ ਬਤਾਈ ॥
ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਆ, ਤੁਮਹੀ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨੋ ॥ ਊਚ ਨੀਚ, ਕਸ ਸਕਤ ਬਖਾਨੋ ॥੫॥
ਸੇਸਨਾਗ, ਸਿਰ ਸਹੰਸ ਬਨਾਈ ॥ ਦ੍ਵੈ ਸਹੰਸ, ਰਸਨਾਹ ਸੁਹਾਈ ॥
ਰਟਤ ਅਬ ਲਗੇ, ਨਾਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤੁਮਰੋ, ਤਊ ਨ ਪਾਵਤ ਪਾਰਾ ॥੬॥
ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਆ, ਕਹਾ ਕੋਊ ਕਹੈ ॥ ਸਮਝਤ ਬਾਤ, ਉਰਝ ਮਤਿ ਰਹੈ ॥
ਸੂਛਮ ਰੂਪ, ਨ ਬਰਨਾ ਜਾਈ ॥ ਬਿਰਧ ਸਰੂਪਹਿ, ਕਹੋਂ ਬਨਾਈ ॥੭॥
ਤੁਮਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ, ਜਬ ਗਹਿਹੌ ॥ ਛੋਰ ਕਥਾ, ਸਭਹੀ ਤਬ ਕਹਿਹੌ ॥
ਅਬ ਮੈ ਕਹੋਂ, ਸੁ ਅਪਨੀ ਕਥਾ ॥ ਸੋਢੀ ਬੰਸ, ਉਪਜਿਯਾ ਜਥਾ ॥੮॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਕਥਾ ਸੰਛੇਪਤੇ, ਕਹੋ ਸੁ ਹਿਤੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
ਬਹੁਰਿ ਬਡੋ ਬਿਸਥਾਰ ਕੈ, ਕਹਿਹੌ ਸਭੋ ਸੁਨਾਇ ॥੯॥
ਚੌਪਈ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਕਾਲ ਜਬ, ਕਰਾ ਪਸਾਰਾ ॥ ਓਅੰਕਾਰ ਤੇ, ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਰਾ ॥

ਕਾਲ ਸੈਣ ਪ੍ਰਥਮੈ, ਭਇਓ ਭੂਪਾ ॥ ਅਧਿਕ ਅਤੁਲਿ ਬਲਿ, ਰੂਪ ਅਨੂਪਾ ॥੧੦॥
ਕਾਲ ਕੇਤ ਦੂਸਰ, ਭੂਅ ਭਯੋ ॥ ਕੂ੍ਰ ਬਰਸ, ਤੀਸਰ ਜਗ ਠਯੋ ॥
ਕਾਲਧੁਜ, ਚਤੁਰਥ ਨ੍ਰਿਪ ਸੋਹੈ ॥ ਜਿਹ ਤੇ ਭਯੋ, ਜਗਤ ਸਭ ਕੋ ਹੈ ॥੧੧॥
ਸਹਸ ਰਾਛ ਜਾਂਕੇ ਸੁਭ, ਸੋਹੈਂ ॥ ਸਹਸ ਪਾਦ, ਜਾਕੇ ਤਨ ਮੋਹੈਂ ॥
ਸੇਖਨਾਗ ਪਰ, ਸੋਇਬੋ ਕਰੈ ॥ ਜਗ ਤਿੰਹ, ਸੇਖਸਾਇ ਉਚਰੈ ॥੧੨॥
ਏਕ ਸ੍ਰਵਣ ਤੇ, ਮੈਲ ਨਿਕਾਰਾ ॥ ਤਾਂਤੇ, ਮਧੁ ਕੀਟਭ ਤਨ ਧਾਰਾ ॥
ਦੁਤੀਆ ਕਾਨ ਤੇ, ਮੈਲੁ ਨਿਕਾਰੀ ॥ ਤਾਤੇ ਭਈ, ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਇਹ ਸਾਰੀ ॥੧੩॥
ਤਿਨ ਕੋ ਕਾਲ ਬਹੁਰ, ਬਧ ਕਰਾ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਮੇਦ, ਸਮੁੰਦ ਮੋ ਪਰਾ ॥
ਚਿਕਨ ਤਾਸ, ਜਲ ਪਰ ਤਿਰ ਰਹੀ ॥ ਮੇਧਾ ਨਾਮ, ਤਬਹਿ ਤੇ ਕਹੀ ॥੧੪॥
ਸਾਧ ਕਰਮ, ਜੇ ਪੁਰਖ ਕਮਾਵੈਂ ॥ ਨਾਮ ਦੇਵਤਾ, ਜਗਤ ਕਹਾਵੈਂ ॥
ਕੁਕ੍ਰਿਤ ਕਰਮ, ਜੇ ਜਗ ਮੈ ਕਰਹੀਂ ॥ ਨਾਮ ਅਸੁਰ ਤਿਨ ਕੋ, ਸਭ ਧਰਹੀਂ ॥੧੫॥
ਬਹੁ ਬਿਥਾਰ, ਕਹਾ ਲਗੈ ਬਖਾਨੀਅਤ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਬਢਨ ਤੇ, ਅਤਿ ਡਰੁ ਮਾਨੀਅਤ ॥
ਤਿਨ ਤੇ ਹੋਤ, ਬਹੁਤ ਨ੍ਰਿਪ ਆਏ ॥ ਦੱਛ ਪ੍ਰਜਾ ਪਤਿ, ਜਿਨ ਉਪਜਾਏ ॥੧੬॥

ਦਸ ਸਹੰਸ੍ਰ ਤਿਹਿ ਗ੍ਰਿਹ, ਭਈ ਕੰਨਿਆ ।। ਜਿਹੰ ਸਮਾਨ, ਕਹ ਲਗੈ ਨ ਅੰਨਿਆ ।।
ਕਾਲ ਕ੍ਰਿਆ, ਐਸੀ ਤਹ ਭਈ ।। ਤੇ ਸਭ, ਬਿਆਹ ਨਰੇਸਨ ਦਈ ।।੧੭।।
ਦੋਹਰਾ ।। ਬਿਨਤਾ ਕਦ੍ਰੂ ਦਿਤਿ ਅਦਿਤਿ, ਏ ਰਿਖ ਬਰੀ ਬਨਾਇ ।।
ਨਾਗ ਨਾਗਰਿਪ ਦੇਵ ਸਭ, ਦਈਤ ਲਏ ਉਪਜਾਇ ।।੧੮।।
ਚੌਪਈ ।। ਤਾਂ ਤੇ, ਸੂਰਜ ਰੂਪ ਕੋ ਧਰਾ ।। ਜਾਂ ਤੇ, ਬੰਸ ਪ੍ਰਚੁਰ ਰਵਿ ਕਰਾ ।।
ਜੌ ਤਿਨ ਕੇ, ਕਹਿ ਨਾਮ ਸੁਨਾਊ ।। ਕਥਾ ਬਢਨ ਤੇ, ਅਧਿਕ ਡਰਾਊ ।।੧੯।।
ਤਿਨ ਕੇ ਬੰਸ ਬਿਖੈ, ਰਘੁ ਭਯੋ ।। ਰਘੁਬੰਸਹਿ ਜਿੰਹ, ਜਗਹਿ ਚਲਯੋ ।।
ਤਾਂਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਤ ਭਯੋ, ਅਜ ਬਰ ।। ਮਹਾਰਥੀ, ਅਰੁ ਮਹਾ ਧਨੁਰਧਰ ।।੨੦।।
ਜਬ ਤਿਨ, ਭੇਸ ਜੋਗ ਕੋ ਲਯੋ ।। ਰਾਜ ਪਾਟ, ਦਸਰਥ ਕੋ ਦਯੋ ।।
ਹੋਤ ਭਯੋ, ਵਹਿ ਮਹਾ ਧਨੁਰਧਰ ।। ਤੀਨ ਤ੍ਰਿਆਨ, ਬਰਾ ਜਿਹ ਰੁਚਿ ਕਰ ।।੨੧।।
ਪ੍ਰਿਥਮ, ਜਯੋ ਤਿਹ ਰਾਮ ਕੁਮਾਰਾ ।। ਭਰਥ ਲੱਛਮਨ, ਸਤ੍ਰ ਬਿਦਾਰਾ ।।
ਬਹੁਤ ਕਾਲ, ਤਿਨ ਰਾਜ ਕਮਾਯੋ ।। ਕਾਲ ਪਾਇ, ਸੁਰਪੁਰਹਿ ਸਿਧਾਯੋ ।।੨੨।।
ਸੀਆ ਸੁਤ ਬਹੁਰਿ, ਭਏ ਦੁਇ ਰਾਜਾ ।। ਰਾਜ ਪਾਟ, ਉਨਹੀ ਕਉ ਛਾਜਾ ।।

ਮਦ੍ਰ ਦੇਸ ਏਸ੍ਵਰਜਾ, ਬਰੀ ਜਬ ॥ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਕੇ ਜੱਗ, ਕੀਏ ਤਬ ॥੨੩॥
ਤਹੀ ਤਿਨੈ, ਬਾਧੇ ਦੁਇ ਪੁਰਵਾ ॥ ਏਕ ਕਸੂਰ, ਦੁਤੀਯ ਲਹੁਰਵਾ ॥
ਅਧਿਕ ਪੁਰੀ, ਤੇ ਦੋਊ ਬਿਰਾਜੀ ॥ ਨਿਰਖ, ਲੰਕ ਅਮਰਾਵਤਿ ਲਾਜੀ ॥੨੪॥
ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਤਿਨ, ਰਾਜ ਕਮਾਯੋ ॥ ਜਾਲ ਕਾਲ ਤੇ, ਅੰਤ ਫਸਾਯੋ ॥
ਤਿਨ ਤੇ, ਪੁਤ੍ਰ ਪੌਤ੍ਰ, ਜੇ ਵਏ ॥ ਰਾਜ ਕਰਤ, ਇਹ ਜਗ ਕੋ ਭਏ ॥੨੫॥
ਕਹਾਂ ਲਗੇ, ਤੇ ਬਰਨ ਸੁਨਾਊਂ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ, ਨ ਸੰਖਿਆ ਪਾਊਂ ॥
ਹੋਤ ਚਹੂੰ ਜੁਗ ਮੈ, ਜੇ ਆਏ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ, ਨ ਜਾਤ ਗਨਾਏ ॥੨੬॥
ਜੌ ਅਬ, ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਬਲ ਪਾਊਂ ॥ ਨਾਮ ਜਥਾ ਮਤ, ਭਾਖ ਸੁਨਾਊਂ ॥
ਕਾਲਕੇਤ, ਅਰੁ ਕਾਲ ਰਾਇ ਭਨ ॥ ਜਿਨ ਤੇ ਭਏ ਪੁਤ੍ਰ, ਘਰ ਅਨ ਗਨ ॥੨੭॥
ਕਾਲਕੇਤ, ਭਯੋ ਬਲੀ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕਾਲਰਾਇ ਜਿਨਿ, ਨਗਰ ਨਿਕਾਰਾ ॥
ਭਾਜ, ਸਨੌਢ ਦੇਸ ਤੇ ਗਏ ॥ ਤਹੀਂ, ਭੂਪਜਾ ਬਿਆਹਤ ਭਏ ॥੨੮॥
ਤਿੰਹ ਤੇ, ਪੁਤ੍ਰ ਭਯੋ ਜੋ ਧਾਮਾ ॥ ਸੋਢੀ ਰਾਇ, ਧਰਾ ਤਿੰਹਿ ਨਾਮਾ ॥
ਬੰਸ ਸਨੌਢ, ਤ ਦਿਨ ਤੇ ਥੀਆ ॥ ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਰਖ ਜੂ, ਕੀਆ ॥੨੯॥

ਤਾਂ ਤੇ, ਪੁਤ੍ਰ ਪੌਤ੍ਰ ਹੁਇ ਆਏ ।। ਤੇ, ਸੋਢੀ ਸਭ ਜਗਤ ਕਹਾਏ ।।
ਜਗ ਮੈ, ਅਧਿਕ ਸੁ ਭਏ ਪ੍ਰਸਿੱਧਾ ।। ਦਿਨ ਦਿਨ, ਤਿਨ ਕੇ ਧਨ ਕੀ ਬ੍ਰਿੱਧਾ ।।੩੦।।
ਰਾਜ ਕਰਤ ਭਏ, ਬਿਬਿਧ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ।। ਦੇਸ ਦੇਸ ਕੇ, ਜੀਤ ਨ੍ਰਿਪਾਰਾ ।।
ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਤਿਹਂ, ਧਰਮ ਚਲਾਯੋ ।। ਅਤ੍ਰ ਪਤ੍ਰ ਕਹ, ਸੀਸ ਢੁਰਾਯੋ ।।੩੧।।
ਰਾਜ ਸੂਅ, ਬਹੁ ਬਾਰਨ ਕੀਏ ।। ਜੀਤ ਜੀਤ, ਦੇਸੇਸੂਰ ਲੀਏ ।।
ਬਾਜਮੇਧ, ਬਹੁ ਬਾਰਨ ਕਰੇ ।। ਸਕਲ ਕਲੂਖ, ਨਿਜੁ ਕੁਲ ਕੇ ਹਰੇ ।।੩੨।।
ਬਹੁਰ ਬੰਸ ਮੈ, ਬਢੋ ਬਿਖਾਧਾ ।। ਮੇਟ ਨ ਸਕਾ, ਕੋਊ ਤਿੱਹ ਸਾਧਾ ।।
ਬਿਚਰੇ, ਬੀਰ ਬਨੈਤ ਅਖੰਡਲ ।। ਗਹਿ ਗਹਿ ਚਲੇ, ਭਿਰਨ ਰਨ ਮੰਡਲ ।।੩੩।।
ਧਨ ਅਰੁ ਭੂਮ, ਪੁਰਾਤਨ ਬੈਰਾ ।। ਜਿਨ ਕਾ ਮੂਆ, ਕਰਤਿ ਜਗ ਘੇਰਾ ।।
ਮੋਹ ਬਾਦ ਅਹੰਕਾਰ ਪਸਾਰਾ ।। ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ, ਜੀਤਾ ਜਗ ਸਾਰਾ ।।੩੪।।
ਦੋਹਰਾ ।। ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਧਨਿ ਕੋ ਭਾਖੀਐ, ਜਾ ਕਾ ਜਗਤੁ ਗੁਲਾਮੁ ।।
ਸਭ ਨਿਰਖਤ ਯਾ ਕੋ ਫਿਰੈਂ, ਸਭ ਚਲ ਕਰਤ ਸਲਾਮ ।।੩੫।।
ਚੌਪਈ ।। ਕਾਲ ਨ ਕੋਊ, ਕਰਨ ਸੁਮਾਰਾ ।। ਬੈਰ ਬਾਦ, ਅਹੰਕਾਰ ਪਸਾਰਾ ।।

ਲੋਭ ਮੂਲ, ਇਹਿ ਜਗ ਕੋ ਹੂਆ ।। ਜਾਸੋਂ ਚਾਹਤ, ਸਭੈ ਕੋ ਮੂਆ ।।੩੬।।

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ, ਸੁਭਿ ਬੰਸ ਬਰਨਨੰ, ਦੁਤੀਆ ਧਿਆਉ॥੨॥ ਅਫਜੂ॥੧੩੭॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ।।

ਰਚਾ ਬੈਰ ਬਾਦੰ, ਬਿਧਾਤੇ ਅਪਾਰੰ ।। ਜਿਸੈ ਸਾਧਿ ਸਾਕਿਓ ਨ, ਕੋਊ ਸੁਧਾਰੰ ।।
ਬਲੀ ਕਾਮਰਾਯੰ, ਮਹਾ ਲੋਭ ਮੋਹੰ ।। ਗਯੋ ਕਉਨ ਬੀਰੰ, ਸੁ ਯਾਂਤੇ ਅਲੋਹੰ ।।੧।।
ਤਹਾਂ ਬੀਰ ਬੰਕੇ, ਬਕੈਂ ਆਪ ਮੱਧੰ ।। ਉਠੈਂ ਸਸਤ੍ਰ ਲੈ ਲੈ, ਮਚਾ ਜੁੱਧ ਸੁੱਧੰ ।।
ਕਹੂੰ ਖਪਰੀ ਖੋਲ, ਖੰਡੇ ਅਪਾਰੰ ।। ਨੱਚੈਂ ਬੀਰ ਬੈਤਾਲ, ਡਉਰੂ ਡਕਾਰੰ ।।੨।।
ਕਹੂੰ ਈਸ ਸੀਸੰ, ਪੁਐ ਰੁੰਡ ਮਾਲੰ ।। ਕਹੂੰ ਡਾਕ ਡਉਰੂ, ਕਹੂੰ ਕੰ ਬਿਤਾਲੰ ।।
ਚਵੀ ਚਾਵਡੀਅੰ, ਕਿਲੰਕਾਰ ਕੰਕੰ ।। ਗੁਥੀ ਲੁੱਥ ਜੁੱਥੰ, ਬਹੇ ਬੀਰ ਬੰਕੰ ।।੩।।
ਪਰੀ ਕੁੱਟ ਕੁੱਟੰ, ਰੁਲੇ ਤੱਛ ਮੁੱਛੰ ।। ਰਹੇ ਹਾਥ ਡਾਰੇ, ਉਭੈ ਉਰਧ ਮੁੱਛੰ ।।
ਕਹੂੰ ਖੋਪਰੀ ਖੋਲ, ਖਿੰਗੰ ਖਤੰਗੰ ।। ਕਹੂੰ ਖੱਤ੍ਰੀਅੰ, ਖਗ ਖੇਤੰ ਨਿਖੰਗੰ ।।੪।।
ਚਵੀ ਚਾਂਵਡੀ, ਡਾਕਨੀ ਡਾਕ ਮਾਰੈ ।। ਕਹੂੰ ਭੈਰਵੀ. ਭੂਤ ਭੈਰੋਂ, ਬਕਾਰੈ ।।
ਕਹੂੰ ਬੀਰ ਬੈਤਾਲ ਬੰਕੇ, ਬਿਹਾਰੰ ।। ਕਹੂੰ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤੰ, ਹੱਸੈਂ ਮਾਂਸ ਹਾਰੰ ।।੫।।

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਗੱਜੇ ॥ ਸੁਣੈ ਮੇਘ ਲੱਜੇ ॥ ਝੰਡਾ ਗਡ ਗਾਢੇ ॥
ਮੰਡੇ ਰੋਸ ਬਾਢੇ ॥੬॥ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਕਟਾਰੰ ॥ ਭਿਰੇ ਰੋਸ ਧਾਰੰ ॥ ਮਹਾਂਬੀਰ ਬੰਕੰ ॥
ਭਿਰੇ ਭੂਮ ਹੰਕੰ ॥੭॥ ਮਚੇ ਸੂਰ ਸਸਤ੍ਰੰ ॥ ਉਠੀ ਝਾਰ ਅਸਤ੍ਰੰ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਕਟਾਰੰ ॥
ਪਰੀ ਲੋਹ ਮਾਰੰ ॥੮॥ **ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ** ॥ ਹਲੱਬੀ ਜੁਨੱਬੀ, ਸਰੋਹੀ ਦੁਧਾਰੀ ॥
ਬਹੀ ਕੋਪ ਕਾਤੀ, ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਕਟਾਰੀ ॥ ਕਹੂੰ ਸੈਹਥੀਅੰ, ਕਹੂੰ ਸੁੱਧ ਸੇਲੰ ॥ ਕਹੂੰ ਸੇਲ ਸਾਂਗੰ,
ਭਈ ਰੇਲ ਪੇਲੰ ॥੯॥ **ਨਰਾਜ ਛੰਦ** ॥ ਸਰੋਖ ਸੂਰ ਸਾਜਿਅੰ ॥ ਬਿਸਾਰਿ ਸੰਕ ਬਾਜਿਅੰ ॥
ਨਿਸੰਕ ਸਸਤ੍ਰ ਮਾਰਹੀਂ ॥ ਉਤਾਰ ਅੰਗ ਡਾਰਹੀਂ ॥੧੦॥ ਕਛੂ ਨ ਕਾਨ ਰਾਖਹੀਂ ॥
ਸੁ ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਭਾਖਹੀਂ ॥ ਸੁ ਹਾਂਕ ਹਾਠ ਰੇਲਯੰ ॥ ਅਨੰਤ ਸਸਤ੍ਰ ਝੇਲਯੰ ॥੧੧॥
ਹਜਾਰ ਹੂਰ ਅੰਬਰੰ ॥ ਬਿਰੁੱਧਕੈ ਸੁਅੰਬਰੰ ॥ ਕਰੂਰ ਭਾਂਤ ਡੋਲਹੀ ॥
ਸੁ ਮਾਰ ਮਾਰ ਬੋਲਹੀ ॥੧੨॥ ਕਹੂੰ ਕਿ ਅੰਗਿ ਕਟੀਅੰ ॥ ਕਹੂੰ ਸਰੋਹ ਪੱਟੀਅੰ ॥
ਕਹੂੰ ਸੁ ਮਾਂਸ ਮੁੱਛੀਅੰ ॥ ਗਿਰੇ ਸੁ ਤੱਛ ਮੁੱਛੀਅੰ ॥੧੩॥ ਢਮੱਕ ਢੋਲ ਢਾਲਯੰ ॥
ਹਰੋਲ ਹਾਲ ਚਾਲਯੰ ॥ ਝਟਾਕ ਝੱਟ ਬਾਹੀਅੰ ॥ ਸੁ ਬੀਰ ਸੈਨ ਗਾਹੀਅੰ ॥੧੪॥
ਨਵੰ ਨਿਸਾਣ ਬਾਜਿਅੰ ॥ ਸੁ ਬੀਰ ਧੀਰ ਗਾਜਿਅੰ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਣ ਬਾਣ ਬਾਹਹੀਂ ॥

ਅਜਾਤ ਅੰਗ ਲਾਹਹੀਂ ।।੧੫।। ਬਿਰੁੱਧ ਕ੍ਰੂਧ ਰਾਜਿਅੰ ।। ਨ ਚਾਰ ਪੈਰ ਭਾਜਿਯੰ ।। ਸੰਭਾਰ ਸਸਤ੍ਰ ਗਾਜਹੀਂ ।। ਸੁ ਨਾਦ ਮੇਘ ਲਾਜਹੀ ।।੧੬।। ਹਲੰਕ ਹਾਂਕ ਮਾਰਹੀਂ ।। ਸਰੱਕ ਸਸਤ੍ਰ ਝਾਰਹੀਂ ।। ਭਿਰੇ ਬਿਸਾਰਿ ਸੋਕਿਯੰ ।। ਸਿਧਾਰ ਦੇਵ ਲੋਕਿਯੰ ।।੧੭।। ਰਿਸੇ ਬਿਰੁਧ ਬੀਰਯੰ ।। ਸੁ ਮਾਰਿ ਝਾਰਿ ਤੀਰਯੰ ।। ਸਬਦ ਸੰਖ ਬਜਿਯੰ ।। ਸੁ ਬੀਰ ਧੀਰ ਸੱਜਿਯੰ ।।੧੮।। ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ।। ਤੁਰੀ ਸੰਖ ਬਾਜੇ ।। ਮਹਾਂਬੀਰ ਸਾਜੇ ।। ਨਚੇ ਤੁੰਦ ਤਾਜੀ ।। ਮਚੇ ਸੂਰ ਗਾਜੀ ।।੧੯।। ਝਿਮੀ ਤੇਜ ਤੇਗੰ ।। ਮਨੋ ਬਿੱਜ ਬੇਗੰ ।। ਉਠੈਂ ਨੱਦ ਨਾਦੰ ।। ਧੁਨੰ ਨ੍ਰਿਬਿਖਾਦੰ ।।੨੦।। ਤੁੱਟੈਂ ਖੱਗ ਖੋਲੰ ।। ਮੁਖੰ ਮਾਰ ਬੋਲੰ ।। ਧਕਾ ਧੀਕ ਧੱਕੰ ।। ਗਿਰੇ ਹੱਕ ਬੱਕੰ ।।੨੧।। ਦਲੰ ਦੀਹ ਗਾਹੰ ।। ਅਧੋ ਅੰਗ ਲਾਹੰ ।। ਪ੍ਰਯੋਘੰ ਪ੍ਰਹਾਰੰ ।। ਬਕੈਂ ਮਾਰ ਮਾਰੰ ।।੨੨।। ਨਦੀ ਰਕਤ ਪੂਰੰ ।। ਫਿਰੀ ਗੈਣਿ ਹੂਰੰ ।। ਗੱਜੈਂ ਗੈਣ ਕਾਲੀ ।। ਹਸੀ ਖੱਪਰਾਲੀ ।।੨੩।। ਮਹਾਂ ਸੂਰ ਸੋਹੰ ।। ਮੰਡੇ ਲੋਹ ਕ੍ਰੋਹੰ ।। ਮਹਾਂ ਗਰਬ ਗੱਜਿਯੰ ।। ਧੁਣੰ ਮੇਘ ਲੱਜਿਯੰ ।।੨੪।। ਛਕੇ ਲੋਹ ਛੱਕੰ ।। ਮੁਖੰ ਮਾਰ ਬੱਕੰ ।। ਮੁਖੰ ਮੁੱਛ ਬੰਕੰ ।। ਭਿਰੇ ਛਾਡ ਸੰਕੰ ।।੨੫।। ਹਕੰ ਹਾਕ ਬਾਜੀ ।। ਘਿਰੀ ਸੈਣ ਸਾਜੀ ।। ਚਿਰੇ ਚਾਰ ਢੂਕੇ ।। ਮੁਖੰ ਮਾਰ ਕੂਕੇ ।।੨੬।।

ਰੁਕੇ ਸੂਰ ਸਾਂਗੰ ।। ਮਨੋ ਸਿੰਧ ਗੰਗੰ ।। ਢਹੇ ਢਾਲ ਢੱਕੰ ।। ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਕੜੱਕੰ ।।੨੭।।
ਹਕੰ ਹਾਕ ਬਾਜੀ ।। ਨਚੇ ਤੁੰਦ ਤਾਜੀ ।। ਰਸੰ ਰੁੱਦ੍ਰ ਪਾਗੇ ।। ਭਿਰੇ ਰੋਸ ਜਾਗੇ ।।੨੮।।
ਗਿਰੇ ਸੁੱਧ ਸੇਲੰ ।। ਭਈ ਰੇਲ ਪੇਲੰ ।। ਪਲੰ ਹਾਰ ਨੱਚੇ ।। ਰਣੰ ਬੀਰ ਮੱਚੇ ।।੨੯।।
ਹਸੇ ਮਾਂਸਹਾਰੀ ।। ਨਚੇ ਭੂਤ ਭਾਰੀ ।। ਮਹਾਂ ਢੀਠ ਢੂਕੇ ।। ਮੁਖੰ ਮਾਰ ਕੂਕੇ ।।੩੦।।
ਗੱਜੈ ਗੈਣ ਦੇਵੀ ।। ਮਹਾਂ ਅੰਸ ਭੇਵੀ ।। ਭਲੇ ਭੂਤ ਨਾਚੰ ।। ਰਸੰ ਰੁੱਦ੍ਰ ਰਾਚੰ ।।੩੧।।
ਭਿਰੈਂ ਬੈਰ ਰੁੱਝੈਂ ।। ਮਹਾਂ ਜੋਧ ਜੁੱਝੈਂ ।। ਝੰਡਾ ਗੱਡ ਗਾਢੇ ।। ਬੱਜੇ ਬੈਰ ਬਾਢੇ ।।੩੨।।
ਗਜੰ ਗਾਹ ਬਾਂਧੇ ।। ਧਨੁਰ ਬਾਨ ਸਾਧੇ ।। ਬਹੇ ਆਪ ਮੱਧੰ ।। ਗਿਰੇ ਅੱਧ ਅੱਧੰ ।।੩੩।।
ਗਜੰ ਬਾਜ ਜੁੱਝੈਂ ।। ਬਲੀ ਬੈਰ ਰੁੱਝੈਂ ।। ਨ੍ਰਿਭੈ ਸਸਤ੍ਰ ਬਾਹੈਂ ।। ਉਭੈ ਜੀਤ ਚਾਹੈਂ ।।੩੪।।
ਗਜੇ ਆਨ ਗਾਜੀ ।। ਨਚੇ ਤੁੰਦ ਤਾਜੀ ।। ਹਕੰ ਹਾਕ ਬੱਜੀ ।। ਫਿਰੈ ਸੈਨ ਭੱਜੀ ।।੩੫।।
ਮਦੰ ਮੱਤ ਮਾਤੇ ।। ਰਸੰ ਰੁੱਦ੍ਰ ਰਾਤੇ ।। ਗਜੰ ਜੂਹ ਸਾਜੇ ।। ਭਿਰੇ ਰੋਸ ਬਾਜੇ ।।੩੬।।
ਝਮੀ ਤੇਜ ਤੇਗੰ ।। ਘਣੰ ਬਿੱਜ ਬੇਗੰ ।। ਬਹੇ ਬਾਰ ਬੈਰੀ ।। ਜਲੰ ਜਿਉ ਗੰਗੈਰੀ ।।੩੭।।
ਅਪੋ ਆਪ ਬਾਹੰ ।। ਉਭੈ ਜੀਤ ਚਾਹੰ ।। ਰਸੰ ਰੁੱਦ੍ਰ ਰਾਤੇ ।। ਮਹਾਂ ਮੱਤ ਮਾਤੇ ।।੩੮।।
ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ ।। ਮੱਚੇ ਬੀਰ ਬੀਰੰ ਅਭੂਤੰ ਭਯਾਣੰ ।। ਬੱਜੀ ਭੇਰ ਭੁੰਕਾਰ ਧੁੱਕੇ ਨਿਸਾਣੰ ।।

ਨਵੰ ਨੱਦ ਨੀਸਾਣ ਗੱਜੇ ਗਹੀਰੰ ।। ਫਿਰੈ ਰੁੰਡ ਮੁੰਡੰ ਤਨੰ ਤੱਛ ਤੀਰੰ ।।੩੯।।
ਬਹੇ ਖੱਗ ਖੇਤੰ, ਖਿਆਲੰ ਖਤੰਗੰ ।। ਰੁਲੇ ਤੱਛ ਮੁੱਛੰ, ਮਹਾ ਜੋਧ ਜੰਗੰ ।।
ਬੰਧੇ ਬੀਰ ਬਾਨਾ, ਬਡੇ ਐਂਠਿਵਾਰੇ ।। ਘੁਮੈ ਲੋਹ ਘੁਟੰ, ਮਨੋ ਮੱਤਵਾਰੇ ।।੪੦।।
ਉਠੀ ਕੂਹ ਜੂਹੰ, ਸਮਰ ਸਾਰ ਬੱਜਿਯੰ ।। ਕਿਧੋ ਅੰਤ ਕੇ ਕਾਲ ਕੋ ਮੇਘ, ਗੱਜਿਯੰ ।।
ਭਈ ਤੀਰ ਭੀਰੰ, ਕਮਾਣੰ ਕੜੱਕਿਯੰ ।। ਬਜੇ ਲੋਹ ਕ੍ਰੋਹੰ ਮਹਾਂ ਜੰਗਿ ਮੱਚਿਯੰ ।।੪੧।।
ਬਿਰੱਚੇ ਮਹਾਂ ਜੰਗ, ਜੋਧਾ ਜੁਆਣੰ ।। ਖੁਲੇ ਖੱਗ ਖਤ੍ਰੀ ਅਭੂਤੰ ਭਯਾਣੰ ।।
ਬਲੀ ਜੁੱਝ ਰੁੱਝੈਂ ਰਸੰ ਰੁੱਦ੍ਰ ਰੱਤੇ ।। ਮਿਲੇ ਹੱਥ ਬੱਖੰ ਮਹਾ ਤੇਜ ਤੱਤੇ ।।੪੨।।
ਝਮੀ ਤੇਜ ਤੇਗੰ ਸੁ ਰੋਸੰ ਪ੍ਰਹਾਰੰ ।। ਰੁਲੇ ਰੁੰਡ ਮੁੰਡੰ, ਉਠੀ ਸਸਤ੍ਰ ਝਾਰੰ ।।
ਬਬੱਕੰਤ ਬੀਰੰ, ਭਭੱਕੰਤ ਘਾਯੰ ।। ਮਨੋ ਜੁੱਧ ਇੰਦ੍ਰੰ, ਜੁਟਿਓ ਬ੍ਰਿਤਰਾਯੰ ।।੪੩।।
ਮਹਾਂ ਜੁੱਧ ਮੱਚਿਯੰ, ਮਹਾਂ ਸੂਰ ਗਾਜੇ ।। ਅਪੋ ਆਪ ਮੈ, ਸਸਤ੍ਰ ਸੌਂ ਸਸਤ੍ਰ ਬਾਜੇ ।।
ਉਠੇ ਝਾਰ ਸਾਂਗੰ, ਮਚੇ ਲੋਹ ਕ੍ਰੋਹੰ ।। ਮਨੋ ਖੇਲ ਬਾਸੰਤ, ਮਾਹੰਤ ਸੋਹੰ ।।੪੪।।

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ।।

ਜਿਤੇ ਬੈਰ ਰੁੱਝੰ ।। ਤਿਤੇ ਅੰਤਿ ਜੁੱਝੰ ।। ਜਿਤੇ ਖੇਤ ਭਾਜੇ ।। ਤਿਤੇ ਅੰਤਿ ਲਾਜੇ ।।੪੫।।

ਤੁੱਟੇ ਦੇਹ ਬਰਮੰ ॥ ਛੁਟੀ ਹਾਥ ਚਰਮੰ ॥ ਕਹੂੰ ਖੇਤ ਖੋਲੰ ॥ ਗਿਰੇ ਸੂਰ ਟੋਲੰ ॥੪੬॥
ਕਹੂੰ ਮੁੱਛ ਮੁੱਖੰ ॥ ਕਹੂੰ ਸਸਤ੍ਰ ਸੱਖੰ ॥ ਕਹੂੰ ਖੋਲ ਖੱਗੰ ॥ ਕਹੂੰ ਪਰਮ ਪੱਗੰ ॥੪੭॥
ਗਹੇ ਮੁੱਛ ਬੰਕੀ ॥ ਮੰਡੇ ਆਨ ਹੰਕੀ ॥ ਢਕਾ ਢੁੱਕ ਢਾਲੰ ॥ ਉਠੇ ਹਾਲ ਚਾਲੰ ॥੪੮॥
ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ ॥ ਖੁਲੇ ਖੱਗ ਖੂਨੀ, ਮਹਾਂਬੀਰ ਖੇਤੰ ॥ ਨਚੇ ਬੀਰ ਬੈਤਾਲਯੰ, ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤੰ ॥
ਬਜੇ ਡੰਕ ਡਉਰੂ, ਉਠੇ ਨਾਦ ਸੰਖੰ ॥ ਮਨੋ ਮੱਲ ਜੁਟੇ, ਮਹਾਂ ਹੱਥ ਬੱਖੰ ॥੪੯॥
ਛਪੈ ਛੰਦ ॥ ਜਿਨਿ ਸੂਰਨ ਸੰਗ੍ਰਾਮ, ਸਬਲ ਸਾਮੁਹਿ ਹ੍ਵੈ ਮੰਡਿਓ ॥ ਤਿਨ ਸੁਭਟਨ ਤੇ ਏਕ,
ਕਾਲ ਕੋਊ ਜੀਅਤ ਨ ਛੱਡਿਓ ॥ ਸਭ ਖਤ੍ਰੀ ਖਗ ਖੰਡ, ਖੇਤ ਤੇ ਭੂ ਮੰਡਪ ਆਹੁੱਟੇ ॥
ਸਾਰ ਧਾਰ ਧਰ ਧੁੱਮ, ਮੁਕਤ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁੱਟੇ ॥ ਹ੍ਵੈ ਟੂਕ ਟੂਕ ਜੁੱਝੇ ਸਬੈ,
ਪਾਂਵ ਨ ਪਾਛੈ ਡਾਰੀਯੰ ॥ ਜੈਕਾਰ ਅਪਾਰ ਸੁ ਧਾਰ ਹੁਅੰ, ਬਾਸਵ ਲੋਕ ਸਿਧਾਰੀਯੰ ॥੫੦॥
ਚਉਪਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧ, ਮਚਾ ਘੋਰ ਸੰਗ੍ਰਾਮਾ ॥ ਸਿਧਏ ਸੂਰ, ਸੂਰਿ ਕੇ ਧਾਮਾ ॥
ਕਹਾਂ ਲਗੈ, ਵਹ ਕਥੋਂ ਲਰਾਈ ॥ ਆਪਨ ਪ੍ਰਭਾ, ਨ ਬਰਨੀ ਜਾਈ ॥੫੧॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਲਵੀ ਸਰਬ ਜੀਤੇ, ਕੁਸੀ ਸਰਬ ਹਾਰੇ ॥ ਬਚੇ ਜੇ ਬਲੀ, ਪ੍ਰਾਨ ਲੈ ਕੈ ਸਿਧਾਰੇ ॥

ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਪਠਿਯੰ, ਕੀਯੋ ਕਾਸਿ ਬਾਸੰ ।। ਘਨੇ ਬਰਖ ਕੀਨੇ, ਤਹਾਂ ਹੀ ਨਿਵਾਸੰ ।।੫੨।।

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ ਲਵੀ ਕੁਸੀ ਜੁੱਧ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮੁ,
ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਧਿਆਉ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ।।੩।। ਅਫਜੂ ।।੧੮੯।। ☬

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ।।

ਜਿਨੈ ਬੇਦ ਪੱਠਿਓ, ਸੁ ਬੇਦੀ ਕਹਾਏ ।। ਤਿਨੈ ਧਰਮ ਕੇ ਕਰਮ, ਨੀਕੇ ਚਲਾਏ ।।
ਪਠੇ ਕਾਗਦੰ, ਮੱਦ੍ਰ ਰਾਜਾ ਸੁਧਾਰੰ ।। ਅਪੋ ਆਪ ਮੋ, ਬੈਰ ਭਾਵੰ ਬਿਸਾਰੰ ।।੧।।
ਨ੍ਰਿਪੰ ਮੁਕਲਿਯੰ ਦੂਤ, ਸੋ ਕਾਸਿ ਆਯੰ ।। ਸਬੈ ਬੇਦਿਯੰ ਭੇਦ, ਭਾਖੇ ਸੁਨਾਯੰ ।।
ਸਬੈ ਬੇਦ ਪਾਠੀ, ਚਲੇ ਮੱਦ੍ਰ ਦੇਸੰ ।। ਪ੍ਰਣਾਮੰ ਕੀਯੋ, ਆਨਕੈ ਕੈ ਨਰੇਸੰ ।।੨।।
ਧੁਨੰ ਬੇਦ ਕੀ ਭੂਪ, ਤਾਤੇ ਕਰਾਈ ।। ਸਬੈ ਪਾਸ ਬੈਠੇ, ਸਭਾ ਬੀਚ ਭਾਈ ।।
ਪੜੇ ਸਾਮ ਬੇਦੰ, ਜੁਜਰ ਬੇਦ ਕੱਥੰ ।। ਰਿਗੰਬੇਦ ਪਠਿਯੰ, ਕਰੇ ਭਾਵ ਹੱਥੰ ।।੩।।

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ।।

ਅਥਰ ਬੇਦ ਪੱਠਿਯੰ।। ਸੁਣੇ ਪਾਪ ਨੱਠਿਯੰ।। ਰਹਾ ਰੀਝ ਰਾਜਾ।। ਦੀਆ ਸਰਬ ਸਾਜਾ।।੪।।
ਲਯੋ ਬਨਬਾਸੰ ।। ਮਹਾਂ ਪਾਪ ਨਾਸੰ ।। ਰਿਖੰ ਭੇਸ ਕੀਯੰ ।। ਤਿਸੈ ਰਾਜ ਦੀਯੰ ।।੫।।

ਰਹੇ ਹੋਰ ਲੋਗੰ ।। ਤਜੇ ਸਰਬ ਸੋਗੰ ।। ਧਨੰ ਧਾਮ ਤਿਆਗੇ ।। ਪ੍ਰਭੰ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਗੇ ।।੬।।

ਅੜਿਲ ।।

ਬੇਦੀ ਭਯੋ ਪ੍ਰਸੰਨ, ਰਾਜ ਕਹ ਪਾਇਕੈ ।। ਦੇਤ ਭਯੋ ਬਰ ਦਾਨ, ਹੀਐ ਹੁਲਸਾਇਕੈ ।। ਜਬ ਨਾਨਕ, ਕਲ ਮੈ ਹਮ ਆਨ ਕਹਾਇ ਹੈਂ ।। ਹੋ ਜਗਤ ਪੂਜ ਕਰਿ ਤੋਹਿ, ਪਰਮਪਦ ਪਾਇ ਹੈਂ ।।੭।।ਦੋਹਰਾ ।।ਲਵੀ ਰਾਜ ਦੇ ਬਨ ਗਏ, ਬੇਦੀਅਨ ਕੀਨੋ ਰਾਜ ।। ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਤਨਿ ਭੋਗੀਯੰ, ਭੂਅ ਕਾ ਸਕਲ ਸਮਾਜ ।।੮।। ਚਉਪਈ ।। ਤ੍ਰਿਤੀਯ ਬੇਦ ਸੁਨਬੋ ਤੁਮ ਕੀਆ ।। ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਸੁਨਿ, ਭੂਅ ਕੋ ਦੀਆ ।। ਤੀਨ ਜਨਮ, ਹਮਹੂੰ ਜਬ ਧਰਿ ਹੈਂ ।। ਚੌਥੇ ਜਨਮ, ਗੁਰੂ ਤੁਹਿ ਕਰਿ ਹੈਂ ।।੯।। ਉਤ ਰਾਜਾ, ਕਾਨਨਹਿ ਸਿਧਾਯੋ ।। ਇਤ ਇਨ, ਰਾਜ ਕਰਤ, ਸੁਖ ਪਾਯੋ ।। ਕਹਾ ਲਗੇ ਕਰਿ, ਕਥਾ ਸੁਨਾਊਂ ।। ਗ੍ਰੰਥ ਬਢਨ ਤੇ, ਅਧਿਕ ਡਰਾਊਂ ।।੧੦।।

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ, ਬੇਦ ਪਾਠ ਭੇਟ ਰਾਜ,
ਚਤਰਥ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ, ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ।।੪।। ਅਫਜੂ ।।੧੯੯।। ☬

ਨਰਾਜ ਛੰਦ ।।ਬਹੁਰਿ ਬਿਖਾਧ ਬਾਧਿਯੰ ।। ਕਿਨੀ ਨ ਤਾਹਿ ਸਾਧਿਯੰ ।।

ਕਰੰਮ ਕਾਲ ਯੌ ਭਈ ॥ ਸੁ ਭੂਮ ਬੰਸ ਤੇ ਗਈ ॥੧॥ ਦੋਹਰਾ ॥
ਬਿਪ ਕਰਤ ਭਏ ਸੂਦ੍ਰ ਬ੍ਰਿਤਿ, ਛਤ੍ਰੀ ਬੈਸਨ ਕਰਮ ॥ ਬੈਸ ਕਰਤ ਭਏ ਛਤ੍ਰਿ ਬ੍ਰਿਤਿ,
ਸੂਦ੍ਰ ਸੁ ਦਿਜ ਕੋ ਧਰਮ ॥੨॥ ਚੌਪਈ ॥ ਬੀਸ ਗਾਂਵ ਤਿਨ ਕੇ ਰਹਿ ਗਏ ॥
ਜਿਨ ਮੋ ਕਰਤ, ਕ੍ਰਿਸਾਨੀ ਭਏ ॥ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਿਤਾਯੋ ॥
ਜਨਮ ਸਮੈ ਨਾਨਕ ਕੋ ਆਯੋ ॥੩॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਤਿਨ ਬੇਦੀਯਨ ਕੇ ਕੁਲ ਬਿਖੈ,
ਪ੍ਰਗਟੇ ਨਾਨਕ ਰਾਇ ॥ ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਕੋ ਸੁਖ ਦਏ, ਜੱਹ ਤੱਹ ਭਏ ਸਹਾਇ ॥੪॥
ਚੌਪਈ ॥ ਤਿਨ ਇਹ ਕਲ ਮੋ, ਧਰਮੁ ਚਲਾਯੋ ॥ ਸਭ ਸਾਧਨ ਕੋ, ਰਾਹੁ ਬਤਾਯੋ ॥
ਜੋ ਤਾਂ ਕੇ ਮਾਰਗਿ ਮਹਿ, ਆਏ ॥ ਤੇ, ਕਬਹੂੰ ਨਹੀ ਪਾਪ ਸੰਤਾਏ ॥੫॥ ਜੇ ਜੇ,
ਪੰਥ ਤਵਨ ਕੇ ਪਰੇ ॥ ਪਾਪ ਤਾਪ, ਤਿਨ ਕੇ, ਪ੍ਰਭ ਹਰੇ ॥ ਦੂਖ ਭੂਖ, ਕਬਹੂੰ ਨ ਸੰਤਾਏ ॥
ਜਾਲ ਕਾਲ ਕੇ ਬੀਚ, ਨ ਆਏ ॥੬॥ ਨਾਨਕ, ਅੰਗਦ ਕੋ ਬਪੁ ਧਰਾ ॥ ਧਰਮ ਪ੍ਰਚੁਰਿ,
ਇਹ ਜਗ ਮੋਂ ਕਰਾ ॥ ਅਮਰਦਾਸ ਪੁਨਿ, ਨਾਮੁ ਕਹਾਯੋ ॥ ਜਨ ਦੀਪਕ ਤੇ,
ਦੀਪ ਜਗਾਯੋ ॥੭॥ ਜਬ ਬਰ ਦਾਨਿ ਸਮੈ ਵਹੁ, ਆਵਾ ॥ ਰਾਮਦਾਸ ਤਬ, ਗੁਰੂ ਕਹਾਵਾ ॥
ਤਿਹ ਬਰ ਦਾਨਿ, ਪੁਰਾਤਨਿ ਦੀਆ ॥ ਅਮਰਦਾਸਿ, ਸੁਰਪੁਰਿ ਮਗੁ ਲੀਆ ॥੮॥

ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ, ਅੰਗਦਿ ਕਰਿ ਮਾਨਾ ।। ਅਮਰਦਾਸ, ਅੰਗਦ ਪਹਿਚਾਨਾ ।। ਅਮਰਦਾਸ, ਰਾਮਦਾਸ ਕਹਾਯੋ ।। ਸਾਧਨਿ ਲਖਾ, ਮੂੜ ਨਹਿ ਪਾਯੋ ।।੯।। ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ, ਸਭਹੂੰ ਕਰਿ ਜਾਨਾ ।। ਏਕ ਰੂਪ, ਕਿਨਹੂੰ ਪਹਿਚਾਨਾ ।। ਜਿਨ ਜਾਨਾ, ਤਿਨ ਹੀ ਸਿਧ ਪਾਈ ।। ਬਿਨ ਸਮਝੇ, ਸਿਧ ਹਾਥ ਨ ਆਈ ।।੧੦।। ਰਾਮਦਾਸ, ਹਰਿ ਸੋਂ ਮਿਲ ਗਏ ।। ਗੁਰਤਾ ਦੇਤ, ਅਰਜਨਹਿ ਭਏ ।। ਜਬ ਅਰਜਨ, ਪ੍ਰਭ ਲੋਕ ਸਿਧਾਏ ।। ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ, ਤਿਹ ਠਾਂ ਠਹਰਾਏ ।।੧੧।। ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ, ਪ੍ਰਭ ਲੋਕ ਸਿਧਾਰੇ ।। ਹਰੀਰਾਇ, ਤਿਹ ਠਾਂ ਬੈਠਾਰੇ ।। ਹਰੀਕ੍ਰਿਸਨਿ, ਤਿਨ ਕੇ ਸੁਤ ਵਏ ।। ਤਿਨ ਤੇ, ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਭਏ ।।੧੨।। ਤਿਲਕ ਜੰਞੂ ਰਾਖਾ, ਪ੍ਰਭ ਤਾਂ ਕਾ ।। ਕੀਨੋ ਬਡੋ, ਕਲੂ ਮਹਿ ਸਾਕਾ ।। ਸਾਧਨਿ ਹੇਤਿ, ਇਤੀ ਜਿਨਿ ਕਰੀ ।। ਸੀਸੁ ਦੀਆ, ਪਰੁ ਸੀ ਨ ਉਚਰੀ ।।੧੩।। ਧਰਮ ਹੇਤ, ਸਾਕਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ।। ਸੀਸੁ ਦੀਆ, ਪਰੁ ਸਿਰਰੁ ਨ ਦੀਆ ।। ਨਾਟਕ ਚੇਟਕ, ਕੀਏ ਕੁਕਾਜਾ ।। ਪ੍ਰਭ ਲੋਗਨ ਕਹ, ਆਵਤ ਲਾਜਾ ।।੧੪।। ਦੋਹਰਾ ।। ਠੀਕਰਿ ਫੋਰਿ ਦਿਲੀਸਿ ਸਿਰਿ, ਪ੍ਰਭ ਪੁਰ ਕੀਯਾ ਪਯਾਨ ।। ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸੀ ਕ੍ਰਿਆ, ਕਰੀ ਨ ਕਿਨਹੂੰ ਆਨ ।।੧੫।। ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਕੇ ਚਲਤ, ਭਯੋ ਜਗਤ ਕੋ ਸੋਕ ।।

ਹੈ, ਹੈ, ਹੈ, ਸਭ ਜਗ ਭਯੋ, ਜੈ, ਜੈ, ਜੈ, ਸੁਰਲੋਕ ॥੧੯॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ, ਪਾਤਸਾਹੀ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ,
ਪੰਚਮੋ ਧਿਆਉ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੫॥ ਅਫਜੂ ॥੨੧੫॥ ☬

ਚੌਪਈ ॥ ਅਬ ਮੈਂ, ਅਪਨੀ ਕਥਾ ਬਖਾਨੋ ॥ ਤਪ ਸਾਧਤ, ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਮੁਹਿ ਆਨੋ ॥
ਹੇਮਕੁੰਟ ਪਰਬਤ, ਹੈ ਜਹਾਂ ॥ ਸਪਤ ਸ੍ਰਿੰਗ, ਸੋਭਿਤ ਹੈਂ ਤਹਾਂ ॥੧॥
ਸਪਤ ਸ੍ਰਿੰਗ, ਤਿੰਹ ਨਾਮੁ ਕਹਾਵਾ ॥ ਪੰਡਰਾਜ ਜਹ, ਜੋਗੁ ਕਮਾਵਾ ॥
ਤਹ ਹਮ, ਅਧਿਕ ਤਪੱਸਿਆ ਸਾਧੀ ॥ ਮਹਾਂਕਾਲ, ਕਾਲ ਕਾ ਅਰਾਧੀ ॥੨॥
ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਰਤ, ਤਪੱਸਿਆ ਭਯੋ ॥ ਦ੍ਵੈ ਤੇ, ਏਕ ਰੂਪ ਹ੍ਵੈ ਗਯੋ ॥
ਤਾਤ ਮਾਤ ਮੁਰ, ਅਲਖ ਅਰਾਧਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ, ਜੋਗ ਸਾਧ ਨਾ ਸਾਧਾ ॥੩॥
ਤਿਨ ਜੋ ਕਰੀ, ਅਲਖ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਤਾਂ ਤੇ, ਭਏ ਪ੍ਰਸੰਨਿ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥
ਤਿਨ ਪ੍ਰਭ, ਜਬ ਆਇਸ ਮੁਹਿ ਦੀਯਾ ॥ ਤਬ ਹਮ, ਜਨਮ ਕਲੂ ਮਹਿ ਲੀਯਾ ॥੪॥
ਚਿਤ ਨ ਭਯੋ ਹਮਰੋ, ਆਵਨ ਕਹ ॥ ਚੁਭੀ ਰਹੀ ਸ੍ਰੁਤ, ਪ੍ਰਭੁ ਚਰਨਨ ਮਹਿ ॥
ਜਿਉ ਤਿਉ ਪ੍ਰਭ, ਹਮ ਕੋ ਸਮਝਾਯੋ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਕੈ, ਇਹ ਲੋਕ ਪਠਾਯੋ ॥੫॥

ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਬਾਚ ਇਸ ਕੀਟ ਪ੍ਰਤਿ ॥ ਚੌਪਈ ॥

ਜਬ ਪਹਿਲੇ ਹਮ, ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਬਨਾਈ ॥ ਦਈਤ ਰਚੇ, ਦੁਸਟ ਦੁਖਦਾਈ ॥
ਤੇ ਭੁਜ ਬਲ, ਬਵਰੇ ਹ੍ਵੈ ਗਏ ॥ ਪੂਜਤ ਪਰਮ ਪੁਰਖ, ਰਹਿ ਗਏ ॥੬॥
ਤੇ ਹਮ ਤਮਕਿ, ਤਨਕ ਮੋ ਖਾਪੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਠਉਰ, ਦੇਵਤਾ ਥਾਪੇ ॥
ਤੇ ਭੀ, ਬਲ ਪੂਜਾ ਉਰਝਾਏ ॥ ਆਪਨ ਹੀ, ਪਰਮੇਸਰ ਕਹਾਏ ॥੭॥
ਮਹਾਂਦੇਵ, ਅਚੁਤ ਕਹਵਾਯੋ ॥ ਬਿਸਨ, ਆਪ ਹੀ ਕੋ ਠਹਰਾਯੋ ॥
ਬ੍ਰਹਮਾ, ਆਪ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਖਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਪ੍ਰਭੂ, ਨ ਕਿਨਹੂੰ ਜਾਨਾ ॥੮॥
ਤਬ ਸਾਖੀ ਪ੍ਰਭ ਅਸਟ, ਬਨਾਏ ॥ ਸਾਖ ਨਮਿਤ ਦੇਬੇ, ਠਹਿਰਾਏ ॥
ਤੇ ਕਹੈਂ, ਕਰੋ ਹਮਾਰੀ ਪੂਜਾ ॥ ਹਮ ਬਿਨ, ਅਵਰੁ ਨ ਠਾਕੁਰੁ ਦੂਜਾ ॥੯॥
ਪਰਮ ਤੱਤ ਕੋ, ਜਿਨ ਨ ਪਛਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਕਰਿ ਈਸਰ, ਤਿਨ ਕਹੁ ਮਾਨਾ ॥
ਕੇਤੇ, ਸੂਰ ਚੰਦ ਕਹੁ ਮਾਨੈ ॥ ਅਗਨਹੋਤ੍ਰ, ਕਈ ਪਵਨ ਪ੍ਰਮਾਨੈ ॥੧੦॥
ਕਿਨਹੂੰ, ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਹਨ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ਨ੍ਹਾਤਿ ਕਿਤੇ ਜਲ, ਕਰਤ ਬਿਧਾਨਾ ॥
ਕੇਤਕ, ਕਰਮ ਕਰਤ ਡਰਪਾਨਾ ॥ ਧਰਮਰਾਜ ਕੋ, ਧਰਮ ਪਛਾਨਾ ॥੧੧॥

ਜੇ ਪ੍ਰਭ, ਸਾਖ ਨਮਿਤ ਠਹਰਾਏ ।। ਤੇ ਹਿਆਂ ਆਇ, ਪ੍ਰਭੂ ਕਹਵਾਏ ।।
ਤਾਕੀ ਬਾਤ, ਬਿਸਰ ਜਾਤੀ ਭੀ ।। ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ, ਪਰਤ ਸੋਭ ਭੀ ।।੧੨।।
ਜਬ ਪ੍ਰਭ ਕੋ, ਨ ਤਿਨੈ ਪਹਿਚਾਨਾ ।। ਤਬ ਹਰਿ, ਇਨ ਮਨੁਛਨ ਠਹਰਾਨਾ ।।
ਤੇ ਭੀ, ਬਸਿ ਮਮਤਾ ਹੁਇ ਗਏ ।। ਪਰਮੇਸਰ, ਪਾਹਨ ਠਹਰਏ ।।੧੩।।
ਤਬ ਹਰਿ, ਸਿੱਧ ਸਾਧ ਠਹਿਰਾਏ ।। ਤਿਨ ਭੀ, ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਨਹੀ ਪਾਏ ।।
ਜੇ ਕੋਈ, ਹੋਤ ਭਯੋ ਜਗਿ ਸਿਆਨਾ ।। ਤਿਨ ਤਿਨ, ਅਪਨੋ ਪੰਥੁ ਚਲਾਨਾ ।।੧੪।।
ਪਰਮ ਪੁਰਖ, ਕਿਨਹੂੰ ਨਹਿ ਪਾਯੋ ।। ਬੈਰ ਬਾਦ, ਹੰਕਾਰ ਬਢਾਯੋ ।।
ਪੇਡ ਪਾਤ, ਆਪਨ ਤੇ ਜਲੈਂ ।। ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਪੰਥ, ਨ ਕੋਊ ਚਲੈ ।।੧੫।।
ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ, ਤਨਕਿ ਸਿਧ ਕੋ ਪਾਯੋ ।। ਤਿਨ ਤਿਨ, ਅਪਨਾ ਰਾਹੁ ਚਲਾਯੋ ।।
ਪਰਮੇਸਰ, ਨ ਕਿਨਹੂੰ ਪਹਿਚਾਨਾ ।। ਮਮ ਉਚਾਰ ਤੇ, ਭਯੋ ਦਿਵਾਨਾ ।।੧੬।।
ਪਰਮ ਤਤ, ਕਿਨਹੂੰ ਨ ਪਹਿਚਾਨਾ ।। ਆਪ ਆਪ ਭੀਤਰਿ, ਉਰਝਾਨਾ ।।
ਤਬ, ਜੇ ਜੇ ਰਿਖਰਾਜ ਬਨਾਏ ।। ਤਿਨ ਆਪਨ ਪੁਨਿ, ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਚਲਾਏ ।।੧੭।।
ਜੇ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਨ ਕੇ, ਭਏ ਅਨੁਰਾਗੀ ।। ਤਿਨ ਤਿਨ ਕ੍ਰਿਆ, ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਤਿਆਗੀ ।।

ਜਿਨ ਮਨੁ, ਹਰਿ ਚਰਨਨ ਠਹਰਾਯੋ ॥ ਸੋ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਨ ਕੇ ਰਾਹ, ਨ ਆਯੋ ॥੧੮॥
ਬ੍ਰਹਮਾ, ਚਾਰ ਹੀ ਬੇਦ ਬਨਾਏ ॥ ਸਰਬ ਲੋਕ, ਤਿਹ ਕਰਮ ਚਲਾਏ ॥
ਜਿਨਕੀ ਲਿਵ, ਹਰਿ ਚਰਨਨ ਲਾਗੀ ॥ ਤੇ ਬੇਦਨ ਤੇ, ਭਏ ਤਿਆਗੀ ॥੧੯॥
ਜਿਨ ਮਤ, ਬੇਦ ਕਤੇਬਨ ਤਿਯਾਗੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ, ਭਏ ਅਨੁਰਾਗੀ ॥
ਤਿਨ ਕੇ ਗੂੜ ਮੱਤ, ਜੇ ਚਲਹੀਂ ॥ ਭਾਂਤਿ ਅਨੇਕ, ਦੂਖਨ ਸੋ ਦਲਹੀਂ ॥੨੦॥
ਜੇ ਜੇ, ਸਹਿਤ ਜਾਤਨ ਸੰਦੇਹ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਸੰਗਿ, ਨ ਛੋਡਤ ਨੇਹ ॥
ਤੇ ਤੇ, ਪਰਮਪੁਰੀ ਕਹ ਜਾਹੀਂ ॥ ਤਿਨ ਹਰਿ ਸਿਉ, ਅੰਤਰੁ ਕਛੁ ਨਾਹੀਂ ॥੨੧॥
ਜੇ ਜੇ ਜੀਯ, ਜਾਤਨ ਤੇ ਡਰੇ ॥ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਤਜਿ, ਤਿਨ ਮਗ ਪਰੇ ॥
ਤੇ ਤੇ, ਨਰਕ ਕੁੰਡ ਮੋ ਪਰਹੀਂ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ, ਜਗ ਮੋ ਬਪੁ ਧਰਹੀਂ ॥੨੨॥
ਤਬ ਹਰਿ, ਬਹੁਰਿ ਦੱਤ ਉਪਜਾਇਓ ॥ ਤਿਨ ਭੀ, ਅਪਨਾ ਪੰਥੁ ਚਲਾਇਓ ॥
ਕਰ ਮੋ ਨਖ, ਸਿਰ ਜਟਾਂ ਸਵਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕ੍ਰਿਆ, ਕਛੂ ਨ ਬਿਚਾਰੀ ॥੨੩॥
ਪੁਨਿ ਹਰਿ, ਗੋਰਖ ਕੌ ਉਪਰਾਜਾ ॥ ਸਿੱਖ ਕਰੇ ਤਿਨਹੂੰ, ਬਡ ਰਾਜਾ ॥
ਸ੍ਰਵਨ ਫਾਰਿ, ਮੁੰਦ੍ਰਾਂ ਦੁਐ ਡਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ, ਰੀਤਿ ਨ ਬਿਚਾਰੀ ॥੨੪॥

ਪੁਨਿ ਹਰਿ, ਰਾਮਾਨੰਦ ਕੋ ਕਰਾ ॥ ਭੇਸ ਬੈਰਾਗੀ ਕੋ, ਜਿਨ ਧਰਾ ॥
ਕੰਠੀ ਕੰਠਿ, ਕਾਠ ਕੀ ਡਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕ੍ਰਿਆ, ਨ ਕਛੂ ਬਿਚਾਰੀ ॥੨੫॥
ਜੇ ਪ੍ਰਭ, ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਉਪਜਾਏ ॥ ਤਿਨ ਤਿਨ, ਅਪਨੇ ਰਾਹ ਚਲਾਏ ॥
ਮਹਾਦੀਨ ਤਬਿ, ਪ੍ਰਭ ਉਪਰਾਜਾ ॥ ਅਰਬ ਦੇਸ ਕੋ, ਕੀਨੋ ਰਾਜਾ ॥੨੬॥
ਤਿਨ ਭੀ, ਏਕੁ ਪੰਥੁ ਉਪਰਾਜਾ ॥ ਲਿੰਗ ਬਿਨਾ, ਕੀਨੇ ਸਭ ਰਾਜਾ ॥
ਸਭ ਤੇ, ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਯੋ ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ, ਕਾਹੂ ਨ ਦ੍ਰਿੜਾਯੋ ॥੨੭॥
ਸਭ, ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ ਉਰਝਾਨਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ, ਕਾਂਹੂ ਨ ਪਛਾਨਾ ॥
ਤਪ ਸਾਧਤ, ਹਰਿ ਮੋਹਿ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਕੈ, ਇਹ ਲੋਕ ਪਠਾਯੋ ॥੨੮॥

ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਬਾਚ ॥ ਚੌਪਈ ॥

ਮੈ ਅਪਨਾ ਸੁਤ, ਤੋਹਿ ਨਿਵਾਜਾ ॥ ਪੰਥੁ ਪ੍ਰਚੁਰ ਕਰਬੇ ਕਹੁ, ਸਾਜਾ ॥
ਜਾਹਿ ਤਹਾਂ ਤੈਂ, ਧਰਮੁ ਚਲਾਇ ॥ ਕਬੁਧਿ ਕਰਨ ਤੇ, ਲੋਕ ਹਟਾਇ ॥੨੯॥
ਕਬਿ ਬਾਚ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਠਾਢ ਭਯੋ ਮੈ ਜੋਰਿ ਕਰਿ, ਬਚਨ ਕਹਾ ਸਿਰ ਨਿਆਇ ॥
ਪੰਥ ਚਲੈ ਤਬ ਜਗਤ ਮੈ, ਜਬ ਤੁਮ ਕਰਹੁਂ ਸਹਾਇ ॥੩੦॥

ਚੌਪਈ ॥ ਇਹ ਕਾਰਨਿ, ਪ੍ਰਭ ਮੋਹਿ ਪਠਾਯੋ ॥ ਤਬ ਮੈ, ਜਗਤ ਜਨਮੁ ਧਰਿ ਆਯੋ ॥
ਜਿਮ ਤਿਨ ਕਹੀ, ਇਨੈ ਤਿਮ ਕਹਿਹੌਂ ॥ ਅਉਰ ਕਿਸੂ ਤੇ, ਬੈਰ ਨ ਗਹਿਹੌਂ ॥੩੧॥
ਜੇ ਹਮ ਕੋ, ਪਰਮੇਸਰ ਉਚਰਿ ਹੈਂ ॥ ਤੇ ਸਭ, ਨਰਕਿ ਕੁੰਡ ਮਹਿ ਪਰਿ ਹੈਂ ॥
ਮੋ ਕੋ, ਦਾਸੁ ਤਵਨ ਕਾ ਜਾਨੋ ॥ ਯਾ ਮੈ ਭੇਦੁ, ਨ ਰੰਚ ਪਛਾਨੋ ॥੩੨॥
ਮੈਂ ਹੋਂ, ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਕੋ ਦਾਸਾ ॥ ਦੇਖਨਿ ਆਯੋ, ਜਗਤ ਤਮਾਸਾ ॥
ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜਗਤਿ ਕਹਾ, ਸੋ ਕਹਿ ਹੌਂ ॥ ਮ੍ਰਿਤ ਲੋਗ ਤੇ, ਮੋਨਿ ਨ ਰਹਿਹੌਂ ॥੩੩॥
ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਕਹਿਯੋ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁ ਭਾਖਿ ਹੌਂ ॥ ਕਿਸੂ ਨ ਕਾਨ ਰਾਖਿ ਹੌਂ ॥
ਕਿਸੂ ਨ ਭੇਖ ਭੀਜ ਹੌਂ ॥ ਅਲੇਖ ਬੀਜ ਬੀਜ ਹੌਂ ॥੩੪॥ ਪਖਾਣ ਪੂਜ ਹੌਂ ਨਹੀ ॥
ਨ ਭੇਖ ਭੀਜ ਹੌਂ ਕਹੀਂ ॥ ਅਨੰਤ ਨਾਮੁ ਗਾਇ ਹੌਂ ॥ ਪਰੱਮ ਪੁਰਖ ਪਾਇ ਹੌਂ ॥੩੫॥
ਜਟਾਂ ਨ ਸੀਸ ਧਾਰਿਹੌਂ ॥ ਨ ਮੁੰਦ੍ਰਕਾ ਸੁ ਧਾਰਿਹੌਂ ॥ ਨ ਕਾਨ ਕਾਂਹੂ ਕੀ ਧਰੌਂ ॥
ਕਹਿਯੋ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁ ਮੈ ਕਰੌਂ ॥੩੬॥ ਭਜੋਂ ਸੁ ਏਕੁ ਨਾਮਯੰ ॥ ਜੁ ਕਾਮ ਸਰਬ ਠਾਮਯੰ ॥
ਨ ਜਾਪ ਆਨ ਕੋ ਜਪੌਂ ॥ ਨ ਅਉਰ ਥਾਪਨਾ ਥਪੌਂ ॥੩੭॥ ਬਿਅੰਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਹੌਂ ॥
ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪਾਇ ਹੌਂ ॥ ਨ ਧਿਆਨ ਆਨ ਕੋ ਧਰੌਂ ॥ ਨ ਨਾਮ ਆਨ ਉਚਰੌਂ ॥੩੮॥

ਤਵੱਕ ਨਾਮ ਰੱਤਿਯੰ ॥ ਨ ਆਨ ਮਾਨ ਮੱਤਿਯੰ ॥ ਪਰੱਮ ਧਿਆਨ ਧਾਰੀਯੰ ॥
ਅਨੰਤ ਪਾਪ ਟਾਰੀਯੰ ॥੩੯॥ ਤੁਮੇਵ ਰੂਪ ਰਾਚਿਯੰ ॥ ਨ ਆਨ ਦਾਨ ਮਾਚਿਯੰ ॥
ਵੱਕ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੀਯੰ ॥ ਅਨੰਤ ਦੂਖ ਟਾਰੀਯੰ ॥੪੦॥ ਚੌਪਈ ॥ ਜਿਨ ਜਿਨ,
ਨਾਮੁ ਤਿਹਾਰੋ ਧਿਆਇਆ ॥ ਦੂਖ ਪਾਪ, ਤਿਨ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਇਆ ॥
ਜੇ ਜੇ, ਅਉਰ ਧਿਆਨ ਕੋ ਧਰਹੀਂ ॥ ਬਹਿਸ ਬਹਿਸ, ਬਾਦਨ ਤੇ ਮਰਹੀਂ ॥੪੧॥
ਹਮ ਇਹ ਕਾਜ, ਜਗਤ ਮੋ ਆਏ ॥ ਧਰਮ ਹੇਤ, ਗੁਰਦੇਵ ਪਠਾਏ ॥
ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਤੁਮ, ਧਰਮ ਬਿਥਾਰੋ ॥ ਦੁਸਟ ਦੋਖੀਯਨਿ, ਪਕਰਿ ਪਛਾਰੋ ॥੪੨॥
ਯਾਂਹੀ ਕਾਜ, ਧਰਾ ਹਮ ਜਨਮੰ ॥ ਸਮਝਿ ਲੇਹੁ, ਸਾਧੂ ਸਭ ਮਨਮੰ ॥
ਧਰਮ ਚਲਾਵਨ, ਸੰਤ ਉਬਾਰਨ ॥ ਦੁਸਟ ਸਭਨ ਕੋ, ਮੂਲ ਉਪਾਰਨਿ ॥੪੩॥
ਜੇ ਜੇ, ਭਏ ਪਹਿਲ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਆਪੁ ਆਪੁ, ਤਿਨ ਜਾਪੁ ਉਚਾਰਾ ॥
ਪ੍ਰਭ ਦੋਖੀ, ਕੋਈ ਨ ਬਿਦਾਰਾ ॥ ਧਰਮ ਕਰਨ ਕੋ ਰਾਹੁ, ਨ ਡਾਰਾ ॥੪੪॥
ਜੇ ਜੇ, ਗਉਸ ਅੰਬੀਆ ਭਏ ॥ ਮੈਂ ਮੈਂ ਕਰਤ, ਜਗਤ ਤੇ ਗਏ ॥
ਮਹਾਪੁਰਖ, ਕਾਂਹੂ ਨ ਪਛਾਨਾ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕੋ, ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਾ ॥੪੫॥

ਅਵਰਨ ਕੀ ਆਸਾ, ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਏਕੈ ਆਸ, ਧਰੋਂ ਮਨ ਮਾਂਹੀਂ ॥
ਆਨ ਆਸ, ਉਪਜਤ ਕਿਛੁ ਨਾਂਹੀ ॥ ਵਾਕੀ ਆਸ ਧਰੋਂ, ਮਨ ਮਾਂਹੀਂ ॥੪੬॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥
ਕੋਈ ਪੜਤਿ ਕੁਰਾਨ ਕੋ, ਕੋਈ ਪੜਤ ਪੁਰਾਨ ॥ ਕਾਲ ਨ ਸਕਤ ਬਚਾਇ ਕੈ,
ਫੋਕਟ ਧਰਮ ਨਿਦਾਨ ॥੪੭॥ **ਚੌਪਈ** ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ, ਮਿਲਿ ਪੜਤ ਕੁਰਾਨਾ ॥
ਬਾਚਤ ਕਿਤੇ ਪੁਰਾਨ, ਅਜਾਨਾ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲ, ਕੋਈ ਕਾਮ ਨ ਆਵਾ ॥ ਦਾਵ ਕਾਲ,
ਕਾਂਹੂ ਨ ਬਚਾਵਾ ॥੪੮॥ ਕਿਉ ਨ ਜਪੋਂ, ਤਾਂਕੋ ਤੁਮ ਭਾਈ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲ ਜੋ,
ਹੋਇ ਸਹਾਈ ॥ ਫੋਕਟ ਧਰਮ, ਲਖੋ ਕਰ ਭਰਮਾ ॥ ਇਨ ਤੇ, ਸਰਤ ਨ ਕੋਈ ਕਰਮਾ
॥੪੯॥ ਇਹ ਕਾਰਨਿ, ਪ੍ਰਭ ਹਮੈਂ ਬਨਾਯੋ ॥ ਭੇਦੁ ਭਾਖਿ, ਇਹ ਲੋਕ ਪਠਾਯੋ ॥
ਜੋ ਤਿਨ ਕਹਾ, ਸੁ ਸਭਨ ਉਚਰੌਂ ॥ ਡਿੰਭ ਵਿੰਭ, ਕਛੁ ਨੈਕ ਨ ਕਰੌਂ ॥੫੦॥
ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਨ ਜਟਾ ਮੂੰਡ ਧਾਰੌਂ ॥ ਨ ਮੁੰਦ੍ਰਕਾ ਸਵਾਰੌਂ ॥ ਜਪੋਂ ਤਾਸ ਨਾਮੰ ॥
ਸਰੈਂ ਸਰਬ ਕਾਮੰ ॥੫੧॥ ਨ ਨੈਨੰ ਮਿਚਾਊਂ ॥ ਨ ਡਿੰਭੰ ਦਿਖਾਊ ॥ ਨ ਕੁਕਰਮੰ ਕਮਾਊ ॥
ਨ ਭੇਖੀ ਕਹਾਊਂ ॥੫੨॥ **ਚੌਪਈ** ॥ ਜੇ ਜੇ ਭੇਖ, ਸੁ ਤਨ ਮੈ ਧਾਰੈਂ ॥ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਜਨ,
ਕਛੁ ਕੈ ਨ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਸਮਝ ਲੇਹੁ ਸਭ ਜਨ, ਮਨ ਮਾਂਹੀਂ ॥ ਡਿੰਭਨ ਮੈ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਂਹੀ

।।੫੩।। ਜੇ ਜੇ, ਕਰਮ ਕਰਿ, ਡਿੰਭ ਦਿਖਾਹੀਂ ।। ਤਿਨ, ਪਰਲੋਗਨ ਮੋਂ ਗਤਿ ਨਾਹੀ ।।
ਜੀਵਤ ਚਲਤ, ਜਗਤ ਕੇ ਕਾਜਾ ।। ਸ੍ਵਾਂਗ ਦੇਖਿ ਕਰਿ, ਪੂਜਤ ਰਾਜਾ ।।੫੪।।
ਸੁਆਂਗਨ ਮੈ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਹੀ ।। ਖੋਜਿ ਫਿਰੈ, ਸਭਹੀ ਕੋ ਕਾਂਹੀ ।।
ਅਪਨੋ ਮਨੁ, ਕਰਮੋ ਜਿਹ ਆਨਾ ।। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੋ, ਤਿਨੀ ਪਛਾਨਾ ।।੫੫।।
ਦੋਹਰਾ ।। ਭੇਖ ਦਿਖਾਏ ਜਗਤ ਕੋ, ਲੋਗਨ ਕੋ ਬਸਿ ਕੀਨ ।।
ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਕਾਤੀ ਕਟਯੋ, ਬਾਸੁ ਨਰਕ ਮੋ ਲੀਨ ।।੫੬।।
ਚੌਪਈ ।। ਜੇ ਜੇ, ਜਗ ਕੋ ਡਿੰਭ ਦਿਖਾਵੈਂ ।। ਲੋਗਨ ਮੂੰਡਿ, ਅਧਿਕ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈਂ ।।
ਨਾਸਾ ਮੂੰਦ, ਕਰੈਂ ਪਰਣਾਮੰ ।। ਫੋਕਟ ਧਰਮ, ਨ ਕਉਡੀ ਕਾਮੰ ।।੫੭।।
ਫੋਕਟ ਧਰਮ, ਜਿਤੇ ਜਗ ਕਰਹੀਂ ।। ਨਰਕਿ ਕੁੰਡ ਭੀਤਰ, ਤੇ ਪਰਹੀਂ ।।
ਹਾਥਿ ਹਲਾਏ, ਸੁਰਗ ਨ ਜਾਹੂ ।। ਜੋ, ਮਨੁ ਜੀਤ ਸਕਾ ਨਹੀ ਕਾਂਹੂ ।।੫੮।।
ਕਬਿ ਬਾਚ ।। ਦੋਹਰਾ ।। ਜੋ, ਨਿਜ ਪ੍ਰਭ ਮੋ ਸੋਂ ਕਹਾ, ਸੋ ਕਹਿਹੌਂ ਜਗ ਮਾਹਿ ।।
ਜੋ ਤਿਹ ਪ੍ਰਭ ਕੌ ਧਿਆਇ ਹੈਂ, ਅੰਤ ਸੁਰਗ ਕੋ ਜਾਂਹਿ ।।੫੯।।
ਦੋਹਰਾ ।। ਹਰਿ, ਹਰਿ ਜਨ ਦੁਈ ਏਕ ਹੈਂ, ਬਿਬ ਬਿਚਾਰ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ।।

ਜਲ ਤੇ ਉਪਜ ਤਰੰਗ ਜਿਉ, ਜਲ ਹੀ ਬਿਖੈ ਸਮਾਹਿ ॥੯੦॥
ਚੌਪਈ ॥ ਜੇ ਜੇ, ਬਾਦਿ ਕਰਤ ਹੰਕਾਰਾ ॥ ਤਿਨ ਤੇ, ਭਿੰਨ ਰਹਤ ਕਰਤਾਰਾ ॥
ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਬਿਖੈ, ਹਰਿ ਨਾਹੀ ॥ ਜਾਨ ਲੇਹੁ ਹਰਿ ਜਨ, ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੯੧॥
ਆਂਖ ਮੂੰਦਿ, ਕੋਊ ਡਿੰਭ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਆਂਧਰ ਕੀ, ਪਦਵੀ ਕਹ ਪਾਵੈ ॥
ਆਂਖਿ ਮੀਚ, ਮਗ ਸੂਝ ਨ ਜਾਈ ॥ ਤਾਹਿ ਅਨੰਤ, ਮਿਲੈ ਕਿਮ ਭਾਈ ॥੯੨॥
ਬਹੁ ਬਿਸਥਾਰ, ਕਹ ਲਉ ਕੋਈ ਕਹੈ ॥ ਸਮਝਤ ਬਾਤਿ, ਥਕਤਿ ਹੁਐ ਰਹੈ ॥
ਰਸਨਾ ਧਰੈ, ਕਈ ਜੌ ਕੋਟਾ ॥ ਤਦਪ ਗਨਤ ਤਿੰਹ, ਪਰਤ ਸੁ ਤੋਟਾ ॥੯੩॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਬ ਆਇਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਭਯੋ, ਜਨਮੁ ਧਰਾ ਜਗ ਆਇ ॥
ਅਬ ਮੈ ਕਥਾ ਸੰਛੇਪਤੇ, ਸਭਹੂੰ ਕਹਤ ਸੁਨਾਇ ॥੯੪॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ, ਆਗਿਆ ਕਾਲ, ਜਗ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰਨ ਨਾਮ, ਖਸਟਮੋ ਧਯਾਇ ਸਮਾਪਤ, ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੬॥ ਅਫਜੂ ॥੨੭੯॥ ☬

ਅਥ ਕਬਿ ਜਨਮ ਕਥਨੰ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਮੁਰ ਪਿਤ, ਪੂਰਬ ਕੀਯਸਿ ਪਯਾਨਾ ॥ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਕੇ, ਤੀਰਥਿ ਨਾਨਾ ॥

ਜਬ ਹੀ, ਜਾਤ ਤ੍ਰਿਬੇਣੀ ਭਏ ।। ਪੁੰਨ ਦਾਨ, ਦਿਨ ਕਰਤ ਬਿਤਏ ।।੧।।
ਤਹੀ, ਪ੍ਰਕਾਸ ਹਮਾਰਾ ਭਯੋ ।। ਪਟਨਾ ਸਹਰ ਬਿਖੈ, ਭਵ ਲਯੋ ।।
ਮੱਦ੍ਰ ਦੇਸ, ਹਮ ਕੋ ਲੇ ਆਏ ।। ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ, ਦਾਈਅਨ ਦੁਲਰਾਏ ।।੨।।
ਕੀਨੀ, ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਤਨ ਰੱਛਾ ।। ਦੀਨੀ, ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਕੀ ਸਿੱਛਾ ।।
ਜਬ ਹਮ, ਧਰਮ ਕਰਮ ਮੋਂ ਆਏ ।। ਦੇਵ ਲੋਕ, ਤਬ ਪਿਤਾ ਸਿਧਾਏ ।।੩।।

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ ਨਾਮ, ਸਪਤਮੋ ਧਿਆਇ,
ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ।।੭।। ਅਫਜੂ ।।੨੮੨।।

ਅਥ ਰਾਜ ਸਾਜ ਕਥਨੰ ।। ਚੌਪਈ ।।

ਰਾਜ ਸਾਜ, ਹਮ ਪਰ ਜਬ ਆਯੋ ।। ਜਥਾ ਸਕਤ, ਤਬ ਧਰਮ ਚਲਾਯੋ ।।
ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ, ਬਨ ਖੇਲ ਸਿਕਾਰਾ ।। ਮਾਰੇ, ਰੀਛ ਰੋਝ ਝੰਖਾਰਾ ।।੧।।
ਦੇਸ ਚਾਲ ਹਮ ਤੇ ਪੁਨਿ, ਭਈ ।। ਸਹਰ ਪਾਂਵਟਾ ਕੀ, ਸੁਧਿ ਲਈ ।।
ਕਾਲਿੰਦ੍ਰੀ ਤਟਿ, ਕਰੇ ਬਿਲਾਸਾ ।। ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕੇ, ਪੇਖਿ ਤਮਾਸਾ ।।੨।।
ਤਹ ਕੇ ਸਿੰਘ, ਘਨੇ ਚੁਨਿ ਮਾਰੇ ।। ਰੋਝ ਰੀਛ, ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਬਿਦਾਰੇ ।।

ਫਤੇ ਸਾਹ, ਕੋਪਾ ਤਬਿ ਰਾਜਾ ॥ ਲੋਹ ਪਰਾ, ਹਮ ਸੋਂ ਬਿਨੁ ਕਾਜਾ ॥੩॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਤਹਾ ਸਾਹ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹ ਸੰਗ੍ਰਾਮ, ਕੋਪੇ ॥ ਪੰਚੋ ਬੀਰ ਬੰਕੇ, ਪ੍ਰਿਥੀ ਪਾਇ ਰੋਪੇ ॥
ਹਠੀ ਜੀਤ ਮੱਲੰ, ਸੁ ਗਾਜੀ ਗੁਲਾਬੰ ॥ ਰਣੰ ਦੇਖੀਐ, ਰੰਗ ਰੂਪੰ ਸਹਾਬੰ ॥੪॥
ਹਠਿਯੋ ਮਾਹਰੀ ਚੰਦਯੰ, ਗੰਗਰਾਮੰ ॥ ਜਿਨੈ ਕਿਤੀਯੰ ਜਿਤਿਯੰ, ਫੌਜ ਤਾਮੰ ॥
ਕੁਪੇ ਲਾਲ ਚੰਦੰ, ਕੀਏ ਲਾਲ ਰੂਪੰ ॥ ਜਿਨੈ ਗੱਜੀਯੰ, ਗਰਬ ਸਿੰਘੰ ਅਨੂਪੰ ॥੫॥
ਕੁਪਿਓ ਮਾਹਰੂ, ਕਾਹਰੂ ਰੂਪ ਧਾਰੇ ॥ ਜਿਨੈ ਖਾਂਨ ਖਾਵੀਨੀਯੰ, ਖੇਤ ਮਾਰੇ ॥
ਕੁਪਿਓ, ਦਵਤੇਸੰ ਦਯਾ ਰਾਮ ਜੁੱਧੰ ॥ ਕੀਯੋ ਦ੍ਰੋਣ ਕੀ ਜਿਉ, ਮਹਾਂ ਜੁੱਧ ਸੁੱਧੰ ॥੬॥
ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕੋਪੀਯੰ, ਕੁਤਕੋ ਸੰਭਾਰੀ ॥ ਹਠੀ ਖਾਨਹਯਾਤ ਕੇ, ਸੀਸ ਝਾਰੀ ॥
ਉਠੀ ਛਿੱਛਿ ਇੱਛੰ, ਕੱਢਾ ਮੇਜ ਜੋਰੰ ॥ ਮਨੋ ਮਾਖਨੰ ਮੱਟਕੀ, ਕਾਨ੍ਹ ਫੋਰੰ ॥੭॥
ਤਹਾ ਨੰਦ ਚੰਦੰ, ਕੀਯੋ ਕੋਪੁ ਭਾਰੋ ॥ ਲਗਾਈ ਬਰੱਛੀ, ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਸੰਭਾਰੋ ॥
ਤੁਟੀ ਤੇਗ ਤ੍ਰਿੱਖੀ, ਕਢੇ ਜੱਮਦੱਢੰ ॥ ਹਠੀ ਰਾਖੀਯੰ ਲੱਜ, ਬੰਸੰ ਸਨੱਢੰ ॥੮॥
ਤਹਾਂ ਮਾਤਲੇਯੰ ਕ੍ਰਿਪਾਲੰ, ਕ੍ਰੁੱਧੰ ॥ ਛਕਿਯੋ ਛੋਭ ਛੱਤ੍ਰੀ, ਕਰਯੋ ਜੁੱਧ ਸੁੱਧੰ ॥

ਸਹੇ ਦੇਹ ਆਪੰ ਮਹਾਬੀਰ ਬਾਣੰ ।। ਕਰੋ ਖਾਨ ਬਾਨੀਨ, ਖਾਲੀ ਪਲਾਣੰ ।।੯।।
ਹਠਿਯੋ ਸਾਹਬੰ ਚੰਦ, ਖੇਤੰ ਖਤ੍ਰਿਯਾਣੰ ।। ਹਨੇ ਖਾਨ ਖੂਨੀ, ਖੁਰਾਸਾਨ ਭਾਨੰ ।।
ਤਹਾਂ ਬੀਰ ਬੰਕੇ, ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਮਾਰੇ ।। ਬਚੇ ਪ੍ਰਾਨ ਲੈ ਕੈ, ਸਿਪਾਹੀ ਸਿਧਾਰੇ ।।੧੦।।
ਤਹਾਂ ਸਾਹ ਸੰਗ੍ਰਾਮ, ਕੀਨੇ ਅਖਾਰੇ ।। ਘਨੇ ਖੇਤ ਮੋ, ਖਾਨ ਖੂਨੀ ਲਤਾਰੇ ।।
ਨ੍ਰਿਪੰ ਗੋਪਲਾਯੰ, ਖਰੋ ਖੇਤ ਗਾਜੈ ।। ਮ੍ਰਿਗਾ ਝੁੰਡ ਮੱਧਿਯੰ, ਮਨੋ ਸਿੰਘ ਰਾਜੈ ।।੧੧।।
ਤਹਾਂ ਏਕ ਬੀਰੰ, ਹਰੀਚੰਦ ਕੋਪਿਯੋ ।। ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਸੋਂ, ਖੇਤ ਮੋ ਪਾਵ ਰੋਪਿਯੋ ।।
ਮਹਾਂ ਕ੍ਰੋਧ ਕੈ, ਤੀਰ ਤੀਖੇ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ।। ਲਗੈਂ ਜੌਨ ਕੇ, ਤਾਹਿ ਪਾਰੈਂ ਪਧਾਰੇ ।।੧੨।।

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ।।

ਹਰੀ ਚੰਦ ਕ੍ਰੁੱਧੰ ।। ਹਨੇ ਸੂਰ ਸੁੱਧੰ ।। ਭਲੇ ਬਾਣ ਬਾਹੇ ।। ਬਡੇ ਸੈਨ ਗਾਹੇ ।।੧੩।।
ਰਸੰ ਰੁੱਦ੍ਰ ਰਾਚੇ ।। ਮਹਾਂ ਲੋਹ ਮਾਚੇ ।। ਹਨੇ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰੀ ।। ਲਿਟੇ ਭੂਪ ਭਾਰੀ ।।੧੪।।
ਤਬੈ ਜੀਤ ਮੱਲੰ ।। ਹਰੀਚੰਦ ਭੱਲੰ ।। ਹ੍ਰਿਦੈ ਐਂਚ ਮਾਰਿਯੋ ।। ਸੁ ਖੇਤੰ ਉਤਾਰਿਯੋ ।।੧੫।।
ਲਗੇ ਬੀਰ ਬਾਣੰ।। ਰਿਸਿਯੋ ਤੇਜਿ ਮਾਣੰ।। ਸਮੁਹ ਬਾਜ ਡਾਰੇ।। ਸੁਵਰਗੰ ਸਿਧਾਰੇ।।੧੬।।

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ।। ਖੁਲੈ ਖਾਨ ਖੂਨੀ, ਖੁਰਾਸਾਨ ਖੱਗੰ ।। ਪਰੀ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰੰ,

ਉਠੀ ਝਾਲ ਅੱਗੰ ।। ਭਈ ਤੀਰ ਭੀਰੰ, ਕਮਾਣੰ ਕੜੱਕੇ ।। ਗਿਰੇ ਬਾਜ ਤਾਜੀ, ਲਗੇ ਧੀਰ ਧੱਕੇ ।।੧੭।। ਬੱਜੀ ਭੇਰ ਭੁੰਕਾਰ, ਧੁੰਕੇ ਨਗਾਰੇ ।। ਦੁਹੂੰ ਓਰ ਤੇ, ਬੀਰ ਬੰਕੇ ਬਕਾਰੇ ।। ਕਰੇ ਬਾਹੁ ਆਘਾਤ, ਸਸਤ੍ਰੰ ਪ੍ਰਹਾਰੰ ।। ਡਕੀ ਡਾਕਣੀ, ਚਾਂਵਡੀ ਚੀਤਕਾਰੰ ।।੧੮।। ਦੋਹਰਾ ।। ਕਹਾਂ ਲਗੇ ਬਰਨਨ ਕਰੌਂ, ਮਚਿਯੋ ਜੁੱਧੁ ਅਪਾਰ ।। ਜੇ ਲੁੱਝੇ ਜੁੱਝੇ ਸਬੈ, ਭੱਜੇ ਸੂਰ ਹਜਾਰ ।।੧੯।। ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ।। ਭਜਿਯੋ ਸਾਹ ਪਹਾੜ, ਤਾਜੀ ਤ੍ਰਿਪਾਯੰ ।। ਚਲਿਯੋ ਬੀਰੀਯਾ, ਤੀਰੀਯਾ ਨਾ ਚਲਾਯੰ ।। ਜਸੋ ਡੱਢਵਾਲੰ, ਮਧੁੱਕਰ ਸੁ ਸਾਹੰ ।। ਭੱਜੇ ਸੰਗਿ ਲੈ ਕੈ, ਸੁ ਸਾਰੀ ਸਿਪਾਹੰ ।।੨੦।। ਚੱਕ੍ਰਤ ਚੌਪਿਯੋ, ਚੰਦ ਗਾਜੀ ਚੰਦੇਲੰ ।। ਹਠੀ ਹਰੀਚੰਦੰ, ਗਹੇ ਹਾਥ ਸੇਲੰ ।। ਕਰਿਯੋ ਸੁਆਮ ਧਰਮੰ, ਮਹਾ ਰੋਸ ਰੁੱਝਿਯੰ ।। ਗਿਰਿਯੋ ਟੂਕ ਟੂਕ ਹ੍ਵੈ, ਇਸੋ ਸੂਰ ਝੁੱਝਿਯੰ ।।੨੧।। ਤਹਾਂ ਖਾਨ ਨੈਜਾਬਤੋ, ਆਨ ਕੈ ਕੈ ।। ਹਨਿਓ ਸਾਹ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਕੌ, ਸਸਤ੍ਰ ਲੈ ਕੈ ।। ਕਿਤੈ ਖਾਨ ਬਾਨੀਨ ਹੂੰ, ਅਸਤ੍ਰ ਝਾਰੇ ।। ਸਹੀ ਸਾਹ ਸੰਗ੍ਰਾਮ, ਸੁਰਗੰ ਸਿਧਾਰੇ ।।੨੨।। ਦੋਹਰਾ ।। ਮਾਰਿ ਨਿਜਾਬਤ ਖਾਨ ਕੌ, ਸੰਗੋ ਜੁਝੈ ਜੁਝਾਰ ।। ਹਾ ਹਾ ਇਹ ਲੋਕੈ ਭਇਯੋ, ਸੁਰਗ ਲੋਕ ਜੈਕਾਰ ।।੨੩।।

ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ ।। ਲਖੇ ਸਾਹ ਸੰਗ੍ਰਾਮ, ਜੁੱਝੇ ਜੁਝਾਰੰ ।। ਤਵੰ ਕੀਟ, ਬਾਣੰ ਕਮਾਣੰ ਸੰਭਾਰੰ ।।
ਹਨਿਯੋ ਏਕ ਖਾਨੰ, ਖਿਆਲੰ ਖਤੰਗੰ ।। ਡਸਿਯੋ ਸਤ੍ਰ ਕੋ, ਜਾਨੁ ਸਿਯਾਮੰ ਭੁਜੰਗੰ ।।੨੪।।
ਗਿਰਿਯੋ ਭੂਮ ਸੋ, ਬਾਣ ਦੂਜੋ ਸੰਭਾਰਿਯੋ ।। ਮੁਖੰ ਭੀਖਨੰ ਖਾਨ ਕੇ, ਤਾਨ ਮਾਰਿਯੋ ।।
ਭੱਜਿਯੋ ਖਾਨ ਖੂਨੀ, ਰਹਿਯੋ ਖੇਤ ਤਾਜੀ ।। ਤਜੇ ਪ੍ਰਾਣ ਤੀਜੇ, ਲਗੇ ਬਾਣ ਬਾਜੀ ।।੨੫।।
ਛੁਟੀ ਮੂਰਛਨਾ, ਹਰੀਚੰਦੰ ਸੰਭਾਰੇ ।। ਗਹੇ ਬਾਣ ਕਾਮਾਣ ਭੇ, ਐਚ ਮਾਰੇ ।।
ਲਗੇ ਅੰਗ ਜਾਂਕੇ, ਰਹੇ ਨਾ ਸੰਭਾਰੰ ।। ਤਨੰ ਤਿਆਗ, ਤੇ ਦੇਵਲੋਕੰ ਪਧਾਰੰ ।।੨੬।।
ਦੁਯੰ ਬਾਣ ਖੈਂਚੇ, ਇਕੰ ਬਾਰ ਮਾਰੇ ।। ਬਲੀ ਬੀਰ, ਬਾਜੀਨ ਤਾਜੀ ਬਿਦਾਰੇ ।।
ਜਿਸੈ ਬਾਨ ਲਾਗੈ, ਰਹੈ ਨ ਸੰਭਾਰੰ ।। ਤਨੰ ਬੇਧਿਕੈ ਤਾਂਹਿ, ਪਾਰੰ ਸਿਧਾਰੰ ।।੨੭।।
ਸਬੈ ਸ੍ਵਾਮ ਧਰਮੰ, ਸੁ ਬੀਰੰ ਸੰਭਾਰੇ ।। ਡਕੀ ਡਾਕਣੀ, ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤੰ ਬਕਾਰੇ ।।
ਹਸੇ ਬੀਰ ਬੈਤਾਲ, ਔ ਸੁੱਧ ਸਿੱਧੰ ।। ਚਵੀ ਚਾਵਡੀਯੰ ਉਡੀ ਗ੍ਰਿੱਧ ਬ੍ਰਿੱਧੰ ।।੨੮।।
ਹਰੀਚੰਦ ਕੋਪੇ, ਕਮਾਣੰ ਸੰਭਾਰੰ ।। ਪ੍ਰਥਮ ਬਾਜੀਯੰ, ਤਾਣ ਬਾਣੰ ਪ੍ਰਹਾਰੰ ।।
ਦੁਤੀਯ ਤਾਕ ਕੈ ਤੀਰ, ਮੋ ਕੌ ਚਲਾਯੰ ।। ਰਖਿਓ ਦਈਵ ਮੈ, ਕਾਨ ਛ੍ਵੈ ਕੈ ਸਿਧਾਯੰ ।।੨੯।।
ਤ੍ਰਿਤੀਯ ਬਾਣ ਮਾਰਿਯੋ, ਸੁ ਪੇਟੀ ਮਝਾਰੰ ।। ਬਿਧਿਅੰ ਚਿਲਕਤੰ, ਦੁਆਲ ਪਾਰੰ ਪਧਾਰੰ ।।

ਚੁਭੀ ਚਿੰਚ ਚਰਮੰ, ਕਛੂ ਘਾਇ ਨ ਆਮੰ ॥ ਕਲੰ ਕੇਵਲੰ, ਜਾਨ ਦਾਸੰ ਬਚਾਮੰ ॥੩੦॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਜਬੈ ਬਾਣ ਲਾਗਿਯੋ ॥ ਤਬੈ ਰੋਸ ਜਾਗਿਯੋ ॥ ਕਰੰ ਲੈ ਕਮਾਣੰ ॥ ਹਨੰ ਬਾਣ ਤਾਣੰ ॥੩੧॥
ਸਬੈ ਬੀਰ ਧਾਏ ॥ ਸਰੋਘੰ ਚਲਾਏ ॥ ਤਬੈ ਤਾਕਿ ਬਾਣੰ ॥ ਹਨਿਯੋ ਏਕ ਜੁਆਣੰ ॥੩੨॥
ਹਰੀਚੰਦ ਮਾਰੇ ॥ ਸੁ ਜੋਧਾ ਲਤਾਰੇ ॥ ਸੁ ਕਾਰੋੜ ਰਾਯੰ ॥ ਵਹੈ ਕਾਲ ਘਾਯੰ ॥੩੩॥
ਰਣੰ ਤਿਆਗਿ ਭਾਗੇ ॥ ਸਬੈ ਤ੍ਰਾਸ ਪਾਗੇ ॥ ਭਈ ਜੀਤ ਮੇਰੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਾਲ ਕੇਰੀ ॥੩੪॥
ਰਣੰ ਜੀਤਿ ਆਏ ॥ ਜਯੰ ਗੀਤ ਗਾਏ ॥ ਧਨੰ ਧਾਰ ਬਰਖੇ ॥ ਸਬੈ ਸੂਰ ਹਰਖੇ ॥੩੫॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਜੁੱਧ ਜੀਤ ਆਏ ਜਬੈ, ਟਿਕੈਂ ਨ ਤਿਨ ਪੁਰ ਪਾਂਵ ॥ ਕਾਹਲੂਰ ਮੈ ਬਾਂਧਿਯੋ, ਆਨ ਅਨੰਦਪੁਰ ਗਾਂਵ ॥੩੬॥ ਜੇ ਜੇ ਨਰ ਤੱਹ ਨਾ ਭਿਰੇ, ਦੀਨੇ ਨਗਰ ਨਿਕਾਰ ॥ ਜੇ ਤਿਹ ਠਉਰ ਭਲੇ ਭਿਰੇ, ਤਿਨੈ ਕਰੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰ ॥੩੭॥ ਚਉਪਈ ॥
ਬਹੁਤ ਦਿਵਸ, ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਿਤਾਏ ॥ ਸੰਤ ਉਬਾਰ, ਦੁਸਟ ਸਭ ਘਾਏ ॥
ਟਾਂਗ ਟਾਂਗ ਕਰਿ, ਹਨੇ ਨਿਦਾਨਾ ॥ ਕੂਕਰ ਜਿਮਿ, ਤਿਨ ਤਜੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥੩੮॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ, ਭੰਗਾਣੀ ਜੁੱਧ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ,

ਅਸਟਮੋ ਧਿਆਇ, ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੮॥ ਅਫਜੂ ॥੩੨੦॥ ☬

ਅਥ ਨਦਉਨ ਕਾ ਜੁੱਧ ਬਰਨਨੰ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਬਹੁਤ ਕਾਲ, ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਿਤਾਯੋ ॥ ਮੀਆਖਾਨ, ਜੰਮੂ ਕਹ ਆਇਯੋ ॥
ਅਲਫਖਾਨ, ਨਾਦੌਣ ਪਠਾਵਾ ॥ ਭੀਮ ਚੰਦ ਤਨ, ਬੈਰ ਬਢਾਵਾ ॥੧॥
ਜੁੱਧ ਕਾਜ ਨ੍ਰਿਪ, ਹਮੈ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਆਪਿ, ਤਵਨ ਕੀ ਓਰ ਸਿਧਾਯੋ ॥
ਤਿਨ ਕਠਗੜ, ਨਵਰਸ ਪਰ ਬਾਂਧੋ ॥ ਤੀਰ ਤੁਫੰਗ, ਨਰੇਸਨ ਸਾਂਧੋ ॥੨॥
ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ॥ ਤਹਾ ਰਾਜ ਸਿੰਘੰ, ਬਲੀ ਭੀਮਚੰਦੰ ॥ ਚੜਿਓ ਰਾਮ ਸਿੰਘੰ, ਮਹਾਂ ਤੇਜਵੰਦੰ ॥
ਸੁਖੰਦੇਵ ਗਾਜੀ, ਜਸਾਰੋਟ ਰਾਜੰ ॥ ਚੜੇ ਕ੍ਰੁੱਧ ਕੀਨੇ, ਕਰੇ ਸਰਬ ਕਾਜੰ ॥੩॥
ਪ੍ਰਿਥੀਚੰਦ ਚਢਿਓ, ਡਢੇ ਡੱਢਵਾਰੰ ॥ ਚਲੇ ਸਿੱਧ ਹੁਐ, ਕਾਜ ਰਾਜੰ ਸੁਧਾਰੰ ॥
ਕਰੀ ਢੂਕ ਢੋਅੰ, ਕਿਰਪਾਲ ਚੰਦੰ ॥ ਹਟਾਏ, ਸਬੈ ਮਾਰਿ ਕੈ ਬੀਰ ਬ੍ਰਿੰਦੰ ॥੪॥
ਦੁਤੀਯ ਢੋਅ ਢੂਕੈ, ਵਹੈ ਮਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥ ਖਰੇ ਦਾਂਤ ਪੀਸੈਂ, ਛੁਭੈਂ ਛੱਤ੍ਰਧਾਰੀ ॥
ਉਤੈ ਵੈ ਖਰੇ ਬੀਰ, ਬੰਬੈ ਬਜਾਵੈਂ ॥ ਤਰੇ ਭੂਪ ਠਾਢੇ, ਬਡੋ ਸੋ ਕੁਪਾਵੈਂ ॥੫॥
ਤਬੈ ਭੀਮਚੰਦੰ, ਕੀਯੋ ਕੋਪ ਆਪੰ ॥ ਹਨੂਮਾਨ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰ ਕੋ, ਮੁਖ ਜਾਪੰ ॥

ਸਬੈ ਬੀਰ ਬੋਲੇ, ਹਮੈ ਭੀ ਬੁਲਾਯੰ ।। ਤਬੈ ਢੋਅ ਕੈ ਕੈ, ਸੁ ਨੀਕੇ ਸਿਧਾਯੰ ।।੬।।
ਸਬੈ ਕੋਪ ਕੈ ਕੈ, ਮਹਾਂਬੀਰ ਢੂਕੇ ।। ਚਲੇ ਬਾਰਿਬੇ ਬਾਰਕੋ, ਜਿਉ ਭਭੂਕੇ ।।
ਤਹਾਂ ਬਿਝੜਿਆਲੰ, ਹਠਿਯੋ ਬੀਰ ਦਿਆਲੰ।। ਉਠਿਯੋ ਸੈਨ ਲੈ. ਸੰਗਿ ਸਾਰੀ, ਕ੍ਰਿਪਾਲੰ।।੭।।
ਮਧੁਭਾਰ ਛੰਦ ।। ਕੁੱਪਿਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ।। ਨੱਚੇ ਮਰਾਲ ।। ਬੱਜੇ ਬਜੰਤ ।। ਕ੍ਰੂਰੰ ਅਨੰਤ ।।੮।।
ਜੁੱਝੰਤ ਜੁਆਣ ।। ਬਾਹੈ ਕ੍ਰਿਪਾਣ ।। ਜੀਅ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰੋਧ ।। ਛੱਡੇ ਸਰੋਘ ।।੯।।
ਲੁੱਝੈ ਨਿਦਾਣ ।। ਤੱਜੰਤ ਪਰਾਣ ।। ਗਿਰ ਪਰਤ ਭੂਮ ।। ਜਣੁ ਮੇਘ ਝੂਮ ।।੧੦।।

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ।।

ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕੋਪਿਯੰ ।। ਹਠੀ ਪਾਂਵ ਰੋਪਿਯੰ ।। ਸਰੋਘੰ ਚਲਾਏ ।। ਬਡੇ ਬੀਰ ਘਾਏ ।।੧੧।।
ਹਣੇ ਛੱਤ੍ਰ ਧਾਰੀ ।। ਲਿਟੇ ਭੂਪ ਭਾਰੀ ।। ਮਹਾਂ ਨਾਦ ਬਾਜੇ ।। ਭਲੇ ਸੂਰ ਗਾਜੇ ।।੧੨।।
ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰੁੱਧੰ ।। ਕੀਯੋ ਜੁੱਧ ਸੁੱਧੰ ।। ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਗੱਜੇ ।। ਮਹਾਂ ਸਾਰ ਬੱਜੇ ।।੧੩।।
ਕਰੋ ਜੁੱਧ ਚੰਡੰ ।। ਸੁਣਿਯੋ ਨਾਵ ਖੰਡੰ ।। ਚਲਿਯੋ ਸਸਤ੍ਰ ਬਾਹੀ ।। ਰਜੌਤੀ ਨਿਬਾਹੀ ।।੧੪।।
ਦੋਹਰਾ ।। ਕੋਪ ਭਰੇ ਰਾਜਾ ਸਬੈ, ਕੀਨੋ ਜੁੱਧ ਉਪਾਇ ।। ਸੈਨ ਕਟੋਚਨ ਕੀ ਤਬੈ, ਘੇਰ ਲਈ ਅਰਰਾਇ ।।੧੫।। ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ ।। ਚਲੇ ਨਾਂਗਲੂ ਪਾਂਗਲੂ,

ਵੇਦੜੋਲੰ ।। ਜਸਵਾਰੇ ਗੁਲੇਰੇ, ਚਲੇ ਬਾਂਧ ਟੋਲੰ ।। ਤਹਾਂ ਏਕ ਗਾਜਿਯੋ,
ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਦਿਆਲੰ ।। ਰਖੀ ਲਾਜ ਜੌਨੈ, ਸਬੈ ਬਿਝੜਵਾਲੰ ।।੧੬।।
ਤਵੰ ਕੀਟ, ਤੌਲੌ ਤੁਫੰਗੰ ਸੰਭਾਰੋ ।। ਹ੍ਰਿਦੇ ਏਕ ਰਾਵੰਤ ਕੇ, ਤੱਕਿ ਮਾਰੋ ।।
ਗਿਰਿਯੋ ਝੂਮ ਭੂਮੈ, ਕਰਿਯੋ ਜੁੱਧ ਸੁੱਧੰ ।। ਤਊ ਮਾਰਿ ਬੋਲਿਯੋ, ਮਹਾਂ ਮਾਨਿ ਕ੍ਰੂਧੰ ।।੧੭।।
ਤਜਿਯੋ ਤੁਪਕੰ, ਬਾਨ ਪਾਨੰ ਸੰਭਾਰੇ ।। ਚਤੁਰ ਬਾਨਯੰ ਲੈ, ਸੁ ਸੱਬਿਯੰ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ।।
ਤ੍ਰਿਯੋ ਬਾਣ ਲੈ, ਬਾਮ ਪਾਣੰ ਚਲਾਏ ।। ਲਗੇ ਯਾ ਲਗੇ ਨਾਂ, ਕਛੂ ਜਾਨਿ ਪਾਏ ।।੧੮।।
ਸੁ ਤਉ ਲਉ ਦਈਵ, ਜੁੱਧ ਕੀਨੋ ਉਝਾਰੰ ।। ਤਿਨੈ ਖੇਦ ਕੈ, ਬਾਰਿ ਕੇ ਬੀਚ ਡਾਰੰ ।।
ਪਰੀ ਮਾਰ ਬੂੰਗੰ, ਛੁਟੀ ਬਾਣ ਗੋਲੀ ।। ਮਨੋ ਸੂਰ ਬੈਠੇ, ਭਲੀ ਖੇਲ ਹੋਲੀ ।।੧੯।।
ਗਿਰੇ ਬੀਰ ਭੂਮੰ, ਸਰੰ ਸਾਂਗ ਪੇਲੰ ।। ਰੰਗੇ ਸ੍ਰੋਣ ਬਸਤ੍ਰੰ, ਮਨੋ ਫਾਗ ਖੇਲੰ ।।
ਲੀਯੋ ਜੀਤਿ ਬੈਰੀ, ਕੀਯਾ ਆਨ ਡੇਰੰ ।। ਤੇਊ ਜਾਇ ਪਾਰੰ, ਰਹੇ ਬਾਰਿ ਕੇਰੰ ।।੨੦।।
ਭਈ ਰਾਤ੍ਰਿ ਗੁਬਾਰ ਕੇ, ਅਰਧ ਜਾਮੰ ।। ਤਬੈ ਛੋਰਿਗੇ ਬਾਰ, ਦੇਵੈ ਦਮਾਮੰ ।।
ਸਬੈ ਰਾਤ੍ਰਿ ਬੀਤੀ, ਉਦਿਯੋ ਦਿਉਸਰਾਣੰ ।। ਚੱਲੇ ਬੀਰ, ਚਾਲਾਕ ਖੱਗੰ ਖਿਲਾਣੰ ।।੨੧।।
ਭਜਿਯੋ ਅਲਫਖਾਨੰ, ਨ ਖਾਨਾ ਸੰਭਾਰਿਯੋ ।। ਭਜੇ ਔਰ ਬੀਰੰ, ਨ ਧੀਰੰ ਬਿਚਾਰਿਯੋ ।।

ਨਦੀ ਪੈ, ਦਿਨੰ ਅਸਟ ਕੀਨੇ ਮੁਕਾਮੰ ।। ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਦੇਖੇ, ਸਬੈ ਰਾਜ ਧਾਮੰ ।।੨੨।।
ਚੌਪਈ ।। ਇਤ ਹਮ ਹੋਇ ਬਿਦਾ, ਘਰਿ ਆਏ ।। ਸੁਲਹ ਨਮਿਤ, ਵੈ ਉਤਹਿ ਸਿਧਾਏ ।।
ਸੰਧਿ ਇਨੈ ਉਨਕੈ, ਸੰਗਿ ਕਈ ।। ਹੇਤ ਕਥਾ ਪੂਰਨ, ਇਤ ਭਈ ।।੨੩।।
ਦੋਹਰਾ ।। ਆਲਸੂਨ ਕੱਹ ਮਾਰਿ ਕੈ, ਇਹ ਦਿਸਿ ਕੀਯੋ ਪਿਯਾਨ ।।
ਭਾਂਤਿ ਅਨੇਕਨ ਕੇ, ਕਰੇ ਪੁਰ ਅਨੰਦ ਸੁਖ ਆਨ ।।੨੪।।

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ, ਨਦੌਨ ਜੁੱਧ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ,
ਨੌਮੋ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ।।੯।। ਅਫਜੂ ।।੩੪੪।।

ਚੌਪਈ ।। ਬਹੁਤ ਬਰਖ ਇਹ ਭਾਂਤਿ, ਬਿਤਾਏ ।। ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ਚੋਰ ਸਬੈ, ਗਹਿ ਘਾਏ ।।
ਕੇਤਕਿ ਭਾਜਿ ਸਹਿਰ ਤੇ, ਗਏ ।। ਭੂਖ ਮਰਤ, ਫਿਰਿ ਆਵਤ ਭਏ ।।੧।।
ਤਬ ਲੌ, ਖਾਨ ਦਿਲਾਵਰ ਆਏ ।। ਪੂਤ ਆਪਨ, ਹਮ ਓਰ ਪਠਾਏ ।।
ਦ੍ਵੈਕ ਘਰੀ, ਬੀਤੀ ਨਿਸਿ ਜਬੈ ।। ਚੜਤ ਕਰੀ, ਖਾਨਨ ਮਿਲਿ ਤਬੈ ।।੨।।
ਜਬ ਦਲ, ਪਾਰ ਨਦੀ ਕੇ ਆਯੋ ।। ਆਨ ਆਲਮੈ, ਹਮੈ ਜਗਾਯੋ ।।
ਸੋਰੁ ਪਰਾ, ਸਭ ਹੀ ਨਰ ਜਾਗੇ ।। ਗਹਿ ਗਹਿ ਸਸਤ੍ਰ ਬੀਰ, ਰਿਸ ਪਾਗੇ ।।੩।।

ਛੂਟਨ ਲਗੀ, ਤੁਫੰਗੈਂ ਤਬ ਹੀ ॥ ਗਹਿ ਗਹਿ ਸਸਤ੍ਰ, ਰਿਸਾਨੇ ਸਬ ਹੀ ॥
ਕ੍ਰੂਰ ਭਾਂਤਿ ਤਿਨ, ਕਰੀ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਸੋਰੁ ਸੁਨਾ, ਸਰਤਾ ਕੇ ਪਾਰਾ ॥੪॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਬੱਜੀ ਭੇਰ ਭੁੰਕਾਰ, ਧੁੰਕੇ ਨਗਾਰੇ ॥ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਬਾਨੈਤ, ਬੰਕੇ ਬਕਾਰੇ ॥
ਭਏ ਬਾਹੁ ਆਘਾਤ, ਨੱਚੇ ਮਰਾਲੰ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਕਾਲੀ, ਗਰੱਜੀ ਕਰਾਲੰ ॥੫॥
ਨਦੀਯੰ ਲਖਿਯੋ, ਕਾਲ ਰਾਤ੍ਰੰ ਸਮਾਨੰ ॥ ਕਰੇ ਸੂਰਮਾ ਸੀਤ, ਪਿੰਗੰ ਪ੍ਰਮਾਨੰ ॥
ਇਤੇ ਬੀਰ ਗੱਜੇ, ਭਏ ਨਾਦ ਭਾਰੇ ॥ ਭੱਜੇ ਖਾਨ ਖੂਨੀ, ਬਿਨਾ ਸਸਤ੍ਰ ਝਾਰੇ ॥੬॥

ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਨਿਲੱਜ ਖਾਨ ਭੱਜਿਯੋ ॥ ਕਿਨੀ ਨ ਸਸਤ੍ਰ ਸੱਜਿਯੋ ॥
ਸੁ ਤਿਆਗ ਖੇਤ ਕੌ ਚਲੇ ॥ ਸੁ ਬੀਰ ਬੀਰਹਾ ਭਲੇ ॥੭॥
ਚਲੇ ਤੁਰੇ ਤੁਰਾਇਕੈ ॥ ਸਕੇ ਨ ਸਸਤ੍ਰ ਉਠਾਇਕੈ ॥
ਨ ਲੈ ਹਥਿਆਰ ਗੱਜਹੀਂ ॥ ਨਿਹਾਰ ਨਾਰਿ ਲੱਜਹੀਂ ॥੮॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਬਰਵਾ ਗਾਂਉ ਉਜਾਰ ਕੈ, ਕਰੇ ਮੁਕਾਮ ਭਲਾਨ ॥
ਪ੍ਰਭ ਬਲ ਹਮੈ ਨ ਛੁਇ ਸਕੈ, ਭਾਜਤ ਭਏ ਨਿਦਾਨ ॥੯॥ ਤਵ ਬਲ ਈਹਾਂ ਨ ਪਰ ਸਕੈ,

ਬਰਵਾ ਹਨਾ ਰਿਸਾਇ ।। ਸਾਲਿਨ ਰਸ ਜਿਮ ਬਾਨੀਯੋਂ, ਰੋਰਨ ਖਾਤ ਬਨਾਇ ।।੧੦।।

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ, ਖਾਨਜਾਦੇ ਕੋ ਆਗਮਨ, ਤ੍ਰਾਸਿਤ ਉਠਿਜੈਬੋ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ, ਦਸਮੋ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ।।੧੦।। ਅਫਜੂ ।।੩੫੪।।☬

ਹੁਸੈਨੀ ਜੁੱਧ ਕਥਨੰ ।। ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ।।

ਗਯੋ ਖਾਨਜਾਦਾ, ਪਿਤਾ ਪਾਸ ਭੱਜੰ ।। ਸਕੈ ਜ੍ਵਾਬੁ ਦੈ ਨਾ, ਹਨੇ ਸੂਰ ਲੱਜੰ ।।
ਤਹਾ ਠੋਕ ਬਾਹਾਂ ਹੁਸੈਨੀ, ਗਰੱਜਿਯੰ ।। ਸਬੈ ਸੂਰ ਲੈਕੈ, ਸਿਲਾ ਸਾਜ ਸੱਜਿਯੰ ।।੧।।
ਕਰਿਯੋ ਜੋਰ ਸੈਨੰ, ਹੁਸੈਨੀ ਪਯਾਨੰ ।। ਪ੍ਰਥਮ ਕੂਟਿ ਕੈ, ਲੂਟ ਲੀਨੇ ਅਵਾਨੰ ।।
ਪੁਨਰਿ ਡੱਢਵਾਲੰ, ਕੀਯੋ ਜੀਤਿ ਜੇਰੰ ।। ਕਰੇ ਬੰਦਿ ਕੈ, ਰਾਜਪੁੱਤ੍ਰਾਨ ਚੇਰੰ ।।੨।।
ਪੁਨਰਿ ਦੂਨ ਕੋ, ਲੂਟ ਲੀਨੋ ਸੁਧਾਰੰ ।। ਕੋਈ ਸਾਮੁਹੇ ਹ੍ਵੈ ਸਕਿਯੋ ਨ, ਗਵਾਰੰ ।।
ਲੀਯੋ ਛੀਨ ਅੰਨੰ, ਦਲੰ ਬਾਂਟਿ ਦੀਯੰ ।। ਮਹਾ ਮੂੜਿਯੰ, ਕੁਤਸਤੰ ਕਾਜ ਕੀਯੰ ।।੩।।

ਦੋਹਰਾ ।। ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਬੀਤਤ ਭਏ, ਕਰਤ ਉਸੈ ਉਤਪਾਤ ।।
ਗੁਆਲੇਰੀਯਨ ਕੀ ਪਰਤ ਭੀ, ਆਨ ਮਿਲਨ ਕੀ ਬਾਤ ।।੪।।
ਜੌ ਦਿਨ ਦੁਇਕ ਨ ਵੇ ਮਿਲਤ, ਤਬ ਆਵਤ ਅਰਰਾਇ ।।

ਕਾਲਿ ਤਿਨੂ ਕੇ ਘਰ ਬਿਖੈ, ਡਾਰੀ ਕਲਹ ਬਨਾਇ ॥੫॥
ਚੌਪਈ ॥ ਗੁਆਲੇਰੀਯਾ, ਮਿਲਨ ਕਹੁ ਆਏ ॥ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਭੀ, ਸੰਗਿ ਸਿਧਾਏ ॥
ਚਤਰਥ ਆਨ ਮਿਲਤ ਭਏ, ਜਾਮੰ ॥ ਫੂਟਿ ਗਈ ਲਖਿ ਨਜਰਿ, ਗੁਲਾਮੰ ॥੬॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਜੈਸੇ ਰਵਿ ਕੇ ਤੇਜ ਤੇ, ਰੇਤ ਅਧਿਕ ਤਪਤਾਇ ॥
ਰਵਿ ਬਲ ਛੁਦ੍ਰ ਨ ਜਾਨਈ, ਆਪਨ ਹੀ ਗਰਬਾਇ ॥੭॥
ਚੌਪਈ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ, ਫੂਲ ਗੁਲਾਮ ਜਾਤਿ ਭਯੋ ॥ ਤਿਨੈ ਨ ਦ੍ਰਿਸਟ ਤਰੇ, ਆਨਤ ਭਯੋ ॥
ਕਹਲੂਰੀਯਾ, ਕਟੌਚ ਸੰਗਿ ਲਹਿ ॥ ਜਾਨਾ ਆਨ ਨ, ਮੋ ਸਰਿ ਮਹਿ ਮਹਿ ॥੮॥
ਤਿਨ ਜੋ ਧਨ, ਆਨੋ ਥੋ ਸਾਥਾ ॥ ਤੇ ਦੇ ਰਹੇ, ਹੁਸੈਨੀ ਹਾਥਾ ॥
ਦੇਤ ਲੇਤ, ਆਪਨ ਕੁਰਰਾਨੇ ॥ ਤੇ ਧਨਿ ਲੈ, ਨਿਜਿ ਧਾਮ ਸਿਧਾਨੇ ॥੯॥
ਚੇਰੋ ਤਬੈ, ਤੇਜ ਤਨ ਤਯੋ ॥ ਭਲਾ ਬੁਰਾ, ਕਛੁ ਲਖਤ ਨ ਭਯੋ ॥
ਛੰਦ ਬੰਦ, ਨਹ ਨੈਕੁ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਜਾਤ ਭਯੋ, ਦੇ ਤਬਹਿ ਨਗਾਰਾ ॥੧੦॥
ਦਾਵ ਘਾਵ ਤਿਨ, ਨੈਕੁ ਨ ਕਰਾ ॥ ਸਿੰਘਹਿ ਘੇਰਿ, ਸਸਾ ਕਹੁ ਡਰਾ ॥
ਪੰਦ੍ਰਹ ਪਹਰਿ, ਗਿਰਦ ਤਿਹ ਕੀਯੋ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਤਿਨ, ਜਾਨ ਨ ਦੀਯੋ ॥੧੧॥

ਖਾਨ ਪਾਨ ਬਿਨੁ, ਸੂਰ ਰਿਸਾਏ ॥ ਸਾਮ ਕਰਨ ਹਿਤ, ਦੂਤ ਪਠਾਏ ॥
ਦਾਸ ਨਿਰਖ ਸੰਗਿ, ਸੈਨ ਪਠਾਨੀ ॥ ਫੂਲਿ ਗਯੋ, ਤਿਨ ਕੀ ਨਹੀ ਮਾਨੀ ॥੧੨॥
ਦਸ ਸਹੰਸ੍ਰ, ਅਬਹੀ ਕੈ ਦੈਹੂ ॥ ਨਾਤਰ, ਮੀਚ ਮੂੰਡ ਪਰ ਲੈਹੂ ॥
ਸਿੰਘ ਸੰਗਤੀਯਾ, ਤਹਾ ਪਠਾਏ ॥ ਗੋਪਾਲੈ ਸੁ ਧਰਮੁ ਦੇ ਲਯਾਏ ॥੧੩॥
ਤਿਨ ਕੇ ਸੰਗਿ, ਨ ਉਨ ਕੀ ਬਨੀ ॥ ਤਬ ਕ੍ਰਿਪਾਲ, ਚਿਤ ਮੋ ਇਹ ਗਨੀ ॥
ਐਸਿ ਘਾਤਿ, ਫਿਰਿ ਹਾਥ ਨ ਐਹੈ ॥ ਸਭਹੂੰ ਫੇਰਿ ਸਮੋ, ਛਲਿ ਜੈਹੈ ॥੧੪॥
ਗੋਪਾਲੈ ਸੁ, ਅਬੈ ਗਹਿ ਲੀਜੈ ॥ ਕੈਦ ਕੀਜੀਐ, ਕੈ ਬਧ ਕੀਜੈ ॥
ਤਨਕ ਭਨਕ ਜਬ ਤਿਨ, ਸੁਨ ਪਾਈ ॥ ਨਿਜ ਦਲ, ਜਾਤ ਭਯੋ ਭਟ ਰਾਈ ॥੧੫॥

ਮਧੁਭਾਰ ਛੰਦ ॥

ਜਬ ਗਯੋ ਗੁਪਾਲ ॥ ਕੁੱਪਿਯੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਹਿੰਮਤ ਹੁਸੈਨ ॥ ਜੁੰਮੈ ਲੁਝੈਨ ॥੧੬॥
ਕਰਿਕੈ ਗੁਮਾਨ ॥ ਜੁੰਮੈ ਜੁਆਨ ॥ ਬੱਜੇ ਤਬੱਲ ॥ ਦੁੰਦਭ ਦਬੱਲ ॥੧੭॥
ਬੱਜੇ ਨਿਸਾਣ ॥ ਨਚੇ ਕਿੱਕਾਣ ॥ ਬਾਹੈ ਤੜਾਕ ॥ ਉਠੈਂ ਕੜਾਕ ॥੧੮॥
ਬੱਜੇ ਨਿਸੰਗ ॥ ਗੱਜੇ ਨਿਹੰਗ ॥ ਛੁੱਟੈਂ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ॥ ਲਿੱਟੈਂ ਜੁਆਨ ॥੧੯॥

ਤੁੱਪਕ ਤੜਾਕ ॥ ਕੈਬਰ ਕੜਾਕ ॥ ਸੈਹਥੀ ਸੜਾਕ ॥ ਛੌਹੀ ਛੜਾਕ ॥੨੦॥
ਗੱਜੇ ਸੁਬੀਰ ॥ ਬੱਜੇ ਗਹੀਰ ॥ ਬਿਚਰੇ ਨਿਹੰਗ ॥ ਜੈਸੇ ਪਿਲੰਗ ॥੨੧॥
ਹੁੱਕੇ ਕਿਕਾਣ ॥ ਧੁੱਕੇ ਨਿਸਾਣ ॥ ਬਾਹੈਂ ਤੜਾਕ ॥ ਝੱਲੈਂ ਝੜਾਕ ॥੨੨॥
ਜੁੱਝੇ ਨਿਹੰਗ ॥ ਲਿੱਟੇ ਮਲੰਗ ॥ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਕਿਸਾਰ ॥ ਜਨੁ ਜਟਾਂ ਧਾਰ ॥੨੩॥
ਸਜੇ ਰਜਿੰਦ੍ਰ ॥ ਗਜੇ ਗਜਿੰਦ੍ਰ ॥ ਉੱਤਰੇ ਖਾਨ ॥ ਲੈ ਲੈ ਕਮਾਨ ॥੨੪॥
ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਛੰਦ ॥ ਕੁਪਿਯੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲੰ, ਸੱਜਿ ਮਰਾਲੰ, ਬਾਂਹ ਬਿਸਾਲੰ ਧਰਿ ਢਾਲੰ ॥
ਧਾਏ ਸਭ ਸੂਰੰ, ਰੂਪ ਕਰੂਰੰ, ਚਮਕਤ ਨੂਰੰ, ਮੁਖ ਲਾਲੰ ॥
ਲੈ ਲੈ ਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾਨੰ, ਬਾਣ ਕਮਾਣੰ, ਸੱਜੇ ਜੁਆਨੰ, ਤਨ ਤੱਤੰ ॥
ਰਣਿ ਰੰਗ ਕਲੋਲੰ, ਮਾਰ ਹੀ ਬੋਲੰ, ਜਨੁ ਗਜ ਡੋਲੰ, ਬਨ ਮੱਤੰ ॥੨੫॥
ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ ॥ ਤਬੈ ਕੋਪੀਯੰ, ਕਾਂਗੜੇਸੰ ਕਟੋਚੰ ॥ ਮੁਖੰ ਰਕਤ ਨੈਨੰ, ਤਜੇ ਸਰਬ ਸੋਚੰ ॥
ਉਤੇ ਉੱਠੀਯੰ ਖਾਨ, ਖੇਤੰ ਖਤੰਗੰ ॥ ਮਨੋ ਬਿਹਚਰੇ ਮਾਂਸ ਹੇਤੰ ਪਿਲੰਗੰ ॥੨੬॥
ਬੱਜੀ ਭੇਰ ਭੁੰਕਾਰ, ਤੀਰੰ ਤੜੱਕੇ ॥ ਮਿਲੇ ਹੱਥਿ ਬੱਥੰ, ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਕੜੱਕੇ ॥
ਬੱਜੇ ਜੰਗ ਨੀਸਾਣ, ਕੱਥੇ ਕਥੀਰੰ ॥ ਫਿਰੈਂ ਰੁੰਡ ਮੁੰਡੰ, ਤਨੰ ਤੱਛ ਤੀਰੰ ॥੨੭॥

ਉਠੈਂ ਟੋਪ ਟੂਕੰ, ਗੁਰਜੈ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ।। ਰੁਲੇ ਲੁੱਥ ਜੁੱਥੰ, ਗਿਰੇ ਬੀਰ ਮਾਰੇ ।।
ਪਰੈਂ ਕੱਤੀਯੰ ਘਾਤ, ਨਿਰਘਾਤ ਬੀਰੰ ।। ਫਿਰੈਂ ਰੁੰਡ ਮੁੰਡੰ, ਤਨੰ ਤੱਛ ਤੀਰੰ ।।੨੮।।
ਬਹੀ ਬਾਹੁ ਆਘਾਤ, ਨਿਰ ਘਾਤ ਬਾਣੰ ।। ਉਠੇ ਨੱਦ ਨਾਦੰ, ਕੜੱਕੇ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ।।
ਛਕੇ ਛੋਭ ਛੱਤ੍ਰੀ, ਤਜੈਂ ਬਾਣ ਰਾਜੀ ।। ਬਹੇਂ ਜਾਹਿੰ ਖਾਲੀ, ਫਿਰੈਂ ਛੂਛ ਤਾਜੀ ।।੨੯।।
ਜੁੱਟੇ ਆਪ ਮੈ, ਬੀਰ ਬੀਰੰ ਜੁਝਾਰੇ ।। ਮਨੋ ਗੱਜ ਜੁੱਟੇ, ਦੰਤਾਰੇ ਦੰਤਾਰੇ ।।
ਕਧੋ ਸਿੰਘ ਸੌਂ, ਸਾਰਦੂਲੰ ਅਰੁੱਝੇ ।। ਤਿਸੀ ਭਾਂਤਿ, ਕਿਰਪਾਲ ਗੋਪਾਲ ਜੁੱਝੇ ।।੩੦।।
ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਧਾਯੋ, ਤਹਾਂ ਏਕ ਬੀਰੰ ।। ਸਹੇ ਦੇਹ ਆਪੰ, ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਤੀਰੰ ।।
ਮਹਾਂ ਕੋਪ ਕੈ, ਬੀਰ ਬ੍ਰਿੰਦੰ ਸੰਘਾਰੇ ।। ਬਡੋ ਜੁੱਧ ਕੈ, ਦੇਵ ਲੋਕੰ ਪਧਾਰੇ ।।੩੧।।
ਹਠਿਯੋ ਹਿੰਮਤੰ, ਕਿੰਮਤੰ ਲੈ ਕ੍ਰਿਪਾਨੰ ।। ਲਏ ਗੁਰਜ ਚੱਲੰ, ਸੁ ਜੱਲਾਲ ਖਾਨੰ ।।
ਹਠੇ ਸੂਰਮਾ, ਮੱਤ ਜੋਧਾ ਜੁਝਾਰੰ ।। ਪਰੀ ਕੁੱਟ ਕੁੱਟੰ, ਉਠੀ ਸਸਤ੍ਰ ਝਾਰੰ ।।੩੨।।

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ।।

ਜਸੰਵਾਲ ਧਾਏ ।। ਤੁਰੰਗੰ ਨਚਾਏ ।। ਲਯੋ ਘੇਰਿ ਹੁਸੈਨੀ ।। ਹਨਿਯੋ ਸਾਂਗ ਪੈਨੀ ।।੩੩।।
ਤਿਨੂ ਬਾਣ ਬਾਹੇ।। ਬਡੇ ਸੈਨ ਗਾਹੇ।। ਜਿਸੈ ਅੰਗਿ ਲਾਗਿਯੋ।। ਤਿਸੈ ਪ੍ਰਾਣ ਤਿਆਗਿਯੋ।।੩੪।।

ਜਬੈ ਘਾਵ ਲਾਗਿਯੋ॥ ਤਬੈ ਕੋਪ ਜਾਗਿਯੋ॥ ਸੰਭਾਰੀ ਕਮਾਣੰ॥ ਹਣੇ ਬੀਰ ਬਾਣੰ ।।੩੫।।
ਚਹੂੰ ਓਰ ਢੂਕੇ ।। ਮੁਖੰ ਮਾਰ ਕੂਕੇ ।। ਨ੍ਰਿਭੈ ਸਸਤ੍ਰ ਬਾਹੈਂ ।। ਦੋਊ ਜੀਤ ਚਾਹੈਂ ।।੩੬।।
ਰਿਸੇ ਖਾਨ ਜਾਦੇ ।। ਮਹਾਂ ਮੱਦ ਮਾਦੇ ।। ਮਹਾਂ ਬਾਣ ਬਰਖੇ ।। ਸਭੈ ਸੂਰ ਹਰਖੇ ।।੩੭।।
ਕਰੈਂ ਬਾਣ ਅਰਚਾ॥ ਧਨੁਰ ਬੇਦ ਚਰਚਾ॥ ਸੁ ਸਾਂਗੰ ਸਮ੍ਹਾਲੰ॥ ਕਰੈਂ ਤਉਨ ਠਾਮੰ॥੩੮॥
ਬਲੀ ਬੀਰ ਰੁੱਝੇ ।। ਸਮੂਹ ਸਸਤ੍ਰ ਜੁੱਝੇ ।। ਲਗੈਂ ਧੀਰ ਧੱਕੈ, ।। ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਝਨੱਕੈਂ ।।੩੯।।
ਕੜੱਕੈਂ ਕਮਾਣੰ ।। ਝਣੰਕੇ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ।। ਕੜੱਕਾਰ ਛੁੱਟੈਂ ।। ਝਣੰਕਾਰ ਉਠੈਂ ।।੪੦।।
ਹਠੀ ਸਸਤ੍ਰ ਝਾਰੈਂ ।। ਨ ਸੰਕਾ ਬਿਚਾਰੈਂ ।। ਕਰੈਂ ਤੀਰ ਮਾਰੰ ।। ਫਿਰੈਂ ਲੋਹ ਧਾਰੰ ।।੪੧।।
ਨਦੀ ਸ੍ਰੋਣ ਪੂਰੰ ।। ਫਿਰੈ ਗੈਣ ਹੂਰੰ ।। ਉਭੇ ਖੇਤ ਪਾਲੰ ।। ਬਕੇ ਬਿਕਰਾਲੰ ।।੪੨।।
ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ ।। ਤਹ ਹੜਹੜਾਇ, ਹੱਸੇ ਮਸਾਣ ।। ਲਿੱਟੇ ਗਜਿੰਦ੍ਰ, ਛੁਟੇ ਕਿਕਾਣ ।।
ਜੁੱਟੇ ਸੁ ਬੀਰ, ਤਹ ਕੜਕ ਜੰਗ ।। ਛੁਟੀ ਕ੍ਰਿਪਾਣ, ਬੁੱਠੇ ਖਤੰਗ ।।੪੩।।
ਡਾਕਨ ਡਹੱਕਿ, ਚਾਵਡ ਚਿਕਾਰ ।। ਕਾਕੰ ਕਹੱਕਿ, ਬੱਜੇਂ ਦੁਧਾਰ ।।
ਖੋਲੰ ਖੜੱਕਿ, ਤੁਪਕਿ ਤੜਾਕਿ ।। ਸੈਥੰ ਸੜਕ, ਧੱਕੰ ਧਹਾਕਿ ।।੪੪।।
ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ।। ਤਹਾ ਆਪ, ਕੀਨੋ ਹੁਸੈਨੀ ਉਤਾਰੰ ।। ਸਭੂੰ ਹਾਥ, ਬਾਣੰ ਕਮਾਣੰ ਸੰਭਾਰੰ ।।

ਰੁਪੇ ਖਾਨ ਖੂਨੀ, ਕਰੈਂ ਲਾਗ ਜੁੱਧੰ ।। ਮੁਖੰ ਰਕਤ ਨੈਣੰ, ਭਰੇ ਸੂਰ ਕ੍ਰੁੱਧੰ ।।੪੫।।
ਜਗਿਯੋ ਜੰਗ ਜਾਲਮ, ਸੁ ਜੋਧੰ ਜੁਝਾਰੰ ।। ਬਹੇ ਬਾਣ ਬਾਂਕੇ, ਬਰੱਛੀ ਦੁਧਾਰੰ ।।
ਮਿਲੇ ਬੀਰ ਬੀਰੰ, ਮਹਾ ਧੀਰ ਬੰਕੇ ।। ਧਕਾ ਧੱਕਿ ਸੈਥੰ, ਕ੍ਰਿਪਾਨੰ ਝਨੰਕੇ ।।੪੬।।
ਭਏ ਢੋਲ ਢੰਕਾਰ, ਨੱਦੰ ਨਫੀਰੰ ।। ਉਠੈਂ ਬਾਹੁ ਆਘਾਤ, ਗੱਜੈਂ ਸੁ ਬੀਰੰ ।।
ਨਵੰ ਨੱਦ ਨੀਸਾਨ, ਬਜੇ ਅਪਾਰੰ ।। ਰੁਲੇ ਤੱਛ ਮੁੱਛੰ, ਉਠੀ ਸਸਤ੍ਰ ਝਾਰੰ ।।੪੭।।
ਟਕਾ ਟੁਕ ਟੋਪੰ, ਢਕਾ ਢੁੱਕ ਢਾਲੰ ।। ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਬਾਨੈਤ, ਬੰਕੈ ਬਿਕ੍ਰਾਲੰ ।।
ਨੱਚੇ ਬੀਰ ਬੈਤਾਲਯੰ, ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤੰ ।। ਨੱਚੀ ਡਾਕਿਣੀ, ਜੋਗਣੀ ਉਰਧ ਹੇਤੰ ।।੪੮।।
ਛੁਟੀ ਜੋਗ ਤਾਰੀ, ਮਹਾਂ ਰੁੱਦ੍ਰ ਜਾਗੇ ।। ਡਗਿਯੋ ਧਿਆਨ ਬ੍ਰਹਮੰ, ਸਭੈ ਸਿੱਧ ਭਾਗੇ ।।
ਹਸੇ ਕਿੰਨਰੰ, ਜੱਛ ਬਿੱਦਿਆ ਧਰੇਯੰ ।। ਨੱਚੀ ਅੱਛਰਾ, ਪੱਛਰਾ ਚਾਰਣੇਯੰ ।।੪੯।।
ਪਰਿਓ ਘੋਰ ਜੁੱਧੰ, ਸੁ ਸੈਨਾ ਪਰਾਨੀ ।। ਤਹਾਂ ਖਾਂ ਹੁਸੈਨੀ, ਮੰਡਿਓ ਬੀਰ ਬਾਨੀ ।।
ਉਤੈ ਬੀਰ ਧਾਏ, ਸੁ ਬੀਰੰ ਜਸ੍ਵਾਰੰ ।। ਸਬੈ ਬਿਉਂਤ ਡਾਰੇ, ਬਗਾ ਸੇ ਅਸ੍ਵਾਰੰ ।।੫੦।।
ਤਹਾਂ ਖਾਂ ਹੁਸੈਨੀ, ਰਹਿਯੋ ਏਕ ਠਾਢੰ ।। ਮਨੋ ਜੁੱਧ ਖੰਭੰ, ਰਣੰ ਭੂਮ ਗਾਡੰ ।।
ਜਿਸੈ ਕੋਪ ਕੈ ਕੈ, ਹਠੀ ਬਾਨਿ ਮਾਰਿਯੋ ।। ਤਿਸੈ ਛੇਦ ਕੈ, ਪੈਲ ਪਾਰੇ ਪਧਾਰਿਯੋ ।।੫੧।।

ਸਹੇ ਬਾਣ ਸੂਰੰ, ਸਭੈ ਆਣ ਢੂਕੈਂ ।। ਚਹੂੰ ਓਰ ਤੇ, ਮਾਰ ਹੀ ਮਾਰ ਕੂਕੈਂ ।।
ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਸੌਂ, ਅਸਤ੍ਰ ਅਉ ਸਸਤ੍ਰ ਝਾਰੇ ।। ਗਿਰੇ ਭਿਸਤ ਕੋ, ਖਾਂ ਹੁਸੈਨੀ ਸਿਧਾਰੇ ।।੫੨।।
ਦੋਹਰਾ ।। ਜਬੈ ਹੁਸੈਨੀ ਜੁੱਝਿਯੋ, ਭਯੋ ਸੂਰ ਮਨ ਰੋਸੁ ।। ਭਾਜਿ ਚਲੇ ਅਵਰੈ ਸਬੈ,
ਉਠਿਯੋ ਕਟੋਚਨ ਜੋਸੁ ।।੫੩।। ਚੌਪਈ ।। ਕੋਪਿ ਕਟੋਚਿ, ਸਬੈ ਮਿਲਿ ਧਾਏ ।।
ਹਿੰਮਤਿ, ਕਿੰਮਤਿ ਸਹਿਤ ਰਿਸਾਏ ।। ਹਰੀ ਸਿੰਘ, ਤਬ ਕੀਯਾ ਉਠਾਨਾ ।। ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ਹਨੇ,
ਪਖਰੀਯਾ ਜੁਆਨਾ ।।੫੪।।ਨਰਾਜ ਛੰਦ।। ਤਬੈ ਕਟੋਚ ਕੋਪੀਯੰ ।। ਸੰਭਾਰ ਪਾਂਵ ਰੋਪੀਯੰ ।।
ਸਰੱਕ ਸਸਤ੍ਰ ਝਾਰਹੀ ।। ਸੁ ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਉਚਾਰਹੀ ।।੫੫।। ਚੰਦੇਲ ਚੌਪੀਯੰ ਤਬੈ ।।
ਰਿਸਾਤ ਧਾਤ ਭੇ ਸਬੈ ।। ਜਿਤੇ ਗਏ ਸੁ ਮਾਰੀਯੰ ।। ਬਚੇ ਤਿਤੇ ਸਿਧਾਰੀਯੰ ।।੫੬।।
ਦੋਹਰਾ ।। ਸਾਤ ਸਵਾਰਨ ਕੇ ਸਹਿਤ, ਜੂਝੈ ਸੰਗਤ ਰਾਇ ।। ਦਰਸੋ ਸੁਨਿ ਜੁੱਝੈ ਤਿਨੈ,
ਬਹੁਰ ਜੁੱਝਤ ਭਯੋ ਆਇ ।।੫੭।। ਹਿੰਮਤ ਹੂੰ ਉਤਰਿਯੋ ਤਹਾਂ, ਬੀਰ ਖੇਤ ਮੰਝਾਰ ।।
ਕੇਤਨ ਕੇ, ਤਨਿ ਘਾਇ ਸਹਿ, ਕੇਤਨਿ ਕੇ, ਤਨਿ ਝਾਰ ।।੫੮।। ਬਾਜ ਤਹਾਂ ਜੂਝਤ ਭਯੋ,
ਹਿੰਮਤ ਗਯੋ ਪਰਾਇ ।। ਲੋਥ ਕ੍ਰਿਪਾਲਹਿ ਕੀ ਨਮਿਤ, ਕੋਪਿ ਪਰੇ ਅਰ ਰਾਇ ।।੫੯।।
ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ।। ਬਲੀ ਬੈਰ ਰੁੱਝੈਂ ।। ਸਮੁਹਿ ਸਾਰ ਜੁੱਝੈਂ ।। ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਾਮ ਗਾਜੀ ।।

ਲਰਿਯੋ ਸੈਨ ਭਾਜੀ ।।੯੦।। ਮਹਾਂ ਸੈਨ ਗਾਹੈਂ ।। ਨ੍ਰਿਭੈ ਸਸਤ੍ਰ ਬਾਹੈਂ ।। ਘਨਿਯੋ ਕਾਲ ਕੈ ਕੈ ।। ਚੱਲੈ ਜਸ ਲੈ ਕੈ ।।੯੧।। ਬਜੇ ਸੰਖ ਨਾਦੰ ।। ਸੁਰੰ ਨਿਰ ਬਿਖਾਦੰ ।। ਬੱਜੇ ਡੌਰ ਡੱਢੰ ।। ਹਠੇ ਸਸਤ੍ਰ ਕੱਢੰ ।।੯੨।। ਪਰੀ ਭੀਰ ਭਾਰੀ ।। ਜੁਝੈਂ ਛਤ੍ਰ ਧਾਰੀ ।। ਮੁਖੰ ਮੁੱਛ ਬੰਕੰ ।। ਮੰਡੇ ਬੀਰ ਹੰਕੰ ।।੯੩।। ਮੁਖੰ ਮਾਰਿ ਬੋਲੈਂ ।। ਰਣੰ ਭੂਮਿ ਡੋਲੈਂ ।। ਹਥਿਆਰੰ ਸੰਭਾਰੈਂ ।। ਉਭੈ ਬਾਜ ਡਾਰੈਂ ।।੯੪।। **ਦੋਹਰਾ** ।। ਰਣ ਜੁੱਝਤ ਕਿਰਪਾਲ ਕੇ, ਨਾਚਤ ਭਯੋ ਗੁਪਾਲ ।। ਸੈਨ ਸਬੈ ਸਿਰਦਾਰ ਦੈ, ਭਾਜਤ ਭਈ ਬਿਹਾਲ ।।੯੫।। ਖਾਨ ਹੁਸੈਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕੇ, ਹਿੰਮਤ ਰਣ ਜੂਝੰਤ ।। ਭਾਜਿ ਚਲੇ ਜੋਧਾ ਸਬੈ, ਜਿਮ ਦੇ ਮੁਕਟ ਮਹੰਤ ।।੯੬।। **ਚੌਪਈ** ।। ਇਹ ਬਿਧ ਸਤ੍ਰ ਸਬੈ, ਚੁਨਿ ਮਾਰੇ ।। ਗਿਰੇ ਆਪਨੇ ਸੂਰ, ਸੰਭਾਰੇ ।। ਤਹ ਘਾਇਲ ਹਿੰਮਤ ਕੱਹ, ਲਹਾ ।। ਰਾਮ ਸਿੰਘ, ਗੋਪਾਲ ਸਿਉ ਕਹਾ ।।੯੭।। ਜਿਨ ਹਿੰਮਤ, ਅਸ ਕਲਹ ਬਢਾਯੋ ।। ਘਾਇਲ ਆਜੁ, ਹਾਥ ਵਹ ਆਯੋ ।। ਜਬ ਗੁਪਾਲ, ਐਸੇ ਸੁਨਿ ਪਾਵਾ ।। ਮਾਰਿ ਦੀਯੋ, ਜੀਅਤ ਨ ਉਠਾਵਾ ।।੯੮।। ਜੀਤ ਭਈ, ਰਨ ਭਯੋ ਉਝਾਰਾ ।। ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਕਰਿ, ਸਭ ਘਰੋਂ ਸਿਧਾਰਾ ।।

ਰਾਖਿ ਲੀਯੋ ਹਮ ਕੋ, ਜਗਰਾਈ ।। ਲੋਹ ਘਟਾ ਅਨਤੈ ਬਰਸਾਈ ।।੬੯।।
ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ, ਹੁਸੈਨੀ ਬਧਹ, ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹਿੰਮਤ ਸੰਗਤੀਆ ਬਧ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ, ਗਿਆਰਮੋ ਧਿਆਇ, ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ।।੧੧।। ਅਫਜੂ ।।੪੨੩।।☬
ਚੌਪਈ ।। ਜੁੱਧ ਭਯੋ, ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਅਪਾਰਾ ।। ਤੁਰਕਨ ਕੋ, ਮਾਰਯੋ ਸਿਰਦਾਰਾ ।।
ਰਿਸਤਨ ਖਾਨ ਦਿਲਾਵਰ, ਤਏ ।। ਇਤੈ ਸਊਰ, ਪਠਾਵਤ ਭਏ ।।੧।।
ਉਤੈ ਪਠਿਓ, ਉਨ ਸਿੰਘ ਜੁਝਾਰਾ ।। ਤਿੱਹ ਭਲਾਨ ਤੇ, ਖੇਦ ਨਿਕਾਰਾ ।।
ਇਤ ਗਜਸਿੰਘ, ਪੰਮਾ ਦਲ ਜੋਰਾ ।। ਧਾਇ ਪਰੇ, ਤਿਨ ਊਪਰ ਭੋਰਾ ।।੨।।
ਉਤੈ, ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ, ਭਯੋ ਆਡਾ ।। ਜਿਮ, ਰਨ ਖੰਭ, ਭੂਮਿ ਰਨਿ ਗਾਡਾ ।।
ਗਾਡਾ ਚਲੈ, ਨ ਹਾਡਾ ਚਲਿਹੈ ।। ਸਾਮੁਹਿ ਸੇਲ ਸਮਰ ਮੋ, ਝਲਿ ਹੈ ।।੩।।
ਬਾਟ ਚੜੈ ਦਲ, ਦੋਊ ਜੁਝਾਰਾ ।। ਉਤੈ ਚੰਦੇਲ, ਇਤੈ ਜਸਵਾਰਾ ।।
ਮੰਡਿਯੋ ਬੀਰ, ਖੇਤ ਮੋ ਜੁੱਧਾ ।। ਉਪਜਿਯੋ, ਸਮਰ ਸੂਰ. ਮਨ ਕ੍ਰੁੱਧਾ ।।੪।।
ਕੋਪ ਭਰੇ ਦੋਊ ਦਿਸ, ਭਟ ਭਾਰੇ ।। ਇਤੈ ਚੰਦੇਲ, ਉਤੈ ਜਸ ਵਾਰੇ ।। ਢੋਲ ਨਗਾਰੇ ਬੱਜੇ, ਅਪਾਰਾ ।। ਭੀਮ ਰੂਪ, ਭੈਰੋ ਭਭਕਾਰਾ ।।੫।। ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ।। ਧੁਣੰ ਢੋਲ ਬੱਜੇ ।।

ਮਹਾਂ ਸੂਰ ਗੱਜੇ ।। ਕਰੇ ਸਸਤ੍ਰ ਘਾਵੰ ।। ਚੜੇ ਚਿੱਤ ਚਾਵੰ ।।੬।। ਨ੍ਰਿਭੈ ਬਾਜ ਡਾਰੈਂ ।। ਪਰੱਘੈ ਪ੍ਰਹਾਰੈਂ ।। ਕਰੇ ਤੇਗ ਘਾਅੰ ।। ਚੜੇ ਚਿੱਤ ਚਾਅੰ ।।੭।। ਬਕੈਂ ਮਾਰ ਮਾਰੰ ।। ਨ ਸੰਕਾ ਬਿਚਾਰੰ ।। ਰੁਲੈਂ ਤੱਛ ਮੁੱਛੰ ।। ਕਰੈਂ ਸੁਰਗ ਇੱਛੰ ।।੮।। ਦੋਹਰਾ ।।

ਨੈਕ ਨ ਰਨ ਤੇ ਮੁਰਿ ਚੱਲੇ, ਕਰੈਂ ਨਿਡਰ ਹ੍ਵੈ ਘਾਇ ।। ਗਿਰ ਗਿਰ ਪਰੈਂ ਪਵੰਗ ਤੇ, ਬਰੇ ਬਰੰਗਨ ਜਾਇ ।।੯।। ਚੌਪਈ ।। ਇਹ ਬਿਧਿ, ਹੋਤ ਭਯੋ ਸੰਗ੍ਰਾਮਾ ।। ਜੂਝੇ, ਚੰਦ ਨਰਾਇਨ ਨਾਮਾ ।। ਤਬ ਜੁਝਾਰ, ਏਕਲ ਹੀ ਧਯੋ ।। ਬੀਰਨ ਘੇਰਿ, ਦਸੋ ਦਿਸ ਲਯੋ ।।੧੦।। ਦੋਹਰਾ ।। ਧਸਿਯੋ ਕਟਕ ਮੈ ਝਟਕ ਦੈ, ਕਛੂ ਨ ਸੰਕ ਬਿਚਾਰ ।। ਗਾਹਤ ਭਯੋ ਸੁਭਟਨ ਬਡੇ, ਬਾਹਤਿ ਭਯੋ ਹਥਿਯਾਰ ।।੧੧।। ਚੌਪਈ ।। ਇਹ ਬਿਧਿ ਘਨੇ ਘਰਨ ਕੋ, ਗਾਰਾ ।। ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਕੇ, ਕਰਿ ਹਥਿਯਾਰਾ ।। ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ, ਬੀਰ ਪਖਰੀਆ ਮਾਰੇ ।। ਅੰਤਿ, ਦੇਵਪੁਰ ਆਪ ਪਧਾਰੇ ।।੧੨।।

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ, ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ ਜੁੱਧ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ, ਦ੍ਵਾਦਸਮੋ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ।।੧੨।। ਅਫਜੂ ।।੪੩੫।।☬

ਸਹਜਾਦੇ ਕੋ ਆਗਮਨ ਮਦ੍ਰ ਦੇਸ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੋਂ, ਬਧ ਭਯੋ ਜੁਝਾਰਾ ॥ ਆਨ ਬਸੇ ਤਬ, ਧਾਮ ਲੁਝਾਰਾ ॥
ਤਬ ਅਉਰੰਗ, ਮਨ ਮਾਹਿ ਰਿਸਾਵਾ ॥ ਮੱਦ੍ਰ ਦੇਸ ਕੋ, ਪੂਤ ਪਠਾਵਾ ॥੧॥
ਤਿੱਹ ਆਵਤ, ਸਭ ਲੋਕ ਡਰਾਨੇ ॥ ਬਡੇ ਬਡੇ ਗਿਰ ਹੇਰ, ਲੁਕਾਨੇ ॥
ਹਮਹੂੰ ਲੋਗਨ, ਅਧਿਕ ਡਰਾਯੋ ॥ ਕਾਲ ਕਰਮ ਕੋ ਮਰਮ, ਨ ਪਾਯੋ ॥੨॥
ਕਿਤਕ ਲੋਕ, ਤਜਿ ਸੰਗਿ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਜਾਇ ਬਸੇ, ਗਿਰਵਰ ਜੱਹ ਭਾਰੇ ॥
ਚਿਤ ਮੂਜੀਯਨ ਕੋ, ਅਧਿਕ ਡਰਾਨਾ ॥ ਤਿਨੈ ਉਬਾਰ, ਨ ਅਪਨਾ ਜਾਨਾ ॥੩॥
ਤਬ ਅਉਰੰਗ, ਜੀਅ ਮਾਂਝ ਰਿਸਾਏ ॥ ਏਕ ਅਹਦੀਆ, ਈਹਾਂ ਪਠਾਏ ॥
ਹਮਤੇ ਭਾਜਿ, ਬਿਮੁਖ ਜੇ ਗਏ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਧਾਮ, ਗਿਰਾਵਤ ਭਏ ॥੪॥
ਜੇ ਅਪਨੇ ਗੁਰਤੇ, ਮੁਖ ਫਿਰ ਹੈਂ ॥ ਈਹਾਂ ਊਹਾਂ, ਤਿਨ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਗਿਰਿ ਹੈਂ ॥
ਇਹਾਂ ਉਪਹਾਸ, ਨ ਸੁਰ ਪੁਰ ਬਾਸਾ ॥ ਸਭ ਬਾਤਨ ਤੇ, ਰਹੇ ਨਿਰਾਸਾ ॥੫॥
ਦੂਖ ਭੂਖ, ਤਿਨ ਕੋ ਰਹੈ ਲਾਗੀ ॥ ਸੰਤ ਸੇਵ ਤੇ, ਜੋ ਹੈਂ ਤਿਆਗੀ ॥
ਜਗਤ ਬਿਖੈ, ਕੋਈ ਕਾਮ ਨ ਸਰਹੀਂ ॥ ਅੰਤਹਿ, ਕੁੰਡ ਨਰਕ ਕੀ ਪਰਹੀਂ ॥੬॥

ਤਿਨ ਕੋ, ਸਦਾ ਜਗਤ ਉਪਹਾਸਾ ।। ਅੰਤਹਿ, ਕੁੰਡ ਨਰਕ ਕੀ ਬਾਸਾ ।।
ਗੁਰ ਪਗ ਤੇ, ਜੇ ਬੇਮੁਖ ਸਿਧਾਰੇ ।। ਈਹਾਂ ਊਹਾਂ ਤਿਨ ਕੇ, ਮੁਖ ਕਾਰੇ ।।੭।।
ਪੁਤ੍ਰ ਪਉਤ੍ਰ ਤਿਨ ਕੇ, ਨਹੀ ਫਰੈਂ ।। ਦੁਖ ਦੈ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੌ, ਮਰੈਂ ।।
ਗੁਰ ਦੋਖੀ, ਸਗ ਕੀ ਮ੍ਰਿਤ ਪਾਵੈਂ ।। ਨਰਕ ਕੁੰਡ ਡਾਰੇ, ਪਛੁਤਾਵੈਂ ।।੮।।
ਬਾਬੇ ਕੇ, ਬਾਬਰ ਕੇ ਦੋਊ ।। ਆਪ ਕਰੇ, ਪਰਮੇਸਰ ਸੋਊ ।।
ਦੀਨ ਸਾਹ, ਇਨ ਕੋ ਪਹਿਚਾਨੋ ।। ਦੁਨੀ ਪੱਤਿ, ਉਨ ਕੌ ਅਨੁਮਾਨੋ ।।੯।।
ਜੋ ਬਾਬੇ ਕੇ, ਦਾਮ ਨ ਦੈਹੈਂ ।। ਤਿਨ ਤੇ, ਗਹਿ ਬਾਬਰ ਕੇ ਲੈਹੈਂ ।।
ਦੈ ਦੈ, ਤਿਨ ਕੋ ਬਡੀ ਸਜਾਇ ।। ਪੁਨਿ ਲੈਹੈਂ, ਗ੍ਰਿਹਿ ਲੂਟਿ ਬਨਾਇ ।।੧੦।।
ਜਬ ਹ੍ਵੈ ਹੈਂ ਬੇਮੁਖ, ਬਿਨਾ ਧਨ ।। ਤਬਿ ਚੜਿਹੈਂ, ਸਿੱਖਨ ਕਹ ਮਾਂਗਨ ।।
ਜੇ ਜੇ ਸਿੱਖ, ਤਿਨੈ ਧਨ ਦੈਹੈਂ ।। ਲੂਟਿ ਮਲੇਛ ਤਿਨੂ ਕੌ, ਲੈਹੈਂ ।।੧੧।।
ਜਬ, ਹੁਇ ਹੈ ਤਿਨ ਦਰਬ ਬਿਨਾਸਾ ।। ਤਬ ਧਰਿ ਹੈਂ, ਨਿਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਆਸਾ ।।
ਜਬ, ਤੇ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਕੋ ਐਹੈਂ ।। ਤਬ, ਤਿਨ ਕੋ ਗੁਰ, ਮੁਖ ਨ ਲਗੈ ਹੈਂ ।।੧੨।।
ਬਿਦਾ ਬਿਨਾ, ਜੈਹੈਂ ਤਬ ਧਾਮੰ ।। ਸਰਿਹੈ, ਕੋਈ ਨ ਤਿਨ ਕੋ ਕਾਮੰ ।।

ਗੁਰ ਦਰ ਢੋਈ ਨ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰ ਵਾਸਾ ।। ਦੂਹੂੰ ਠਉਰ ਤੇ, ਰਹੇ ਨਿਰਾਸਾ ।।੧੩।।
ਜੇ ਜੇ, ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਰਤ ਹ੍ਵੈ ਹੈਂ ।। ਤਿਨ ਕੋ ਕਸਟਿ, ਨ ਦੇਖਨ ਪੈਹੈਂ ।।
ਰਿੱਧ ਸਿੱਧ, ਤਿਨ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਾਹੀਂ ।। ਪਾਪ ਤਾਪ, ਛ੍ਵੈ ਸਕੈ ਨ ਛਾਹੀਂ ।।੧੪।।
ਤਿੱਹ ਮਲੇਛ, ਛ੍ਵੈਹੈਂ ਨਹੀ ਛਾਹਾਂ ।। ਅਸਟ ਸਿੱਧ ਹ੍ਵੈ ਹੈਂ, ਘਰਿ ਮਾਹਾਂ ।।
ਹਾਸ ਕਰਤ, ਜੋ ਉਦੱਮ ਉਠੈ ਹੈਂ ।। ਨਵੋਂ ਨਿਧਿ, ਤਿਨ ਕੇ ਘਰਿ ਐਹੈਂ ।।੧੫।।
ਮਿਰਜਾਬੇਗ ਹੁਤੋ, ਤਿਹ ਨਾਮੰ ।। ਜਿਨ ਢਾਹੇ, ਬੇਮੁਖੱਨ ਕੇ ਧਾਮੰ ।।
ਸਬ ਸਨਮੁਖ, ਗੁਰ ਆਪ ਬਚਾਏ ।। ਤਿਨ ਕੇ, ਬਾਰ ਨ ਬਾਂਕਨ ਪਾਏ ।।੧੬।।
ਉਤ ਅਉਰੰਗ, ਜੀਯ ਅਧਿਕ ਰਿਸਾਯੋ ।। ਚਾਰ ਅਹਦੀਜਨ, ਅਉਰ ਪਠਾਯੋ ।।
ਜੇ ਬੇਮੁਖ, ਤਾਂਤੇ ਬਚਿ ਆਏ ।। ਤਿਨ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਪੁਨਿ, ਇਨੈ ਗਿਰਾਏ ।।੧੭।।
ਜੇ ਤਜਿ, ਭੱਜੇ ਹੁਤੇ ਗੁਰ ਆਨਾ ।। ਤਿਨ ਪੁਨਿ, ਗੁਰੂ ਅਹਦੀਅਹਿ ਜਾਨਾ ।।
ਮੂਤ੍ਰ ਡਾਰ, ਤਿਨ ਸੀਸ ਮੁੰਡਾਏ ।। ਪਾਹੁਰਿ ਜਾਨਿ, ਗ੍ਰਿਹਹਿ ਲੈ ਆਏ ।।੧੮।।
ਜੇ ਜੇ ਭਾਜ ਹੁਤੇ, ਬਿਨੁ ਆਇਸੁ ।। ਕਹੋ. ਅਹਦੀਅਹਿ, ਕਿਨੈ ਬਤਾਇਸੁ ।।
ਮੂੰਡ ਮੂੰਡਿ ਕਰਿ, ਸਹਰਿ ਫਿਰਾਏ ।। ਕਾਰ ਭੇਟ ਜਨੁ, ਲੈਨ ਸਿਧਾਏ ।।੧੯।।

ਪਾਛੈ ਲਾਗਿ ਲਰਿਕਵਾ, ਚੱਲੇ ।। ਜਾਨੁਕ, ਸਿੱਖ ਸਖਾ ਹੈਂ, ਭਲੇ ।।
ਛਿੱਕੇ ਤੋਬਰਾ, ਬਦਨ ਚੜਾਏ ।। ਜਨੁ ਗ੍ਰਿਹ, ਖਾਨ ਮਲੀਦਾ ਆਏ ।।੨੦।।
ਮਸਤਕ ਸੁਭੇ, ਪਨਹੀਯਨ ਘਾਇ ।। ਜਨੁ ਕਰਿ, ਟੀਕਾ ਦਏ ਬਨਾਇ ।।
ਸੀਸ ਈਂਟ ਕੇ ਘਾਇ, ਕਰੇਹੀਂ ।। ਜਨੁ ਤਿਨੁ, ਭੇਟ ਪੁਰਾਤਨ ਦੇਹੀਂ ।।੨੧।।
ਦੋਹਰਾ ।। ਕਬਹੂੰ ਰਣ ਜੁੱਝਿਯੋ ਨਹੀ, ਕਛੁ ਦੈ, ਜਸੁ ਨਹੀ ਲੀਨ ।।
ਗਾਂਵ ਬਸਤ ਜਾਨਿਯੋ ਨਹੀ, ਜਮ ਸੋਂ ਕਿਨ ਕਹਿ ਦੀਨ ।।੨੨।।
ਚੌਪਈ ।। ਇਹ ਬਿਧ, ਤਿਨੋ ਭਯੋ ਉਪਹਾਸਾ ।। ਸਭ ਸੰਤਨ ਮਿਲਿ, ਲਖਿਓ ਤਮਾਸਾ ।।
ਸੰਤਨ ਕਸਟ, ਨ ਦੇਖਨ ਪਾਯੋ ।। ਆਪ ਹਾਥ ਦੈ, ਨਾਥ ਬਚਾਯੋ ।।੨੩।।
ਚਾਰਣੀ, ਦੋਹਰਾ ।। ਜਿਸਨੋ ਸਾਜਨ ਰਾਖਸੀ, ਦੁਸਮਨ ਕਵਨ ਬਿਚਾਰ ।।
ਛ੍ਵੈ ਨ ਸਕੈ ਤਿਹ ਛਾਹਿ ਕੌਂ, ਨਿਹਫਲ ਜਾਇ ਗਵਾਰ ।।੨੪।। ਜੇ ਸਾਧੂ ਸਰਨੀ ਪਰੇ,
ਤਿਨ ਕੇ ਕਵਣ ਬਿਚਾਰ ।। ਦੰਤ ਜੀਭ ਜਿਮ ਰਾਖਿ ਹੈ, ਦੁਸਟ ਅਰਿਸਟ ਸੰਘਾਰ ।।੨੫।।
ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ, ਸਾਹਜਾਦੇ ਵ ਅਹਦੀ, ਆਗਮਨ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ,
ਤ੍ਰੌਦਸਮੋ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ, ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ।।੧੩।। ਅਫਜੂ ।।੪੬੦।। ☬

ਚੌਪਈ ॥ ਸਰਬ ਕਾਲ, ਸਭ ਸਾਧ ਉਬਾਰੇ ॥ ਦੁਖੁ ਦੈ ਕੈ, ਦੋਖੀ ਸਭ ਮਾਰੇ ॥
ਅਦਭੁਤਿ ਗਤਿ, ਭਗਤਨ ਦਿਖਰਾਈ ॥ ਸਭ ਸੰਕਟ ਤੇ, ਲਏ ਬਚਾਈ ॥੧॥
ਸਭ ਸੰਕਟ ਤੇ, ਸੰਤ ਬਚਾਏ ॥ ਸਭ ਕੰਟਕ, ਕੰਟਕ ਜਿਮ ਘਾਏ ॥
ਦਾਸ ਜਾਨ, ਮੁਰਿ ਕਰੀ ਸਹਾਇ ॥ ਆਪ ਹਾਥੁ ਦੈ, ਲਯੋ ਬਚਾਇ ॥੨॥
ਅਬ ਜੋ ਜੋ ਮੈ, ਲਖੇ ਤਮਾਸਾ ॥ ਸੋ ਸੋ ਕਰੋਂ, ਤੁਮੈ ਅਰਦਾਸਾ ॥
ਜੋ ਪ੍ਰਭ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਟਾਛ ਦਿਖੈ ਹੈ ॥ ਸੋ ਤਵ ਦਾਸ, ਉਚਾਰਤ ਜੈ ਹੈ ॥੩॥
ਜਿਹ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਮੈ, ਲਖੇ ਤਮਾਸਾ ॥ ਚਾਹਤ, ਤਿਨ ਕੋ ਕੀਯੋ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥
ਜੋ ਜੋ, ਜਨਮ ਪੂਰਬਲੇ ਹੇਰੇ ॥ ਕਹਿਹੋਂ, ਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਾਕ੍ਰਮ ਤੇਰੇ ॥੪॥
ਸਰਬ ਕਾਲ ਹੈ, ਪਿਤਾ ਅਪਾਰਾ ॥ ਦੇਬਿ ਕਾਲਕਾ, ਮਾਤ ਹਮਾਰਾ ॥
ਮਨੂਆ ਗੁਰ ਮੁਰਿ, ਮਨਸਾ ਮਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਮੋ ਕੋ, ਸੁਭ ਕ੍ਰਿਆ ਪੜਾਈ ॥੫॥
ਜਬ ਮਨਸਾ, ਮਨ ਮਯਾ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਮਨੂਆ ਕਹ, ਕਹਿਯੋ ਸੁਧਾਰੀ ॥
ਜੇ ਜੇ ਚਰਿਤ, ਪੁਰਾਤਨ ਲਹੇ ॥ ਤੇ ਤੇ, ਅਬ ਚਹੀਅਤ ਹੈਂ ਕਹੇ ॥੬॥
ਸਰਬ ਕਾਲ, ਕਰੁਣਾ ਤਬ ਭਰੇ ॥ ਸੇਵਕ ਜਾਨਿ, ਦਯਾ ਰਸ ਢਰੇ ॥

ਜੋ ਜੋ, ਜਨਮੁ ਪੂਰਬਲੋ ਭਯੋ ॥ ਸੋ ਸੋ, ਸਭ ਸਿਮਰਣ ਕਰ ਦਯੋ ॥੭॥
ਮੋ ਕੋ, ਇਤੀ ਹੁਤੀ ਕਹ ਸੁੱਧੰ ॥ ਜਸ ਪ੍ਰਭ ਦਈ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਬੁੱਧੰ ॥
ਸਰਬ ਕਾਲ, ਤਬ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ਲੋਹ ਰੱਛ, ਹਮ ਕੋ ਸਬ ਕਾਲਾ ॥੮॥
ਸਰਬ ਕਾਲ, ਰੱਛਾ ਸਭ ਕਾਲ ॥ ਲੋਹ ਰੱਛ, ਸਰਬਦਾ ਬਿਸਾਲ ॥
ਢੀਠ ਭਯੋ, ਤਵ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਖਾਈ ॥ ਐਂਡੋ ਫਿਰੋ, ਸਭਨ ਭਯੋ ਰਾਈ ॥੯॥
ਜਿਹ ਜਿਹ ਬਿਧ, ਜਨਮਨ ਸੁਧਿ ਆਈ ॥ ਤਿਮ ਤਿਮ, ਕਹੇ ਗ੍ਰਿੰਥ ਬਨਾਈ ॥
ਪ੍ਰਥਮੇ, ਸਤਿਜੁਗ ਜਿੰਹ ਬਿਧਿ ਲਹਾ ॥ ਪ੍ਰਥਮੈ, ਦੇਬਿ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕੋ ਕਹਾ ॥੧੦॥
ਪਹਿਲੇ, ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਬਨਾਯੋ ॥ ਨਖ ਸਿਖ ਤੇ, ਕ੍ਰਮ ਭਾਖ ਸੁਨਾਯੋ ॥
ਛੋਰ ਕਥਾ, ਤਬ ਪ੍ਰਥਮ ਸੁਨਾਈ ॥ ਅਬ ਚਾਹਤ, ਫਿਰਿ ਕਰੌਂ ਬਡਾਈ ॥੧੧॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ, ਸਰਬ ਕਾਲ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ,
ਚੌਦਸਮੋ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ, ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੧੪॥ ਅਫਜੂ ॥੪੭੧॥ ☬

ੴ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ॥

ਅਥ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਉਕਤਿ ਬਿਲਾਸ ॥

ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਆਦਿ ਅਪਾਰ ਅਲੇਖ ਅਨੰਤ, ਅਕਾਲ ਅਭੇਖ ਅਲੱਖ ਅਨਾਸਾ ॥
ਕੈ ਸਿਵ ਸਕਤ ਦਏ ਸ੍ਰੁਤਿ ਚਾਰ, ਰਜੋ ਤਮ ਸੱਤ ਤਿਹੂ ਪੁਰ ਬਾਸਾ ॥
ਦਿਉਸ ਨਿਸਾ ਸਸਿ ਸੂਰ ਕੈ ਦੀਪ, ਸੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਰਚੀ ਪੰਚ ਤੱਤ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥
ਬੈਰ ਬਢਾਇ ਲਰਾਇ ਸੁਰਾਸੁਰ, ਆਪਹ ਦੇਖਤ ਬੈਠ ਤਮਾਸਾ ॥੧॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ, ਜੋ ਕਛੁ ਮੋ ਪਰਿ ਹੋਇ ॥
ਰਚੋ ਚੰਡਕਾ ਕੀ ਕਥਾ, ਬਾਣੀ ਸੁਭ ਸਭ ਹੋਇ ॥੨॥
ਜੋਤ ਜਗਮਗੈ ਜਗਤਿ ਮੈ, ਚੰਡ ਚਮੁੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ॥
ਭੁਜ ਦੰਡਨ ਦੰਡਨਿ ਅਸੁਰ, ਮੰਡਨ ਭੁਇ ਨਵ ਖੰਡ ॥੩॥
ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਤਾਰਨ ਲੋਕ, ਉਧਾਰਨ ਭੂਮਹਿ, ਦੈਤ ਸੰਘਾਰਨ ਚੰਡ ਤੁਹੀ ਹੈ ॥

ਕਾਰਨ ਈਸ, ਕਲਾ ਕਮਲਾ ਹਰਿ, ਅਦ੍ਰਸੁਤਾ, ਜਂਹ ਦੇਖੌ ਉਹੀ ਹੈ ॥
ਤਾਮਸਤਾ ਮਮਤਾ ਨਮਤਾ, ਕਵਿਤਾ ਕਵਿਕੇ ਮਨ ਮੱਧਿ, ਗੁਹੀ ਹੈ ॥
ਕੀਨੋ ਹੈ ਕੰਚਨ ਲੋਹ ਜਗਤ੍ਰ ਮੈ, ਪਾਰਸ ਮੂਰਤ ਜਾਂਹਿ ਛੁਹੀ ਹੈਂ ॥੪॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਪ੍ਰਮੁਦ ਕਰਨ, ਸਭ ਭੈ ਹਰਨ, ਨਾਮ ਚੰਡਕਾ ਜਾਸ ॥ ਰਚੋਂ ਚਰਿਤ੍ਰ ਬਚਿਤ੍ਰ ਤੁਅ, ਕਰੋ ਸਬੁਧ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥੫॥ ਪੁਨਹਾ ॥ ਆਇਸ ਅਬ ਜੋ ਹੋਇ, ਗ੍ਰੰਥ ਤਉਮੈਂ ਰਚੌਂ ॥
ਰਤਨ ਪ੍ਰਮੁਦ ਕਰ ਬਚਨ, ਚੀਨ ਤਾਮੈਂ ਗਚੌਂ ॥ ਭਾਖਾ ਸੁਭ ਸਭ ਕਰਹੌਂ, ਧਰਿਹੌਂ ਕ੍ਰਿਤ ਮੈ ॥ ਅਦਭੁਤ ਕਥਾ ਅਪਾਰ, ਸਮਝ ਕਰਿ ਚਿੱਤ ਮੈ ॥੬॥

ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਤ੍ਰਾਸ ਕੁਟੰਬ ਕੇ ਹੁਇ ਕੈ ਉਦਾਸ, ਅਵਾਸ ਕੋ ਤਿਆਗਿ ਬਸਿਓ ਬਨ ਰਾਈ ॥
ਨਾਮ ਸੁਰੱਥ ਮੁਨੀਸਰ ਬੇਖ, ਸਮੇਤ ਸਮਾਦ ਸਮਾਧ ਲਗਾਈ ॥
ਚੰਡ ਅਖੰਡ ਖੰਡੇ ਕਰ ਕੋਪ, ਭਈ ਸੁਰ ਰੱਛਨ ਕੋ ਸਮੁਹਾਈ ॥
ਬੂਝਹੁ ਜਾਇ ਤਿਨੈ ਤੁਮ ਸਾਧ, ਅਗਾਧਿ ਕਥਾ ਕਿਹ ਭਾਂਤਿ ਸੁਨਾਈ ॥੭॥

ਤੋਟਕ ਛੰਦ ॥ ਮੁਨੀਸਰੋ ਵਾਚ ॥

ਹਰਿ ਸੋਇ ਰਹੈ, ਸਜ ਸੈਨ ਤਹਾਂ ॥ ਜਲ ਜਾਲ ਕਰਾਲ, ਬਿਸਾਲ ਜਹਾਂ ॥

ਭਯੋ ਨਾਭ ਸਰੋਜ ਤੇ, ਬਿਸੁਕਰਤਾ ॥ ਸ੍ਰੁਤ ਮੈਲ ਤੇ, ਦੈਤ ਰਚੇ ਜੁਗਤਾ ॥੮॥
ਮਧੁ ਕੈਟਭ ਨਾਮ, ਧਰੇ ਤਿਨ ਕੇ ॥ ਅਤਿ ਦੀਰਘ ਦੇਹ, ਭਏ ਜਿਨਕੇ ॥
ਤਿਨ ਦੇਖ ਲੁਕੇਸ, ਡਰਿਓ ਹੀਅ ਮੈ ॥ ਜਗ ਮਾਤ ਕੋ ਧਿਆਨੁ ਧਰਯੋ, ਜੀਅ ਮੈ ॥੯॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਛੁਟੀ ਚੰਡ ਜਾਗੇ ਬ੍ਰਹਮ, ਕਰਿਓ ਜੁੱਧ ਕੋ ਸਾਜੁ ॥
ਦੈਤ ਸਭੈ ਘਟਿ ਜਾਂਹਿ ਜਿਉ, ਬਢੈ ਦੇਵਤਨ ਰਾਜ ॥੧੦॥
ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਜੁੱਧ ਕਰਿਓ ਤਿਨ ਸੌ ਭਗਵੰਤ, ਨ ਮਾਰ ਸਕੈ ਅਤਿ ਦੈਤ ਬਲੀ ਹੈ ॥
ਸਾਲ ਭਏ ਤਿਨ ਪੰਚ ਹਜਾਰ, ਦੁਹੂੰ ਲਰਤੇ ਨਹਿ ਬਾਂਹ ਟਲੀ ਹੈ ॥
ਦੈਤਨ ਰੀਝ ਕਹਿਓ ਬਰ ਮਾਂਗ, ਕਹਿਓ ਹਰਿ ਸੀਸਨ ਦੇਹ ਭਲੀ ਹੈ ॥
ਧਾਰਿ ਉਰੂ ਪਰਿ ਚੱਕ੍ਰ ਸੌ ਕਾਟ ਕੈ, ਜੋਤਿ ਲੈ ਆਪਨੈ ਅੰਗ ਮਲੀ ਹੈ ॥੧੧॥
ਸੋਰਠਾ ॥ ਦੇਵਨ ਥਾਪਿਓ ਰਾਜ, ਮਧੁ ਕੈਟਭ ਕੌ ਮਾਰਿ ਕੈ ॥
ਦੀਨੋ ਸਕਲ ਸਮਾਜ, ਬੈਕੁੰਠ ਗਾਮੀ ਹਰਿ ਭਏ ॥੧੨॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਾਰਕੰਡੇ ਪੁਰਾਨੇ, ਸ੍ਰੀ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਉਕਤਿ ਬਿਲਾਸ,
ਮਧ ਕੈਟਭ ਬਧਹਿ, ਪ੍ਰਥਮ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ☬

ਪੁਨਹਾ ॥ ਬਹੁਰਿ ਭਇਓ ਮਹਖਾਸੁਰ, ਤਿਨ ਤੋ ਕਿਆ ਕੀਆ ॥
ਭੁਜਾ ਜੋਰ ਕਰਿ ਜੁੱਧੁ, ਜੀਤ ਸਭ ਜਗੁ ਲੀਆ ॥ ਸੁਰ ਸਮੂਹ ਸੰਘਾਰੇ,
ਰਣਹਿ ਪਚਾਰਕੈ ॥ ਟੂਕ ਟੂਕ ਕਰ ਡਾਰੇ, ਆਯੁਧ ਧਾਰ ਕੈ ॥੧੩॥
ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਜੁਧ ਕਰਯੋ ਮਹਿਖਾਸੁਰ ਦਾਨਵ, ਮਾਰਿ ਸਭੈ ਸੁਰ ਸੈਨ ਗਿਰਾਇਓ ॥
ਕੈ ਕੈ ਦੁਟੂਕ ਦਏ ਅਰ ਖੇਤ, ਮਹਾਂ ਬਰਬੰਡ ਮਹਾਂ ਰਨ ਪਾਇਓ ॥
ਸ੍ਰੋਣਤ ਰੰਗ ਸਨਿਓ ਨਿਸਰਿਓ, ਜਸੁ ਇਆ ਛਬਿਕੋ ਮਨ ਮੈਂ ਇਹਿ ਆਇਓ ॥
ਮਾਰਿਕੈ ਛਤ੍ਰਨਿ ਕੁੰਡਕੈ ਛੇਤ੍ਰ ਮੈ, ਮਾਨਹੁ ਪੈਠਿ ਕੈ ਰਾਮ ਜੂ ਨ੍ਹਾਇਓ ॥੧੪॥
ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਲੈ ਮਹਖਾਸੁਰ ਅਸਤ੍ਰ ਸੁ ਸਸਤ੍ਰ, ਸਬੈ ਕਲਵਤ੍ਰ ਜਿਉ ਚੀਰ ਕੈ ਡਾਰੇ ॥
ਲੁੱਥ ਪੈ ਲੁੱਥ ਰਹੀ ਗੁਥ ਜੁੱਥ, ਗਿਰੇ ਗਿਰ ਸੇ ਰਥ ਸੇਂਧਵ ਭਾਰੇ ॥
ਗੂਦ ਸਨੇ ਸਿਤ, ਲੋਹੂ ਮੈ ਲਾਲ, ਕਰਾਲ ਪਰੇ ਰਨ ਮੈ ਗਜ ਕਾਰੇ ॥
ਜਿਉ ਦਰਜੀ ਜਮ, ਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਸੀਤਮੈ, ਬਾਗੇ ਅਨੇਕ ਕਤਾ ਕਰਿ ਡਾਰੇ ॥੧੫॥
ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਲੈ ਸੁਰ ਸੰਗ ਸਬੈ ਸੁਰਪਾਲ, ਸੁ ਕੋਪ ਕੈ ਸਤ੍ਰ ਕੀ ਸੈਨ ਪੈ ਧਾਏ ॥
ਦੈ ਮੁਖ ਢਾਰ ਲੀਏ ਕਰਵਾਰ, ਹਕਾਰ ਪਚਾਰ ਪ੍ਰਹਾਰ ਲਗਾਏ ॥

ਸ੍ਰੋਉਨ ਮੈ ਦੈਤ ਸੁਰੰਗ ਭਏ, ਕਬਿ ਨੇ ਮਨ ਭਾਉ, ਇਹੈ ਛਬਿ ਪਾਏ ॥
ਰਾਮ ਮਨੋ ਰਨ ਜੀਤ ਕੈ, ਭਾਲਕ ਦੈ ਸਿਰਪਾਉ ਸਬੈ, ਪਹਰਾਏ ॥੧੬॥
ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਘਾਇਲ ਘੂਮਤ ਹੈਂ ਰਨ ਮੈ, ਇਕ ਲੋਟਤ ਹੈ ਧਰਨੀ, ਬਿਲਲਾਤੇ ॥
ਦਉਰਤ ਬੀਚ ਕਬੰਧ ਫਿਰੈਂ, ਜਿੰਹ ਦੇਖਤ ਕਾਇਰ ਹੈਂ ਡਰਪਾਤੇ ॥
ਇਯੋ ਮਹਿਖਾਸੁਰ ਜੁੱਧੁ ਕੀਯੋ, ਤਬ ਜੰਬੁਕ ਗਿਰਝ ਭਏ ਰੰਗ ਰਾਤੇ ॥
ਸ੍ਰੋਨ ਪ੍ਰਵਾਹ ਮੈ ਪਾਂਇ ਪਸਾਰਕੇ, ਸੋਏ ਹੈਂ ਸੂਰ ਮਨੋ ਮਦ ਮਾਤੇ ॥੧੭॥
ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਜੁੱਧੁ ਕੀਓ ਮਹਖਾਸੁਰ ਦਾਨਵ, ਦੇਖਤ ਭਾਨ, ਚਲੈ ਨਹੀ ਪੰਥਾ ॥
ਸ੍ਰੋਨ ਸਮੂਹ ਚਲਿਓ ਲਖਿ ਕੈ, ਚਤੁਰਾਨਨ ਭੂਲਿ ਗਏ ਸਭ ਗ੍ਰੰਥਾ ॥
ਮਾਂਸ ਨਿਹਾਰ ਕੈ ਗ੍ਰਿਝ ਰੜੈਂ, ਚਟਸਾਰ ਪੜੈਂ, ਜਿਮੁ ਬਾਰਕ ਸੰਥਾ ॥
ਸਾਰਸੁਤੀ ਤਟ ਲੈ ਭਟ ਲੋਥ, ਸ੍ਰਿੰਗਾਲ ਕਿ ਸਿੱਧ ਬਨਾਵਤ ਕੰਥਾ ॥੧੮॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਅਗਨਤ ਮਾਰੇ ਗਨੈ ਕੋ, ਭਜੇ ਜੁ ਸੁਰ ਕਰਿ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਧਾਰਿ ਧਿਆਨ
ਮਨ ਸਿਵਾ ਕੋ, ਤਕੀ ਪੁਰੀ ਕੈਲਾਸ ॥੧੯॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਦੇਵਨ ਕੋ ਧਨ ਧਾਮ,
ਸਭ ਦੈਤਨ ਲੀਓ ਛਿਨਾਇ ਕੈ ॥ ਦਏ ਕਾਢ ਸੁਰਧਾਮ ਤੇ, ਬਸੇ ਸਿਵਪੁਰੀ ਜਾਇ ॥੨੦॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਿਤਕਿ ਦਿਵਸ ਬੀਤੇ ਤਹਾਂ, ਨਾਵਨ ਨਿਕਸੀ ਦੇਵ ॥
ਬਿਧ ਪੂਰਬ ਸਭ ਦੇਵਤਨ, ਕਰੀ ਦੇਵ ਕੀ ਸੇਵ ॥੨੧॥ ਰੇਖਤਾ ॥
ਕਰੀ ਹੈ ਹਕੀਕਤ, ਮਾਲੂਮ ਖੁਦ ਦੇਵੀ ਸੇਤੀ, ਲੀਆ ਮਹਖਾਸੁਰ, ਹਮਾਰਾ ਛੀਨ ਧਾਮ ਹੈ ॥
ਕੀਜੈ ਸੋਈ ਬਾਤ ਮਾਤ, ਤੁਮ ਕਉ ਸੁਹਾਤ, ਸਭ ਸੇਵਕਿ ਕਦੀਮ, ਤਕ ਆਏ ਤੇਰੀ ਸਾਮ ਹੈ ॥
ਦੀਜੈ ਬਾਜ ਦੇਸ ਹਮੈ, ਮੇਟੀਐ ਕਲੇਸ ਲੇਸ, ਕੀਜੀਏ ਅਭੇਸ ਉਨੈ, ਬਡੋ ਯਹ ਕਾਮ ਹੈ ॥
ਕੂਕਰ ਕੋ ਮਾਰਤ, ਨ ਕੋਊ ਨਾਮ ਲੈ ਕੈ ਤਾਂਹਿ, ਮਾਰਤ ਹੈ ਤਾ ਕੋ, ਲੈ ਕੈ ਖਾਵੰਦ ਕੋ ਨਾਮ ਹੈ ॥੨੨॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਏ ਚੰਡਕਾ, ਮਨ ਮੈ ਉਠੀ ਰਿਸਾਇ ॥
ਸਭ ਦੈਤਨ ਕੋ ਛੈ ਕਰਉਂ, ਬਸਉ ਸਿਵਪੁਰੀ ਜਾਇ ॥੨੩॥
ਦੈਤਨ ਕੇ ਬਧ ਕੋ ਜਬੈ, ਚੰਡੀ ਕੀਓ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥
ਸਿੰਘ ਸੰਖ ਅਉ ਅਸਤ੍ਰ ਸਭ, ਸਸਤ੍ਰ ਆਇਗੇ ਪਾਸ ॥੨੪॥
ਦੈਤ ਸੰਘਾਰਨ ਕੇ ਨਮਿਤ, ਕਾਲ ਜਨਮੁ ਇਹ ਲੀਨ ॥
ਸਿੰਘ ਚੰਡ ਬਾਹਨ ਭਇਓ, ਸਤ੍ਰਨ ਕਉ ਦੁਖੁ ਦੀਨ ॥੨੫॥
ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਦਾਰੁਨ ਦੀਰਘੁ ਦਿੱਗਜ ਸੇ, ਬਲ ਸਿੰਘਹਿ ਕੇ ਬਲ ਸਿੰਘ ਧਰੇ ਹੈ ॥

ਰੋਮ ਮਨੋ ਸਰ ਕਾਲਹਿ ਕੇ, ਜਨ ਪਾਹਨ ਪੀਤ ਪੈ ਬ੍ਰਿਛ ਹਰੇ ਹੈ ॥
ਮੇਰ ਕੇ ਮੱਧਿ ਮਨੋ ਜਮਨਾਲਰ, ਕੇਤਕੀ ਪੁੰਜ ਪੈ ਭ੍ਰਿੰਗ ਢਰੇ ਹੈ ॥
ਮਾਨੋ ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਿਥ ਲੈ ਕੈ ਕਮਾਨ, ਸੁ ਭੂਧਰ ਭੂਮ ਤੇ ਨਿਆਰੇ ਕਰੇ ਹੈ ॥੨੬॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਘੰਟਾ ਗਦਾ ਤ੍ਰਿਸੂਲ ਅਸ, ਸੰਖ ਸਰਾਸਨ ਬਾਨ ॥
ਚਕ੍ਰ ਬਕ੍ਰ ਕਰ ਮੈ ਲੀਏ, ਜਨ ਗ੍ਰੀਖਮ ਰਿਤ ਭਾਨ ॥੨੭॥
ਚੰਡ ਕੋਪ ਕਰਿ ਚੰਡਕਾ, ਏ ਆਯੁਧ ਕਰ ਲੀਨ ॥
ਨਿਕਟਿ ਬਿਕਟਿ ਪੁਰ ਦੈਤ ਕੇ, ਘੰਟਾ ਕੀ ਧੁਨ ਕੀਨ ॥੨੮॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਸੁਨਿ ਘੰਟਾ ਕੇਹਰਿ ਸਬਦਿ, ਅਸੁਰਨ ਅਸਿ ਰਨ ਲੀਨ ॥
ਚੜੇ ਕੋਪ ਕੈ ਜੂਥ ਹੁਇ, ਜਤਨ ਜੁੱਧੁ ਕੋ ਕੀਨ ॥੨੯॥
ਪੈਤਾਲੀਸ ਪਦਮ ਅਸੁਰ, ਸਜਿਯੋ ਕਟਕ ਚਤੁਰੰਗ ॥
ਕਛੁ ਬਾਏਂ ਕਛੁ ਦਾਹਨੇ, ਕਛੁ ਭਟ ਨ੍ਰਿਪ ਕੇ ਸੰਗ ॥੩੦॥
ਭਏ ਇਕੱਠੇ, ਦਲ ਪਦਮ ਦਸ, ਪੰਦ੍ਰਹ ਅਰੁ ਬੀਸ ॥
ਪੰਦ੍ਰਹ ਕੀਨੇ ਦਾਹਨੇ, ਦਸ ਬਾਏਂ ਸੰਗਿ ਬੀਸ ॥੩੧॥

ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਦਉਰ ਸਬੈ ਇਕ ਬਾਰ ਹੀ ਦੈਤ, ਸੁ ਆਏ ਹੈ ਚੰਡ ਕੇ ਸਾਮੁਹੇ ਕਾਰੇ ॥
ਲੈ ਕਰਿ ਬਾਨ ਕਮਾਨਨ ਤਾਨ, ਘਨੇ ਅਰੁ ਕੋਪ ਸੌ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥
ਚੰਡ ਸੰਭਾਰ ਤਬੈ ਕਰਵਾਰ, ਹਕਾਰ ਕੈ ਸਤ੍ਰ ਸਮੂਹ ਨਿਵਾਰੇ ॥
ਖਾਂਡਵ ਜਾਰਨ ਕੋ ਅਗਨੀ, ਤਿਹ ਪਾਰਥ ਨੇ ਜਨੁ ਮੇਘ ਬਿਡਾਰੇ ॥੩੨॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਦੈਤ ਕੋਪ ਇਕ ਸਾਮੁਹੇ, ਗਇਓ ਤੁਰੰਗਮ ਡਾਰਿ ॥
ਸਨਮੁਖ ਦੇਵੀ ਕੇ ਭਇਓ, ਸਲਭ ਦੀਪ ਅਨੁਹਾਰ ॥੩੩॥
ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਬੀਰ ਬਲੀ ਸਿਰਦਾਰ ਦੈਈਤ, ਸੁ ਕ੍ਰੋਧ ਕੈ ਮਿਯਾਨ ਤੇ ਖਗੁ ਨਿਕਾਰਿਓ ॥
ਏਕ ਦਇਓ ਤਨ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੈ, ਦੂਸਰ ਕੇਹਰਿ ਕੇ ਸਿਰਝਾਰਿਓ ॥
ਚੰਡ ਸੰਭਾਰ ਤਬੈ ਬਲੁਧਾਰ, ਲਇਓ ਗਹਿ ਨਾਰਿ ਧਰਾ ਪਰ ਮਾਰਿਓ ॥
ਜਿਉ ਧੁਬੀਆ, ਸਰਤਾ ਤਟ ਜਾਇਕੈ, ਲੈ ਪਟ ਕੋ, ਪਟ ਸਾਥ ਪਛਾਰਿਓ ॥੩੪॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਦੇਵੀ ਮਾਰਿਓ ਦੈਤ ਇਉ, ਲਰਿਓ ਜੁ ਸਨਮੁਖ ਆਇ ॥
ਪੁਨਿ ਸਤ੍ਰੁਨਿ ਕੀ ਸੈਨ ਮੈ, ਧਸੀ ਸੁ ਸੰਖੁ ਬਜਾਇ ॥੩੫॥
ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਲੈ ਕਰਿ ਚੰਡ ਕੁਵੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ, ਮਹਾਂ ਬਰਬੰਡ ਤਬੈ ਇਹ ਕੀਨੋ ॥

ਏਕ ਹੀ ਬਾਰ ਨਿਹਾਰ ਹਕਾਰ, ਸੁਧਾਰ ਬਿਦਾਰ ਸਭੈ ਦਲੁ ਦੀਨੋ ॥
ਦੈਤ ਘਨੇ, ਰਨ ਮਾਹਿ ਹਨੇ, ਲਖਿ ਸ੍ਰੋਨ ਸਨੇ, ਕਵਿ ਇਉ ਮਨ ਚੀਨੋ ॥
ਜਿਉ ਖਗਰਾਜ, ਬਡੋ ਅਹਿ ਰਾਜ, ਸਮਾਜ ਕੈ ਕਾਟ ਕਤਾ ਕਰਿ ਲੀਨੋ ॥੩੬॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਦੇਵੀ ਮਾਰੇ ਦੈਤ ਬਹੁ, ਪ੍ਰਬਲ ਨਿਬਲ ਸੇ ਕੀਨ ॥
ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰ ਕਰਿ ਕਰਨ ਮੈ, ਚਮੂੰ ਚਾਲ ਕਰਿ ਦੀਨ ॥੩੭॥
ਭਜੀ ਚਮੂੰ ਮਹਖਾਸੁਰੀ, ਤਕੀ ਸਰਨਿ ਨਿਜ ਈਸ ॥
ਧਾਇ ਜਾਇ ਤਿਨ ਇਉ ਕਹਿਓ, ਹਨਿਓ ਪਦਮ ਭਟ ਬੀਸ ॥੩੮॥
ਸੁਨ ਮਹਖਾਸੁਰ ਮੂੜ ਮਤ, ਮਨ ਮੈ ਉਠਿਓ ਰਿਸਾਇ ॥
ਆਗਿਆ ਦੀਨੀ ਸੈਨ ਕੋ, ਘੇਰੋ ਦੇਵੀ ਜਾਇ ॥੩੯॥
ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਭ ਸੈਨਹਿ, ਸੂਰ ਮਿਲੇ, ਇਕੁ ਮੰਤ੍ਰ ਕਰਿਓ ਹੈ ॥
ਜਾਇ ਪਰੈਂ ਚਹੂੰ ਓਰ ਤੇ ਧਾਇ ਕੈ, ਠਾਟ ਇਹੈ ਮਨ ਮੱਧਿ ਕਰਿਓ ਹੈ ॥
ਮਾਰ ਹੀ ਮਾਰ ਪੁਕਾਰ ਪਰੇ, ਅਸਿ ਲੈ ਕਰਿ ਮੈ, ਦਲੁ ਇਉ ਬਿਹਰਿਓ ਹੈ ॥
ਘੇਰਿ ਲਈ ਚਹੂੰ ਓਰ ਤੇ ਚੰਡ, ਸੁ ਚੰਦ ਮਨੋ ਪਰਵੇਖ ਪਰਿਓ ਹੈ ॥੪੦॥

ਸ੍ਵੈਯਾ ।। ਦੇਖਿ ਚਮੂੰ ਮਹਖਾਸੁਰ ਕੀ, ਕਰਿ ਚੰਡ ਕੁਵੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਧਰਿਓ ਹੈ ।।
ਦੱਛਨ ਬਾਮ ਚਲਾਇ ਘਨੇ ਸਰ, ਕੋਪ ਭਯਾਨਕ ਜੁੱਧੁ ਕਰਿਓ ਹੈ ।।
ਭੰਜਨ ਭੇ, ਅਰਿ ਕੇ ਤਨ ਤੇ, ਛੁਟ ਸ੍ਰਉਨ ਸਮੂਹ ਧਰਾਨ ਪਰਿਓ ਹੈ ।।
ਆਠਵੇਂ ਸਿੰਧੁ ਪਚਾਯੋ ਹੁਤੋ, ਮਨੋ ਯਾ ਰਨ ਮੈ, ਬਿਧਿਨੇ ਉਗਰਿਓ ਹੈ ।।੪੧।।

ਦੋਹਰਾ ।। ਕੋਪ ਭਈ ਅਰਿ ਦਲ ਬਿਖੈ, ਚੰਡੀ ਚਕ੍ਰ ਸੰਭਾਰ ।।
ਏਕ ਮਾਰਿ ਕੈ ਦ੍ਵੈ ਕੀਏ, ਦ੍ਵੈ ਤੇ ਕੀਨੇ ਚਾਰ ।।੪੨।।

ਸ੍ਵੈਯਾ ।। ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਕੋ ਜੁੱਧੁ ਕਰਿਓ ਸੁਨਿ ਕੈ, ਕਵਲਾਸ ਮੈ ਧਿਆਨ ਛੁਟਿਓ ਹਰਿ ਕਾ।।
ਪੁਨਿ ਚੰਡ ਸੰਭਾਰ ਉਭਾਰ ਗਦਾ, ਧੁਨਿ ਸੰਖ ਬਜਾਇ ਕਰਿਓ ਖਰਕਾ ।।
ਸਿਰ ਸਤ੍ਰਨਿ ਕੇ ਪਰ ਚਕ੍ਰ ਪਰਿਓ, ਛੁਟ ਐਸੇ ਬਹਿਓ, ਕਰਿਕੇ ਬਰਕਾ ।।
ਜਨੁ ਖੇਲਨ ਕੋ ਸਰਤਾ ਤਟ ਜਾਇ, ਚਲਾਵਤ ਹੈਂ ਛਿਛਲੀ ਲਰਕਾ ।।੪੩।।

ਦੋਹਰਾ ।। ਦੇਖ ਚਮੂੰ ਮਹਿਖਾਸੁਰੀ, ਦੇਵੀ ਬਲਹਿ ਸੰਭਾਰਿ ।।
ਕਛੁ ਸਿੰਘਹਿ ਕਛੁ ਚਕ੍ਰ ਸੌਂ, ਡਾਰੇ ਸਭੈ ਸੰਘਾਰਿ ।।੪੪।।
ਇਕ ਭਾਜੇ, ਨ੍ਰਿਪ ਪੈ ਗਏ, ਕਹਿਓ ਹਤੀ ਸਭ ਸੈਨ ।।

ਇਉ ਸੁਨਿ ਕੈ ਕੋਪਿਓ ਅਸੁਰ, ਚੜਿ ਆਇਓ ਰਨ ਐਨ ।।੪੫।।
ਸ੍ਵੈਯਾ ।। ਝੂਝ ਪਰੀ ਸਭ ਸੈਨ ਲਖੀ ਜਬ, ਤੌ ਮਹਖਾਸੁਰ ਖੱਗੁ ਸੰਭਾਰਿਓ ।।
ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੇ ਸਾਮੁਹਿ ਜਾਇ, ਭਇਆਨਕ ਭਾਲਕ ਜਿਉ ਭਭਕਾਰਿਓ ।।
ਮੁਗਦਰੁ ਲੈ ਅਪਨੇ ਕਰਿ ਚੰਡ, ਸੁ ਕੈ ਬਰਿ ਤਾਂ ਤਨ ਊਪਰ ਡਾਰਿਓ ।।
ਜਿਉ ਹਨੂਮਾਨ, ਉਖਾਰ ਪਹਾਰ ਕੋ, ਰਾਵਨ ਕੇ ਉਰ ਭੀਤਰ ਮਾਰਿਓ ।।੪੬।।
ਫੇਰ ਸਰਾਸਨ ਕੋ ਗਹਿਕੈ ਕਰ, ਬੀਰ ਹਨੇ, ਤਿਨ ਪਾਨ ਨ ਮੰਗੇ ।।
ਘਾਇਲ ਘੂਮ ਪਰੇ ਰਨ ਮਾਂਹਿ, ਕਰਾਹਤ ਹੈਂ ਗਿਰ ਸੇ ਗਜਲੰਗੇ ।।
ਸੂਰਨ ਕੇ ਤਨ ਕਉਚਨ ਸਾਥਿ ਪਰੇ ਧਰ, ਭਾਉ ਉਠੇ ਤਹ ਚੰਗੇ ।।
ਜਾਨੋ ਦਵਾ ਬਨ ਮਾਂਝ ਲਗੇ, ਤਹ ਕੀਟਨ ਭੱਛ ਕੌ ਦਉਰੇ ਭੁਜੰਗੇ ।।੪੭।।
ਸ੍ਵੈਯਾ ।। ਕੋਪ ਭਰੀ ਰਨ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ, ਸੁ ਪ੍ਰੇਰ ਕੇ ਸਿੰਘ, ਧਸੀ ਰਨ ਮੈ ।।
ਕਰਵਾਰ ਲੈ ਲਾਲ ਕੀਏ ਅਰਿ ਖੇਤ, ਲਗੀ ਬੜਵਾਨਲ ਜਿਉ ਬਨ ਮੈ ।।
ਤਬ ਘੇਰਿ ਲਈ ਚਹੂੰ ਓਰ ਤੇ ਦੈਤਨ, ਇਉ ਉਪਮਾ ਉਪਜੀ ਮਨ ਮੈ ।।
ਮਨ ਤੇ ਤਨ ਤੇਜੁ ਚਲਿਓ ਜਗ ਮਾਤ ਕੋ, ਦਾਮਨ ਜਾਨੁ ਚਲੇ ਘਨ ਮੈ ।।੪੮।।

ਫੂਟ ਗਈ ਧ੍ਰਜਨੀ ਸਗਰੀ, ਅਸਿ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਜਬੈ ਕਰਿ ਲੀਨੋ ॥
ਦੈਤ ਮਰੈ ਨਹਿ, ਬੇਖ ਕਰੇ ਬਹੁ, ਤਉ ਬਰ ਬੰਡ ਮਹਾਂ ਬਲ ਕੀਨੋ ॥
ਚਕ੍ਰ ਚਲਾਇ ਦਇਓ ਕਰਿ ਤੇ, ਸਿਰ ਸਤ੍ਰੁ ਕੋ ਮਾਰ ਜੁਦਾ ਕਰਿ ਦੀਨੋ ॥
ਸ੍ਰਉਨਤ ਧਾਰ ਚਲੀ ਨਭ ਕੋ, ਜਨੁ ਸੂਰ ਕੋ ਰਾਮ ਜਲਾਂਜਲ ਦੀਨੋ ॥੪੯॥
ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਸਬ ਸੂਰ ਸੰਘਾਰ ਦਏ ਤਿਹ ਖੇਤ, ਮਹਾਂ ਬਰਬੰਡ ਪਰਾਕ੍ਰਮ ਕੈ ॥
ਤਹ ਸ੍ਰਉਨਤ ਸਿੰਧ ਭਇਓ ਧਰਨੀ ਪਰਿ, ਪੁੰਜ ਗਿਰੇ ਅਸਿ ਕੈ ਧਮ ਕੈ ॥
ਜਗ ਮਾਤ ਪ੍ਰਤਾਪ, ਹਨੇ ਸੁਰ ਤਾਪ, ਸੁ ਦਾਨਵ ਸੈਨ ਗਈ ਜਮ ਕੈ ॥
ਬਹੁਰੌ ਅਰਿ ਸਿੰਧੁਰ ਕੇ ਦਲ ਪੈਠ ਕੈ, ਦਾਮਨ ਜਿਉ ਦੁਰਗਾ ਦਮ ਕੈ ॥੫੦॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਬ ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਾਰਿਓ, ਸਬ ਦੈਤਨ ਕੋ ਰਾਜ ॥ ਤਬ ਕਾਇਰ ਭਾਜੇ ਸਬੈ, ਛਾਡਿਓ ਸਕਲ ਸਮਾਜ ॥੫੧॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਮਹਾਬੀਰ ਕਹਰੀ, ਦੁਪਹਰੀ ਕੋ ਭਾਨ ਮਾਨੋ, ਦੇਵਨ ਕੇ ਕਾਜ, ਦੇਵੀ ਡਾਰਿਓ ਦੈਤ ਮਾਰਿ ਕੈ ॥ ਅਉਰ ਦਲੁ ਭਾਜਿਓ, ਜੈਸੇ ਪਉਨ ਹੂੰ ਤੇ ਭਾਜੇ ਮੇਘ, ਇੰਦ੍ਰ ਦੀਨੋ ਰਾਜ, ਬਲੁ ਆਪਨੋ ਸੋ ਧਾਰਿਕੈ ॥
ਦੇਸ ਦੇਸ ਕੇ ਨਰੇਸ, ਡਾਰੇ ਹੈ ਸੁਰੇਸ ਪਾਂਇ, ਕੀਨੋ ਅਭਖੇਕ, ਸੁਰ ਮੰਡਲ ਬਿਚਾਰਿ ਕੈ ॥

ਈਹਾਂ ਭਈ ਗੁਪਤਿ, ਪ੍ਰਗਟਿ ਜਾਇ ਤਹਾਂ ਭਈ, ਜਹਾਂ ਬੈਠੇ ਹਰਿ, ਹਰਿ ਅੰਬਰਿ ਕੋ ਡਾਰਿਕੈ ।।੫੨।। ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਾਰਕੰਡੇ ਪੁਰਾਨੇ, ਸ੍ਰੀ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ, ਉਕਤਿ ਬਿਲਾਸ ਮਹਖਾਸੁਰ ਬਧਹਿ ਨਾਮ, ਦੁਤੀਆ ਧਿਆਇ ।।੨।। ☬

ਦੋਹਰਾ ।। ਲੋਪ ਚੰਡਕਾ ਹੋਇ ਗਈ, ਸੁਰਪਤਿ ਕੌ ਦੇ ਰਾਜ ।।
ਦਾਨਵ ਮਾਰ ਅਭੇਖ ਕਰਿ, ਕੀਨੇ ਸੰਤਨ ਕਾਜ ।।੫੩।।

ਸ੍ਵੈਯਾ ।। ਯਾਂਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨਿ ਭਏ ਹੈ ਮਹਾਂ ਮੁਨਿ, ਦੇਵਨ ਕੇ ਤਪ ਮੈ ਸੁਖ ਪਾਵੈਂ ।।
ਜੱਗ੍ਯ ਕਰੈਂ, ਇਕ ਬੇਦ ਰਰੈਂ, ਭਵ ਤਾਪ ਹਰੈ, ਮਿਲਿ ਧਿਆਨਹਿ ਲਾਵੈਂ ।।
ਝਾਲਰ ਤਾਲ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਉਪੰਗ, ਰਬਾਬ ਲੀਏ ਸੁਰ ਸਾਜ ਮਿਲਾਵੈਂ ।।
ਕਿੰਨਰ ਗੰਧ੍ਰਬ ਗਾਨ ਕਰੈਂ, ਗਨਿ ਜੱਛ ਅਪੱਛਰ ਨਿਰਤ ਦਿਖਾਵੈਂ ।।੫੪।।
ਸੰਖਨ ਕੀ ਧੁਨ ਘੰਟਨਿ ਕੀ ਕਰਿ, ਫੂਲਨ ਕੀ ਬਰਖਾ ਬਰਖਾਵੈਂ ।।
ਆਰਤੀ ਕੋਟ ਕਰੈਂ ਸੁਰ ਸੁੰਦਰ, ਪੇਖ ਪੁਰੰਦਰ ਕੇ ਬਲਿ ਜਾਵੈਂ ।।
ਦਾਨਤ ਦੱਛਨ ਦੈਕੈ ਪ੍ਰਦੱਛਨ, ਭਾਲ ਮੈ ਕੁੰਕਮ ਅੱਛਤ ਲਾਵੈਂ ।।
ਹੋਤ ਕੁਲਾਹਲ ਦੇਵਪੁਰੀ, ਮਿਲਿ ਦੇਵਨ ਕੇ ਕੁਲਿ ਮੰਗਲਿ ਗਾਵੈਂ ।।੫੫।।

ਦੋਹਰਾ ॥ ਐਸੇ ਚੰਡ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇ, ਦੇਵਨ ਬਢਿਓ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥
ਤੀਨ ਲੋਕ ਜੈ ਜੈ ਕਰੈਂ, ਰਰੈ ਨਾਮ ਸਤਿ ਜਾਪ ॥੫੬॥
ਇਸੀ ਭਾਂਤਿ ਸੋ ਦੇਵਤਨ, ਰਾਜ ਕੀਯੋ ਸੁਖੁ ਮਾਨ ॥
ਬਹੁਰ ਸੁੰਭ ਨੈਸੁੰਭ ਦੁਇ, ਦੈਤ ਬਡੇ ਬਲਿਵਾਨ ॥੫੭॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਕੇ ਰਾਜ ਹਿਤ, ਚੜਿ ਧਾਏ ਨ੍ਰਿਪ ਸੁੰਭ ॥
ਸੈਨਾ ਚਤੁਰੰਗਨਿ ਰਚੀ, ਪਾਇਕ ਰਥ ਹੈ ਕੁੰਭ ॥੫੮॥
ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਬਾਜਤ ਡੰਕ ਪਰੀ ਧੁਨ ਕਾਨ, ਸੁ ਸੰਕ ਪੁਰੰਦਰ ਮੂੰਦਤ ਪਉਰੈ ॥
ਸੂਰ ਮੈ ਨਾਹਿ ਰਹੀ ਦੁਤ ਦੇਖਿ ਕੈ, ਜੁੱਧ ਕੋ ਦੈਤ ਭਏ ਇਕ ਠਉਰੈ ॥
ਕਾਂਪ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਉਠੇ ਸਿਗਰੇ, ਬਹੁ ਭਾਰ ਭਈ ਧਰਨੀ ਗਤਿ ਅਉਰੈ ॥
ਮੇਰੁ ਹਲਿਓ ਦਹਲਿਓ ਸੁਰਲੋਕ, ਜਬੈ ਦਲ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਕੇ ਦਉਰੈ ॥੫੯॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਦੇਵ ਸਭੈ ਮਿਲਿ ਕੈ ਤਬੈ, ਗਏ ਸਕ੍ਰ ਪਹਿ ਧਾਇ ॥
ਕਹਿਓ ਦੈਤ ਆਏ ਪ੍ਰਬਲ, ਕੀਜੈ ਕਹਾ ਉਪਾਇ ॥੬੦॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸੁਨਿ ਕੋਪਿਓ ਸੁਰਪਾਲ ਤਬ, ਕੀਨੋ ਜੁੱਧ ਉਪਾਇ ॥

ਸੇਖ ਦੇਵਗਨ ਜੇ ਹੁਤੇ, ਤੇ ਸਭ ਲੀਏ ਬੁਲਾਇ ॥੬੧॥

ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਭੂੰਮ ਕੋ ਭਾਰ ਉਤਾਰਨ ਕੌ, ਜਗਦੀਸ ਬਿਚਾਰ ਕੈ ਜੁਧੁ ਠਟਾ ॥
ਗਰਜੈ ਮਦ ਮੱਤ ਕਰੀ ਬਦਰਾ, ਬਗ ਪੰਤ ਲਸੈ ਜਨ ਦੰਤ ਗਟਾ ॥
ਪਹਰੇ ਤਨ ਤ੍ਰਾਨ ਫਿਰੈਂ ਤਹ ਬੀਰ, ਲੀਏ ਬਰਛੀ ਕਰਿ ਬਿੱਜੁ ਛਟਾ ॥
ਦਲ ਦੈਤਨ ਕੋ ਅਰਿ ਦੇਵਨ ਪੈ, ਉਮਡਿਓ ਮਾਨੋ ਘੋਰ ਘਮੰਡ ਘਟਾ ॥੬੨॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਗਲ ਦੈਤ ਇਕਠੇ ਭਏ, ਕਰਿਯੋ ਜੁੱਧ ਕੋ ਸਾਜ ॥
ਅਮਰ ਪੁਰੀ ਮਹਿ ਜਾਇ ਕੈ, ਘੇਰਿ ਲੀਓ ਸੁਰਰਾਜ ॥੬੩॥

ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਖੋਲਿ ਕੈ ਦੁਆਰ ਕਿਵਾਰ ਸਭੈ, ਨਿਕਸੀ ਅਸੁਰਾਰ ਕੀ ਸੈਨ ਚਲੀ ॥
ਰਨ ਮੈ ਤਬ ਆਨਿ ਇਕੱਤ੍ਰ ਭਏ, ਲਖਿ ਸੱਤ੍ਰ ਕੀ ਪੱਤ੍ਰ ਜਿਉ ਸੈਨ ਹਲੀ ॥
ਦ੍ਰੂਮ ਦੀਰਘ ਜਿਉ ਗਜ ਬਾਜ ਹਲੇ, ਰਥ ਪਾਇਕ ਜਿਉ ਫਲ ਫੂਲ ਕਲੀ ॥
ਦਲ ਸੁੰਭ ਕੋ ਮੇਘ ਬਿਡਾਰਨ ਕੋ, ਨਿਕਸਿਓ ਮਘਵਾ ਮਾਨੋ ਪਉਨ ਬਲੀ ॥੬੪॥
ਇਤ ਕੋਪ ਪੁਰੰਦਰ ਦੇਵ ਚੜੇ, ਉਤ ਜੁੱਧ ਕੋ ਸੁੰਭ ਚੜੇ ਰਨ ਮੈ ॥
ਕਰ ਬਾਨ ਕਮਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਗਦਾ, ਪਹਿਰੇ ਤਨ ਤ੍ਰਾਨ ਤਬੈ ਤਨ ਮੈ ॥

ਤਬ ਮਾਰ ਮਚੀ ਦੁਹੂੰ ਓਰਨ ਤੇ, ਨ ਰਹਿਓ ਭ੍ਰਮ ਸੂਰਨ ਕੇ ਮਨ ਮੈ ।।
ਬਹੁ ਜੰਬੁਕ ਗ੍ਰਿੱਝ ਚਲੇ ਸੁਨਿ ਕੈ, ਅਤਿ ਮੋਦ ਬਢਿਓ ਸਿਵ ਕੇ ਗਨ ਮੈ ।।੬੫।।
ਰਾਜ ਪੁਰੰਦਰ ਕੋਪ ਕੀਓ ਇਤ, ਜੁੱਧ ਕੋ ਦੈਤ ਜੁਰੇ ਉਤ ਕੈਸੇ ।।
ਸਿਆਮ ਘਟਾ ਘੁਮਰੀ ਘਨ ਘੋਰ ਕੈ, ਘੇਰਿ ਲੀਓ ਹਰਿ ਕੋ ਰਵਿ ਤੈਸੇ ।।
ਸਕ੍ਰ ਕਮਾਨ ਕੇ ਬਾਨ ਲਗੇ, ਸਰ ਫੋਕ ਲਸੈਂ ਅਰਿ ਕੇ ਉਰ ਐਸੇ ।।
ਮਾਨੋ ਪਹਾਰ ਕਰਾਰ ਮੈ, ਚੋਂਚ ਪਸਾਰ ਰਹੇ ਸਿਸੁ ਸਾਰਕ ਜੈਸੇ ।।੬੬।।
ਸ੍ਵੈਯਾ ।। ਬਾਨ ਲਗੇ ਲਖ ਸੁੰਭ ਦਈਤ, ਧਸੇ ਰਨ ਲੈ ਕਰਵਾਰਨ ਕੋ ।।
ਰੰਗ ਭੂਮ ਮੈ ਸਤ੍ਰ ਗਿਰਾਇ ਦਏ, ਬਹੁ ਸ੍ਰਉਨ ਬਹਿਓ ਅਸੁਰਾਰਨ ਕੋ ।।
ਪ੍ਰਗਟੇ ਗਨ ਜੰਬੁਕ ਗ੍ਰਿੱਝ ਪਿਸਾਚ, ਸੁ ਯੌ ਰਨ ਭਾਂਤਿ ਪੁਕਾਰਨ ਕੋ ।।
ਸੁ ਮਨੋ ਭਟ ਸਾਰਸੁਤੀ ਤਟ ਨ੍ਹਾਤ ਹੈਂ, ਪੂਰਬ ਪਾਪ ਉਤਾਰਨ ਕੋ ।।੬੭।।
ਜੁੱਧ ਨਿਸੁੰਭ ਭਇਆਨ ਰਚਿਓ, ਅਸ ਆਗੇ ਨ ਦਾਨਵ ਕਾਹੂ ਕਰਿਓ ਹੈ ।।
ਲੋਥਨ ਊਪਰਿ ਲੋਥ ਪਰੀ, ਤਹ ਗੀਧ ਸ੍ਰਿੰਗਾਲਨਿ ਮਾਂਸੁ ਚਰਿਓ ਹੈ ।।
ਗੂੰਦ ਬਹੈ ਸਿਰ ਕੇਸਨ ਤੇ, ਸਿਤ ਪੁੰਜ ਪ੍ਰਵਾਹ ਧਰਾਨ ਪਰਿਓ ਹੈ ।।

ਮਾਨਹੁ ਜਟਾਂ ਧਰ ਕੀ ਜਟ ਤੇ, ਜਨੁ ਰੋਸ ਕੈ ਗੰਗ ਕੋ ਨੀਰ ਢਰਿਓ ਹੈ ।।੬੮।।
ਬਾਰ ਸਿਵਾਰ ਭਏ ਤਿਹ ਠਉਰ, ਸੁ ਫੇਨ ਜਿਉ ਛੱਤ੍ਰ ਫਿਰੇ ਤਰਤਾ ।।
ਕਰ ਅੰਗੁਲਕਾ ਸਫਰੀ ਤਲਫੈਂ, ਭੁਜ ਕਾਟ ਭੁਜੰਗ ਕਰੇ ਕਰਤਾ ।।
ਹਯ ਨਕ੍ਰ ਧੁਜਾ ਦ੍ਰੁਮ ਸ੍ਰਉਣਤ ਨੀਰ ਮੈਂ, ਚਕ੍ਰ ਜਿਉ ਚਕ੍ਰ ਫਿਰੈ ਗਰਤਾ ।।
ਤਬ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਦੁਹੂੰ ਮਿਲਿ ਦਾਨਵ, ਮਾਰ ਕਰੀ ਰਨ ਮੈ ਸਰਤਾ ।।੬੯।।
ਦੋਹਰਾ ।। ਸੁਰ ਹਾਰੇ ਜੀਤੇ ਅਸੁਰ, ਲੀਨੇ ਸਕਲ ਸਮਾਜ ।।
ਦੀਨੋ ਇੰਦ੍ਰ ਭਜਾਇ ਕੈ, ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਬਲ ਦਲ ਸਾਜ ।।੭੦।।
ਸ੍ਵੈਯਾ ।। ਛੀਨ ਭੰਡਾਰ ਲਇਓ ਹੈ ਕੁਬੇਰ ਤੇ, ਸੇਸਹੂੰ ਤੇ ਮਨਮਾਲ ਛਡਾਈ ।।
ਜੀਤ ਲੁਕੇਸ ਦਿਨੇਸ ਨਿਸੇਸ, ਗਨੇਸ ਜਲੇਸ ਦੀਓ ਹੈਂ ਭਜਾਈ ।।
ਲੋਕ ਕੀਏ ਤਿਨ ਤੀਨਹੁ ਆਪਨੇ, ਦੈਤ ਪਠੈ ਤਹ ਦੈ ਠਕੁਰਾਈ ।।
ਜਾਇ ਬਸੇ ਸੁਰ ਧਾਮ ਤੇਊ, ਤਿਨ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਕੀ ਫੇਰੀ ਦੁਹਾਈ ।।੭੧।।
ਦੋਹਰਾ ।। ਖੇਤ ਜੀਤ ਦੈਤਨ ਲੀਓ, ਗਏ ਦੇਵਤੇ ਭਾਜ ।।
ਇਹੈ ਬਿਚਾਰਿਓ ਮਨ ਬਿਖੈ, ਲੇਹ ਸਿਵਾ ਤੇ ਰਾਜ ।।੭੨।।

ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਦੇਵ ਸੁਰੇਸ ਦਿਨੇਸ ਨਿਸੇਸ, ਮਹੇਸ ਪੁਰੀ ਮਹਿ ਜਾਇ ਬਸੇ ਹੈਂ ॥
ਭੇਸ ਬੁਰੇ, ਤਹਾਂ ਜਾਇ ਦੁਰੇ, ਸਿਰ ਕੇਸ ਜੁਰੇ, ਰਨ ਤੇ ਜੁ ਤ੍ਰਸੇ ਹੈਂ ॥
ਹਾਲ ਬਿਹਾਲ, ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲ, ਸੰਭਾਲ ਨਹੀ, ਜਨੁ ਕਾਲ ਗ੍ਰਸੇ ਹੈਂ ॥
ਬਾਰ ਹੀ ਬਾਰ ਪੁਕਾਰ ਕਰੀ, ਅਤਿ ਆਰਤਵੰਤ, ਦਰੀਨ ਧਸੇ ਹੈਂ ॥੭੩॥
ਕਾਨ ਸੁਨੀ ਧੁਨਿ ਦੇਵਨ ਕੀ, ਸਬ ਦਾਨਵ ਮਾਰਨ ਕੋ ਪ੍ਰਨ ਕੀਨੋ ॥
ਹੁਇ ਕੈ ਪ੍ਰਤੱਛ ਮਹਾਂ ਬਰ ਚੰਡ, ਸੁ ਕ੍ਰੁੱਧ ਹ੍ਵੈ, ਜੁੱਧ ਬਿਖੈ ਮਨ ਦੀਨੋ ॥
ਭਾਲ ਕੋ ਫੋਰ ਕੈ ਕਾਲੀ ਭਈ, ਲਖਿ ਤਾ ਛਬਿ ਕੋ ਕਬਿ ਕੋ ਮਨ ਭੀਨੋ ॥
ਦੈਤ ਸਮੂਹਿ ਬਿਨਾਸਨ ਕੋ, ਜਮ ਰਾਜ ਤੇ ਮ੍ਰਿਤ ਮਨੋ ਭਵ ਲੀਨੋ ॥੭੪॥
ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਪਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਧਰੇ ਬਲਵਾਨ, ਸੁ ਕੋਪ ਕੈ ਬਿੱਜੁਲ ਜਿਉ ਗਰਜੀ ਹੈ ॥
ਮੇਰ ਸਮੇਤ ਹਲੇ ਗਰੂਏ ਗਿਰ, ਸੇਸ ਕੇ ਸੀਸ ਧਰਾ ਲਰਜੀ ਹੈ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਧਨੇਸ ਦਿਨੇਸ ਡਰਿਓ, ਸੁਨਿ ਕੈ ਹਰਿ ਕੀ ਛਤੀਆ ਤਰਜੀ ਹੈ ॥
ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਅਖੰਡ ਲੀਏ ਕਰ, ਕਾਲ ਕਾ ਕਾਲ ਹੀ ਜਿਉ ਅਰਜੀ ਹੈ ॥੭੫॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਨਿਰਖ ਚੰਡਕਾ ਤਾਸ ਕੋ, ਤਬੈ ਬਚਨ ਇਹ ਕੀਨ ॥

ਹੇ ਪੁਤ੍ਰੀ ਤੂੰ ਕਾਲਕਾ, ਹੋਹੁ ਜੁ ਮੁਝ ਮੈ ਲੀਨ ।।੭੬।। ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਯਹ ਚੰਡ ਕੋ, ਤਾਮਹਿ ਗਈ ਸਮਾਇ ।। ਜਿਉ ਗੰਗਾ ਕੀ ਧਾਰ ਮੈ, ਜਮਨਾ ਪੈਠੀ ਧਾਇ ।।੭੭।।

ਸ੍ਵੈਯਾ ।। ਬੈਠ ਤਬੈ ਗਿਰਜਾ ਅਰ ਦੇਵਨ, ਬੁੱਧਿ ਇਹੈ ਮਨ ਮੱਧਿ ਬਿਚਾਰੀ ।। ਜੁਧ ਕੀਏ ਬਿਨੁ ਫੇਰ ਫਿਰੈ ਨਹਿ, ਭੂਮ ਸਭੈ ਅਪਨੀ ਅਵਧਾਰੀ ।। ਇੰਦ੍ਰ ਕਹਿਓ ਅਬ ਢੀਲ ਬਨੇ ਨਹਿ, ਮਾਤ ਸੁਨੋ ਯਹ ਬਾਤ ਹਮਾਰੀ ।। ਦੈਤਨ ਕੇ ਬਧ ਕਾਜ ਚਲੀ ਰਣ, ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਭੁਜੰਗਨਿ ਕਾਰੀ ।।੭੮।।

ਸ੍ਵੈਯਾ ।। ਕੰਚਨ ਸੋਂ ਤਨ, ਖੰਜਨ ਸੇ ਦ੍ਰਿਗ, ਕੰਜਨ ਕੀ ਸੁਖਮਾ ਸਕੁਚੀ ਹੈ ।। ਲੈ ਕਰਤਾਰ ਸੁਧਾ ਕਰ ਮੈ, ਮਧ ਮੂਰਤ ਸੀ ਅੰਗ ਅੰਗ ਰਚੀ ਹੈ ।। ਆਨਨ ਕੀ ਸਰ ਕੋ ਸਸ ਨਾਹਿਨ, ਅਉਰ ਕਛੂ ਉਪਮਾ ਨ ਬਚੀ ਹੈ ।। ਸ੍ਰਿੰਗ ਸੁਮੇਰ ਕੇ ਚੰਡ ਬਿਰਾਜਤ, ਮਾਨੋ ਸਿੰਘਾਸਨ ਬੈਠੀ ਸਚੀ ਹੈ ।।੭੯।।

ਦੋਹਰਾ ।। ਐਸੇ ਸ੍ਰਿੰਗ ਸੁਮੇਰ ਕੇ, ਸੋਭਤ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ।। ਚੰਦ੍ਰਹਾਸ ਕਰਿ ਬਰ ਧਰੇ, ਜਨ ਜਮ ਲੀਨਿ ਦੰਡ ।।੮੦।। ਕਿਸੀ ਕਾਜ ਕੋ ਦੈਤ ਇਕੁ, ਆਇਓ ਹੈ ਤਿਹ ਠਾਂਇ ।। ਨਿਰਖ ਰੂਪ ਬਰਚੰਡ ਕੋ, ਗਿਰਿਓ ਮੂਰਛਾ ਖਾਇ ।।੮੧।। ਉਠਿ ਸੰਭਾਰਿ, ਕਰਿ ਜੋਰ ਕੈ,

ਕਹੀ ਚੰਡ ਸੋ ਬਾਤ ॥ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਸੁੰਭ ਕੋ ਭ੍ਰਾਤ ਹੌਂ, ਕਹਯੋ ਬਚਨ ਸੁਕਚਾਤ ॥੯੨॥
ਤੀਨ ਲੋਕ ਜਿਨ ਬਸਿ ਕੀਏ, ਅਤਿ ਬਲ ਭੁਜਾ ਅਖੰਡ ॥ ਐਸੋ ਭੂਪਤਿ ਸੁੰਭ ਹੈ,
ਤਾਹਿ ਬਰੋ ਬਰਿ ਚੰਡ ॥੯੩॥ ਸੁਨਿ ਰਾਕਸ ਕੀ ਬਾਤ ਕੋ, ਦੇਵੀ ਉੱਤਰ ਦੀਨ ॥
ਜੁੱਧ ਕਰੈ ਬਿਨ, ਨਹਿ ਬਰੋਂ, ਸੁਨਹੁ ਦੈਤ ਮਤ ਹੀਨ ॥੯੪॥ ਦੋਹਰਾ ॥
ਇਹ ਸੁਨ ਦਾਨਵ ਚਪਲ ਗਤਿ, ਗਇਓ ਸੁੰਭ ਕੇ ਪਾਸ ॥ ਪਰ ਪਾਂਇਨ, ਕਰ ਜੋਰ ਕੈ,
ਕਰੀ ਏਕ ਅਰਦਾਸ ॥੯੫॥ ਅਉਰ ਰਤਨ ਨ੍ਰਿਪ ਧਾਮ ਤੁਅ, ਤ੍ਰਿਆ ਰਤਨ ਤੇ ਹੀਨ ॥
ਬਧੂ ਏਕ ਬਨ ਮੈ ਬਸੈ, ਤਿਹ ਤੁਮ ਬਰੋ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥੯੬॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਸੁਨੀ ਮਨੋਹਰਿ ਬਾਤ,
ਨ੍ਰਿਪ ਬੂਝਿਓ ਪੁਨਿ ਤਾਂਹਿ ਕੋ ॥ ਮੋ ਸੋਂ ਕਹਿਯੈ ਭ੍ਰਾਤ, ਬਰਨਨ ਤਾਂਹਿ ਸਰੀਰ ਕੋ
॥੯੭॥ ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਹਰਿ ਸੋਂ ਮੁਖ ਹੈ, ਹਰਿਤੀ ਦੁਖ ਹੈ, ਅਲਿਕੈ ਹਰਿ ਹਾਰ,
ਪ੍ਰਭਾ ਹਰਨੀ ਹੈ ॥ ਲੋਚਨ ਹੈ ਹਰਿ ਸੇ ਸਰਸੇ, ਹਰਿਸੇ ਭਰੁਟੇ, ਹਰਿਸੀ ਬਰੁਨੀ ਹੈ ॥
ਕੇਹਰਿ ਸੌ ਕਰਹਾ ਚਲਬੋ, ਹਰਿ ਪੈ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿਨੀ ਤਰਨੀ ਹੈ ॥ ਹੈ ਕਰ ਮੈ ਹਰਿ,
ਪੈ ਹਰਿ ਸੋਂ, ਹਰਿ ਰੂਪ ਕੀਏ, ਹਰਿ ਕੀ ਧਰਨੀ ਹੈ ॥੯੮॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਮੀਨ ਮੁਰਝਾਨੇ,
ਕੰਜ ਖੰਜਨ ਖਿਸਾਨੇ, ਅਲਿ ਫਿਰਤ ਦਿਵਾਨੇ, ਬਨ ਡੋਲੈਂ ਜਿਤ ਤਿਤਹੀ ॥

ਕੀਰ ਅਉ ਕਪੋਤ ਬਿੰਬ, ਕੋਕਲਾ ਕਲਾਪੀ, ਬਨ ਲੂਟੇ ਫੂਟੇ ਫਿਰੈ, ਮਨ ਚੈਨ ਹੂੰ ਨ ਕਿਤਹੀ ॥ ਦਾਰਮ ਦਰਕ ਗਇਓ, ਪੇਖ ਦਸਨਨਿ ਪਾਂਤ, ਰੂਪ ਹੀ ਕੀ ਕ੍ਰਾਂਤ, ਜਗ ਫੈਲ ਰਹੀ ਸਿਤਹੀ ॥ ਐਸੀ ਗੁਨ ਸਾਗਰ, ਉਜਾਗਰ ਸੁ ਨਾਗਰ ਹੈ, ਲੀਨੋ ਮਨ ਮੇਰੋ ਹਰਿ, ਨੈਨ ਕੋਰ ਚਿਤ ਹੀ ॥੮੯॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਬਾਤ ਦੈਤ ਕੀ ਸੁੰਭ ਸੁਨਿ, ਬੋਲਿਓ ਕਛੁ ਮੁਸਕਾਤ ॥ ਚਤੁਰ ਦੂਤ ਕੋਊ ਭੇਜੀਏ, ਲਖਿ ਆਵੈ ਤਿਹ ਘਾਤ ॥੯੦॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਬਹੁਰਿ ਕਹੀ ਉਨ ਦੈਤ, ਅਬ ਕੀਜੈ ਏਕ ਬਿਚਾਰ ॥ ਜੋ ਲਾਇਕ ਭਟ ਸੈਨ ਮੈ, ਭੇਜਹੁ ਦੈ ਅਧਿਕਾਰ ॥੯੧॥ ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਬੈਠੋ ਹੁਤੋ ਨ੍ਰਿਪ ਮੱਧਿ ਸਭਾ, ਉਠਿ ਕੈ ਕਰਿ ਜੋਰਿ ਕਹਿਓ ਮਮ ਜਾਊਂ ॥ ਬਾਤਨ ਤੇ ਰਿਝਵਾਇ ਮਿਲਾਇ ਹੌ, ਨਾਤਰਿ ਕੇਸਨ ਤੇ ਗਹਿ ਲਿਆਊਂ ॥ ਕ੍ਰੱਧ ਕਰੈ ਤਬ ਜੁੱਧੁ ਕਰੌਂ, ਰਣ ਸ੍ਰਉਣਤ ਕੀ ਸਰਤਾਨ ਬਹਾਊਂ ॥ ਲੋਚਨ ਧੂਮ ਕਹੈ ਬਲ ਆਪਨੋ, ਸ੍ਵਾਸਨ ਸਾਥ ਪਹਾਰ ਉਡਾਊਂ ॥੯੨॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਉਠੇ ਬੀਰ ਕੋ ਦੇਖ ਕੈ, ਸੁੰਭ ਕਹੀ ਤੁਮ ਜਾਹੁ ॥ ਰੀਝੇ ਆਵੈ ਆਨੀਓ, ਖੀਝੇ ਜੁੱਧ ਕਰਾਹੁ ॥੯੩॥ ਤਹਾ ਧੂਮ੍ਰਲੋਚਨ ਚਲੇ, ਚਤੁਰੰਗਨ ਦਲੁ ਸਾਜ ॥ ਗਿਰ ਘੇਰਿਓ ਘਨ ਘਟਾ ਜਿਉ,

ਗਰਜ ਗਰਜ ਗਜਰਾਜ ॥੯੪॥ ਧੂਮ੍ਰ ਨੈਨ ਗਿਰ ਰਾਜ ਤਟ, ਊਚੇ ਕਹੀ ਪੁਕਾਰ ॥
ਕੈ ਬਰ ਸੁੰਭ ਨ੍ਰਿਪਾਲ ਕੋ, ਕੈ ਲਰ ਚੰਡ ਸੰਭਾਰ ॥੯੫॥ ਰਿਪ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਨੰਤ ਹੀ,
ਸਿੰਘ ਭਈ ਅਸਵਾਰ ॥ ਗਿਰ ਤੇ ਉਤਰੀ ਬੇਗ ਦੈ, ਕਰ ਆਯੁਧ ਸਭ ਧਾਰ ॥੯੬॥
ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਕੋਪ ਕੈ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਚੜੀ ਇਤ, ਕ੍ਰੱਧ ਕੈ ਧੂਮ੍ਰ ਚੜੈ ਉਤ ਸੈਨੀ ॥
ਬਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨਨ ਮਾਰ ਮਚੀ, ਤਬ ਦੇਵੀ ਲਈ ਬਰਛੀ ਕਰ ਪੈਨੀ ॥
ਦਉਰ ਦਈ ਅਰ ਕੇ ਮੁਖਿ ਮੈ, ਕਟਿ ਓਠ ਦਏ, ਜਿਮੁ ਲੋਹ ਕੌ ਛੈਨੀ ॥
ਦਾਂਤ ਗੰਗਾ, ਜਮੁਨਾ ਤਨ ਸਿਆਮ ਸੋ, ਲੋਹੂ ਬਹਿਓ ਤਿਹ ਮਾਹਿ ਤ੍ਰਿਬੈਨੀ ॥੯੭॥
ਘਾਉ ਲਗੈ ਰਿਸਕੈ ਦ੍ਰਿਗ ਧੂਮ੍ਰ, ਸੁ ਕੈ ਬਲਿ ਆਪਨੋ ਖੱਗੁ ਸੰਭਾਰਿਓ ॥
ਬੀਸ ਪਚੀਸਕ ਵਾਰ ਕਰੇ ਤਿਨ, ਕੇਹਰਿ ਕੋ ਪਗੁ ਨੈਕੁ ਨ ਹਾਰਿਓ ॥
ਧਾਇ ਗਦਾ ਗਹਿ ਫੇਰਿ ਕੈ ਫਉਜ ਕੋ, ਘਾਉ ਸਿਵਾ ਸਿਰ ਦੈਤ ਕੇ ਮਾਰਿਓ ॥
ਸ੍ਰਿੰਗ ਧਰਾ ਧਰ ਊਪਰਿ ਕੋ, ਜਨ ਕੋਪ ਪੁਰੰਦ੍ਰ ਨੈ ਬੱਜ੍ਰ ਪ੍ਰਹਾਰਿਓ ॥੯੮॥
ਲੋਚਨ ਧੂਮ ਉਠੇ ਕਿਲਕਾਰ, ਲਏ ਸੰਗ ਦੈਤਨ ਕੇ ਕੁਰਮਾ ॥
ਗਹਿ ਪਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਅਚਾਨਕ ਤਾਨ, ਲਗਾਈ ਹੈ ਕੇਹਰਿ ਕੇ ਉਰਮਾ ॥

ਹਰਿ ਚੰਡ ਲਇਓ ਬਰਿ ਕੈ ਕਰ ਤੇ, ਅਰੁ ਮੂੰਡ ਕਟਿਓ, ਅਸੁਰੰ ਪੁਰਮਾ ॥
ਮਾਨੋ ਆਂਧੀ ਬਹੇ, ਧਰਨੀ ਪਰ ਛੂਟ, ਖਜੂਰ ਤੇ ਟੂਟ ਪਰਿਓ ਖੁਰਮਾ ॥੯੯॥ ਦੋਹਰਾ ॥
ਧੂਮ੍ਰੈਨ ਜਬ ਮਾਰਿਓ, ਦੇਵੀ ਇਹ ਪਰਕਾਰ ॥ ਅਸੁਰ ਸੈਨ ਬਿਨ ਚੈਨ ਹੁਇ,
ਕੀਨੋ ਹਾਹਾਕਾਰ ॥੧੦੦॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਾਰਕੰਡੇ ਪੁਰਾਨੇ, ਸ੍ਰੀ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਉਕਤਿ ਬਿਲਾਸ,
ਧੂਮ੍ਰੈਨ ਬਧਹ ਨਾਮ, ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਧਿਆਇ ॥੩॥ ☬

ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਸੋਰੁ ਸੁਨਿਓ ਜਬ ਦੈਤਨ ਕੋ, ਤਬ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਤਚੀ ਅਖੀਆਂ ॥
ਹਰ ਧਿਆਨੁ ਛੁਟਿਓ, ਮੁਨਿ ਕੋ ਸੁਨਿ ਕੈ ਧੁਨਿ, ਟੂਟਿ ਖਗੇਸ ਗਈ ਪਖੀਆਂ ॥
ਦ੍ਰਿਗ ਜ੍ਵਾਲ ਬਢੀ ਬੜਵਾਨਲ ਜਿਉ, ਕਵਿ ਨੇ ਉਪਮਾ ਤਿਹ ਕੀ ਲਖੀਆਂ ॥
ਸਭੁ ਛਾਰ ਭਇਓ ਦਲੁ ਦਾਨਵ ਕੋ, ਜਿਮੁ ਘੂਮ ਹਲਾਹਲ ਕੀ ਮਖੀਆਂ ॥੧੦੧॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਅਉਰ ਸਕਲ ਸੈਨਾ ਜਰੀ, ਬਚਿਓ ਸੁ ਏਕੈ ਪ੍ਰੇਤ ॥ ਚੰਡ ਬਚਾਇਓ ਜਾਨਿਕੈ,
ਅਉਰਨ ਮਾਰਨ ਹੇਤ ॥੧੦੨॥ ਭਾਜ ਨਿਸਾਚਰ ਮੰਦ ਮਤ, ਕਹੀ ਸੁੰਭ ਪਹਿ ਜਾਇ ॥
ਧੂਮ੍ਰ ਨੈਨ ਸੈਨਾ ਸਹਿਤ, ਡਾਰਿਓ ਚੰਡ ਖਪਾਇ ॥੧੦੩॥ ਸਕਲ ਕਟੇ ਭਟ ਕਟਕ ਕੇ,
ਪਾਇਕ ਰਥ ਹੈ ਕੁੰਭ ॥ ਯੌ ਸੁਨਿ ਬਚਨ ਅਚਰਜ ਹ੍ਵੈ, ਕੋਪ ਕੀਓ ਨ੍ਰਿਪ ਸੁੰਭ ॥੧੦੪॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਚੰਡ ਮੁੰਡ ਦ੍ਵੈ ਦੈਤ ਤਬ, ਲੀਨਿ ਸੁੰਭ ਹਕਾਰ ॥ ਚਲਿ ਆਏ ਨ੍ਰਿਪ ਸਭਾ ਮਹਿ, ਕਰਿ ਲੀਨੇ ਅਸ ਢਾਰ ॥੧੦੫॥ ਅਭਬੰਦਨ ਦੋਨੋ ਕੀਓ, ਬੈਠਾਏ ਨ੍ਰਿਪ ਤੀਰ ॥ ਪਾਨ ਦਏ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਿਯੋ, ਤੁਮ ਦੋਨੋ ਮਮ ਬੀਰ ॥੧੦੬॥ ਨਿਜ ਕਟ ਕੋ ਫੈਂਟਾ ਦਇਓ, ਅਰੁ ਜਮਧਰ ਕਰਵਾਰ ॥ ਲਿਆਵਹੁ ਚੰਡੀ ਬਾਂਧ ਕੈ, ਨਾ ਤਰ ਡਾਰੋ ਮਾਰ ॥੧੦੭॥

ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਕੋਪ ਚੜੇ ਰਨ ਚੰਡ ਅਉ ਮੁੰਡ, ਸੁ ਲੈ ਚਤੁਰੰਗਨ ਸੈਨ ਭਲੀ ॥ ਤਬ ਸੇਸ ਕੇ ਸੀਸ ਧਰਾ ਲਰਜੀ, ਜਨ ਮਧਿ ਤਰੰਗਨਿ ਨਾਵ ਹਲੀ ॥ ਖੁਰ ਬਾਜਨ ਧੂਰ ਉਡੀ ਨਭਿ ਕੋ, ਕਵਿ ਕੇ ਮਨ ਤੇ ਉਪਮਾ ਨ ਟਲੀ ॥ ਭਵ ਭਾਰ ਅਪਾਰ ਨਿਵਾਰਨ ਕੌ, ਧਰਨੀ ਮਨੋ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਲੋਕ ਚਲੀ ॥੧੦੮॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਚੰਡ ਮੁੰਡ ਦੈਤਨ ਦੁਹੂੰ, ਸਬਲ ਪ੍ਰਬਲ ਦਲੁ ਲੀਨ ॥ ਨਿਕਟਿ ਜਾਇ ਗਿਰ ਘੇਰਿ ਕੈ, ਮਹਾਂ ਕੁਲਾਹਲ ਕੀਨ ॥੧੦੯॥

ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਜਬ ਕਾਨ ਸੁਨੀ ਧੁਨਿ ਦੈਤਨ ਕੀ, ਤਬ ਕੋਪੁ ਕੀਓ ਗਿਰਜਾ ਮਨ ਮੈ ॥ ਚੜ ਸਿੰਘ ਸੁ ਸੰਖ ਬਜਾਇ ਚਲੀ, ਸਭਿ ਆਯੁਧ ਧਾਰ ਤਬੈ ਤਨ ਮੈ ॥ ਗਿਰਤੇ ਉਤਰੀ ਦਲ ਬੈਰਨ ਕੇ ਪਰ, ਯੌ ਉਪਮਾ ਉਪਜੀ ਮਨ ਮੈ ॥

ਨਭ ਤੇ ਬਹਰੀ ਲਖ ਛੂਟ ਪਰੀ, ਜਨੁ ਕੂਕ ਕੁਲੰਗਨ ਕੇ ਗਨ ਮੈ ॥੧੧੦॥
ਚੰਡ ਕੁਵੰਡ ਤੇ ਬਾਨ ਛੁਟੇ, ਇਕ ਤੇ ਦਸ, ਸਉ ਤੇ ਸਹੰਸ, ਤਹ ਬਾਢੇ ॥
ਲੱਛਕ ਹੁਇ ਕਰਿ ਜਾਇ ਲਗੇ, ਤਨ ਦੈਤਨ ਮਾਂਝ ਰਹੇ ਗਡਿ ਗਾਢੇ ॥
ਕੋ ਕਵਿ ਤਾਂਹਿ ਸਰਾਹ ਕਰੈ, ਅਤਿਸੈ ਉਪਮਾ ਜੁ ਭਈ ਬਿਨੁ ਕਾਢੇ ॥
ਫਾਗਨ ਪਉਨ ਕੇ ਗਉਨ ਭਏ, ਜਨੁ ਪਾਤ ਬਿਹੀਨ ਰਹੇ ਤਰੁ ਠਾਢੇ ॥੧੧੧॥
ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਮੁੰਡ ਲਈ ਕਰਵਾਰ ਹਕਾਰ ਕੈ, ਕੇਹਰਿ ਕੇ ਅੰਗ ਅੰਗ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥
ਫੇਰ ਦਈ ਤਨ ਦਉਰ ਕੇ ਗਉਰ ਕੋ, ਘਾਇਲ ਕੈ ਨਿਕਸੀ ਅੰਗ ਧਾਰੇ ॥
ਸ੍ਰਉਨ ਭਰੀ ਥਹਰੈ ਕਰ ਦੈਤ ਕੇ, ਕੋ ਉਪਮਾ ਕਵਿ ਅਉਰ ਬਿਚਾਰੇ ॥
ਪਾਨ ਗੁਮਾਨ ਸੋ ਖਾਇ ਅਘਾਇ, ਮਨੋ ਜਮੁ ਆਪਨੀ ਜੀਭ ਨਿਹਾਰੇ ॥੧੧੨॥
ਘਾਉ ਕੈ ਦੈਤ ਚਲਿਓ ਜਬ ਹੀ, ਤਬ ਦੇਵੀ ਨਿਖੰਗ ਤੇ ਬਾਨ ਸੁ ਕਾਢੇ ॥
ਕਾਨ ਪ੍ਰਮਾਨ ਲਉ ਖੈਂਚ ਕਮਾਨ, ਚਲਾਵਤ ਏਕ, ਅਨੇਕ ਹੁਇ ਬਾਢੇ ॥
ਮੁੰਡ ਲੈ ਢਾਲ ਦਈ ਮੁਖ ਓਟ, ਧਸੇ ਤਿਹ ਮੱਧਿ, ਰਹੇ ਗਡਿ ਗਾਢੇ ॥
ਮਾਨਹੁ ਕੂਰਮ ਪੀਠ ਪੈ ਨੀਠ, ਭਏ ਸਹਸ ਫਨ ਕੇ ਫਨ ਠਾਂਢੇ ॥੧੧੩॥

ਸਿੰਘਹਿ ਪ੍ਰੇਰਕੈ ਆਗੈ ਭਈ, ਕਰਿ ਮੈ ਅਸ ਲੈ ਬਰਚੰਡ ਸੰਭਾਰਿਓ ।।
ਮਾਰਿਕੈ ਧੂਰਿ, ਕੀਏ ਚਕਚੂਰ, ਗਿਰੇ ਅਰਿ ਪੂਰ ਮਹਾਂ ਰਨ ਪਾਰਿਓ ।।
ਫੇਰਿ ਕੈ ਘੇਰਿ ਲਇਓ ਰਨ ਮਾਂਹਿ, ਸੁ ਮੁੰਡ ਕੋ ਮੁੰਡੁ ਜੁਦਾ ਕਰਿ ਮਾਰਿਓ ।।
ਐਸੇ ਪਰਿਓ ਧਰਿ ਊਪਰ ਜਾਇ, ਜਿੰਉ ਬੇਲਹਿ ਤੇ ਕਦੂਆ ਕਟਿ ਡਾਰਿਓ ।।੧੧੪।।
ਸ੍ਵੈਯਾ ।। ਸਿੰਘ ਚੜੀ ਮੁਖ ਸੰਖ ਬਜਾਵਤ, ਜਿੰਉ ਘਨ ਮੈ ਤੜਤਾ ਦੁਤ ਮੰਡੀ ।।
ਚਕ੍ਰ ਚਲਾਇ ਗਿਰਾਇ ਦਇਓ ਅਰਿ, ਭਾਜਤ ਦੈਤ ਬਡੇ ਬਰਬੰਡੀ ।।
ਭੂਤ ਪਿਸਾਚਨਿ ਮਾਂਸ ਅਹਾਰ, ਕਰੈਂ ਕਿਲਕਾਰ, ਖਿਲਾਰ ਕੈ ਝੰਡੀ ।।
ਮੁੰਡ ਕੋ ਮੁੰਡ ਉਤਾਰ ਦਇਓ, ਅਬ ਚੰਡ ਕੋ ਹਾਥ ਲਗਾਵਤ ਚੰਡੀ ।।੧੧੫।।
ਸ੍ਵੈਯਾ ।। ਮੁੰਡ ਮਹਾਂ ਰਨ ਮੱਧਿ ਹਨਿਓ, ਫਿਰ ਕੈ ਬਰ ਚੰਡ ਤਬੈ ਇਹ ਕੀਨੋ ।।
ਮਾਰ ਬਿਦਾਰ ਦਈ ਸਭ ਸੈਨ, ਸੁ ਚੰਡਕਾ ਚੰਡ ਸੌ ਆਹਵ ਕੀਨੋ ।।
ਲੈ ਬਰਛੀ ਕਰ ਮੈ, ਅਰ ਕੋ ਸਿਰ, ਕੈਬਰ ਮਾਰ ਜੁਦਾ ਕਰਿ ਦੀਨੋ ।।
ਲੈ ਕੈ ਮਹੇਸ ਤ੍ਰਿਸੂਲ ਗਨੇਸ ਕੋ, ਰੁੰਡ ਕੀਓ ਜਨ ਮੁੰਡ ਬਿਹੀਨੋ ।।੧੧੬।।
ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਾਰਕੰਡੇ ਪੁਰਾਨੇ, ਸ੍ਰੀ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ, ਚੰਡਮੁੰਡ ਬਧਹਿ ਚਤ੍ਰਥ ਧਿਆਇ ।।੪।।☬

ਸੋਰਠਾ ।। ਘਾਇਲ ਘੂਮਤ ਕੋਟ, ਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇ ਸੁੰਭ ਪੈ ।। ਮਾਰੇ ਦੇਵੀ ਘੋਟ, ਸੁਭਟ ਕਟਕ ਕੇ ਬਿਕਟ ਅਤਿ ।।੧੧੭।। ਦੋਹਰਾ ।। ਰਾਜ ਗਾਤ ਕੇ ਬਾਤਿ ਇਹ, ਕਹੀਂ ਜੁ ਤਾਹੀਂ ਠਉਰ ।। ਮਰਿਹੋਂ ਜੀਅਤਿ ਨ ਛਾਡਹੋਂ, ਕਹਿਓ ਸੱਤਿ ਨਹਿ ਅਉਰ ।।੧੧੮।। ਤੁੰਡ ਸੁੰਭ ਕੇ ਚੰਡਕਾ, ਚਢਿ ਬੋਲੀ ਇਹ ਭਾਇ ।। ਮਾਨੋ ਅਪਨੀ ਮ੍ਰਿਤ ਕੋ, ਲੀਨੋ ਅਸੁਰ ਬੁਲਾਇ ।।੧੧੯।। ਦੋਹਰਾ ।। ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਸੁ ਦੁਹੂੰ ਮਿਲਿ, ਬੈਠ ਮੰਤ੍ਰ ਤਬ ਕੀਨ ।। ਸੈਨਾ ਸਕਲ ਬੁਲਾਇ ਕੈ, ਸੁਭਟ ਬੀਰ ਚੁਨ ਲੀਨ ।।੧੨੦।। ਰਕਤਬੀਜ ਕੋ ਭੇਜੀਏ, ਮੰਤ੍ਰਨ ਕਹੀ ਬਿਚਾਰ ।। ਪਾਥਰ ਜਿਉ ਗਿਰ ਡਾਰ ਕੈ, ਚੰਡਹਿ ਹਨੈ ਹਕਾਰ ।।੧੨੧।। ਸੋਰਠਾ ।। ਭੇਜੋ ਕੋਊ ਦੂਤ, ਗ੍ਰਹ ਤੇ ਲਿਆਵੈ ਤਾਹਿ ਕੋ ।। ਜੀਤਿਓ ਜਿਨ ਪੁਰਹੂਤ, ਭੁਜ ਬਲਿ ਜਾਕੇ ਅਮਿਤ ਹੈ ।।੧੨੨।। ਦੋਹਰਾ ।। ਸ੍ਰੌਣਤ ਬਿੰਦ ਪੈ, ਦੈਤ ਇਕੁ ਗਇਓ, ਕਰੀ ਅਰਦਾਸ ।। ਰਾਜ ਬੁਲਾਵਤ ਸਭਾ ਮੈ, ਬੇਗ ਚਲੋ ਤਿਹ ਪਾਸ ।।੧੨੩।। ਰਕਤਬੀਜ ਨ੍ਰਿਪ ਸੁੰਭ ਕੋ, ਕੀਨੋ ਆਨ ਪ੍ਰਨਾਮ ।। ਅਸੁਰ ਸਭਾ ਮਧਿ ਭਾਉ ਕਰਿ, ਕਹਿਓ ਕਰਹੁ ਮਮ ਕਾਮ ।।੧੨੪।। ਸ੍ਵੈਯਾ ।। ਸ੍ਰੂਉਣਤ ਬਿੰਦ ਕੋ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ, ਬੁਲਾਇ ਬੈਠਾਇ ਕੈ ਆਦਰੁ ਕੀਨੋ ।।

ਦੈ ਸਿਰ ਤਾਜ ਬਡੇ ਗਜ ਰਾਜ, ਸੁ ਬਾਜ ਦਏ ਰਿਝਵਾਇਕੈ ਲੀਨੋ ॥
ਪਾਨ ਲੈ ਦੈਤ, ਕਹੀ ਇਹ ਚੰਡ ਕੋ, ਰੁੰਡ ਕਰੋਂ, ਅਬ ਮੁੰਡ ਬਿਹੀਨੋ ॥
ਐਸੇ ਕਹਿਓ ਤਿਨ ਮੱਧਿ ਸਭਾ, ਨ੍ਰਿਪ ਰੀਝ ਕੈ ਮੇਘ ਅਡੰਬਰ ਦੀਨੋ ॥੧੨੫॥
ਸ੍ਰੋਣਤ ਬਿੰਦ ਕੋ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ, ਕਹਿਓ ਤੁਮ ਜਾਹੁ, ਮਹਾਂ ਦਲੁ ਲੈ ਕੈ ॥
ਛਾਰ ਕਰੋ ਗਰੂਏ ਗਿਰਰਾਜਹਿ, ਚੰਡ ਪਚਾਰ ਹਨੋ, ਬਲੁ ਕੈ ਕੈ ॥
ਕਾਨਨ ਮੈ ਨ੍ਰਿਪ ਕੀ ਸੁਨੀ ਬਾਤ, ਰਿਸਾਤ ਚਲਿਓ ਚੜ੍ਹਿ ਊਪਰਿ ਗੈ ਕੈ ॥
ਮਾਨੋ ਪ੍ਰਤੱਛ ਹੋਇ ਅੰਤਕ ਦੰਤ ਕੋ, ਲੈ ਕੈ ਚਲਿਓ ਰਨ ਹੇਤ ਜੁ ਛੈ ਕੈ ॥੧੨੬॥
ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਬੀਜਰਕਤ੍ਰ ਸੁ ਬੰਬ ਬਜਾਇਕੈ, ਆਗੈ ਕੀਏ ਗਜ ਬਾਜ ਰਥਈਆ ॥
ਏਕ ਤੇ ਏਕ ਮਹਾਂ ਬਲਿ ਦਾਨਵ, ਮੇਰ ਕੋ ਪਾਂਇਨ ਸਾਥ ਮਥਈਆ ॥
ਦੇਖਿ ਤਿਨੈ ਸੁਭ ਅੰਗ ਸੁ ਦੀਰਘ, ਕਉਚ ਸਜੇ ਕਟ ਬਾਂਧਿ ਭਥਈਆ ॥
ਲੀਨੇ ਕਮਾਨਨ ਬਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ, ਸਮਾਨ ਕੈ ਸਾਥ ਲਏ ਜੁ ਸਥਈਆ ॥੧੨੭॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਰਕਤਬੀਜ ਦਲ ਸਾਜਕੈ, ਉਤਰੇ ਤਟ ਗਿਰਰਾਜ ॥ ਸ੍ਰਵਣ ਕੁਲਾਹਲ ਸੁਨਿ ਸਿਵਾ,
ਕਰਿਓ ਜੁੱਧ ਕੋ ਸਾਜ ॥੧੨੮॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਹੁਇ ਸਿੰਘਹਿ ਅਸਵਾਰ,

ਗਾਜ ਗਾਜ ਕੈ ਚੰਡਕਾ ।। ਚਲੀ ਪ੍ਰਬਲ ਅਸਿ ਧਾਰ, ਰਕਤਿ ਬੀਜ ਕੇ ਬਧ ਨਮਿਤ ।।੧੨੯।।

ਸ੍ਵੈਯਾ ।। ਆਵਤ ਦੇਖ ਕੈ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੋ, ਸ੍ਰੋਣਤਬਿੰਦ ਮਹਾਂ ਹਰਖਿਓ ਹੈ ।।
ਆਗੇ ਹ੍ਵੈ ਸੱਤ੍ਰ ਧਸੇ ਰਨ ਮੱਧਿ, ਸੁ ਕ੍ਰੁੱਧ ਕੈ ਜੁੱਧਹਿ ਕੋ ਸਰਖਿਓ ਹੈ ।।
ਲੈ ਉਮਡਿਓ ਦਲੁ ਬਾਦਲੁ ਸੋਂ, ਕਵਿ ਨੇ ਜਸੁ ਇਆ ਛਬਿ ਕੋ ਪਰਖਿਓ ਹੈ ।।
ਤੀਰ ਚਲੇ ਇਮ ਬੀਰਨ ਕੇ, ਬਹੁ ਮੇਘ ਮਨੋ, ਬਲੁ ਕੈ ਬਰਖਿਓ ਹੈ ।।੧੩੦।।

ਸ੍ਵੈਯਾ ।। ਬੀਰਨ ਕੇ ਕਰ ਤੇ ਛੁਟ ਤੀਰ, ਸਰੀਰਨ ਚੀਰਕੇ ਪਾਰ ਪਰਾਨੇ ।।
ਤੋਰ ਸਰਾਸਨ ਫੋਰਕੈ ਕਉਚਨ, ਮੀਨਨ ਕੇ ਰਿਪ ਜਿਉ ਥਹਰਾਨੇ ।।
ਘਾਉ ਲਗੇ ਤਨ ਚੰਡ ਅਨੇਕ, ਸੁ ਸ੍ਰਉਣ ਚਲਿਓ ਬਹਿ ਕੈ ਸਰਤਾਨੇ ।।
ਮਾਨਹੁ ਫਾਰ ਪਹਾਰ ਹੂੰ ਕੋ, ਸੁਤ ਤੱਛਕ ਕੇ ਨਿਕਸੇ ਕਰਬਾਨੇ ।।੧੩੧।।

ਬੀਰਨ ਕੇ ਕਰ ਤੇ ਛੁਟ ਤੀਰ, ਸੁ ਚੰਡਕਾ ਸਿੰਘਨਿ ਜਿਉ ਭਭਕਾਰੀ ।।
ਲੈ ਕਰਿ ਬਾਨ ਕਮਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ, ਗਦਾ ਗਹਿ ਚੱਕ੍ਰ ਛੁਰੀ ਅਉ ਕਟਾਰੀ ।।
ਕਾਟ ਕੈ ਦਾਮਨ ਛੇਦ ਕੈ ਭੇਦ ਕੈ, ਸਿੰਧਰ ਕੀ ਕਰੀ ਭਿੰਨ ਅੰਬਾਰੀ ।।
ਮਾਨਹੁ ਆਗ ਲਗਾਇ ਹਨੂ, ਗੜ ਲੰਕ ਅਵਾਸ ਕੀ ਡਾਰੀ ਅਟਾਰੀ ।।੧੩੨।।

ਤੋਰਕੈ ਮੋਰਕੈ ਦੈਤਨ ਕੇ ਮੁਖ, ਘੋਰ ਕੈ ਚੰਡ ਮਹਾਂ ਅਸਿ ਲੀਨੋ ।।
ਜੋਰਕੈ ਕੋਰਕੈ ਠੋਰਕੈ ਬੀਰ, ਸੁ ਰਾਛਸ ਕੋ ਹਤਿ ਕੈ ਤਿਹ ਦੀਨੋ ।।
ਖੋਰਕੈ ਤੋਰਕੈ ਬੋਰਕੈ ਦਾਨਵ, ਲੈ ਤਿਨ ਕੇ ਕਰੇ ਹਾਡ ਚਬੀਨੋ ।।
ਸ੍ਰੋਣ ਕੋ ਪਾਨ ਕਰਿਓ ਜਿਉ ਦਵਾਹਰਿ, ਸਾਗਰ ਕੋ ਜਲ ਜਿਉ ਰਿਖਿ ਪੀਨੋ ।।੧੩੩।।
ਸ੍ਵੈਯਾ ।। ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੁਵੰਡ ਕਰੰ ਗਹਿ, ਜੁੱਧ ਕਰਿਓ, ਨ ਗਨੇ ਭਟ ਆਨੇ ।।
ਮਾਰ ਦਈ ਸਭ ਦੈਤ ਚਮੂੰ ਤਿਹ, ਸ੍ਰੋਣਤ ਜੰਬੁਕ ਗ੍ਰਿੱਝ ਅਘਾਨੇ ।।
ਭਾਲ ਭਯਾਨਕ ਦੇਖਿ ਭਵਾਨੀ ਕੋ, ਦਾਨਵ ਇਉ ਰਨ ਛਾਡ ਪਰਾਨੇ ।।
ਪਉਨ ਕੇ ਗਉਨ ਕੇ ਤੇਜ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇ, ਪੀਪਰ ਕੇ ਜਿਉ ਪਾਤ ਉਡਾਨੇ ।।੧੩੪।।
ਸ੍ਵੈਯਾ ।। ਆਹਵ ਮੈ ਖਿਝ ਕੈ ਬਰਚੰਡ, ਕਰੰ ਧਰ ਕੈ ਹਰਿ ਪੈ ਅਰ ਮਾਰੇ ।।
ਏਕਨ ਤੀਰਨ ਚਕ੍ਰ ਗਦਾ ਹਤਿ, ਏਕਨ ਕੇ ਤਨ ਕੇਹਰਿ ਫਾਰੇ ।।
ਹੈ ਦਲ ਗੈ ਦਲ ਪੈ ਦਲ ਘਾਇ ਕੈ, ਮਾਰ ਰਥੀ ਬਿਰਥੀ ਕਰ ਡਾਰੇ ।।
ਸਿੰਧੁਰ ਐਸੇ ਪਰੇ ਤਿਹ ਠਉਰ, ਜਿਉ ਭੂਮ ਮੈ ਝੂਮਿ ਗਿਰੇ ਗਿਰ ਭਾਰੇ ।।੧੩੫।।
ਦੋਹਰਾ ।। ਰਕਤ ਬੀਜ ਕੀ ਚਮੂੰ ਸਭ, ਭਾਗੀ ਕਰਿ ਤਿਹ ਤ੍ਰਾਸ ।।

ਕਹਿਓ ਦੈਤ ਪੁਨਿ ਘੇਰਿ ਕੈ, ਕਰੋ ਚੰਡ ਕੋ ਨਾਸ ।।੧੩੬।।

ਸ੍ਵੈਯਾ ।। ਕਾਨਨ ਮੈ ਸੁਨਿ ਕੈ ਇਹ ਬਾਤ, ਸੁ ਬੀਰ ਫਿਰੇ ਕਰਮੈ ਅਸਿ ਲੈ ਕੈ ।।
ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਸੌ ਜੁੱਧੁ ਕਰਿਓ ਬਲਿ ਕੈ, ਅਤ ਹੀ ਮਨ ਕ੍ਰੁੱਧਤ ਹ੍ਵੈ ਕੈ ।।
ਘਾਉ ਲਗੈ ਤਿਨ ਕੇ ਤਨ ਮੈ ਇਮ, ਸ੍ਰਉਣ ਗਿਰਿਓ ਧਰਨੀ ਪਰ ਚੁਐ ਕੈ ।।
ਆਗ ਲਗੇ ਜਿਮੁ ਕਾਨਨ ਮੈ, ਤਨ ਤਿਉ ਰਹੀ ਬਾਨਨ ਕੀ ਧੁਨਿ ਹ੍ਵੈ ਕੈ ।।੧੩੭।।

ਸ੍ਵੈਯਾ ।। ਆਇਸ ਪਾਇਕੈ ਦਾਨਵ ਕੋ ਦਲ, ਚੰਡ ਕੇ ਸਾਮੁਹੇ ਆਇ ਅਰਿਓ ਹੈ ।।
ਢਾਰ ਅਉ ਸਾਂਗ ਕ੍ਰਿਪਾਨਨਿ ਲੈ ਕਰ ਮੈ, ਬਰ ਬੀਰਨ ਜੁੱਧੁ ਕਰਿਓ ਹੈ ।।
ਫੇਰ ਫਿਰੇ ਨਹਿ ਆਹਵ ਤੇ, ਮਨ ਮਹਿ ਤਿਹ ਧੀਰਜ ਗਾਢੋ ਧਰਿਓ ਹੈ ।।
ਰੋਕ ਲਈ ਚਹੂੰ ਓਰ ਤੇ ਚੰਡ, ਸੁ ਭਾਨ ਮਨੋ ਪਰਬੇਖ ਪਰਿਓ ਹੈ ।।੧੩੮।।
ਕੋਪ ਕੈ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੁਵੰਡ, ਮਹਾਂ ਬਲ ਕੈ ਬਲਵੰਡ ਸੰਭਾਰਿਓ ।।
ਦਾਮਨ ਜਿਉ ਘਨ ਸੇ ਦਲ ਪੈਠ ਕੈ, ਕੈ ਪੁਰਜੇ ਪੁਰਜੇ ਦਲੁ ਮਾਰਿਓ ।।
ਬਾਨਨਿ ਸਾਥ ਬਿਦਾਰ ਦਏ ਅਰਿ, ਤਾ ਛਬਿ ਕੋ ਕਵਿ ਭਾਉ ਬਿਚਾਰਿਓ ।।
ਸੂਰਜ ਕੀ ਕਿਰਨੇ ਸਰ ਮਾਂਸਹਿ, ਰੇਨ ਅਨੇਕ ਤਹਾਂ ਕਰਿ ਡਾਰਿਓ ।।੧੩੯।।

ਸ੍ਵੈਯਾ ।। ਚੰਡ ਚਮੂੰ ਬਹੁ ਦੈਤਨ ਕੀ ਹਤਿ, ਫੇਰਿ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੁਵੰਡ ਸੰਭਾਰਿਓ ।।
ਬਾਨਨ ਸੋ ਦਲ ਫੋਰ ਦਇਓ, ਬਲ ਕੈ ਬਰ ਸਿੰਘ ਮਹਾ ਭਭਕਾਰਿਓ ।।
ਮਾਰ ਦਏ ਸਿਰਦਾਰ ਬਡੇ, ਧਰ ਸ੍ਰਉਣ ਬਹਾਇ ਬਡੋ ਰਨ ਪਾਰਿਓ ।।
ਏਕ ਕੇ ਸੀਸ ਦਇਓ ਧਨ ਯੌ, ਜਨੁ ਕੋਪ ਕੈ ਗਾਜ ਨੇ ਮੰਡਪ ਮਾਰਿਓ ।।੧੪੦।।

ਦੋਹਰਾ ।। ਚੰਡ ਚਮੂੰ ਸਭ ਦੈਤ ਕੀ, ਐਸੇ ਦਈ ਸੰਘਾਰ ।।
ਪਉਨ ਪੂਤ ਜਿਉ ਲੰਕ ਕੋ, ਡਾਰਿਓ ਬਾਗ ਉਖਾਰ ।।੧੪੧।।

ਸ੍ਵੈਯਾ ।। ਗਾਜ ਕੈ ਚੰਡ ਮਹਾਂਬਲਿ ਮੇਘ ਸੀ, ਬੂੰਦਨ ਜਿਉ ਅਰ ਪੈ ਸਰ ਡਾਰੇ ।।
ਦਾਮਨ ਸੋ ਖਗ ਲੈ ਕਰਿ ਮੈ, ਬਹੁ ਬੀਰ ਅਧੰਧਰ ਕੈ ਧਰਮਾਰੇ ।।
ਘਾਇਲ ਘੂਮ ਪਰੇ ਤਿਹ ਇਉ, ਉਪਮਾ ਮਨ ਮੈ ਕਵਿ ਯੌ ਅਨੁਸਾਰੇ ।।
ਸ੍ਰਉਨ ਪ੍ਰਵਾਹ ਮਨੋ ਸਰਤਾ, ਤਿਹ ਮੱਧਿ ਧਸੀ ਕਰਿ ਲੋਥ ਕਰਾਰੇ ।।੧੪੨।।
ਐਸੇ ਪਰੇ ਧਰਨੀ ਪਰ ਬੀਰ, ਸੁ ਕੈ ਕੈ ਦੁਖੰਡ ਜੁ ਚੰਡਹਿ ਡਾਰੇ ।।
ਲੋਥਨ ਊਪਰ ਲੋਥ ਗਿਰੀ, ਬਹਿ ਸ੍ਰਉਣ ਚਲਿਓ ਜਨੁ ਕੋਟ ਪਨਾਰੇ ।।
ਲੈ ਕਰਿ ਬਿਯਾਲ ਸੋ ਬਿਯਾਲ ਬਜਾਵਤ, ਸੋ ਉਪਮਾ ਕਵਿਯੌ ਮਨ ਧਾਰੇ ।।

ਮਾਨੋ ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਲਏ ਬਹੇ ਪਉਨ ਸੋ, ਆਪਸਿ ਮੈ ਭਿਰਹੈ ਗਿਰ ਭਾਰੇ ॥੧੪੩॥
ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਲੈ ਕਰ ਮੈ ਅਸਿ ਦਾਰੁਨ ਕਾਮ ਕਰੇ, ਰਨ ਮੈ ਅਰ ਸੋ ਅਰਣੀ ਹੈ ॥
ਸੂਰ ਹਨੇ ਬਲਿ ਕੈ ਬਲੁਵਾਨ, ਸੁ ਸ੍ਰਉਨ ਚਲਿਓ ਬਹਿ, ਬੈਤਰਨੀ ਹੈ ॥
ਬਾਂਹ ਕਟੀ ਅਧ ਬੀਚ ਤੇ ਸੁੰਡ ਸੀ, ਸੋ ਉਪਮਾ ਕਵਿ ਨੇ ਬਰਨੀ ਹੈ ॥
ਆਪਸਿ ਮੈ ਲਰ ਕੈ ਸੁ ਮਨੋ, ਗਿਰ ਤੇ ਗਿਰੀ ਸਰਪ ਕੀ ਦੁਇ ਘਰਨੀ ਹੈ ॥੧੪੪॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਕਲ ਪ੍ਰਬਲ ਦਲ ਦੈਤ ਕੋ, ਚੰਡੀ ਦਇਓ ਭਜਾਇ ॥
ਪਾਪ ਤਾਪ ਹਰਿ ਜਾਪ ਤੇ, ਜੈਸੇ ਜਾਤ ਪਰਾਇ ॥੧੪੫॥
ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਭਾਨ ਤੇ ਜਿਉ ਤਮ, ਪਉਨ ਤੇ ਜਿਉ ਘਨ, ਮੋਰ ਤੇ ਜਿਉ ਫਨ, ਤਿਉ ਸੁਕਚਾਨੇ ॥
ਸੂਰ ਤੇ ਕਾਤੁਰੁ, ਕੂਰ ਤੇ ਚਾਤੁਰੁ, ਸਿੰਘ ਤੇ ਸਾਤੁਰੁ, ਏਣਿ ਡਰਾਨੇ ॥
ਸੂਮ ਤੇ ਜਿਉ ਜਸ, ਬਿਓਗ ਤੇ ਜਿਉ ਰਸ, ਪੂਤ ਕਪੂਤ ਤੇ ਜਿਉ ਬੰਸੁ ਹਾਨੇ ॥
ਧਰਮ ਜਿਉ ਕ੍ਰੁੱਧ ਤੇ, ਭਰਮ ਸੁ ਬੁੱਧ ਤੇ, ਚੰਡ ਕੇ ਜੁੱਧ ਤੇ, ਦੈਤ ਪਰਾਨੇ ॥੧੪੬॥
ਫੇਰ ਫਿਰੇ ਸਭ ਜੁੱਧ ਕੇ ਕਾਰਨ, ਲੈ ਕਰਵਾਰਨ ਕ੍ਰੁੱਧ ਹੁਇ ਧਾਏ ॥
ਏਕ ਲੈ ਬਾਨ ਕਮਾਨਨ ਤਾਨ ਕੈ, ਤੂਰਨ ਤੇਜ ਤੁਰੰਗ ਤੁਰਾਏ ॥

ਧੂਰ ਉਡੀ ਖੁਰ ਪੂਰਨ ਤੇ, ਪਥ ਊਰਧ ਹੁਇ, ਰਵਿ ਮੰਡਲ ਛਾਏ ।।
ਮਾਨਹੁ ਫੇਰ ਰਚੇ ਬਿਧਿ ਲੋਕ, ਧਰਾ ਖਟ ਆਠ ਅਕਾਸ ਬਨਾਏ ।।੧੪੭।।
ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੁਵੰਡ ਲੈ ਬਾਨਨਿ, ਦੈਤਨ ਕੇ ਤਨ, ਤੂਲਿ ਜਿਉ ਤੂੰਬੇ ।।
ਮਾਰ ਗਇੰਦ ਦਏ ਕਰਵਾਰ ਲੈ, ਦਾਨਵ ਮਾਨ ਗਇਓ ਉਡ ਪੂੰਬੇ ।।
ਬੀਰਨ ਕੇ ਸਿਰ ਕੀ ਸਿਤ ਪਾਗ, ਚਲੀ ਬਹਿ ਸ੍ਰੋਨਤ ਊਪਰ ਖੂੰਬੇ ।।
ਮਾਨਹੁ ਸਾਰਸੁਤੀ ਕੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਮੈ, ਸੂਰਨ ਕੇ ਜਸ ਕੇ ਉਠੇ ਬੂੰਬੇ ।।੧੪੮।।
ਸ੍ਵੈਯਾ ।। ਦੈਤਨ ਸਾਥ ਗਦਾ ਗਹਿ ਹਾਥ, ਸੁ ਕ੍ਰੁੱਧ ਹ੍ਵੈ ਜੁੱਧੁ ਨਿਸੰਗ ਕਰਿਓ ਹੈ ।।
ਪਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਲਏ ਬਲਵਾਨ, ਸੁ ਮਾਰ ਤਬੈ ਦਲ ਛਾਰ ਕਰਿਓ ਹੈ ।।
ਪਾਗ ਸਮੇਤ ਗਿਰਿਓ ਸਿਰ ਏਕ ਕੋ, ਭਾਉ ਇਹੈ ਕਬਿ ਤਾਕੋ ਧਰਿਓ ਹੈ ।।
ਪੂਰਨਿ ਪੁੰਨ ਭਏ ਨਭ ਤੇ, ਸੁ ਮਨੋ ਭੂਅ ਟੂਟ ਨਛੱਤ੍ਰ ਪਰਿਓ ਹੈ ।।੧੪੯।।
ਬਾਰਨ ਬਾਰਦ ਜਿਉ ਨਿਰਵਾਰ, ਮਹਾਂ ਬਲ ਧਾਰ ਤਬੈ ਇਹ ਕੀਆ ।।
ਪਾਨ ਲੈ ਬਾਨ ਕਮਾਨ ਕੋ ਤਾਨ, ਸੰਘਾਰ ਸਨੇਹ ਤੇ ਸ੍ਰਉਨਤ ਪੀਆ ।।
ਏਕ ਗਏ ਕੁਮਲਾਇ ਪਰਾਇ ਕੈ, ਏਕਨ ਕੋ ਧਰਕਿਓ ਤਨ ਹੀਆ ।।

ਚੰਡ ਕੇ ਬਾਨ ਕਿਧੋ ਕਰ ਭਾਨਹਿ, ਦੇਖਿਕੈ ਦੈਤ ਗਈ ਦੁਤ ਦੀਆ ।।੧੫੦।।
ਲੈ ਕਰ ਮੈ ਅਸਿ ਕੋਪ ਭਈ ਅਤਿ, ਧਾਰ ਮਹਾਂਬਲ ਕੋ ਰਨ ਪਾਰਿਓ ।।
ਦਉਰ ਕੈ ਠਉਰ ਹਤੇ ਬਹੁ ਦਾਨਵ, ਏਕ ਗਇੰਦ੍ਰ ਬਡੋ ਰਨ ਮਾਰਿਓ ।।
ਕਉਤਕਿ ਤਾ ਛਬਿ ਕੋ ਰਨ ਪੇਖ, ਤਬੈ ਕਬਿ ਇਉ ਮਨ ਮੱਧਿ ਬਿਚਾਰਿਓ ।।
ਸਾਗਰ ਬਾਂਧਨ ਕੇ ਸਮਏ, ਨਲ ਮਾਨੋ ਪਹਾਰ ਉਖਾਰ ਕੇ ਡਾਰਿਓ ।।੧੫੧।।
ਦੋਹਰਾ ।। ਮਾਰ ਜਬੈ ਸੈਨਾ ਲਈ, ਤਬੈ ਦੈਤ ਇਹ ਕੀਨ ।।
ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰ ਕਰ ਚੰਡ ਕੇ, ਬਧਿਬੇ ਕੋ ਮਨ ਦੀਨ ।।੧੫੨।।
ਸ੍ਵੈਯਾ ।। ਬਾਹਨਿ ਸਿੰਘ, ਭਇਆਨਕ ਰੂਪ ਲਖਿਓ, ਸਭ ਦੈਤ ਮਹਾਂ ਡਰ ਪਾਇਓ ।।
ਸੰਖ ਲੀਏ ਕਰ ਚਕ੍ਰ ਅਉ ਬਕ੍ਰ, ਸਰਾਸਨ ਪੱਤ੍ਰ ਬਚਿਤ੍ਰ ਬਨਾਇਓ ।।
ਧਾਇ ਭੁਜਾ ਬਲ ਆਪਨ ਹ੍ਵੈ, ਹਮ ਸੋਂ ਤਿਨ ਯੌ ਅਤਿ ਜੁੱਧੁ ਮਚਾਇਓ ।।
ਕ੍ਰੁੱਧ ਕੈ ਸ੍ਰਉਣਤ ਬਿੰਦ ਕਹੈ, ਰਨ ਇਆਹੀ ਤੇ ਚੰਡਕਾ ਨਾਮ ਕਹਾਇਓ ।।੧੫੩।।
ਮਾਰਿ ਲਇਓ ਦਲ ਅਉਰ ਭਜਿਓ, ਤਬ ਕੋਪ ਕੈ ਆਪਨ ਹੀ ਸੁ ਭਿਰਿਓ ਹੈ ।।
ਚੰਡਿ ਪ੍ਰਚੰਡਿ ਸੋ ਜੁੱਧੁ ਕਰਿਓ, ਅਸ ਹਾਥਿ ਛੁਟਿਓ, ਮਨ ਨਾਹਿ ਗਿਰਿਓ ਹੈ ।।

ਲੈ ਕੈ ਕੁਵੰਡ ਕਰੰ ਬਲ ਧਾਰਕੈ, ਸ੍ਰੌਨ ਸਮੂਹ ਮੈ ਐਸੇ ਤਰਿਓ ਹੈ ॥
ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਮਥਿਓ, ਮਾਨੋ ਮੇਰ ਕੋ ਮੱਧਿ ਧਰਿਓ, ਸੁ ਫਿਰਿਓ ਹੈ ॥੧੫੪॥
ਕ੍ਰੂਧ ਕੈ ਜੁੱਧ ਕੋ ਦੈਤ ਬਲੀ, ਨਦ ਸ੍ਰੋਨ ਕੋ ਪੈਰ ਕੇ ਪਾਰ ਪਧਾਰਿਓ ॥
ਲੈ ਕਰਵਾਰ ਅਉ ਢਾਰ ਸੰਭਾਰ ਕੈ, ਸਿੰਘ ਕੋ ਦਉਰ ਕੈ ਜਾਇ ਹਕਾਰਿਓ ॥
ਆਵਤ ਪੇਖਿਕੈ ਚੰਡ ਕੁਵੰਡ ਤੇ, ਬਾਨ ਲਗਿਓ ਤਨ, ਮੂਰਛ ਪਾਰਿਓ ॥
ਰਾਮ ਕੇ ਭ੍ਰਾਤਨ ਜਿਉ ਹਨੂਮਾਨ ਕੋ, ਸੈਲ ਸਮੇਤ ਧਰਾ ਪਰ ਡਾਰਿਓ ॥੧੫੫॥
ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਫੇਰ ਉਠਿਓ ਕਰ ਲੈ ਕਰਵਾਰ ਕੋ, ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਸਿਉ ਜੁੱਧੁ ਕਰਿਓ ਹੈ ॥
ਘਾਇਲ ਕੈ ਤਨ ਕੇਹਰਿ ਤੇ, ਬਹਿ ਸ੍ਰਉਨ ਸਮੂਹ ਧਰਾਨ ਪਰਿਓ ਹੈ ॥
ਸੋ ਉਪਮਾ, ਕਬਿ ਨੇ ਬਰਨੀ, ਮਨ ਕੀ ਹਰਨੀ, ਤਿਹ ਨਾਉਂ ਧਰਿਓ ਹੈ ॥
ਗੇਰੂ ਨਗੰ ਪਰ ਕੈ ਬਰਖਾ, ਧਰਨੀ ਪਰਿ ਮਾਨਹੁ ਰੰਗ ਢਰਿਓ ਹੈ ॥੧੫੬॥
ਸ੍ਰੋਣਤ ਬਿੰਦੁ ਸੋ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ, ਸੁ ਜੁੱਧੁ ਕਰਿਓ ਰਨ ਮੱਧਿ ਰੁਹੇਲੀ ॥
ਪੈ ਪਲ ਮੈ, ਦਲ ਮੀਜ ਦਇਓ, ਤਿਲ ਤੇ ਜਿਮੁ ਤੇਲ ਨਿਕਾਰਤ ਤੇਲੀ ॥
ਸ੍ਰਉਣ ਪਰਿਓ ਧਰਨੀ ਪਰ ਚ੍ਵੈ, ਰੰਗਰੇਜ ਕੀ ਰੇਨੀ ਜਿਉ ਫੂਟ ਕੈ ਫੈਲੀ ॥

ਘਾਉ ਲਸੈਂ ਤਨ ਦੈਤ ਕੇ ਯੌ, ਜਨ ਦੀਪਕ ਮੱਧਿ ਫਨੂਸ ਕੀ ਥੈਲੀ ।।੧੫੭।।
ਸ੍ਰਉਣਤ ਬਿੰਦ ਕੋ ਸ੍ਰਉਨ ਪਰਿਓ ਧਰਿ, ਸ੍ਰਉਨਤ ਬਿੰਦ ਅਨੇਕ ਭਏ ਹੈਂ ।।
ਚੰਡਿ ਪ੍ਰਚੰਡਿ ਕੁਵੰਡਿ ਸੰਭਾਰਿ ਕੈ, ਬਾਨਨਿ ਸਾਥਿ ਸੰਘਾਰ ਦਏ ਹੈਂ ।।
ਸ੍ਰਉਨ ਸਮੂਹ ਸਮਾਇ ਗਏ, ਬਹੁਰੋ ਸੁ ਭਏ ਹਤਿ ਫੇਰਿ ਲਏ ਹੈਂ ।।
ਬਾਰਦ ਧਾਰ, ਪਰੈਂ ਧਰਨੀ ਪਰ, ਮਾਨੋ ਬਿੰਬਰ ਹ੍ਵੈ ਮਿਟ ਕੈ ਜੁ ਗਏ ਹੈਂ ।।੧੫੮।।
ਸ੍ਵੈਯਾ ।। ਜੇਤਕ ਸ੍ਰਉਨ ਕੀ ਬੂੰਦ ਗਿਰੈਂ ਰਨ, ਤੇਤਕ ਸ੍ਰਉਨਤ ਬਿੰਦ ਹ੍ਵੈ ਆਈ ।।
ਮਾਰ ਹੀ ਮਾਰ ਪੁਕਾਰ ਹਕਾਰ ਕੈ, ਚੰਡਿ ਪ੍ਰਚੰਡਿ ਕੇ ਸਾਮੁਹਿ ਧਾਈ ।।
ਪੇਖਿ ਕੈ ਕੌਤਕਿ ਤਾ ਛਿਨ ਮੈ, ਕਵਿ ਨੇ ਮਨ ਮੈ ਉਪਮਾ ਠਹਰਾਈ ।।
ਮਾਨਹੁ ਸੀਸ ਮਹੱਲ ਕੇ ਬੀਚ, ਸੁ ਮੂਰਤਿ ਏਕ, ਅਨੇਕ ਕੀ ਝਾਈ ।।੧੫੯।।
ਸ੍ਰਉਨਤ ਬਿੰਦ ਅਨੇਕ ਉਠੇ ਰਨ, ਕ੍ਰੁਧ ਕੈ ਜੁੱਧ ਕੋ ਫੇਰ ਜੁਟੇ ਹੈਂ ।।
ਚੰਡਿ ਪ੍ਰਚੰਡਿ ਕਮਾਨ ਤੇ ਬਾਨ, ਸੁ ਭਾਨ ਕੀ ਅੰਸ ਸਮਾਨ ਛੁੱਟੇ ਹੈਂ ।।
ਮਾਰ ਬਿਦਾਰ ਦਏ ਸੁ ਭਏ, ਫਿਰ ਲੈ ਮੁੰਗਰਾ ਜਿਮੁ ਧਾਨ ਕੁੱਟੇ ਹੈਂ ।।
ਚੰਡ ਦਏ ਸਿਰ ਖੰਡ ਜੁਦੇ ਕਰਿ, ਬਿੱਲਨ ਤੇ ਜਨ ਬਿੱਲ ਤੁੱਟੇ ਹੈਂ ।।੧੬੦।।

ਸ੍ਰੋਣਤ ਬਿੰਦ ਅਨੇਕ ਭਏ, ਅਸਿ ਲੈ ਕਰਿ ਚੰਡਿ ਸੁ ਐਸੇ ਉਠੇ ਹੈਂ ॥
ਬੂੰਦਨ ਤੇ ਉਠਿ ਕੈ ਬਹੁ ਦਾਨਵ, ਬਾਨਨ ਬਾਰਦ ਜਾਨ ਵੁੱਠੇ ਹੈਂ ॥
ਫੇਰਿ ਕੁਵੰਡਿ ਪ੍ਰਚੰਡਿ ਸੰਭਾਰ ਕੈ, ਬਾਨ ਪ੍ਰਹਾਰ ਸੰਘਾਰ ਸੁਟੇ ਹੈਂ ॥
ਐਸੇ ਉਠੇ ਫਿਰ ਸ੍ਰੋਣ ਤੇ ਦੈਤ, ਸੁ ਮਾਨਹੁ ਸੀਤ ਤੇ ਰੋਮ ਉਠੇ ਹੈਂ ॥੧੬੧॥

ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਸ੍ਰੋਣਤ ਬਿੰਦ ਭਏ ਇੱਕਠੇ, ਬਰ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੋ ਘੇਰਿ ਲਇਓ ਹੈ ॥
ਚੰਡ ਅਉ ਸਿੰਘ ਦੁਹੂ ਮਿਲਿ ਕੈ, ਸਭ ਦੈਤਨ ਕੋ ਦਲ ਮਾਰ ਦਇਓ ਹੈ ॥
ਫੇਰਿ ਉਠੇ ਧੁਨ ਕੋ ਕਰਿ ਕੈ, ਸੁਨਿ ਕੈ ਮੁਨਿ ਕੋ ਛੁਟਿ ਧਿਆਨੁ ਗਇਓ ਹੈ ॥
ਭੂਲ ਗਏ ਸੁਰ ਕੇ ਅਵਸਾਨ, ਗੁਮਾਨ ਨ ਸ੍ਰੋਣਤ ਬਿੰਦ ਗਇਓ ਹੈ ॥੧੬੨॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਰਕਤਬੀਜ ਸੋਂ ਚੰਡਕਾ, ਇਉ ਕੀਨੋ ਬਰ ਜੁੱਧੁ ॥
ਅਗਨਤ ਭਏ ਦਾਨਵ ਤਬੈ, ਕਛੁ ਨ ਬਸਾਇਓ ਕ੍ਰੁੱਧੁ ॥੧੬੩॥

ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਪੇਖ ਦਸੋਦਿਸ ਤੇ ਬਹੁ ਦਾਨਵ, ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਤਚੀ ਅਖੀਆਂ ॥
ਤਬ ਲੈ ਕੇ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਜੁ ਕਾਟ ਦਏ ਅਰਿ, ਫੂਲ ਗੁਲਾਬ ਕੀ ਜਿਉ ਪੰਖੀਆਂ ॥
ਸ੍ਰੋਣ ਕੀ ਛੀਟ ਪਰੀ ਤਨ ਚੰਡ ਕੇ, ਸੋ ਉਪਮਾ ਕਵਿ ਨੇ ਲਖੀਆਂ ॥

ਜਨੁ ਕੰਚਨ ਮੰਦਰ ਮੈ ਜਰੀਆਂ, ਜਰਿ ਲਾਲ ਮਨੀ ਜੁ ਬਨਾ ਰਖੀਆਂ ॥੧੬੪॥
ਕ੍ਰੁੱਧ ਕੈ ਜੁੱਧ ਕਰਿਓ ਬਹੁ ਚੰਡ ਨੇ, ਏਤੋ ਕਰਿਓ ਮਧ ਸੋ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥
ਦੈਤਨ ਕੇ ਬਧ ਕਾਰਨ ਕੋ, ਨਿਜੁ ਭਾਲ ਤੇ ਜ੍ਵਾਲ ਕੀ ਲਾਟ ਨਿਕਾਸੀ ॥
ਕਾਲੀ ਪ੍ਰਤੱਛ ਭਈ ਤਿਹ ਤੇ, ਰਨ ਫੈਲ ਰਹੀ ਭਯ ਭੀਰ ਪ੍ਰਭਾਸੀ ॥
ਮਾਨਹੁ ਸ੍ਰਿੰਗ ਸੁਮੇਰ ਕੋ ਫੋਰਿ ਕੈ, ਧਾਰ ਪਰੀ ਧਰ ਪੈ ਜਮੁਨਾ ਸੀ ॥੧੬੫॥
ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਮੇਰੁ ਹਲਿਓ, ਦਹਲਿਓ ਸੁਰ ਲੋਕੁ, ਦਸੋ ਦਿਸ ਭੂਧਰ, ਭਾਜਤ ਭਾਰੀ ॥
ਚਾਲਿ ਪਰਿਓ ਤਿਹ ਚਉਦਹਿ ਲੋਕ ਮੈ, ਬ੍ਰਹਮ ਭਇਓ ਮਨ ਮੈ ਭ੍ਰਮ ਭਾਰੀ ॥
ਧਿਆਨ ਰਹਿਓ ਨ ਜਟੀ, ਸੁ ਫਟੀਧਰ, ਯੋਂ ਬਲਿ ਕੈ ਰਨ ਮੈ ਕਿਲਕਾਰੀ ॥
ਦੈਤਨ ਕੇ ਬਧਿ ਕਾਰਨ ਕੋ, ਕਰ ਕਾਲਸੀ ਕਾਲੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਸੰਭਾਰੀ ॥੧੬੬॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਚੰਡੀ ਕਾਲੀ ਦੁਹੂੰ ਮਿਲਿ, ਕੀਨੋ ਇਹੈ ਬਿਚਾਰ ॥ ਹਉਂ ਹਨਿਹੋਂ, ਤੂੰ ਸ੍ਰਉਨ ਪੀ,
ਅਰਿ ਦਲਿ ਡਾਰਹਿ ਮਾਰਿ ॥੧੬੭॥ **ਸ੍ਵੈਯਾ** ॥ ਕਾਲੀ ਅਉ ਕੇਹਰਿ ਸੰਗਿ ਲੈ ਚੰਡਿ,
ਸੁ ਘੇਰੇ ਸਬੈ ਬਨ ਜੈਸੇ ਦਵਾਪੈ ॥ ਚੰਡ ਕੇ ਬਾਨਨ ਤੇਜ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੇ, ਦੈਤ ਜਰੈਂ ਜੈਸੇ ਈਟ ਅਵਾਪੈ ॥
ਕਾਲਕਾ ਸ੍ਰਉਨ ਪੀਓ ਤਿਨ ਕੋ, ਕਵਿ ਨੇ ਮਨ ਮੈ ਲੀਯੋ ਭਾਉ ਭਵਾਪੈ ॥

ਮਾਨਹੁ ਸਿੰਧ ਕੋ ਨੀਰ ਸਬੈ ਮਿਲਿ, ਧਾਇ ਕੈ ਜਾਇ ਪਰੇ ਹੈ ਤਵਾਪੈ ॥੧੬੮॥
ਚੰਡ ਹਨੇ ਅਰੁ ਕਾਲਕਾ ਕੋਪ ਕੈ, ਸ੍ਰਉਨਤ ਬਿੰਦਨ ਸੋ ਇਹ ਕੀਨੋ ॥
ਖੱਗ ਸੰਭਾਰ ਹਕਾਰ ਤਬੈ, ਕਿਲਕਾਰ ਬਿਦਾਰ ਸਭੈ ਦਲੁ ਦੀਨੋ ॥
ਆਮਿਖ ਸ੍ਰੋਨ ਅਚਿਓ ਬਹੁ ਕਾਲਕਾ, ਤਾ ਛਬਿ ਮੈ ਕਵਿ ਇਉ ਮਨ ਚੀਨੋ ॥
ਮਾਨੋ ਛੁਧਾਤੁਰ ਹੁਇਕੈ ਮਨੁੱਛ, ਸੁ ਸਾਲਨ ਲਾਸਹਿ ਸੋ ਬਹੁ ਪੀਨੋ ॥੧੬੯॥
ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਜੁੱਧ ਰਕਤ੍ਰ ਬੀਜ ਕਰਿਯੋ ਧਰਨੀ ਪਰ ਯੌਂ, ਸੁਰ ਦੇਖਤ ਸਾਰੇ ॥
ਜੇਤਕ ਸ੍ਰੌਨ ਕੀ ਬੂੰਦ ਗਿਰੈਂ, ਉਠ ਤੇਤਕ ਰੂਪ ਅਨੇਕਹਿ ਧਾਰੇ ॥
ਜੁਗਨਿ ਆਨ ਫਿਰੀ ਚਹੂੰ ਓਰ ਤੇ, ਸੀਸ ਜਟਾਂ ਕਰ, ਖੱਪਰ ਭਾਰੇ ॥
ਸ੍ਰੌਨਤ ਬੂੰਦ ਪਰੈਂ ਅਚਵੈ ਸਭ, ਖੱਗ ਲੈ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਸੰਘਾਰੇ ॥੧੭੦॥
ਕਾਲੀ ਅਉ ਚੰਡ ਕੁਵੰਡ ਸੰਭਾਰ ਕੈ, ਦੈਤ ਸੋ ਜੁੱਧ ਨਿਸੰਗ ਸਜਿਓ ਹੈ ॥
ਮਾਰ ਮਹਾਂ ਰਨ ਮੱਧ ਭਈ, ਪਹਰੇਕ ਲਉ ਸਾਰ ਸੋਂ ਸਾਰ ਬੱਜਿਓ ਹੈ ॥
ਸ੍ਰਉਨਤ ਬਿੰਦ ਗਿਰਿਓ ਧਰਨੀ ਪਰ, ਇਉ ਅਸਿ ਸੋ ਅਰ ਸੀਸ ਭਜਿਓ ਹੈ ॥
ਮਾਨੋ ਅਤੀਤ ਕਰਿਯੋ ਚਿਤ ਕੋ, ਧਨਵੰਤ ਸਭੈ ਨਿਜ ਮਾਲ ਤਜਿਓ ਹੈ ॥੧੭੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥ ਚੰਡੀ ਦਇਓ ਬਿਦਾਰ, ਸ੍ਰੂਉਨ ਪਾਨ ਕਾਲੀ ਕਰਿਓ ॥ ਛਿਨ ਮੈ ਡਾਰਿਓ ਮਾਰ, ਸ੍ਰੂਉਨਤ ਬਿੰਦ ਦਾਨਵ ਮਹਾਂ ॥੧੭੨॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਾਰਕੰਡੇ ਪੁਰਾਨੇ, ਸ੍ਰੀ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ, ਉਕਤਿ ਬਿਲਾਸ ਰਕਤ ਬੀਜ ਬਧਹਿ ਨਾਮ, ਪੰਚਮੋ ਧਿਆਇ ॥੫॥ ☬

ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਤੁੱਛ ਬਚੇ, ਭਜਕੈ ਰਨ ਤਿਆਗ ਕੈ, ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਪੈ ਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇ ॥
ਸ੍ਰੂਉਨਤ ਬੀਜ ਹਨਿਓ ਦੁਹ ਨੇ ਮਿਲਿ, ਅਉਰ ਮਹਾਂ ਭਟ ਮਾਰ ਬਿਦਾਰੇ ॥
ਇਉ ਸੁਨਿਕੈ ਉਨਿ ਕੇ ਮੁਖ ਤੇ, ਤਬ ਬੋਲਿ ਉਠਿਓ ਕਰਿ ਖੱਗ ਸੰਭਾਰੇ ॥
ਇਉ ਹਨਿ ਹੋਂ ਬਰ ਚੰਡਿ ਪ੍ਰਚੰਡਿ, ਅਜਾ ਬਨ ਮੈ ਜਿਮ ਸਿੰਘ ਪਛਾਰੇ ॥੧੭੩॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਕਲ ਕਟਕ ਕੇ ਭਟਨ ਕੋ, ਦਇਓ ਜੁੱਧ ਕੋ ਸਾਜ ॥
ਸਸਤ੍ਰ ਪਹਰ ਕੈ ਇੰਉ ਕਹਿਓ, ਹਨਿਹੋਂ ਚੰਡਹਿ ਆਜੁ ॥੧੭੪॥

ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਕੋਪ ਕੈ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਚਢੇ, ਧੁਨਿ ਦੁੰਦਭ ਕੀ ਦਸਹੂੰ ਦਿਸ ਧਾਈ ॥
ਪਾਇਕ ਅਗ੍ਰ ਭਏ ਮਧਿ ਬਾਜ, ਰਥੀ ਰਥ ਸਾਜ ਕੈ ਪਾਂਤਿ ਬਨਾਈ ॥
ਮਾਤੇ ਮਤੰਗ ਕੇ ਪੁੰਜਨ ਊਪਰਿ, ਸੁੰਦਰ ਤੁੰਗ ਧੁਜਾ ਫਹਰਾਈ ॥
ਸਕ੍ਰ ਸੋ ਜੁੱਧ ਕੇ ਹੇਤ ਮਨੋ, ਧਰਿ ਛਾਡਿ ਸਪੱਛ ਉਡੇ ਗਿਰ ਰਾਈ ॥੧੭੫॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਬਨਾਇ ਦਲੁ, ਘੇਰਿ ਲਇਓ ਗਿਰ ਰਾਜ ॥
ਕਵਚ ਅੰਗ ਕਸਿ, ਕੋਪ ਕਰਿ, ਉਠੇ ਸਿੰਘ ਜਿਉ ਗਾਜ ॥੧੭੬॥
ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਸੁ ਬੀਰ ਬਲੀ, ਮਨ ਕੋਪ ਭਰੇ, ਰਨ ਭੂਮਹਿ ਆਏ ॥
ਦੇਖਨ ਮੈ ਸੁਭ ਅੰਗ ਉਤੰਗ, ਤੁਰਾ ਕਰਿ ਤੇਜ, ਧਰਾ ਪਰ ਧਾਏ ॥
ਧੂਰ ਉਡੀ ਤਬ ਤਾਂ ਛਿਨ ਮੈ, ਤਿੰਹ ਕੇ ਕਨਕਾ, ਪਗ ਸੋਂ ਲਪਟਾਏ ॥
ਠਉਰ ਅਡੀਠ ਕੇ ਜੈ ਕਰਬੇ ਕਹਿ, ਤੇਜ ਮਨੋ ਮਨ ਸੀਖਨ ਆਏ ॥੧੭੭॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਚੰਡਿ ਕਾਲਕਾ ਸ੍ਰਵਨ ਮੈ, ਤਨਕ ਭਨਕ ਸੁਨਿ ਲੀਨ ॥
ਉਤਰ ਸ੍ਰਿੰਗ ਗਿਰ ਰਾਜ ਤੇ, ਮਹਾਂ ਕੁਲਾਹਲਿ ਕੀਨ ॥੧੭੮॥
ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਆਵਤ ਦੇਖਿ ਕੈ ਚੰਡਿ ਪ੍ਰਚੰਡਿ ਕੋ, ਕੋਪ ਕਰਿਓ ਮਨ ਮੈ ਅਤਿ ਦਾਨੋ ॥
ਨਾਸ ਕਰੋਂ ਇਹ ਕੋ ਛਿਨ ਮੈ, ਕਰਿ ਬਾਨ ਸੰਭਾਰ, ਬਡੋ ਧਨੁ ਤਾਨੋ ॥
ਕਾਲੀ ਕੇ ਬੱਕ੍ਰ ਬਿਲੋਕਨ ਤੇ, ਸੁ ਉਠਿਓ ਮਨ ਮੈ ਭ੍ਰਮ, ਜਿਉ ਜਮ ਜਾਨੋ ॥
ਬਾਨ ਸਮੂਹ ਚਲਾਇ ਦਏ, ਕਿਲਕਾਰ ਉਠਿਓ, ਜੁ ਪ੍ਰਲੈ ਘਨ ਮਾਨੋ ॥੧੭੯॥
ਬੈਰਨ ਕੇ ਘਨ ਸੇ ਦਲ ਪੈਠਿ, ਲਇਓ ਕਰਿ ਮੈ ਧਨੁ ਸਾਇਕੁ ਐਸੇ ॥

ਸਿਆਮ ਪਹਾਰ ਸੇ ਦੈਤ ਹਨੇ, ਤਮ ਜੈਸੇ ਹਰੇ, ਰਵਿ ਕੀ ਕਿਰਨੈ ਸੇ ।।
ਭਾਜ ਗਈ ਧੁਜਨੀ ਡਰਿ ਕੈ, ਕਬਿ ਕੋਊ ਕਹੈ ਤਿਹ ਕੀ ਛਬਿ ਕੈਸੇ ।।
ਭੀਮ ਕੋ ਸ੍ਰਉਨ ਭਰਿਓ ਮੁਖ ਦੇਖਿ ਕੈ, ਛਾਡਿ ਚਲੇ ਰਨ ਕਉਰਉ ਜੈਸੇ ।।੧੯੦।।
ਕਬਿਤੁ ।। ਆਗਿਆ ਪਾਇ ਸੁੰਭ ਕੀ, ਸੁ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਧੀਰ ਜੋਧੇ, ਆਏ ਚੰਡ ਊਪਰ, ਸੁ ਕ੍ਰੋਧ ਕੈ ਬਨੀ ਠਨੀ ।। ਚੰਡਕਾ ਲੈ ਬਾਨ, ਅਉ ਕਮਾਨ ਕਾਲੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨ, ਛਿਨ ਮਧਿ ਕੈ ਕੈ ਬਲੁ, ਸੁੰਭ ਕੀ ਹਨੀ ਅਨੀ ।। ਡਰ ਤਜਿ ਖੇਤ ਮਹਾਂ, ਪ੍ਰੇਤ ਕੀਨੇ ਬਾਨਨ ਸੋਂ, ਬਿਚਲ ਬਿਥਰ ਐਸੇ, ਭਾਜਗੀ ਅਨੀ ਕਨੀ ।। ਜੈਸੇ ਬਾਰੂਥਲ ਮੈ, ਸਬੂਹ ਬਹੇ ਪਉਨ ਹੂੰਕੇ, ਧੂਰ ਉਡਿ ਚੱਲੇ, ਹੁਇ ਕੈ ਕੋਟਿਕ ਕਨੀ ਕਨੀ ।।੧੯੧।।
ਸ੍ਵੈਯਾ ।। ਖੱਗ ਲੈ ਕਾਲੀ, ਅਉ ਚੰਡੀ ਕੁਵੰਡਿ, ਬਿਲੋਕ ਕੈ ਦਾਨਵ ਇਉ ਦਬੱਟੇ ਹੈਂ ।।
ਕੇਤਕ ਚਾਬ ਗਈ ਮੁਖਿ ਕਾਲਕਾ, ਕੇਤਿਨ ਕੇ ਸਿਰ ਚੰਡਿ ਕੱਟੇ ਹੈਂ ।।
ਸ੍ਰਉਨਤ ਸਿੰਧ ਭਇਓ ਧਰ ਮੈ, ਰਨ ਛਾਡ ਗਏ, ਇਕ ਦੈਤ ਫਟੇ ਹੈਂ ।।
ਸੁੰਭ ਪੈ ਜਾਇ ਕਹੀ ਤਿਨ ਇੰਉ, ਬਹੁ ਬੀਰ ਮਹਾਂ ਤਿਹ ਠਉਰ ਲਟੇ ਹੈਂ ।।੧੯੨।।
ਦੋਹਰਾ ।। ਦੇਖਿ ਭਇਆਨਕ ਜੁੱਧ ਕੋ, ਕੀਨੋ ਬਿਸਨ ਬਿਚਾਰਿ ।।

ਸਕਤ ਸਹਾਇਹ ਕੇ ਨਮਿਤ, ਭੇਜੀ ਰਨਹਿ ਮੰਝਾਰ ॥੧੮੩॥ ਸ੍ਵੈਯਾ ॥
ਆਇਸ ਪਾਇ ਸਭੈ ਸਕਤੀ, ਚਲਿ ਕੈ ਤਹਾਂ, ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਪੈ ਆਈ ॥
ਦੇਵੀ ਕਹਿਓ ਤਿਨ ਕੋ ਕਰ ਆਦਰੁ, ਆਈ ਭਲੇ, ਜਨੁ ਬੋਲ ਪਠਾਈ ॥
ਤਾ ਛਬਿ ਕੀ ਉਪਮਾ ਅਤਿ ਹੀ, ਕਵਿ ਨੇ ਅਪਨੇ ਮਨ ਮੈ ਲਖਿ ਪਾਈ ॥
ਮਾਨਹੁ ਸਾਵਨ ਮਾਸ ਨਦੀ, ਚਲਿ ਕੈ ਜਲ ਰਾਸ ਮੈ ਆਨ ਸਮਾਈ ॥੧੮੪॥
ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਦੇਖਿ ਮਹਾਂ ਦਲੁ ਦੇਵਨ ਕੋ, ਬਰ ਬੀਰ ਸੁ ਸਾਮੁਹੇ ਜੁੱਧ ਕੋ ਧਾਏ ॥
ਬਾਨਨਿ ਸਾਥਿ ਹਨੇ ਬਲੁ ਕੈ, ਰਨ ਮੈ ਬਹੁ ਆਵਤ ਬੀਰ ਗਿਰਾਏ ॥
ਦਾਂੜਨ ਸਾਥਿ ਚਬਾਇ ਗਈ ਕਲਿ, ਅਉਰ ਗਹੇ ਚਹੂੰ ਓਰ ਬਗਾਏ ॥
ਰਾਵਨ ਸੋਂ ਰਿਸਕੈ ਰਨ ਮੈ, ਪਤਿ ਭਾਲਕ ਜਿਉ, ਗਿਰ ਰਾਜ ਚਲਾਏ ॥੧੮੫॥
ਫੇਰ ਲੈ ਪਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਸੰਭਾਰ ਕੈ, ਦੈਤਨ ਸੌ ਬਹੁ ਜੁੱਧੁ ਕਰਿਓ ਹੈ ॥
ਮਾਰ ਬਿਦਾਰ ਸੰਘਾਰ ਦਏ ਬਹੁ, ਭੂਮ ਪਰੇ ਭਟ, ਸ੍ਰਉਨ ਝਰਿਓ ਹੈ ॥
ਗੂਦ ਬਹਿਓ ਅਰ ਸੀਸਨ ਤੇ, ਕਵਿ ਨੇ ਤਿਹ ਕੋ ਇਹ ਭਾਉ ਧਰਿਓ ਹੈ ॥
ਮਾਨੋ ਪਹਾਰ ਕੇ ਸ੍ਰਿੰਗਹੁਂ ਤੇ, ਧਰਨੀ ਪਰ ਆਨ ਤੁਸਾਰ ਪਰਿਓ ਹੈ ॥੧੮੬॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਭਾਜ ਗਈ ਧੁਜਨੀ ਸਭੈ, ਰਹਿਓ ਨ ਕਛੂ ਉਪਾਉ ॥
ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭਹਿ ਸੋਂ ਕਹਿਓ, ਦਲੁ ਲੈ ਤੁਮਹੂੰ ਜਾਹੁ ॥੧੯੭॥

ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਮਾਨ ਕੈ ਸੁੰਭੁ ਕੋ ਬੋਲ ਨਿਸੁੰਭੁ, ਚਲਿਓ ਦਲ ਸਾਜ, ਮਹਾਂ ਬਲ ਐਸੇ ॥
ਭਾਰਥ ਜਿਉ ਰਨ ਮੈ ਰਿਸ ਪਾਰਥ, ਕ੍ਰੁਧ ਕੈ ਜੁੱਧੁ ਕਰਿਓ ਕਰਨੈ ਸੇ ॥
ਚੰਡਿ ਕੇ ਬਾਨ ਲਗੇ ਬਹੁ ਦੈਤ ਕਉ, ਫੋਰਿ ਕੈ ਪਾਰ ਭਏ ਤਨ ਕੈਸੇ ॥
ਸਾਵਨ ਮਾਸ ਕ੍ਰਿਸਾਨ ਕੇ ਖੇਤ, ਉੱਗੇ ਮਨੋ ਧਾਨ ਕੇ, ਅੰਕੁਰ ਜੈਸੇ ॥੧੯੮॥

ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਬਾਨਨ ਸਾਥ ਗਿਰਾਇ ਦਏ, ਬਹੁਰੋ ਅਸਿ ਲੈ ਕਰਿ, ਇਉ ਰਨ ਕੀਨੋ ॥
ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰਿ ਦਈ ਧੁਜਨੀ ਸਬ, ਦਾਨਵ ਕੋ ਬਲੁ, ਹੁਇ ਗਇਓ ਛੀਨੋ ॥
ਸ੍ਰੋਉਨ ਸਮੂਹਿ ਪਰਿਓ ਤਿਹ ਠਉਰ, ਤਹਾਂ ਕਵਿ ਨੇ ਜਸੁ ਇਉ ਮਨ ਚੀਨੋ ॥
ਸਾਤ ਹੂੰ ਸਾਗਰ ਕੋ ਰਚਿਕੈਂ ਬਿਧਿ, ਆਠਵੋਂ ਸਿੰਧ ਕਰਿਓ ਹੈਂ ਨਵੀਨੋ ॥੧੯੯॥

ਲੈ ਕਰ ਮੈ ਅਸਿ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ, ਸੁ ਕ੍ਰੁੱਧ ਭਈ ਰਨ ਮੱਧਿ ਲਰੀ ਹੈ ॥
ਫੋਰ ਦਈ ਚਤੁਰੰਗ ਚਮੂੰ, ਬਲੁ ਕੈ ਬਹੁ ਕਾਲਕਾ ਮਾਰ ਧਰੀ ਹੈ ॥
ਰੂਪ ਦਿਖਾਇ ਭਇਆਨਕ ਇਉਂ, ਅਸੁਰੰਪਤਿ ਭ੍ਰਾਤ ਕੀ ਕ੍ਰਾਂਤ ਹਰੀ ਹੈ ॥

ਸ੍ਰੋਉਨ ਸੋ ਲਾਲ ਭਈ ਧਰਨੀ, ਸੁ ਮਨੋ ਅੰਗ ਸੂਹੀ ਕੀ ਸਾਰੀ ਕਰੀ ਹੈ ।।੧੯੦।।
ਦੈਤ ਸੰਭਾਰ ਸਭੈ ਅਪਨੋ ਬਲੁ, ਚੰਡਿ ਸੋਂ ਜੁੱਧੁ ਕੋ ਫੇਰਿ ਅਰੇ ਹੈ ।।
ਆਯੁਧ ਧਾਰਿ ਲਰੇ ਰਨ ਇਉ, ਜਨੁ ਦੀਪਕ ਮੱਧਿ ਪਤੰਗ ਪਰੇ ਹੈਂ ।।
ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੁਵੰਡ ਸੰਭਾਰ, ਸਭੈ ਰਨ ਮੱਧਿ, ਦ੍ਵ ਟੂਕ ਕਰੇ ਹੈ ।।
ਮਾਨੋ ਮਹਾਂ ਬਨ ਮੈ, ਬਰ ਬ੍ਰਿਛਨ ਕਾਟਿ ਕੈ ਬਾਢੀ, ਜੁਦੇ ਕੈ ਧਰੇ ਹੈਂ ।।੧੯੧।।
ਸ੍ਵੈਯਾ ।। ਮਾਰ ਲਇਓ ਦਲੁ, ਅਉਰ ਭੱਜਿਓ, ਮਨ ਮੈ ਤਬ ਕੋਪ, ਨਿਸੁੰਭ ਕਰਿਓ ਹੈ ।।
ਚੰਡ ਕੇ ਸਾਮੁਹੇ ਆਨਿ ਅਰਿਓ, ਅਤਿ ਜੁੱਧੁ ਕਰਿਓ, ਪਗੁ ਨਾਹਿ ਟਰਿਓ ਹੈ ।।
ਚੰਡ ਕੇ ਬਾਨ ਲਗਿਓ ਮੁਖ ਦੈਤ ਕੇ, ਸ੍ਰੋਉਨ ਸਮੂਹ ਧਰਾਨ ਪਰਿਓ ਹੈ ।।
ਮਾਨਹੁ ਰਾਹੁ ਗ੍ਰਸਿਓ ਨਭ ਭਾਨ, ਸੁ ਸ੍ਰੋਉਨਤ ਕੋ, ਅਤਿ ਬਉਨ ਕਰਿਓ ਹੈ ।।੧੯੨।।
ਸਾਂਗ ਸੰਭਾਰ ਕਰੰ ਬਲੁ ਧਾਰ ਕੈ, ਚੰਡ ਦਈ ਰਿਪ ਭਾਲ ਮੈ ਐਸੇ ।।
ਜੋਰ ਕੈ ਫੋਰ ਗਈ ਸਿਰ ਤ੍ਰਾਨ ਕੋ, ਪਾਰ ਭਈ ਪਟ ਫਾਰ ਅਨੈਸੇ ।।
ਸ੍ਰੋਉਨ ਕੀ ਧਾਰ ਚਲੀ ਪਥ ਊਰਧ, ਸੋ ਉਪਮਾ ਸੁ ਭਈ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ।।
ਮਾਨੋ ਮਹੇਸ ਕੇ ਤੀਸਰੇ ਨੈਨ ਕੀ, ਜੋਤ ਉਦੋਤ ਭਈ ਖੁਲ ਤੈਸੇ ।।੧੯੩।।

ਦੈਤ ਨਿਕਾਸ ਕੈ ਸਾਂਗ ਵਹੈ, ਬਲਿ ਕੈ ਤਬ. ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੇ ਦੀਨੀ ।।
ਜਾਇ ਲਗੇ ਤਿਹ ਕੇ ਮੁਖ ਮੈ, ਬਹਿ ਸ੍ਰਉਨ ਪਰਿਓ, ਅਤਿ ਹੀ ਛਬਿ ਕੀਨੀ ।।
ਇਉ ਉਪਮਾ ਉਪਜੀ ਮਨ ਮੈ, ਕਬਿ ਨੇ ਇਹ ਭਾਂਤਿ, ਸੋਈ ਕਹਿ ਦੀਨੀ ।।
ਮਾਨਹੁ ਸਿੰਗਲ ਦੀਪ ਕੀ ਨਾਰ, ਗਰੇ ਮੈ ਤੰਬੋਰ ਕੀ, ਪੀਕ ਨਵੀਨੀ ।।੧੯੪।।

ਸ੍ਵੈਯਾ ।। ਜੁੱਧੁ ਨਿਸੁੰਭ ਕਰਿਓ ਅਤਿ ਹੀ, ਜਸੁ ਇਆ ਛਬਿ ਕੋ, ਕਬਿ ਕੋ ਬਰਨੈ ।।
ਨਹਿ ਭੀਖਮ ਦ੍ਰੋਣਿ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਰੁ ਦ੍ਰੋਣਜ, ਭੀਮ ਨ ਅਰਜਨ, ਅਉ ਕਰਨੈ ।।
ਬਹੁ ਦਾਨਵ ਕੇ ਤਨ ਸ੍ਰਉਨ ਕੀ ਧਾਰ ਛੁੱਟੀ, ਸੁ ਲਗੇ ਸਰ ਕੇ ਫਰਨੈ ।।
ਜਨੁ ਰਾਤ ਕੇ ਦੂਰਿ ਬਿਭਾਸ ਦਸੋ ਦਿਸ, ਫੈਲਿ ਚਲੀ ਰਵਿ ਕੀ ਕਿਰਨੈ ।।੧੯੫।।
ਚੰਡ ਲੈ ਚੱਕ੍ਰ ਧਸੀ ਰਨ ਮੈ, ਰਿਸ ਕ੍ਰੁੱਧ ਕੀਓ ਬਹੁ ਦਾਨਵ ਮਾਰੇ ।।
ਫੇਰਿ ਗਦਾ ਗਹਿਕੈ ਲਹਿਕੈ, ਚਹਿਕੈ ਰਿਪ ਸੈਨ ਹਤੀ ਲਲਕਾਰੇ ।।
ਲੈ ਕਰ ਖੱਗ ਅਦੱਗ ਮਹਾਂ, ਸਿਰ ਦੈਤਨ ਕੇ, ਬਹੁ ਭੂ ਪਰ ਝਾਰੇ ।।
ਰਾਮ ਕੇ ਜੁੱਧ ਸਮੈ, ਹਨੂਮਾਨ ਜੁਆਨ, ਮਨੋ ਗਰੂਏ ਗਿਰ ਡਾਰੇ ।।੧੯੬।।

ਸ੍ਵੈਯਾ ।। ਦਾਨਵ ਏਕ ਬਡੋ ਬਲਿਵਾਨ, ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਲੈ ਪਾਨ ਹਕਾਰ ਕੈ ਧਾਇਓ ।।

ਕਾਢਕੈ ਖੱਗੁ ਸੁ ਚੰਡਕਾ ਮਿਆਨ ਤੇ, ਤਾਂ ਤਨ ਬੀਚ, ਭਲੇ ਬਰ ਲਾਇਓ ॥
ਟੂਟ ਪਰਿਓ ਸਿਰ ਵਾ ਧਰ ਤੇ, ਜਸੁ ਇਆ ਛਬਿ ਕੋ, ਕਵਿ ਕੇ ਮਨ ਆਇਓ ॥
ਊਚ ਧਰਾਧਰ ਊਪਰਿ ਤੇ, ਗਿਰਿਓ ਕਾਕ, ਕਰਾਲ ਭੁਜੰਗਮ ਖਾਇਓ ॥੧੯੭॥
ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਬੀਰ ਨਿਸੁੰਭ ਕੋ ਦੈਤ ਬਲੀ ਇਕ, ਪ੍ਰੇਰ ਤੁਰੰਗ ਗਇਓ ਰਨ ਸਾਮੁਹਿ ॥
ਦੇਖਤ ਧੀਰਜ ਨਾਹਿ ਰਹੇ, ਅਬਿ ਕੋ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਬਿਕ੍ਰਮ ਜਾਂ ਮਹਿ ॥
ਚੰਡ ਲੈ ਪਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ, ਹਨੇ ਅਰਿ, ਫੇਰਿ ਦਈ ਸਿਰ ਦਾਨਵ ਤਾ ਮਹਿ ॥
ਮੁੰਡਹਿ ਤੁੰਡਹਿ ਰੁੰਡਹਿ, ਚੀਰ ਪਲਾਨ ਕਿਕਾਨ, ਧਸੀ ਬਸੁਧਾ ਮਹਿ ॥੧੯੮॥
ਇਉ ਜਬ ਦੈਤ ਹਤਿਓ ਬਰਚੰਡ, ਸੁ ਅਉਰ ਚਲਿਓ, ਰਨ ਮੱਧਿ ਪਚਾਰੇ ॥
ਕੇਹਰਿ ਕੇ ਸਮੁਹਾਇ ਰਿਸਾਇ ਕੈ, ਧਾਇਕੈ ਘਾਇ ਦੁ ਤੀਨਕ ਝਾਰੇ ॥
ਚੰਡਿ ਲਈ ਕਰਵਾਰ ਸੰਭਾਰ, ਹਕਾਰਕੈ ਸੀਸ ਦਈ ਬਲੁ ਧਾਰੇ ॥
ਜਾਇ ਪਰਿਓ ਸਿਰ ਦੂਰ ਪਰਾਇ, ਜਿੰਉ ਟੂਟਤ ਅੰਬ ਬਯਾਰ ਕੇ ਮਾਰੇ ॥੧੯੯॥
ਜਾਨ ਨਿਦਾਨ ਕੋ ਜੁੱਧੁ ਬਨਿਓ, ਰਨ ਦੈਤ ਸਬੂਹ ਸਬੈ ਉਠਿ ਧਾਏ ॥
ਸਾਰ ਸੋ ਸਾਰ ਕੀ ਮਾਰ ਮਚੀ, ਤਬ ਕਾਇਰ ਛਾਡ ਕੈ ਖੇਤ ਪਰਾਏ ॥

ਚੰਡ ਕੇ ਖੱਗ, ਗਦਾ ਲਗ, ਦਾਨਵ ਰੰਚਕ ਰੰਚਕ ਹੁਇ, ਤਨ ਆਏ ॥
ਮੂੰਗਰ ਲਾਇ, ਹਲਾਇ ਮਨੋ ਤਰੁ, ਕਾਛੀ ਨੇ ਪੇਡ ਤੇ, ਤੂਤ ਗਿਰਾਏ ॥੨੦੦॥
ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਪੇਖਿ ਚਮੂੰ ਬਹੁ ਦੈਤਨ ਕੀ, ਪੁਨਿ ਚੰਡਕਾ ਆਪਨੇ ਸਸਤ੍ਰ ਸੰਭਾਰੇ ॥
ਬੀਰਨ ਕੇ ਤਨ, ਚੀਰ ਪਟੀਰ ਸੇ, ਦੈਤ ਹਕਾਰ, ਪਛਾਰ ਸੰਘਾਰੇ ॥
ਘਾਉ ਲਗੇ ਤਿਨ ਕੋ ਰਨ ਭੂਮ ਮੈ, ਟੂਟ ਪਰੇ ਧਰ ਤੇ ਸਿਰ ਨਿਆਰੇ ॥
ਜੁੱਧ ਸਮੈ ਸੁਤ ਭਾਨ ਮਨੋ, ਸਸਿ ਕੇ ਸਭ ਟੂਕ, ਜੁਦੇ ਕਰ ਡਾਰੇ ॥੨੦੧॥
ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਤਬੈ ਬਲ ਧਾਰ, ਸੰਭਾਰ ਲਈ ਕਰਵਾਰ ਕਰੀ ਕਰ ॥
ਕੋਪ ਦਈਅ ਨਿਸੁੰਭ ਕੇ ਸੀਸ, ਬਹੀ ਇਹ ਭਾਂਤ ਰਹੀ ਤਰਵਾਤਰ ॥
ਕਉਨ ਸਰਾਹ ਕਰੈ ਕਹਿ ਤਾ ਛਿਨ, ਸੋ ਬਿਬ ਹੋਇ ਪਰੇ ਧਰਨੀ ਪਰ ॥
ਮਾਨਹੁ ਸਾਰ ਕੀ ਤਾਰ ਲੈ ਹਾਥ, ਚਲਾਈ ਹੈ ਸਾਬਨ ਕੋ ਸਬੁਨੀਗਰ ॥੨੦੨॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਾਰਕੰਡੇ ਪੁਰਾਨੇ, ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਉਕਤਿ ਬਿਲਾਸ,
ਨਿਸੁੰਭ ਬਧਹਿ, ਖਸਟਮੋ ਧਿਆਇ ॥੬॥ ☬

ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਬ ਨਿਸੁੰਭ ਰਨ ਮਾਰਿਓ, ਦੇਵੀ ਇਹ ਪਰਕਾਰ ॥ ਭਾਜ ਦੈਤ ਇਕ ਸੁੰਭ ਪੈ,

ਗਇਓ ਤੁਰੰਗਮ ਡਾਰਿ ।।੨੦੩।। ਆਨ ਸੁੰਭ ਪੈ ਤਿਨ ਕਹੀ, ਸਕਲ ਜੁੱਧ ਕੀ ਬਾਤ ।।
ਤਬ ਭਾਜੇ ਦਾਨਵ ਸਭੈ, ਮਾਰਿ ਲਇਓ ਤੁਅ ਭ੍ਰਾਤ ।।੨੦੪।। ਸ੍ਵੈਯਾ ।।
ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਹਨਿਓ ਸੁਨਿ ਕੈ, ਬਰ ਬੀਰਨ ਕੇ ਚਿਤ ਛੋਭ ਸਮਾਇਓ ।।
ਸਾਜ ਚੜਿਓ ਗਜ ਬਾਜ ਸਮਾਜ ਕੈ, ਦਾਨਵ ਪੁੰਜ ਲੀਏ ਰਨ ਆਇਓ ।।
ਭੂਮ ਭਇਆਨਕ ਲੋਥ ਪਰੀ, ਲਖਿ ਸ੍ਰੋਉਨ ਸਮੂਹ ਮਹਾਂ ਬਿਸਮਾਇਓ ।।
ਮਾਨਹੁ ਸਾਰਸੁਤੀ ਉਮਡੀ, ਜਲ ਸਾਗਰ ਕੇ ਮਿਲਿਬੇ ਕਹੁ, ਧਾਇਓ ।।੨੦੫।।
ਸ੍ਵੈਯਾ ।। ਚੰਡਿ ਪ੍ਰਚੰਡਿ ਸੁ ਕੇਹਰਿ ਕਾਲਕਾ, ਅਉ ਸਕਤੀ ਮਿਲਿ ਜੁੱਧੁ ਕਰਿਓ ਹੈ ।।
ਦਾਨਵ ਸੈਨ ਹਤੀ ਇਨਹੂੰ ਸਭ, ਇਉ ਕਹਿ ਕੈ ਮਨ ਕੋਪ ਭਰਿਓ ਹੈ ।।
ਬੰਧ ਕਬੰਧ ਪਰਿਓ ਅਵਲੋਕ ਕੈ, ਸੋਕ ਕੈ, ਪਾਂਇ ਨ ਆਗੈ ਧਰਿਓ ਹੈ ।।
ਧਾਇ ਸਕਿਓ ਨ, ਭਇਓ ਭਇਭੀਤਹ, ਚੀਤਹ ਮਾਨਹੁ, ਲੰਗ ਪਰਿਓ ਹੈ ।।੨੦੬।।
ਸ੍ਵੈਯਾ ।। ਫੇਰਿ ਕਹਿਓ ਦਲ ਕੋ ਜਬ ਸੁੰਭ, ਸੁ ਮਾਨਿ ਚਲੇ ਤਬ ਦੈਤ ਘਨੇ ।।
ਗਜ ਰਾਜ ਸੁ ਬਾਜਨ ਕੇ ਅਸਵਾਰ, ਰਥੀ ਰਥੁ ਪਾਇਕ, ਕਉਨ ਗਨੇ ।।
ਤਹਾਂ ਘੇਰ ਲਈ ਚਹੂੰ ਓਰ ਤੇ ਚੰਡ, ਮਹਾਂ ਤਿਨ ਕੇ ਤਨ ਦੀਹ ਬਨੇ ।।

ਮਨੋ ਭਾਨ ਕੋ ਛਾਇ ਲਇਓ, ਉਮਡੇ ਘਨ, ਘੋਰ ਘਮੰਡ ਘਟਾ ਨਿਸ ਨੇ ।।੨੦੭।। **ਦੋਹਰਾ** ।। ਚਹੂੰ ਓਰ ਘੇਰੋ ਪਰਿਓ, ਤਬੈ ਚੰਡਿ ਇਹ ਕੀਨ ।। ਕਾਲੀ ਸੋ ਹਸਿ ਤਿਨ ਕਹੀ, ਨੈਨ ਸੈਨ ਕਰਿ ਦੀਨ ।।੨੦੮।। **ਕਬਿਤੁ** ।। ਕੇਤੇ ਮਾਰ ਡਾਰੇ, ਅਉ ਕੇਤਕ ਚਬਾਇ ਡਾਰੇ, ਕੇਤਕ ਬਗਾਇ ਡਾਰੇ, ਕਾਲੀ ਕੋਪ ਤਬ ਹੀ ।। ਬਾਜ ਗਜ ਭਾਰੇ, ਤੇਤੋ ਨਖਨ ਸੌ ਫਾਰ ਡਾਰੇ, ਐਸੋ ਰਨ ਭੈਕਰ, ਨ ਭਇਓ ਆਗੇ ਕਬਹੀ ।। ਭਾਗੇ ਬਹੁ ਬੀਰ, ਕਾਹੂ ਸੁੱਧ ਨ ਰਹੀ ਸਰੀਰ, ਹਾਲ ਚਾਲ ਪਰੀ, ਮਰੇ ਆਪਸ ਮੈਂ ਦਬਹੀ ।। ਪੇਖ ਸੁਰਰਾਇ, ਮਨ ਹਰਖ ਬਢਾਇ, ਸੁਰ ਪੁੰਜਨ ਬੁਲਾਇ, ਕਰੈਂ ਜੈਜੈਕਾਰ ਸਬਹੀ ।।੨੦੯।। **ਕਬਿਤੁ** ।। ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਨ ਭਇਓ, ਕਹਿਓ ਰਾਜਾ ਸਭ ਦੈਤਨ ਕੋ, ਐਸੋ ਜੁੱਧੁ ਕੀਨੋ, ਕਾਲੀ ਡਾਰਿਓ ਬੀਰ ਮਾਰ ਕੈ ।। ਬਲ ਕੋ ਸੰਭਾਰ, ਕਰ ਲੀਨੀ ਕਰਵਾਰ ਢਾਰ, ਪੈਠੋ ਰਨ ਮੱਧਿ, ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਇਉ ਉਚਾਰ ਕੈ ।। ਸਾਥ ਭਏ ਸੁੰਭ ਕੇ, ਸੁ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਧੀਰ ਜੋਧੇ, ਲੀਨਿ ਹਥਿਆਰ, ਆਪ ਆਪਨੇ ਸੰਭਾਰ ਕੈ ।। ਐਸੇ ਚਲੇ ਦਾਨੋ, ਰਵਿ ਮੰਡਲ ਛਪਾਨੋ, ਮਾਨੋ ਸਲਭ ਉਡਾਨੋ, ਪੁੰਜ ਪੰਖਨ ਸੁ ਧਾਰ ਕੈ ।।੨੧੦।। **ਸ੍ਵੈਯਾ** ।। ਦਾਨਵ ਸੈਨ ਲਖੈ ਬਲਿਵਾਨ, ਸੁ ਬਾਹਨਿ ਚੰਡਿ ਪ੍ਰਚੰਡਿ ਭ੍ਰਮਾਨੋ ।। ਚਕ੍ਰ ਅਲਾਤ ਕੀ ਬਾਤ ਬਘੂਰਨ, ਛਤ੍ਰਨ ਹੀ ਸਮ ਅਉ ਖਰਸਾਨੋ ।।

ਤਾਂ ਰਨ ਮਾਹਿ ਸੁ ਐਸੋ ਫਿਰਿਓ, ਜਲ ਭਉਰ ਨਹੀ, ਸਰ ਤਾਹਿ ਬਖਾਨੋ ॥
ਅਉਰ ਨਹੀ ਉਪਮਾ ਉਪਜੈ, ਸੁ ਦੂਹੂੰ ਰੁਖੁ ਕੇਹਰਿ ਕੇ ਮੁਖਿ ਮਾਨੋ ॥੨੧੧॥
ਜੁੱਧੁ ਮਹਾਂ ਅਸੁਰੰਗਨਿ ਸਾਥਿ ਭਇਓ ਤਬ, ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡਹਿ ਭਾਰੀ ॥
ਸੈਨ ਅਪਾਰ ਹਕਾਰ ਸੁਧਾਰ, ਬਿਦਾਰ ਸੰਘਾਰ ਦਈ ਰਨ ਕਾਰੀ ॥
ਖੇਤ ਭਇਓ ਤਹਾ ਚਾਰ ਸਉ ਕੋਸ ਲਉ, ਸੋ ਉਪਮਾ ਕਵਿ ਦੇਖਿ ਬਿਚਾਰੀ ॥
ਪੂਰਨ ਏਕ ਘਰੀ ਨ ਪਰੀ, ਜਿ ਗਿਰੇ ਧਰ ਪੈ ਬਰ, ਜਿਉ ਪਤਿ ਝਾਰੀ ॥੨੧੨॥
ਮਾਰ ਚਮੂੰ ਚਤੁਰੰਗ ਲਈ, ਤਬ ਲੀਨੋ ਹੈ ਸੁੰਭ ਚਮੁੰਡ ਕੋ ਆਗਾ ॥
ਚਾਲ ਪਰਿਓ ਅਵਨੀ ਸਿਗਰੀ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਆਸਨਿ ਤੇ ਉਠਿ ਭਾਗਾ ॥
ਸੂਖ ਗਇਓ ਤ੍ਰਸ ਕੈ ਹਰਿ ਹਾਰਿ, ਸੁ ਸੰਕਤਿ ਅੰਕ ਮਹਾਂ ਭਇਓ ਜਾਗਾ ॥
ਲਾਗ ਰਹਿਓ ਲਪਟਾਇ ਗਰੇ ਮਧਿ, ਮਾਨਹੁ ਮੁੰਡ ਕੀ ਮਾਲ ਕੋ ਤਾੱਗਾ ॥੨੧੩॥
ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਚੰਡਿ ਕੇ ਸਾਮੁਹਿ ਆਇਕੈ ਸੁੰਭ, ਕਹਿਓ ਮੁਖਿ ਸੋਂ, ਇਹ ਮੈ ਸਭ ਜਾਨੀ ॥
ਕਾਲੀ ਸਮੇਤ ਸਭੈ ਸਕਤੀ ਮਿਲਿ, ਦੀਨੋ ਖਪਾਇ ਸਭੈ ਦਲੁ ਬਾਨੀ ॥
ਚੰਡ ਕਹਿਓ ਮੁਖ ਤੇ ਉਨ ਕੋ, ਤੇਊ ਤਾਂ ਛਿਨ ਗਉਰ ਕੇ ਮੱਧਿ ਸਮਾਨੀ ॥

ਜਿਉ ਸਰਤਾ ਕੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਕੇ ਬੀਚ, ਮਿਲੈ ਬਰਖਾ ਬਹੁ ਬੂੰਦਨ ਪਾਨੀ ।।੨੧੪।।
ਸ੍ਵੈਯਾ ।। ਕੈ ਬਲਿ ਚੰਡਿ ਮਹਾਂ ਰਨ ਮੱਧਿ, ਸੁ ਲੈ ਜਮਦਾੜ ਕੀ ਤਾ ਪਰਿ ਲਾਈ ।।
ਬੈਠ ਗਈ ਅਰਿ ਕੇ ਉਰ ਮੈ, ਤਿਹ ਸ੍ਰਉਨਤ ਜੁਗਨਿ ਪੂਰ ਅਘਾਈ ।।
ਦੀਰਘ ਜੁੱਧੁ ਬਿਲੋਕ ਕੈ, ਬੁੱਧ ਕਵੀਸ੍ਵਰ ਕੇ ਮਨ ਮੈ, ਇਹ ਆਈ ।।
ਲੋਥ ਪੈ ਲੋਥ ਗਈ ਪਰ ਇਂਉ, ਸੁ ਮਨੋ ਸੁਰਲੋਗ ਕੀ, ਸੀਢੀ ਬਨਾਈ ।।੨੧੫।।
ਸੁੰਭ ਚਮੂੰ ਸੰਗ ਚੰਡਕਾ ਕ੍ਰੁੱਧ ਕੈ, ਜੁੱਧ ਅਨੇਕਨਿ ਵਾਰ ਮਚਿਓ ਹੈ ।।
ਜੰਬੁਕ ਜੁੱਗਨ ਗ੍ਰਿੱਝ ਮਜੂਰ, ਰਕਤ੍ਰ ਕੀ ਕੀਚ ਮੈ ਈਸ ਨਚਿਓ ਹੈ ।।
ਲੁੱਥ ਪੈ ਲੁੱਥ ਸੁਭੀਤੈ ਭਈ, ਮਿਤ ਗੂਦ ਅਉ ਮੇਦ ਲੈ ਤਾਂਹਿ ਗਚਿਓ ਹੈ ।।
ਭਉਨ ਰੰਗੀਨ ਬਨਾਇ ਮਨੋ, ਕਰਿਮਾਵਿਸ, ਚਿਤ੍ਰ ਬਚਿਤ੍ਰ ਰਚਿਓ ਹੈ ।।੨੧੬।।
ਸ੍ਵੈਯਾ ।। ਦੁੰਦ ਸੁ ਜੁੱਧੁ ਭਇਓ ਰਨ ਮੈ, ਉਤ ਸੁੰਭ, ਇਤੈ ਬਰਚੰਡ ਸੰਭਾਰੀ ।।
ਘਾਇ ਅਨੇਕ ਭਏ ਦੁਹੂੰ ਕੇ ਤਨ, ਪਉਰਖ ਗਯੋ ਸਭ ਦੈਤ ਕੋ ਹਾਰੀ ।।
ਹੀਨ ਭਈ ਬਲ ਤੇ ਭੁਜ ਕਾਂਪਤ, ਸੋ ਉਪਮਾ ਕਵਿ ਐਸੇ ਬਿਚਾਰੀ ।।
ਮਾਨਹੁ ਗਾਰੜੂ ਕੇ ਬਲ ਤੇ, ਲਟੀ ਪੰਚ ਮੁਖੀ, ਜੁਗ ਸਾਪਨ ਕਾਰੀ ।।੨੧੭।।

ਕੋਪ ਭਈ ਬਰਚੰਡ ਮਹਾਂ, ਬਹੁ ਜੁੱਧੁ ਕਰਿਓ ਰਨ ਮੈ ਬਲ ਧਾਰੀ ॥
ਲੈ ਕੈ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਮਹਾਂ ਬਲਵਾਨ, ਪਚਾਰ ਕੈ ਸੁੰਭ ਕੇ ਊਪਰਿ ਝਾਰੀ ॥
ਸਾਰ ਸੋਂ ਸਾਰ ਕੀ ਧਾਰ ਬੱਜੀ, ਝਨਕਾਰ ਉਠੀ ਤਿਹ ਤੇ ਚਿਨਗਾਰੀ ॥
ਮਾਨਹੁ ਭਾਦਵ ਮਾਸ ਕੀ ਰੈਨ, ਲਸੈ ਪਟਬੀਜਨ ਕੀ ਚਮਕਾਰੀ ॥੨੧੮॥
ਘਾਇਨ ਤੇ ਬਹੁ ਸ੍ਰਉਨ ਪਰਿਓ, ਬਲ ਛੀਨ ਭਇਓ ਨ੍ਰਿਪ ਸੁੰਭ ਕੋ ਕੈਸੇ ॥
ਜੋਤ ਘਟੀ, ਮੁਖ ਕੀ, ਤਨ ਕੀ, ਮਨੋ ਪੂਰਨ ਤੇ ਪਰਿਵਾ ਸਸਿ ਜੈਸੇ ॥
ਚੰਡਿ ਲਇਓ ਕਰਿ ਸੁੰਭ ਉਠਾਇ, ਕਹਿਓ ਕਵਿ ਨੇ ਮੁਖਿ ਤੇ ਜਸੁ ਐਸੇ ॥
ਰੱਛਕ ਗੋਧਨ ਕੇ ਹਿਤ, ਕਾਨ੍ਹ ਉਠਾਇ ਲਇਓ, ਗਿਰ ਗੋਧਨੁ ਜੈਸੇ ॥੨੧੯॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਰ ਤੇ ਗਿਰ ਧਰਨੀ ਪਰਿਓ, ਧਰ ਤੇ ਗਇਓ ਅਕਾਸ ॥
ਸੁੰਭ ਸੰਘਾਰਨ ਕੇ ਨਮਿਤ, ਗਈ ਚੰਡ ਤਿਹ ਪਾਸ ॥੨੨੦॥
ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਬੀਚ ਤਬੈ ਨਭ ਮੰਡਲ ਚੰਡਕਾ, ਜੁੱਧੁ ਕਰਿਓ ਜਿਮ ਆਗੇ ਨ ਹੋਊ ॥
ਸੂਰਜ ਚੰਦੁ ਨਿਛੱਤ੍ਰ ਸਚੀਪਤਿ, ਅਉਰ ਸਭੈ ਸੁਰ ਪੇਖਤ ਸੋਊ ॥
ਖੈਂਚ ਕੈ ਮੂੰਡ ਦਈ ਕਰਵਾਰ ਕੀ, ਏਕ ਕੋ ਮਾਰ, ਕੀਏ ਤਬ ਦੋਊ ॥

ਸੁੰਭ ਦੁਟੂਕ ਹ੍ਵੈ ਭੂਮਿ ਪਰਿਓ, ਤਨ ਜਿੰਉ ਕਲਵਤ੍ਰ ਸੌ ਚੀਰਤ ਕੋਊ ।।੨੨੧।।
ਦੋਹਰਾ ।। ਸੁੰਭ ਮਾਰ ਕੈ ਚੰਡਕਾ, ਉਠੀ ਸੁ ਸੰਖ ਬਜਾਇ ।। ਤਬ ਧੁਨਿ ਘੰਟਾ ਕੀ ਕਰੀ,
ਮਹਾਂ ਮੋਦ ਮਨ ਪਾਇ ।।੨੨੨।। ਦੈਤ ਰਾਜ ਛਿਨ ਮੈ ਹਨਿਓ, ਦੇਵੀ ਇਹ ਪਰਿਕਾਰ ।।
ਅਸਟ ਕਰਨ ਮਹਿ ਸਸਤ੍ਰ ਗਹਿ, ਸੈਨਾ ਦਈ ਸੰਘਾਰ ।।੨੨੩।।
ਸ੍ਵੈਯਾ ।। ਚੰਡ ਕੇ ਕੋਪ ਨ ਓਪ ਰਹੀ, ਰਨ ਮੈ ਅਸਿਧਾਰ, ਭਈ ਸਮੁਹਾਈ ।।
ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰਿ ਸੰਘਾਰਿ ਦਏ, ਤਬ ਭੂਪ ਬਿਨਾ, ਕਰੈ ਕਉਨ ਲਰਾਈ ।।
ਕਾਂਪ ਉਠੇ ਅਰਿ, ਤ੍ਰਾਸ ਹੀਏ ਧਰਿ, ਛਾਡਿ ਦਈ ਸਭ, ਪਉਰਖ ਤਾਈ ।।
ਦੈਤ ਚਲੇ ਤਜਿ ਖੇਤ ਇੰਉ, ਜੈਸੇ ਬਡੇ ਗੁਨ ਲੋਭ ਤੇ ਜਾਤ ਪਰਾਈ ।।੨੨੪।।

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਾਰਕੰਡੇ, ਪੁਰਾਨੇ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਸੁੰਭ ਬਧਹਿ ਨਾਮ,
ਸਪਤਮੋ ਧਿਆਇ ਪੂਰਨ ।।੭।।

ਸ੍ਵੈਯਾ ।। ਭਾਜਿ ਗਇਓ ਮਘਵਾ ਜਿਨ ਕੇ ਡਰ, ਬ੍ਰਹਮ ਤੇ ਆਦਿ ਸਭੈ ਭੈ ਭੀਤੇ ।।
ਤੇਈ ਵੈ ਦੈਤ ਪਰਾਇ ਗਏ, ਰਨ ਹਾਰ ਨਿਹਾਰ, ਭਏ ਬਲੁ ਰੀਤੇ ।।
ਜੰਬੁਕ ਗ੍ਰਿਝ ਨਿਰਾਸ ਭਏ, ਬਨ ਬਾਸ ਗਏ, ਜੁਗ ਜਾਮ ਨ ਬੀਤੇ ।।

ਸੰਤ ਸਹਾਇ ਸਦਾ ਜਗ ਮਾਇ, ਸੁ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ, ਬਡੇ ਅਰਿ ਜੀਤੇ ॥੨੨੫॥
ਦੇਵ ਸਭੈ ਮਿਲਿਕੈ ਇਕ ਠਉਰ, ਸੁ ਅੱਛਤ ਕੁੰਕਮ ਚੰਦਨ ਲੀਨੋ ॥
ਤੱਛਨ ਲੱਛਨ, ਦੈਕੈ ਪ੍ਰਦੱਛਨ, ਟੀਕਾ ਸੁ ਚੰਡ ਕੇ ਭਾਲ ਮੈ ਦੀਨੋ ॥
ਤਾਂ ਛਬਿ ਕੋ ਉਪਜਯੋ ਤਹ ਭਾਵ, ਇਹੈ ਕਵਿ ਨੇ ਮਨ ਮੈ ਲਖਿ ਲੀਨੋ ॥
ਮਾਨਹੁ ਚੰਦ ਕੇ ਮੰਡਲ ਮੈ, ਸੁਭ ਮੰਗਲ ਆਨ ਪ੍ਰਵੇਸਹਿ ਕੀਨੋ ॥੨੨੬॥
ਕਬਿਤੁ ॥ ਮਿਲਿ ਕੈ ਸੁ ਦੇਵਨ, ਬਡਾਈ ਕਰੀ ਕਾਲਕਾ ਕੀ, ਏਹੋ ਜਗ ਮਾਤ,
ਤੈਂ ਤੋ, ਕੱਟਿਓ ਬਡੋ ਪਾਪੁ ਹੈ ॥ ਦੈਤੱਨ ਕੋ ਮਾਰ ਰਾਜ ਦੀਨੋ ਤੈ ਸੁਰੇਸ ਹੂੰ ਕੋ,
ਬਡੋ ਜਸੁ ਲੀਨੋ, ਜਗ ਤੇਰੋ ਈ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਹੈ ॥ ਦੇਤ ਹੈਂ ਅਸੀਸ, ਦਿਜ ਰਾਜ ਰਿਖ ਬਾਰਿ ਬਾਰਿ,
ਤਹਾਂ ਹੀ ਪੜਿਓ ਹੈਂ, ਬ੍ਰਹਮ ਕਉਚ ਹੂੰ ਕੋ ਜਾਪੁ ਹੈ ॥ ਐਸੇ ਜਸੁ ਪੂਰ ਰਹਿਓ,
ਚੰਡਕਾ ਕੋ ਤੀਨ ਲੋਕ, ਜੈਸੇ ਧਾਰ ਸਾਗਰ ਮੈ, ਗੰਗਾ ਜੀ ਕੋ ਆਪੁ ਹੈ ॥੨੨੭॥
ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਦੇਂਹਿ ਅਸੀਸ, ਸਭੈ ਸੁਰ ਨਾਰਿ, ਸੁਧਾਰਿ ਕੈ ਆਰਤੀ, ਦੀਪ ਜਗਾਇਓ ॥
ਫੂਲ ਸੁਗੰਧ ਸੁ ਅੱਛਤ ਦੱਛਨ, ਜੱਛਨ ਜੀਤ ਕੋ ਗੀਤ, ਸੁ ਗਾਇਓ ॥
ਧੂਪ ਜਗਾਇਕੈ, ਸੰਖ ਬਜਾਇਕੈ, ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਕੈ ਬੈਨ ਸੁਨਾਇਓ ॥

ਹੇ ਜਗਮਾਇ, ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਇ, ਤੈਂ ਸੁੰਭ ਕੋ ਘਾਇ, ਬਡੋ ਜਸੁ ਪਾਇਓ ॥੨੨੮॥
ਸਕ੍ਰਹਿ ਸਾਜਿ ਸਮਾਜ ਦੈ ਚੰਡ, ਸੁ ਮੋਦ ਮਹਾ, ਮਨ ਮਾਂਹਿ ਰਈ ਹੈ ॥
ਸੂਰ ਸਸੀ ਨਭ ਥਾਪਕੈ, ਤੇਜੁ ਦੈ, ਆਪ ਤਹਾਂ ਤੇ, ਸੁ ਲੋਪ ਭਈ ਹੈ ॥
ਬੀਚ ਅਕਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ਬਢਿਓ, ਤਹ ਕੀ ਉਪਮਾ, ਮਨ ਤੇ ਨ ਗਈ ਹੈ ॥
ਧੂਰ ਕੈ ਪੂਰ, ਮਲੀਨ ਹੁਤੋ ਰਵਿ, ਮਾਨਹੁ ਚੰਡਕਾ ਓਪ ਦਈ ਹੈ ॥੨੨੯॥ ਕਵਿਤੁ ॥
ਪ੍ਰਥਮ ਮਧਕੈਟ ਮਦ ਮਥਨ, ਮਹਿਖਾਸੁਰੈ ਮਾਨ ਮਰਦਨ ਕਰਨ, ਤਰਨ ਬਰ ਬੰਡ ਕਾ ॥
ਧੂਮ੍ਰ ਦ੍ਰਿਗ ਧਰਨ, ਧਰ ਧੂਰ ਧਾਨੀ ਕਰਨ, ਚੰਡ ਅਰੁ ਮੁੰਡ ਕੇ, ਮੁੰਡ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕਾ ॥
ਰਕਤਬੀਜ ਹਰਨ, ਰਕਤ ਭਛਨ ਕਰਨ, ਦਰਨ ਅਨ ਸੁੰਭ, ਰਨ ਰਾਰ ਰਿਸ ਮੰਡ ਕਾ ॥
ਸੁੰਭ ਬਲੁ ਧਾਰ, ਸੰਘਾਰ ਕਰਵਾਰ ਕਰਿ, ਸਕਲ ਖਲੁ, ਅਸੁਰ ਦਲੁ, ਜੈਤ ਜੈ ਚੰਡਕਾ ॥੨੩੦॥
ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਦੇਹ ਸਿਵਾ ਬਰ ਮੋਹਿ ਇਹੈ, ਸੁਭ ਕਰਮਨ ਤੇ, ਕਬਹੂੰ ਨ ਟਰੋਂ ॥
ਨ ਡਰੋਂ, ਅਰਿ ਸੋਂ, ਜਬ ਜਾਇ ਲਰੋਂ, ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਆਪਨੀ ਜੀਤ ਕਰੋਂ ॥
ਅਰੁ ਸਿਖ ਹੌਂ ਆਪਨੇ ਹੀ ਮਨ ਕੌ, ਇਹ ਲਾਲਚ, ਹਉਂ ਗੁਨ ਤਉ ਉਚਰੋਂ ॥
ਜਬ ਆਵਕੀ ਅਉਧ ਨਿਦਾਨ ਬਨੈ, ਅਤਿਹੀ ਰਨ ਮੈ, ਤਬ ਜੂਝ ਮਰੋਂ ॥੨੩੧॥

ਚੰਡ ਚਰਿਤ੍ਰ, ਕਵਿੱਤਨ ਮੈ ਬਰਨਿਓ, ਸਭਹੀ ਰਸ ਰੁਦ੍ਰ ਮਈ ਹੈ ॥
ਏਕ ਤੇ ਏਕ ਰਸਾਲ ਭਇਓ, ਨਖ ਤੇ ਸਿਖ ਲਉ, ਉਪਮਾ ਸੁ ਨਈ ਹੈ ॥
ਕਉਤਕ ਹੇਤ ਕਰੀ ਕਵਿ ਨੇ, ਸਤਿਸਯਾ ਕੀ ਕਥਾ ਇਹ, ਪੂਰੀ ਭਈ ਹੈ ॥
ਜਾਹਿ ਨਮਿੱਤ ਪੜੈ ਸੁਨਿ ਹੈ ਨਰ, ਸੋ ਨਿਸਚੈ ਕਰਿ ਤਾਂਹਿ ਦਈ ਹੈ ॥੨੩੨॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਸਤਿ ਸਇਆ, ਕੋ ਕਰਿਓ, ਜਾ ਸਮ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
ਜਿਹ ਨਮਿੱਤ ਕਵਿ ਨੇ ਕਹਿਓ, ਸੁ ਦੇਹ ਚੰਡਕਾ ਸੋਇ ॥੨੩੩॥

ੴ ਅਥ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਲਿਖਯਤੇ ॥

ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਮਹਿੱਖ ਦਈਤ ਸੂਰਯੰ ॥ ਬਢਿਯੋ ਸੁ ਲੋਹ ਪੂਰਯੰ ॥
ਸੁ ਦੇਵ ਰਾਜ ਜੀਤਯੰ ॥ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਰਾਜ ਕੀਤਯੰ ॥੧॥ ਭੱਜੇ ਸੁ ਦੇਵਤਾ ਤਬੈ ॥
ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਇ ਕੈ ਸਬੈ ॥ ਮਹੇਸੁਰਾ ਚਲੰ ਬਸੇ ॥ ਬਿਸੇਖ ਚਿੱਤ ਮੋ ਤ੍ਰਸੇ ॥੨॥
ਜੁਗੇਸ ਭੇਸ ਧਾਰ ਕੈ ॥ ਭੱਜੇ ਹਥਿਯਾਰ ਡਾਰ ਕੈ ॥ ਪੁਕਾਰ ਆਰਤੰ ਚਲੇ ॥
ਬਿਸੂਰ ਸੂਰਮਾ ਭਲੇ ॥੩॥ ਬਰਖ ਕਿਤੇ ਤਹਾਂ ਰਹੇ ॥ ਸੁ ਦੁੱਖ ਦੇਹ ਮੋ ਸਹੇ ॥
ਜਗਤ੍ਰਮਾਤਿ ਧਿਆਇਯੰ ॥ ਸੁ ਜੈਤ ਪੱਤ੍ਰ ਪਾਇਯੰ ॥੪॥ ਪ੍ਰਸੰਨ ਦੇਵਤਾ ਭਏ ॥
ਚਰੰਨ ਪੂਜਬੇ ਧਏ ॥ ਸਨੰ ਮੁਖਾਨ ਠੱਢੀਯੰ ॥ ਪ੍ਰਣਾਮ ਪਾਨ ਪੱਢੀਯੰ ॥੫॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਤਬੈ ਦੇਵ ਧਾਏ ॥ ਸਭੋਂ ਸੀਸ ਨਿਆਏ ॥ ਸੁਮਨ ਧਾਰ ਬਰਖੇ ॥ ਸਬੈ ਸਾਧ ਹਰਖੇ ॥੬॥
ਕਰੀ ਦੇਬਿ ਅਰਚਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬੇਦ ਚਰਚਾ ॥ ਜਬੈ ਪਾਂਇ ਲਾਗੇ ॥ ਤਬੈ ਸੋਗ ਭਾਗੇ ॥੭॥
ਬਿਨੰਤੀ ਸੁਨਾਈ ॥ ਭਵਾਨੀ ਰਿਝਾਈ ॥ ਸਬੈ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰੀ ॥ ਕਰੀ ਸਿੰਘ ਸੁਆਰੀ ॥੮॥
ਕਰੇ ਘੰਟ ਨਾਦੰ ॥ ਧੁਨੰ ਨਿਰ ਬਿਖਾਦੰ ॥ ਸੁਣੇ ਦਈਤ ਰਾਜੰ ॥ ਸਜਿਯੋ ਜੁੱਧ ਸਾਜੰ ॥੯॥

ਚੜਿਯੋ ਰਾਛਸੇਸੰ ।। ਰਚੇ ਚਾਰ ਅਨੇਸੰ ।। ਬਲੀ ਚਾਮਰੇਵੰ ।। ਹਠੀ ਚਿੱਛੁਰੇਵੰ ।।੧੦।। ਬਿੜਾਲੱਛ ਬੀਰੰ ।। ਚੜੇ ਬੀਰ ਧੀਰੰ ।। ਬਡੇ ਇੱਖੁ ਧਾਰੀ ।। ਘਟਾ ਜਾਨ ਕਾਰੀ ।।੧੧।। ਦੋਹਰਾ ।। ਬਾਨਿ ਜਿਤੇ ਰਾਛਸਨਿ ਮਿਲਿ, ਛਾਡਤ ਭਏ ਅਪਾਰ ।। ਫੂਲਮਾਲ ਹੁਐ ਮਾਤ ਉਰ, ਸੋਭੇ ਸਭੇ ਸੁਧਾਰ ।।੧੨।।

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ।।

ਜਿਤੇ ਦਾਨਵੰ, ਬਾਨ ਪਾਨੀ ਚਲਾਏ ।। ਤਿਤੇ ਦੇਵਤਾ, ਆਪ ਕਾਟੇ ਬਚਾਏ ।। ਕਿਤੇ ਢਾਲ ਢਾਹੇ, ਕਿਤੇ ਪਾਸ ਪੇਲੇ ।। ਭਰੇ ਬਸਤ੍ਰ ਲੋਹੂ, ਜਨੋ ਫਾਗ ਖੇਲੇ ।।੧੩।। ਦ੍ਰੁਗਾ ਹੂੰ ਕੀਯੰ ਖੇਤ, ਧੁੰਕੇ ਨਗਾਰੇ ।। ਕਰੰ ਪਟਿਸੰ, ਪਰਘ ਪਾਂਸੀ ਸੰਭਾਰੇ ।। ਤਹਾਂ, ਗੋਫਨੈ ਗੁਰਜ ਗੋਲੇ ਸੰਭਾਰੈਂ ।। ਹਠੀ ਮਾਰ ਹੀ ਮਾਰ ਕੈ ਕੈ, ਪੁਕਾਰੈਂ ।।੧੪।। ਤਬੈ ਅਸਟ ਅਸਟਾਬ, ਹਥਿਯਾਰੰ ਸੰਭਾਰੇ ।। ਸਿਰੰ ਦਾਨਵੇਂਦ੍ਰਾਨ ਕੇ, ਤਾਕਿ ਝਾਰੇ ।। ਬਬੱਕਿਯੋ ਬਲੀ ਸਿੰਘ, ਜੁੱਧੰ ਮਝਾਰੰ ।। ਕਰੇ ਖੰਡ ਖੰਡੰ, ਸੁ ਜੋਧਾ ਅਪਾਰੰ ।।੧੫।।

ਤੋਟਕ ਛੰਦ ।।

ਤਬ ਦਾਨਵ, ਰੋਸ ਭਰੇ ਸਭ ਹੀ ।। ਜਗਮਾਤਿ ਕੇ, ਬਾਣ ਲਗੇ ਜਬ ਹੀ ।।

ਬਿਬਿਧਾਯੁਧੁ ਲੈ, ਸੁ ਬਲੀ ਹਰਖੇ ।। ਘਨ ਬੂੰਦਨ ਜਿਯੋ, ਬਿਸਖੰ ਬਰਖੇ ।।੧੬।।
ਜਨੁ ਘੋਰ ਕੈ, ਸਿਆਮ ਘਟਾ ਘੁਮਡੀ ।। ਅਸੁਰੇਸ ਅਨੀਕਨਿ, ਤਿਯੋਂ ਉਮਡੀ ।।
ਜਗ ਮਾਤ, ਬਿਰੂਥਨਿ ਮੋਂ ਧਸਿਕੈ ।। ਧਨੁ ਸਾਇਕ, ਹਾਥ ਗਹਿਯੋ ਹਸਿਕੈ ।।੧੭।।
ਰਣ ਕੁੰਜਰ ਪੁੰਜ, ਗਿਰਾਇ ਦੀਏ ।। ਇਕ ਖੰਡ ਅਖੰਡ, ਦੁਖੰਡ ਕੀਏ ।।
ਸਿਰ ਏਕਨਿ ਚੋਟ, ਨਿਫੋਟ ਬਹੀ ।। ਤਰਵਾ ਤਰ ਹੁਐ, ਤਰਵਾਰ ਰਹੀ ।।੧੮।।
ਤਨ ਝੱਝਰ ਹੁਐ, ਰਣ ਭੂਮ ਗਿਰੇ ।। ਇਕ ਭਾਜ ਚੱਲੇ, ਫਿਰਕੈ ਨ ਫਿਰੇ ।।
ਇਕਿ ਹਾਥ ਹਥਿਯਾਰ ਲੈ, ਆਨ ਬਹੇ ।। ਲਰਿ ਕੈ, ਮਰਿ ਕੈ, ਗਿਰਿ ਖੇਤ ਰਹੇ ।।੧੯।।
ਨਰਾਜ ਛੰਦ ।। ਤਹਾਂ ਸੁ ਦੈਤ ਰਾਜਯੰ ।। ਸਜੇ ਸੁ ਸਰਬ ਸਾਜਯੰ ।।
ਤੁਰੰਗ ਆਪ ਬਾਹੀਅੰ ।। ਬਧੰ ਸੁ ਮਾਤ ਚਾਹੀਯੰ ।।੨੦।। ਤਬੈ ਦ੍ਰੁਗਾ ਬਕਾਰਿਕੈ ।।
ਕਮਾਣ ਬਾਣ ਧਾਰਿ ਕੈ ।। ਸੁ ਘਾਵ ਚਾਮਰੰ ਕੀਯੋ ।। ਉਤਾਰ ਹਸਤ ਤੇ ਦੀਯੋ ।।੨੧।।

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ।।

ਤਬੈ ਬੀਰ ਕੋਪੰ, ਬਿੜਾਲਾਛ ਨਾਮੰ ।। ਸਜੇ ਸੱਸਤ੍ਰ ਦੇਹੰ, ਚਲੋ ਜੁੱਧ ਧਾਮੰ ।।
ਸਿਰੰ ਸਿੰਘ ਕੇ ਆਨ, ਘਾਯੰ ਪ੍ਰਹਾਰੰ ।। ਬਲੀ ਸਿੰਘ ਸੋ, ਹਾਥ ਸੌਂ ਮਾਰਿ ਡਾਰੰ ।।੨੨।।

ਬਿੜਾਲਾਛ ਮਾਰੇ, ਸੁ ਪਿੰਗਾਛ ਧਾਏ ।। ਦ੍ਰੁਗਾ ਸਾਮੁਹੇ, ਬੋਲ ਬਾਂਕੇ ਸੁਨਾਏ ।।
ਕਰੀ ਅੱਖ੍ਰਿ ਜਿਯੋ, ਗਰਜ ਕੈ ਬਾਣ ਬਰਖੰ ।। ਮਹਾਂ ਸੂਰਬੀਰੰ, ਭਰੇ ਜੁੱਧ ਹਰਖੰ ।।੨੩।।
ਤਬੈ ਦੇਵੀਅੰ, ਪਾਣ ਬਾਣੰ ਸੰਭਾਰੰ ।। ਹਨਿਯੋ ਦੁਸਟ ਕੇ ਘਾਇ, ਸੀਸੰ ਮੰਝਾਰੰ ।।
ਗਿਰਿਯੋ ਝੂਮ ਭੂਮੰ, ਗਏ ਪ੍ਰਾਣ ਛੁੱਟੰ ।। ਮਨੋ ਮੇਰ ਕੋ, ਸਾਤਵੇਂ ਸ੍ਰਿੰਗ ਟੁੱਟੰ ।।੨੪।।
ਗਿਰੇ ਬੀਰ ਪਿੰਗਾਛ, ਦੇਬੀ ਸੰਘਾਰੇ ।। ਚਲੇ ਅਉਰੁ ਬੀਰੰ, ਹਥਿਯਾਰੰ ਉਘਾਰੇ ।।
ਤਬੈ ਰੋਸ ਦੇਬਿਯੰ, ਸਰੋਘੰ ਚਲਾਏ ।। ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਾਨ ਕੈ, ਜੁੱਧ ਮੱਧੰ ਗਿਰਾਏ ।।੨੫।।

ਚੌਪਈ ।। ਜੇ ਜੇ ਸੱਤ੍ਰੁ ਸਾਮੁਹੇ ਆਏ ।। ਸਬੈ ਦੇਵਤਾ, ਮਾਰਿ ਗਿਰਾਏ ।।
ਸੈਨਾ ਸਕਲ, ਜਬੈ ਹਨਿ ਡਾਰੀ ।। ਆਸੁਰੇਸ, ਕੋਪਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ।।੨੬।।
ਆਪ ਜੁੱਧ, ਤਬ ਕੀਆ ਭਵਾਨੀ ।। ਚੁਨ ਚੁਨ ਹਨੇ, ਪਖਰੀਆ ਬਾਨੀ ।।
ਕ੍ਰੋਧ ਜੁਆਲ, ਮਸਤਕ ਤੇ ਬਿਗਸੀ ।। ਤਾਂ ਤੇ, ਆਪ ਕਾਲਕਾ ਨਿਕਸੀ ।।੨੭।।

ਮਧੁਭਾਰ ਛੰਦ ।।

ਮੁਖ ਬਮਤ ਜੁਆਲ ।। ਨਿਕਸੀ ਕਪਾਲ ।। ਮਾਰੇ ਗਜੇਸ ।। ਛੁੱਟੇ ਹੈਂ ਏਸ ।।੨੮।।
ਛੁੱਟੰਤ ਬਾਣ ।। ਝਮਕਤ ਕ੍ਰਿਪਾਣ ।। ਸਾਂਗੰ ਪ੍ਰਹਾਰ ।। ਖੇਲਤ ਧਮਾਰ ।।੨੯।।

ਬਾਹੈਂ ਨਿਸੰਗ ॥ ਉਠੈਂ ਝੜੰਗ ॥ ਤੁੱਪਕ ਤੜਾਕ ॥ ਉੱਠਤ ਕੜਾਕ ॥੩੦॥
ਬਬਕੰਤ ਮਾਇ ॥ ਭਭਕੰਤ ਘਾਇ ॥ ਜੁੱਝੇ ਜੁਆਣ ॥ ਨੱਚੇ ਕਿਕਾਣ ॥੩੧॥
ਰੁਆਮਲ ਛੰਦ ॥ ਧਾਈਯੋ ਅਸੁਰੇਂਦ੍ਰ ਤੱਹ, ਨਿਜ ਕੋਪ ਓਪ ਬਢਾਇ ॥
ਸੰਗ ਲੈ ਚਤੁਰੰਗ ਸੈਨਾ, ਸੁੱਧ ਸਸਤ੍ਰ ਨਚਾਇ ॥ ਦੇਬਿ ਸਸਤ੍ਰ ਲਗੈ ਗਿਰੇ ਰਣ,
ਰੁੱਝਿ ਜੁੱਝਿ ਜੁਆਣ ॥ ਪੀਲ ਰਾਜ ਫਿਰੇ ਕਹੂੰ, ਰਣ ਸੁੱਛ ਛੁੱਛ ਕਿਕਾਣ ॥੩੨॥
ਚੀਰ ਚਾਮਰ ਪੁੰਜ ਕੁੰਜਰ, ਬਾਜ ਰਾਜ ਅਨੇਕ ॥ ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰ ਸੁਭੇ ਕਹੂੰ,
ਸਰਦਾਰ ਸੁਆਰ ਅਨੇਕ ॥ ਤੇਗ ਤੀਰ ਤੁਫੰਗ ਤਬਰ, ਕੁਹੁਕ ਬਾਣ ਅਨੰਤ ॥
ਬੇਧਿ ਬੇਧਿ ਗਿਰੇ ਬਰੱਛਿਨ, ਸੂਰ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥੩੩॥ ਗ੍ਰਿੱਧ ਬ੍ਰਿੱਧ ਉਡੇ ਤਹਾਂ,
ਫਿਕਰੰਤ ਸੁਆਨ ਸ੍ਰਿੰਗਾਲ ॥ ਮੱਤ ਦੰਤ ਸਪੱਛ ਪੱਬੈ, ਕੰਕ ਬੰਕ ਰਸਾਲ ॥
ਛੁੱਦ੍ਰ ਮੀਨ ਛਰੁੱਧ੍ਰਕਾ, ਅਰੁ ਚਰਮ ਕਛਪ ਅਨੰਤ ॥ ਨੱਕ੍ਰ ਬੱਕ੍ਰ ਸੁਬਰਮ ਸੋਭਿਤ,
ਸ੍ਰੋਣ ਨੀਰ ਦੁਰੰਤ ॥੩੪॥ ਨਵ ਸੂਰ, ਨਵਕਾ ਸੇ ਰਥੀ, ਅਤਰਥੀ ਜਾਨ ਜਹਾਜ ॥
ਲਾਦਿ ਲਾਦਿ ਮਨੋ ਚੱਲੇ ਧਨ, ਧੀਰ ਬੀਰ ਸਲਾਜ ॥ ਮੋਲੁ ਬੀਚ ਫਿਰੈਂ ਚੁਕਾਤ,
ਦਲਾਲ ਖੇਤ ਖਤੰਗ ॥ ਗਾਹਿ ਗਾਹਿ ਫਿਰੇ ਫਵੱਜਨਿ, ਝਾਰਿ ਦਿਰਬ ਨਿਖੰਗ ॥੩੫॥

ਅੰਗ ਭੰਗ ਗਿਰੇ ਕਹੂੰ, ਬਹੁ ਰੰਗ ਰੰਗਿਤ ਬਸਤ੍ਰ ॥ ਚਰਮ ਬਰਮ ਸੁਭੇ ਕਹੂੰ, ਰਣ ਭੂਮ ਸਸਤ੍ਰ ਰੁਅਸਤ੍ਰ ॥ ਮੁੰਡ ਤੁੰਡ ਧੁਜਾ ਪਤਾਕਾ, ਟੂਕ ਟਾਕ ਅਰੇਕ ॥ ਜੂਝ ਜੂਝ ਪਰੇ ਸਬੈ ਅਰਿ, ਬਾਚਿਯੋ ਨਹਿ ਏਕ ॥੩੬॥ ਕੋਪ ਕੈ ਮਹਿਖੇਸ ਦਾਨੋ, ਧਾਈਯੋ ਤਿੱਹ ਕਾਲ ॥ ਅਸਤ੍ਰ ਸਸਤ੍ਰ ਸੰਭਾਰ ਸੂਰੋ, ਰੂਪ ਕੈ ਬਿਕਰਾਲ ॥ ਕਾਲ ਪਾਣ ਕ੍ਰਿਪਾਣ ਲੈ, ਤਿੱਹ ਮਾਰੀਯੋ ਤਤਕਾਲ ॥ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਬਿਖੈ ਮਿਲੀ, ਤਜ ਬ੍ਰਹਮ ਰੰਧ੍ਰ ਉਤਾਲ ॥੩੭॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਮਹਿਖਾਸੁਰ ਕਹੱ ਮਾਰ ਕਰ, ਪ੍ਰਫੁਲਤ ਭੀ ਜਗ ਮਾਇੰ ॥ ਤਾ ਦਿਨ ਤੇ ਮਹਿਖੇ ਬਲੈ, ਦੇਤ ਜਗਤ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥੩੮॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿੱਤ੍ਰ ਨਾਟਕੇ, ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰੇ, ਮਹਿਖਾਸੁਰ ਬਧਹ,
ਪ੍ਰਥਮ ਧਿਆਇ ਸੰਪੂਰਣ, ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੧॥ ਅਫਜੂ ॥ ☬

ਅਥ ਧੂਮ੍ਰਨੈਨ ਜੁੱਧ ਕਥਨੰ ॥ ਕੁਲਕ ਛੰਦ ॥

ਦੇਵਿਸ ਤਬ ਗਾਜੀਯ॥ ਅਨਹਦ ਬਾਜੀਯ॥ ਭਈ ਬਧਾਈ॥ ਸਭ ਸੁਖਦਾਈ॥੧॥੩੯॥ ਦੁੰਦਭ ਬਾਜੇ ॥ ਸਭ ਸੁਰ ਗਾਜੇ ॥ ਕਰਤ ਬਡਾਈ ॥ ਸੁਮਨ ਬ੍ਰਖਾਈ ॥੨॥੪੦॥ ਕੀਨੀ ਬਹੁ ਅਰਚਾ ॥ ਜਸ ਧੁਨ ਚਰਚਾ ॥ ਪਾਂਇਨ ਲਾਗੇ ॥ ਸਭ ਦੁਖ ਭਾਗੇ ॥੩॥੪੧॥

ਗਾਏ ਜੈ ਕਰਖਾ ।। ਪੁਹਪਨਿ ਬਰਖਾ ।। ਸੀਸ ਨਿਵਾਏ ।। ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਏ ।।੪।।੪੨।। ਦੋਹਰਾ ।। ਲੋਪ ਚੰਡਕਾ ਜੂ ਭਏ, ਦੈ ਦੇਵਨ ਕੋ ਰਾਜੁ ।। ਬਹੁਰ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਦੁਐ, ਦੈਤ ਬਡੇ ਸਿਰ ਤਾਜ ।।੫।।੪੩।। ਚਉਪਈ ।। ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਚੜ੍ਹੇ, ਲੈਕੈ ਦਲ ।। ਅਰਿ ਅਨੇਕ, ਜੀਤੇ ਜਿਨ ਜਲ ਥਲ ।। ਦੇਵ ਰਾਜ ਕੋ ਰਾਜ, ਛਿਨਾਵਾ ।। ਸੇਸ, ਮਨ ਮੁਕਟ ਭੇਟ ਪਠਾਵਾ ।।੬।।੪੪।। ਛੀਨ ਲਯੋ, ਅਲਕੇਸ ਭੰਡਾਰਾ ।। ਦੇਸ ਦੇਸ ਕੇ, ਜੀਤਿ ਨ੍ਰਿਪਾਰਾ ।। ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਕੱਹ, ਦੈਤ ਪਠਾਏ ।। ਦੇਸ ਬਿਦੇਸ ਜੀਤ, ਫਿਰ ਆਏ ।।੭।।੪੫।। ਦੋਹਰਾ ।। ਦੇਵ ਸਬੈ ਤ੍ਰਾਸਿਤ ਭਏ, ਮਨ ਮੋਂ ਕੀਯੋ ਬਿਚਾਰ ।। ਸਰਨ ਭਵਾਨੀ ਕੀ ਸਬੈ, ਭਾਜਿ ਪਰੇ ਨਿਰਧਾਰ ।।੮।।੪੬।। ਨਰਾਜ ਛੰਦ ।। ਸੁ ਤ੍ਰਾਸ ਦੇਵ ਭਾਜੀਅੰ ।। ਬਿਸੇਖ ਲਾਜ ਲਾਜੀਅੰ ।। ਬਿਸਿੱਖ ਕਾਰਮੰ ਕਸੇ ।। ਸੁ ਦੇਵ ਲੋਕ ਮੋ ਬਸੇ ।।੯।।੪੭।। ਤਬੈ ਪ੍ਰਕੋਪ ਦੇਬ ਹੁਐ ।। ਚਲੀ ਸੁ ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰ ਲੈ ।। ਸੁ ਮੁੱਦ ਪਾਨ ਪਾਨ ਕੈ ।। ਗਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਪਾਨ ਲੈ ।।੧੦।।੪੮।। ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ।। ਸੁਨੀ ਦੇਵ ਬਾਨੀ ।। ਚੜ੍ਹੀ ਸਿੰਘ ਰਾਨੀ ।। ਸੁਭੰ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰੇ ।। ਸਭੈ ਪਾਪ ਟਾਰੇ ।।੧੧।।੪੯।।

ਕਰੋ ਨੱਦ ਨਾਦੰ ।। ਮਹਾਂ ਮੱਦ ਮਾਦੰ ।। ਭਯੋ ਸੰਖ ਸੋਰੰ ।। ਸੁਣ੍ਯੋ ਚਾਰ ਓਰੰ ।।੧੨।।੫੦।।
ਉਤੇ ਦੈਤ ਧਾਏ ।। ਬਡੀ ਸੈਨ ਲਿਆਏ ।। ਮੁਖੰ ਰਕਤ ਨੈਣੰ ।। ਬਕੈ ਬੰਕ ਬੈਣੰ ।।੧੩।।੫੧।।
ਚਵੰ ਚਾਰ ਢੂਕੇ ।। ਮੁਖੰ ਮਾਰ ਕੂਕੇ ।। ਲਏ ਬਾਣ ਪਾਣੰ ।। ਸੁ ਕਾਤੀ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ।।੧੪।।੫੨।।
ਮੰਡੇ ਮੱਧ ਜੰਗੰ ।। ਪ੍ਰਹਾਰੰ ਖਤੰਗੰ ।। ਕਰਉਤੀ ਕਟਾਰੰ ।। ਉਠੀ ਸਸਤ੍ਰ ਝਾਰੰ ।।੧੫।।੫੩।।
ਮਹਾਂਬੀਰ ਧਾਏ ।। ਸਰੋਘੰ ਚਲਾਏ ।। ਕਰੈਂ ਬਾਰ ਬੈਰੀ ।। ਫਿਰੇ ਜਿਯੋ ਗੰਗੈਰੀ ।।੧੬।।੫੪।।

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ।।

ਕਰੋਧਤ ਸਟਾਯੰ, ਉਤੇ ਸਿੰਘ ਧਾਯੋ ।। ਇਤੇ ਸੰਖ ਲੈ ਹਾਥ, ਦੇਵੀ ਬਜਾਯੋ ।।
ਪੁਰੀ ਚਉਦਹੂੰਯੰ, ਰਹਿਯੋ ਨਾਦ ਪੂਰੰ ।। ਚਮੱਕਿਯੋ ਮੁਖੰ, ਜੁੱਧ ਕੇ ਮੱਧਿ ਨੂਰੰ ।।੧੭।।੫੫।।
ਤਬੈ ਧੂਮ੍ਰ ਨੈਣੰ, ਮਚਿਯੋ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰੀ ।। ਲਏ ਸੰਗ ਜੋਧਾ, ਬਡੇ ਬੀਰ ਭਾਰੀ ।।
ਲਯੋ ਬੇੜ੍ਹਿ ਪੱਬੰ, ਕੀਯੋ ਨਾਦ ਉੱਚੰ ।। ਸੁਣੇ ਗਰਭਣੀਆਨਿ ਕੇ, ਗਰਭ ਮੁੱਚੰ ।।੧੮।।੫੬।।
ਸੁਣ੍ਯੋ ਨਾਦ ਸ੍ਰਵਣੰ, ਕੀਯੋ ਦੇਵ ਕੋਪੰ ।। ਸਜੇ ਚਰਮ ਬਰਮੰ, ਧਰੇ ਸੀਸ ਟੋਪੰ ।।
ਭਈ ਸਿੰਘ ਸੁਆਰੰ, ਕੀਯੋ ਨਾਦ ਉੱਚੰ ।। ਸੁਨੇ ਦੀਹ ਦਾਨਵਾਨ ਕੇ, ਮਾਨ ਮੁੱਚੰ ।।੧੯।।੫੭।।
ਮਹਾਂ ਕੋਪ ਦੇਵੀ, ਧਸੀ ਸੈਨ ਮੱਧੰ ।। ਕਰੇ ਬੀਰ ਬੰਕੇ, ਤਹਾਂ ਅੱਧ ਅੱਧੰ ।।

ਜਿਸੈ ਧਾਇ ਕੈ, ਸੂਲ ਸੈਥੀ ਪ੍ਰਹਾਰਿਯੋ।। ਤਿਨੇ ਫੇਰਿ ਪਾਣੰ, ਨ ਬਾਣੰ ਸੰਭਾਰਿਯੋ।।੨੦।।੫੮।।
ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ।। ਜਿਸੈ ਬਾਣ ਮਾਰਿਯੋ ।। ਤਿਸੈ ਮਾਰ ਡਾਰਿਯੋ ।। ਜਿਤੈ ਸਿੰਘ ਧਾਯੋ ।।
ਤਿਤੈ ਸੈਨ ਘਾਯੋ ।।੨੧।।੫੯।। ਜਿਤੇ ਘਾਇ ਡਾਲੇ ।। ਤਿਤੈ ਘਾਰਿ ਘਾਲੇ ।।
ਸਮੁਹ ਸੱਤ੍ਰੁ ਆਯੋ ।। ਸੁ ਜਾਨੇ ਨ ਪਾਯੋ ।।੨੨।।੬੦।। ਜਿਤੇ ਜੁੱਝ ਰੁੱਝੇ ।।
ਤਿਤੇ ਅੰਤ ਜੁੱਝੇ ।। ਜਿਨੈ ਸਸਤ੍ਰ ਘਾਲੇ ।। ਤਿਤੇ ਮਾਰ ਡਾਲੇ ।।੨੩।।੬੧।।
ਤਬੈ ਮਾਤ ਕਾਲੀ ।। ਤਪੀ ਤੇਜ ਜੁਵਾਲੀ ।। ਜਿਸੈ ਘਾਵ ਡਾਰਿਯੋ ।। ਸੁ ਸੁਰਗੰ ਸਿਧਾਰਿਯੋ
।।੨੪।।੬੨।। ਘਰੀ ਅੱਧ ਮੱਧੰ ।। ਹਨਿਯੋ ਸੈਨ ਸੁੱਧੰ ।। ਹਨਯੋ ਧੂਮ੍ਰ ਨੈਣੰ ।।
ਸੁਨਿਯੋ ਦੇਵ ਗੈਣੰ ।।੨੫।।੬੩।। ਦੋਹਰਾ ।। ਭੱਜੀ ਬਿਰੂਥਨ ਦਾਨਵੀ,
ਗਈ ਭੂਪ ਕੇ ਪਾਸ ।। ਧੂਮ੍ਰ ਨੈਣ ਕਾਲੀ ਹਨਿਯੋ, ਭੱਜੀਯੋ ਸੈਨ ਨਿਰਾਸ ।।੨੬।।੬੪।।
ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕੇ, ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਧੂਮ੍ਰ ਨੈਣ ਬਧਹ, ਦੁਤੀਆ ਧਿਆਇ ਸੰਪੂਰਣ,
ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ।।੨।। ਅਫਜੂ ।। ☬
ਅਥ ਚੰਡ ਮੁੰਡ ਜੁੱਧ ਕਥਨੰ ।। ਦੋਹਰਾ ।। ਇਹ ਬਿਧ ਦੈਤ ਸੰਘਾਰ ਕਰ,
ਧਵਲਾ ਚਲੀ ਅਵਾਸ ।। ਜੋ ਯਹ ਕਥਾ ਪੜੈ ਸੁਨੈ, ਰਿੱਧਿ ਸਿੱਧਿ ਗ੍ਰਿਹ ਤਾਸ ।।੧।।੬੫।।

ਚਉਪਈ ।। ਧੂਮ੍ਰ ਨੈਣ ਜਬ, ਸੁਣੇ ਸੰਘਾਰੇ ।। ਚੰਡ ਮੁੰਡ ਤਬ ਭੂਪ, ਹਕਾਰੇ ।।
ਬਹੁ ਬਿਧਿ, ਕਰ ਪਠਏ ਸਨੁਮਾਨਾ ।। ਹੈ ਗੈ ਪਤਿ, ਦੀਏ ਰਥ ਨਾਨਾ ।।੨।।੬੬।।
ਪ੍ਰਿਥਮ ਨਿਰਖਿ, ਦੇਬੀਅਹਿ ਜੇ ਆਏ ।। ਤੇ ਧਵਲਾਗਿਰ ਓਰ, ਪਠਾਏ ।।
ਤਿਨ ਕੀ ਤਨਕ ਭਨਕ, ਸੁਨਿ ਪਾਈ ।। ਨਿਸਿਰੀ, ਸੱਸਤ੍ਰ ਅੱਸਤ੍ਰ ਲੈ ਮਾਈ ।।੩।।੬੭।।
ਰੂਆਲ ਛੰਦ ।। ਸਾਜਿ ਸਾਜਿ ਚੱਲੇ, ਤਹਾਂ ਰਣ ਰਾਛਸੇਂਦ੍ਰ ਅਨੇਕ ।।
ਅਰਧ ਮੁੰਡਿਤ ਮੁੰਡਿਤੇਕ, ਜਟਾ ਧਰੇ ਸੁ ਅਰੇਕ ।। ਕੋਪਿ ਓਪੰ ਦੈ ਸਬੈ,
ਕਰ ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰ ਨਚਾਇ ।। ਧਾਇ ਧਾਇ ਕਰੈਂ ਪ੍ਰਹਾਰਨ, ਤਿੱਛ ਤੇਗ ਕੰਪਾਇ ।।੪।।੬੮।।
ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰ ਲਗੇ ਜਿਤੇ, ਸਬ ਫੂਲ ਮਾਲ ਹੁਐ ਗਏ ।। ਕੋਪ ਓਪ ਬਿਲੋਕਿ ਅਤਿਭੁਤ,
ਦਾਨਵੰ ਬਿਸਮੈ ਭਏ ।। ਦਉਰ ਦਉਰ ਅਨੇਕ ਆਯੁਧ, ਫੇਰ ਫੇਰ ਪ੍ਰਹਾਰ ਹੀਂ ।।
ਜੂਝ ਜੂਝ ਗਿਰੇ ਅਰੇਕ, ਸੁ ਮਾਰ ਮਾਰ ਪੁਕਾਰ ਹੀਂ ।।੫।।੬੯।। ਰੇਲ ਰੇਲ ਚਲੇ ਹਏਂਦ੍ਰਨ,
ਪੇਲ ਪੇਲ ਗਜੇਂਦ੍ਰ ।। ਝੇਲ ਝੇਲ ਅਨੰਤ ਆਯੁਧ, ਹੇਲ ਹੇਲ ਰਿਪੇਂਦ੍ਰ ।।
ਗਾਹਿ ਗਾਹਿ ਫਿਰੇ ਫਵੱਜਨ, ਬਾਹਿ ਬਾਹਿ ਖਤੰਗ ।। ਅੰਗ ਭੰਗ ਗਿਰੇ ਕਹੂੰ,
ਰਣ ਰੰਗ ਸੂਰ ਉਤੰਗ ।।੬।।੭੦।। ਝਾਰ ਝਾਰ ਫਿਰੇ ਸਰੋਤਮ, ਡਾਰਿ ਝਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ।।

ਸੈਲ ਸੇ ਰਣ ਪੁੰਜ ਕੁੰਜਰ, ਸੂਰ ਸੀਸ ਪਖਾਨ ॥ ਬੱਕ੍ਰ ਨਕ੍ਰ ਭੁਜਾ ਸੁ ਸੋਭਤ, ਚੱਕ੍ਰ ਸੇ ਰਥ ਚੱਕ੍ਰ ॥ ਕੇਸ ਪਾਸ ਸਿਬਾਲ ਸੋਹਤ, ਅਸਥ ਚੂਰ ਸਰੱਕ੍ਰ ॥੭॥੭੧॥ ਸੱਜਿ ਸੱਜਿ ਚੱਲੇ ਹਥਿਯਾਰਨ, ਗੱਜਿ ਗੱਜਿ ਗਜੇਂਦ੍ਰ ॥ ਬੱਜਿ ਬੱਜਿ ਸਬੱਜ ਬਾਜਨ, ਭੱਜਿ ਭੱਜਿ ਹਏਂਦ੍ਰ ॥ ਮਾਰ ਮਾਰ ਪੁਕਾਰ ਕੈ, ਹਥੀਆਰ ਹਾਥ ਸੰਭਾਰ ॥ ਧਾਇ ਧਾਇ ਪਰੇ ਨਿਸਾਚਰ, ਬਾਇ ਸੰਖ ਅਪਾਰ ॥੮॥੭੨॥ ਸੰਖ ਗੋਯਮੰ ਗੱਜੀਯੰ, ਅਰ ਸੱਜੀਯੰ ਰਿਪਰਾਜ ॥ ਭਾਜਿ ਭਾਜਿ ਚਲੇ ਕਿਤੇ, ਤਜ ਲਾਜ ਬੀਰ ਨ੍ਰਿਲਾਜ ॥ ਭੀਮ ਭੇਰੀ ਭੁੰਕੀਅੰ, ਅਰੁ ਧੁੰਕੀਅੰ ਸੁ ਨਿਸਾਣ ॥ ਗਾਹਿ ਗਾਹਿ ਫਿਰੇ ਫਵੱਜਨ, ਬਾਹਿ ਬਾਹਿ ਗਦਾਣ ॥੯॥੭੩॥ ਬੀਰ ਕੰਗਨੇ ਬੰਧਹੀਂ, ਅਰੁ ਅੱਛਰੈਂ ਸਿਰ ਤੇਲੁ ॥ ਬੀਨ ਬੀਨਿ ਬਰੇ ਬਰੰਗਨ, ਡਾਰਿ ਡਾਰਿ ਫੁਲੇਲ ॥ ਘਾਲਿ ਘਾਲਿ ਬਿਵਾਨ ਲੇਗੀ, ਫੇਰ ਫੇਰ ਸੁ ਬੀਰ ॥ ਕੂਦਿ ਕੂਦਿ ਪਰੇ ਤਹਾਂ ਤੇ, ਝਾਗਿ ਝਾਗਿ ਸੁ ਤੀਰ ॥੧੦॥੭੪॥ ਹਾਂਕਿ ਹਾਂਕਿ ਲਰੇ ਤਹਾਂ ਰਣ, ਰੀਝਿ ਰੀਝਿ ਭਟੇਂਦ੍ਰ ॥ ਜੀਤਿ ਜੀਤਿ ਲਯੋ ਜਿਨੈ, ਕਈ ਬਾਰ ਇੰਦ੍ਰ ਉਪੇਂਦ੍ਰ ॥ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਦਏ ਕਪਾਲੀ, ਬਾਂਟਿ ਬਾਂਟਿ ਦਿਸਾਨ ॥ ਡਾਟਿ ਡਾਟਿ ਕਰੱਦਲੰ ਸੁਰ, ਪੱਗੁ ਪੱਬ ਪਿਸਾਨ ॥੧੧॥੭੫॥ ਧਾਇ ਧਾਇ ਸੰਘਾਰੀਅੰ,

ਰਿਪੁ ਰਾਜ ਬਾਜ ਅਨੰਤ ॥ ਸ੍ਰੋਣ ਕੀ ਸਰਤਾ ਉਠੀ, ਰਣ ਮੱਧਿ ਰੂਪ ਦੁਰੰਤ ॥ ਬਾਣ ਅਉਰ ਕਮਾਣ ਸੈਥੀ, ਸੂਲ ਤਿੱਛ ਕੁਠਾਰ ॥ ਚੰਡ ਮੁੰਡ ਹਣੇ ਦੋਊ, ਕਰ ਕੋਪ ਕਾਲ ਕ੍ਵਾਰ ॥੧੨॥੭੬॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਚੰਡ ਮੁੰਡ ਮਾਰੇ ਦੋਊ, ਕਾਲੀ ਕੋਪ ਕ੍ਵਾਰ ॥ ਅਉਰ ਜਿਤੀ ਸੈਨਾ ਹੁਤੀ, ਛਿਨ ਮੋ ਦਈ ਸੰਘਾਰ ॥੧੩॥੭੭॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕੇ, ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਚੰਡ ਮੁੰਡ ਬਧਹ,
ਤ੍ਰਿਤੀਯੋ ਧਿਆਇ ਸੰਪੂਰਣ, ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੩॥ ਅਫਜੂ ॥ ☬

ਅਥ ਰਕਤਬੀਰਜ ਜੁੱਧ ਕਥਨੰ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਸੁਨੀ ਭੂਪ ਇਮ ਗਾਥ, ਚੰਡ ਮੁੰਡ ਕਾਲੀ ਹਨੇ ॥ ਬੈਠ ਭ੍ਰਾਤ ਸੌ ਭ੍ਰਾਤ, ਮੰਤ੍ਰ ਕਰਤ ਇੱਹ ਬਿਧ ਭਏ ॥੧॥੭੮॥ ਚਉਪਈ ॥ ਰਕਤਬੀਜ ਤਬ, ਭੂਪ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਅਮਿਤ ਦਰਬੁ ਦੈ, ਤਹਾਂ ਪਠਾਯੋ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਦਈ, ਬਿਰੂਥਨ ਸੰਗਾ ॥ ਹੈ ਗੈ ਰਥ ਪੈਦਲ, ਚਤੁਰੰਗਾ ॥੨॥੭੯॥ ਰਕਤਬੀਜ, ਦੈ ਚਲਯੋ ਨਗਾਰਾ ॥ ਦੇਵ ਲੋਗ ਲਉ, ਸੁਨੀ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਕੰਪੀ ਭੂਮ, ਗਗਨ ਥਹਰਾਨਾ ॥ ਦੇਵਨ ਜੁਤਿ, ਦਿਵਰਾਜ ਡਰਾਨਾ ॥੩॥੮੦॥ ਧਵਲਾਗਿਰ ਕੇ ਜਬ, ਤਟ ਆਏ ॥ ਦੁੰਦਭ ਢੋਲ, ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਬਜਾਏ ॥

ਜਬ ਹੀ, ਸੁਨਾ ਕੁਲਾਹਲ ਕਾਨਾ ।। ਉਤਰੀ, ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰ ਲੈ ਨਾਨਾ ।।੪।।੮੧।।
ਛਹਬਰ ਲਾਇ, ਬਰਖੀਯੰ ਬਾਣੰ ।। ਬਾਜ ਰਾਜ, ਅਰੁ ਗਿਰੇ ਕਿਕਾਣੰ ।।
ਢਹਿ ਢਹਿ ਪਰੇ, ਸੁਭਟ ਸਿਰਦਾਰਾ ।। ਜਨੁ ਕਰ ਕੱਟੇ ਬਿਰਛ, ਸੰਗ ਆਰਾ ।।੫।।੮੨।।
ਜੇ ਜੇ, ਸਤ੍ਰ ਸਾਮੁਹੇ ਭਏ ।। ਬਹੁਰ ਜੀਅਤ ਗ੍ਰਿਹ ਕੋ, ਨਹੀ ਗਏ ।।
ਜਿਂਹ ਪਰ ਪਰਤ ਭਈ, ਤਰਵਾਰਾ ।। ਇਕਿ ਇਕਿ ਤੇ ਭਏ, ਦੋ ਦੋ ਚਾਰਾ ।।੬।।੮੩।।

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ।।

ਝਿਮੀ ਤੇਜ ਤੇਗੰ, ਸੁ ਰੋਸੰ ਪ੍ਰਹਾਰੰ ।। ਖਿਮੀ ਦਾਮਨੀ, ਜਾਣ ਭਾਦੋਂ ਮਝਾਰੰ ।।
ਉਠੇ ਨੱਦ ਨਾਦੰ, ਕੜੱਕੇ ਕਮਾਣੰ ।। ਮਚਿਯੋ ਲੋਹ ਕ੍ਰੋਹੰ, ਅਭੂਤੰ ਭਯਾਣੰ ।।੭।।੮੪।।
ਬੱਜੇ ਭੇਰ ਭੇਰੀ, ਜੁਝਾਰੇ ਝਣੰਕੇ ।। ਪਰੀ ਕੁੱਟ ਕੁੱਟੰ, ਲਗੇ ਧੀਰ ਧੱਕੇ ।।
ਚਵੀ ਚਾਵਡੀਯੰ, ਨਫੀਰੰ ਰਣੰਕੰ ।। ਮਨੋ ਬਿਚਰੰ, ਬਾਘ ਬੰਕੇ ਬਬੱਕੰ ।।੮।।੮੫।।
ਉਤੇ ਕੋਪੀਯੰ, ਸ੍ਰੋਣ ਬਿੰਦੰ ਸੁ ਬੀਰੰ ।। ਪ੍ਰਹਾਰੇ ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਸੋਂ, ਆਨ ਤੀਰੰ ।।
ਉਤੇ ਦਉਰ ਦੇਵੀ, ਕਰਯੋ ਖੱਗ ਪਾਤੰ ।। ਗਿਰਿਯੋ ਮੂਰਛਨਾ ਹੁਐ, ਭਯੋ ਜਾਨੁ ਘਾਤੰ ।।੯।।੮੬।।
ਛੁਟੀ ਮੂਰਛਨਾਯੰ, ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਗੱਜਿਯੋ ।। ਘਰੀ ਚਾਰ ਲਉ, ਸਾਰ ਸੋ ਸਾਰ ਬੱਜਿਯੋ ।।

ਲਗੇ ਬਾਣ ਸ੍ਰੋਣੰ, ਗਿਰਿਯੋ ਭੂਮਿ ਜੁੱਧੰ ।। ਉਠੇ ਬੀਰ ਤੇਤੇ, ਕੀਏ ਨਾਦ ਕ੍ਰੁੱਧੰ ।।੧੦।।੮੭।।
ਉਠੇ ਬੀਰ ਜੇਤੇ, ਤਿਤੇ ਕਾਲ ਕੂਟੇ ।। ਪਰੇ ਚਰਮ ਬਰਮੰ, ਕਹੂੰ ਗਾਤ ਟੂਟੇ ।।
ਜਿਤੀ ਭੂਮ ਮੱਧੰ, ਪਰੀ ਸ੍ਰੋਣ ਧਾਰੰ ।। ਜਗੇ ਸੂਰ ਤੇਤੇ, ਕੀਏ ਮਾਰ ਮਾਰੰ ।।੧੧।।੮੮।।
ਪਰੀ ਕੁੱਟ ਕੁੱਟੰ, ਰੁਲੇ ਤੱਛ ਮੁੱਛੰ ।। ਕਹੂੰ ਮੁੰਡ ਤੁੰਡੰ, ਕਹੂੰ ਮਾਂਸੁ ਮੁੱਛੰ ।।
ਭਯੋ ਚਾਰ ਸੈ ਕੋਸ ਲਉ, ਬੀਰ ਖੇਤੰ ।। ਬਿਦਾਰੇ ਪਰੇ, ਬੀਰ ਬ੍ਰਿੰਦੰ ਬਿਚੇਤੰ ।।੧੨।।੮੯।।

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ।।

ਚਹੂੰ ਓਰ ਢੂਕੇ ।। ਮੁਖੰ ਮਾਰ ਕੂਕੇ ।। ਝੰਡਾ ਗੱਡ ਗਾਢੇ ।। ਮਚੇ ਰੋਸ ਬਾਢੇ ।।੧੩।।੯੦।।
ਭਰੇ ਬੀਰ ਹਰਖੰ ।। ਕਰੀ ਬਾਣ ਬਰਖੰ ।। ਚਵੰ ਚਾਰ ਢੁੱਕੇ ।। ਪਛੇ ਆਹੁ ਰੁੱਕੇ ।।੧੪।।੯੧।।
ਪਰੀ ਸਸਤ੍ਰ ਝਾਰੰ ।। ਚਲੀ ਸ੍ਰੋਣ ਧਾਰੰ ।। ਉਠੇ ਬੀਰ ਮਾਨੀ ।। ਧਰੇ ਬਾਨ ਪਾਨੀ ।।੧੫।।੯੨।।
ਮਹਾ ਰੋਸ ਗੱਜੇ ।। ਤੁਰੀ ਨਾਦ ਬੱਜੇ ।। ਭਰੇ ਰੋਸ ਭਾਰੀ ।। ਮਚੇ ਛੱਤ੍ਰ ਧਾਰੀ ।।੧੬।।੯੩।।
ਹਕੰ ਹਾਕ ਬੱਜੀ ।। ਫਿਰੈ ਸੈਣ ਭੱਜੀ ।। ਪਰਯੋ ਲੋਹ ਕ੍ਰੋਹੰ ।। ਛਕੇ ਸੂਰ ਸੋਹੰ ।।੧੭।।੯੪।।
ਗਿਰੇ ਅੰਗ ਭੰਗੰ ।। ਦਵੰ ਜਾਨੁ ਦੰਗੰ ।। ਕੜੰਕਾਰ ਛੁੱਟੇ ।। ਝਣੰਕਾਰ ਉੱਠੇ ।।੧੮।।੯੫।।
ਕਟਾ ਕੱਟ ਬਾਹੈ ।। ਉਭੈ ਜੀਤ ਚਾਹੈ ।। ਮਹਾਂ ਮੱਦ ਮਾਤੇ ।। ਤਪੇ ਤੇਜ ਤਾਤੇ ।।੧੯।।੯੬।।

ਰਸੰ ਰੁਦ੍ਰ ਰਾਚੇ ।। ਉਭੇ ਜੁੱਧ ਮਾਚੇ ।। ਕਰੈਂ ਬਾਣ ਅਰਚਾ ।। ਧਨੁਰ ਬੇਦ ਚਰਚਾ ।।੨੦।।੯੭।।
ਮਚੇ ਬੀਰ ਬੀਰੰ ।। ਉਠੀ ਝਾਰ ਤੀਰੰ ।। ਗਲੋ ਗੱਡ ਫੋਰੈਂ ।। ਨਹੀ ਨੈਨ ਮੋਰੈਂ ।।੨੧।।੯੮।।
ਸਮੁਹ ਸਸਤ੍ਰ ਬਰਖੇ।। ਮਹਿਖੁਆਸੁ ਕਰਖੇ।। ਕਰੈਂ ਤੀਰ ਮਾਰੰ।। ਬਹੈਂ ਲੋਹ ਧਾਰੰ।।੨੨।।੯੯।।
ਨਦੀ ਸ੍ਰੋਣ ਪੂਰੰ ।। ਫਿਰੀ ਗੈਣ ਹੂਰੰ ।। ਗਜੈ ਗੈਣ ਕਾਲੀ ।। ਹਸੀ ਖੱਪਰਾਲੀ ।।੨੩।।੧੦੦।।
ਕਹੂੰ ਬਾਜ ਮਾਰੇ ।। ਕਹੂੰ ਸੂਰ ਭਾਰੇ ।। ਕਹੂੰ ਚਰਮ ਟੂਟੇ ।। ਫਿਰੈ ਗੱਜ ਫੂਟੇ ।।੨੪।।੧੦੧।।
ਕਹੂੰ ਬਰਮ ਬੇਧੇ ।। ਕਹੂੰ ਚਰਮ ਛੇਦੇ ।। ਕਹੂੰ ਪੀਲ ਪਰਮੰ ।। ਕੱਟੇ ਬਾਜ ਬਰਮੰ ।।੨੫।।੧੦੨।।
ਬਲੀ ਬੈਰ ਰੁੱਝੇ ।। ਸਮੂਹ ਸਾਰ ਜੁੱਝੇ ।। ਲਖੇ ਬੀਰ ਖੇਤੰ ।।ਨੱਚੇ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤੰ ।।੨੬।।੧੦੩।।
ਨੱਚੇ ਮਾਂਸ ਹਾਰੀ।। ਹੱਸੇ ਬਿਓਮ ਚਾਰੀ।। ਕਿਲਕਕਾਰ ਕੰਕੰ।। ਮਚੇ ਬੀਰ ਬੰਕੰ।।੨੭।।੧੦੪।।
ਛੁਭੇ ਛੱਤ੍ਰ ਧਾਰੀ।। ਮਹਿਖੁਆਸ ਚਾਰੀ।। ਉਠੇ ਛਿੱਛ ਇੱਛੰ।। ਚਲੇ ਤੀਰ ਤਿੱਛੰ।।੨੮।।੧੦੫।।
ਗਣੰ ਗਾਂਧ੍ਰਬੇਯੰ।। ਚਰੰ ਚਾਰਣੇਯੰ।। ਹਸੇ ਸਿੱਧ ਸਿੱਧੰ।। ਮਚੇ ਬੀਰ ਕ੍ਰੁੱਧੰ ।।੨੯।।੧੦੬।।
ਡਕਾ ਡੱਕ ਡਾਕੈਂ।। ਹਕਾ ਹੱਕ ਹਾਕੈਂ।। ਭਕਾ ਭੁੰਕ ਭੇਰੀ।। ਡਮਕ ਡਾਮ ਡੇਰੀ।।੩੦।।੧੦੭।।
ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਗਾਜੇ।। ਨਵੰ ਨਾਦ ਬਾਜੇ।। ਧਰਾ ਗੋਮ ਗੱਜੇ।। ਦ੍ਰੁਗਾ ਦੈਤ ਬੱਜੇ।।੩੧।।੧੦੮।।
ਬਿਜੇ ਛੰਦ ।। ਜੇਤਕ ਬਾਣ ਚਲੇ ਅਰਿ ਓਰ ਤੇ, ਫੂਲ ਕੀ ਮਾਲ ਹੁਐ ਕੰਠ ਬਿਰਾਜੇ ।।

ਦਾਨਵ ਪੁੰਗਵ, ਪੇਖ ਅਚੰਭਵ, ਛੋਡ ਭੱਜੇ ਰਣ, ਏਕ ਨ ਗਾਜੇ ।। ਕੁੰਜਰ ਪੁੰਜ, ਗਿਰੇ ਤਿਹੱ ਠਉਰ, ਭਰੇ ਸਭ ਸ੍ਰੋਣਤ, ਪੈ ਗਨ ਤਾਜੇ ।। ਜਾਨੁਕ ਨੀਰਧ ਮੱਧਿ ਛਪੇ, ਭ੍ਰੂਮਿ ਭੂਧਰ ਕੇ ਭਯ ਤੇ, ਨਗ ਭਾਜੇ ।।੩੨।।੧੦੯।। ਮਨੋਹਰ ਛੰਦ ।। ਸ੍ਰੀ ਜਗਨਾਥ, ਕਮਾਨ ਲੈ ਹਾਥ, ਪ੍ਰਮਾਥਿਨ ਸੰਖ, ਸ੍ਰਜਿਯੋ ਜਬ ਜੁੱਧੰ ।। ਗਾਹਤ ਸੈਣ, ਸੰਘਾਰਤ ਸੂਰ, ਬਬੱਕਤਿ ਸਿੰਘ, ਭ੍ਰਮਿਯੋ ਰਣ ਕ੍ਰੱਧੰ ।। ਕਉਚਹ ਭੇਦ, ਅਭੇਦਿਤ ਅੰਗ, ਸੁਰੰਗ ਉਤੰਗ ਸੋ, ਸੋਭਿਤ ਸੁੱਧੰ ।। ਮਾਨੋ ਬਿਸਾਲ. ਬੜਵਾਨਲ ਜੁਆਲ, ਸਮੁੱਦ੍ਰ ਕੇ ਮੱਧਿ, ਬਿਰਾਜਤ ਉੱਧੰ ।।੩੩।।੧੧੦।। ਬਿਜੇ ਛੰਦ ।। ਪੂਰ ਰਹੀ ਭਵ ਭੂਰ ਧਨੁਰ ਧੁਨਿ, ਧੂਰ ਉਡੀ ਨਭਮੰਡਲ ਛਾਯੋ ।। ਨੂਰ ਭਰੇ ਮੁਖ, ਮਾਰ ਗਿਰੇ ਰਣ, ਹੂਰਨ ਹੇਰ, ਹੀਯੋ ਹੁਲਸਾਯੋ ।। ਪੂਰਣ ਰੋਸ ਭਰੇ ਅਰ ਤੂਰਣ, ਪੂਰਿ ਪਰੇ, ਰਣ ਭੂਮਿ ਸੁਹਾਯੋ ।। ਚੂਰ ਭਏ ਅਰਿ ਰੂਰੇ ਗਿਰੇ ਭਟ, ਚੂਰਣ ਜਾਨੁਕ ਬੈਦ ਬਨਾਯੋ ।।੩੪।।੧੧੧।। ਸੰਗੀਤ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ।। ਕਾਗੜਦੰਗ ਕਾਤੀ, ਕਟਾਰੀ ਕੜਾਕੰ ।। ਤਾਗੜਦੰਗ ਤੀਰੰ, ਤੁਪੱਕੰ ਤੜਾਕੰ ।। ਝਾਗੜਦੰਗ ਨਾਗੜਦੰਗ, ਬਾਗੜਦੰਗ ਬਾਜੇ ॥ ਗਾਗੜਦੰਗ ਗਾਜੀ, ਮਹਾਂ ਗੱਜ ਗਾਜੇ॥੩੫॥ ੧੧੨।। ਸਾਗੜਦੰਗ ਸੂਰੰ, ਕਾਗੜਦੰਗ ਕੋਪੰ ।। ਪਾਗੜਦੰਗ ਪਰਮੰ, ਰਣੰ ਪਾਂਵ ਰੋਪੰ ।।

ਸਾਗੜਦੰਗ ਸਸਤ੍ਰੰ, ਝਾਗੜਦੰਗ ਝਾਰੈਂ॥ ਬਾਗੜਦੰਗ ਬੀਰੰ, ਡਾਗੜਦੰਗ ਡਕਾਰੈਂ॥੩੬॥
੧੧੩॥ ਚਾਗੜਦੰਗ ਚਉਪੇ, ਬਾਗੜਦੰਗ ਬੀਰੰ ॥ ਮਾਗੜਦੰਗ ਮਾਰੇ, ਤਨੰ ਤਿੱਛ ਤੀਰੰ ॥
ਗਾਗੜਦੰਗ ਗੱਜੇ, ਸੁ ਬੱਜੇ ਗਹੀਰੈਂ॥ ਕਾਗੜਦੰਗ ਕੱਵੀਯਾਨ, ਕੱਥੇ ਕਥੀਰੈਂ॥੩੭॥੧੧੪॥
ਦਾਗੜਦੰਗ ਦਾਨੋ, ਭਾਗੜਦੰਗ ਭਾਜੇ ॥ ਗਾਗੜਦੰਗ ਗਾਜੀ, ਜਾਗੜਦੰਗ ਗਾਜੇ ॥
ਛਾਗੜਦੰਗ ਛਉਹੀ, ਛੁਰੇ ਪ੍ਰੇ ਛੜਾਕੇ ॥ ਤਾਗੜਦੰਗ ਤੀਰੰ, ਤੁਪੱਕੰ ਤੜਾਕੇ ॥੩੮॥੧੧੫॥
ਗਾਗੜਦੰਗ ਗੋਮਾਯ, ਗੱਜੇ ਗਹੀਰੰ ॥ ਸਾਗੜਦੰਗ ਸੰਖੰ, ਨਾਗੜਦੰਗ ਨਫੀਰੰ ॥
ਬਾਗੜਦੰਗ ਬਾਜੇ, ਬੱਜੇ ਬੀਰ ਖੇਤੰ ॥ ਨਾਗੜਦੰਗ ਨਾਚੇ, ਸੁ ਭੂਤੰ ਪਰੇਤੰ ॥੩੯॥੧੧੬॥
ਤਾਗੜਦੰਗ ਤੀਰੰ, ਬਾਗੜਦੰਗ ਬਾਣੰ ॥ ਕਾਗੜਦੰਗ ਕਾਤੀ, ਕਟਾਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ॥
ਨਾਗੜਦੰਗ ਨਾਦੰ, ਬਾਗੜਦੰਗ ਬਾਜੇ ॥ ਸਾਗੜਦੰਗ ਸੂਰੰ ,ਰਾਗੜਦੰਗ ਰਾਜੇ
॥੪੦॥੧੧੭॥ ਸਾਗੜਦੰਗ ਸੰਖੰ, ਨਾਗੜਦੰਗ ਨਫੀਰੰ ॥ ਗਾਗੜਦੰਗ ਗੋਮਾਯ,
ਗੱਜੇ ਗਹੀਰੰ ॥ ਨਾਗੜਦੰਗ ਨਗਾਰੇ, ਬਾਗੜਦੰਗ ਬਾਜੇ ॥ ਜਾਗੜਦੰਗ ਜੋਧਾ,
ਗਾਗੜਦੰਗ ਗਾਜੇ ॥੪੧॥ ੧੧੮॥ ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਜਿਤੇਕ ਰੂਪ ਧਾਰੀਯੰ ॥
ਤਿਤੇਕ ਦੇਬਿ ਮਾਰੀਯੰ॥ ਜਿਤੇਕ ਰੂਪ ਧਾਰਹੀਂ॥ ਤਿਤਿਓ ਦੁਗਾ ਸੰਘਾਰਹੀ॥੪੨॥੧੧੯॥

ਜਿਤੇਕ ਸਸਤ੍ਰ ਵਾ ਝਰੇ ॥ ਪ੍ਰਵਾਹ ਸ੍ਰੋਨ ਕੇ ਪਰੇ ॥ ਜਿਤੀ ਕਿ ਬਿੰਦੁਕਾ ਗਿਰੈਂ ॥ ਸੁ ਪਾਨ ਕਾਲਿਕਾ ਕਰੈ ॥੪੩॥੧੨੦॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਹੂਓ ਸ੍ਰੋਣ ਹੀਨੰ ॥ ਭਯੋ ਅੰਗ ਛੀਨੰ ॥ ਗਿਰਿਯੋ ਅੰਤ ਝੂਮੰ ॥ ਮਨੋ ਮੇਘ ਭੂਮੰ ॥੪੪॥੧੨੧॥ ਸਬੈ ਦੇਵ ਹਰਖੇ ॥ ਸੁਮਨ ਧਾਰ ਬਰਖੇ ॥ ਰਕਤ ਬਿੰਦ ਮਾਰੇ ॥ ਸਬੈ ਸੰਤ ਉਬਾਰੇ ॥੪੫॥੧੨੨॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕੇ, ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰੇ, ਰਕਤਬੀਰਜ ਬਧਹ, ਚਤੁਰਥ ਧਿਆਇ ਸੰਪੂਰਣ, ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੪॥ ਅਫਜੂ ॥ ☬

ਅਥ ਨਿਸੁੰਭ ਜੁੱਧ ਕਥਨੰ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਸੁਣੵੋ ਜਬੈ, ਰਕਤਬੀਰਜ ਕੋ ਨਾਸ ॥ ਆਪ ਚੜਤ ਭੇ ਜੋਰ ਦਲ, ਸਜੇ ਪਰਸ ਅਰ ਪਾਂਸਿ ॥੧॥੧੨੩॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਚੜੇ ਸੁੰਭ ਨੈਸੁੰਭ, ਸੂਰਾ ਅਪਾਰੰ ॥ ਉਠੇ ਨੱਦ ਨਾਦੰ, ਸੁ ਧਉਸਾ ਧੁਕਾਰੰ ॥ ਭਈ ਅਸਟ ਸੈ ਕੋਸ ਲਉ, ਛੱਤ੍ਰ ਛਾਯੰ ॥ ਭੱਜੇ ਚੰਦ ਸੂਰੰ, ਡਰਿਯੋ ਦੇਵਰਾਯੰ ॥੨॥੧੨੪॥ ਭਕਾ ਭੁੰਕ ਭੇਰੀ, ਢਕਾ ਢੁੰਕ ਢੋਲੰ ॥ ਫਟੀ ਨਖ ਸਿੰਘੰ, ਮੁਖੰ ਡੱਢ ਕੋਲੰ ॥ ਡਮਾ ਡੰਮਿ ਡਉਰੂ, ਡਕਾ ਡੁੰਕ ਡੰਕੰ ॥ ਰੜੇ ਗ੍ਰਿੱਧ ਬ੍ਰਿੱਧੰ, ਕਿਲੱਕਾਰ ਕੰਕੰ ॥੩॥੧੨੫॥ ਖੁਰੰ ਖੇਹ ਉੱਠੀ, ਰਹਿਯੋ ਗੈਨ ਪੂਰੰ ॥ ਦਲੇ ਸਿੰਧ ਬਿੱਧੰ, ਭਏ ਪੱਬ ਚੂਰੰ ॥

ਸੁਣੇ ਸੋਰ ਕਾਲੀ, ਗਹੈ ਸਸਤ੍ਰ ਪਾਣੰ ।। ਕਿਲੱਕਾਰ ਜੋਮੀ ਹਨੇ, ਜੰਗ ਜੁਆਣੰ ।।੪।।੧੨੬।।

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ।।

ਗਜੇ ਬੀਰ ਗਾਜੀ।। ਤੁਰੇ ਤੁੰਦ ਤਾਜੀ।। ਮਹਿਖੁਆਸ ਕਰਖੇ।। ਸਰੰਧਾਰ ਬਰਖੇ।।੫।।੧੨੭।।
ਇਤੈ ਸਿੰਘੁ ਗੱਜਿਯੋ।। ਮਹਾ ਸੰਖ ਬੱਜਿਯੋ।। ਰਹਿਯੋ ਨਾਦ ਪੂਰੰ।। ਛੁਹੀ ਗੈਣਿ ਧੂਰੰ।।੬।।੧੨੮।।
ਸਬੈ ਸਸਤ੍ਰ ਸਾਜੇ।। ਘਣੰ ਜੋਮ ਗਾਜੇ।। ਚਲੇ ਤੇਜ ਤੈਕੈ।। ਅਨੰਤ ਸਸਤ੍ਰ ਲੈਕੈ।।੭।।੧੨੯।।
ਚਹੂੰ ਓਰ ਢੂਕੇ।। ਮੁਖੰ ਮਾਰ ਕੂਕੇ।। ਅਨੰਤ ਸਸਤ੍ਰ ਬੱਜੇ।। ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਗੱਜੇ।।੮।।੧੩੦।।
ਮੁਖੰ ਨੈਣ ਰਕਤੰ।। ਧਰੇ ਪਾਣ ਸਕਤੰ।। ਕੀਏ ਕ੍ਰੋਧਉੱਠੇ।। ਸਰੰ ਬ੍ਰਿਸਟਿ ਬੁੱਠੇ ।।੯।।੧੩੧।।
ਕਿਤੇ ਦੁਸਟ ਕੂਟੇ।। ਅਨੰਤਾਸਤ੍ਰ ਛੂਟੇ।। ਕਰੀ ਬਾਣ ਬਰਖੰ।। ਭਰੀ ਦੇਬਿ ਹਰਖੰ।।੧੦।।੧੩੨।।

ਬੇਲੀ ਬਿੰਦ੍ਰਮ ਛੰਦ ।। ਕਹ ਕਹ, ਸੁ ਕੂਕਤ ਕੰਕੀਅੰ ।। ਬਹਿ ਬਹਤ ਬੀਰ, ਸੁ ਬੰਕੀਅੰ ।। ਲਹ ਲਹਤ, ਬਾਣਿ ਕ੍ਰਿਪਾਣਅੰ ।। ਗਹ ਗਹਤ, ਪ੍ਰੇਤ ਮਸਾਣਅੰ ।।੧੧।।੧੩੩।। ਡਹ ਡਹਤ, ਡਵਰ ਡਮੰਕਅੰ ।। ਲਹ ਲਹਤ ਤੇਗ, ਤ੍ਰਮੰਕਅੰ ।। ਧ੍ਰਮ ਧ੍ਰਮਤ, ਸਾਂਗ ਧਮੰਕਅੰ ।। ਬਬਕੰਤ ਬੀਰ, ਸੁਬੰਕਅੰ ।।੧੨।।੧੩੪।। ਛੁਟਕੰਤ ਬਾਣ, ਕਮਾਣਅੰ ।। ਹਹਰੰਤ ਖੇਤ, ਖਤ੍ਰਾਣਅੰ ।। ਡਹਕੰਤ ਡਾਮਰ ਡੰਕਣੀ ।। ਕਹ ਕਹਕ,

ਕੂਕਤ ਜੁੱਗਣੀ ।।੧੩।।੧੩੫।। ਉਫਟੰਤ ਸ੍ਰੋਣਤ, ਛਿੱਛਯੰ ।। ਬਰਖੰਤ ਸਾਇਕ, ਤਿੱਛਯੰ ।। ਬੱਬਕੰਤ ਬੀਰ, ਅਨੇਕਯੰ ।। ਫਿਕਰੰਤ ਸਿਆਰ, ਬਸੇਖਯੰ ।।੧੪।।੧੩੬।। ਹਰਖੰਤ, ਸ੍ਰੋਣਤ ਰੰਗਣੀ ।। ਬਿਹਰੰਤ ਦੇਬਿ, ਅਭੰਗਣੀ ।। ਬਬਕੰਤ, ਕੇਹਰ ਡੋਲਹੀ ।। ਰਣ ਰੰਗ, ਅਭੰਗ ਕਲੋਲਹੀਂ ।।੧੫।।੧੩੭।। ਢਮ ਢਮਤ, ਢੋਲ ਢਮੱਕਯੰ ।। ਧਮ ਧਮਤ ਸਾਂਗ, ਧ੍ਰਮਕਯੰ ।। ਬਹ ਬਹਤ ਕ੍ਰੁੱਧ ਕ੍ਰਿਪਾਣਯੰ ।। ਜੁੱਝੰਤ ਜੋਧ ਜੁਆਣਯੰ ।।੧੬।।੧੩੮।। ਦੋਹਰਾ ।। ਭੱਜੀ ਚਮੂੰ ਸਬ ਦਾਨਵੀ, ਸੁੰਭ ਨਿਰਖ ਨਿਜ ਨੈਣ ।। ਨਿਕਟ ਬਿਕਟ ਭਟ ਜੇ ਹੁਤੇ, ਤਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਬੁਲਿਯੋ ਬੈਣ ।।੧੭।।੧੩੯।। ਨਿਰਾਜ ਛੰਦ ।। ਨਿਸੁੰਭ ਸੁੰਭ ਕੋਪ ਕੈ ।। ਪਠਿਯੋ ਸੁ ਪਾਂਵ ਰੋਪ ਕੈ ।। ਕਹਿਯੋ ਕਿ ਸੀਘ੍ਰ ਜਾਈਯੋ ।। ਦ੍ਰਗਾਹਿ ਬਾਂਧ ਲਿਆਈਯੋ ।।੧੮।।੧੪੦।। ਚੜਿਯੋ ਸੁ ਸੈਣ ਸੱਜਿਕੈ।। ਸਕੋਪ ਸੂਰ ਗੱਜਿਕੈ।। ਉਠੇ ਬਜੰਤ੍ਰ ਬਾਜਿਕੈ।। ਚਲਿਯੋ ਸੁਰੇਸੁ ਭਾਜਿਕੈ ।।੧੯।।੧੪੧।। ਅਨੰਤ ਸੂਰ ਸੰਗ ਲੈ ।। ਚਲਿਯੋ ਸੁ ਦੁੰਦਭੀਨ ਦੈ ।। ਹਕਾਰ ਸੂਰਮਾ ਭਰੇ ।। ਬਿਲੋਕ ਦੇਵਤਾ ਡਰੇ ।।੨੦।।੧੪੨।। ਮਧੁਭਾਰ ਛੰਦ ।। ਕੰਪਿਯੋ ਸੁਰੇਸ ।। ਬੁਲਿਯੋ ਮਹੇਸ ।। ਕਿਨੋ ਬਿਚਾਰ ।। ਪੁੱਛੇ ਜੁਝਾਰ ।।੨੧।।੧੪੩।। ਕੀਜੈ ਸੁ ਮਿੱਤ੍ਰ ।। ਕਉਨੇ ਚਰਿੱਤ੍ਰ ।। ਜਾਂਤੇ ਸੁ ਮਾਂਇ ।। ਜੀਤੈ ਬਨਾਇ ।।੨੨।।੧੪੪।।

ਸਕਤੈਂ ਨਿਕਾਰ ।। ਭੇਜੋ ਅਪਾਰ ।। ਸੱਤ੍ਰੂਨ ਜਾਇ ।। ਹਨਿ ਹੈਂ ਰਿਸਾਇ ।।੨੩।।੧੪੫।।
ਸੋਈ ਕਾਮ ਕੀਨ ।। ਦੇਵਨ ਪ੍ਰਬੀਨ ।। ਸਕਤੈਂ ਨਿਕਾਰ ।। ਭੇਜੀ ਅਪਾਰ ।।੨੪।।੧੪੬।।
ਬਿਰਧ ਨਿਰਾਜ ਛੰਦ ।। ਚਲੀ ਸ਼ਕੱਤ ਸੀਘ੍ਰ ਸੀ, ਕ੍ਰਿਪਾਨਿ ਪਾਨਿ ਧਾਰਕੈ ।।
ਉਠੇ ਸੁ ਗ੍ਰਿੱਧ ਬ੍ਰਿੱਧ ਡਉਰ, ਡਾਕਣੀ ਡਕਾਰ ਕੈ ।। ਹੱਸੇ ਸੁ ਕੰਕ ਬੰਕਯੰ,
ਕਬੰਧ ਅੰਧ ਉੱਠਹੀ ।। ਬਿਸੇਖ ਦੇਵਤਾਰੁ ਬੀਰ, ਬਾਣ ਧਾਰ ਬੁੱਠਹੀ ।।੨੫।।੧੪੭।।
ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ।। ਸਬੈ ਸਕਤ ਐਕੈ ।। ਚਲੀ ਸੀਸ ਨਿਐਕੈ ।। ਮਹਾਂ ਅਸਤ੍ਰ ਧਾਰੇ ।।
ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਮਾਰੇ ।।੨੬।।੧੪੮।। ਮੁਖੰ ਰਕਤ ਨੈਣੰ ।। ਬਕੈਂ ਬੰਕ ਬੈਣੰ ।।
ਧਰੇ ਅਸਤ੍ਰ ਪਾਣੰ ।। ਕਟਾਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ।।੨੭।।੧੪੯।। ਉਤੈਂ ਦੈਤ ਗਾਜੇ ।।
ਤੁਰੀ ਨਾਦ ਬਾਜੇ ।। ਧਰੇ ਚਾਰ ਚਰਮੰ ।। ਸੂਜੇ ਕ੍ਰੂਰ ਬਰਮੰ ।।੨੮।।੧੫੦।।
ਚਹੂੰ ਓਰ ਗਰਜੇ ।। ਸਬੈ ਦੇਵ ਲਰਜੇ ।। ਛੁਟੇ ਤਿੱਛ ਤੀਰੰ ।। ਕੱਟੇ ਚਉਰ ਚੀਰੰ
।।੨੯।।੧੫੧।। ਰਸੰ ਰੁੱਦ੍ਰ ਰੱਤੇ ।। ਮਹਾਂ ਤੇਜ ਤੱਤੇ ।। ਕਰੀ ਬਾਣ ਬਰਖੰ ।।
ਭਰੀ ਦੇਬਿ ਹਰਖੰ ।।੩੦।।੧੫੨।। ਇਤੇ ਦੇਬਿ ਮਾਰੈ ।। ਉਤੈ ਸਿੰਘੁ ਫਾਰੈ ।।
ਗਣੰ ਗੂੜ ਗਰਜੈਂ ।। ਸਬੈ ਦੈਤ ਲਰਜੈਂ ।।੩੧।।੧੫੩।। ਭਈ ਬਾਣ ਬਰਖਾ ।।

ਗਏ ਜੀਤਿ ਕਰਖਾ ॥ ਸਬੈ ਦੁਸਟ ਮਾਰੇ ॥ ਮਈਯਾ ਸੰਤ ਉਬਾਰੇ ॥੩੨॥੧੫੪॥ ਨਿਸੁੰਭੰ ਸੰਘਾਰਿਯੋ ॥ ਦਲੰ ਦੈਤ ਮਾਰਿਯੋ ॥ ਸਬੈ ਦੁਸਟ ਭਾਜੇ ॥ ਇਤੈ ਸਿੰਘ ਗਾਜੇ ॥੩੩॥੧੫੫॥ ਭਈ ਪੁਹਪ ਬਰਖਾ ॥ ਗਏ ਜੀਤ ਕਰਖਾ ॥ ਜੱਯੰ ਸੰਤ ਜੰਪੈਂ ॥ ਤ੍ਰਸੇਂ ਦੈਤ ਕੰਪੈਂ ॥੩੪॥੧੫੬॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕੇ, ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰੇ, ਨਿਸੁੰਭ ਬਧਹ, ਪੰਚਮੋ ਧਿਆਇ ਸੰਪੂਰਣ, ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੫॥ ਅਫਜੂ ॥ ☬

ਅਥ ਸੁੰਭ ਜੁੱਧ ਕਥਨੰ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਲਘੁੰ ਭ੍ਰਾਤ ਜੁਝਿਯੋ, ਸੁਨਿਯੋ ਸੁੰਭਰਾਯੰ ॥ ਸਜੇ ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰੰ, ਚੜਿਯੋ ਚਉਪ ਚਾਯੰ ॥ ਭਯੋ ਨਾਦ ਉਚੰ, ਰਹਿਯੋ ਪੂਰ ਗੈਣੰ ॥ ਤ੍ਰਸੇ ਦੇਵਤਾ ਦੈਤ, ਕੰਪਿਯੋ ਤ੍ਰਿਨੈਣੰ ॥੧॥੧੫੭॥ ਡਰਿਯੋ ਚਾਰ ਬਕਤ੍ਰੰ, ਟਰਿਯੋ ਦੇਵਰਾਜੰ ॥ ਡਿਗੇ ਪੱਬ ਸਰਬੰ, ਸ੍ਰਜੇ ਸੁਭ੍ਰ ਸਾਜੰ ॥ ਪਰੇ ਹੂਹ ਦੈ ਕੈ, ਭਰੇ ਲੋਹ ਕ੍ਰੋਹੰ ॥ ਮਨੋ ਮੇਰ ਕੋ, ਸਾਤਵੋਂ ਸ੍ਰਿੰਗ, ਸੋਹੰ ॥੨॥੧੫੮॥ ਸਜਯੋ ਸੈਣ ਸੁੰਭੰ, ਕੀਯੋ ਨਾਦ ਉੱਚੰ ॥ ਸੁਣੇ ਗਰਭਣੀਆਨ ਕੇ, ਗਰਭ ਮੁੱਚੰ ॥ ਪਰਿਯੋ ਲੋਹ ਕ੍ਰੋਹੰ, ਉਠੀ ਸਸਤ੍ਰ ਝਾਰੰ ॥ ਚਵੀਂ ਚਾਵਡਾ, ਡਾਕਣੀਯੰ ਡਕਾਰੰ ॥੩॥੧੫੯॥ ਬਹੇ ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰੰ, ਕੱਟੇ ਚਰਮ ਬਰਮੰ ॥ ਭਲੇ ਕੈ ਨਿਬਾਹਿਯੋ, ਭਟੰ ਸੁਆਮ ਧਰਮੰ ॥

ਉਠੀ ਕੂਹ ਜੂਹੰ, ਗਿਰੇ ਚਉਰ ਚੀਰੰ ।। ਰੁਲੇ ਤੱਛ ਮੁੱਛੰ, ਪਰੀ ਗੱਛ ਤੀਰੰ ।।੪।।੧੯੦।।
ਗਿਰੇ ਅੰਕੁਸੰ ਬਾਰੁਣੰ ਬੀਰ ਖੇਤੰ ।। ਨਚੇ ਕੰਧ ਹੀਣੰ, ਕਬੰਧੰ ਅਚੇਤੰ ।।
ਉਡੈਂ ਗ੍ਰਿੱਧ ਬ੍ਰਿੱਧੰ, ਰੜੈਂ ਕੰਕ ਬੰਕੰ ।। ਭਕਾ ਭੁੰਕ ਭੇਰੀ, ਡਹਾ ਡੂਹ ਡੰਕੰ ।।੫।।੧੯੧।।
ਟਕਾ ਟੁੱਕ ਟੋਪੰ, ਢਕਾ ਢੁੱਕ ਢਾਲੰ ।। ਤਛਾ ਮੁੱਛ ਤੇਗੰ, ਬਕੇ ਬਿੱਕਰਾਲੰ ।।
ਹਲਾ ਚਾਲ ਬੀਰੰ, ਧਮਾ ਧੰਮਿ ਸਾਂਗੰ ।। ਪਰੀ ਹਾਲ ਹੂਲੰ, ਸੁਣਿਯੋ ਲੋਗ ਨਾਗੰ ।।੬।।੧੯੨।।
ਡਕੀ ਡਾਕਣੀ, ਜੋਗਣੀਯੰ ਬਿਤਾਲੰ ।। ਨੱਚੇ ਕੰਧ ਹੀਣੰ, ਕਬੰਧੰ ਕਪਾਲੰ ।।
ਹੱਸੇ ਦੇਵ ਸਰਬੰ, ਰਿਸਯੋ ਦਾਨਵੇਸੰ ।। ਕਿਯੋ ਅਗਨ ਜੁਆਲੰ, ਭਯੋ ਆਪ ਭੇਸੰ ।।੭।।੧੯੩।।
ਦੋਹਰਾ ।। ਸੁੰਭਾਸੁਰ ਜੇਤਿਕ ਅਸੁਰ, ਪਠਏ ਕੋਪੁ ਬਢਾਇ ।। ਤੇ ਦੇਬੀ ਸੋਖਤ ਕਰੇ,
ਬੂੰਦ ਤਵਾ ਕੀ ਨਿੰਆਇ ।।੮।।੧੯੪।। ਨਰਾਜ ਛੰਦ ।। ਸੁ ਬੀਰ ਸੈਣ ਸੱਜਿਕੈ ।।
ਚੜਿਯੋ ਸੁ ਕੋਪ ਗੱਜਿਕੈ ।। ਚਲਿਯੋ ਸੁ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰਕੈ ।। ਪੁਕਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰਕੈ
।।੯।।੧੯੫।। ਸੰਗੀਤ ਮਧੁਭਾਰ ਛੰਦ ।। ਕਾਗੜਦੰ ਕੜਾਕ ।। ਤਾਗੜਦੰ ਤੜਾਕ ।।
ਸਾਗੜਦੰ ਸੁ ਬੀਰ ।। ਗਾਗੜਦੰ ਗਹੀਰ ।।੧੦।।੧੯੬।। ਨਾਗੜਦੰ ਨਿਸਾਣ ।।
ਜਾਗੜਦੰ ਜੁਆਣ ।। ਨਾਗੜਦੀ ਨਿਹੰਗ ।। ਪਾਗੜਦੀ ਪਲੰਗ ।।੧੧।।੧੯੭।।

ਤਾਗੜ ਦੀ ਤਮੱਕਿ ॥ ਲਾਗੜ ਦੀ ਲਹੱਕਿ ॥ ਕਾਗੜਦੰ ਕ੍ਰਿਪਾਣ ॥ ਬਾਹੈਂ ਜੁਆਣ ॥੧੨॥੧੬੮॥ ਖਾਗੜ ਦੀ ਖਤੰਗ ॥ ਨਾਗੜ ਦੀ ਨਿਹੰਗ ॥ ਛਾਗੜ ਦੀ ਛੁਟੰਤ ॥ ਆਗੜ ਦੀ ਉਡੰਤ ॥੧੩॥੧੬੯॥ ਪਾਗੜ ਦੀ ਪਵੰਗ ॥ ਸਾਗੜ ਦੀ ਸੁਭੰਗ ॥ ਜਾਗੜ ਦੀ ਜੁ ਆਣ ॥ ਝਾਗੜ ਦੀ ਝੁਝਾਣ ॥੧੪॥੧੭੦॥ ਝਾਗੜ ਦੀ ਝੜੰਗ ॥ ਕਾਗੜ ਦੀ ਕੜੰਗ ॥ ਤਾਗੜ ਦੀ ਤੜਾਕ ॥ ਚਾਗੜ ਦੀ ਚਟਾਕ ॥੧੫॥੧੭੧॥ ਘਾਗੜ ਦੀ ਘਬਾਕ ॥ ਭਾਗੜ ਦੀ ਭਭਾਕ ॥ ਕਾਗੜਦੰ ਕਪਾਲਿ ॥ ਨੱਚੀ ਬਿਕ੍ਰਾਲ ॥੧੬॥੧੭੨॥ ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਅਨੰਤ ਦੁਸਟ ਮਾਰਯੰ ॥ ਬਿਅੰਤ ਸੋਕ ਟਾਰਯੰ ॥ ਕਮੰਧ ਅੰਧ ਉੱਠੀਅੰ ॥ ਬਿਸੇਖ ਬਾਣ ਬੁੱਠੀਯੰ ॥੧੭॥੧੭੩॥ ਕੜਾਕ ਕਰ ਮੁਕੰ ਉਧੰ ॥ ਸੜਾਕ ਸੈਹਥੀ ਜੁਧੰ ॥ ਬਿਅੰਤ ਬਾਣਿ ਬਰਖਯੰ ॥ ਬਿਸੇਖ ਬੀਰ ਪਰਖਯੰ ॥੧੮॥੧੭੪॥ ਸੰਗੀਤ ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਕੜਾ ਕੜੀ ਕ੍ਰਿਪਾਣਯੰ ॥ ਜਟਾ ਜੁਟੀ ਜੁਆਣਯੰ ॥ ਸੁ ਬੀਰ ਜਾਗੜਦੰ ਜਗੇ ॥ ਲੜਾਕ ਲਾਗੜਦੰ ਪਗੇ ॥੧੯॥੧੭੫॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਝਮੀ ਤੇਗ ਝੱਟੰ॥ ਛੁਰੀ ਛਿੱਪ੍ਰ ਛੁੱਟੰ॥ ਗੁਰੰ ਗੁਰਜ ਗੱਟੰ॥ ਪਲੰਗੰ ਪਿਸੱਟੰ॥੨੦॥੧੭੬॥ ਕਿਤੇ ਸ੍ਰੋਣ ਚੱਟੰ ॥ ਕਿਤੇ ਸੀਸ ਫੁੱਟੰ ॥ ਕਹੂੰ ਹੂਹ ਛੁੱਟੰ ॥ ਕਹੂੰ ਬੀਰ ਉੱਠੰ ॥੨੧॥੧੭੭॥

ਕਹੂੰ ਧੂਰਿ ਲੁੱਟੰ ।। ਕਿਤੇ ਮਾਰ ਰੱਟੰ ।। ਭਨੈ ਜੱਸ ਭੱਟੰ ।। ਕਿਤੇ ਪੇਟ ਫੱਟੰ ।।੨੨।।੧੭੮।।
ਭਜੇ ਛੱਡ੍ਰਿ ਥੱਟੰ।। ਕਿਤੇ ਖੂਨ ਖੱਟੰ।। ਕਿਤੇ ਦੁਸਟ ਦੱਟੰ।। ਫਿਰੇ ਜਿਯੋ ਹਰੱਟੰ।।੨੩।।੧੭੯।।
ਸਜੇ ਸੂਰ ਸਾਰੇ।। ਮਹਿਖੁਆਸ ਧਾਰੇ।। ਲਏ ਖੱਗਆਰੇ।। ਮਹਾਰੋਹ ਵਾਰੇ।।੨੪।।੧੮੦।।
ਸਹੀ ਰੂਪ ਕਾਰੇ।। ਮਨੋ ਸਿੰਧੁ ਖਾਰੇ।। ਕਈ ਬਾਰ ਗਾਰੇ।। ਸੁ ਮਾਰੰ ਉਚਾਰੇ।।੨੫।।੧੮੧।।
ਭਵਾਨੀ ਪਛਾਰੇ।। ਜਵਾ ਜੇਮਿ ਜਾਰੇ।। ਬਡੇਈ ਲੁਝਾਰੇ।। ਹੁਤੇ ਜੇ ਹੀਏ ਵਾਰੇ।।੨੬।।੧੮੨।।
ਇਕੰ ਬਾਰ ਟਾਰੇ।। ਠਮੰ ਠੋਕ ਠਾਰੇ।। ਬਲੀ ਮਾਰ ਡਾਰੇ।। ਢਮੱਕੇ ਢੱਢਾਰੇ।।੨੭।।੧੮੩।।
ਬਹੇ ਬਾਣਨਿਆਰੇ।। ਕਿਤੈ ਤੀਰ ਤਾਰੇ।। ਲਖੇ ਹਾਥ ਬਾਰੇ।। ਦਿਵਾਨੇ ਦਿਦਾਰੇ।।੨੮।।੧੮੪।।
ਹਣੇ ਭੂਮਿ ਪਾਰੇ।। ਕਿਤੇ ਸਿੰਘ ਫਾਰੇ।। ਕਿਤੇ ਆਪੁ ਬਾਰੇ।। ਜਿਤੇ ਦੈਤ ਭਾਰੇ।।੨੯।।੧੮੫।।
ਤਿਤੇ ਅੰਤ ਹਾਰੇ।। ਬਡੇਈ ਅੜਿਆਰੇ।। ਖਰੇਈ ਬਰਿਆਰੇ।। ਕਰੂਰੰ ਕਰਾਰੇ।।੩੦।।੧੮੬।।
ਲਪੱਕੇ ਲਲਾਰੇ।। ਅਰੀਲੇ ਅਰਿਆਰੇ।। ਹਣੇ ਕਾਲ ਕਾਰੇ।। ਭੱਜੇ ਰੋਹ ਵਾਰੇ।।੩੧।।੧੮੭।।
ਦੋਹਰਾ ।। ਇਹੱ ਬਿਧਿ ਦੁਸਟ ਪ੍ਰਜਾਰਕੈ, ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰ ਕਰ ਲੀਨ ।।
ਬਾਣਾ ਬੁੰਦ ਪ੍ਰਿਥਮ ਬਰਖ, ਸਿੰਘ ਨਾਦ ਪੁਨ ਕੀਨ ।।੩੨।।੧੮੮।। ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ।।
ਸੁਣਿਯੋ ਸੁੰਭ ਰਾਯੰ ।। ਚੜ੍ਹਿਯੋ ਚਉਪ ਚਾਯੰ ।। ਸਜੇ ਸਸਤ੍ਰ ਪਾਣੰ ।। ਚੜ੍ਹੇ ਜੰਗ ਜੁਆਣੰ

॥੩੩॥੧੮੯॥ ਲਗੇ ਢੋਲ ਢੰਕੇ ॥ ਕਮਾਣੰ ਕੜੰਕੇ ॥ ਭਏ ਨੱਦ ਨਾਦੰ ॥ ਧੁਣੰ ਨਿਰਬਿਖਾਦੰ ॥੩੪॥੧੯੦॥ ਚਮੱਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ॥ ਹਠੇ ਤੇਜ ਮਾਣੰ ॥ ਮਹਾਬੀਰ ਹੁੰਕੇ ॥ ਸੁ ਨੀਸਾਣ ਦੂੰਕੇ ॥੩੫॥੧੯੧॥ ਚਹੂੰ ਓਰ ਗਰਜੇ ॥ ਸਬੈ ਦੇਵ ਲਰਜੇ ॥ ਸਰੰ ਧਾਰ ਬਰਖੇ ॥ ਮਈਆ ਪਾਣ ਪਰਖੇ ॥੩੬॥੧੯੨॥ਚੌਪਈ ॥ ਜੇ ਲਏ ਸਸਤ੍ਰ, ਸਾਮੁਹੇ ਧਏ ॥ ਤਿਤੇ ਨਿਧਨ ਕਹੁੰ, ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਏ ॥ ਝਮਕਤ ਭਈ, ਅਸਨ ਕੀ ਧਾਰਾ ॥ ਭਭਕੇ, ਰੁੰਡ ਮੁੰਡ ਬਿਕਰਾਰਾ ॥੩੭॥੧੯੩॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਹੈ ਗੈ ਰਥ ਪੈਦਲ ਕੱਟੇ, ਬਚਿਯੋ ਨ ਜੀਵਤ ਕੋਇ ॥ ਤਬ ਆਪੇ ਨਿਕਸਿਯੋ ਨ੍ਰਿਪਤਿ, ਸੁੰਭ ਕਰੈ ਸੋ ਹੋਇ ॥੩੮॥੧੯੪॥ ਚਉਪਈ ॥ ਸਿਵ ਦੂਤੀ, ਇਤ ਦ੍ਰੁਗਾ ਬੁਲਾਈ ॥ ਕਾਨ ਲਾਗ ਨੀਕੈ, ਸਮੁਝਾਈ ॥ ਸਿਵ ਕੋ, ਭੇਜ ਦੀਜੀਐ ਤਹਾਂ ॥ ਦੈਤ ਰਾਜ, ਇਸਥਿਤ ਹੈ ਜਹਾਂ ॥੩੯॥੧੯੫॥ ਸਿਵ ਦੂਤੀ, ਜਬ ਇਮ ਸੁਨ ਪਾਵਾ ॥ ਸਿਵਹਿ ਦੂਤ ਕਰਿ, ਉਤੈ ਪਠਾਵਾ ॥ ਸਿਵ ਦੂਤੀ, ਤਾਂਤੇ ਭਯੋ ਨਾਮਾ ॥ ਜਾਨਤ, ਸਕਲ ਪੁਰਖ ਅਰੁ ਬਾਮਾ ॥੪੦॥੧੯੬॥ ਸਿਵ ਕਹੀ, ਦੈਤ ਰਾਜ, ਸੁਨਿ ਬਾਤਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਹਿਯੋ, ਤੁਮਹੁ ਜਗਮਾਤਾ ॥ ਦੇਵਨ ਕੌ, ਦੈ ਕੈ ਠਕੁਰਾਈ ॥ ਕੈ ਮਾਂਡਹੁ,

ਹਮ ਸੰਗ ਲਰਾਈ ।।੪੧।।੧੯੭।। ਦੈਤ ਰਾਜ, ਇਹ ਬਾਤ ਨ ਮਾਨੀ ।। ਆਪ ਚਲੇ, ਜੂਝਨ ਅਭਿਮਾਨੀ ।। ਗਰਜਤ ਕਾਲਿ, ਕਾਲ ਜਯੋ ਜਹਾਂ ।। ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਯੋ, ਅਸੁਰ ਪਤਿ ਤਹਾਂ ।।੪੨।।੧੯੮।। ਚਮਕੀ, ਤਹਾਂ ਅਸਿਨ ਕੀ ਧਾਰਾ ।। ਨਾਚੇ, ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਬੈਤਾਰਾ ।। ਫਰਕੇ, ਅੰਧ ਕਬੰਧ ਅਚੇਤਾ ।। ਭਿਭਰੇ ਭਈਰਵ, ਭੀਮ ਅਨੇਕਾ ।।੪੩।।੧੯੯।। ਤੁਰਹੀ ਢੋਲ, ਨਗਾਰੇ ਬਾਜੇ ।। ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ, ਜੋਧਾ ਰਣ ਗਾਜੇ ।। ਢਢਿ ਡਫ ਡਮਰੁ, ਡੁਗਡੁਗੀ ਘਨੀ ।। ਨਾਇ ਨਫੀਰੀ, ਜਾਤ ਨ ਗਨੀ ।।੪੪।।੨੦੦।।

ਮਧੁਭਾਰ ਛੰਦ ।।

ਹੁੰਕੇ ਕਿਕਾਣ ।। ਧੁੰਕੇ ਨਿਸਾਣ ।। ਸੱਜੇ ਸੁ ਬੀਰ ।। ਗੱਜੇ ਗਹੀਰ ।।੪੫।।੨੦੧।।
ਝੁੱਕੇ ਨਿਝੱਕ ।। ਬੱਜੇ ਉਬੱਕ ।। ਸੱਜੇ ਸੁਬਾਹ ।। ਅੱਛੈ ਉਛਾਹ ।।੪੬।।੨੦੨।।
ਕੱਟੇ ਕਿਕਾਣ ।। ਫੁੱਟੇ ਚਵਾਣ ।। ਸੂਲੰ ਸੜਾਕ ।। ਉੱਠੇ ਕੜਾਕ ।।੪੭।।੨੦੩।।
ਗੱਜੇ ਜੁਆਣ ।। ਬੱਜੇ ਨਿਸਾਣਿ ।। ਸੱਜੇ ਰਜੇਂਦ੍ਰ ।। ਗੱਜੇ ਗਜੇਂਦ੍ਰ ।।੪੮।।੨੦੪।।

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ।।

ਫਿਰੇ ਬਾਜੀਅੰ, ਤਾਜੀਅੰ ਇੱਤ ਉਤੰ ।। ਗਜੇ ਬਾਰਣੰ, ਦਾਰੁਣੰ ਰਾਜ ਪੁਤ੍ਰੰ ।।

ਬੱਜੇ ਸੰਖ ਭੇਰੀ, ਉਠੇ ਸੰਖ ਨਾਦੰ ॥ ਰਣੰਕੈ ਨਫੀਰੀ, ਧੁਣੰ ਨਿਰਬਿਖਾਦੰ ॥੪੯॥੨੦੫॥
ਕੜੱਕੇ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ, ਸੜੱਕਾਰ ਸੇਲੰ ॥ ਉਠੀ ਕੂਹ ਜੂਹੰ, ਭਈ ਰੇਲ ਪੇਲੰ ॥
ਰੁਲੇ ਤੱਛ ਮੁੱਛੰ, ਗਿਰੇ ਚਉਰ ਚੀਰੰ ॥ ਕਹੂੰ ਹੱਥ ਮੱਥੰ, ਕਹੂੰ ਬਰਮ ਬੀਰੰ ॥੫੦॥੨੦੬॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਬਲੀ ਬੈਰ ਰੁੱਝੇ॥ ਸਮੁਹ ਸਾਰ ਜੁੱਝੇ॥ ਸੰਭਾਰੇ ਹਥੀਯਾਰੰ॥ ਬਕੈ ਮਾਰ ਮਾਰੰ॥੫੧॥੨੦੭॥
ਸਬੈ ਸਸਤ੍ਰ ਸੱਜੇ॥ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਗੱਜੇ॥ ਸਰੰ ਓਘ ਛੁੱਟੇ॥ ਕੜੱਕਾਰੁ ਉੱਠੇ ॥੫੨॥੨੦੮॥
ਬਜੈਂ ਬਾਦ੍ਰਿਤੇਅੰ॥ ਹਸੈਂ ਗਾਂਧ੍ਰਬੇਅੰ॥ ਝੰਡਾ ਗੱਡ ਜੁੱਟੇ॥ ਸਰੰ ਸੰਜ ਫੁੱਟੇ॥੫੩॥੨੦੯॥
ਚਹੂੰ ਓਰ ਉੱਠੇ॥ ਸਰੰ ਬ੍ਰਿਸਟ ਬੁੱਠੇ ॥ ਕਰੋਧੀ ਕਰਾਲੰ॥ ਬਕੈਂ ਬਿੱਕਰਾਲੰ॥੫੪॥੨੧੦॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਕਿਤੇ ਕੁੱਠੀਅੰ, ਬੁੱਠੀਅੰ ਬ੍ਰਿਸਟ ਬਾਣੰ ॥ ਰਣੰ ਡੁੱਲੀਯੰ, ਬਾਜ ਖਾਲੀ ਪਲਾਣੰ ॥
ਜੁਝੇ, ਜੋਧਯੰ ਬੀਰ ਦੇਵੰ ਅਦੇਵੰ ॥ ਸੁਭੇ ਸਸਤ੍ਰ ਸਾਜਾ, ਮਨੋ ਸਾਂਤਨੇਵੰ ॥੫੫॥੨੧੧॥
ਗੱਜੇ ਗੱਜੀਯੰ, ਸਰਬ ਸੱਜੇ ਪਵੰਗੰ ॥ ਜੁਧੰ ਜੁਟੀਯੰ ਜੋਧ, ਛੁੱਟੇਂ ਖਤੰਗੰ ॥
ਤੜੱਕੇ ਤਬੱਲੰ, ਝੜੰਕੇ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ॥ ਸੜੱਕਾਰ ਸੇਲੰ, ਰਣੰਕੇ ਨਿਸਾਣੰ ॥੫੬॥੨੧੨॥

ਢਮਾ ਢੱਮ ਢੋਲੰ, ਢਲਾ ਢੁੱਕ ਢਾਲੰ ।। ਗਹਾ ਜੂਹ ਗੱਜੇ, ਹਯੰ ਹਾਲਚਾਲੰ ।। ਸਟਾ ਸੱਟ ਸੇਲੰ, ਖਹਾ ਖੂਨਿ ਖੱਗੰ ।। ਤੁਟੇ ਚਰਮ ਬਰਮੰ, ਉਠੇ ਨਾਲ ਅੱਗੰ ।।੫੭।।੨੧੩।। ਉਠੇ ਅੱਗਿ ਨਾਲੰ, ਖਹੇ ਖੋਲ ਖੱਗੰ ।। ਨਿਸਾ ਮਾਵਸੀ ਜਾਣੁ, ਮਾਸਾਣ ਜੱਗੰ ।। ਡਕੀ ਡਾਕਣੀ, ਡਾਮਰੂ ਡਉਰ ਡੱਕੰ ।। ਨਚੇ ਬੀਰ ਬੈਤਾਲ, ਭੂਤੰ ਭਭੱਕੰ ।।੫੮।।੨੧੪।। ਬੇਲੀ ਬਿੰਦ੍ਰਮ ਛੰਦ ।। ਸਰਬ ਸਤ੍ਰੁ, ਆਵਤ ਭੇ ਜਿਤੇ ।। ਸਭ ਕਾਟਿ ਦੀਨ ਦ੍ਰੁਗਾ, ਤਿਤੇ ।। ਅਰਿ ਅਉਰ ਜੇਤਿਕ, ਡਾਰੀਐਂ ।। ਤੇਊ ਕਾਟਿ, ਭੂਮਿ ਉਤਾਰੀਐਂ ।।੫੯।।੨੧੫।। ਸਰ, ਆਪ ਕਾਲੀ ਛੰਡੀਐਂ ।। ਸਰਬਾਸਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰੁ ਬਿਹੰਡੀਐਂ ।। ਸਸਤ੍ਰਹੀਨ, ਜਬੈ ਨਿਹਾਰਿਯੋ ।। ਜੈ ਸਬਦ, ਦੇਵਨ ਉਚਾਰਿਯੋ ।।੬੦।।੨੧੬।। ਨਭਿ ਮੱਧਿ, ਬਾਜਨ ਬਾਜਹੀਂ ।। ਅਵਿਲੋਕਿ, ਦੇਵਾਂ ਗਾਜਹੀਂ ।। ਲਖਿ ਦੇਵ, ਬਾਰੰਬਾਰਹੀਂ ।। ਜੈ ਸਬਦ, ਸਰਬ ਪੁਕਾਰਹੀਂ ।।੬੧।।੨੧੭।। ਰਣ ਕੋਪ, ਕਾਲ ਕਰਾਲੀਐਂ ।। ਖਟ ਅੰਗ, ਪਾਣ ਉਛਾਲੀਐਂ ।। ਸਿਰ ਸੁੰਭ, ਹੱਥ ਦੁਛੰਡੀਐਂ ।। ਇਕ ਚੋਟ, ਦੁਸਟ ਬਿਹੰਡੀਐਂ ।।੬੨।।੨੧੮।। ਦੋਹਰਾ ।। ਜਿਮ ਸੁੰਭਾਸੁਰ ਕੋ ਹਨਾ, ਅਧਿਕ ਕੋਪ ਕੈ ਕਾਲ ।। ਤਿਯੋ ਸਾਧਨ ਕੇ ਸੱਤ੍ਰ ਸਭ, ਚਾਬਤ ਜਾਂਹ ਕਰਾਲ ।।੬੩।।੨੧੯।।ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕੇ, ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰੇ, ਸੁੰਭ ਬਧਹ,

ਖਸਟਮੋ ਧਿਆਯ ਸੰਪੂਰਣ, ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ।।੬।। ਅਫਜੂ ।। ☬

ਅਥ ਜੈਕਾਰ ਸਬਦ ਕਥਨੰ ।।

ਬੇਲੀ ਬਿੱਦ੍ਰਮ ਛੰਦ ।। ਜੈ ਸਬਦ, ਦੇਵ ਪੁਕਾਰ ਹੀਂ ।। ਸਭ, ਫੂਲ ਫੂਲਨ ਡਾਰਹੀਂ ।।
ਘਨਸਾਰ ਕੁੰਕਮ, ਲਿਆਇਕੈ ।। ਟੀਕਾ ਦੀਯੋ, ਹਰਖਾਇਕੈ ।।੧।।੨੨੦।।

ਚੌਪਈ ।। ਉਸਤਤਿ, ਸਭ ਹੂੰ ਕਰੀ ਅਪਾਰਾ ।। ਬ੍ਰਹਮ ਕਵਚ ਕੋ, ਜਾਪ ਉਚਾਰਾ ।।
ਸੰਤ ਸੰਬੂਹ, ਪ੍ਰਫੁੱਲਤ ਭਏ ।। ਦੁਸਟ ਅਰਿਸਟ, ਨਾਸ ਹੁਐ ਗਏ ।।੨।।੨੨੧।।
ਸਾਧਨ ਕੋ ਸੁਖ, ਬਢੇ ਅਨੇਕਾ ।। ਦਾਨਵ ਦੁਸਟ, ਨ ਬਾਚਾ ਏਕਾ ।।
ਸੰਤ ਸਹਾਇ, ਸਦਾ ਜਗ ਮਾਈ ।। ਜਹੱ ਤਹੱ ਸਾਧਨ, ਹੋਹਿ ਸਹਾਈ ।।੩।।੨੨੨।।

ਦੇਵੀ ਜੂ ਕੀ ਉਸਤਤ ।। ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ।।

ਨਮੋ ਜੋਗ ਜ੍ਵਾਲੰ ਧਰੀਯੰ, ਜੁਆਲੰ ।। ਨਮੋ ਸੁੰਭ ਹੰਤੀ, ਨਮੋ ਕ੍ਰੂਰ ਕਾਲੰ ।।
ਨਮੋ ਸ੍ਰੋਣ ਬੀਰਜਾਰਦ੍ਰਨੀ, ਧੂਮ੍ਰਹੰਤੀ ।। ਨਮੋ ਕਾਲਕਾ ਰੂਪ ਜੁਆਲਾ, ਜਯੰਤੀ ।।੪।।੨੨੩।।
ਨਮੋ ਅੰਬਕਾ, ਜੰਭਹਾ ਜੋਤਿ ਰੂਪਾ ।। ਨਮੋ ਚੰਡ ਮੁੰਡਾਰਦਨੀ, ਭੂਪਿ ਭੂਪਾ ।।
ਨਮੋ ਚਾਮਰੰ ਚੀਰਣੀ, ਚਿੱਤ੍ਰ ਰੂਪੰ ।। ਨਮੋ ਪਰਮ ਪ੍ਰਗਯਾ, ਬਿਰਾਜੈ ਅਨੂਪੰ ।।੫।।੨੨੪।।

ਨਮੋ ਪਰਮ ਰੂਪਾ, ਨਮੋ ਕ੍ਰੂਰ ਕਰਮਾ ।। ਨਮੋ ਰਾਜਸਾ, ਸਾਤਕਾ ਪਰਮ ਬਰਮਾ ।।
ਨਮੋ, ਮਹਿਖ ਦਈਤ ਕੌ, ਅੰਤ ਕਰਣੀ ।। ਨਮੋ ਤੋਖਣੀ ਸੋਖਣੀ, ਸਰਬ ਇਰਣੀ ।।੬।।੨੨੫।।
ਬਿੜਾਲਾਛ ਹੰਤੀ, ਕਰੂਰਾਛ ਘਾਯਾ ।। ਦਿਜਗਿ ਦਿਆਰ ਦਨੀਅੰ, ਨਮੋ ਜੋਗ ਮਾਯਾ ।।
ਨਮੋ ਭਈਰਵੀ ਭਾਰਗਵੀਅੰ, ਭਵਾਨੀ ।। ਨਮੋ ਜੋਗ ਜ੍ਵਾਲੰਧਰੀ, ਸਰਬ ਮਾਨੀ ।।੭।।੨੨੬।।
ਅਧੀ ਉਰਧਵੀ, ਆਪ ਰੂਪਾ ਅਪਾਰੀ ।। ਰਮਾ ਰਸਟਰੀ, ਕਾਮ ਰੂਪਾ ਕੁਮਾਰੀ ।।
ਭਵੀ ਭਾਵਨੀ, ਭਈਰਵੀ ਭੀਮ ਰੂਪਾ ।। ਨਮੋ ਹਿੰਗੁਲਾ, ਪਿੰਗੁਲਾਯੰ ਅਨੂਪਾ ।।੮।।੨੨੭।।
ਨਮੋ ਜੁੱਧਨੀ, ਕ੍ਰੁੱਧਨੀ ਕ੍ਰੂਰ ਕਰਮਾ ।। ਮਹਾਂ ਬੁੱਧਨੀ, ਸਿੱਧਨੀ ਸੁੱਧ ਕਰਮਾ ।।
ਪਰੀ ਪਦਮਨੀ, ਪਾਰਬਤੀ ਪਰਮ ਰੂਪਾ ।। ਸਿਵੀ ਬਾਸਵੀ, ਬ੍ਰਾਹਮੀ ਰਿੱਧ ਕੂਪਾ ।।੯।।੨੨੮।।
ਮਿੜਾ ਮਾਰਜਨੀ, ਸੂਰਤਵੀ ਮੋਹ ਕਰਤਾ ।। ਪਰਾ ਪਸਟਣੀ, ਪਾਰਬਤੀ ਦੁਸਟ ਹਰਤਾ ।।
ਨਮੋ, ਹਿੰਗੁਲਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਤੋਤਲਾਯੰ।। ਨਮੋ ਕਰਤਿਕਯਾਨੀ, ਸਿਵਾ ਸੀਤਲਾਯੰ।।੧੦।।੨੨੯।।
ਭਵੀ ਭਾਰਗਵੀਅੰ, ਨਮੋ ਸਸਤ੍ਰ ਪਾਣੰ ।। ਨਮੋ ਅਸਤ੍ਰ ਧਰਤਾ, ਨਮੋ ਤੇਜ ਮਾਣੰ ।।
ਜਯਾ ਆਜਯਾ, ਚਰਮਣੀ ਚਾਵੱਡਾਯੰ।। ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਾਲਕਾਯੰ, ਨਯੰ ਨਿਤਿ ਨਿਆਯੰ।।੧੧।।
੨੩੦।। ਨਮੋ ਚਾਪਣੀ, ਚਰਮਣੀ ਖੜਗ ਪਾਣੰ ।। ਗਦਾ ਪਾਣਿਣੀ, ਚੱਕ੍ਰਣੀ ਚਿੱਤ੍ਰ ਮਾਣੰ ।।

ਨਮੋ ਸੂਲਣੀ, ਸੈਹਥੀ ਪਾਣਿ ਮਾਤਾ॥ ਨਮੋ ਗਿਆਨ ਬਿਗਿਆਨ ਕੀ, ਗਿਆਨ ਗਿਆਤਾ॥
੧੨॥ ਨਮੋ ਪੋਖਣੀ ਸੋਖਣੀਅੰ, ਮ੍ਰਿੜਾਲੀ ॥ ਨਮੋ ਦੁਸਟ ਦੋਖਾਰਦਨੀ, ਰੂਪ ਕਾਲੀ ॥
ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੁਆਲਾ, ਨਮੋ ਕਾਰਤਿਕਯਾਨੀ॥ ਨਮੋ ਅੰਬਕਾ ਤੋਤਲਾ, ਸ੍ਰੀ ਭਵਾਨੀ॥੧੩॥੨੩੨॥
ਨਮੋ ਦੋਖ ਦਾਹੀ, ਨਮੋ ਦੁੱਖਿਯ ਹਰਤਾ ॥ ਨਮੋ ਸਸਤ੍ਰਣੀ ਅਸਤ੍ਰਣੀ, ਕਰਮ ਕਰਤਾ ॥
ਨਮੋ ਰਿਸਟਣੀ ਪੁਸਟਣੀ, ਪਰਮ ਜੁਆਲਾ॥ ਨਮੋ ਤਾਰੁਣੀਅੰ, ਨਮੋ ਬ੍ਰਿੱਧ ਬਾਲਾ ॥੧੪॥੨੩੩॥
ਨਮੋ ਸਿੰਘਬਾਹੀ, ਨਮੋ ਦਾੜ੍ਹ ਗਾੜ੍ਹੰ ॥ ਨਮੋ ਖੱਗ ਦੱਗੰ, ਝੱਮਾ ਝੱਮ ਬਾੜ੍ਹੰ ॥
ਨਮੋ ਰੂੜ੍ਹ ਗੂੜ੍ਹੰ, ਨਮੋ ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ॥ ਨਮੋ ਨਿੱਤ ਨਾਰਾਇਣੀ, ਦੁਸਟ ਖਾਪੀ॥੧੫॥੨੩੪॥
ਨਮੋ ਰਿੱਧ ਰੂਪੰ, ਨਮੋ ਸਿੱਧ ਕਰਣੀ ॥ ਨਮੋ ਪੋਖਣੀ ਸੋਖਣੀ, ਸਰਬ ਭਰਣੀ ॥
ਨਮੋ ਆਰਜਨੀ ਮਾਰਜਨੀ, ਕਾਲ ਰਾਤ੍ਰੀ॥ ਨਮੋ ਜੋਗ ਜ੍ਵਾਲੰ ਧਰੀ, ਸਰਬ ਦਾਤ੍ਰੀ॥੧੬॥੨੩੫॥
ਨਮੋ ਪਰਮ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰੀ, ਧਰਮ ਕਰਣੀ ॥ ਨਈ ਨਿੱਤ ਨਾਰਾਇਣੀ, ਦੁਸਟ ਦਰਣੀ ॥
ਛਲਾ ਆਛਲਾ, ਈਸੁਰੀ ਜੋਗ ਜੁਆਲੀ॥ ਨਮੋ ਬਰਮਣੀ ਚਰਮਣੀ, ਕ੍ਰੂਰ ਕਾਲੀ॥੧੭॥੨੩੬॥
ਨਮੋ ਰੇਚਕਾ ਪੂਰਕਾ, ਪ੍ਰਾਤ ਸੰਧਿਆ ॥ ਜਿਨੈ ਮੋਹੁ ਕੈ, ਚਉਦਹੂੰ ਲੋਕ ਬੰਧਿਆ ॥
ਨਮੋ ਅੰਜਨੀ ਗੰਜਨੀ, ਸਰਬ ਅਸਤ੍ਰਾ॥ ਨਮੋ ਧਾਰਣੀ ਬਾਰਣੀ, ਸਰਬ ਸਸਤ੍ਰਾ॥੧੮॥੨੩੭॥

ਨਮੋ ਅੰਜਨੀ ਗੰਜਨੀ, ਦੁਸਟ ਗਰਬਾ ।। ਨਮੋ ਤੋਖਣੀ ਪੋਖਣੀ, ਸੰਤ ਸਰਬਾ ।।
ਨਮੋ ਸਕਤਣੀ, ਸੂਲਣੀ ਖੜਗ ਪਾਣੀ।। ਨਮੋ ਤਾਰਣੀ, ਕਾਰਣੀਅੰ ਕ੍ਰਿਪਾਣੀ।।੧੯।।੨੩੮।।
ਨਮੋ ਰੂਪ ਕਾਲੀ, ਕਪਾਲੀ ਅਨੰਦੀ ।। ਨਮੋ ਚੰਦ੍ਰਣੀ, ਭਾਨਵੀਅੰ ਗੁਬਿੰਦੀ ।।
ਨਮੋ ਛੈਲ ਰੂਪਾ, ਨਮੋ ਦੁਸਟ ਦਰਣੀ।। ਨਮੋ ਕਾਰਣੀ ਤਾਰਣੀ, ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਭਰਣੀ।।੨੦।।੨੩੯।।
ਨਮੋ ਹਰਖਣੀ, ਬਰਖਣੀ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰਾ ।। ਨਮੋ ਤਾਰਣੀ, ਕਾਰਣੀਅੰ ਅਪਾਰਾ ।।
ਨਮੋ ਜੋਗਣੀ ਭੋਗਣੀ, ਪ੍ਰਮ ਪ੍ਰੱਗਯਾ ।। ਨਮੋ ਦੇਵ ਦਈਤਯਾਇਣੀ, ਦੇਵਿ ਦੁਰਗਯਾ ।।੨੧।।
੨੪੦।। ਨਮੋ ਘੋਰ ਰੂਪਾ, ਨਮੋ ਚਾਰੁ ਨੈਣਾ ।। ਨਮੋ ਸੂਲਣੀ ਸੈਥਣੀ, ਬੱਕ੍ਰ ਬੈਣਾ ।।
ਨਮੋ ਬ੍ਰਿੱਧ ਬੁੱਧੰ, ਕਰੀ ਜੋਗ ਜੁਆਲਾ।। ਨਮੋ ਚੰਡ ਮੁੰਡੀ, ਮ੍ਰਿੜਾਕ੍ਰੂਰ ਕਾਲਾ।।੨੨।।੨੪੧।।
ਨਮੋ ਦੁਸਟ ਪੁਸਟਾਰਦਨੀ, ਛੇਮ ਕਰਣੀ ।। ਨਮੋ ਦਾੜ੍ਹ ਗਾੜ੍ਹਾ ਧਰੀ, ਦੁੱਖਿਯ ਹਰਣੀ ।।
ਨਮੋ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਤਾ, ਨਮੋ ਸਸਤ੍ਰ ਗਾਮੀ ।। ਨਮੋ ਜੱਛ ਬਿੱਦਿਆ ਧਰੀ, ਪੂਰਣ ਕਾਮੀ ।।੨੩।।੨੪੨।।
ਰਿਪੰ ਤਾਪਣੀ, ਜਾਪਣੀ ਸਰਬ ਲੋਗਾ ।। ਥਪੇ ਖਾਪਣੀ ਥਾਪਣੀ, ਸਰਬ ਸੋਗਾ ।।
ਨਮੋ ਲੰਕੁੜੇਸੀ, ਨਮੋ ਸਕਤਿ ਪਾਣੀ।। ਨਮੋ ਕਾਲਕਾ, ਖੜਗ ਪਾਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾਣੀ।।੨੪।।੨੪੩।।
ਨਮੋ ਲੰਕੁੜੇਸਾ, ਨਮੋ ਨਾਗ੍ਰ ਕੋਟੀ ।। ਨਮੋ ਕਾਮ ਰੂਪਾ, ਕਮਿੱਛਿਆ ਕਰੋਟੀ ।।

ਨਮੋ ਕਾਲ ਰਾਤ੍ਰੀ, ਕਪਰਦੀ ਕਲਿਆਣੀ॥ ਮਹਾਂ ਰਿੱਧਣੀ, ਸਿੱਧ ਦਾਤੀ ਕ੍ਰਿਪਾਣੀ॥੨੫॥੨੪੪॥
ਨਮੋ ਚਤੁਰ ਬਾਹੀ, ਨਮੋ ਅਸਟ ਬਾਹਾ ॥ ਨਮੋ ਪੋਖਣੀ, ਸਰਬ ਆਲਮ ਪਨਾਹਾ ॥
ਨਮੋ ਅੰਬਕਾ ਜੰਭਹਾ, ਕਾਰਤਿਕਯਾਨੀ॥ ਮ੍ਰਿੜਾਲੀ ਕਪਰਦੀ, ਨਮੋ ਸ੍ਰੀ ਭਵਾਨੀ॥੨੬॥੨੪੫॥
ਨਮੋ ਦੇਵ ਅਰਦਯਾਰਦਨੀ, ਦੁਸਟ ਹੰਤੀ ॥ ਸਿਤਾ ਅਸਿਤਾ, ਰਾਜ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਅਨੰਤੀ ॥
ਜੁਆਲਾ ਜਯੰਤੀ, ਅਲਾਸੀ ਅਨੰਦੀ॥ ਨਮੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੀ, ਹਰੀ ਸੀ ਮੁਕੰਦੀ॥੨੭॥੨੪੬॥
ਜਯੰਤੀ ਨਮੋ, ਮੰਗਲਾ ਕਾਲ ਕਾਯੰ ॥ ਕਪਾਲੀ ਨਮੋ, ਭੱਦ੍ਰਕਾਲੀ ਸਿਵਾਯੰ ॥
ਦੁਗਾਯੰ ਛਿਮਾਇਯੰ, ਨਮੋ ਧਾਤ੍ਰੀਏਯੰ॥ ਸੁਆਹਾ ਸੁਧਾਯੰ, ਨਮੋ ਸੀਤਲੇਯੰ॥੨੮॥੨੪੭॥
ਨਮੋ ਚਰਬਣੀ, ਸਰਬ ਧਰਮੰ ਧੁਜਾਯੰ ॥ ਨਮੋ, ਹਿੰਗੁਲਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਅੰਬਕਾਯੰ ॥
ਨਮੋ ਦੀਰਘ ਦਾੜਾ, ਨਮੋ ਸਿਆਮ ਬਰਣੀ॥ ਨਮੋ ਅੰਜਨੀ ਗੰਜਨੀ, ਦੈਤ ਦਰਣੀ॥੨੯॥੨੪੮॥
ਨਮੋ ਅਰਧ ਚੰਦ੍ਰਾਇਣੀ, ਚੰਦ੍ਰ ਚੂੜੰ ॥ ਨਮੋ ਇੰਦ੍ਰ ਊਰਧਾ, ਨਮੋ ਦਾੜ੍ਹ ਗੂੜ੍ਹੰ ॥
ਸਸੰ ਸੇਖਰੀ, ਚੰਦ੍ਰਭਾਲਾ ਭਵਾਨੀ ॥ ਭਵੀ ਭੈਹਰੀ, ਭੂਤਰਾਟੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨੀ ॥੩੦॥੨੪੯॥
ਕਲੀ ਕਾਰਣੀ, ਕਰਮ ਕਰਤਾ ਕਮੱਛਯਾ ॥ ਪਰੀ ਪਦਮਨੀ, ਪੂਰਣੀ ਸਰਬ ਇੱਛਯਾ ॥
ਜੱਯਾ ਜੋਗਣੀ, ਜੱਗ ਕਰਤਾ ਜਯੰਤੀ॥ ਸੁਭਾ ਸੁਆਮਣੀ, ਸ੍ਰਿਸਟਜਾ ਸਤ੍ਰੂ ਹੰਤੀ ॥੩੧॥੨੫੦॥

ਪਵਿਤ੍ਰੀ ਪੁਨੀਤਾ, ਪੁਰਾਣੀ ਪਰੇਯੰ ॥ ਪ੍ਰਭੀ ਪੂਰਣੀ, ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੀ ਅਜੇਯੰ ॥
ਅਰੂਪੰ ਅਨੂਪੰ, ਅਨਾਮੰ ਅਠਾਮੰ ॥ ਅਭੀਤੰ ਅਜੀਤੰ, ਮਹਾਂ ਧਰਮ ਧਾਮੰ ॥੩੨॥੨੫੧॥
ਅਛੇਦੰ ਅਭੇਦੰ, ਅਕਰਮੰ ਸੁ ਧਰਮੰ ॥ ਨਮੋ ਬਾਣ ਪਾਣੀ ਧਰੇ, ਚਰਮ ਬਰਮੰ ॥
ਅਜੇਯੰ ਅਭੇਯੰ, ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਤਯੰ॥ ਨਿਰੂਪੰ ਨ੍ਰਿਬਾਣੰ, ਨਮਿਤਿਯੰ ਅਕਿਤਿਯੰ॥੩੩॥੨੫੨॥
ਗੁਰੀ ਗਉਰਜਾ, ਕਾਮਗਾਮੀ ਗੁਪਾਲੀ ॥ ਬਲੀ ਬੀਰਣੀ, ਬਾਵਨਾ ਜੱਗਯਾ ਜੁਆਲੀ ॥
ਨਮੋ ਸੱਤ੍ਰ ਚਰਬਾਇਣੀ, ਗਰਬ ਹਰਣੀ॥ ਨਮੋ ਤੋਖਣੀ ਸੋਖਣੀ, ਸਰਬ ਭਰਣੀ॥੩੪॥੨੫੩॥
ਪਿਲੰਗੀ ਪਵੰਗੀ, ਨਮੋ ਚਰ ਚਿਤੰਗੀ ॥ ਨਮੋ ਭਾਵਨੀ, ਭੂਤ ਹੰਤਾ ਭੜਿੰਗੀ ॥
ਨਮੋ ਭੀਮਿ ਰੂਪਾ, ਨਮੋ ਲੋਕ ਮਾਤਾ ॥ ਭਵੀ ਭਾਵਨੀ, ਭਵਿੱਖਜਾਤਾ ਬਿਧਾਤਾ ॥੩੫॥੨੫੪॥
ਪ੍ਰਭੀ ਪੂਰਣੀ, ਪਰਮ ਰੂਪੰ ਪਵਿੱਤ੍ਰੀ ॥ ਪਰੀ ਪੋਖਣੀ, ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੀ ਗਇੱਤ੍ਰੀ ॥
ਜਟੀ ਜੁਆਲ ਪਰਚੰਡ, ਮੁੰਡੀ ਚਮੁੰਡੀ॥ ਬਰੰਦਾਇਣੀ, ਦੁਸਟ ਖੰਡੀ ਅਖੰਡੀ॥੩੬॥੨੫੫॥
ਸਬੈ ਸੰਤ ਉਬਾਰੀ, ਬਰੰ ਬਯੂਹ ਦਾਤਾ ॥ ਨਮੋ ਤਾਰਣੀ ਕਾਰਣੀ, ਲੋਕ ਮਾਤਾ ॥
ਨਮਸਤਯੰ ਨਮਸਤਯੰ, ਨਮਸਤਯੰ ਭਵਾਨੀ ॥ ਸਦਾ ਰਾਖ ਲੈ ਮੁਹਿ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੈ ਕ੍ਰਿਪਾਨੀ
॥੩੭॥੨੫੬॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕੇ, ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰੇ, ਦੇਬੀ ਜੂ ਕੀ ਉਸਤਤ ਬਰਨਨੰ,

ਨਾਮ ਸਪਤਮੋ ਧਿਆਇ ਸੰਪੂਰਣ, ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੭॥ ਅਫਜੂ ॥ ☬
ਅਥ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਉਸਤਤ ਬਰਨਨੰ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਭਰੇ ਜੋਗਣੀ ਪੱਤ੍ਰ ਚਉਸਠ ਚਾਰੰ ॥ ਚਲੀ ਠਾਮ ਠਾਮੰ, ਡਕਾਰੰ ਡਕਾਰੰ ॥
ਭਰੇ ਨੇਹ ਗੇਹੰ, ਗਏ ਕੰਕ ਬੰਕੰ ॥ ਰੁਲੇ ਸੂਰਬੀਰੰ, ਅਹਾੜੰ ਨ੍ਰਿਸੰਕੰ ॥੧॥੨੫੭॥
ਚਲੇ ਨਾਰਦਊ, ਹਾਥ ਬੀਨਾ ਸੁਹਾਏ ॥ ਬਨੇ ਬਾਰਦੀ, ਡੰਕ ਡਉਰੂ ਬਜਾਏ ॥
ਗਿਰੇ ਬਾਜਿ ਗਾਜੀ, ਗਜੀ ਬੀਰ ਖੇਤੰ ॥ ਰੁਲੇ ਤੱਛ ਮੁੱਛੰ, ਨਚੇ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤੰ ॥੨॥੨੫੮॥
ਨਚੇ ਬੀਰ ਬੈਤਾਲ, ਅੱਧੰ ਕਮੱਧੰ ॥ ਬਧੇ ਬੱਧ ਗੋਪਾ, ਗੁਲਿਤ੍ਰਾਣ ਬੱਧੰ ॥
ਭਏ ਸਾਧੁ ਸੰਬੂਹ, ਭੀਤੰ ਅਭੀਤੇ ॥ ਨਮੋ ਲੋਕ ਮਾਤਾ, ਭਲੇ ਸਤ੍ਰੁ ਜੀਤੇ ॥੩॥੨੫੯॥
ਪੜ੍ਹੇ ਮੂੜ੍ਹ ਯਾਂਕੋ, ਧਨੰ ਧਾਮ ਬਾਢੇ ॥ ਸੁਨੈ ਸੂਮ ਸੋਫੀ, ਲਰੈ ਜੁੱਧ ਗਾਢੇ ॥
ਜਗੈ ਰੈਣਿ ਜੋਗੀ, ਜਪੈ ਜਾਪ ਯਾਕੌ ॥ ਧਰੈ ਪਰਮ ਜੋਗੰ, ਲਹੈ ਸਿੱਧਤਾ ਕੋ ॥੪॥੨੬੦॥
ਪੜ੍ਹੈ ਯਾਹਿ ਬਿੱਦਯਾਰਥੀ, ਬਿਦ੍ਯ ਹੇਤੰ ॥ ਲਹੈ ਸਰਬ ਸਾਸਤ੍ਰਾਨ ਕੋ, ਮੱਦ ਚੇਤੰ ॥
ਜਪੈ ਜੋਗ ਸੰਨ੍ਯਾਸ, ਬੈਰਾਗ ਕੋਈ ॥ ਤਿਸੈ ਸਰਬ ਪੁੰਨ੍ਯਾਨ ਕੋ, ਪੁੰਨਿ ਹੋਈ ॥੫॥੨੬੧॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਜੇ ਜੇ ਤੁਮਰੇ ਧਿਆਨ ਕੋ, ਨਿਤ ਉਠਿ ਧਿਐਹੈਂ ਸੰਤ ॥

ਅੰਤ ਲਹੈਂਗੇ ਮੁਕਤ ਫਲੁ, ਪਾਵਹਿਗੇ ਭਗਵੰਤ ।।੬।।੨੬੨।।

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕੇ, ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ, ਉਸਤਤ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ, ਅਸਟਮੋ ਧਿਆਇ ਸੰਪੂਰਣ, ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ।।੮।। ਅਫਜੂ ।।

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ॥

ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥

ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਕੀ ॥ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੌਤੀ ਸਿਮਰ ਕੈ, ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਲਈਂ ਧਿਆਇ ॥ ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰਦਾਸ, ਰਾਮਦਾਸੈ ਹੋਈਂ ਸਹਾਇ ॥ ਅਰਜਨ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਨੂੰ, ਸਿਮਰੌਂ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਧਿਆਈਐ, ਜਿਸੁ ਡਿੱਠੇ ਸਭਿ ਦੁਖ ਜਾਂਇ ॥ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰਿਐ, ਘਰਿ ਨਉ ਨਿਧਿ, ਆਵੈਂ ਧਾਇ ॥ ਸਭ, ਥਾਈਂ ਹੋਇੰ ਸਹਾਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖੰਡਾ ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਸਾਜ ਕੈ, ਜਿਨ ਸਭ ਸੈਂਸਾਰੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸ ਸਾਜਿ,

ਕੁਦਰਤੀ ਦਾ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇ ਬਣਾਇਆ ।। ਸਿੰਧ ਪਰਬਤ ਮੇਦਨੀ, ਬਿਨੁ ਥੰਮ੍ਹਾ ਗਗਨਿ ਰਹਾਇਆ ।। ਸਿਰਜੇ ਦਾਨੋ ਦੇਵਤੇ, ਤਿਨ ਅੰਦਰਿ ਬਾਦੁ ਰਚਾਇਆ ।। ਤੈਂ ਹੀ ਦੁਰਗਾ ਸਾਜਿ ਕੈ, ਦੈਤਾਂ ਦਾ ਨਾਸੁ ਕਰਾਇਆ ।। ਤੈਥੋ ਹੀ ਬਲੁ ਰਾਮ ਲੈ, ਨਾਲ ਬਾਣਾ ਦਹਸਿਰੁ ਘਾਇਆ ।। ਤੈਥੋ ਹੀ ਬਲੁ ਕ੍ਰਿਸਨ ਲੈ, ਕੰਸੁ ਕੇਸੀਂ ਪਕੜਿ ਗਿਰਾਇਆ ।। ਬਡੇ ਬਡੇ ਮੁਨਿ ਦੇਵਤੇ, ਕਈ ਜੁਗ ਤਿਨੀ ਤਨੁ ਤਾਇਆ ।। ਕਿਨੀ, ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ।।੨।। ਸਾਧੂ ਸਤਜੁਗੁ ਬੀਤਿਆ, ਅਧਸੀਲੀ ਤ੍ਰੇਤਾ ਆਇਆ ।। ਨੱਚੀ ਕਲ ਸਰੋਸਰੀ, ਕਲ ਨਾਰਦ ਡਉਰੂ ਵਾਇਆ ।। ਅਭਮਾਨੁ ਉਤਾਰਨ ਦੇਵਤਿਆਂ, ਮਹਿਖਾਸੁਰ ਸੁੰਭ ਉਪਾਇਆ ।। ਜੀਤ ਲਏ ਤਿਨ ਦੇਵਤੇ, ਤਿੰਹ ਲੋਕੀਂ, ਰਾਜੁ ਕਮਾਇਆ ।। ਵੱਡਾ ਬੀਰੁ ਅਖਾਇਕੈ, ਸਿਰ ਉਪਰ ਛਤ੍ਰੁ ਫਿਰਾਇਆ ।। ਦਿੱਤਾ ਇੰਦ੍ਰ ਨਿਕਾਲ ਕੈ, ਤਿਨ ਗਿਰ ਕੈਲਾਸੁ ਤਕਾਇਆ ।। ਡਰਿ ਕੈ ਹੱਥੋਂ ਦਾਨਵੀ, ਦਿਲ ਅੰਦਰਿ ਤ੍ਰਾਸੁ ਵਧਾਇਆ ।। ਪਾਸ ਦੁਰਗਾ ਦੇ, ਇੰਦ੍ਰ ਆਇਆ ।।੩।। ਪਉੜੀ ।। ਇਕ ਦਿਹਾੜੇ, ਨ੍ਹਾਵਣ ਆਈ ਦੁਰਗ ਸਾਹ ।। ਇੰਦ੍ਰ ਬਿਰਥਾ ਸੁਣਾਈ, ਅਪਣੇ ਹਾਲ ਦੀ ।। ਛੀਨ ਲਈ ਠਕੁਰਾਈ, ਸਾਤੇ ਦਾਨਵੀ ।। ਲੋਕੀਂ ਤਿਹੀਂ ਫਿਰਾਈ, ਦੋਹੀ ਆਪਣੀ ।। ਬੈਠੇ ਵਾਇ ਵਧਾਈ,

ਤੇ ਅਮਰਾਵਤੀ ।। ਦਿੱਤੇ ਦੇਵ ਭਜਾਈ, ਸਭਨਾ ਰਾਕਸਾਂ ।। ਕਿਨੈ ਨ ਜਿੱਤਾ ਜਾਈ, ਮਹਖੇ ਦੈਤ ਨੂ ।। ਤੇਰੀ ਸਾਮ ਤੱਕਾਈ, ਦੇਵੀ ਦੁਰਗਸਾਹ ।।੪।। ਪਉੜੀ ।। ਦੁਰਗਾ ਬੈਣ ਸੁਣੰਦੀ, ਹੱਸੀ ਹੜਹੜਾਇ ।। ਓਹੀ ਸੀਹੁ ਮੰਗਾਇਆ, ਰਾਕਸ ਭੱਖਣਾ ।। ਚਿੰਤਾ ਕਰਹੁ ਨ ਕਾਈ, ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ।। ਰੋਹ ਹੋਈ ਮਹਾਂਮਾਈ, ਰਾਕਸਿ ਮਾਰਣੇ ।।੫।। ਦੋਹਰਾ ।। ਰਾਕਸਿ ਆਏ ਰੋਹਲੇ, ਖੇਤ ਭਿੜਨ ਕੇ ਚਾਇ ।। ਲਸਕਨ ਤੇਗਾਂ ਬਰਛੀਆਂ, ਸੂਰਜੁ ਨਦਰਿ ਨ ਪਾਇ ।।੬।। ਪਉੜੀ ।। ਦੁਹਾਂ ਕੰਧਾਰਾਂ ਮੁਹਿ ਜੁੜੇ, ਢੋਲ ਸੰਖ ਨਗਾਰੇ ਬੱਜੇ ।। ਰਾਕਸਿ ਆਏ ਰੋਹਲੇ, ਤਰਵਾਰੀਂ ਬਖਤਰ ਸੱਜੇ ।। ਜੁੱਟੇ ਸਉਂਹੇ ਜੁੱਧ ਨੂੰ, ਇਕ ਜਾਤ ਨ ਜਾਣਨ ਭੱਜੇ ।। ਖੇਤ ਅੰਦਰਿ, ਜੋਧੇ ਗੱਜੇ ।।੭।। ਪਉੜੀ ।। ਜੰਗ ਮੁਸਾਫਾ ਬੱਜਿਆ, ਰਣ ਘੁਰੇ ਨਗਾਰੇ ਚਾਵਲੇ ।। ਝੂਲਨ ਨੇਜੇ ਬੈਰਕਾਂ, ਨੀਸਾਣ ਲਸਨਿ ਲਸਾਵਲੇ ।। ਢੋਲ ਨਗਾਰੇ ਪਉਣ ਦੇ, ਊਂਘਨ ਜਾਣ ਜਟਾਵਲੇ ।। ਦੁਰਗਾ ਦਾਨੋ ਡਹੇ ਰਣ, ਨਾਦ ਵੱਜਨ ਖੇਤ ਭੀਹਾਵਲੇ ।। ਬੀਰ ਪਰੋਤੇ ਬਰਛੀਏਂ, ਜਣ ਡਾਲ ਚਮੁੱਟੇ ਆਵਲੇ ।। ਇਕ ਵੱਢੇ ਤੇਗੀਂ ਤੜਫੀਅਨ, ਮਦ ਪੀਤੇ ਲੋਟਨਿ ਬਾਵਲੇ ।। ਇਕ ਚੁਣ ਚੁਣ ਝਾੜਉਂ ਕਢੀਅਨ, ਰੇਤ ਵਿਚੋਂ ਸੁਇਨਾ ਡਾਵਲੇ ।। ਗਦਾਂ ਤ੍ਰਿਸੂਲਾਂ

ਬਰਛੀਆਂ, ਤੀਰ ਵੱਗਨ ਖਰੇ ਉਤਾਵਲੇ ।। ਜਣੁ ਡਸੇ ਭੁਜੰਗਮ ਸਾਵਲੇ ।।
ਮਰ ਜਾਵਨ ਬੀਰ ਰੁਹਾਵਲੇ ।।੮।। ਪਉੜੀ ।। ਦੇਖਨ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਨੂੰ, ਰਣ ਘੁਰੇ ਨਗਾਰੇ ।।
ਧਾਏ ਰਾਕਸਿ ਰੋਹਲੇ, ਚਉਗਿਰਦੋ ਭਾਰੇ ।। ਹੱਥੀ ਤੇਗਾਂ ਪਕੜਿਕੈ, ਰਣ ਭਿੜੇ ਕਰਾਰੇ ।।
ਕਦੇ ਨ ਨੱਠੇ ਜੁੱਧ ਤੇ, ਜੋਧੇ ਜੁਝਾਰੇ ।। ਦਿਲ ਵਿਚ ਰੋਹ ਬਢਾਇਕੈ, ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਪੁਕਾਰੇ ।।
ਮਾਰੇ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਨੈ, ਬੀਰ ਖੇਤ ਉਤਾਰੇ ।। ਮਾਰੇ ਜਾਪਨ ਬਿਜੁਲੀ, ਸਿਰ ਭਾਰ ਮੁਨਾਰੇ ।।੯।।
ਪਉੜੀ ।।ਚੋਟ ਪਈ ਦਮਾਮੇ, ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ।। ਦੇਵੀ ਦਸਤ ਨਚਾਈ, ਸੀਹਣ ਸਾਰ ਦੀ ।।
ਪੇਟ ਮਲੰਦੇ ਲਾਈ, ਮਹਖੇ ਦੈਤ ਨੂੰ ।। ਗੁਰਦੇ ਆਂਦਾਂ ਖਾਈ, ਨਾਲੇ ਰੁੱਕੜੇ ।।
ਜੇਹੀ ਦਿਲ ਵਿਚ ਆਈ, ਕਹੀ ਸੁਣਾਇਕੈ ।। ਚੋਟੀ ਜਾਣ ਦਿਖਾਈ, ਤਾਰੇ ਧੂਮਕੇਤ ।।੧੦।।
ਪਉੜੀ ।। ਚੋਟਾਂ ਪਵਨ ਨਗਾਰੇ, ਅਣੀਆਂ ਜੁੱਟੀਆਂ ।। ਧੂਹ ਲਈਆਂ ਤਰਵਾਰੀਂ, ਦੇਵਾਂ ਦਾਨਵੀਂ ।।
ਵਾਹਨ ਵਾਰੋ ਵਾਰੀ, ਸੂਰੇ ਸੰਘਰੇ ।। ਵਗੈ ਰੱਤੁ ਝੁਲਾਰੀ, ਜਿਉ ਗੇਰੂ ਬਾਬੁਤ੍ਰਾ ।।
ਦੇਖਨ ਬੈਠ ਅਟਾਰੀ, ਨਾਰੀ ਰਾਕਸਾਂ ।। ਪਾਈ ਧੂਮ ਸਵਾਰੀ, ਦੁਰਗਾ ਦਾਨਵੀਂ ।।੧੧।।
ਪਉੜੀ ।। ਲੱਖ ਨਗਾਰੇ ਵੱਜਨ, ਆਮ੍ਹੋ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ।। ਰਾਕਸ ਰਣੋ ਨ ਭੱਜਨ, ਰੋਹੇ ਰੋਹਲੇ ।।
ਸੀਹਾਂ ਵਾਗੂ ਗੱਜਨ, ਸਭੇ ਸੂਰਮੇ ।। ਤਣਿ ਤਣਿ ਕੈਬਰ ਛੱਡਨ, ਦੁਰਗਾ ਸਾਮਣੇ ।।੧੨।।

ਪਉੜੀ ॥ ਘੁਰੇ ਨਗਾਰੇ ਦੋਹਰੇ, ਰਣ ਸੰਗਲੀਆਲੇ ॥ ਧੂੜਿ ਲਪੇਟੇ ਧੂਹਰੇ, ਸਿਰਦਾਰ ਜਟਾਲੇ ॥ ਉੱਖਲੀਆਂ ਨਾਸਾਂ ਜਿਨਾ, ਮੁਹਿ ਜਾਪਨ ਆਲੇ ॥ ਧਾਏ ਦੇਵੀ ਸਾਮਣੇ, ਬੀਰ ਮੁੱਛਲੀਆਲੇ ॥ ਸੁਰਪਤਿ ਜੇਹੇ ਲੜ ਹਟੇ, ਬੀਰ ਟਲੇ ਨ ਟਾਲੇ ॥ ਗੱਜੇ ਦੁਰਗਾ ਘੇਰਿ ਕੈ, ਜਣੁ ਘਣੀਅਰ ਕਾਲੇ ॥੧੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚੋਟ ਪਈ ਖਰਚਾਮੀ, ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ॥ ਘੇਰ ਲਈ ਵਰਿਆਮੀ, ਦੁਰਗਾ ਆਇਕੈ ॥ ਰਾਕਸ ਵਡੇ ਅਲਾਮੀ, ਭੱਜ ਨ ਜਾਣਦੇ ॥ ਅੰਤ ਹੋਏ ਸੁਰਗਾਮੀ, ਮਾਰੇ ਦੇਵਤਾ ॥੧੪॥

ਪਉੜੀ ॥

ਅਗਣਤ ਘੁਰੇ ਨਗਾਰੇ, ਦਲਾਂ ਭਿੜੰਦਿਆਂ ॥ ਪਾਏ ਮਹਖਲ ਭਾਰੇ, ਦੇਵਾਂ ਦਾਨਵਾਂ ॥ ਵਾਹਨ ਫੱਟ ਕਰਾਰੇ, ਰਾਕਸਿ ਰੋਹਲੇ ॥ ਜਾਪਨ ਤੇਗੀਆਰੇ, ਮਿਆਨੋ ਧੂਹੀਆਂ ॥ ਜੋਧੇ ਵਡੇ ਮੁਨਾਰੇ, ਜਾਪਨ ਖੇਤ ਵਿਚਿ ॥ ਦੇਵੀ ਆਪ ਸਵਾਰੇ, ਪੱਬਾਂ ਜਵੇਹਣੇ ॥ ਕਦੇ ਨ ਆਖਨ ਹਾਰੇ, ਧਾਵਨ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ॥ ਦੁਰਗਾ ਸਭ ਸੰਘਾਰੇ, ਰਾਕਸਿ ਖੜਗ ਲੈ ॥੧੫॥

ਪਉੜੀ ॥

ਉਮਲ ਲਥੇ ਜੋਧੇ, ਮਾਰੂ ਬੱਜਿਆ ॥ ਬੱਦਲ ਜਿਉ ਮਹਿਖਾਸੁਰ, ਰਣ ਵਿਚਿ ਗੱਜਿਆ ॥

ਇੰਦ੍ਰ ਜੇਹਾ ਜੋਧਾ, ਮੈਥਉ ਭੱਜਿਆ ।। ਕਉਣੁ ਵਿਚਾਰੀ ਦੁਰਗਾ, ਜਿਨ ਰਣੁ ਸੱਜਿਆ ।।੧੬।।
ਵੱਜੇ ਢੋਲ ਨਗਾਰੇ, ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ।। ਤੀਰ ਫਿਰੈਂ ਰੈਬਾਰੇ, ਆਮ੍ਹੋ ਸਾਮਣੇ ।।
ਅਗਣਤ ਬੀਰ ਸੰਘਾਰੇ, ਲਗਦੀ ਕੈਬਰੀ ।। ਡਿੱਗੇ ਜਾਣਿ ਮੁਨਾਰੇ, ਮਾਰੇ ਬਿੱਜੁ ਦੇ ।।
ਖੁੱਲੀਂ ਵਾਲੀਂ ਦੈਤ, ਅਹਾੜੇ ਸਭੇ ਸੂਰਮੇ ।। ਸੁੱਤੇ ਜਾਣ ਜਟਾਲੇ, ਭੰਗਾਂ ਖਾਇਕੈ ।।੧੭।।
ਪਉੜੀ ।। ਦੁਹਾਂ ਕੰਧਾਰਾ ਮੁਹਿ ਜੁੜੇ, ਨਾਲਿ ਧਉਸਾਂ ਭਾਰੀ ।। ਕੜਕ ਉਠਿਆ ਫਉਜ ਤੇ, ਵੱਡਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ।। ਲੈ ਕੈ ਚਲਿਆ ਸੂਰਮੇ, ਨਾਲਿ ਵਡੇ ਹਜਾਰੀ ।। ਮਿਆਨੋ ਖੰਡਾ ਧੂਹਿਆ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਭਾਰੀ ।। ਉਮਲ ਲੱਥੇ ਸੂਰਮੇ, ਮਾਰ ਮਚੀ ਕਰਾਰੀ ।। ਜਾਪੇ ਚੱਲੇ ਰਤੁ ਦੇ, ਸਲਲੇ ਜਟਧਾਰੀ ।।੧੮।। ਪਉੜੀ ।। ਸੱਟ ਪਈ ਜਮਧਾਣੀ, ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ।।
ਧੂਹਿ ਲਈ ਕ੍ਰਿਪਾਣੀ, ਦੁਰਗਾ ਮਿਆਨ ਤੇ ।। ਚੰਡੀ ਰਾਕਸਿ ਖਾਣੀ, ਵਾਹੀ ਦੈਤ ਨੂੰ ।।
ਕੋਪਰ ਚੂਰ ਚਵਾਣੀ, ਲੱਥੀ ਕਰਗ ਲੈ ।। ਪਾਖਰ ਤੁਰਾ ਪਲਾਣੀ, ਰੜਕੀ ਧਰਤ ਜਾਇ ।।
ਲੈਦੀ ਅਘਾਂ ਸਿਧਾਣੀ, ਸਿੰਗਾਂ ਧਉਲਦਿਆਂ ।। ਕੂਰਮ ਸਿਰ ਲਹਿਲਾਣੀ, ਦੁਸਮਨ ਮਾਰਿ ਕੈ।।
ਵੱਢੇ ਗਨ ਤਿਖਾਣੀ, ਮੂਏ ਖੇਤ ਵਿਚ ।। ਰਣ ਵਿਚ ਘੱਤੀ ਘਾਣੀ, ਲੋਹੂ ਮਿੰਜਦੀ ।।
ਚਾਰੇ ਜੁਗ ਕਹਾਣੀ, ਚੱਲਗੁ ਤੇਗ ਦੀ ।। ਬਿੱਧਣ ਖੇਤ ਵਿਹਾਣੀ, ਮਹਿਖੇ ਦੈਤ ਨੂੰ ।।੧੯।।

ਇਤੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਦੈਤ ਮਾਰੇ, ਦੁਰਗਾ ਆਇਆ॥ ਚਉਦਹ ਲੋਕਾਂ ਰਾਣੀ, ਸਿੰਘੁ ਨਚਾਇਆ ॥
ਮਾਰੇ ਵੀਰ ਜਟਾਣੀ, ਦਲ ਵਿਚਿ ਅੱਗਲੇ ।। ਮੰਗਨ ਨਾਹੀ ਪਾਣੀ, ਦਲੀਂ ਹੰਕਾਰਕੈ ।।
ਜਣ ਕਰੀ ਸਮਾਇ ਪਠਾਣੀ, ਸੁਣਿਕੈ ਰਾਗ ਨੂ ।। ਰੱਤੂ ਦੇ ਹੜਵਾਣੀ, ਚੱਲੇ ਬੀਰ ਖੇਤ ।।
ਪੀਤਾ ਫੁੱਲੁ ਇਆਣੀ, ਘੂਮਨ ਸੂਰਮੇ ।।੨੦।। ਹੋਈ ਅਲੋਪੁ ਭਵਾਨੀ, ਦੇਵਾ ਨੂੰ ਰਾਜੁ ਦੇ ।।
ਈਸਰ ਦੀ ਬਰਦਾਨੀ, ਹੋਈ ਜਿੱਤ ਦਿਨ ।। ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਗੁਮਾਨੀ, ਜਨਮੇ ਸੂਰਮੇ ।।
ਇੰਦ੍ਰ ਦੀ ਰਜਧਾਨੀ ਤੱਕੀ, ਜਿੱਤਨੀ ।।੨੧।। ਇੰਦ੍ਰਪੁਰੀ ਤੇ ਧਾਵਣਾ, ਵਡ ਜੋਧੀਂ
ਮਤਾ ਪਕਾਇਆ ।। ਸੰਜ ਪਟੇਲਾ ਪਾਖਰਾਂ, ਭੇੜ ਸੰਦਾ ਸਾਜੁ ਬਣਾਇਆ ।।
ਜੁੰਮੇ ਕਟਕ ਅਛੂਹਣੀ, ਅਸਮਾਨੁ ਗਰਦੀ ਛਾਇਆ ।। ਰੋਹ, ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਸਿਧਾਇਆ ।।੨੨।।
ਪਉੜੀ ।। ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਅਲਾਇਆ, ਵਡ ਜੋਧੀਂ ਸੰਘਰ ਵਾਏ ।। ਰੋਹ ਦਿਖਾਲੀ ਦਿੱਤੀਆ,
ਵਰਿਆਮੀ ਤੁਰੇ ਨਚਾਏ ।। ਘੁਰੇ ਦਮਾਮੇ ਦੋਹਰੇ, ਜਮ ਬਾਹਣ ਜਿਉ ਅਰੜਾਏ ।।
ਦੇਉ ਦਾਨੋ, ਲੁੱਝਣ ਆਏ ।।੨੩।। ਪਉੜੀ ।। ਦਾਨੋ ਦੇਉ, ਅਨਾਗੀ ਸੰਘਰੁ ਰੱਚਿਆ ।।
ਫੁੱਲ ਖਿੜੇ ਜਣ ਬਾਗੀਂ, ਬਾਣੇ ਜੋਧਿਆਂ ।। ਭੂਤਾਂ ਇੱਲਾਂ ਕਾਗੀ, ਗੋਸਤੁ ਭੱਖਿਆ ।।
ਹੁੰਮੜ ਧੁੰਮੜ ਜਾਗੀ, ਘੱਤੀ ਸੂਰਿਆਂ ।।੨੪।। ਸੱਟ ਪਈ ਨਗਾਰੇ, ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ।।

ਦਿੱਤੇ ਦੇਉ ਭਜਾਈ, ਮਿਲਿਕੈ ਰਾਕਸੀ ।। ਲੋਕੀ ਤਿਹੀ ਫਿਰਾਈ, ਦੋਹੀ ਆਪਣੀ ।। ਦੁਰਗਾ ਦੀ ਸਾਮ ਤਕਾਈ, ਦੇਵਾਂ ਡਰਦਿਆਂ ।। ਆਦੀ ਚੰਡ ਚੜਾਈ, ਉਤੇ ਰਾਕਸਾਂ ।।੨੫।। ਪਉੜੀ ।। ਆਈ ਫੇਰ ਭਵਾਨੀ, ਖਬਰੀ ਪਾਈਆਂ ।। ਦੈਤ ਵਡੇ ਅਭਮਾਨੀ, ਹੋਏ ਏਕਠੇ ।। ਲੋਚਨ ਧੂਮ ਗੁਮਾਨੀ, ਰਾਇ ਬੁਲਾਇਆ ।। ਜਗ ਵਿਚ ਵੱਡਾ ਦਾਨੋ, ਆਪ ਕਹਾਇਆ ।। ਸੱਟ ਪਈ ਖਰਚਾਮੀ, ਦੁਰਗਾ ਲਿਆਵਣੀ ।।੨੬।। ਪਉੜੀ ।। ਕੜਕ ਉਠੀ ਰਣ ਚੰਡੀ, ਫਉਜਾਂ ਦੇਖਕੈ ।। ਧੂਹਿ ਮਿਆਨੋ ਖੰਡਾ, ਹੋਈ ਸਾਮਣੇ ।। ਸਭੇ ਬੀਰ ਸੰਘਾਰੇ, ਧੂਮਰਨੈਣ ਦੇ ।। ਜਣ ਲੈ ਕੱਟੇ ਆਰੇ, ਦਰਖਤ ਬਾਢੀਆਂ ।।੨੭।। ਪਉੜੀ ।। ਚੋਬੀ ਧਉਸ ਬਜਾਈ, ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ।। ਰੋਹ ਭਵਾਨੀ ਆਈ, ਉਤੈ ਰਾਕਸਾਂ ।। ਖੱਬੈ ਦਸਤ ਨਚਾਈ, ਸੀਹਣ ਸਾਰਦੀ ।। ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ, ਤਨ ਲਾਈ, ਕੀਤੀ ਰੰਗੁਲੀ ।। ਭਾਈਆਂ ਮਾਰਨ ਭਾਈ, ਦੁਰਗਾ ਜਾਣਿਕੈ ।। ਰੋਹ ਹੋਇ ਚਲਾਈ, ਰਾਕਸਿ ਰਾਇ ਨੂ ।। ਜਮਪੁਰ ਦੀਆ ਪਠਾਈ, ਲੋਚਨ ਧੂਮ ਨੂ ।। ਜਾਪੇ ਦਿੱਤੀ ਸਾਈ, ਮਾਰਨ ਸੁੰਭ ਦੀ ।।੨੮।। ਪਉੜੀ ।। ਭੰਨੇ ਦੈਤ ਪੁਕਾਰੇ, ਰਾਜੇ ਸੁੰਭ ਥੈ ।। ਲੋਚਨ ਧੂਮ ਸੰਘਾਰੇ, ਸਣੈ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ।। ਚੁਣਿ ਚੁਣਿ ਜੋਧੇ ਮਾਰੇ, ਅੰਦਰ ਖੇਤ ਦੈ ।।

ਜਾਪਨ ਅੰਬਰਿ ਤਾਰੇ, ਡਿੱਗਨਿ ਸੂਰਮੇ ।। ਗਿਰੇ ਪਰੱਬਤ ਭਾਰੇ, ਮਾਰੇ ਬਿੱਜੁ ਦੇ ।।
ਦੈਤਾਂ ਦੇ ਦਲ ਹਾਰੇ, ਦਹਸਤ ਖਾਇਕੈ ।। ਬਚੇ ਸੁ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ, ਰਹਦੇ ਰਾਇਥੈ ।।੨੯।।
ਪਉੜੀ ।। ਰੋਹ ਹੋਇ ਬੁਲਾਏ, ਰਾਕਸਿ ਰਾਇ ਨੇ ।। ਬੈਠੇ ਮਤਾ ਪਕਾਈ,
ਦੁਰਗਾ ਲਿਆਵਣੀ ।। ਚੰਡ ਅਰੁ ਮੁੰਡ ਪਠਾਏ, ਬਹੁਤਾ ਕਟਕੁ ਦੈ ।। ਜਾਪੇ ਛੱਪਰ ਛਾਏ,
ਬਣੀਆ ਕੇਜਮਾ ।। ਜੇਤੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਏ, ਚੱਲੇ ਜੁੱਧ ਨੋ ।। ਜਣ ਜਮ ਪੁਰ ਪਕੜ ਚਲਾਏ,
ਸਭੇ ਮਾਰਨੇ ।।੩੦।।ਪਉੜੀ ।। ਢੋਲ ਨਗਾਰੇ ਵਾਏ, ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ।। ਰੋਹ ਰੁਹੇਲੇ ਆਏ,
ਉਤੇ ਰਾਕਸਾਂ ।। ਸਭਨੀ ਤੁਰੇ ਨਚਾਏ, ਬਰਛੇ ਪਕੜਿਕੈ ।। ਬਹੁਤੇ ਮਾਰ ਗਿਰਾਏ,
ਅੰਦਰ ਖੇਤ ਦੈ ।। ਤੀਰੀ ਛਹਬਰਿ ਲਾਈ, ਬੁਠੀ ਦੇਵਤਾ ।।੩੧।। ਭੇਰੀ ਸੰਖ ਵਜਾਏ,
ਸੰਘਰਿ ਰਚਿਆ ।। ਤਨਿ ਤਨਿ ਤੀਰ ਚਲਾਏ, ਦੁਰਗਾ ਧਨਖ ਲੈ ।। ਜਿਨੀ ਦਸਤ ਉਠਾਏ,
ਰਹੇ ਨ ਜੀਵਦੇ ।। ਚੰਡ ਅਰੁ ਮੁੰਡ ਖਪਾਏ, ਦੋਨੋ ਦੇਵਤਾ ।।੩੨।। ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਰਿਸਾਏ,
ਮਾਰੇ ਦੈਤ ਸੁਣ ।। ਜੋਧੇ ਸਭ ਬੁਲਾਏ, ਅਪਨੇ ਮਜਲਸੀ ।। ਜਿਨੀ ਦੇਉ ਭਜਾਏ,
ਇੰਦ੍ਰ ਜੇਹਵੇ ।। ਤੇਈ ਮਾਰ ਗਿਰਾਏ, ਪਲ ਵਿਚਿ ਦੇਵਤਾ ।। ਓਨੀ ਦਸਤੀ
ਦਸਤਿ ਵਜਾਏ, ਤਿਨਾ ਚਿਤ ਕਰਿ ।। ਫਿਰ ਸ੍ਰਣਵਤ ਬੀਜ ਚਲਾਏ, ਬੀੜੇ ਰਾਇ ਦੇ ।।

ਸੰਜ ਪਟੇਲਾ ਪਾਏ, ਚਿਲਕਤ ਟੋਪੀਆਂ ।। ਲੁੱਝਣ ਨੋ ਅਰੜਾਏ, ਰਾਕਸ ਰੋਹਲੇ ।।
ਕਦੇ ਨ ਕਿਨੈ ਹਟਾਏ, ਜੁੱਧ ਮਚਾਇਕੈ ।। ਮਿਲ ਤੇਈ ਦਾਨੋ ਆਏ, ਹੁਣ ਸੰਘਰਿ ਦੇਖਣਾ ।।੩੩।।

ਪਉੜੀ ।। ਦੈਤੀਂ ਡੰਡ ਉਭਾਰੀ, ਨੇੜੈ ਆਇਕੈ ।।

ਸਿੰਘ ਕਰੀ ਅਸਵਾਰੀ, ਦੁਰਗਾ ਸੋਰ ਸੁਣ ।। ਖੱਬੈ ਦਸਤ ਉਭਾਰੀ, ਗਦਾ ਫਿਰਾਇਕੈ ।।
ਸੈਨਾ ਸਭ ਸੰਘਾਰੀ, ਸ੍ਰਣਵਤਬੀਜ ਦੀ ।। ਜਣ ਮਦ ਖਾਇ ਮਦਾਰੀ, ਘੂਮਨ ਸੂਰਮੇ ।।
ਅਗਣਤ ਪਾਂਉ ਪਸਾਰੀ, ਰੁਲੇ ਅਹਾੜ ਵਿਚਿ ।। ਜਾਪੈ ਖੇਡ ਖਿਡਾਰੀ, ਸੁੱਤੇ ਫਾਗਨੂੰ ।।੩੪।।
ਸ੍ਰਣਵਤ ਬੀਜ ਹਕਾਰੇ, ਰਹਦੇ ਸੂਰਮੇ ।। ਜੋਧੇ ਜੇਡੁ ਮੁਨਾਰੇ, ਦਿੱਸਨ ਖੇਤ ਵਿਚਿ ।।
ਸਭਨੀ ਦਸਤ ਉਭਾਰੇ, ਤੇਗਾਂ ਧੂਹਿ ਕੈ ।। ਮਾਰੋ ਮਾਰ ਪੁਕਾਰੇ, ਆਏ ਸਾਮਣੇ ।।
ਸੰਜਾਤੇ ਠਣਿਕਾਰੇ, ਤੇਗੀਂ ਉਭਰੇ ।। ਘਾਟ ਘੜਨਿ ਠਠਿਆਰੇ, ਜਾਣਿ ਬਣਾਇਕੈ ।।੩੫।।
ਸੱਟ ਪਈ ਜਮਧਾਣੀ, ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ।। ਘੂਮਰ ਬਰਗਸਤਾਣੀ, ਦਲ ਵਿਚਿ ਘੱਤੀਓ ।।
ਸਣੇ ਤੁਰਾ ਪਲਾਣੀ, ਡਿੱਗਨ ਸੂਰਮੇ ।। ਉਠਿ ਉਠਿ ਮੰਗਨਿ ਪਾਣੀ, ਘਾਇਲ ਘੂਮਦੇ ।।
ਏਵਡੁ ਮਾਰ ਵਿਹਾਣੀ, ਉਪਰ ਰਾਕਸਾਂ ।। ਬਿਜਲ ਜਿਉ ਝਰਲਾਣੀ, ਉਠੀ ਦੇਵਤਾ ।।੩੬।।

ਪਉੜੀ ।। ਚੋਬੀ ਧਉਸ ਉਭਾਰੀ, ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ।। ਸਭੋ ਸੈਨਾ ਮਾਰੀ,

ਪਲ ਵਿਚਿ ਦਾਨਵੀ ।। ਦੁਰਗਾ ਦਾਨੋ ਮਾਰੇ, ਰੋਹ ਬਢਾਇ ਕੈ ।।
ਸਿਰਿ ਵਿਚਿ ਤੇਗ ਵਗਾਈ, ਸ੍ਰਣਵਤ ਬੀਜ ਦੇ ।।੩੭।।
ਅਗਣਤ ਦਾਨੋ ਭਾਰੇ, ਹੋਏ ਲੋਹੂਆ ।। ਜੋਧੇ ਜੇਡ ਮੁਨਾਰੇ, ਅੰਦਰਿ ਖੇਤ ਦੈ ।।
ਦੁਰਗਾ ਨੋ ਲਲਕਾਰੇ, ਆਵਨ ਸਾਮਣੇ ।। ਦੁਰਗਾ ਸਭ ਸੰਘਾਰੇ, ਰਾਕਸ ਆਵਦੇ ।।
ਰਤੂ ਦੇ ਪਰਨਾਲੇ, ਤਿਨ ਤੇ ਭੁਇੰ ਪਏ ।। ਉਠੇ ਕਾਰਣਿਆਰੇ, ਰਾਕਸ ਹੜਹੜਾਇ ।।੩੮।।
ਧਗਾਂ ਸੰਗਲੀਆਲੀ, ਸੰਘਰ ਵਾਇਆ ।। ਬਰਛੀ ਬੰਬਲੀਆਲੀ, ਸੂਰੇ ਸੰਘਰੇ ।।
ਭੇੜਿ ਮਚਿਆ ਬੀਰਾਲੀ, ਦੁਰਗਾ ਦਾਨਵੀਂ ।। ਮਾਰ ਮਚੀ ਮੁਹਰਾਲੀ, ਅੰਦਰਿ ਖੇਤ ਦੈ ।।
ਜਣ ਨਟ ਲੱਥੇ ਛਾਲੀਂ, ਢੋਲਿ ਬਜਾਇਕੈ ।। ਲੋਹੂ ਫਾਥੀ ਜਾਲੀ, ਲੋਥੀ ਜਮਧੜੀ ।।
ਘਣ ਵਿਚਿ ਜਿਉ ਛੰਛਾਲੀਂ, ਤੇਗਾਂ ਹਸੀਆਂ।। ਘੁੱਮਰਆਰਿ ਸਿਆਲੀ, ਬਣੀਆਂ ਕੇ ਜਮਾਂ।।੩੯।।
ਧਗਾਂ ਸੂਲਿ ਬਜਾਈਆਂ, ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ।। ਧੂਹਿ ਮਿਆਨੋ ਲਈਆਂ, ਜੁਆਨੀ ਸੂਰਮੀ ।।
ਸ੍ਰਣਵਤਬੀਜ ਬਧਾਈਆਂ, ਅਗਣਤ ਸੂਰਤਾਂ ।। ਦੁਰਗਾ ਸਉਹੇਂ ਆਈਆਂ, ਰੋਹ ਬਢਾਇਕੈ ।।
ਸਭਨੀ ਆਣ ਵਗਾਈਆਂ, ਤੇਗਾਂ ਧੂਹਿਕੈ ।। ਦੁਰਗਾ ਸਭ ਬਚਾਈਆਂ, ਢਾਲ ਸੰਭਾਲਕੈ ।।
ਦੇਵੀ ਆਪ ਚਲਾਈਆਂ, ਤਕਿ ਤਕਿ ਦਾਨਵੀ ।। ਲੋਹੂ ਨਾਲਿ ਡੁਬਾਈਆਂ, ਤੇਗਾਂ ਨੰਗੀਆਂ ।।

ਸਾਰਸੁਤੀ ਜਣ ਨਾਈਆਂ, ਮਿਲਕੈ ਦੇਵੀਆਂ ।। ਸਭੇ ਮਾਰ ਗਿਰਾਈਆਂ, ਅੰਦਰਿ ਖੇਤ ਦੈ ।। ਤਿਦੂੰ ਫੇਰਿ ਸਵਾਈਆਂ, ਹੋਈਆਂ ਸੂਰਤਾਂ ।।੪੦।। ਪਉੜੀ ।। ਸੂਰੀ ਸੰਘਰਿ ਰਚਿਆ, ਢੋਲ ਸੰਖ ਨਗਾਰੇ ਵਾਇਕੈ ।। ਚੰਡ ਚਿਤਾਰੀ ਕਾਲਕਾ, ਮਨ ਬਹਲਾ ਰੋਸ ਬਢਾਇਕੈ ।। ਨਿਕਲੀ ਮੱਥਾ ਫੋੜਿਕੈ, ਜਣ ਫਤੇ ਨੀਸਾਣ ਬਜਾਇਕੈ ।। ਜਾਗ ਸੁ ਜੰਮੀ ਜੁੱਧ ਨੂ, ਜਰਵਾਣਾ ਜਣ ਮਰੜਾਇਕੈ ।। ਦਲ ਵਿਚਿ ਘੇਰਾ ਘੱਤਿਆ, ਜਣ ਸੀਂਹ ਤੁਰਿਆ ਗਣਿਣਾਇਕੈ ।। ਆਪ ਵਿਸੂਲਾ ਹੋਇਆ, ਤਿੰਹੁ ਲੋਕਾ ਤੇ ਖੁਨਸਾਇਕੈ ।। ਰੋਹ ਸਿਧਾਈਆਂ ਚਕ੍ਰਪਾਨ, ਕਰ ਨੰਦਾ ਖੜਗ ਉਠਾਇਕੈ ।। ਅਗੈ ਰਾਕਸ ਬੈਠੇ ਰੋਹਲੇ, ਤੀਰੀਂ ਤੇਗੀਂ ਛਹਬਰ ਲਾਇਕੈ ।। ਪਕੜ ਪਛਾੜੇ ਰਾਕਸਾਂ, ਦਲ ਦੈਤਾ ਅੰਦਰਿ ਜਾਇਕੈ ।। ਬਹੁ ਕੇਸੀਂ ਪਕੜਿ ਪਛਾੜਿਅਨਿ, ਤਿਨ ਅੰਦਰਿ ਧੂਮ ਰਚਾਇਕੈ ।। ਬਡੇ ਬਡੇ ਚੁਣ ਸੂਰਮੇ, ਗਹਿ ਕੋਟੀ ਦਏ ਚਲਾਇਕੈ ।। ਰਣ, ਕਾਲੀ ਗੁੱਸਾ ਖਾਇਕੈ ।।੪੧।। ਪਉੜੀ ।। ਦੁਹਾ ਕੰਧਾਰਾ ਮੁਹਿ ਜੁੜੇ, ਅਣੀਆਰਾਂ ਚੋਈਆਂ ।। ਧੂਹਿ ਕਿਰਪਾਣਾਂ ਤਿੱਖੀਆਂ, ਨਾਲ ਲੋਹੂ ਧੋਈਆਂ ।। ਹੂਰਾਂ ਸ੍ਰਣਵਤ ਬੀਜ ਨੂੰ, ਘਤਿ ਘੇਰਿ ਖਲੋਈਆਂ ।। ਲਾੜਾ ਦੇਖਨ ਲਾੜੀਆਂ, ਚਉਗਿਰਦੈ ਹੋਈਆਂ ।।੪੨।। ਚੋਬੀਂ ਧਉਸਾ ਪਾਈ,

ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ।। ਦਸਤੀ ਧੂਹ ਨਚਾਈਆਂ, ਤੇਗਾਂ ਨੰਗੀਆਂ ।। ਸੂਰਿਆਂ ਦੇ ਤਨ ਲਾਈਆਂ,
ਗੋਸਤ ਗਿੱਧੀਆਂ ।। ਬਿੱਧਣਰਾਤੀ ਆਈਆਂ, ਮਰਦਾਂ ਘੋੜਿਆਂ ।। ਜੋਗਣੀਆਂ ਮਿਲਿ ਧਾਈਆਂ,
ਲੋਹੂ ਭੱਖਣਾ ।। ਫਉਜਾਂ ਮਾਰ ਹਟਾਈਆਂ, ਦੇਵਾਂ ਦਾਨਵਾਂ ।। ਭਜਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈਆਂ,
ਰਾਜੇ ਸੁੰਭ ਥੈ ।। ਭੁਈ ਨ ਪਉਣੈ ਪਾਈਆਂ, ਬੂੰਦਾਂ ਰਕਤ ਦੀਆਂ ।। ਕਾਲੀ ਖੇਤ ਖਪਾਈਆਂ,
ਸਭੇ ਸੂਰਤਾ ।। ਬਹੁਤੀਂ ਸਿਰੀਂ ਬਿਹਾਈਆਂ, ਘੜੀਆਂ ਕਾਲ ਕੀਆਂ ।। ਜਾਣਿ ਨ ਜਾਏ ਮਾਈਆਂ,
ਜੂਝੇ ਸੂਰਮੇ ।।੪੩।। ਸੁੰਭ ਸੁਣੀ ਕਰਹਾਲੀ, ਸ੍ਰਣਵਤਬੀਜ ਦੀ ।। ਰਣ ਵਿਚਿ ਕਿਨੈ ਨ ਝਾਲੀ,
ਦੁਰਗਾ ਆਵਦੀ ।। ਬਹੁਤੇ ਬੀਰ ਜਟਾਲੀ, ਉਠੇ ਆਖਕੈ ।। ਚੋਟਾਂ ਪਾਨ ਤਬਾਲੀ,
ਜਾਸਨ ਜੁੱਧ ਨੂੰ ।। ਥਰਿ ਥਰਿ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਚਾਲੀ, ਦਲਾਂ ਚੜੰਦਿਆ ।। ਨਾਉ ਜਿਵੇ ਹੈ ਹਾਲੀ,
ਸਹ ਦਰੀਆਉ ਵਿਚਿ ।। ਧੂੜਿ ਉਤਾਹਾਂ ਘਾਲੀ, ਛੜੀਂ ਤੁਰੰਗਮਾਂ ।। ਜਾਣਿ ਪੁਕਾਰੂ ਚਾਲੀ,
ਧਰਤੀ ਇੰਦ੍ਰ ਥੈ ।।੪੪।। ਪਉੜੀ ।। ਆਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਆਹਰੀਆਂ, ਸੈਣ ਸੂਰਿਆਂ ਸਾਜੀ ।।
ਚੱਲੇ ਸਉਹੇ ਦੁਰਗਸਾਹ, ਜਣ ਕਾਬੈ ਹਾਜੀ ।। ਤੀਰੀ ਤੇਗੀ ਜਮਧੜੀਂ, ਰਣ ਵੰਡੀ ਭਾਜੀ ।।
ਇਕ ਘਾਇਲ ਘੂਮਨ ਸੂਰਮੇ, ਜਣ ਮਕਤਬ ਕਾਜੀ ।। ਇਕ ਬੀਰ ਪਰੋਤੇ ਬਰਛੀਏ,
ਜਿਉ ਝੁਕ ਪਉਨ ਨਿਵਾਜੀ ।। ਇਕ ਦੁਰਗਾ ਸਉਹੇ ਖੁਨਸਕੈ, ਖੁਨਸਾਇਨ ਤਾਜੀ ।।

ਇਕ ਧਾਵਨ ਦੁਰਗਾ ਸਾਮਣੇ, ਜਿਉ ਭੁਖਿਆਏ ਪਾਜੀ ।। ਕਦੇ ਨ ਰੱਜੇ ਜੁਝ ਤੇ, ਰਜ ਹੋਏ ਰਾਜੀ ।।੪੫।। ਬੱਜੇ ਸੰਗਲੀਆਲੇ, ਸੰਘਰ ਡੋਹਰੇ ।। ਡਹੇ ਜੁ ਖੇਤ ਜਟਾਲੇ, ਹਾਠਾਂ ਜੋੜਿਕੈ ।। ਨੇਜੇ ਬੰਬਲੀਆਲੇ, ਦਿੱਸਨ ਓਰੜੇ ।। ਚੱਲੇ ਜਾਣ ਜਟਾਲੇ, ਨਾਵਣ ਗੰਗ ਨੂੰ ।।੪੬।। ਪਉੜੀ ।। ਦੁਰਗਾ ਅਤੈ ਦਾਨਵੀ, ਸੂਲ ਹੋਈਆਂ ਕੰਗਾਂ ।। ਵਾਛੜ ਘੱਤੀ ਸੂਰਿਆਂ, ਵਿਚ ਖੇਤ ਖਤੰਗਾਂ ।। ਧੂਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਣਾ ਤਿੱਖੀਆਂ, ਬਢ ਲਾਹਨਿ ਅੰਗਾਂ ।। ਪਹਿਲਾਂ ਦਲਾਂ ਮਿਲੰਦਿਆਂ, ਭੇੜ ਪਇਆ ਨਿਹੰਗਾਂ ।।੪੭।।

ਪਉੜੀ ।। ਓਰੜ ਫਉਜਾਂ ਆਇਆਂ, ਬੀਰ ਚੜੇ ਕੰਧਾਰੀ ।। ਸੜਕ ਮਿਆਨੋ ਕਢੀਆਂ, ਤਿਖੀਆਂ ਤਰਵਾਰੀ ।। ਕੜਕ ਉਠੇ ਰਣ ਮਚਿਆਂ, ਵਡੇ ਹੰਕਾਰੀ ।। ਸਿਰ ਧੜ ਬਾਹਾਂ ਗਨਲੇ, ਫੁਲ ਜੇਹੈ ਬਾੜੀ ।। ਜਾਪੇ ਕਟੇ ਬਾਢੀਆਂ, ਰੁਖ ਚੰਦਨਿ ਆਰੀ ।।੪੮।। ਦੁਹਾਂ ਕੰਧਾਰਾਂ ਮੁਹਿ ਜੁੜੇ, ਜਾਂ ਸੱਟ ਪਈ ਖਰਵਾਰ ਕੱਉ ।। ਤਕ ਤਕ ਕੈਬਰਿ ਦੁਰਗਸਾਹ, ਤਕ ਮਾਰੇ ਭਲੇ ਜੁਝਾਰ ਕੱਉ ।। ਪੈਦਲ ਮਾਰੇ ਹਾਥੀਆਂ, ਸੰਗ ਰਥ ਗਿਰੇ ਅਸਵਾਰ ਕੱਉ ।। ਸੋਹਨ ਸੰਜਾਂ ਬਾਗੜਾਂ, ਜਣੁ ਲੱਗੇ ਫੁੱਲ ਅਨਾਰ ਕੱਉ ।। ਗੁੱਸੇ ਆਈ ਕਾਲਕਾ, ਹਥਿ ਸੱਜੇ ਲੈ ਤਰਵਾਰ ਕੱਉ ।। ਏਦੂੰ ਪਾਰਉ ਓਤ ਪਾਰ, ਹਰਿਨਾਕਸਿ ਕਈ ਹਜਾਰ ਕੱਉ ।।

ਜਿਣ ਇੱਕਾ ਰਹੀ, ਕੰਧਾਰ ਕੱਉ ।। ਸਦ ਰਹਮਤ, ਤੇਰੇ ਵਾਰ ਕੱਉ ।।੪੯।। ਪਉੜੀ ।। ਦੁਹਾਂ ਕੰਧਾਰਾਂ ਮੁਹਿ ਜੁੜੇ, ਸੱਟ ਪਈ ਜਮਧਾਣ ਕੱਉ ।। ਤਦ ਖਿੰਗ ਨਿਸੁੰਭ ਨਚਾਇਆ, ਡਾਲ ਉਪਰਿ ਬਰਗਸਤਾਣ ਕੱਉ ।। ਫੜੀ ਬਿਲੰਦ ਮੰਗਾਇਓਸ, ਫੁਰਮਾਇਸ ਕਰਿ ਮੁਲਤਾਨ ਕੱਉ ।। ਗੁੱਸੇ ਆਈ ਸਾਮ੍ਹਣੇ, ਰਣ ਅੰਦਰਿ ਘੱਤਣ ਘਾਣ ਕੱਉ ।। ਅਗੈ ਤੇਗ ਵਗਾਈ ਦੁਰਗਸਾਹ, ਬਢ ਸੁੰਭਨ ਬਹੀ ਪਲਾਣ ਕੱਉ ।। ਰੜਕੀ ਜਾਇ ਕੈ ਧਰਤ ਕੱਉ, ਬਢ ਪਾਖਰ ਬੱਢ ਕਿਕਾਣ ਕੱਉ ।। ਬੀਰ ਪਲਾਣੇ ਡਿੱਗਿਆ, ਕਰਿ ਸਿਜਦਾ ਸੁੰਭ ਸੁਜਾਣ ਕੱਉ ।। ਸਾਬਾਸ ਸਲੋਣੇ ਖਾਨ ਕੱਉ ।। ਸਦਾ ਸਾਬਾਸ, ਤੇਰੇ ਤਾਣ ਕੱਉ ।। ਤਾਰੀਫਾਂ, ਪਾਨ ਚਬਾਨ ਕੱਉ ।। ਸਦ ਰਹਮਤ, ਕੈਫਾਂ ਖਾਣ ਕੱਉ ।। ਸਦ ਰਹਮਤ, ਤੁਰੇ ਨਚਾਣ ਕੱਉ ।।੫੦।। ਪਉੜੀ ।। ਦੁਰਗਾ ਅਤੈ ਦਾਨਵੀ, ਗਹਸੰਘਰਿ ਕੱਥੇ ।। ਓਰੜ ਉੱਠੇ ਸੂਰਮੇ, ਆ ਡਾਹੇ ਮੱਥੇ ।। ਕੱਟ ਤੁਫੰਗੀ ਕੈਬਰੀ, ਦਲ ਗਾਹਿ ਨਿਕੱਥੇ ।। ਦੇਖਨਿ ਜੰਗ ਫਰੇਸਤੇ, ਅਸਮਾਨੋ ਲੱਥੇ ।।੫੧।। ਪਉੜੀ ।। ਦੁਹਾਂ ਕੰਧਾਰਾਂ ਮੁਹ ਜੁੜੇ, ਦਲ ਘੁਰੇ ਨਗਾਰੇ ।। ਓਰੜ ਆਏ ਸੂਰਮੇ, ਸਿਰਦਾਰ ਰਣਿਆਰੇ ।। ਲੈ ਕੈ ਤੇਗਾਂ ਬਰਛੀਆਂ, ਹਥਿਆਰ ਉਭਾਰੇ ।। ਟੋਪ ਪਟੇਲਾ ਪਾਖਰਾਂ, ਗਲਿ ਸੰਜ ਸਵਾਰੇ ।। ਲੈ ਕੈ ਬਰਛੀ ਦੁਰਗਸਾਹ,

ਬਹੁ ਦਾਨਵ ਮਾਰੇ ।। ਚੜੇ ਰਥੀਂ ਗਜ ਘੋੜਿਈਂ, ਮਾਰ ਭੁਇ ਤੇ ਡਾਰੇ ।। ਜਾਣ ਹਲਵਾਈ ਸੀਖ ਨਾਲ, ਵਿੰਨ੍ਹ ਵੜੇ ਉਤਾਰੇ ।।੫੨।। ਪਉੜੀ ।। ਦੂਹਾ ਕੰਧਾਰਾ ਮੁਹਿ ਜੁੜੇ, ਨਾਲ ਧਉਸਾ ਭਾਰੀ ।। ਲਈ ਭਗਉਤੀ ਦੁਰਗਸਾਹ, ਵਰ ਜਾਗਨ ਭਾਰੀ ।। ਲਾਈ ਰਾਜੇ ਸੁੰਭ ਨੋ, ਰਤੁ ਪੀਐ ਪਿਆਰੀ ।। ਸੁੰਭ ਪਲਾਣੋ ਡਿਗਿਆ, ਉਪਮਾ ਬੀਚਾਰੀ ।। ਡੁਬ ਰਤੂ ਨਾਲਹੁ ਨਿਕਲੀ, ਬਰਛੀ ਦੁਧਾਰੀ ।। ਜਾਣ ਰਜਾਦੀ ਉਤਰੀ, ਪੈਨ ਸੂਹੀ ਸਾਰੀ ।।੫੩।। ਪਉੜੀ ।। ਦੁਰਗਾ ਅਤੇ ਦਾਨਵੀਂ, ਭੇੜ ਪਇਆ ਸਬਾਹੀ ।। ਸਸਤ੍ਰ ਪਜੂਤੇ ਦੁਰਗਸਾਹ, ਗਹ ਸਭਨੀਂ ਬਾਹੀਂ ।। ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਸੰਘਾਰਿਆ, ਵਥ ਜੇਹੇ ਸਾਹੀ ।। ਫਉਜਾ ਰਾਕਸਿ ਆਰੀਆਂ, ਦੇਖ ਰੋਵਨਿ ਧਾਂਹੀ ।। ਮੁਹਿ ਕੜੂਚੇ ਘਾਹ ਦੇ, ਛਡ ਘੋੜੇ ਰਾਹੀ ।। ਭਜਦੇ ਹੋਏ ਮਾਰੀਅਨ, ਮੁੜ ਝਾਕਨ ਨਾਹੀਂ ।।੫੪।। ਪਉੜੀ ।। ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਪਠਾਇਆ, ਜਮ ਦੇ ਧਾਮ ਨੋ ।। ਇੰਦ੍ਰ ਸੱਦ ਬੁਲਾਇਆ, ਰਾਜ ਅਭਖੇਖ ਨੋ ।। ਸਿਰ ਪਰ ਛਤ੍ਰ ਫਿਰਾਇਆ, ਰਾਜੇ ਇੰਦ੍ਰ ਦੈ ।। ਚਉਦਹ ਲੋਕਾ ਛਾਇਆ, ਜਸੁ ਜਗਮਾਤ ਦਾ ।। ਦੁਰਗਾ ਪਾਠ ਬਣਾਇਆ, ਸਭੇ ਪਉੜੀਆਂ ।। ਫੇਰ ਨ ਜੂਨੀ ਆਇਆ, ਜਿਨ ਇਹ ਗਾਇਆ ।।੫੫।।

ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥
ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥
ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਕਾ ਛੰਦ ਛੱਕਾ ਪਹਿਲਾ ॥

ਨਮੋ ਉਗ੍ਰਦੰਤੀ, ਅਨੰਤੀ ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੋਗੇਸ੍ਵਰੀ, ਜੋਗ ਮੈਯਾ ॥
ਨਮੋ ਕੇਹਰੀ ਬਾਹਨੀ, ਸੱਤ੍ਰ ਹੰਤੀ ॥ ਨਮੋ ਸਾਰਦਾ, ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਦਿਆ ਪੜ੍ਹੰਤੀ ॥
ਨਮੋ ਰਿੱਧਿ ਦਾ, ਸਿਧਿ ਦਾ, ਬੁਧਿ ਦੈਨੀ ॥ ਨਮੋ ਕਾਲ ਕੇ, ਕਾਲ ਕਉ, ਕਾਲ ਛੈਨੀ ॥
ਨਮੋ ਕਾਲ ਅਜਾਲ ਹੈ ਹੇਰ ਤੇਰੋ ॥ ਨਮੋ ਤੀਨ ਹੂ ਲੋਕ ਕੀਨੋ ਅਹੇਰੋ ॥
ਨਮੋ ਜੋਤਿ ਜ੍ਵਾਲਾ, ਤੁਮੈ ਬੇਦ ਗਾਵੈ ॥ ਸੁਰਾਸੁਰ ਰਿਖੀਸ੍ਵਰ, ਨਹੀਂ ਭੇਦ ਪਾਵੈ ॥
ਤੁਹੀ ਜੋਗ ਜੋਗਤਣ, ਤੁਹੀ ਖੜਗ ਧਾਰੇ ॥ ਤੁਹੀ ਜੈ ਕਰੰਤੀ, ਅਸੁਰ ਗਹਿ ਪਛਾਰੇ ॥
ਤੁਹੀ ਜੋਗਣੀ, ਖੱਪਰ ਭਰਣੀ, ਅਦੋਖੰ ॥ ਰਕਤ ਬੀਜ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਕੌ, ਪਕੜ ਸੋਖੰ ॥
ਤੁਹੀ ਜਲ ਥਲੇ, ਪਰਬਤੇ ਗਿਰਿ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਤੁਹੀ ਸਭ ਘਟਨ ਮੋ, ਨਿਰਾਲਮ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥
ਤੁਹੀ ਦੁਸਟ ਦਾਹਿਨ, ਤੁਹੀ ਸਰਬ ਪਾਲੀ ॥ ਤੁਹੀ ਬ੍ਰਿਛ ਪੁਹਿਪਾ, ਤੁਹੀ ਆਪ ਮਾਲੀ ॥

ਤੁਹੀ ਵਿਸ੍ਵ ਭਰਣੀ, ਤੁਹੀ ਜਗ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ।। ਤੁਹੀ ਅਲਖ ਬਰਣੀ, ਤੁਹੀ ਭੂ ਅਕਾਸੀ ।।
ਤਿਹੂ ਲੋਕ ਨਵਖੰਡ ਮੇਂ, ਤੁਮ ਪ੍ਰਧਾਨੀ ।। ਅਟਲ ਛੱਤ੍ਰ ਧਰਣੀ, ਤੁਹੀ ਆਦਿ ਦੇਵੰ ।।
ਸਕਲ ਮੁਨ ਜਨਾਂ ਤੋਹਿ, ਨਿਸ ਦਿਨ ਸਰੇਵੰ ।। ਤੁਹੀ ਕਾਲ ਅਕਾਲ ਕੀ, ਜੋਤਿ ਛਾਜੈ ।।
ਸਦਾ ਜੈ, ਸਦਾ ਜੈ, ਸਦਾ ਜੈ, ਬਿਰਾਜੈ ।। ਯਹੀ ਦਾਸ ਮਾਂਗੈ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਕੀਜੈ ।।
ਸ੍ਵਯੰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਭਗਤ, ਸਰਬੱਤ੍ਰ ਦੀਜੈ ।। ਤੁਹੀ ਜਾਗਤੀ ਜੋਤਿ, ਜ੍ਵਾਲਾ ਸਰੂਪੰ ।।
ਤੁਹੀ ਜਗ ਸਕਲ ਮਹਿ, ਰਮੰਤੀ ਅਨੂਪੰ ।। ਮਹਾਂ ਮੂੜ ਹਉਂ ਦਾਸ, ਦਾਸਨ ਤਿਹਾਰਾ ।।
ਪਕੜ ਬਾਂਹ, ਭਉਜਲ ਕਰਹੁ ਬੇਗ ਪਾਰਾ ।। ਫਤਹਿ ਡੰਕ ਬਾਜੈ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਯੌ ਕਰੀਜੈ ।।
ਯਹੀ ਬਾਰਤਾ, ਦਾਸ ਕੀ, ਨਿਤ ਸੁਣੀਜੈ ।। ਕਰਹੁ ਹੁਕਮ ਅਪਨਾ, ਸਭੈ ਦੁਸਟ ਘਾਊਂ ।।
ਤੁਰਕ ਹਿੰਦ ਕਾ, ਸਕਲ ਝਗਰਾ ਮਿਟਾਊਂ ।। ਅਗਮ ਸੂਰ ਬੀਰੇ, ਉਠਹਿ ਸਿੰਘ ਜੋਧਾ ।।
ਪਕੜ ਤੁਰਕ ਗਨ ਕਉ, ਕਰੈਂ ਵੈ ਨਿਰੋਧਾ ।। ਸਕਲ ਜਗਤ ਮੋ, ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਗਾਜੈ ।।
ਜਗੈ ਧਰਮ ਹਿੰਦੁਕ, ਤੁਰਕ ਦੁੰਦ ਭਾਜੈ ।। ਜਪਉ ਜਾਪ ਏਕੈ, ਹਰੇ ਹਰਿ ਅਕਾਲੰ ।।
ਹ੍ਵੈ ਤਬ ਦੁਨੀਆਂ ਸਭ, ਛਿਨਿਕ ਮੈਂ ਨਿਹਾਲੰ ।। ਸੁਣਹੁ ਤੁਮ ਭਵਾਨੀ, ਹਮਨ ਕੀ ਪੁਕਾਰੇ ।।
ਕਰਹੁ ਦਾਸ ਪਰ ਮਿਹਰ, ਅਪਰੰ ਅਪਾਰੇ ।।੨੨।।੧।।

ਭਗਵਤੀ ਛੰਦ ਦੂਜਾ ।।੨।।

ਨਮੋ ਕਾਲਕਾ, ਕਾਲ ਰੂਪੀ, ਕ੍ਰਿਪਾਨੀ ।। ਨਮੋ, 'ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਨਾਸਨਿ' ਭਵਾਨੀ ।।
ਨਮੋ ਚੰਡ ਅਰ ਮੁੰਡ, ਸੰਘਾਰ ਕਾਰੀ ।। ਨਮੋ ਰਕਤ ਬੀਜਾਨ ਕੇ, ਪ੍ਰਾਣ ਹਾਰੀ ।।
ਨਮੋ ਵੇਦ ਵਿੱਦਯਾ, ਨਮੋ ਜਗਯ ਰੂਪਾ ।। ਨਮੋ ਅੰਜਨੀ, ਪੂਰਨੀ ਭੂਪ ਭੂਪਾ ।।
ਨਮੋ ਜੈ ਅਨੰਤੀ, ਭਦ੍ਰਕਾਲੀ ਅਬਾਹੰ ।। ਨਮੋ ਭਗਵਤੀ, ਤੇਜਵੰਤੀ ਅਢਾਹੰ ।।
ਨਮੋ ਸਕਤਿ ਰੂਪਣ, ਅਗੰਮਣ ਅਡੋਲਾ ।। ਨਮੋ ਖੜਗ ਧਾਰਣ, ਅਛੇਦਣ ਅਤੋਲਾ ।।
ਨਮੋ ਗਰਬ ਗੰਜਨ, ਸਿਰੀ ਜੋਗ ਮਾਯਾ ।। ਸਭੈ ਥਕ ਰਹੇ, ਮਰਮ ਕਿਨਹੂੰ ਨ ਪਾਯਾ ।।
ਤੁਹੀ ਜਲ ਅਗਨਿ ਪਵਨ, ਤੂੰ ਹੂਰ ਨੂਰਾ ।। ਤੁਹੀ ਜੋਤਿ ਉਡਗਨ, ਤੁਹੀ ਚੰਦ ਸੂਰਾ ।।
ਤੁਹੀ ਖੇਚਰਾ ਭੂਚਰਾ, ਜੋਧ ਬੀਰੇ ।। ਤੁਹੀ ਰੱਛਨੀ, ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਰੂਪਨ ਗਹੀਰੇ ।।
ਤੁਹੀ ਜਗਤ ਜਨਨੀ, ਅਨੰਤੀ ਅਕਾਲੰ ।। ਤੁਹੀ ਅੰਨ ਦੈਨੀ, ਸਭਨ ਕੋ ਸਮਾਲੰ ।।
ਤੁਹੀ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ, ਭੂਮੰ ਸਰੂਪੀ ।। ਤੁਹੀ ਬਿਸ਼ਨ ਸਿਵ ਬ੍ਰਹਮ, ਇੰਦ੍ਰਾ ਅਨੂਪੀ ।।
ਤੁਹੀ ਸੀਤਲਾ ਤੋਤਲਾ, ਬਾਕ ਬਾਨੀ ।। ਨਮੋ ਚੰਡਕਾ ਮੰਗਲਾ, ਸ੍ਰੀ ਭਵਾਨੀ ।।
ਨਹੀਂ ਤੁਮ ਬਿਨਾਂ, ਕੋਇ ਰੱਛਕ ਹਮਾਰਾ ।। ਤੁਹੀ ਆਦਿ ਕੁਆਰ, ਦੇਵੀ ਅਪਾਰਾ ।।

ਤੁਹੀ, ਦੇਵਕੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮਾਤਾ ਕਹਾਯੰ ।। ਤੁਹੀ, ਨੈਣਾ ਦੇਵੀ, ਅਲਖ ਜਗ ਸਹਾਯੰ ।।
ਤੁਹੀ, ਥੰਭ ਸਿਉਂ ਨਿਕਸ, ਨਰ ਸਿੰਘ ਹੋਈ ।। ਉਦਰ ਹਰਨਾਖਸ ਕਾ, ਨਖਹੁ ਕਰ ਪਰੋਈ ।।
ਤੁਹੀ, ਕੱਛ ਹੁਇ, ਦੈਤ ਮੱਧ ਕੀਟ ਜਾਰੇ ।। ਤੁਹੀ, ਹੋਇ ਬੈਰਾਹ, ਹਿਰਨਾਛਯ ਮਾਰੇ ।।
ਤੁਹੀ, ਹੋਇ ਬਾਵਨ, ਮਹਾਂ ਛਲ ਦਿਖਾਯੋ ।। ਪਕੜ ਰਾਜੇ ਬਲ ਕੋ, ਪਤਾਲੈ ਪਠਾਯੋ ।।
ਤੁਹੀ, ਹੋਇ ਪਰਸ ਰਾਮ, ਜਗ ਮਹਿ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ।। ਸਕਲ ਛੱਤ੍ਰੀਯਨ ਕਉ, ਕਰੈ ਛੈ ਬਿਨਾਸੀ ।।
ਤੁਹੀ ਫਿਰ ਭਈ, ਰਾਮਚੰਦ੍ਰ ਅਪਾਰਾ ।। ਪਕੜ ਲੰਕ ਸਉ, ਦੈਤ ਰਾਵਨ ਪਛਾਰਾ ।।
ਤੁਹੀ ਮੁਕਤਿ ਦਾਇਣ, ਸਦਾ ਸੁਭ ਕਰੰਤੀ ।। ਤੁਹੀ ਸੂਰ ਬਲਬੀਰ, ਦੁਸਟਣ ਦਹੰਤੀ ।।
ਤੁਹੀ ਰਾਧਿਕਾ ਰੁਕਮਣੀ, ਤੂ ਕੁਸੱਲਿਆ ।। ਤੁਹੀ ਅੰਜਨੀ ਰੇਨਕਾ, ਤੂੰ ਅਹਿੱਲਯਾ ।।
ਤੁਹੀ ਭਰਣ ਪੋਖਣ, ਸਭਨ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲੀ ।। ਕਰਹੁ ਮੋਹਿ ਮੁਕਤਾ, ਕਟਹੁ ਭਰਮ ਜਾਲੀ ।।
ਨਮੋ ਦੁਖ ਹਰੰਤੀ, ਅਨੰਦਤ ਸਰੂਪਾ ।। ਆਪਨ ਦਾਸ ਪਰ, ਮਿਹਰ ਕੀਜੈ ਅਨੂਪਾ ।।੨।।

ਭਗਵਤੀ ਛੰਦ ਤੀਜਾ ।।੩।।

ਤੁਹੀ ਕਲਪ ਬ੍ਰਿਛਣ, ਤੁਹੀ ਕਾਮ ਧੇਨਾ ।। ਤੁਹੀ ਅਸਟ ਸਿੱਧਣ, ਤੁਹੀ ਨੂਰ ਨੈਨਾ ।।
ਤੁਹੀ ਸੁਰਗ ਪਾਤਾਲ, ਬੈਕੁੰਠ ਧਰਣੀ ।। ਤੁਹੀ ਪਾਪ ਖੰਡਨ, ਉਦਰ ਜਗਤ ਭਰਣੀ ।।

ਤੁਹੀ ਬ੍ਰਹਮਣੀ, ਬੇਦ ਪਾਠਣ ਸਵਿਤ੍ਰੀ ।। ਤੁਹੀ ਧਰਮਣੀ, ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪਵਿੱਤ੍ਰੀ ।।
ਤੁਹੀ ਗੌਰਜਾ ਪਾਰਬਤੀ, ਜੋਗ ਧਰਣੰ ।। ਤੁਹੀ ਲੱਛਮੀ, ਅਲਖ ਰੂਪੀ ਅਵਰਣੰ ।।
ਤੁਹੀ ਸਭ ਜਗਤ ਕਉ, ਉਪਾਵੈ ਛਕਾਵੈ ।। ਤੁਹੀ ਬਹੁੜ ਆਪੇ, ਛਿਨਿਕ ਮਉ ਖਪਾਵੈ ।।
ਤੁਹੀ ਭਗਤ ਕਰਤਾਰ ਕੀ, ਸਕਤਿ ਰਾਣੀ ।। ਤੁਹੀ ਹਰਿ ਸਿਮਰ ਕਰ, ਭਈ ਜੋਗ ਧਯਾਣੀ ।।
ਅਗਮ ਖੇਲ ਤੁਮਰਾ, ਕਹਾ ਕੋ ਬਖਾਨੈ ।। ਤੁਹੀ ਭੇਦ ਅਪਨਾ, ਅਪਨੁ ਆਪ ਜਾਨੈ ।।
ਸਗਲ ਢੂੰਢ ਥਾਕੇ, ਲਖਿਯੋ ਕਿਛ ਨ ਭੇਦਾ ।। ਤੁਹੀ ਈਸਰੀ, ਦੁਖ ਬਿਨਾਸਨ ਅਛੇਦਾ ।।
ਕਰਹੁ ਮਿਹਰ ਅਪੁਨੀ, ਚਰਨ ਧੂਰਿ ਪਾਵਉਂ ।। ਤੁਮਨ ਦ੍ਵਾਰ ਪਰ, ਸੀਸ ਅਪਨਾ ਘਸਾਵਉਂ ।।
ਯਹੀ ਦਾਨ ਮਾਂਗਉ, ਕਰਹੁ ਜੈ ਹਮਾਰੀ ।। ਸਭੈ ਦੁਸਟ ਦੈਤਾ, ਖਪੈ ਛਿਨ ਮਝਾਰੀ ।।
ਤੁਹੀ ਡਾਕਣੀ ਸਾਕਣੀ, ਸੂਰ ਬੀਰੇ ।। ਤੁਹੀ ਰੂਪ ਨਾਰਾਇਣੀ, ਹਰਿ ਸਰੀਰੇ ।।
ਤੁਹੀ ਅਲਖ ਦੁਰਗਾ, ਜਗਤ ਕਰਨ ਹਾਰੀ ।। ਸਕਲ ਛੋਡ ਕਰ, ਓਟ ਪਕੜੀ ਤਿਹਾਰੀ ।।
ਤੁਹੀ ਮੱਛ ਹੁਇ, ਸਿੰਧੁ ਭੀਤਰ ਖਿਲੰਤੀ ।। ਤੁਹੀ ਦੈਤ ਸੰਖਾਸੁਰੈ, ਕਉ ਦਲੰਤੀ ।।
ਤੁਹੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਹੋਇ, ਕੰਸ ਕੇਸੀ ਖਪਾਯੋ ।। ਤੁਮਨ ਮੱਲ ਚੰਡੂਰ, ਗਹਿ ਕਰ ਉਡਾਯੋ ।।
ਜਗਨਨਾਥ ਹੁਇ, ਦੈਤ ਗਯਾਸੁਰ ਬਿਡਾਰੇ ।। ਤੁਹੀ ਨਿਹਕਲੰਕੀ, ਭਈ ਖੜਗ ਧਾਰੇ ।।

ਤੁਹੀ ਦੈਤ ਕਿਲਕਾਸੁਰੇ, ਕਉ ਸੰਘਰਣੀ ।। ਤੁਹੀ ਸਭ ਜੁਗਣ ਬੀਚ, ਅਵਤਾਰ ਧਰਣੀ ।।
ਜੁਗੋ ਜੁਗ ਸਕਲ ਖੇਲ, ਤੁਮਹੀ ਰਚਾਯੋ ।। ਤੁਮਨ ਖੇਲ ਕਾ ਭੇਦ, ਕਿਨਹੂੰ ਨ ਪਾਯੋ ।।
ਤੁਹੀ ਅਸਟ ਦੁਰਗੇ, ਭਵਾਨੀ ਅਕਾਲੰ ।। ਤੁਹੀ ਸਕਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡ, ਊਪਰ ਦਯਾਲੰ ।।
ਤੁਮਨ ਕੁਦਰਤੀ, ਖੇਲ ਕੀਨੋ ਅਪਾਰਾ ।। ਤੁਮਨ ਤੇਜ ਸਉ, ਕੋਟ ਰਵਿ ਸਸਿ ਉਜਾਰਾ ।।
ਤੁਹੀ ਨਿਜ ਵਜੀਰਣ, ਪ੍ਰਭੁ ਦਰ ਸੁਹੰਤੀ ।। ਤੁਹੀ ਨਿਸ ਦਿਨਾ, ਜਾਪ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੰਤੀ ।।
ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖ, ਸ਼ਾਹ ਸ਼ਾਹਨ ਅਪਾਰੇ ।। ਤੁਹੀ ਸਕਤਿ ਹੈ, ਨਿਕਟ ਵਰਤੀ ਮੁਰਾਰੇ ।।
ਸੁਣਹੁ ਦਾਸ ਕੀ ਬੇਨਤੀ, ਹਰਿ ਭਵਾਨੀ ।। ਦਇਆ ਧਾਰ ਮੁਹਿ, ਲਾਜ ਰਾਖਹੁ ਨਿਦਾਨੀ ।।੩।।

ਭਗਵਤੀ ਛੰਦ ਚੌਥਾ ।।੪।।

ਤੁਹੀ ਜੋਤਿ ਜ੍ਵਾਲਾਮੁਖੀ, ਹੋਇ ਦਿਖਾਨੀ ।। ਪਰਬਤ ਫੋੜ, ਲਾਟਾਂ ਅਗਨ ਜਗ ਮਗਾਨੀ ।।
ਤੁਹੀ ਹਰਣ, ਭਰਣੀ, ਤੁਹੀ ਜਗਤ ਮਾਏ ।। ਤੁਹੀ ਸਰਬ ਠੌਰਨ, ਰਹੀ ਆਪ ਛਾਏ ।।
ਤੁਹੀ ਉਤਭੁਜਾ ਸੇਤਜਾ, ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੀ ।। ਤੁਹੀ ਅੰਡਜਾ ਜੇਰਜਾ, ਚਤੁਰਬਾਨੀ ।।
ਤੁਹੀ ਤੀਰ ਤਰਵਾਰ, ਕਾਤੀ ਕਟਾਰੀ ।। ਤੁਹੀ ਸੰਖ ਪਦਮਣ, ਗਦਾ ਚੱਕ੍ਰਧਾਰੀ ।।
ਤੁਹੀ ਤੋਪ ਬੰਦੂਕ, ਗੋਲਾ ਚਲੰਤੀ ।। ਤੁਹੀ ਕੋਟਗੜ੍ਹ ਕਉ, ਧਮਕ ਸਿਉ ਉਡੰਤੀ ।।

ਤੁਹੀ ਬਡ ਅਜੀਤਣ, ਸਕਲ ਦੋਖ ਹਰਣੀ ।। ਤੁਹੀ ਹਰਿ ਅਡੋਲਣ, ਅਗਮ ਖੇਲ ਕਰਣੀ ।।
ਤੁਹੀ ਅਤਿ ਬਿਲਿਸਟਣ, ਚਤਰਭੁਜ ਭਵਾਨੀ ।। ਤੁਮਨ ਸਰਬ ਦੁਸਟਾ, ਕੀਏ ਮਾਰ ਫਾਨੀ ।।
ਤੁਹੀ ਗੁਪਤਿ ਪਰਗਟ, ਸਭਨ ਮੋ ਖਿਲੰਤੀ ।। ਤੁਹੀ ਜਗਤ ਮੰਡਣ, ਦਇਆ ਵੰਤ ਭਾਰੀ ।।
ਸਕਲ ਸਿੱਧ ਮੁਨਿਜਨ, ਲਏ ਤੈ ਉਬਾਰੀ ।। ਲਖੈ ਨਾਹਿ ਕੋਊ, ਅਜਬ ਖੇਲ ਤੇਰਾ ।।
ਤੁਹੀ ਧਰਣ ਧਰਕੈ, ਕਰਹਿ ਫਿਰ ਨਿਬੇਰਾ।। ਤੁਹੀ ਬਿਜੁਲ ਹੋਇ, ਗਗਨ ਚੜ੍ਹ ਝਿਲ ਮਿਲਾਨੀ।।
ਤੁਮਨ ਚਰਨ ਪਰ, ਸੁਰਤ ਹਮਰੀ ਲਗਾਨੀ ।। ਤੁਹੀ ਅਲਖ ਕਰਤਾਰਣੀ, ਸ਼ਿਵ ਸਰੂਪਾ ।।
ਤੁਹੀ ਘਟ ਘਟੇ, ਦੇਵ ਦੁਰਗੇ ਅਨੂਪਾ ।। ਤੁਹੀ ਹੈ ਸਭਨ ਬੀਚ, ਸਭ ਸੋ ਨਿਰਾਲੀ ।।
ਤੁਹੀ ਸਭ ਜਗਤ ਕੀ, ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੀ ।। ਤੁਹੀ ਖਾਸ ਭਗਤਣ, ਹਰੇ ਹਰਿ ਜਪੰਤੀ ।।
ਤੁਹੀ ਹਰਿ ਚਰਣ ਪਰ, ਅਪੁਨ ਸਿਰ ਧਰੰਤੀ ।। ਤੁਹੀ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਉ, ਅਗਮ ਰੂਪ ਹੋਈ ।।
ਸਭੈ ਪਚ ਮੁਏ, ਪਾਰ ਪਾਵਤ ਨ ਕੋਈ ।। ਤੁਹੀ ਸੂਰ ਬਲਵੰਤਣੀ, ਗੁਣ ਗਹੀਰੇ ।।
ਤੁਮਨ ਦ੍ਵਾਰ ਘੁਰ ਹੈਂ, ਅਨਾਹਦ ਨਫੀਰੇ ।। ਨਿਰੰਜਨ ਸਰੂਪਾ, ਤੁਹੀ ਆਦਿ ਰਾਣੀ ।।
ਤੁਹੀ ਜੋਗ ਬਿੱਦਯਾ, ਤੁਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਬਾਣੀ ।। ਨਿਰੰਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਥ, ਕਾਦਰ ਮੁਰਾਰੇ ।।
ਤਹਾਂ ਤੂ ਖੜੀ, ਕੁਦਰਤੀ ਰੂਪ ਧਾਰੇ ।। ਤੁਹੀ ਅੰਭ ਕੇ ਸ਼ਕਤਿ, ਦੁਰਗੇ ਭਵਾਨੀ ।।

ਤੁਮਨ ਕੁਦਰਤੀ, ਜੋਤ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਮਾਨੀ ।। ਧਰਨ ਪਵਨ ਆਕਾਸ਼, ਕੁਦਰਤਿ ਸਰੂਪਾ ।।
ਤੁਹੀ ਕੁਦਰਤੀ, ਅਲਖ ਦੇਵੀ ਅਨੂਪਾ ।। ਨਹੀ ਭਾਖ ਸਾਕਉ, ਮਹਿਮਾ ਤੁਹਾਰੀ ।।
ਲਖਯੋ ਨਾਹਿ ਕਿਨਹੂੰ, ਤੁਮਨ ਅੰਤ ਪਾਰੀ ।। ਯਹੀ ਦਾਸ ਤੁਮਰਾ, ਚਰਨ ਧੂਰਿ ਪਾਵੈ ।।
ਤੁਮਨ ਦ੍ਵਾਰ ਠਾਢਾ, ਸਦਾ ਧੁਨਿ ਲਗਾਵੈ ।।੪।।

ਭਗਵਤੀ ਛੰਦ ਪੰਜਵਾਂ ।।੫।।

ਨਮੋ ਦੇਵਿਸਾ ਕੁੰਭਰੀ, ਹਿੰਗੁਲਾਜਾ ।। ਤੁਹੀ ਸਭ ਜਗਤ ਕੇ, ਕਰਹਿ ਸਿੱਧ ਕਾਜਾ ।।
ਤੁਹੀ ਅਲਖ ਜ੍ਵਾਲਾ, ਕਮੱਛਿਆ ਪਰਧਾਨੀ ।। ਤੁਮਨ ਜਸ ਸਕਲ ਜਗਤ, ਕਰ ਹੈ ਬਖਾਨੀ ।।
ਤੁਹੀ ਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ, ਠਾਕੁਰ ਜਪੰਤੀ ।। ਤੁਹੀ ਰਾਛਸਨ ਕਉ, ਪਕੜ ਕਰ ਦਹੰਤੀ ।।
ਹਮਨ ਬੈਰੀਅਨ ਕਉ, ਪਕੜ ਘਾਤ ਕੀਜੈ ।। ਤਬੈ ਦਾਸ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ, ਮਨ ਪਤੀਜੈ ।।
ਤੁਹੀ ਆਸ ਪੂਰਨ, ਜਗਤ ਗੁਰ ਭਵਾਨੀ ।। ਛੱਤ੍ਰ ਛੀਨ ਮੁਗਲਨ, ਕਰਹੁ ਬੇਗ ਫਾਨੀ ।।
ਸਕਲ ਹਿੰਦ ਸਿਉ, ਤੁਰਕ ਦੁਸਟਾ ਬਿਦਾਰਹੁ ।। ਧਰਮ ਕੀ ਧੁਜਾ ਕਉ, ਜਗਤ ਮੈ ਝੁਲਾਰਹੁ ।।
ਦੁਹੂੰ ਪੰਥ ਮੈਂ, ਕਪਟ ਵਿੱਦਯਾ ਚਲਾਨੀ ।। ਬਹੁੜ ਤੀਸਰਾ ਪੰਥ, ਕੀਜੈ ਪਰਧਾਨੀ ।।
ਜੋ ਉਪਜੈ ਮਰੈ, ਤਾਹਿ ਸਿਮਰਨ ਨ ਕੀਜੈ ।। ਅਟੱਲ ਪੁਰਖ ਅਕਾਲ ਕਾ, ਨਾਮ ਲੀਜੈ ।।

ਮੜੀ ਗੋਰ ਦੇਵਲ, ਮਸੀਤਾਂ ਗਿਰਾਯੰ ।। ਤੁਹੀ ਏਕ ਅਕਾਲ, ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਾਯੰ ।।
ਮਿਟਹਿ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ, ਅਠਾਰਹਿ ਪੁਰਾਨਾ ।। ਮਿਟੈ ਬਾਂਗ ਸਲਵਾਤ, ਸੁੰਨਤ ਕੁਰਾਨਾ ।।
ਸਕਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ, ਇਕ ਬਰਨ ਹੁਇ ਕਰ ਭੁਲਾਨੀ। ਧਰਮ ਨੇਮ ਕੀ ਜੁਗਤ, ਕਿਨਹੂੰ ਨ ਜਾਨੀ।
ਕਠਿਨ ਦੁੰਦ ਵਰਤੈ, ਜਗਤ ਮਹਿ ਗੁਬਾਰਾ ।। ਦਯਾ ਧਾਰ ਕਰ, ਮੋਹਿ ਲੀਜੈ ਉਬਾਰਾ ।।
ਤੁਹੀ ਕੁਦਰਤੇ ਸਕਤਿ, ਦੁਰਗੇ ਭਵਾਨੀ ।। ਤੁਹੀ ਜਗਤ ਮਾਤਾ, ਸਕਲ ਬਿਧ ਨਿਧਾਨੀ ।।
ਤੁਹੀ ਬਿਆਸ ਗੋਰਖ, ਅਗਸਤੰ ਕਬੀਰੇ ।। ਤੁਹੀ ਰਿਖ ਮੁਨੀਸਰ, ਤੁਹੀ ਗੌਂਸ ਪੀਰੇ ।।
ਨਿਰਜੰਨ ਪੁਰਖ ਕਉ, ਸਦਾ ਤੂ ਧਿਆਵੈਂ ।। ਪ੍ਰਭੂ ਦ੍ਵਾਰ ਠਾਢੀ, ਵਜੀਰਨ ਕਹਾਵੈਂ ।।
ਨਹੀਂ ਤੁਮ ਬਿਨਾਂ, ਕੋਈ ਦੂਸਰ ਹਜੂਰੇ ।। ਤੁਹੀ ਅਲਖਣੀ ਹੋਈ ਰਹੀ, ਜਗਤ ਪੂਰੇ ।।
ਅਪੁਨ ਜਾਨ ਕਰ ਮੋਹਿ, ਲੀਜੈ ਬਚਾਈ ।। ਅਸੁਰ ਪਾਪੀਅਨ ਮਾਰ, ਦੇਵਹੁ ਉਡਾਈ ।।
ਸਕਲ ਜਗਤ ਕਉ, ਸੁਖ ਬਸਾਵਹੁ ਅਨੰਦਾ ।। ਤੁਹੀ ਦਰਦ ਮੇਟਨ, ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਮੁਕੰਦਾ ।।
ਯਹੀ ਦੇਹ ਆਗਿਆ, ਤੁਰਕਨ ਗਹਿ ਖਪਾਊਂ ।। ਗਊਘਾਤ ਦਾ ਦੋਖ, ਜਗ ਸਿਉਂ ਮਿਟਾਊਂ ।।
ਛੱਤ੍ਰ ਤਖਤ ਮੁਗਲਨ, ਕਰਹੁੰ ਮਾਰ ਦੂਰੇ ।। ਘੁਰਹਿ ਤਬ ਜਗਤ ਮਹਿ, ਫਤਹ ਧਰਮ ਤੂਰੇ ।।
ਤੁਮਨ ਦਰ ਖੜਾ, ਦਾਸ ਕਰ ਹੈ ਪੁਕਾਰਾ ।। ਤੁਰਕਨ ਮੇਟ ਕੀਜੈ, ਜਗਤ ਮਹਿ ਉਜਾਰਾ ।।

ਤਬਹਿ ਗੀਤ ਮੰਗਲ, ਫਤਹਿ ਕੇ ਸੁਨਾਊਂ ।। ਤੁਮਨ ਕਉ ਸਿਮਰ, ਦੂਖ ਸਗਲੇ ਮਿਟਾਊਂ ।।੫।।

ਭਗਵਤੀ ਛੰਦ ਛੀਵਾਂ ।।੬।।

ਨਮੋ ਕਸਟ ਹਰਣੀ, ਦੁਰਗਾ ਸਕਤਿ ਮਾਏ ।। ਸਭੈ ਦੁਸਟ ਦਾਨੋ, ਪਕੜ ਤੈ ਖਪਾਏ ।।
ਤੁਮਨ ਭਵਨ, ਤ੍ਰੈ ਲੋਕ ਪੁਰਮਹਿ ਬਿਰਾਜੈ ।। ਤਹਾਂ ਨੂਰ ਤੁਮਰਾ, ਅਗਮ ਰੂਪ ਛਾਜੈ ।।
ਤੁਹੀ ਧੌਲ ਗਿਰ, ਕੋਟ ਕਾਂਗੜ ਬਸੰਤੀ ।। ਤੁਹੀ ਅਛਲ ਆਨਾਥ, ਦੇਵਨ ਅਨੰਤੀ ।।
ਰਟੌਂ ਨਿਸ ਦਿਨਾ, ਜਾਪ ਤੁਮਰਾ ਭਵਾਨੀ ।। ਤੁਮਨ ਚਰਨ ਮੋਂ, ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮਰੀ ਲਗਾਨੀ ।।
ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਭਵਾਨੀ, ਜਗਤ ਕੀ ਸੰਭਾਰੇ ।। ਹਮਨ ਦੁਸਟ ਦੋਖੀ, ਸਭਨ ਹੋਹਿੰ ਛਾਰੇ ।।
ਸਦਾ ਸਰਬ ਦਾ, ਚਰਣ ਤੁਮਰੇ ਧਿਆਊਂ ।। ਤੁਮਨ ਮਿਹਰ ਸਿਉਂ, ਦੁਸਟ ਸਗਲੇ ਖਪਾਊਂ ।।
ਯਹੀ ਆਸ ਪੂਰਨ, ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਹਮਾਰੀ ।। ਮਿਟੈ ਕਸਟ ਗਊਅਨ, ਛੁਟੈ ਖੇਦ ਭਾਰੀ ।।
ਫਤਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ, ਜਗਤ ਸਿਉਂ ਬੁਲਾਊਂ ।। ਸਭਨ ਕਉ ਸਬਦ, ਵਾਹਿ ਵਾਹਿ ਦ੍ਰਿੜਾਊਂ ।।
ਕਰਹੁ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ, ਤੀਸਰ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ।। ਜਗਹਿ ਸਿੰਘ ਜੋਧੇ, ਧਰਹਿ ਨੀਲ ਭੇਸਾ ।।
ਸਕਲ ਰਾਛਸਨ ਕਉ, ਪਕੜ ਵੈ ਖਪਾਵੈ ।। ਸਭੈ ਜਗਤ ਸਿਉ, ਧੁਨਿ ਫਤਹਿ ਕੀ ਬੁਲਾਵੈ ।।
ਤੁਹੀ ਸਾਰਦਾ, ਬੇਦ ਗਾਯਣ ਸੁਰਸਤੀ ।। ਤੁਹੀ ਦੇਵ ਦੁਰਗੇ, ਨਿਰੰਜਨ ਪਰਸਤੀ ।।

ਯਹੀ ਬੇਨਤੀ, ਖਾਸ ਹਮਰੀ ਸੁਣੀਜੈ ॥ ਅਸੁਰ ਮਾਰ ਕਰ, ਰੱਛ ਗਊਅਨ ਕਰੀਜੈ ॥
ਤੁਹੀ ਸਿੱਧ, ਨਵ ਨਿਧ, ਕਉ ਭਰਣ ਹਾਰੀ ॥ ਤੁਹੀ ਅੰਨ ਦਾਯਣ, ਸਕਲ ਜਗ ਭਿਖਾਰੀ ॥
ਤੁਹੀ ਰਿਖਿ ਬਿਸਿਸਟੇ, ਤੁਹੀ ਹੈ ਦ੍ਰਬਾਸਾ ॥ ਤੁਹੀ ਜਮਦਗਨਿ, ਸੰਤ ਗੋਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥
ਤੁਹੀ ਕਾਲਕੇ, ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰ ਕਰਣੀ ॥ ਤੁਹੀ ਸੇਵਕਨ ਪਰ, ਸਦਾ ਮਿਹਰ ਧਰਣੀ ॥
ਕਹਾਂ ਲੌ ਬਖਾਨੌਂ, ਤੁਮਨ ਗਤਿ ਅਪਾਰੇ ॥ ਤੁਹੀ ਜਾਲਪਾ, ਅਲਖ ਰੂਪਣ ਮੁਰਾਰੇ ॥
ਤੁਹੀ ਹਰਿ ਹਰੇ, ਹਰਿ ਹਰੇ, ਹਰਿ ਭਵਾਨੀ ॥ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖ ਪਰ, ਭਈ ਤੂੰ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥
ਯਹੀ ਦੇਹਿ ਬਰ ਮੋਹਿ, ਸਤਿਗੁਰ ਧਿਆਊਂ ॥ ਅਸੁਰ ਜੀਤ ਕਰ, ਧਰਮ ਨਉਬਤ ਬਜਾਊਂ ॥
ਮਿਟਹਿ ਸਭ ਜਗ ਸਿਉਂ, ਤੁਰਕਨ ਦੁੰਦ ਸੋਰਾ ॥ ਬਚਹਿ ਸੰਤ ਸੇਵਕ, ਖਪਹਿ ਦੁਸਟ ਚੋਰਾ ॥
ਸਭੈ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਪਰਜਾ, ਸੁਖੀ ਹੋਇ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਮਿਟੈ ਦੂਖ ਸੰਤਾਪ, ਆਨੰਦ ਗਾਜੈ ॥
ਨ ਛਾਡਉਂ ਕਹੂੰ ਦੁਸਟ, ਅਸੁਰਨ ਨਿਸਾਨੀ ॥ ਚਲੈ ਸਭ ਜਗਤ ਮਹਿ, ਧਰਮ ਕੀ ਕਹਾਨੀ ॥
ਛੱਤ੍ਰ ਧਾਰੀਅਨ ਕਉ, ਕਰਹੁ ਬੇਗ ਨਾਸਾ ॥ ਅਪਨ ਦਾਸ ਕਾ, ਦੇਖੀਅਹੁ ਤਬ ਤਮਾਸਾ ॥੬॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਤਬ ਖੜਗ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖੀਐ, ਹਰਿ ਦੁਰਗੇ ਅਬਿਨਾਸ ॥
ਪਕੜ ਤੇਗ ਦੁਸਟਨ ਹਤੂੰ, ਕਰਹੁ ਧਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥੧॥

ਹਰਿ ਭਗਤ ਭਗੌਤੀ ਤਿਸੈ ਕੀ, ਜੋ ਰਣਧੀਰ ਧਰੇਇ ।।
ਤਿਹਿ ਅੰਗ ਸੰਗ ਤੁਮ ਲਾਗ ਰਹੁ, ਜੋ ਪਾਛੈ ਪਗ ਨ ਧਰੇਇ ।।੨।।੬।।

ਚੌਪਈ ।। ਖਟ ਛੰਦ ਭਗਵਤੀ, ਮਹਾਂ ਪੁਨੀਤੇ ।। ਤਿਸ ਪਠਵਤ, ਉਪਜਤ ਪਰਤੀਤੇ ।।
ਇਉਂ ਨਿਸ ਬਾਸਰ, ਦੁਰਗੇ ਗੁਨ ਗਾਯੰ ।। ਤਹਿ ਸਹਿਜੇ, ਅਟਲ ਅਮਰ ਪਦ ਪਾਯੰ ।।
ਯਹਿ ਖਸਟਕ ਛੰਦ, ਸੰਪੂਰਨ ਭਯੋ ।। ਤਿਸ ਉਚਰਤ, ਸਗਲਾ ਭ੍ਰਮ ਗਯੋ ।।
ਹਰਿ ਅਲਖ ਈਸਰੀ, ਭਈ ਕ੍ਰਿਪਾਲੰ ।। ਤਿਨ ਦਾਸ ਆਪਨਾ, ਕੀਓ ਨਿਹਾਲੰ ।।
ਦੁਖ ਰੋਗ ਸੋਗ ਭੈ, ਮਿਟੇ ਕਲੇਸਾ ।। ਬਹੁ ਸੁਖ ਉਪਜੇ, ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ।।
ਇਤ ਬਿਧ ਦੁਰਗੇ, ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ।। ਤਿਹ ਅਪਨ ਦਾਸ ਕਉ, ਲੀਆ ਉਬਾਰੀ ।।੧।।੬।।

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਵਿਰਚਿਤੰ, ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਤੀ ਛੰਦ
ਖਸ਼ਟਕੰ ਸਮਾਪਤੰ, ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ।।੬।।

ਭਗਉਤੀ ਅਸਤ੍ਰੋਤ ॥

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ਹੈਂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ੧੦॥

ਨਮੋ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ, ਬਢੈਲੀ ਸਰੋਹੀ ॥ ਕਰੇਂ ਏਕ ਤੇ ਦ੍ਵੈ, ਸੁਭਟ ਹਾਥ ਸੋਹੀ ॥
ਨਮੋ ਲੋਹ ਕੀ ਪੱਤ੍ਰਕਾ, ਝੱਲ ਝਲੰਤੀ ॥ ਨਮੋ ਜੀਭ ਜਾਵਲਾ ਮੁਖੀ, ਜਿਉ ਬਲੰਤੀ ॥
ਮਹਾਂ ਪਾਨ ਕੀ, ਬਾਨ ਗੰਗਾ ਤਰੰਗੀ ॥ ਭਿਰੇ ਸਾਮੁਹੇ, ਮੋਖ ਦਾਤੀ ਅਭੰਗੀ ॥
ਨਮੋ ਤੇਗ ਤਲਵਾਰ, ਸ੍ਰੀ ਖੱਗ ਖੰਡਾ ॥ ਮਹਾਂ ਰੁਦ੍ਰ ਰੂਪਾ, ਬਿਰੂਪਾ ਪ੍ਰਚੰਡਾ ॥
ਮਹਾਂ ਤੇਜ ਖੰਡਾ, ਦੁਖੰਡਾ ਦੁਧਾਰਾ ॥ ਮਹਾਂ ਸਤ੍ਰ ਬਨ ਕੋ, ਮਹਾਂ ਭੀਮ ਆਰਾ ॥
ਮਹਾਂ ਕਾਲਕਾ, ਕਾਲ ਕੋ ਕਾਲ ਹੰਤੀ ॥ ਮਹਾਂ ਅਸਤ੍ਰ ਤੂੰ ਹੀ, ਤੂੰ ਹੀ ਸ਼ਤ੍ਰ ਹੰਤੀ ॥
ਮਹਾਂ ਕਾਲ ਕੀ ਲਾਟ, ਵਿਕਰਾਲ ਭੀਮੰ ॥ ਬਹੀ ਤੱਛ ਮੁੱਛੰ, ਕਰੈ ਸ਼ਤ੍ਰ ਕੀਮੰ ॥
ਮਹਾਂ ਤੇਜ ਕੀ ਤੇਜਤਾ, ਤੇਜਵੰਤੀ ॥ ਪਰਜਾ ਖੰਡਨੀ ਚੰਡਨੀ, ਸ਼ਤ੍ਰ ਹੰਤੀ ॥
ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਬਿੱਦਯਾ, ਮਹਾਂ ਭੀਮ ਰੂਪੰ ॥ ਮਹਾਂ ਭੀਰ ਮੈ ਧੀਰ, ਦਾਤੀ ਸਰੂਪੰ ॥
ਤੂੰ ਹੀ ਸੈਫ ਪੱਟਾ, ਮਹਾਂ ਕਾਟ ਕਾਤੀ ॥ ਅਨੁਗ ਅਪਣੇ ਕੋ, ਮਹਾਂ ਦਾਨ ਦਾਤੀ ॥
ਜਉ ਮਯਾਨ ਤੇ, ਬੀਰ ਤੋਂ ਕੋ ਸੜੱਕੈ ॥ ਪਰਲੈ ਕਾਲ ਕੇ, ਸਿੰਧ ਬੱਕੇ ਕੜੱਕੈ ॥

ਧਸੈ ਖੇਤ ਮੇਂ, ਹਾਥ ਲੈ ਤੋਹਿ ਸੂਰੇ ।। ਭਿਰੇ ਸਾਮੁਹੇ, ਸਿੱਧ ਸਾਵੰਤ ਪੂਰੇ ।।
ਸਮਰ ਸਾਮੁਹੇ, ਸੀਸ ਤੋ ਪਾਹਿੰ ਚੜ੍ਹਾਵੈ ।। ਮਹਾਂ ਭੂਪ ਹ੍ਵੈ, ਅਉਤਰੈ, ਰਾਜ ਪਾਵੈ ।।
ਮਹਾਂ ਭਾਵ ਸੋਂ, ਜੋ ਕਰੈ ਤੋਰ ਪੂਜੰ ।। ਸਮਰ ਜੀਤ ਕੈ ਸੂਰ ਹ੍ਵੈ ਹੈ ਅਦੂਜੰ ।।
ਤੁਜੇ ਪੂਜ ਹੈਂ, ਬੀਰ ਬਾਨੈਤ ਛੱਤ੍ਰੀ ।। ਮਹਾਂ ਖੜਗਧਾਰੀ, ਮਹਾਂ ਤੇਜ ਅੱਤ੍ਰੀ ।।
ਪੜ੍ਹੈ ਪ੍ਰੀਤ ਸੋਂ, ਪ੍ਰਾਤ ਅਸਤ੍ਰੋਤ ਯਾਂ ਕੋ ।। ਕਰੈ ਰੁਦ੍ਰ ਕਾਲੀ, ਨਮਸ਼ਕਾਰ ਤਾਂ ਕੋ ।।
ਰੁਦ੍ਰ ਮੰਜਨੀ ਬਿੰਜਨੀ, ਹੈ ਸਗੌਤੀ ।। ਸਦਾ ਜੈ, ਸਦਾ ਜੈ, ਸਦਾ ਜੈ, ਭਗਉਤੀ ।।
ਸਦਾ ਦਾਹਨੈ, ਦਾਸ ਕੋ, ਦਾਨ ਦੀਜੈ ।। ਗੁਰੂ ਸ਼ਾਹ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ, ਰੱਖ ਕੀਜੈ ।।

੧ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ਹੈਂ ।। ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ।।

ਅਥ ਭਗਉਤੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕਵਚ ਲਿਖਯਤੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਦਸਵੀਂ ੧੦।।

ਖੜਗ ਖੰਡਾ, ਅਸੀ ਅਰਗਰ, ਧਰਮ ਰਛ, ਤੱਗ ਛੱਤ੍ਰੀ ।। ਬਿਸ੍ਵ ਪਾਲ, ਭੂਪਾਲ ਪੱਛ,
ਪਲ ਪੱਛ ਰਣ ਕੱਛ ਅਤ੍ਰੀ ।। ਰਾਜ ਮੰਡਾ, ਅਤਿ ਪ੍ਰਚੰਡਾ, ਇਸ਼੍ਵਰੀ ਕਰਵਾਰ ਹੈਂ ।।
ਸ਼ਕਤ, ਬ੍ਰਹਮਨੀ, ਬਿਸ਼ਨਵੀ, ਭਵਾਨੀ, ਤੂੰ ਤਰਵਾਰ ਹੈਂ ।। ਨਿਤ ਜਿਯੋਤੀ, ਮੁਕਤਿ ਦਾਇਕ,
ਧਾਰਾਧਰ, ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਹੈਂ ।। ਚੰਡਕਾ, ਮ੍ਰਿਤ ਜਗਤ ਜਨਨੀ, ਕਾਲਕਾ ਗੁਨ ਖਾਂਨ ਹੈਂ ।।

ਭਵਮਾਨਕਾ, ਖਲੇ ਹਾਨਕਾ, ਰੱਤ ਪਾਨਕਾਂ, ਜਗ ਮਾਨ ਹੈਂ ।। ਇਹ ਕਵਚ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋ ਬਤੀਸਾ, ਪਢੈ ਜੋ ਨਿਤ ਛੱਤ੍ਰੀ ।। ਰਣ ਜੀਤ ਲਹਿ, ਨ੍ਰਿਭੀਤ ਰਹਿ, ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਪਾਵੈ, ਅੱਤ੍ਰੀ ।। ਲਹਿ ਬੇਦ ਭੇਦ, ਜੋ ਪਢੈ ਬਿਪ੍ਰ, ਬੈਸ਼ਯ ਧਨ ਸੁਖ ਸੰਪਤਾ ।। ਧਨ ਧਾਮ, ਤਨ ਆਰੋਗ ਸੂੰਦਰ, ਪਾਇ ਸੁਖ ਅਕੰਪਤਾ ।। ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੪ ।। ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਉਦਿਆ, ਸਰੁ ਸੰਧਿਆ ਗਾਵਾਰ ।। ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਲਿਵ ਉਬਰੇ, ਜਿਨ ਸੰਧਿਆ ਤਿਸ ਫਿਰਿ ਮਾਰ ।। ਸਿਰ ਮਸਤਕ ਰਖ੍ਯਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੰ, ਹਸ੍ਤ ਕਾਯਾ ਰਖ੍ਯਾ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰਹ ।। ਆਤਮ ਰਖ੍ਯਾ ਗੋਪਾਲ ਸੁਆਮੀ, ਧਨ ਚਰਣ ਰਖ੍ਯਾ ਜਗਦੀਸ੍ਵਰਹ ।। ਸਰਬ ਰਖ੍ਯਾ ਗੁਰ ਦਯਾਲਹ, ਭੈ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨਹ ।। ਭਗਤ ਵਛਲ ਅਨਾਥ ਨਾਥੇ, ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖ ਅਚੁਤਹ ।।੫੨।। ਸੈਯ੍ਯਾ ।। ਰੋਗਨ ਤੇ, ਅਰ ਸੋਗਨ ਤੇ, ਜਲ ਜੋਗਨ ਤੇ, ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਬਚਾਵੈ ।। ਸਤ੍ਰੂ ਅਨੇਕ, ਚਲਾਵਤ ਘਾਵ, ਤਊ ਤਨ, ਏਕ ਨ ਲਾਗਨ ਪਾਵੈ ।। ਰਾਖਤ ਹੈਂ, ਅਪਨੋ ਕਰ ਦੈ ਕਰ, ਪਾਪ ਸਬੂਹ, ਨ ਭੇਟਨ ਪਾਵੈ ।। ਔਰ ਕੀ ਬਾਤ, ਕਹਾ ਕਹ ਤੋ ਸੌਂ, ਸੁ ਪੇਟ ਹੀ ਕੇ ਪਟ, ਬੀਚ ਬਚਾਵੈ ।।੬।।

ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥

ਸੰਸਾਹਰ ਸੁਖਮਨਾ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਬਾਕ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ॥

ਪਉੜੀ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ, ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੋ ਪਰਨੰ ॥ ਫੁਨਿ, ਕਿਛ ਭਗਤਿ ਰੀਤ ਰਸਿ ਬਰਨੰ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲੁ ਪੂਰਨ ਤੁਮ ਸੁਆਮੀ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲ, ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹੈ, ਦੇਖੈ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਰਹੈ, ਸਰਬ ਮੈ ਸੋਈ ॥ ਬਹੁ ਬਿਅੰਤੁ, ਅੰਤ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ, ਰਾਹੁ ਬਤਾਵੈ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ॥ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਗਹੀਰ ਹੈ, ਅਪਰੰ ਅਪਰ ਅਪਾਰਿ ॥ ਜਿਨ ਸਿਮਰਿਆ, ਤਿਨ ਪਾਇਆ, ਗੋਬਿੰਦ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਬਾਚਹਿ ਬੇਦ ਕਤੇਬ, ਪੰਡਿਤ ਸੇਖ ਬਖਾਨਈ ॥ ਰਾਹੁ ਜੁ ਪਾਵਹਿ ਬੇਗ, ਮਨੂਆ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਧਰਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਾਰ ਜੁਗ ਮਹਿ, ਯਹਿ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤੁ, ਦੇਹਿ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਸੀਲ ਸਚੁ, ਸਤਿਜੁਗ ਮਹਿ ਬੋਇਆ ॥ ਦਇਆ ਧਰਮ, ਦੁਆਪੁਰ ਮਹਿ ਹੋਇਆ ॥ ਸਤ, ਸੰਤੋਖ, ਸੀਲ, ਸਚ ਜਾਨਾ ॥ ਸਤਿਜੁਗਿ, ਦੁਆਪੁਰ, ਤ੍ਰੇਤੈ, ਮਾਨਾ ॥ ਤੀਨ ਜੁਗਾ ਮਹਿ ਭਗਤਿ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਦਇਆ, ਸੀਲ, ਸਚੁ, ਧਰਮੁ, ਨਿਵਾਸਾ ॥੨॥ ਸਲੋਕ ॥ ਸੰਤੋਖੀ, ਸਦਾ ਸੁਖੀ; ਸੂਰਬੀਰ, ਸਤਿਵੰਤ ॥

ਦਇਆ, ਧਰਮ, ਹਰਿ ਭਜਨ ਤੇ; ਬੇਗ ਮਿਲਹਿ ਭਗਵੰਤ ।।੧।। ਸੋਰਠਾ ।।
ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਾਰੀ ਜਾਨੁ, ਨਿਸਦਿਨੁ ਘਟਿ ਮੈ ਰਚਿ ਰਹਿਓ ।। ਚਰਣੀ ਰਾਖਹੁ ਧਿਆਨੁ,
ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਗਹੀਰ ਹੈ ।।੨।। ਸਲੋਕ ।। ਕਲਿਜੁਗ ਰਚਿਓ, ਯਹਿ ਵਰਤਾਰਾ ।।
ਧਰਮ ਛਾਡਿ, ਅਧਰਮੁ ਪਿਆਰਾ ।। ਨਾਮ ਛਾਡ, ਆਨ ਕਉ ਜਾਪਹਿ ।। ਧਰਮੁ ਤਿਆਗਿ,
ਪਾਪ ਮਹਿ ਰਾਚਹਿ ।। ਸਚ ਕਿੰਚਤਿ, ਝੂਠਿ ਪਰਧਾਨੁ ।। ਪਾਪ, ਕ੍ਰੋਧੁ, ਲੋਭ ਕਾ, ਗਿਆਨੁ ।।
ਸਚਾ ਡੂਬੈ, ਝੂਠਾ ਤਰੈ ।। ਨੀਚ ਕੀ, ਸੇਵਾ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਰੈ ।।੩।। ਸੋਰਠਾ ।।
ਤੀਨ ਜੁਗ ਮੁਹਤਾਜ ਸਤ ਸੰਤੋਖ ਸੁਚ ਧਰਮ ਕੇ ।। ਅਬਿ ਆਇਓ ਕਲਿਜੁਗ ਰਾਜ,
ਝੂਠ ਲੋਭੁ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ ।।੧।। ਸੋਰਠਾ ।। ਦਇਆ ਧਰਮ ਅਰ ਦਾਨ,
ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਪਰਧਾਨ ਹੈ ।। ਕਲਿਜੁਗ ਭੀ ਹੈਰਾਨੁ, ਮੇਰੇ ਪਹਰੇ ਬੀਤਤੇ ।।੨।।ਪਉੜੀ ।।
ਪਤਨੀ ਰਾਖੈ, ਜੀਅ ਪਰਾਨਾ ।। ਬੇਟੇ ਭੋਗਹਿ, ਬਾਪ ਹੈਰਾਨਾ ।। ਭਾਈ ਭਾਵ ਲੋਭ ਕੋ ਜਾਨੈ ।।
ਰਹਿਤ ਸਦਾ, ਜੈਸੇ ਲੋਕ ਬਿਗਾਨੈ ।। ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭ, ਹਿਤਕਾਰੀ ।। ਨਾਰੀ ਛਾਡਿ,
ਰਚਿਓ ਪਰ ਨਾਰੀ ।। ਇਸ ਜੁਗ ਮਹਿ, ਪਾਖੰਡ ਪਰਤਾਪੁ ।। ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭੁ ਅਰੁ ਪਾਪੁ ।।੪।।
ਸਲੋਕ ।। ਸਾਚਾ ਸਾਂਈ, ਸਚ ਮੈ ਬਸੈ, ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਕਾ ਬੋਲੁ ।। ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਰਵਿ ਰਹਿਆ,

ਜਿਉ ਕਸਤੂਰੀ ਕੌਲ ।।੧।।ਸੋਰਠਾ ।। ਯਹਿ ਤੋ ਕਲਿਜੁਗ ਨਾਹਿ, ਕਲਿਜੁਗ ਕੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ।। ਏ ਗੁਣ ਕਲਿਜੁਗ ਮਾਹਿ, ਹਾਥੋ ਹਾਥ ਨਬੇੜਸੀ ।।੨।। ਪਉੜੀ ।। ਸੁਣੋ ਸੰਤਹੁ, ਯਹਿ ਬਚਨ ਹਮਾਰਾ ।। ਤ੍ਰੈ ਜੁਗ ਮਹਿ ਥਾ ਇਹੁ, ਵਰਤਾਰਾ ।। ਜਿਨ ਸੇਵਕ ਨੇ, ਸੇਵਾ ਕੀਨੀ ।। ਊਚ ਪਦਵੀ, ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਦੀਨੀ ।। ਕਰਿ ਤਪਸਿਆ ਹਰਿ ਨਿਹਚੈ ਦੀਨੀ ।। ਬ੍ਰਹਮਾ, ਬਿਸਨ, ਮਹਾਦੇਵ ਕੀਨੀ ।। ਦੁਰਗਾ ਮਾਤਾ ਭਈ ਪ੍ਰਚੰਡਾ ।। ਚਉਦਹ ਭਵਣ, ਫਿਰੈ ਨਵ ਖੰਡਾ ।।੫।।ਸਲੋਕ ।। ਬਿਸਨ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੇ ਧਰਉਂ, ਬ੍ਰਹਮ ਧਰਮ ਅਤਿ ਚੀਨ ।। ਸਿੰਘ ਬਾਹਨੀ ਮਾਤ ਹੈ, ਮਹਾ ਦੇਵ ਪ੍ਰਬੀਨ ।।੧।। ਸੋਰਠਾ ।। ਇਹ ਮਹਾ ਤਪਸੀ ਜਨੁ, ਰਾਖੇ ਊਚੀ ਠੌਰ ਹੈ ।। ਕੀਨੀ ਜੁਗ ਪਰਵਾਨ, ਚਾਰ ਜੁਗ ਮਹਿ ਜਾਨੀਐ ।।੨।।ਪਉੜੀ ।। ਦਸ ਅਵਤਾਰ, ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਕੀਨੇ ।। ਭਗਤਾ ਕਾਰਨ, ਗਰਭ ਜੂਨ ਲੀਨੇ ।। ਬਿਸਨ ਰੂਪ ਧਰ, ਭਗਤ ਉਧਾਰੇ ।। ਭਗਤਾ ਕਾਰਨ, ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੇ ।। ਚਾਰ ਬੇਦ, ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੇ ਕੀਨੇ ।। ਪੰਡਿਤ ਮਹਾਂ ਗਿਆਨ ਕਰ ਚੀਨੇ ।। ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ, ਰਾਹੁ ਬਤਾਵੈ ।। ਸਠ ਸਾਖਤਿ, ਕਿਛੁ ਗਿਆਨ ਨ ਪਾਵੈ ।।੬।। ਸਲੋਕ ।। ਬੇਦ ਬਚਨ ਮਨ ਮਹਿ ਧਰੋ, ਬ੍ਰਹਮ ਵਾਕ ਪਰਵਾਨ ।। ਜਿਨ ਜਨ ਹਰਿ ਜਾਨਿਆ ਨਹੀ, ਸੋ ਮਹਾਂ ਅਗਿਆਨੀ ਜਾਨ ।।

ਸੋਰਠਾ ।। ਮੂੜ੍ਹ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ, ਬੇਦ ਬਚਨ ਪਰਵਾਨ ਹੈ ।। ਜਿਨ ਜਨ ਜਾਨਿਆ ਸੋਇ, ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਹੀਜੇ ਬਸੈ ।।੨।। ਪਉੜੀ ।। ਮਹਾਂਦੇਵ, ਦੇਵਨ ਕੇ ਦੇਵਨ ।। ਨਿਸ ਦਿਨ ਜਨ ਕਰਤੇ, ਵਾਕੀ ਸੇਵਨ ।। ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ, ਤਿਨ ਹੀ ਵਰ ਪਾਇਆ ।। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਹਚੈ ਆਇਆ ।। ਚੰਡੀ ਮਾਤਾ, ਤੂੰ ਚਰਪਟ ਨਾਰੀ ।। ਤੀਨ ਲੋਕ, ਜਿਨ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਤਾਰੀ ।। ਸੁਆਮੀ ਸੰਤ ਧਿਆਵਹਿ, ਧੁਨਿ ਧਰੈ ।। ਚਾਰ ਜੁਗ ਮੈ, ਜੈ ਜੈ ਕਰੈ ।।੭।। ਸਲੋਕ ।। ਦੇਵੀ ਦੇਵਨ ਪੂਜਤੇ, ਅਉਤਾਰਨ ਲੀਨੇ ਸਾਥ ।। ਜੋਗ ਮਾਇਆ ਜਗ ਤਾਰਨੀ ਕੀਨੀ, ਦੀਨਾ ਨਾਥ ।।੧।। ਸੋਰਠਾ ।। ਸਿੰਘ ਬਾਹਨੀ ਮਾਤ, ਚਾਰ ਜੁਗ ਮੈ ਸਿਮਰਤੇ ।। ਜਨ ਦੇਵਨ ਪੂਜਤ ਯਾਂਹਿ, ਏਹ ਮਾਇਆ ਜਗੁ ਤਾਰਨੀ ।।੨।। ਪਉੜੀ ।। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬੇਅੰਤ ਅਕਾਲ ।। ਭਗਤਿ ਸੁਦਾਮਾ ਕੀਓ ਨਿਹਾਲੁ ।। ਜਿਨ ਦੀਪਨ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਭੋਜਨੁ ਲੀਆ ।। ਦੀਨ ਦਇਆਲ, ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧ ਕੀਆ ।। ਕਬੀਰ ਭਗਤਿ, ਭਇਆ ਅਧਿਕਾਈ ।। ਨਾਮਦੇਵ ਕੀ, ਹਰਿ ਛਾਨ ਛਵਾਈ ।। ਸੰਸਾ ਮੇਟ, ਭਇਓ ਹਰਿ ਨਾਈ ।। ਸੈਨ ਭਗਤਿ ਕੀ, ਪੈਜ ਰਖਾਈ ।। ਰਵਿਦਾਸ ਦਾਸ, ਜਨ ਕੇਤੇ ਗਨਾ ।। ਪਾਰ ਨ ਪਾਵੈ, ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਬਿਨਾ ।। ਚਾਰ ਜੁਗ,

ਨਿਹਚੈ ਨਿਧ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ, ਜਨੁ; ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਲਾਇਆ ॥੮॥ ਸਲੋਕ ॥ ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ, ਸਭ ਭਗਤਨ ਹੋਇ ਅਨੰਦ ॥ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਪੂਰੇ ਪਵਹਿ, ਪਲਿ ਪਲਿ ਭਜਹਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥੧॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਜੁਗਤ ਜਗਤ ਕੀ ਦੇਖੁ, ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਤਿ ਲੋਭ ਮੈ ॥ ਟਰੈ ਨ ਕਰਮ ਕੀ ਰੇਖ, ਆਨ ਧਿਆਨ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ॥੨॥ਪਉੜੀ ॥ ਮੈ ਅਧੀਨ ਦਾਸਨ ਕੋ ਦਾਸਾ ॥ ਮੈ ਜਨ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ, ਰਾਖਉ ਆਸਾ ॥ ਭੂਲੇ ਲੋਕ ਮੁਝ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕਹੈਂ ॥ ਮਹਾਂ ਅਪਰਾਧੀ, ਪਾਪ ਮੈ ਰਹੈਂ ॥ ਭੂਲੇ ਲੋਕ, ਮੁਝ ਕਹੈਂ ਅੰਤਰਿਜਾਮੀ ॥ ਵਾਕੋ ਨਰਕ ਨ ਹੋਇਗਾ ਥਾਮੀ ॥ ਇਤੁ ਉਤ ਵਾਕੋ, ਧੁਨ ਨਹੀਂ ਧਿਆਨ ॥ ਜੇ ਕੋਊ ਕਹੈ, ਮੁਝੈ ਜਾਨੀ ਜਾਨ ॥੯॥ ਸਲੋਕ ॥ ਜਾਨੀ ਜਾਨ ਕਹਿਤੇ ਫਿਰਹਿ, ਸਮਝਤ ਨਾਹਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲ ਵੈ ਨਰਕ ਮੈ, ਨਿਸਦਿਨ ਬੇਮੁਖ ਪਾਹਿ ॥੧॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਮਹਾ ਅਪਰਾਧੀ ਲੋਕ, ਕਰਨਹਾਰ ਅਉਰੇ ਕਹਹਿ ॥ ਵਹੁ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਜੋਗ, ਏ ਲੋਗ ਜੋਗੁ ਸਭਿ ਨਰਕ ਕੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਣ ਲੋਕੋ, ਤੁਮ ਧਰੋ ਧਿਆਨ ॥ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਕਉ, ਹਰਿ ਜਨ ਜਾਨ ॥ ਅਹਿ ਕਲਿਜੁਗ ਯਹਿ ਕਾਲ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਪਾਖੰਡੀ ਰਾਜ, ਭਜਨੀ ਭੋਮਾਨੁ ॥ ਨੀਚ ਸੇ ਊਚ, ਊਚਾ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਅਤਿ ਲੋਈ ।। ਸਭ ਸੰਤੋ, ਪ੍ਰਭ ਏਕੋ ਜਾਨੋ ।। ਅਉਰ ਨ ਕੋਈ, ਦੂਜਾ ਮਾਨੋ ।।੧੦।। ਸਲੋਕ ।। ਭੂਲੇ ਕਾਹੇ ਤੁਮ ਫਿਰਹੁ, ਬੇਮੁਖ ਕਾਹੇ ਹੋਗ ।। ਮੈਂ ਦਾਸਨ ਕੋ ਦਾਸ ਹੋਂ, ਤੁਮ ਭੂਲੇ ਕਾਹੇ ਲੋਗ ।।੧।। ਸੋਰਠਾ ।। ਜੋ ਤੁਮ ਸਮਝਹੁ ਅਉਰ, ਬ੍ਰਹਮ ਹੱਤਯਾ ਤੁਮ ਕੋ ਪੜੈ ।। ਕਹੀਂ ਨਾ ਪਾਵਹੁ ਠੌਰ, ਦਰਸਨ ਤੇ ਬੇਮੁਖ ਭਏ ।।੨।। ਪਉੜੀ ।। ਇਕ ਸੰਤਨ, ਪਾਖੰਡ ਅਤਿ ਕੀਨਾ ।। ਧਰਮ ਆਪਨਾ, ਅਉਰ ਕੋ ਦੀਨਾ ।। ਨਾਮ ਛਾਡਿ, ਆਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ।। ਜਨਮ ਖੋਇ, ਕੁਟੰਬ ਸੰਗਿ ਗਲਿਆ ।। ਗੁਰ ਰਾਖੈ, ਪਾਖੰਡੀ ਭਾਉ ।। ਲੋਕ ਪੁਜਾਵੈ, ਦੂਨਾ ਚਾਉ ।। ਸੁਖ ਸਨਿਆਸੀ, ਮੁੰਡੀਆ ਪੂਜਾ ।। ਕੋਊ ਬੂਝੈ, ਕੋਊ ਨ ਬੂਝਾ ।।੧੧।। ਸਲੋਕ ।। ਛੈ ਦਰਸਨਿ, ਛਤੀਸ ਪਾਖੰਡ ਹੈ, ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ ਠੌਰ ।। ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਜਪਤ ਹੈ, ਜਪਨੇ ਮੈ ਭੀ ਅਉਰ ।। ਸੋਰਠਾ ।। ਜਿਨ ਸੰਗ ਮਿਲੈ ਗੁਪਾਲ, ਸਤਿਗੁਰ ਸੋਈ ਜਾਨੀਐ ।। ਸਦਾ ਰਹੈ ਕ੍ਰਿਪਾਲ, ਨਿਸ ਦਿਨ ਮਨ ਡੋਲੈ ਨਹੀ ।।੨।। ਪਉੜੀ ।। ਇਸ ਕਲ ਕਾ ਸੁਨੋ ਪਰਵੇਸ ।। ਬ੍ਰਹਮਨ ਛਤ੍ਰੀ ਸੂਦ੍ਰ ਬੈਸ ।। ਬ੍ਰਹਮਨ ਛਤ੍ਰੀ ਕੀ ਕਹੀ ਨਾ ਜਾਇ ।। ਬੈਸ ਸੂਦ੍ਰ ਮੈ ਬਿਸਨ ਭਗਤਾਇ ।। ਬ੍ਰਹਮਣ ਛਤ੍ਰੀ ਊਚ ਤੇ ਊਚਾ ।। ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਰੂਪ, ਰਹਿਤ ਬੇਸੂਚਾ ।।੧੨।।

ਸਲੋਕ ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ, ਛਤ੍ਰੀ, ਧਰਮ ਕੀ ਹਾਨ ॥ ਸੁਚਿਆ ਤਜ, ਅਸੁਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਤੁਮਕੋ ਦੀਆ, ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਕਰਹੁ ਨੀਤ ॥ ਧਰਮ ਛੋਡਿ ਆਨੈ ਜਪਹੁ, ਇਹੁ ਸਰੀਰ ਅਨੀਤ ॥੧॥ਸੋਰਠਾ ॥ ਧਰਮ ਅਪਨੈ ਕਉ ਛਾਡ ਕੈ, ਪੂਜੈ ਜਾਤ ਮਲੇਛ ਕੀ ॥ ਜੇਤੇ ਹੋਹਿ ਧਨਾਢ, ਸੁਚਿ ਕਿਰਿਆ ਦੂਨੀ ਤਜਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਸ ਕਲਿ ਮੈ, ਬ੍ਰਹਮਨ ਗੁਰੂ ਕਹਾਵੈ ॥ ਕਰਹਿ ਪਾਖੰਡ, ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਸਿਖ ਸੰਤ ਕਉ ਦੇ ਉਪਦੇਸੁ, ਛਾਡੋ ਚਉਕਾ, ਹੋਹੁ ਮਲੇਛ ॥ ਅੰਦਰਿ ਗਇਆ, ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਜਾਵਾ ॥ ਸੁਚ ਅਸੁਚ ਕਾ ਏਕੋ ਭਾਵਾ ॥ ਦਇਆ ਧਰਮ, ਤੁਮ ਛਾਡੋ ਨਾਹੀ ॥ ਸੰਤ ਮਿਲੈ, ਜਪਹੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੧੩॥ਸਲੋਕ ॥ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਹੀਐ ਧਰੋ, ਅਰ ਹੀਅਰਾ ਰਾਖੋ ਸੁਧ ॥ ਮਨ ਮੈ, ਹਰਿ ਹਰਿ, ਹਰਿ ਭਜਹੁ, ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕਉ ਲੂਝ ॥੧॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਤੁਮ ਕਾਹੇ ਭੂਲੇ ਮੂੜ੍ਹਿ, ਸੁਚਿ ਕਿਰਿਆ, ਹਰਿ ਭਜਨ ਤੇ ॥ ਤੁਮ ਮਤਿ ਜਾਨੋ ਕੂੜ, ਏਹ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਲਿ ਕੇ ਲੋਗ, ਹੋਤਿ ਅਕਰਮੀ ॥ ਛਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮਨ, ਹੋਤ ਅਧਰਮੀ ॥ ਤੀਨ ਜੁਗਾ ਮਹਿ, ਸੁਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥ ਅਬ ਸੁਚਿ ਕਰਿਆ ਕੀ, ਹੋਤੀ ਹਾਨੁ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰ, ਤੁਮ ਕੋ ਮੰਤ੍ਰ ਦੀਨਾ ॥ ਵਹੁ ਮਹਾ ਅਪਰਾਧੀ, ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੀਨਾ,

ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ, ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਮ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮੈ ਮਨੁਖ ਦੇਹਿ, ਕਾਮੀ, ਕੁਟਲਿ; ਅਪਰਾਧੀ, ਮਤ ਹੀਨ ॥ ਮਹਾ ਨਰਕ ਮੈ ਪਰਤਿ ਹੈ, ਲੋਕੁ ਕਹੈ ਮੁਝਿ ਦੀਨ ॥੧॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਮਹਾ ਅਪਰਾਧੀ ਪਤਿਤ, ਦਾਸਨ ਕਉ ਦਾਸਨ ਕਹੈ ॥ ਵਾਕੇ ਜਨਮ ਨਾ ਜਾਤ, ਭਰਮ ਭਰਮ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਚ, ਅਸੁਚ ਕਉ, ਏਕੋ ਜਾਨੈ ॥ ਏਕੋ ਏਕੀ, ਏਕੋ ਹੀ ਮਾਨੈ ॥ ਭੈਨ ਭਾਈ, ਮਾਈ ਅਰ ਬਾਪ ॥ ਏਕੋ ਜਾਨੈ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਨਾਥੁ ॥ ਗਰੀ ਛੁਹਾਰਾ ਜੈਸਾ ਨਾਜ ॥ ਜੈਸਾ ਸੰਦਲ, ਤੈਸਾ ਪਿਆਜ ॥ ਸਰਬ ਮਈ ਕਾ ਏਕੋ ਖੇਲੁ ॥ ਕਰਣਿ ਹਾਰਿ ਸੋ ਰਾਖਹੁ ਮੇਲੁ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੁਚਿ ਕਿਰਿਆ, ਅਤਿ ਮਲੀਨ ਦੋਨੋ ਏਕੋ ਜਾਨ ॥ ਸਰਬ ਮਈ ਮੈ ਰਚਿ ਰਹਿਓ, ਹਰਿ ਕੇ ਘਟਿ ਪਰਵਾਨ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਜਾਨਿਆ ਏਕ, ਸੁਚਿ ਕਿਰਿਆ ਵਾਂਕੇ ਮਨਿ ਬਸੈ ॥ ਕਛੂ ਨਾ ਵਾਂਕੇ ਵੇਕ, ਮਨ ਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਨਾ ਰਹੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਾਹਗੁਰੂ, ਜਪਤੇ ਸਭਿ ਕੋਈ ॥ ਯਾਂਕਾ ਅਰਥ, ਸਮਝੈ ਜਨ ਸੋਈ ॥ ਵਵਾ ਵਾਂਹੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ਹਾਹਾ ਹਿਰਦੈ, ਹਰਿ ਹਰਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਗਗਾ, ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਮਰਨ, ਅਤਿ ਕੀਨਾ ॥ ਰਾਰਾ, ਰਾਮ ਨਾਮ ਮਨਿ ਚੀਨਾ ॥

ਇਨ ਅਛਰਨ ਕਾ ਸਮਝਨ ਹਾਰ ॥ ਰਾਖੈ ਦੁਬਿਧਾ, ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਚਾਰ ਅਖਰ ਤਿਸ ਕਉ ਭਲੇ, ਮਨ ਕੋ ਧਰੈ ਉਠਾਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੇ ਨਾਮ ਪਰ, ਸਦਾ ਰਹੇ ਲਪਟਾਇ ॥੧॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਚਾਰ ਅਛਰ ਪਰਧਾਨ, ਬਿਰਲੇ ਹਰਿ ਜਨ ਚੀਨਈ ॥ ਇਕ ਰਾਤੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨ, ਇਕਨਾ ਪੜਨ ਸੁਭਾਵ ਹੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜਪਤੇ, ਹਰਿ ਲੋਗੁ ॥ ਵਾਕੋ ਹਰਖ, ਨ ਕਾਹੂ ਸੋਗ ॥ ਇਕ ਬਾਹਿਰ ਭਜੈ, ਅੰਦਰਿ ਮਨਿ ਧ੍ਰੋਹ ॥ ਝੁਕ ਝੁਕ ਨਿਵਹਿ, ਕਹਾਵੈ ਨਿਰਮੋਹ ॥ ਜਿਹਬਾ ਰਟਹਿ, ਲੈਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਖੋਟੇ, ਧੁਨ ਨਹੀ ਧਾਮ ॥ ਫਿਰਕੈ ਜੋਰੁ, ਲੋਕ ਭਰਮਾਵੈ ॥ ਭਰਮ ਭਰਮ ਪਵੈ, ਜਨਮ ਗਵਾਵੈ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜਿਹਬਾ ਰਟਹਿ, ਅੰਦਰੋ ਫਟਹਿ, ਅਰ ਮਨ ਮੈ, ਰਾਖੈ ਧ੍ਰੋਹ ॥ ਵਾਹਗੁਰੂ ਵਹਿ ਜਪਤ ਹੈ, ਪਾਰ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਅਛਰ ਹੈ ਇਹ ਚਾਰ, ਬਾਰ ਬਾਰ ਕਹਤੇ ਫਿਰਹਿ ॥ ਕਬਹੂ ਨ ਪਾਵੈ ਪਾਰਿ, ਜਾਕੈ ਮਨ ਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਰਹੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਾਂਕੈ ਮਨ ਮਹਿ ਦੁਬਿਧਾ ਰਹੈ ॥ ਚਾਰ ਅਛਰ ਵਾਂਕੋ ਯਹਿ ਕਹੈ ॥ ਵਵਾ, ਵੈਰ, ਧਨ, ਰਾਖੈ ਠਾਇ ॥ ਹਾਹਾ ਹਉਮੈ, ਹਰਖ ਮੈ ਪਾਇ ॥ ਗਗਾ ਗੁਨ, ਅਵਗੁਨ ਸਭ ਖੋਵੈ ॥ ਰਾਰਾ, ਰਾਮ ਨਾਮ,

ਆਵਨ ਨਹੀ ਦੇਵੈ ।। ਚਾਰ ਅਛਰ ਦੁਬਿਧਾ ਮੈ ਪੜੈ ।। ਵਾਂਕੀ ਪੂਰੀ ਕਬਹੂੰ ਨ ਪੜੈ ।।੧੮।। ਸਲੋਕ ।। ਪੂਰੀ ਤਬਹੀ ਪਰਤ ਹੈ, ਮਨ ਮੈ ਸਚੁ ਨਿਵਾਸੁ ।। ਇਕਨਾ ਕਪਟਿ ਸੁਭਾਵ ਹੈ, ਇਕ ਕਪਟਿ ਕੀ ਬਾਧੇ ਰਾਸ ।।੧।। ਸੋਰਠਾ ।। ਬਿਸਵਾਰ ਘਾਤੀ, ਮਿਤ੍ਰ ਧ੍ਰੋਹ, ਅਕਿਰਤ ਘਣਾ, ਨਿੰਦਕ ਘਨੇ ।। ਲਾਲਚ ਡੂਬੇ ਮੋਹ, ਇਤ ਉਤ ਵਾਂਕੋ ਕਛ ਨਹੀ ।।੨।। ਪਉੜੀ ।। ਵਾਹਗੁਰੂ ਕੇ, ਅਛਰ ਚਾਰਿ ।। ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲ, ਧਰੇ ਪਿਆਰ ।। ਸਾਚੇ ਮਨ, ਅਛਰ ਜੋ ਪੜੈ ।। ਵਾਕੋ ਕਬਹੂ ਨ, ਸੰਸਾ ਪੜੈ ।। ਸੰਸਾ ਪੜੈ, ਰਾਖੈ ਮਨ ਧ੍ਰੋਹ ।। ਵਾਂਕੀ ਪੂਰੀ ਕਬਹੂ ਨ ਹੋਇ ।। ਅਪਨੀ ਖਾਇ, ਬਿਗਾਨੀ ਚਿਤ ਧਰੈ ।। ਅਪਨੇ ਹਾਥ, ਆਪਹੀ ਮਰੈ ।।੧੯।। ਸਲੋਕੁ ।। ਵਾਹਗੁਰੂ ਜਿਹਬਾ ਰਟਹਿ, ਮਨ ਮੇ ਰਾਖਹਿ ਅਉਰ ।। ਸੁਖ ਭਾਗੈ, ਦੁਖ ਮੈ ਪਰੈ, ਕਬਹੂ ਨ ਪਾਵੈ ਠਉਰਿ ।।੧।।ਸੋਰਠਾ ।। ਵਾਹਗੁਰੂ ਸਿਉ ਖੇਲ, ਮਨਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ।। ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਮੇਲੁ, ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤ ਲਾਗ ਰਹੈ ।।੨।। ਪਉੜੀ ।। ਜੋ ਜੋ ਕਥਿਆ, ਰਾਖਹੁ ਪਰਸਿਧ ।। ਨਿਰਾਟ ਬਾਣੀ ਕੀ, ਸੁਣਹੁ ਨਵਨਿਧਿ ।। ਵਾਹੁ ਨਿਰੰਕਾਰ, ਨਿਰਵੈਰੁ ਨਿਰਾਲਾ ।। ਕਾਨਨ ਕੁੰਡਲ, ਨੈਨ ਬਿਸਾਲਾ ।। ਦਿਸਟਿ ਨ ਆਵੈ, ਦੂਰ ਤੇ ਦੂਰਿ ।।

ਸਮਝ ਦੇਖ ਤੂੰ, ਰਹਤ ਹਜੂਰਿ ।। ਪਰਿਤੇ ਪਰੈ, ਪਰੈ ਪਰੇਰੈ ।। ਹੈ ਹਜੂਰਿ, ਦੂਰਿ ਨਹੀ ਨੇਰੈ ।।੨੦।। ਦੋਹਰਾ ।। ਅੰਤ ਨ ਕਿਨਹੀ ਪਾਇਆ, ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਜੂਨਿ ।। ਜਿਨ ਲਾਇਆ ਤਿਨ ਪਾਇਆ, ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਮਨ ਪੂਰ ।।੧।। ਸੋਰਠਾ ।। ਕੁਦਰਤ ਤੇ ਬਲਿ ਜਾਉ, ਦੂਰਿ ਤੇ ਦੂਰਿ ਹਜੂਰਿ ਹੈ ।। ਸਚੁ ਰਾਖਹੁ ਮਨੁ ਮਾਹਿ, ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਿਰਖ ਨ ਰਾਖਈ ।।੨।। ਪਉੜੀ ।। ਮੁੰਡੀਆ, ਮੁੰਡਿਤ ਹੋਇਕੈ ਰਹਿਆ ।। ਨਿਸ ਦਿਨ, ਰਾਮ ਨਾਮ ਚਿਤਿ ਗਹਿਆ ।। ਛਦ੍ਰ ਅਸੰਤ, ਗੁਰ ਲੋਪ ਅਤਿ ਕਰੈ ।। ਸਭੁ ਅਕਾਰਥ, ਸਿਮਰਣ ਪਰ ਹਰੈ ।। ਸੰਨਿਆਸੀ, ਸਿਵ ਸਿਵ, ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ।। ਦੇਹੀ ਸਾੜਿ, ਨਗਨ ਹੋਇ ਪਜੈ ।। ਛੋਡਿ ਮਾਇਆ, ਸੰਨਿਆਸੀ ਹੋਇਆ ।। ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ, ਗ੍ਰਹਸਤ ਤੇ ਖੋਇਆ ।।੨੧।। ਦੋਹਰਾ ।। ਮੁੰਡੀਆ ਮੁੰਡਤ ਹੋਇਆ, ਬਾਰ ਹਟੀ ਕੇ ਲਾਇ ।। ਮਨਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਮਿਟੈ, ਸਭੋ ਅਕਾਰਥ ਜਾਇ ।।੧।। ਸੋਰਠਾ ।। ਜਟਾ ਧਾਰੀ ਸੰਨਿਆਸੀ, ਆਸ ਜੋ ਰਾਖੈ ਏਕ ਕੀ, ਸਿਰਜਨ ਹਰਿ ਕੈ ਪਾਸਿ, ਪਾਖੰਡੀ ਪਰਮ ਦੁਖ ਪਾਵਹੀ ।।੨।।ਪਉੜੀ ।। ਇਕ ਜੋਗੀ, ਜੁਗਤ ਜੋਗ ਕੀ ਰਾਖਹਿ ।। ਮਧਮ ਆਸਨ ਨਿਸਦਿਨ ਵੈ ਭਾਖਹਿ ।। ਰਿਧ ਕੀ ਮੂਰਤਿ, ਰਿਧ ਫੈਲਾਵਹਿ ।।

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ, ਨ ਕਬਹੂ ਪਾਵੈ ।। ਏਕ ਪੂਜ ਪੰਥ, ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੈ ਰਹੈ ।। ਅਪਨੇ ਕੇਸ ਆਪ ਹੀ ਗਹੈ ।। ਕੇਸ ਗਹੇ, ਹਰਿ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ।। ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਬਿਨ, ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ।।੨੨।।ਦੋਹਰਾ ।। ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨੀਆ, ਕਿਸ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਗੁਪਾਲੁ ।। ਮਨ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਰਿ ਕਰਿ, ਬੇਗ ਹੋਇ ਹਰਿ ਦਇਆਲੁ ।।੧।।ਸੋਰਠਾ ।। ਸੀਲ ਛੋਡਿ ਕਰਿ, ਤਾਤਾ ਖਾਹਿ, ਬਾਲ ਉਖਾੜਹਿ ਹਾਥਿ ਕਰਿ ।। ਹਰਿ ਜਨ ਓਇ ਨ ਮਿਲਹਿ, ਉਨ ਕਾ ਮਿਲਨਾ ਦੂਰਿ ਹੈ ।।੨।। ਪਉੜੀ ।। ਇਕਨਾ ਸਿਖ ਭਇਆ ਬਿਉਹਾਰ ।। ਬਾਣੀ ਗਾਵਹਿ, ਮਿਲਿ ਅਖਰ ਚਾਰੁ ।। ਸਿਖ ਸੰਤ ਸਭ ਇਕਠੇ ਹੋਹੀ ।। ਪੜਿ ਬਾਣੀ, ਝੁਕਿ ਪੈਰੀ ਪਵਹੀ ।। ਇਕ ਸਾਚੇ ਸਿਖ, ਸਚੁ ਮੈ ਰਹੈ ।। ਪਲੁ ਪਲੁ, ਰਾਮ ਨਾਮ ਵੇ ਕਹੈ ।। ਇਕ ਮਾਰਿ ਹਾਕ ਊਚੇ ਪੜ੍ਹਹੀ ।। ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ, ਸਾਚ ਮੁਖਿ ਕੜ੍ਹਹੀ ।।੨੩।।ਦੋਹਰਾ ।। ਊਚਾ ਪੜਨਾ ਕਿਛ ਨਹੀ, ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਪੜ੍ਹ ਨਾਮੁ ।। ਜਿਉ ਮਛਲੀ ਜਲ ਪੀਵਤੀ, ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜ ਮਨੁ ਰਾਮ ।।੧।।ਸੋਰਠਾ ।। ਮਨ ਹੀ ਅੰਦਰਿ ਪਾਪੁ, ਸਾਚੁ ਭੀ ਮਨ ਮੈ ਰਹੈ ।। ਐਸਾ ਜਪੁ ਤੂੰ ਜਾਪੁ, ਮਨ ਮੈ ਸੰਸਾ ਨ ਰਹੈ ।।੨।। ਪਉੜੀ ।। ਹਰਿ ਜੀ, ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਮਨਿ ਆਵੈ ।। ਦਇਆ ਕਰਤ, ਕਿਛ ਬਾਰ ਨ ਲਾਵੈ ।। ਜੋ ਜੋ ਕਰਨੀ,

ਕਰਤੈ ਕਰੀ ।। ਆਪਨੈ ਹਾਥ ਲਿਖਿ, ਮਸਤਕਿ ਧਰੀ ।। ਭਾਵਨੀ ਪਾਂਡਵ, ਹਿੰਵਚਲ ਗਲੇ ।। ਹਰਿ ਚੰਦ, ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਜਲ ਭਰੇ ।। ਰਾਵਣ, ਇਸਤ੍ਰੀ ਜਾਕੀ ਹਰੀ ।। ਕਾਟਤ ਸੀਸ, ਨ ਲਾਗੀ ਘਰੀ ।।੨੪।। ਦੋਹਰਾ ।। ਹਰਿ ਜਨ, ਹਰਿ ਕਉ ਆਰਾਧਿਆ, ਨਾਲੇ ਲੀਨੋ ਬੋਧ ।। ਕਿਛ ਸਿਮਰਨੁ, ਕਿਛ ਅਸਰੁ ਹੋਇ, ਲੀਨੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਮੋਧ ।।੧।। ਸੋਰਠਾ ।। ਆ ਦਿਨ ਪਰੈ ਅਰਥੁ, ਧਰਮ ਨ ਆਪਨਾ ਛਾਡੀਐ ।। ਬਹੁਰਿ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਤਬਿ, ਜੋ ਗਤਿ ਹੋਇ ਸਰੀਰ ਮੈ ।। ਪਉੜੀ ।। ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ, ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਉਧਾਰੇ ।। ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਉਧਾਰਿ, ਹਰਿਨਾਖਸ ਮਾਰੇ ।। ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ, ਮਾਨੁਖ ਦੇਹਿ ਪਾਈ ।। ਆਨ ਜਪੇ, ਸਭ ਭਗਤਿ ਗਵਾਈ ।। ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ, ਜਮ ਦੂਤਿ ਨ ਆਵੈ ।। ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ, ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵੈ ।। ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ, ਹੋਤ ਭਗਤਿ ਬਿਲਾਸੁ ।। ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਘਟਿ, ਹਰਿ ਕਰੈ ਨਿਵਾਸੁ ।।੨੫।। ਦੋਹਰਾ ।। ਸਿਮਰਨ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਹੈ, ਅਰ ਊਚ ਨੀਚ ਧਰਿ ਧਿਆਨੁ ।। ਹਰਿ ਗੁਨ ਘਟਿ ਮੈ ਰਚਿ ਰਹਿਓ, ਹਰਿ ਕਰਨੀ ਪਰਵਾਨ ।।੧।। ਸੋਰਠਾ ।। ਜਪਤਿ ਰਹੋ ਦਿਨ ਰਾਤਿ, ਸਾਚੇ ਮਨ ਮੋ ਰਚਿ ਰਹੈ ।। ਹਰਿ ਜਨ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਤਿ, ਜਿਸ ਸਿਮਰਨ ਸੁਖ ਪਾਇਐ ।।੨।। ਪਉੜੀ ।। ਹਰਿ ਕੈ ਸਿਮਰਨ, ਭਰਮ ਸਭ ਜਾਇ ।। ਹਰਿ ਕੈ ਸਿਮਰਨ, ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਇ ।।

ਹਰਿ ਕੈ ਸਿਮਰਨ, ਅਨੰਦ ਸੁਖ ਹੋਇ ।। ਹਰਿ ਕੈ ਸਿਮਰਨ, ਮੈਲ ਸਭ ਖੋਇ ।।
ਹਰਿ ਕੈ ਸਿਮਰਨ, ਕੋਟ ਪਾਪ ਜਾਹਿ ।। ਹਰਿ ਕੈ ਸਿਮਰਨ, ਬਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ।।
ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ, ਦੂਤ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ।। ਹਰਿ ਕੈ ਸਿਮਰਨ, ਪਰਮਗਤਿ ਪਾਹਿ ।।੨੬।।
ਦੋਹਰਾ ।। ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜਨ ਸਿਮਰਤੇ, ਸਿਮਰਤ ਹੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ।। ਇਕੁ ਮਨੁ ਹੋਇ ਕੈ, ਸਿਮਰਨਾ ਸਾਚੀ ਪਦਵੀ ਪਾਹਿ ।।੧।। ਸੋਰਠਾ ।। ਸਿਮਰਨ ਕਰਹੁ ਨਿਸੰਗ, ਰੰਗ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ ਦੇਖ ਲੇਹੁ ।। ਨਾ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਦੁਰੰਗ, ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਖੁ ਨ ਰਾਖਈ ।।੨।।
ਪਉੜੀ ।। ਮੁਸਲਮਾਨ, ਮੁਸਲਮ ਈਮਾਨੁ ।। ਕਰੈ ਬੰਦਗੀ, ਪੜੈ ਕੁਰਾਨੁ ।। ਸਿਦਕ ਰਾਖ, ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰੈ ।। ਤੀਹੇ ਰੋਜੇ, ਫਰਜ ਉਤਾਰੈ ।। ਦੀਨਦਾਰ ਸਿਦਕ ਆਲ ਆਕੀਦੈ ।। ਪਲ ਪਲ, ਦਮ ਦਮ, ਨਾਮੁ ਨਿਚੀਦੈ ।। ਸਿਫਤ ਪੈਕੰਬਰ ਕੀ, ਰਾਖੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ।। ਚਾਰ ਯਾਰ ਪਰ, ਬਲ ਬਲ ਜਾਹਿ ।।੨੭ ।। ਦੋਹਰਾ ।। ਮੁਸਲਮਾਨ ਸੋਈ ਜਾਨੀਐ, ਕਲਮਾਂ ਪੜ੍ਹੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ।। ਦੀਨ ਮਹੰਮਦ ਕੇ ਨਾਮ ਪਰ, ਹਰਿ ਜਨ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਹਿ ।।੧।। ਸੋਰਠਾ ।। ਕਾਫਰ ਬੇਈਮਾਨੁ, ਦੀਨ ਦੁਨੀਆਂ ਮੈ ਜਰਦਰੂ ।। ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਭ, ਕਰਨੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਹੈ ।।੨।। ਪਉੜੀ ।। ਇਸ ਕਲ ਮਹਿ, ਸੁਚਿ ਕਿਰਿਆ ਜਾਨੁ ।।

ਬ੍ਰਹਮਨ, ਸੁਚਿ ਕਿਰਿਆ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਬਕਰਾ ਮਾਰੈ, ਜੀਵ ਤੇ ਖੋਵੈ ॥ ਲਾਇ ਪ੍ਰੇਮ, ਮਾਸ ਕਉ ਧੋਵੈ ॥ ਜਬ ਵਹੁ ਮਾਸ, ਭਯਾ ਤਯਾਰ ॥ ਤਬ ਜੇਵਣ ਬੈਠੇ, ਸਭ ਕੂੜਿਆਰੁ ॥ ਦੇਖਹੁ ਚਉਕਾ, ਭਿਟੈ ਕਾਇ ॥ ਹਾਡ ਚਾਮ ਖਾਣੇ ਤੇ ਜਾਇ ॥੨੮॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਚਉਕਾ ਦੇਹਿ ਬਨਾਇਕੈ, ਬ੍ਰਹਮਨ ਅਤੇ ਬਲਵਾਨੁ ॥ ਹਾਡ ਚਚੋੜਹਿ ਕਾਗ ਜਿਉ, ਲਪਟ ਰਹੇ ਜਿਉ ਸੁਆਨ ॥੧॥ **ਸੋਰਠਾ** ॥ ਹਾਡ ਮਾਸ ਤੁਮ ਖਾਹੁ, ਸੁਚਿ ਕਿਰਿਆ ਤੁਮ ਢੂਢਤੇ ॥ ਹਰਿ ਜਨ, ਇਹ ਸੁਨਿ ਨਾਹਿ, ਧਰਮ ਅਪਨੇ ਕਉ ਖੋਵਤੇ ॥੨॥**ਪਉੜੀ** ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਰਾਖਹੁ ਆਸ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਮਨ ਬਿਸਵਾਸੁ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਰਹਿ ਨਿਰਮੋਹ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਰਾਖੈ ਮਨ ਧ੍ਰੋਹ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਨਰਕ ਸੋਂ ਪਰੈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਰਹੈ ਸੁਖ ਵਾਸੁ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਫਿਰੈ ਉਦਾਸ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਜੋਗੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਚਿਤ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਲਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਰਾਜ ਸਭ ਭਇਆ ॥ ਬਿਨ ਸਿਮਰਨ, ਅਕਾਰਥ ਗਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਜਸੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਦਰਦ ਬਿਕਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਧਰਤਿ ਆਕਾਸ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਜਲ ਪਉਨ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ,

ਭਜਨ ਅਤਿ ਹੋਇ ।। ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਪਰਮ ਬੁਧਿ ਹੋਇ ।। ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਭਇਓ ਭਿਖਾਰੀ ।। ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਭਇਓ ਉਪਕਾਰੀ ।। ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਮੈਲ ਸੁਚ ਹੋਵੈ ।। ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਬੀਜ ਧਰਮ ਬੋਵੈ ।। ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਦਸ ਅਉਤਾਰ ।। ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਮੁਕਤ ਦੁਆਰ ।। ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਜਾਇ ।। ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਇ ।। ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਚਿਤ ਚਰਨੀ ਲਾਇ ।। ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਸੁਰਗ ਮਹਿ ਜਾਇ ।। ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਨਰਕ ਨਹਿ ਪਾਇ ।। ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਕਾਰਜੁ ਸਭੁ ਹੋਇ ।। ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਪਾਪ ਮੈਲ ਖੋਇ ।।੨੯।।ਦੋਹਰਾ ।। ਹਰਿ ਕਰਨੀ ਪਰਵਾਨੁ, ਅਰ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਜੋਗੁ ।। ਜੋ ਕਿਛ ਕੀਆ ਸੁ ਹਰਿ ਕੀਆ, ਨਿਸ ਦਿਨ ਹਰਿ ਜਨ ਭੋਗੁ ।।੧।। ਸੋਰਠਾ ।। ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਆਰਾਧ, ਕਾਰਜ ਸਭ ਪੂਰੇ ਪਵਹਿ ।। ਮਹਾ ਤਪੱਸੀ ਸਾਧ, ਹਰਿ ਕਰਣੀ ਚਿਤ ਲਾਗ ਰਹੈ ।।੨।।ਪਉੜੀ ।। ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਣੀ, ਸਾਧ ਭਉ ਤਜੈ ।। ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਣੀ, ਸਾਧ ਹਰਿ ਰਚੈ ।। ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਸਾਧੂ ਭੀ ਹੋਵੈ ।। ਘਰੁ ਘਰੁ, ਤਨੁ ਤਨੁ, ਨਿਸ ਦਿਨ ਜੋਵੈ ।। ਸਾਧ ਕੀ ਨਿੰਦਾ, ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਰਹੀ ।।

ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਣੀ, ਸਿਰ ਪਰ ਧਰਹੀ ।। ਚਾਰ ਜੁਗਿ, ਸੰਗ੍ਰਾਮੁ ਅਤਿ ਭਇਆ ।।
ਇਸ ਕਲਜੁਗ ਅਚਰਜ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ।।੩੦।। ਦੋਹਰਾ ।। ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਰਦੈ ਧਰਹੁ,
ਦਇਆ ਦਾਨ ਅਧੀਨ ।। ਰਾਜ ਤੇਜ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਕਰਹੁ, ਹਰਿਜਨ ਇਹ ਮਤ ਲੀਨ ।।੧।।
ਸੋਰਠਾ ।। ਨਾਮ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ, ਹਰਿ ਕੀਤਾ ਚਿਤ ਲਾਇਕੈ ।। ਹਰਿ ਕਰਨੀ ਪਰਵਾਨੁ,
ਚਾਰਿ ਜੁਗ ਮਹਿ ਜਾਨੀਐ ।।੨।। ਪਉੜੀ ।। ਇਕ ਧ੍ਰੋਹੀ ਮਿਤ੍ਰ ਸੈ, ਕਰਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ।।
ਮਿਤ੍ਰ ਰਾਖੈ ਧਰਮ ਕੀ ਰੀਤਿ ।। ਧ੍ਰੋਹੀ ਧ੍ਰੋਹ ਕਰੇ, ਮਿਤ੍ਰ ਕੋ ਖਾਇ ।। ਮਿਤ੍ਰ ਕੈ,
ਹਰਿ ਸਦਾ ਸਹਾਇ ।। ਧ੍ਰੋਹੀ ਖਾਇ, ਅਉਰ ਮਨਿ ਘੜੈ ।। ਖਾਤਿ ਖਾਤਿ ਵਹੁ, ਖਾਤਿ ਮੈ ਪੜੈ ।।
ਮਿਤ੍ਰ ਰਾਖੈ, ਹਰਿ ਕੀ ਆਸ ।। ਖਰਚ ਖਜਾਨਾ, ਦੂਨੀ ਰਾਸ ।।੩੧।। ਦੋਹਰਾ ।।
ਮਿਤ੍ਰ ਮਨਿ ਆਨੰਦ, ਧ੍ਰੋਹੀ ਕੈ ਧ੍ਰੋਹ ਧਿਆਨ ।। ਮਿਤ੍ਰ ਹਰਿ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸੈ, ਧ੍ਰੋਹੀ ਬੇਈਮਾਨ
।।੧।। ਸੋਰਠਾ ।। ਅਕਿਰਤ ਘਣੁ ਗਇਆ ਨਿਰਾਸ, ਬਿਸਵਾਸ ਘਾਤੀ ਭੀ ਜਾਇਗਾ ।।
ਨਿੰਦਕ ਜਿਮੀ ਅਸਮਾਨ, ਈਹਾ ਊਹਾ ਨ ਹੋਇਸੀ ।।੨।। ਪਉੜੀ ।। ਸਤਜੁਗਿ ਸਭ ਸੁਰ,
ਭਗਤਿ ਕਮਾਵੈ ।। ਤ੍ਰੇਤੈ ਜਪੁ ਤਪੁ, ਜੋਗ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ।। ਦੁਆਪੁਰਿ ਦਰਸਨੁ, ਹਰਿ ਸੰਤਿ
ਕਾ ਕੀਨਾ ।। ਵਾਹਗੁਰੂ ਨਾਮ ਸਾਚਾ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ।। ਕਲਜੁਗ ਦੇਖਹੁ, ਹੋਤ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ।।

ਝੂਠੇ ਚਿਤ ਸਿਉ, ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ।। ਤ੍ਰੈ ਜਗ ਥਾ, ਖੰਡੇ ਕੀ ਧਾਰ ।। ਕਲਿਜੁਗ, ਕ੍ਰੋਧ, ਲੋਭ, ਅਹੰਕਾਰ ।।੩੨।।ਦੋਹਰਾ ।। ਸਤਿਜੁਗ ਸੰਸਾ ਨ ਰਹੈ, ਅਰ ਤ੍ਰੇਤੈ ਤਨ ਮਨੁ ਰਾਮ ।। ਦੁਆਪਰਿ ਦਰਸਨ ਮੈ ਰਹੈ, ਕਲਿਜੁਗ ਮੈ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ।।੧।। ਸੋਰਠਾ ।। ਸਤਿਜੁਗ ਸਤ ਸੰਤੋਖ, ਅਰ ਤ੍ਰੇਤੈ ਜਪੁ ਤਪੁ ਚੀਨਈ ।। ਦੁਆਪਰਿ ਹਰਿ ਕੀਨੇ ਚੋਜੁ, ਕਲਜੁਗਿ ਨਾਮੁ ਦਾਨ ਸੰਗ ਰਾਮ ਹੈ ।।੨।। ਪਉੜੀ ।। ਸਿਖ ਸੰਤੋ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹੁ ਰਾਮ ।। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਕਰਨੀ ਪਰਵਾਨ ।। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇਆ ।। ਸਾਧ ਸੰਗਿ, ਕੀਆ ਹਰਿ ਜਨੁ, ਇਹੁ ਮਨ ਲਾਇਆ ।। ਇਸ ਕਲਿ ਮਹਿ, ਭਇਓ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ।। ਬਿਧ ਨੈ ਠਟੀ ਕਰਨੀ ਪਰਵਾਨੁ ।। ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ, ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ।। ਮਾਇ ਬਾਪ ਕੈ ਆਗੈ ਮਰੈ ।।੩੩।। ਦੋਹਰਾ ।। ਪੂਰੀ ਵਾਕੀ ਨ ਪਵੈ, ਸੰਤਾ ਕਹਿਓ ਨ ਮਾਨ ।। ਬਿਧ ਨੈ ਠਟੀ ਸੁ ਹੋਇ ਹੈ, ਨ ਛੋਡੈ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ।।੧।।ਸੋਰਠਾ ।। ਲੋਭ ਪਾਪ ਸਭ ਝੂਠ ਹੈ, ਇਸ ਕਲ ਮੈ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ।। ਹਰਿ ਜਨ ਹਿਰਦੈ, ਹਰਿ ਬਸੈ, ਨ ਛੋਡੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ।।੨।। ਪਉੜੀ ।। ਬਿਉਹਾਰ ਚਲਣ ਕਲਿ ਮੈ ਹੈ ਐਸਾ ।। ਅੰਦਰਿ ਬਹੈ ਕੈ, ਲਿਆਵੈ ਪੈਸਾ ।। ਲੈ ਪੈਸਾ ਘਰਿ ਮੈ ਜੋ ਆਵੈ ।। ਮਹਾ ਅਨੇਕ ਅਨੰਦ, ਸੁਖ ਪਾਵੈ ।। ਮਨੁ ਮਾਨਸ ਕੌ ਬਹੁ ਸਮਝਾਵੈ ।। ਜੋ ਦੀਜੈ ਸ਼ਾਹਾ, ਤੋ ਕੁਟੰਬ ਕਿਆ ਖਾਵੈ ।।

ਸ਼ਾਹਾ ਆਏ ਕਉ ਸੰਡਿਆ ਕੀਆ ।। ਜੋ ਕਿਛੁ ਥਾ ਤੁਮਰਾ, ਹਮ ਦੀਆ ।।੩੪।।
ਦੋਹਰਾ ।। ਦੇਖੈ ਸ਼ਾਹ ਪੈਸੇ ਗਏ, ਕੀਜੈ ਕਉਨ ਉਪਾਉ ।। ਅੰਦਰਿ ਬਹੈ ਪੈਰੀ ਪਵੈ,
ਜੋ ਸਉਦਾ ਮਤ ਗਵਾਉ ।।੧।।ਸੋਰਠਾ ।। ਪੈਸੇ ਤੇਰੈ ਠਾਂਇ, ਦੇਨੇ ਕਉ ਕਿਛੁ ਘਰੁ ਨਹੀ ।।
ਕਾਟ ਬਾਟ ਕਰ ਮਾਹਿ, ਤੁਮ ਤੇ ਹਮ ਫਾਰਗ ਭਏ ।।੨।। ਪਉੜੀ ।। ਅਸੁਰ ਰਾਜ ਇਹੁ,
ਕਲ ਮੈ ਭਇਆ ।। ਜਪੁ, ਤਪੁ, ਸਤ, ਛੀਨ ਹੁਇ ਗਇਆ ।। ਥੋਰੇ ਦਿਨ, ਅਸਰਨ ਦਾ ਜੋਰਾ ।।
ਭਗਤ ਪਰਤਾਪੁ ਹੋਤ ਨਹੀ ਥੋਰਾ ।। ਹੋਇਗਾ ਸੰਗ੍ਰਾਮ, ਸੰਤ ਭੀ ਦੇਖੈ ।।
ਕਰਨਾ ਪ੍ਰਭ ਕਾ, ਹੋਇਗਾ ਲੇਖੈ ।। ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਆਪਨੇ ਹਾਥੁ ।। ਧਰਮ ਪ੍ਰਗਾਸ,
ਜਾਇਗਾ ਪਾਪੁ ।।੩੫।। ਦੋਹਰਾ ।। ਸਾਧੋ ਸ਼ਿਦਤਿ ਨਾ ਕਰੋ, ਅੰਤੁ ਨ ਵਾਕਾ ਦੇਖੁ ।।
ਅੰਤੁ ਦੇਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਸੀ, ਟਰੇ ਨ ਕਰਮ ਕੀ ਰੇਖ ।।੧।।ਸੋਰਠਾ ।। ਖੇਲੁ ਲੇਹੁ ਦਿਨ ਚਾਰਿ,
ਬਹੁਰਿ ਨ ਖੇਲਨ ਹੋਇਸੀ ।। ਉਡਨ ਹੋਇਗੋ ਛਾਰ, ਢੂੰਢੇ ਹਥਿ ਨ ਆਵਸੀ ।।੨।।
ਪਉੜੀ ।। ਇਸ ਕਲਿ ਮੈ, ਜਪ ਨਾਮ ਕਾ ਜਾਪ ।। ਨਿਹਚੈ ਹੋਇ, ਸਾਚ ਮਨਿ ਥਾਪ ।।
ਬਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮ, ਧਰਮ ਨਹੀ ਕੋਈ ।। ਅੰਤਿ ਕਾਲ, ਸਿਮਰਨ ਗਤਿ ਹੋਈ ।।
ਨਿਹਚੈ ਹੋਇ, ਸਿਮਰਹੁ ਮਨੁ ਮਾਹਿ ।। ਚਰਣ ਲਾਗਿ, ਪਾਪੁ ਸਭ ਜਾਇ ।।

ਲਾਖ ਸਿਆਨਪ, ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ।। ਬਿਨ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ, ਕਛੂ ਨ ਲੇਖੈ ।।੩੬।।
ਸਲੋਕ ।। ਹਰਿ ਕਾ ਮਿਲਣਾ ਦੂਰ ਹੈ, ਦੁਰਮਤਿ ਮਨਹੁ ਨ ਜਾਇ ।। ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਇ,
ਤੌ ਹਰਿ ਮਿਲੇ; ਹਰਿਜਨ ਹਰਿ ਕੇ ਪਾਇ ।।੧।। ਸੋਰਠਾ ।। ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤੁਮ ਲੇਹੁ,
ਜਿਉ ਮਛਲੀ ਜਲ ਪੀਵਤੀ ।। ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾਖੁ ਸਨੇਹੁ, ਜਿਉ ਨੀਰ ਮੀਤ ਮਛਲੀ ਕਰੈ
।।੨।।ਪਉੜੀ ।। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੈ, ਕਰਿ ਇਸਨਾਨ ।। ਮਨਿ ਠਹਿਰਾਹੁ, ਧੁਨ ਧਰ ਧਿਆਨ ।।
ਐਸਾ ਜਪਨਾ, ਜਪਹੁ ਰੇ ਭਾਈ ।। ਅੰਤ ਕਾਲ, ਹਰਿ ਹੋਇ ਸਹਾਈ ।। ਹਰਿ ਚਰਣੀ,
ਐਸਾ ਚਿਤ ਲਾਵਹੁ ।। ਮਨਸਾ ਧਾਰਿ, ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ।। ਧਿਆਨ ਲਾਇ,
ਨਿਸਚੈ ਹੋਇ ਰਹੋ ।। ਪ੍ਰੀਤ ਨੀਤ, ਨਿਤ ਚਿਤੁ ਮੈ ਲਹੋ ।।੩੭।। ਦੋਹਰਾ ।। ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਹੁ,
ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਕੈ, ਇਕ ਮਨ ਹੋਇਕੈ ਜਾਪ ।। ਕਰਿ ਇਸਨਾਨ, ਸੁਖਮਨ ਪੜੋ, ਨਿਹਚੈ ਮਨ
ਕਉ ਥਾਪਿ ।।੧।। ਸੋਰਠਾ ।। ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ, ਬਿਨ ਕਰਮਾ ਨਹੀ ਪਾਇਐ ।।
ਸੰਤ ਸੰਗਤ ਪਰਵਾਨ, ਸੁਚ ਧਿਆਨ ਨਹੀ ਛਾਡੀਐ ।।੨।। ਪਉੜੀ ।। ਜਾਪਹੁ ਅਪਰੰ
ਅਪਾਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ।। ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਪਾਲਨ ਹਾਰ ।। ਤੂ ਅਲਖ ਲੇਖ ਕਾ ਧਨੀ ।।
ਤੂੰ ਬਿਅੰਤ ਅੰਤ ਤੇਰਾ ਕਿਨ ਗਨੀ ।। ਤੂ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ, ਪੂਰਨ ਮੈ ਗਾਇਆ ।।

ਤੂ ਸੁਖ ਦੇਉ, ਸੇਵ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ।। ਤੂ ਭਗਤ ਵਛਲ, ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ।। ਤੂ, ਹਰਿ ਦਿਆਲ ਅਕਾਲ ਨਿਹਾਲ ਜਿਉ ਧਾਮੀ ।।੩੮।।ਦੋਹਰਾ ।। ਤੂੰ ਸਿ ਤੂਨ ਬੇ ਚਮੂਨ ਮੈ, ਮੂਨ ਪੜ੍ਹੰਤੀਆ ਹੋਇ ।। ਹਰਿਜਨੁ, ਸਿਮਰਨ ਸਿਮਰ ਲੇਹੁ, ਮਨ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਇ ।। ਸੋਰਠਾ ।। ਲਖਿ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜਾਹਿ, ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਿਨਹੀ ਪਾਇਆ ।। ਜਪਤ ਰਹੋ ਦਿਨ ਰਾਤਿ, ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਸਾ ਮੇਟਿਆ ।।੨।। ਪਉੜੀ ।। ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ, ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ, ਤੂੰ ਆਪੇ ਮਿਹਰ ਕਰੰਤਾ ।। ਤੂੰ ਆਪੇ ਜੋਗੀ, ਤੂ ਆਪੇ ਭੋਗੀ, ਤੂੰ ਆਪੇ ਭੋਗ ਕਰੰਤਾ ।। ਤੂੰ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਅਲੇਖੁ ਬਿਧਾਤਾ, ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ ।। ਤੂ ਆਪੇ ਦਰਿ ਦਰਿ ਫਿਰਹਿ ਫਿਰਾਵਹਿ, ਤੂ ਆਪੇ ਸੁਖ ਮੈ ਹੋਈ ।। ਤੂ ਆਪੇ ਸਾਹੁ, ਆਪੇ ਹੀ ਤਸਕਰ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ ਬਲ ਜਾਉ ।। ਤੂ ਆਪੇ ਬਾਂਧਹਿ, ਤੂ ਆਪੇ ਛੋਡਹਿ, ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁਛਾਉ ।। ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਾਹੁ, ਆਪੇ ਬਾਪਾਰੀ, ਤੂ ਆਪੇ ਭਇਆ ਭਿਖਾਰੀ ।। ਤੂ ਆਪੇ ਪੁਰਖ ਅਲੇਖ ਕਹਾਵਹਿ, ਤੂੰ ਆਪੇ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ।।੩੯।। ਦੋਹਰਾ ।। ਤੂੰ ਅਪਨੇ ਰੰਗ, ਆਪ ਹੀ ਰਾਤਾ, ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ, ਬਲਿ ਜਾਉ ।। ਹਰਿ ਜਨ, ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਉ, ਜਨ ਨਾਨਕ ਏਕ ਮਨਾਉ ।।੧।।

ਸੋਰਠਾ ।। ਜਪਨਾ ਜਪੋ ਮਨ ਮਾਹਿ, ਇਕ ਮਨ ਹੋਇਕੈ ਧਿਆਇਐ ।। ਬਿਨ ਇਕ ਦੂਜਾ ਨਾਹਿ, ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮ ਨ ਛੋਡੀਐ ।।੨।। ਪਉੜੀ ।। ਜਿਸੁ ਰਾਖਹਿ ਤੂੰ, ਦੇਹਿ ਵਡਿਆਈ ।। ਜਿਸੁ ਰਾਖਹਿ ਤੂੰ, ਸਦਾ ਸਹਾਈ ।। ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਤੂੰ, ਰਹੈ ਸੁਮੇਰ ।। ਸਿਮਰਹਿ ਮੁਨ ਜਨ, ਜਛੁ ਕੁਮੇਰ ।। ਜਿਸ ਰਾਖਹਿ ਤੂੰ, ਆਦ ਜੁਗਾਦੀ ।। ਹਰਿਨਾਖਸ ਮਾਰਿਓ, ਰਖਿਓ ਪ੍ਰਹਲਾਦੀ ।। ਜਿਸ ਰਾਖਹਿ ਤੂੰ, ਆਪਣਾ ਜਾਨਿ ।। ਵਾਕਉ ਕਬਹੁ ਨ, ਹੋਵੈ ਹਾਨਿ ।।੪੦।। ਦੋਹਰਾ ।। ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮ ਹਿਰਦੈ ਧਰੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਲੇਹੁ ਪਰਾਖ ।। ਕਰਿ ਇਸਨਾਨ, ਸੁਖਮਨ ਪੜ੍ਹੋ, ਨਿਹਚੈ ਮਨ ਕੋ ਬਾਪ ।।੧।। ਸੋਰਠਾ ।। ਜਪ ਤੂ ਇਕ ਮਨ ਹੋਇ, ਆਨ ਨਾਮ ਜਪਨਾ ਨਹੀ ।। ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਹੈ ਦੈਵ, ਬਿਨ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨ ਪਾਵਹੀ ।।੨।। ਪਉੜੀ ।। ਨ, ਰਟਨ ਮੈ ।। ਨ, ਜਟਨ ਮੈ ।। ਨ, ਘਟਨ ਮੈ ।। ਨ, ਜਤਨ ਮੈ ।। ਨ, ਭਿੰਡ ਕੇ ਦਿਖਾਇ ਮੈ ।। ਨ, ਸਾਸ ਕੈ ਚੜ੍ਹਾਹਿ ਮੈ ।। ਚਤੁਰ ਸੁਜਾਨ ਹੈ ।। ਇਸਨਾਨ ਜਲ ਧੋਇ ਹੈ ।। ਬਹੁਤ ਬਾਤ ਮਨ ਗੋਇ ਹੈ ।। ਦੇਹੀ ਸਾਦ ਖੋਇ ਹੈ ।। ਨ ਡਿੰਭ ਕੇ ਡਿਢਾਇ ਮੈ ।। ਨ ਅਨੇਕ ਬਹੁ ਗਾਇ ਮੈ ।। ਨ ਬਜੰਤ੍ਰ ਕੇ ਬਜਾਇ ਮੈ ।। ਨ ਦੇਹੀ ਧੂਰ ਲਾਇ ਮੈ ।। ਨ ਮਾਲਾ ਕੇ ਫਿਰਾਇ ਮੈ ।। ਨ ਸਾਰ ਕੇ ਦਿਢਾਇ ਮੈ ।।

ਹਰਿ ਪਾਵਨ ਕੀਏ ॥ ਬਾਤ ਸੁਚ ਸਾਚੁ ਹੀਐ ਸਾਤ ॥ ਨਹੀ ਸੋਵਹਿ ਜੋ ਰਾਤ ॥ ਹਰਿ ਜਨਾ, ਹਰਿ ਮਿਲਹਿ ਆਪਹੀ ॥੪੧॥ ਡਖਣਾ ॥ ਮਨਹੀ ਅੰਦਰ ਢਾਹ, ਬਿਨ ਦੇਖੇ ਮਹਬੂਬ ਕੇ ॥ ਜਬਹੀ ਹੋਇ ਨਿਬਾਹੁ, ਹਰਿ ਜਨ ਸਚ ਮੈ ਰਚਿ ਰਹੇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਸ ਜਗ ਮੈ ਪਾਗ ਹਾਥ ਦੈ ਰਾਖੈ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨੁ, ਰਾਮ ਨਾਮ ਇਹੁ ਭਾਖੈ ॥ ਇਨ ਮਾਇਆ, ਮੁਨੀ ਜਨ ਮੋਹੇ ॥ ਏਹ ਕੁਲ ਸੇਵਕ, ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੋਏ ॥ ਮਾਇ ਬਾਪੁ ਭਾਈ ਸਬ ਮਾਇਆ ॥ ਔਰਤ ਪ੍ਰੀਤ, ਭੈਨ ਅਰੁ ਭਾਇਆ ॥ ਜਬ ਮਾਇਆ, ਤਬ ਆਦਰ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨ ਧਨੁ ਬਾਤ ਨ ਪੂਛੈ ਕੋਇ ॥੪੨॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਧਨੁ ਮਾਇਆ, ਕਿਆ ਚਾਹਤੇ, ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸਭ ਕੂਰ ॥ ਹਰਿ ਜਨ, ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨ, ਹੋਤ ਜਾਤ ਸਭ ਧੂਰ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਨਹੁ ਸੰਤਹੁ, ਤੁਮ ਸਾਚੀ ਬਾਨੀ ॥ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਕਉ, ਹਰਿ ਜਨ ਜਾਨੀ ॥ ਜਾ ਹਰਿ ਹੋਵਹਿ, ਸਦਾ ਸਹਾਈ ॥ ਧਰਮ ਬਿਲਾਸ, ਪਰਮਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਪਾਖੰਡ ਛਾਡਿ, ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਮਨ ਧਰੋ ॥ ਆਨ ਛਾਡਿ, ਸਿਮਰਨ ਨਿਤ ਕਰੋ ॥ ਸੁਚ ਕਿਰਿਆ ਅਰਿ ਹਰਿ ਭਜੋ ॥ ਝੂਠਾ ਪੈਰੀ ਪਉਣਾ ਤਜੋ ॥੪੩॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਸਾਚੇ ਸਿਖ ਹਹੁ, ਤਜਹੁ ਕੁਬੁਧੀ ਮਤ ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿਕਾ ਭਜਨੁ ਭਜੋ, ਤਬ ਹੋਇ ਤੁਮਾਰੀ ਗਤਿ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ।। ਜੋ ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ਸਾਚ, ਬਚਨ ਹਮਾਰਾ ਮਾਨ ਲੇਹੁ ।। ਗੁਰ ਕਾ ਹੋਇ ਸਰਾਪ, ਜੋ ਤੁਮ ਹੋਹੁ ਅਧਰਮ ਮਹਿ ।।੨।।੪੩।।੧।।

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ।।

ਵਾਰ ਮਾਲ ਕਉਸ ਕੀ, ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ।।

ਮਾਲਕਉਸ ਧੁਨਿ ਬਿਮਲ ਬਨਾਈ ।। ਅਲਖ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਖੁਦਾਈ ।। ਜਬ ਦੋਨੋ ਹਦਾਂ ਏਕ ਰਖਾਈ ।। ਨਾਨਕ ਏਹ ਬਿਧਿ, ਸਚੇ ਕੋ ਬਨਿਆਈ ।। ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿੰਗੇ ।। ਹਰਿ ਜੀ, ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਵਹਿੰਗੇ ।।੧।। ਜਨ ਨੀਲਾ ਘੋੜਾ, ਨੀਲਾ ਜੋੜਾ, ਪਕੜ ਖੰਡਾ ਕੁਫਰ ਹੈ ਤੋੜਾ ।। ਜਬ ਦੁਲ ਦੁਲ ਘੋੜਾ ਆਨ ਫਹਿਰਾਇਆ ।। ਤਬ ਜੀਆ ਜੂਨ ਅੰਗ ਲਪਟਾਇਆ ।। ਜਬ, ਸੀਖ ਪਾਉ ਹੋਇ ਜਾਇ ।। ਚਉਰਾਸੀਹ ਲਖ ਜੀਉ, ਭੂਮਿ ਭੂਮਿ ਬਿਲ ਲਾਇ ।। ਨਾਨਕ, ਊਹਾ ਨਾਮ ਧਿਆਇ ।। ਨਾਨਕ, ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿੰਗੇ ।। ਹਰਿ ਜੀ, ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਵਹਿੰਗੇ ।।੨।। ਜਬ ਨਿਹਕਲੰਕ ਨਿਹ, ਰੂਪ ਸਮਾਨਾ ।। ਜਬ ਏਕ ਰਹਾ, ਤਬ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ ।। ਅਪਨੀ ਜੋਤਿ, ਆਪ ਹਰਿ ਲੇ ।। ਤਬ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੰਗੀ ਨਹੀ ਕੇ ।। ਨਾਨਕ, ਊਹਾ ਨਾਮ ਭਜ ਲੇ ।।

ਨਾਨਕ, ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿੰਗੇ ।। ਹਰਿ ਜੀ, ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਵਹਿੰਗੇ ।।੩।। ਜਬ ਕਾਮ ਤੇਜ, ਜਾਨੇ ਨਹੀਂ ਅੰਧਾ ।। ਲੋਭ ਤੇਜ, ਸੁਵਾਦ ਕਾ ਬੰਧਾ ।। ਤੇਜ ਨਿੰਦ੍ਾ, ਅਸੁਰ ਕਾ ਜੰਦਾ ।। ਮੋਹ ਤੇਜ, ਕਾਲ ਕਾ ਫੰਧਾ ।। ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ, ਪ੍ਰਭ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ।। ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਭਾਵੈ, ਤਿਸ ਲਏ ਉਬਾਰਾ ।। ਨਾਨਕ, ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿੰਗੇ ।। ਹਰਿ ਜੀ, ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹਿੰਗੇ ।।੪।। ਜਬ ਅਗਨ ਤੇਜ, ਆਗੈ ਦੁਖ ਪਾਏ ।। ਜਿਭਿਆ ਤੇਜ, ਸੁਆਦ ਲਪਟਾਏ ।। ਜਬ ਜਲ ਤੇਜ ਕਾ, ਅੰਤ ਨਾ ਪਾਵੈ ।। ਨਾਨਕ, ਊਹਾਂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ।। ਨਾਨਕ, ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿੰਗੇ ।। ਹਰਿ ਜੀ, ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹਿੰਗੇ ।।੫।। ਰੇ ਮਨ ਮੂੜ, ਮਤਾ ਨਹੀ ਕਰ ।। ਕਹਾ ਭਇਓ, ਅਜਹੂ ਨਹੀ ਡਰ ।। ਮਾਰੂ ਖੰਡਾ, ਹੋਇ ਦੋ ਧੜ ।। ਏਕ ਦੋਇ ਤੀਨ ਕਰ ਡਾਰੇ ।। ਤਬ ਇਹ ਮੂੜ੍ਹ ਕਹਾ ਜਿ ਕਰਿ ।। ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸੰਗਿ, ਜਪ ਹਰਿ ਹਰਿ ।। ਨਾਨਕ, ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿੰਗੇ ।। ਹਰਿ ਜੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਵਹਿੰਗੇ ।।੬।। ਇਕੈ ਤੁ, ਕਲਿ ਕੋ ਖੇਲ ਖਿਲਾਵੈ ।। ਇਕੈ ਤੌ, ਨਾਰਦ ਡੰਕ ਬਜਾਵੈ ।। ਇਕੈ ਤੌ, ਸੀਸ ਕਾਟਿ ਬੁਲਾਵੈ ।। ਇਕੈ ਤੌ, ਜਮੈ ਕਉ ਕਾਟਿ ਦਿਖਾਵੈ ।। ਤਬੈ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਕਹਾਵੈ, ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿੰਗੇ ।। ਹਰਿ ਜੀ, ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਵਹਿੰਗੇ ।।੭।। ਇਕੈ ਤੌ, ਬੀਰ ਬੈਤਾਲ ਬੁਲਾਵੈ ।।

ਇਕੈ ਤੌ, ਬਿਕ੍ਰਮ ਰਾਜ ਚਲਾਵੈ ॥ ਇਕੈ ਤੌ, ਧਰਤੀ ਹਾਕਿ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਇਕੈ ਤੌ, ਰੁੰਡ ਮੁੰਡ ਲੈ ਗਲਿ ਪਾਵੈ ॥ ਇਕੈ ਤੌ ਫੋੜਿ, ਮੂੰਡ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਤਬੈ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਕਹਾਵਹਿ, ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿੰਗੇ ॥ ਹਰਿ ਜੀ, ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਵਹਿੰਗੇ ॥੮॥ ਅਨੰਤ, ਕਾਹਨ, ਕ੍ਰਿਸਨ ਜਪਤੇ ॥ ਅਨੰਤ, ਵਾਸਦੇਵ, ਅਨਗ੍ਰਹ ॥ ਅਨੰਤ, ਪਰਸਰਾਮ, ਅਹੰ ਮਹਿ ਜਲਤੇ ॥ ਅਨੰਤ, ਹਰਿ ਜੀ, ਹਰਿ ਹਰਿ, ਬਿਧਿ ਕਹਿਤੇ ॥ ਅਨੰਤ, ਰਾਮ ਅਉਤਾਰੀ ਰਹਿਤੇ ॥ ਦੇਖਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਭਾਵੈ, ਤਿਸ ਲਏ ਉਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ, ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿੰਗੇ ॥ ਹਰਿ ਜੀ, ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਵਹਿੰਗੇ ॥੯॥ ਮੇਰੇ ਬੰਦੇ ਕਉ, ਦੁਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਮੇਰੇ ਬੰਦੇ ਕਉ, ਕਾਲੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਮੇਰੇ ਬੰਦੇ ਕਉ, ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਬੰਦਾ, ਦਹਦਿਸ ਜਾਪੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿੰਗੇ ॥ ਹਰਿ ਜੀ, ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹਿੰਗੇ ॥੧੦॥ ਰੇ ਮਨ, ਅਗਮ ਅਗਮ ਹੈ ਆਗੇ ॥ ਅਪਨੀ ਮਾਇਆ, ਆਪ ਤਿਆਗੇ ॥ ਅੰਧਾ ਦੇਖਿ, ਆਗੇ ਹੀ ਭਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੀਸ ਗੁਰੂ ਕੇ ਆਗੇ, ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿੰਗੇ ॥ਹਰਿ ਜੀ, ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਵਹਿੰਗੇ ॥੧੧॥

ੴ ਵਾਰ ਭਗਉਤੀ ।। ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ।। ਸ੍ਵੈਯਾ ।।

ਭਗਤ ਭਗੌਤੀ ਸਾਜਿਕੈ, ਪ੍ਰਭ ਜਗ ਅਰੰਭ ਰਚਾਇ ਹੈ ।। ਰਣ ਰੂਤ ਬਿਭੂਤ ਚੜ੍ਹਾਇ ਕੈ, ਡਫ ਡਉਰੂ ਡੰਕ ਬਜਾਇ ਹੈ ।। ਕਲਿ ਨਾਰਦ ਹੜ ਹੜ ਹੱਸਿਆ, ਰਣ ਸਾਵਤ ਜੁਧ ਮਚਾਇ ਹੈ ।। ਦੂਲ ਦੂਲ ਖਿੰਗ ਬਿਗਸਿਆ, ਰਣ ਰੋਹਰ ਕੋਹਰ ਬਰਖਾਇ ਹੈ ।।੧।। ਘਰੁ ਸੁੱਤਾ ਸਿੰਘ ਜਗਾਇਆ, ਖੜ ਧਰਤੀ ਹਾਕ ਚਲਾਇ ਹੈ ।। ਮਾਨੁਖ ਪਕੜਿ ਭਕੋਲਿਆ, ਕਰ ਜਗੁ ਘੁਮੰਡ ਮਚਾਇ ਹੈ ।। ਭਗਤ ਭਗਉਤੀ ਦੁਰਜਨਾ, ਫਟ ਠੁੰਠਰ ਮੰਝ ਕਢਾਇ ਹੈ ।। ਹਥ ਖੱਪਰ ਫਟਕਣ ਡੰਮਚੁਰੂ, ਕਢ ਕੰਗਲ ਖੋਲ ਬੁਲਾਇ ਹੈ ।।੨।। ਉਥੱਲ ਪੁਥੱਲ ਘਪਨ ਘੋਰ, ਭਕਰੂ ਲਹੂ ਧੁੰਧ ਮਚਾਇ ਹੈ ।। ਲੁੱਥ ਪਲੱਥ ਧਰਤੀ ਨਾਲ, ਧੜ ਪਿੰਜਰੁ ਕੁੰਤ ਕਖਾਇ ਹੈ ।। ਲਪਟ ਝਪਟ ਲੈ ਤੇਗ ਨਾਲ, ਰਣਸੂਰਾ ਘਾਣ ਘਤਾਇ ਹੈ ।। ਖਚੁਕ ਖਪਨ ਜਹਾਂ ਜਮ ਧੜੇ, ਰਣ ਰੱਥੁ ਪਲੱਥ ਖਪਾਇ ਹੈ ।।੩।। ਰਕਤ ਪਲੇਟੀ ਜੋਗਨੀ, ਹੁਣ ਦੁਰਜਨ ਖੇਤ ਖਪਾਇ ਹੈ ।। ਰੁੰਡ ਮੁੰਡ ਘਮਸਾਣ ਖੇਤ, ਰਣ ਜੰਬੂ ਗਿਰਝ ਅਘਾਇ ਹੈ ।। ਧਮਕ ਧਮਾਕੇ ਜਬਰ ਜੰਗ, ਗਰਜੇ ਗੜ ਕੋਟਿਕ ਕੋਟ ਢਹਾਇ ਹੈ ।। ਕੜ ਧੜ ਦੇ ਪੜਛੀਅਨਿ ਭਿੜੇ, ਸੈਲ ਹੀ ਸੈਲ ਭਿੜਾਇ ਹੈ ।।੪।। ਗਗਨ ਕੜੱਕੀ ਬਿੱਜਲੀ, ਪਰਲਉ ਪਰਲੋਕ ਖਪਾਇ ਹੈ ।।

ਉਤ ਲੋਕ ਧੁਮੰਡ ਮਚਾਇਅਨਿ, ਬਹੁ ਮੁੰਡ ਕੁਮੁੰਡ ਭਿੜਾਇ ਹੈ ।। ਥਰਹਰਿ ਕੰਪੈ ਧਰਮ ਰਾਇ, ਰਣ ਸੂਰਾ ਘਾਣ ਘਤਾਇ ਹੈ ।। ਸੱਜੇ ਬੋਹਿਥ ਧੱਕਿਆ, ਕਰ ਖੱਬੇ ਖੜਗ ਮਚਾਇ ਹੈ ।।੫।। ਨਿਬੇੜਾ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦਾ, ਰਣ ਘਤਿ ਘੜਗ ਚੁਕਾਇ ਹੈ ।। ਜਗਿ ਅਰੰਭਿ ਤਿਹੁ ਜੁਗ, ਹੁਣ ਮਾਸ ਮਾਨੁਖ ਪਤਾਇ ਹੈ ।। ਰਕਤ ਖਪਰ ਭਰ ਜੋਗਣੀ, ਮਸਤ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਇ ਹੈ ।। ਕੇਸ ਬਿਨਾ ਸਿਰ ਕਟੀਐ, ਚਿੰਘਾੜੇ ਕਵਣ ਛੋਡਾਇ ਹੈ ।। ਹੁਕਮ ਮੰਨੇ ਪ੍ਰਭ ਬਖਸ ਲਏ, ਨਿਗੁਰਾ ਨੌਂ ਇਹ ਸਜਾਇ ਹੈ ।। ਫਤਹ ਜੰਗ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ, ਦਲ ਕੋਟਿਕ ਕੋਟ ਖਪਾਇ ਹੈ ।।੬।। ਦੋਹਰਾ ।। ਆਸਾ ਨਾ ਕਰ ਬ੍ਰਹਮਣਾਂ ਨਾ ਪਰਸੇ ਪਗ ਜਾਇ ।। ਮਮ ਤਿਆਗ ਦੂਜੈ ਲਗੈ, ਕੁੰਭ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਇ ।।੭।।੧।। ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ।।

ਅਬ ਕੈ ਤੋ ਰਾਜਪੂਤ ਕਹਾਊਂ ।। ਪਾਂਚ ਮਵਾਸ ਘਰ ਕੇ ਸਾਧੋਂ, ਅਪਨੇ ਰਾਹ ਚਲਾਊਂ ।।੧।। ਰਹਾਉ ।। ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਮ ਕਟਾਰਾ ਬਾਧੋਂ, ਤੱਤ ਤ੍ਰਵਾਰ ਬੰਧਾਊਂ ।। ਸਹਜ ਸੁਰਤ ਕਾ ਤਰਸਾ ਬਾਧੋਂ, ਨਿਰਤ ਕਮਾਨ ਚੜਾਊਂ ।।੧।। ਘੋੜਾ ਗਿਆਨ, ਸੰਤੋਖ ਲਗਾਮੀ, ਸਤ ਕੀ ਜੀਨ ਕਸਾਊਂ ।। ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਕਉ, ਕਰਉਂ ਪਇਆਨਾ, ਭੈ ਕੋ ਚਾਬਕ ਲਾਊਂ ।।੨।। ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦ, ਸੰਜੋਆ ਪਹਿਰਉ, ਸੋਹੰ ਟੋਪ ਬਨਾਊਂ ।।

ਉਡਤੀ ਕਾਗਨ, ਸਿਰ ਪਰ ਮਾਰੋਂ, ਸਬ ਭੈ ਦੁੰਦ ਮਿਟਾਊਂ ।।੩।। ਪਹਿਲੀ ਚੋਟ ਬਿਲਈਆ ਮਾਰਉਂ ਸਸਾ ਬਾਨ ਘਰ ਘਾਊਂ ।। ਯਹ ਮਨ ਮਿਰਗ ਕਾਲ ਹਰਿ ਕਾਲਾ, ਜੀਵਤ ਫਾਧ ਕਰਿ ਲਿਆਊਂ ।।੪।। ਅਲੱਖ ਪੁਰਖ ਕੀ ਕਰਉਂ ਚਾਕਰੀ, ਚਿਹਰਾ ਜਾਇ ਲਿਖਾਊਂ ।। ਘੋੜੇ ਦਾਸ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਕੇ, ਭਗਤਿ ਦਾਦਨੀ ਪਾਊਂ ।।੫।।੨।।

ਰਾਗ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ।।

ਆਜ ਹਮਾਰੇ ਸੰਤ ਕਾਜ ਹੈ, ਸਸਤ੍ਰ ਬਾਂਧ ਦਰਿ ਆਵਹੁ ਰੇ ।। ਹਮਰੇ ਸੰਗੀ ਪੰਚ ਬੀਰ ਹੈਂ, ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਕਾ ਲੈ ਜਾਵਹੁ ਰੇ ।।੧। ਰਹਾਉ ।। ਸੰਤ ਹਮਾਰੇ ਭਾਈ ਬੀਰ ਹੈ, ਰੋਮ ਰੋਮ ਸਮਾਵਹੁ ਰੇ ।। ਭੀਰ ਪਰੀ ਸੰਤ ਸੰਗ ਹੋਇਆ, ਆਪਨਾ ਰੂਪ ਦਿਖਾਵਹੁ ਰੇ ।।੧।। ਸੰਤ ਕਾਜ ਜਗਤ ਹਉ ਆਯੋ, ਨਾਵਾਂ ਰੂਪ ਦਿਖਾਵਹੁ ਰੇ ।। ਸੰਗ ਹਮਾਰੇ ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ, ਇਹ ਸੀਸ ਗੁਰੂ ਕੈ ਲੈ ਜਾਵਹੁ ਰੇ ।।੨।। ਏਕ ਸੀਸ ਕਾ ਬਦਲਾ ਮਾਗਉ, ਸੀਸ ਚਾਰੋਂ ਬਹੁੜਿ ਮਗਾਵਹੁ ਰੇ ।।੩।। ਸੰਤ ਹਮਾਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਹੈ, ਸੀਲ ਸੰਤੋਖ ਕਮਾਵਹੁ ਰੇ ।। ਜਤ ਸਤ ਸੰਜਮ ਬਚਨ ਹਮਾਰੇ, ਰਹਿਤ ਬਚਨ ਕਮਾਵਹੁ ਰੇ ।।੪।। ਅਉਰ ਕੇਤੇ ਦੇਖਹੁ, ਬਿਨਾ ਕੇਸ ਕੇ, ਹਮਰੀ ਸੈਨ ਸਬਲ ਤੇਜ ਹੈ, ਸਰਬ ਗੁਰੂ ਸਮਾਇਓ ਰੇ ।।

ਸਭ ਸਾਕ ਸੈਨ ਤੋਰ ਜਗਤ ਕੇ, ਇਹੁ ਸੀਸ ਗੁਰੂ ਪੈ ਲੈ ਜਾਵਹੁ ਰੇ ॥੫॥
ਆਗਿਆ ਕੀਨੀ ਅਬਿਨਾਸਿ ਪੁਰਖ ਨੈ, ਹੁਕਮ ਕੇਸ ਲੈ ਆਇਓ ਰੇ ॥
ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਨ ਕੇ ਦਿਨ ਸੁ ਦੂਰ ਥੇ, ਤੁਰਕ ਅਨੀਤ ਚੜ੍ਹਾਇਓ ਰੇ ॥੬॥
ਜੱਹ ਜੱਹ ਦੇਖਉ, ਤੱਹ ਤੱਹ ਸੰਘਾਰਉ, ਬਚਨ ਪਾਇ ਮਜ੍ਹਬ ਚਲਾਇਓ ਰੇ ॥੭॥
ਖਬਰਦਾਰ ਹੁਇ ਆਇਓ ਕੇਸਾ ਧਾਰੀ, ਖੜਗ ਰੂਪ ਝਮਕਾਇਓ ਰੇ ॥
ਹਮਰੋ ਨਾਮੁ ਗੁਰੂ ਕੇਸਾ ਧਾਰੀ, ਹਮ ਅਪਨੀ ਸੈਨ ਬੁਲਾਇਓ ਰੇ ॥੮॥
ਆਇਓ ਵਕਤ ਸਿਤਾਬ ਸੈਨ ਕਾ, ਸੰਤਨ ਕਮਰ ਬੰਧਾਵਹੁ ਰੇ ॥
ਧੁਰ ਹੁਕਮ ਹੋਆ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕਾ, ਤੁਰਕਨ ਜੜ ਖਪਾਵਹੁ ਰੇ ॥੯॥
ਨਾਨਕ ਗੋਬਿੰਦ ਏਕ ਕਰਿ ਦੇਖਹੁ, ਹਮ ਤੀਜਾ ਮਜ੍ਹਬ ਚਲਾਇਓ ਰੇ ॥
ਜਾਤ ਪਾਤ ਕਛੁ ਰਹਿਣ ਨ ਦੇਵਉ, ਕਰਿ ਏਕੰਕਾਰ ਬੁਲਾਇਓ ਰੇ ॥੧੦॥੧॥

ਸ੍ਰੀ ਕਾਲ ॥ ਚੌਪਈ ॥

ਰਾਮਚੰਦ ਇਹ ਜਿਨੈ ਬਖਾਨੈ ॥ ਸਿਵ ਬ੍ਰਹਮਾ ਇਹ ਜਾਹਿੰ ਪ੍ਰਮਾਨੈ ॥ ਤੇ ਸਭ ਹੀ, ਸ੍ਰੀ ਕਾਲ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਕਾਲ ਪਾਇ ਕਰ, ਬਹੁਰ ਸਵਾਰੇ ॥ ਕੇਤੇ ਰਾਮਚੰਦ, ਅਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ॥

ਕੇਤੇ ਚਤੁਰਾਨਨ, ਸਿਵ ਬਿਸਨਾ ।। ਚੰਦ ਸੂਰ, ਇਹ ਕਵਨ ਬਿਚਾਰੇ ।। ਪਾਣੀ ਭਰਤ, ਕਾਲ ਕੇ ਦ੍ਵਾਰੇ ।। ਕਾਲ ਪਾਇ, ਸਭ ਹੀ ਇਹ ਭਏ ।। ਕਾਲ ਪਾਇ, ਕਾਲੋ ਹ੍ਵੈ ਗਏ ।। ਕਾਲਹਿ ਪਾਇ, ਬਹੁਰ ਅਵਤਰ ਹੈਂ ।। ਕਾਲਹਿ, ਕਾਲ ਪਾਇ, ਸੰਘਰ ਹੈਂ ।। ਜੋ ਤੁਮ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਠਹਿਰਾਏ ।। ਤੇ ਸਭ, ਡੰਡ ਕਾਲ ਕੇ ਘਾਏ ।। ਕਾਲ ਡੰਡ ਬਿਨ, ਬਚਾ ਨ ਕੋਊ ।। ਸਿਵ ਬਿਰੰਚ, ਬਿਸਨਿੰਦ੍ਰ ਜੋਊ ।। ਜੈਸ ਜੂਨਿ, ਇਕ ਦੈਂਤ ਬਖਨਿਯਤ ।। ਤੈਸ ਜੂਨਿ, ਇਕ ਦੇਵਤਾ ਜਨਿਅਤ ।। ਜੈਸੇ ਹਿੰਦੂਆ ਨੋ ਤੁਰਕਾਨਾ ।। ਸਬਹਿਨ ਸੀਸ ਕਾਲ ਜਰਵਾਨਾ ।। ਕਬਹੂੰ ਦੈਂਤ ਦੇਵਤਨ ਮਾਰੈਂ ।। ਕਬਹੂੰ ਦੈਂਤਨ, ਦੇਵ ਸੰਘਾਰੈਂ ।। ਦੇਵ ਦੈਂਤ, ਜਿਨ ਦੋਊ ਸੰਘਾਰੇ ।। ਵਹੀ ਪੁਰਖ, ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਹਮਾਰੇ ।। ਨਾਮ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਮਾਲਾ ਮੰਤ੍ਰ ।। ਵਾਹਗੁਰੂ ਵਾਹਗੁਰੂ, ਵਾਹਗੁਰੂ ਵਾਹਗੁਰੂ, ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਰਤਾਰ ।। ਸਤਿਨਾਮੁ ਵਾਹਗੁਰੂ, ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਤੁਹੀ ਹੈਂ ।। ਤੁਹੀ ਆਪੇ, ਏਕੈ ਵਾਹ ।। ਤੂਹੀਂ ਆਪੈ, ਏਕੋ ਵਾਹੁ ।। ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਸਾਂਗ ਸਾਮੁਹਿ ਚਲਤ, ਸਤ੍ਰ ਮਾਨ ਕੋ ਪਾਪ ।। ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਜੀਤੀ ਜਿਸੈ, ਜਪੀਯਤ ਤਾਂਕੋ ਜਾਪੁ ।। ਸਿੱਕਾ ਜੱਦਬਰ ਹਰਿ ਦੁਇ ਆਲਿਮ, ਫਜ਼ਲ ਸੱਚੇ ਸਾਹਿਸਤ ।। ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਖੁਦ ਸ਼ਾਹਿਨਸ਼ਾਹ ਤੇਗ ਨਾਨਕ ਬਾਹਿੰ ਬਸਤ ।। ਦੇਗ ਤੇਗ ਫਤਹ,

ਨੁਸਰਤ ਬੇਦ ਰੰਗ, ਯਾਫਤ ਅਜ਼, ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ, ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਸਹਾਇ ।।
੧ ਓਅੰਕਾਰ ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ, ਗੁਰਬਰ ਏਕੰਕਾਰ ਅਕਾਲ ਕਤੀਯਾ ਮਾਨੀ ਹਿੰਦਵੀ,
ਸਭ ਸ਼ਸਤ੍ਰਨ ਕੇ ਨਾਥ ।। ਲਏ ਭਗਉਤੀ ਨਿਕਸ ਹੈ, ਆਪ ਕਲੰਕੀ ਹਾਥ ।।
ਸ੍ਰੀ ਸਿਰੋਹੀ ਸੇਰ ਸਮ, ਜਾ ਸਮ ਅਵਰ ਨ ਕੋਇ ।। ਤੇਗ ਜਾਪ ਤੁਮਹੂੰ ਜਪੋ,
ਭਲੋ ਤੁਹਾਰੋ ਹੋਇ ।। ਚਿਤ ਚਾਤਰ ਕੋ ਬਸਿ ਕਰੋ, ਬਿਲਪ ਰਟੋ ਹਰਿ ਨਾਮ ।।
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਹੈ ਸ਼ਬਦ ਕਾ, ਪੀਵ ਕਰੋ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ।। ਹੁਲੱਬੀ ਜੁਨੱਬੀ, ਸਰੋਹੀ ਦੁਧਾਰੀ ।।
ਬਹੀ ਕੋਪ ਕਾਤੀ, ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਕਟਾਰੀ ।। ਕਹੂੰ ਸੇਹਥੀਯੰ, ਕਹੂੰ ਸੁਧ ਸੇਲੰ ।। ਕਹੂੰ ਸੇਲ ਸਾਂਗੰ,
ਭਈ ਰੇਲ ਪੇਲੰ ।। ਗਹੀ ਸਮਸੇਰ, ਕੀਯੋ ਜੰਗ ਜੇਰ ।। ਦਯੋ ਮਤਿ ਫੇਰ,
ਨ ਲਾਗੀਏ ਦੇਰ ।। ਦਯੋ ਨਿਜ ਮੰਤ੍ਰ, ਤਜੇ ਸਭ ਤੰਤ੍ਰ ।। ਲਿਖੇ ਨਿਜ ਜੰਤ੍ਰ ਸੁ ਬੈਠ ਇਕੰਤ੍ਰ ।।
ਗ੍ਰੀਵ ਗ੍ਰਿਸਤਨ ਜਲ ਧਰਾ, ਜਲਧ ਰਾਜ ਹਥਿਆਰ ।। ਪਰੋ ਦੁਸ਼ਟ ਕੇ ਕੰਠ ਮੈਂ,
ਮੋਕੋ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰ ।। ਹਲੱਬੀ ਜੁਨੱਬੀ, ਮਗਰਬੀ, ਮਿਸਰੀ ਊਨਾ ਨਾਮ ।।
ਸੈਫ ਸਰੋਹੀ ਸਸਤ੍ਰ ਪਤਿ, ਜਿਤਯੋ ਰੂਮਿ ਅਰ ਸਾਮ ।। ਬਲੀ ਈਸ, ਦਸ ਸੀਸ ਕੇ,
ਜਾਹਿ ਕਹਾਵਤ ਬੰਧ ।। ਏਕ ਬਾਨ ਰਘੁਨਾਥ ਕੇ, ਕੀਓ ਕਬੰਧ ਕਬੰਧ ਮਹਾਂਬੀਰ ਗੱਜੇ ।।

ਸੁਨੇ ਸੇਘ ਲੱਜੇ ।। ਝੰਡਾ ਗਡ ਗਾਢੇ ।। ਮੰਡੇ ਰੋਸ ਬਾਢੇ ।। ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਕਟਾਰੰ ।।
ਭਿਰੇ ਰੋਸ ਭਾਰੰ ।। ਮਹਾਂਬੀਰ ਬੰਕੰ ।। ਭਿਰੇ ਭੂਮਿ ਹੰਕੰ ।। ਮਚੇ ਸੂਰ ਸ਼ਸ਼ਤ੍ਰੰ ।।
ਉਠੀ ਝਾਰ ਅਸਤ੍ਰੰ ।। ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਕਟਾਰੰ ।। ਪਰੀ ਲੋਹ ਮਾਰੰ ।। ਜਦੁਪਤਾਰਿ ਬਿਸਨਾਦਿ ਪਤਿ,
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਦਿਕ ਜਹ ਨਾਮ ।। ਸਦਾ ਹਮਾਰੀ ਜੈ ਕਰੋ, ਸਦਾ ਕਰੋ ਮਮ ਕਾਮ ।। ਰੈਣ ਅੰਧ ਪਤਿ,
ਮਹਾਂ ਨਿਸਿ, ਨਿਸਿ ਈਸਰ ਨਿਸਿ ਰਾਜ ।। ਚੰਦ੍ਰ ਬਾਨ ਚੰਦ੍ਰਹਿ ਧਰਿਓ,
ਚਿਤ੍ਰਨ ਕੇ ਬਧਿ ਕਾਜ ।। ਸਾਂਗ ਸਮਰ ਕਰ ਸੈਹੱਥੀ, ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਸ਼ਸਨ ਕੇ ਭੇਸ ।।
ਸਬਲ ਸੁਭੱਟ ਹਥਿਯਾਰ, ਲੈ ਜੀਤੇ ਸਮਰ ਸੁਰੇਸ ।। ਜਮਧਜ ਜਮਦਾੜ੍ਹਾ ਜਬਰ,
ਜੋਧਾਂਤਕ ਜਿਹ ਨਾਇ ।। ਲੂਟ ਕੂਟ ਲੀਜਤ ਤਿਨੈ, ਜੇ ਬਿਨ ਬਾਂਧੇ ਜਾਇ ।।
ਭੂਤਾਂਤਿਕ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ, ਭਵਹਾ ਨਾਮ ਬਖਾਨ ।। ਸ੍ਰੀ ਭਵਾਨੀ ਭੈ ਹਰਣ,
ਸਭ ਕੀ ਕਰੋ ਕਲਯਾਨ ।। ਬਿਸਿਖ ਬਾਨ ਧਨੁ ਖਾਗ੍ਰ ਭਨ, ਸਰ ਕੈਬਰ ਜਿਹ ਨਾਮ ।।
ਤੀਰ ਤਖੰਗ ਤਤਾਰਚੋ, ਸਦਾ ਕਰੋ ਮਮ ਕਾਮ ।। ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਅਰਿਆਰ ਅਸ,
ਖੰਡੋ ਖੜਗ ਕ੍ਰਿਪਾਣ ।। ਸਤ੍ਰ ਸੁਰੇਸ੍ਰ ਤੁਮ ਕੀਓ, ਭਗਤ ਆਪਨੋ ਜਾਨ ।। ਕਬਿਤ ।।
ਕੇਤੇ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਭਏ, ਕੇਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਬੀਤ ਗਏ, ਸ੍ਰੰਭੂਮਨ ਇੰਦ੍ਰ ਠਏ, ਸੂਰ ਚੰਦ ਗਏ ਹੈਂ ।।

ਗਿਰ ਹੈ ਸੁਮੇਰ ਕੇਤੇ, ਸੂਕੇ ਭਏ ਸਿੰਧੁ ਜੇਤੇ, ਹਿਰਣਕਸ਼ਪ ਗਵਣਾਦਿ ਕੇਤੇ, ਠਏ ਹੈਂ ।। ਸਾਤੋ ਹੀ ਸਮੁੰਦ ਜਾਕੇ, ਰਥਨ ਕੀ ਗੈਲ ਭਏ, ਆਪ ਹੀ ਬਨਾਏ ਜਗ, ਕੀਯੋ ਜਿਨੋਂ ਨਏ ਹੈਂ ।। ਕੌਨ ਬਿਵਸਥਾ ਸ੍ਰੀਰ ਇਸ ਖਿਨ ਭੰਗਰ ਕੀ, ਸਮਝ ਹਰਿ ਗੁਰਦਿਆਲ, ਕੂੜ ਮੋਹ ਹਏ ਹੈਂ ।। ਇਤਿ ।।

ਦੋਹਰਾ ।।

ਹਮ ਅਗਯਾਨ ਅਲਪ ਮਤਿ ਥੋਰੀ ਮੂਰਖ ਨੀਚ ਅਜਾਨ ।।
ਮਿਲੇ ਅਸੰਤ ਮਸ਼ਟ ਕਰ ਰਹੀਏ ਸਾਚੋ ਦ੍ਰਿੜ ਕਰ ਮਾਨ ।।

ੴ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥
ਅਥ ਅਸਫੋਟਕ ਕਬਿਤ ਲਿਖਯਤੇ ॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਛਬਿ ਊਤਮ ਆਕ੍ਰਿਤਿ ਛਾਜਤਿ ਹੈ, ਲਖ ਲਾਜਤਿ ਕੰਜ ਪ੍ਰਭਾ ਮੁਖ ਕੀ ॥
ਮ੍ਰਿਗ ਬਾਲ ਤੇ ਨੈਨ ਬਿਸਾਲ ਸੇ ਹੈ, ਸਭ ਜਾਨਿਤ ਰਾਸ ਮਨੋ ਸੁਖ ਕੀ ॥
ਜਿਹ ਹੇਰਿ ਸਭੈ ਜਲ ਜੰਮੁਨ ਮੈ, ਤਿਹ ਹੇਰਿਤ ਪਯਾਸ ਕਹਾਂ ਭੁਖ ਕੀ ॥
ਕਬਹੂੰ ਹਮ ਸੋ ਨਹੀ ਕਾਨ੍ਹ ਹਸੇ ਸਖੀ, ਕਾ ਕਹੋ ਅੰਤਰ ਕੇ ਦੁਖ ਕੀ ॥੧॥
ਸਵੈਯਾ ॥ ਬ੍ਰਿਜ ਨਾਰਿ ਨਿਹਾਰਿ ਕੈ ਨੰਦ ਕੁਮਾਰ, ਬਿਸਾਰ ਸੰਭਾਰਹ ਕੀ ਮਨ ਮੈ ॥
ਕਹੂੰ ਹਾਰ ਪਰੇ, ਕਹੂੰ ਬਾਰ ਗਿਰੇ, ਕਹੂੰ ਨੈਕ ਨ ਸੁੱਧ ਰਹੀ ਤਨ ਮੈ ॥
ਝਖਕੇਤ ਕੇ ਬਾਨਨ ਪੀੜਤ ਭੀ, ਮਨ ਜਾਇ ਰਹਿਯੋ ਮਨ ਮੋਹਨ ਮੈ ॥
ਮਨੋ ਦੀਪ ਕੇ ਭੇਦ ਸੁਨੇ ਸੁਰ ਨਾਦ ਮ੍ਰਿਗੀ ਗਨ ਜਾਇ ਬਿਧੀ ਬਨ ਮੈ ॥੧॥
ਸਵੈਯਾ ॥ ਮੱਲ ਭਿਰੇ, ਕਹੂੰ ਮੱਤ ਮਤੰਗ, ਉਤੰਗ ਕਹੂੰ ਮਿਲ ਉਸ਼ਟ ਲਰਾਵੈ ॥
ਮਹਿਖ ਕਹੂੰ, ਕਹੂੰ ਬਾਂਕੇ ਸੇ ਬੋਕ, ਕਹੂੰ ਮ੍ਰਿਗ ਲੈ, ਮ੍ਰਿਗ ਸੋ ਬਹਿਸਾਵੈ ॥
ਸਾਂਪਨ ਨਿਉਰਨ ਅਉਰ ਚਕੋਰਨ ਹੈ ਨ ਕਹੂੰ ਹੈ ਰਾਜ ਲਰਾਵੈ ॥

ਭੌਰ ਭਿਰੈ ਫੂਲ ਹਾਥਨ ਸੋਂ, ਕਹੂੰ ਦੇਖਨਹਾਰ ਸਭੈ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥੩॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਨਾਚਤ ਹੈ ਨਚਵਾਰ ਕਹੂੰ, ਕਹੂੰ ਗਾਵਤ ਹੈ, ਕਹੂੰ ਬੀਨ ਬਜਾਵੈ ॥
ਖੇਲਤ ਹੈ ਕਹੂੰ, ਚੌਪਰ ਚਾਰੁ, ਬਦੈ ਕਛੁ ਹੋਡ, ਹੀਯੋ ਪਰਚਾਵੈ ॥
ਬਾਜਤ ਭੇਰ, ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਕਹੂੰ, ਕਹੂੰ ਭਾਤ ਕਬਿੱਤਨ, ਬਾਰ ਨ ਪਾਵੈ ॥
ਪੰਡਤ ਪੁੰਜ ਪੁਰਾਨ ਪੜੈ ਕਹੂੰ, ਜੀਤ ਕੇ ਗੀਤ ਬਨਾਇ ਸੁਨਾਵੈ ॥੪॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਬ੍ਰਿਜਨਾਥ ਕੇ ਸਾਥ ਸਖੀ ਸਭ ਹੀ, ਉਮਗੀ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤੇ ਚਿਤ ਚਉਪ ਚਢੈ ॥
ਨ ਹਟੈ ਅਤਿ ਹਾਠੀ ਹਠੀ ਮਨ ਮੈ, ਕੋਊ ਸਾਮੁਹਿ ਆਵੈ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕਢੈ ॥
ਥਹਰਾਤ ਲਗੇ, ਪਟਮਾਰਤ ਕੇ, ਕਲ ਧੌਤ ਕੇ ਭੂਖਨ ਸਾਥ ਮਢੈ ॥
ਮਨੋ ਲੀਲਤ ਲਾਟ ਦਵਾਨਲ ਕਾਨ ਲਸੈ ਲਹਰੈ ਅਤਿ ਤੇਜ ਬਢੈ ॥੫॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਿਹ ਦੇਖ ਕੇ ਦੇਖਤ ਹੀ ਰਹੀਯੇ, ਕਿਯ ਨਯਾਰੋ, ਨ ਭਾਵਤ ਨੈਕੁ ਕਬੈ ॥
ਮੁਰਝਾਇ ਪਰੀ ਛਿਤ ਮੈ ਤ੍ਰਿਯ ਇਉ, ਸੁ ਲਰਿਯੋ ਮਨੋ ਚੇਟਕ ਬਾਂਨ ਅਬੈ ॥
ਤੋਊ ਦੌਰ ਚਲੀ, ਲਖ ਪੌਰਨ ਕੋ, ਨਿਜ ਠੌਰ ਤੇ, ਜੇ ਨਿਕਸੀ ਨ ਕਬੈ ॥
ਲਖਿ ਸਯਾਮ ਕੋ ਰੂਪ ਅਨੂਪਮ ਸੁੰਦਰ, ਰੀਝ ਰਹੀ ਰਿਝਵਾਰ ਸਭੈ ॥੬॥

ਸਵੈਯਾ ।। ਬ੍ਰਿਖ ਭਾਂਨ ਕੁਮਾਰ ਕੋ ਸਾਥ ਲੀਏ, ਜਮੁਨਾ ਤਟ ਕਾਨ ਬਿਰਾਜਤ ਹੈ ।।
ਸਭ ਹੂੰ ਤਨ ਚੰਦਨ ਚਿੱਤ੍ਰ ਕੀਏ, ਛਬਿ ਗੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡਨ ਛਾਜਤ ਹੈ ।।
ਜਿਹ ਹੇਰਤ ਭੂਖ ਭਜੈ ਮਨ ਕੀ, ਲਖਿ ਜਾਹਿ ਤਨੋ ਅਘ ਭਾਜਤ ਹੈ ।।
ਹਰਿ ਰਾਧੇ ਕੋ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰ ਮਨੈ, ਰਤਿ ਅਉ, ਰਤਿ ਨਾਥ ਹੂੰ ਭਾਜਤ ਹੈ ।।੭।।
ਸਵੈਯਾ ।। ਬ੍ਰਿਖ ਭਾਨ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਿਗਾਰ ਸਜੈ, ਅਤਿ ਹੀ ਕਰਿ ਕੈ ਸੁ ਹੁਲਾਸ ਹੀਯੋ ।।
ਕਹੂੰ ਕੋਕਿਲ ਕੀਰ ਕਰੀ ਅਹਿ ਕੇਹਰਿ, ਮਾਨ ਮਨੋਜ ਕੋ ਛੀਨ ਲੀਯੋ ।।
ਬ੍ਰਿਜ ਰਾਜ ਕੇ ਭੇਟਨ ਕਾਜ ਚਲੀ, ਸੁਭ ਰੋਰੀ ਕੋ ਭਾਲ ਮੈ ਟੀਕੋ ਦੀਯੋ ।।
ਮਨੋ ਚੰਦ ਕੇ ਮੰਡਲ ਮੈ ਕਵਿ ਸਯਾਮ, ਸੁਹਾਗ ਕੇ ਭਾਗ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੀਯੋ ।।੮।।
ਸਵੈਯਾ ।। ਖੇਲਤ ਕੁੰਜ ਗਰੀਨ ਕੇ ਬੀਚ, ਲਖੈ ਹਰਿ ਜਾਇ ਜੂ, ਤੈ ਪਠਈ ਰੀ ।।
ਬਾਂਕੀ ਸੀ ਬਾਨ ਸੋ ਹੇਰਤ ਹੈ, ਹਰਿ ਏਕ ਹੀ ਹੇਰਨ, ਹੌਹੂੰ ਰਹੀ ਰੀ ।।
ਮੋਹੇ ਹੈ ਮੀਨ, ਮ੍ਰਿਗਾ ਗਿਨਤੀ ਕਹਿ, ਕਾਨ ਕੇ ਨੈਨ, ਕਿ ਬਾਨ ਮਖੀ ਰੀ ।।੯।।
ਸਵੈਯਾ ।। ਜਾਨਤ ਗ੍ਵਾਰ ਗਵਾਰ ਕਹਾਂ ਕਜਿ ਤੇ ਸਭ ਗ੍ਵਾਰਨ ਮੈ ਕਹ ਐਹੈਂ ।।
ਚਉਦਹ ਲੋਕ ਸ੍ਰਿਜੇ ਜਿਨਕੇ, ਤੁਮਕੋ ਹਰਿ ਤੌ ਨ ਕਹਾ ਸੁਖ ਪੈਹੈਂ ।।

ਚਿੰਤ ਉਠੀ ਚਿਤ ਯੌ ਕਰਿਏ, ਬ੍ਰਿਜ ਰਾਜ ਕੀ ਕੇਲ ਕੇ ਖੇਲ ਸਭੈ ਹੈਂ ॥
ਇਉ ਨਹੀ ਜਾਨਤ ਮੂੜ ਤ੍ਰਿਯਾ, ਘਹਰਾਤ ਘਟਾ ਸੁਨ ਕੈ ਦੁਖ ਪੈਹੈਂ ॥੧੦॥

ਦੂਤੀ ਬਾਚ ਨਾਇਕਾ ਪ੍ਰਤਿ ॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਤੇਰੀ ਤਰੀਫ ਸਦੀਵ ਕਰੈ ਮੁਖ, ਤੇਰੀ ਕਥਾ ਨਿਤ ਗਾਵਤ ਹੈ ॥
ਹਿਤ ਤੇਰੇ ਸਿੰਗਾਰ ਸਜੇ ਸਜਨੀ, ਹਿਤ ਤੇਰੇ ਹੀ ਬੇਨ ਬਜਾਵਤ ਹੈ ॥
ਹਿਤ ਤੇਰੇ ਹੀ ਚੰਦਨ ਅਉ ਘਨਸਾਰ, ਦੋਊ ਘਸਿ ਅੰਗ ਲਗਾਵਤ ਹੈ ॥
ਹਰਿ ਕੋ ਮਨ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਖ ਭਾਨ ਕੁਮਾਰ ਹਰਿਯੋ, ਕਹੂੰ ਜਾਨ ਨ ਪਾਵਤ ਹੈ ॥੧੧॥
ਸਵੈਯਾ ॥ ਹਉ ਤੁਹਿ ਲਯਾਵਨਿ ਕਾਜ ਪਠਾਈ ਰੀ, ਬੇਗ ਚਲੋ ਬ੍ਰਿਜ ਰਾਜ ਚਿਤਾਰੀ ॥
ਤੇਰੋ ਹੀ ਧਿਆਨ ਰਹੈ ਧਰਿ ਕੈ, ਜੁਵਤੀ ਸਭ ਅਉ, ਚਿਤਹੂੰ ਤੇ ਬਿਸਾਰੀ ॥
ਅਉ ਹਠ ਤੇ ਤਨ ਕੋ ਨ ਤਜੈ, ਰਜਨੀ ਬਿਤਈ ਸੁ ਭਈ ਉਜਿਆਰੀ ॥
ਮਾਨ ਮਨਾਵਨ ਹਾਰ ਤਜਿਯੋ, ਤਜੈ ਤੂੰ ਕਿਉ ਨ, ਮਾਨ ਦਈ ਕੀ ਸਵਾਰੀ ॥੧੨॥
ਸਵੈਯਾ ॥ ਗੋਪ ਕੋ ਬੇਖ ਕਥੇ ਧਰਿ ਹੈ, ਹਰਿ ਕੁੰਜ ਗਰੀ ਕਬਿ ਆਨ ਬਸੈ ਹੈ ॥
ਮੋਰ ਪਖੋ ਅਨ ਕੋ ਧਰਿ ਹੈ ਕਬ, ਗਵਾਰਨ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਗੋਰਸਿ ਖੈ ਹੈ ॥

ਬੇਨ ਬਜੈਹੈ ਕਬੈ ਬਨ ਮੇ ਕਬ, ਮੋਹਿ ਬੁਲਾਵਤ ਤੋਹਿ ਪਠੈ ਹੈ ॥
ਮਾਨ ਕਹਿਯੋ ਹਮਰੋ, ਹਰਿ ਪੈ ਚਲ ਰੀ; ਬੁਹਰੋ ਹਰਿ ਹਾਥ, ਨ ਐਹੈ ॥੧੩॥
ਸਵੈਯਾ ॥ ਕਹੋ ਜਸੁਧਾ ਕੇ ਸੁ ਐ ਹੈ ਕਬੈ ਹਰਿ, ਕੁੰਜ ਗਰੀਨ ਕਬੈ ਬਸਿ ਹੈ ॥
ਕਬਿ ਕਾਨ ਕਹਾਇ ਹੈ ਆਪਨ ਕੋ, ਤੇਰੋ ਰੂਪ ਕੀ ਰਾਸ ਕਬੈ ਰਸਿ ਹੈ ॥
ਬ੍ਰਿਜ ਨਾਰਿ ਗਵਾਰਿ ਤੂੰ ਰਾਰ ਕਰੇ, ਹਰਿ ਕੁੰਜ ਗਰੀਨ ਕਬੈ ਬਸਿ ਹੈ ॥
ਕਬਿ ਕਾਨ ਕਹਾਇ ਹੈ ਆਪਨ ਕੋ, ਤੇਰੋ ਰੂਪ ਕੀ ਰਾਸ ਕਬੈ ਰਸਿ ਹੈ ॥
ਬ੍ਰਿਜ ਨਾਰਿ ਗਵਾਰਿ ਤੂ ਰਾਰ ਕਰੇ, ਹਰਿ ਜਾਨਤ ਇਉ ਹਮਰੇ ਬਸਿ ਹੈ ॥
ਤਜਿ ਅਉਹਠਿ ਸਯਾਮ ਪੈ ਬੇਗ ਚਲੋ, ਨਹੀ ਤੋਹਿ ਸਭੈ ਚਤੁਰਾ ਹਸਿ ਹੈ ॥੧੪॥

ਨਾਯਕਾ ਬਾਕ ਦੂਤੀ ਪ੍ਰਤਿ ॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਿਹ ਗੋਰਸ ਕਾਜ ਗਵਾਰ ਗਵਾਰਨਿ, ਆਪ ਗਾਰੀਨ ਮੈ ਜਾਇ ਗਹੀ ਹੈ ॥
ਸੈਂਕੜੇ ਸਯਾਮ ਸਖਾ ਲੀਏ ਸੰਗ, ਹਨੀ ਮਟਕੀ ਦੀਓ ਢਾਰ ਦਹੀ ਹੈ ॥
ਕਾਹੇ ਕਹੋ ਅਪਨੇ ਮੁਖ ਤੇ, ਕਹੁ ਕਾਨ ਕੀ ਕ੍ਰਿਤ, ਨ ਜਾਤ ਕਹੀ ਹੈ ॥
ਨੇਹ ਕਹਾ ਕਰਬੋ ਤਿਹ ਸੋ ਸਖੀ, ਗ੍ਵਾਰਨ ਕੀ ਜਿਨ ਨਾਰ ਸਹੀ ਹੈ ॥੧੫॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਬਾਕ ਸੀ ਬੀਨ, ਸੀਂਗਾਰ ਅਗਾਰ ਸੇ, ਤਾਨ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕਟਾਰੇ ॥
ਜ੍ਵਾਲ ਸੀ ਜਉਨ, ਜੁਡਾਈ ਸੀ ਜੇਬ, ਸਖੀ ਘਨਸਾਰ, ਕਿ ਸਾਰ ਕਿਆਰੇ ॥
ਰੋਗ ਸੇ ਰਾਗ, ਬਿਰਾਗ ਸੇ ਬੋਲ, ਬਾਰਦ ਬੂੰਦ ਕਿ ਬਾਨ ਬਿਸਾਰੇ ॥
ਹੂਲ ਸੇ ਹਾਵ, ਹੁਲਾਸ ਸੋ ਹੇਰ, ਬਹਾਰਨ ਹੋਹਿ, ਭੁਜੰਗਮ ਕਾਰੇ ॥੧੬॥
ਸਵੈਯਾ ॥ ਕਾਟੇ ਸੇਂ ਕਾਜਰ, ਕ੍ਵਾਂਤ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਸੀ, ਸੂਖ ਬਿਯਾਧਿ, ਬਿਯਾਰ ਬਹੀਰੀ ॥
ਕਾਲਿ ਸੀ ਕੋਕਿਲ, ਕੂਕ ਕਰਾਲ, ਮ੍ਰਿਨਾਲ ਕਿ ਬਯਾਲ, ਘਰੀ ਕਿ ਛੁਰੀ ਰੀ ॥
ਭਾਰ ਸੋਂ ਭਉਨ, ਭਯਾਨਕ ਭੂਖਨ, ਜਉਨ ਕੀ ਜ੍ਵਾਲ, ਸੋਂ ਜਾਤ ਜਰੀਰੀ ॥
ਬਾਨ ਸੀ ਬੀਨ, ਬਿਨਾ ਬ੍ਰਿਜਰਾਜ, ਬਸੰਤ ਕੋ ਅੰਤ, ਕਿ ਅੰਤ ਸਖੀ ਰੀ ॥੧੭॥
ਸਵੈਯਾ ॥ ਬਾਦਰ ਬੀਰ ਸਨਾਹਿ ਸਜੇ, ਘਹਰਾਤ ਘਟਾ, ਸੁਨਿਹੈ ਹਿਹ ਨਾਰੀ ॥
ਦਾਦਿਰ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੋਰਨ ਸ਼ੋਰ, ਕ੍ਰਿਪਾਨਿ ਕਿ ਬਿੱਦੁਲਤਾ ਚਮਕਾਰੀ ॥
ਬਾਨ ਸੀ ਬੂੰਦ, ਬਲਾਇ ਸੀ ਬਯਾਰ, ਬੰਦੂਕ ਸੀ ੳਰਨ ਕੀ ਬਰਖਾਰੀ ॥
ਸ੍ਰੋਨਤ ਬਾਰ ਝਖੀ ਜੈਸੇ ਦਾਰਦ, ਖੇਤ ਰਹੋ ਬ੍ਰਿਜਰਾਜ ਬਿਨਾ ਰੀ ॥੧੮॥
ਸਵੈਯਾ ॥ ਬਾਨ ਸੀ ਬਯਾਰ, ਬ੍ਰਿਲਾਪ ਸੋਂ ਬੋਲਬ, ਬਾਂਕ ਸੀ ਬੀਨ, ਬਜੰਤ੍ਰ ਬ੍ਰਿਥਾਰੇ ॥

ਜੰਗ ਸੇ ਜੰਗ, ਮੁਚੰਜ ਦੁਖੰਗ, ਅਨੰਗ ਕਿ ਅੰਕ ਸੇ, ਅੰਕ ਕਿਆਰੇ ॥
ਚਾਂਦਨੀ ਚੰਦ, ਚਿਤਾ ਚਹੂੰ ਓਰ ਤੇ, ਕੋਕਲ ਕੂਕ, ਕਿ ਹੂਕ ਸੀ ਮਾਰੇ ॥
ਭਾਰ ਸੋ ਭਉਨ, ਭਯਾਨਕ ਭੂਖਨ, ਫੂਲਤ ਫੂਲ, ਫਨੀ ਫਨਵਾਰੇ ॥੧੯॥
ਸਵੈਯਾ ॥ ਰਾਈ ਰਮੂ, ਜਰ ਜਾਈ ਰੀ ਮਾਈ, ਰਨਾਈ ਨੈਕ ਰਿਝੈ ਬੋ ॥
ਦਾਂਨਿ ਕਿ ਕਾਂਨ ਕੇ ਸਾਥ ਪਯਾਂਨ, ਸਯਾਂਨ ਸੋ ਰੂਪ ਕੀ ਰਾਸ ਰਸੈ ਬੋ ॥
ਮਉਜ ਸੀ ਮਾਰ ਹਜਾਰ ਸੀ ਹਾਰ, ਮਨੋ ਸ਼ੁਭ ਗੀਤ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਸੁਹੈ ਬੋ ॥
ਹੇਮ ਪਹਾਰ ਸੋਂ, ਹੇਰ ਬਯਾਰ, ਕਹੋ ਰੀ ਸੋ ਹਾਸ ਹੁਲਾਸ ਚਿਤੈ ਬੋ ॥੨੦॥
ਸਵੈਯਾ ॥ ਖੰਜਨ ਸੇ ਮਨ ਰੰਜਨ ਹੈ, ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸਯਾਮ ਸੋ ਅੰਜਨਿਆਰੇ ॥
ਬਾਨਨ ਸੇ ਮ੍ਰਿਗ, ਬਾਰਨ ਸੇ ਤ੍ਰਿਦਸੇਸ ਤੇ ਐਸੇ ਨ ਜਾਂਹਿ ਸਵਾਰੇ ॥
ਖੰਜਨ ਸੇ ਸਮ ਕੰਜਨ ਕੀ, ਬ੍ਰਿਤ ਮੋਚਨ ਭਾਂਮਨ ਕੇ ਕਜਰਾਰੇ ॥
ਨੇਹ ਰੰਗੇ ਕਿ ਰੰਗੇ ਰੰਗ ਕਾਹੂ ਕੇ, ਕਾਂਨ ਕੇ ਨੈਨ ਸਖੀ ਮਤਵਾਰੇ ॥੨੧॥
ਸਵੈਯਾ ॥ ਸੀਸੇ ਸਹਾਬ ਕਿ, ਫੂਲ ਗੁਲਾਬ ਕਿ, ਮੱਤਿ ਕਿਧੋ, ਮਦਰਾ ਕਿ ਸੇ ਪਯਾਰੇ ॥
ਬਾਂਨਨ ਸੇ ਮਤਵਾਰਨ ਸੇ, ਤਰਵਾਰਨ ਸੇ, ਕਿ ਬਿਖੀ ਬਿਖ ਵਾਰੇ ॥

ਨਾਰਿਨ ਕੇ ਕਜਰਾਰਨ ਕੇ, ਦੁਖ ਟਾਰਨ ਸਯਾਮ ਸੋਂ ਨੀਂਦ ਨਿੰਦਾਰੇ ।।
ਹੇਰੇ ਤੇ ਲਾਜ, ਸਨੈ ਛਟ ਜਾਤ ਹੈ, ਕਾਂਨ ਕੇ ਨੈਨ ਕਿ ਬਾਂਨ ਬਿਸਾਰੇ ।।੨੨।।
ਸਵੈਯਾ ।। ਵਾਰੀ ਹਉਂ ਨੰਦ ਕੁਮਾਰ ਕੇ ਰੂਪ ਪੈ, ਜਾਂ ਪਰ ਕੋਟ ਮਨੋਜ ਸਵਾਰੇ ।।
ਨਾਰਦ ਕੇ ਸੁਕ ਸਾਰਦ ਸੇ, ਜਿਨ ਕੇ ਜਸ ਕੋ ਕਹਿ ਕੇ ਫੁਨਿ ਹਾਰੇ ।।
ਸੇਖ ਸਹੰਸ੍ਰ ਧਰੇ ਮੁਖ ਯਾਂਹੀ ਤੇ, ਬੀਤ ਗਏ ਜੁਗ ਪਾਰ ਨ ਪਾਰੇ ।।
ਸੁਨ ਰੀ ਸਖਿ ਕਾਂਨ ਬਸੇ ਸਭ ਠਾਂ, ਕਜਰਾ ਬਿਨ ਨੈਨ ਭਏ ਕਜਰਾਰੇ ।।੨੩।।
ਸਵੈਯਾ ।। ਕਬਹੂੰ ਹਮਰੀ ਸੁਧ ਹੂੰ ਲਹਿ ਹੈਂ ਹਰਿ, ਕਾਹੂੰ ਕੇ ਹਾਥ ਸੰਦੇਸ ਪਠੈਹੈਂ ।।
ਗੋਕਲ ਯਾਦਿ ਕਬੈ ਕਰਿ ਹੈਂ, ਕਬ ਕਾਤਿਕ ਕੀ ਰੁਤਿ ਰਾਸ ਮਚੈ ਹੈਂ ।।
ਮੋਹਨ ਫਾਘ ਕਬੈ ਮੰਡ ਹੈ, ਹਮਰੋ ਕਬ ਸ਼ੋਕ ਬਿਦਾ ਕਰਿ ਦੈਹੈਂ ।।
ਚਿੱਤ ਕੀ ਬਾਤ ਕਬੈ ਸਜਨੀ, ਕਹੁ ਰੀ, ਕਹੁ ਰੀ, ਬ੍ਰਿਜਰਾਜ ਕਬੈ ਹੈਂ ।।੨੪।।

ਅਥ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਕੀ ਉਸਤਤ ।। ਕਬਿੱਤ ।।

ਦੇਵਕੀ ਤਨੱਯਾ ਕਹੋ, ਮੁਸਲੀ ਕੇ ਭੱਯਾ ਕਹੋ, ਰਾਧਾ ਕੇ ਰਮੱਯਾ ਕਹੋ, ਮੁਰ ਕੇ ਮਰੱਯਾ ਹੈਂ ।।
ਸੰਤਨ ਸਹੱਯਾ ਕਹੋ, ਦੈਂਤਨ ਦਲੱਯਾ ਕਹੋ, ਬਾਰਨ ਬਚੱਯਾ ਕਹੋ, ਸੰਕਟ ਕਟੱਯਾ ਹੈਂ ।।

ਕਾਰਨ ਕਰੱਯਾ ਕਹੋ, ਰਮਾਂ ਕੇ ਰਿਝੱਯਾ ਕਹੋ, ਸਾਗਰ ਮਥੱਯਾ ਕਹੋ, ਬਿੱਸ੍ਵ ਕੇ ਬਨੱਯਾ ਹੈਂ ।।
ਬੇਦਨ ਬਨੱਯਾ ਕਹੋ, ਦ੍ਵਾਰਕਾ ਬਸੱਯਾ ਕਹੋ, ਕੌਸਤਭ ਤਰੱਯਾ ਪਾਂਤ ਜੰਨ ਕੇ ਬਜੱਯਾ ਹੈਂ ।।੨੫।।

ਕਬਿੱਤ ।। ਧੇਨ ਕੇ ਚਰੱਯਾ ਕਹੋ, ਬੇਂਨ ਕੇ ਬਜੱਯਾ ਕਹੋ, ਗੋਕਲ ਬਸੱਯਾ ਕਹੋ, ਬ੍ਰਿਜ ਕੇ ਰਹੱਯਾ ਹੈਂ ।।
ਮਾਖਨ ਭਖੱਯਾ ਕਹੋ, ਗੋਰਸੁ ਲੁਟੱਯਾ ਕਹੋ, ਚੀਰਨ ਚੁਰੱਯਾ ਕਹੋ, ਗੁਆਰਨ ਹਰੱਯਾ ਹੈਂ ।।
ਆਨੰਦ ਦਿਵੱਯਾ ਕਹੋ, ਸਾਰਿੰਗ ਧਰੱਯਾ ਕਹੋ, ਪੂਤਨਾ ਮਰੱਯਾ ਕਹੋ, ਤਾਲ ਕੇ ਕਤੱਯਾ ਹੈਂ ।।
ਨਾਗ ਕੇ ਨਥੱਯਾ ਕਹੋ, ਬਯਾਧ ਕੇ ਬਧੱਯਾ ਕਹੋ, ਭੀਖਮ ਤਨੱਯਾ ਕੇ, ਕਨੱਯਾ ਜੂ ਹਰੱਯਾ ਹੈਂ।।੨੬।।

ਕਬਿੱਤ ।। ਕੰਸ ਕੇ ਬਧੱਯਾ ਕਹੋ, ਕੇਸੀ ਕੇ ਮਰੱਯਾ ਕਹੋ, ਕਾਰੀ ਕੇ ਹਨੱਯਾ ਕਹੋ, ਕੁੰਜਨ ਭ੍ਰਮੱਯਾ ਹੈਂ ।।
ਸਾਹਨ ਕੇ ਸਾਹ ਕਹੋ, ਸੰਤਨ ਸਨਾਹ ਕਹੋ, ਕਰੀ ਕਰੀ ਬਾਹ ਕਹੋ, ਰਾਮ ਜੂ ਕੇ ਭੱਯਾ ਹੈਂ ।।
ਚੌਦਾਂ ਲੋਕ ਨਾਹ ਕਹੋ, ਸਾਚੋ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਕਹੋ, ਦੁੱਜਨ ਕੇ ਦਾਹ ਕਹੋ, ਦੈਂਤਨ ਦਲੱਯਾ ਹੈਂ ।।
ਅਰਿਨ ਕੋ ਆਰ ਕਹੋ, ਸੰਤਨ ਸਹਾਰ ਕਹੋ, ਦੀਨ ਹੂੰ ਕੀ ਧਾਰ, ਕਾਂਨ ਕੇਸਵ ਕਨੱਯਾ ਹੈਂ ।।੨੭।।

ਕਬਿੱਤ ।। ਬੰਸੀ ਕੇ ਬਜੱਯਾ ਕਹੋ, ਬ੍ਰਿਜ ਕੇ ਰਹੱਯਾ ਕਹੋ, ਬਯਾਧਿ ਕੇ ਬਧੱਯਾ ਕਹੋ, ਬਿਸ੍ਵ ਕੇ ਬਨੱਯਾ ਹੈਂ ।। ਬੇਦਨੋ ਚਰੱਯਾ ਕਹੋ, ਬਾਰਨ ਬਚੱਯਾ ਕਹੋ, ਬੁੱਧਿ ਕੇ ਬਢੱਯਾ, ਬਲਰਾਂਮ ਜੂ ਕੇ ਭੱਯਾ ਹੈਂ ।। ਬੀਰ ਬਿਚਰੱਯਾ ਕਹੋ, ਬੈਰਨ ਹਨੱਯਾ ਕਹੋ,

ਬਿਖ ਕੇ ਬਟੱਯਾ, ਬ੍ਰਿਜ ਬਨਤਾ ਲਭੱਯਾ ਹੈਂ ।। ਬਨ ਕੇ ਭ੍ਰਮੱਯਾ ਕਹੋ, ਬਛਰਾ ਚਰੱਯਾ ਕਹੋ,
ਜਾਕੀ ਸਭ ਲੇਤ ਕਵਿ, ਕੋਵਿਦ ਬਲੱਯਾ ਹੈਂ ।।੨੮।।

ਅਥ ਬਿਯੋਗਨੀ ।।

ਸਵੈਯਾ ।। ਬੈਰੀ ਸੀ ਬਯਾਰ, ਬਿਯੋਗ ਸੋਂ ਬੀਚਨ, ਬਾਂਕ ਸੋਂ ਬੋਲ, ਬਜੰਤ੍ਰ ਬਿਥਾਰੇ ।।
ਬਾਦਰ ਬੂੰਦ ਬਿਸਾਰੇ ਸੇ ਬਾਨ, ਸੁ ਬਾਰਨ ਮੱਤ ਬੁਰੇ ਬਿਕਰਾਰੇ ।।
ਬਾਗ ਬਨਿਯੋ ਬਨ ਸੌ ਬਿਸ ਬੈਠਕ, ਜਾਂ ਦਿਨ ਤੇ ਬ੍ਰਿਜ ਨਾਥ ਬਿਸਾਰੇ ।।
ਬਯਾਧਿ ਸੀ ਬੀਨ ਬਿਨਾਂ ਬ੍ਰਿਜਬਾਲਮ, ਬੀਰੀ ਨ ਹੋਹਿ, ਬਿਖਿ ਬਿਖਯਾਰੇ ।।੨੯।।

ਕਬਿੱਤ ।।

ਚਿਤਾ ਜੈਸੋ ਚੰਦਨ, ਚਰਾਗ ਲਾਗੇ ਚਿੰਤਾ ਸਮ, ਚੇਟਕ ਸੋ ਚਿੱਤ੍ਰ ਚਾਯੁ ਚਾਬੁਕ ਕੁਸੈਲਸੀ ।।
ਚਿਤਾ ਜੈਸੋ ਚੀਰ, ਚਪਲਾ ਸੀ ਚਿਤਵਨ ਲਾਗੈ, ਚੀਰਬੇ ਸੀ ਚੌਪਖਾ, ਸੁਹਾਤ ਨ ਰੁਖੈਲ ਸੀ ।।
ਚੰਗਲ ਸੀ ਚੌਂਪ, ਸਰ ਚਾਂਪ ਜੈਸੋ ਚਾਮੀ ਕਰਿ, ਚੋਟ ਸੀ ਚਿਨੌਤੀ ਲਾਗੈ, ਸੀਰੀ ਲਾਗੈ ਸੈਲ ਸੀ ।।
ਚਟਕ ਚਪੇਟ ਸੀ, ਲਗਤ ਚਿੰਤਾ ਨਾਥ ਬਿਨ, ਚਾਬਕ ਸੌ ਚੇਰ ਲਾਗੈ ਚਾਂਦਨੀ ਚੁਰੈਲ ਸੀ ।।੩੦।।

ਸਵੈਯਾ ।। ਹਉ ਇਤ ਘੂੰਮਤ ਪ੍ਰੇਮ ਛਕੀ, ਅਤਿ ਘੋਰਤ ਹੈ ਉਹਿ ਘਾ ਘਟਕਾਰੋ ।।

ਕਉਨ ਹੀ ਘਾਤ, ਮਿਲੋ ਘਨ ਸਯਾਮ ਕੋ, ਘੋਰ ਕਰੈ ਹਮ ਪੈ ਘਰ ਵਾਰੋ ॥
ਮੋ ਘਟ ਤੇ ਘਿਰਿ ਜਾਤ ਸਖੀ, ਮਨੋ ਬੀਤਤ ਏਕ ਘਰੀ ਜੁਗ ਸਾਰੋ ॥
ਘਾਇਲ ਕੈ ਘਨ ਸਯਾਮ ਗਏ, ਐ ਹੈ ਕਬੈ ਸਖੀ ਮੋਹਨ ਪਯਾਰੋ ॥੩੧॥ ਸਵੈਯਾ ॥
ਬੈਠੀ ਇਤੈ ਹੌਂ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਸਜੈ, ਭਈ ਸੈਨ ਸਮੈ, ਘਨਸਯਾਮ ਨ ਆਏ ॥
ਖੋਜਤ ਬਾਟ ਨ ਪਾਈ ਕਿਧੋ, ਘਨ ਘੋਖ ਸੁਨਿਯੋ ਘਰ ਤੇ ਨਸਿ ਧਾਏ ॥
ਘੋਰ ਕਿਧੋ ਬ੍ਰਿਜ ਲੋਗਨ ਕੋ, ਸੁਨਿਕੈ ਮਨ ਮੈ ਸੁ ਘਨੇ ਡਰਪਾਏ ॥
ਸਯਾਮ ਨ ਆਏ, ਸਖੀ ਕਹੂੰ ਕਾਹੇ ਤੇ, ਕਾਹੂੰ ਸੁ ਬੈਰਨਿ ਹੂੰ ਬਿਰਮਾਏ ॥੩੨॥ ਕਬਿਤ ॥
ਬੈਠੀ ਹੁਤੀ ਸੱਜ ਹੌਂ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਸਭ, ਸਖਿਨ ਮੋ ਏਹੀ ਬੀਚ ਕਾਨ ਜੂ ਦਿਖਾਈ ਮੁਹਿ ਦੈ ਗਯੋ ॥
ਤਬਹੀ ਤੇ ਸਭਨ ਕੀ ਸੁੱਧਿ ਮੈ ਬਿਸਾਰ ਦਈ, ਚੇਟਕ ਚਲਾਇ ਮਾਨੋ ਚੇਰੀ ਮੋਹਿ ਕੈ ਗਯੋ ॥
ਕਹਾਂ ਕਰੋ, ਕਾ ਪੈ ਜਾਊਂ, ਜਰੋ ਕਿਧੋ, ਬਿਖ ਖਾਊਂ, ਜਾਨਤ ਹੋਂ ਬੀਸ ਬਿੱਸ੍ਵੇ,
ਬਿਛੂ ਸੋ ਡਸੈ ਗਯੋ ॥ ਚਖਨ ਚਿਤੌਨ ਸੋ ਚੁਰਾਇ ਚਿਤ ਮੇਰੋ ਲੀਨੋ, ਲਟਪਟੀ ਪਾਗ
ਸੋਂ ਲਪੇਟ ਮਨੁ ਲੈ ਗਯੋ ॥੩੩॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਬਯਾਕੁਲ ਹੈ, ਬ੍ਰਿਖ ਭਾਂਨ ਸੁਤਾ,
ਬ੍ਰਿਜ ਬਾਲਮ ਕੋ ਬਿਲ ਲਾਵਤ ਹੈ ॥ ਜਬ ਬਾਂਕੇ ਬਿਹਾਰੀ ਹ੍ਵੈ ਜਾਇ ਤਬੈ,

ਕਹਿ ਕੈ ਬ੍ਰਿਜ ਨਾਰਿ ਬੁਨਾਵਤ ਹੈ ॥ ਇਹ ਭਾਤ ਬਿਯੋਗ ਬਡੇ ਬਸਿ ਹ੍ਵੈ ਮਨ ਤੇ ਨ ਕਬੇ ਬਿਸਰਾਵਤ ਹੈ ॥ ਬ੍ਰਿਜ ਬੀਥਨ ਤੇ ਬਨ ਤੇ ਬ੍ਰਿਜ ਬੀਥਨ ਦਯੋਸ ਨਿਸਾ ਬਿਰਮਾਵਤ ਹੈ ॥੩੪॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਬਹੁ ਬਯਾਕੁਲ ਹ੍ਵੈ ਬਨ ਬੀਥਨ ਮੈ, ਕਬਹੂੰ ਨਹੀ ਬੇਨ ਬਜਾਵਤ ਹੈ ॥ ਬਿਹਕਯੋ ਸੁ ਫਿਰੈ, ਬਿਨ ਚੈਨ ਬਲਾਇ ਲਯੋ ਬੋਲਤ ਹੂੰ ਬਿਲਲਾਵਤ ਹੈ ॥ ਨਹੀ ਬੇਗ ਸੋ ਕਾਹੂੰ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਨੈ, ਬਧਵਾ ਬਰ ਬਿਸਰਾਵਤ ਹੈ ॥ ਬ੍ਰਿਜ ਨਾਰਿ ਚਲੋ ਬਨਿ ਕੈ ਬ੍ਰਿਜ ਤੇ, ਬਨ ਮੈ ਬ੍ਰਿਜ ਨਾਥ ਬੁਲਾਵਤ ਹੈ ॥੩੫॥

ਅਥ ਨੇਤ੍ਰ ਸੋਭਾ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਕੇ ਕਬਿਤ ॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਸੋਹਤ ਸੁੱਧ ਸੁਧਾਰੇ ਸੇ ਸੁੰਦਰ, ਜੋਬਨ ਜੋਤ ਸੋ ਭਾਇ ਭਰੇ ਹੈਂ ॥ ਸਾਰਸ ਸੋਮ ਸੁਰਾ ਅਰੁ ਸ੍ਰੀ ਸਸਿ, ਕੰਜ ਕੁਰੰਗਨ ਕ੍ਰਾਂਤ ਹਰੇ ਹੈ ॥ ਖੰਜਨ ਔ ਮਕਰੰਧ੍ਵਜ, ਮੀਨ ਨਿਹਾਰ ਸਭੈ, ਮੁਨ ਲਾਜ ਮਰੇ ਹੈ ॥ ਲੋਚਨ ਸ੍ਰੀ ਨੰਦ ਨੰਦਨ ਕੇ, ਬਿਧਿ ਮਾਨਹੁ ਬਾਨ ਬਨਾਇ ਧਰੇ ਹੈ ॥੩੬॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਰੀਝ ਭਰੇ ਰਸ, ਰੀਤ ਭਰੇ ਅਤਿ, ਰੂਪ ਭਰੇ ਸੁਖ, ਪੱਯਤ ਹੇਰੇ ॥ ਚਾਰ ਚਕੋਰ ਸਰੋਰਹੁ ਸਾਰਸ, ਮੀਨ ਕਰੈ ਮ੍ਰਿਗ ਖੰਜਨ ਚੇਰੇ ॥ ਭਾਗ ਭਰੇ ਅਨੁਰਾਗ ਭਰੇ, ਸੁ ਸੁਹਾਗ ਭਰੇ,

ਮਨ ਮੋਹਤ ਮੇਰੇ ।। ਮਾਨ ਭਰੇ, ਸੁਖ ਖਾਂਨ ਜਹਾਨ ਕੇ ਲੋਚਨ ਸੀ ਨੰਦ ਨੰਦਨ ਤੇਰੇ ।।੩੭।। ਦੋਹਰਾ ।। ਅਤਿ ਅਨੂਪ ਆਨਦ ਭਰੇ, ਸੁੰਦਰ ਸੁਖ ਕੇ ਦੈਨ ।। ਮੋਹਤ ਮਨ ਮੇਰੋ ਸਦਾ, ਮੀਤ ਤਿਹਾਰੇ ਨੈਨ ।।੩੮।। ਕਬਿੱਤ ।। ਰੂਪ ਭਰੇ, ਰਾਗ ਭਰੇ, ਸੁੰਦਰ ਸੁਹਾਗ ਭਰੇ, ਮ੍ਰਿਗ ਔ ਮਮੋਲਨ ਕੀ, ਮਾਨੋ ਯਹਿ ਖਾਨ ਹੈ ।। ਮੀਨ ਹੀਨ ਕੀਨੇ ਛੀਨ, ਲੀਨੇ ਹੈ ਬਿਧੂਪ ਰੂਪ, ਚੰਚਲ ਚਪਲ ਚਾਰੁ, ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਸਮਾਨ ਹੈ ।। ਲੋਕੋ ਕੇ ਉਜਾਗਰ ਹੈਂ, ਸੁਖਹੂੰ ਕੇ ਸਾਗਰ ਹੈਂ, ਗੁਨਨ ਕੇ ਨਾਗਰ ਹੈਂ, ਸੋਭਾ ਕੇ ਨਿਧਾਨ ਹੈਂ ।। ਸਾਹਿਬੀ ਕੀ ਸੀਰੀ ਭਰੇ, ਚੇਟਕ ਕੀ ਚੀਰੀ ਪੜ੍ਹੇ, ਆਲੀ ਤੇਰੇ ਨੈਨ ਸੀ ਸੀ, ਇੰਦ੍ਰ ਕੇ ਸੇ ਬਾਨ ਹੈਂ ।।੩੯।।ਕਬਿਤ ।। ਅਖੀਆਂ ਦੁਹਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ, ਸੁਰਮੇ ਕੂੰ ਪਾਇ ਪਜਾਰੀ, ਛਾਤੀਆਂ ਦੁਹਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ, ਚੰਦਨ ਲਗਾਵਣਾ ।। ਬਿੰਦੀ ਬਿੰਦੀ ਬੇਸਰ ਬਣਾਇ ਬਾਜੂ ਬੰਦਾਂ ਤਾਈਂ, ਸੀਸ ਉਤੇ ਭੋਰਾ, ਸੀਸ ਫੂਲ ਭੀ ਛਕਾਵਣਾ ।। ਭੰਗ ਕੂ ਚੜ੍ਹਾਇ ਕੈ, ਅਫੀਮ ਘਣੀ ਖਾਇ ਕੈ, ਖੁਸ਼ਾਲ ਹ੍ਵੈ ਕੈ ਖੇਲ, ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਕਾ ਮਚਾਵਣਾ ।। ਛਪਿ ਨਹੀਂ ਜਾਵਣਾ, ਰਿਝਾਵਣਾਂ ਯਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਤਿ, ਯਾਰੜੀ ਜਰੂਰ ਸਾਥੇ ਆਵਣਾ ।।੪੦।। ਦੋਹਰਾ ।। ਪ੍ਰੀਤ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਦੇਸ ਪਤਿ, ਬਯਾਪਤ ਅਧਿਕ ਅਨੰਗ ।।

ਤਨ ਈਹਾ, ਮੋ ਮਨ ਚਲਯੋ, ਪੀਯਾ ਤਿਹਾਰੇ ਸੰਗ ॥੪੧॥ ਕਬਿਤ ॥
ਸ੍ਵੇਤਤਾ ਬਿਭੂਤ ਅਰੁ, ਮੇਖਲੀ ਨਮੇਖ ਸੰਦੀ, ਅੰਜਨ ਦੀ ਸੇਲੀ ਦਾ ਸੁਭਾਉ ਸੁਭ ਭਾਖਣਾ ॥
ਭਗਵਾ ਸੁ ਭੇਸ ਸਾਡੇ ਨੈਣਾਂ ਦੀ ਲਲਾਈ ਸਈਯੋ, ਯਾਰੜੇ ਦਾ ਧਿਆਨ,
ਏਹੋ ਕੰਦ ਮੂਲ ਚਾਖਣਾ ॥ ਰੋਦਨ ਦਾ ਮੱਜਨ, ਪੁਤ੍ਰੀ ਪਤ੍ਰ ਗੀਤ ਗੀਤਾਂ ਦੇਖਣੇ ਦੀ
ਭਿੱਛ ਦੁੱਖੁ ਧੂਆ ਆਗੈ ਰਾਖਣਾ ॥ ਊਧੋ ਏਨਾਂ ਗੋਪੀਆਂ ਦੇ, ਅੱਖੀਆਂ ਦਾ ਜੋਗ ਸਾਰਾ,
ਨੰਦ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ, ਜਰੂਰ ਜਾਇ ਆਖਣਾ ॥੪੨॥ ਅਥ ਬੀਰ ਰਸ ਦੇ ਕਬਿਤ ॥
ਹਲ ਕਾ ਹਜਾਰ ਹਾਲੇ, ਹਯ ਨਹ ਬੋਲੈ ਹਾਲੀ, ਹਾਂਕ ਗਿਰ ਹਾਲਯੋ, ਹਕ ਮਾਰੈ ਗਿਰ
ਹਾਲਿਯੋ ॥ ਹਲਾ ਹਲਧਰ ਹਾਲਯੋ, ਹਾਲਯੋ ਭੂਅ ਲੋਕ ਸਭ, ਹਰੀ ਹੂੰ ਸਮੇਤ ਹਰਿ
ਜੂ ਹੂ ਆਪ ਚਾਲਿਯੋ ॥ ਮਹਾਂ ਕਾਲ ਚਾਲ ਮੈ ਹਿਰਾਸ ਭੈ ਨ ਸੰਗੋ ਆਨ,
ਐਸੇ ਤੈ ਹਿਰੋਲਨ ਕੋ, ਹਾਂਕ ਹਾਂਕ ਦਾਲਿਯੋ ॥ ਹਿੰਗੁਲਾ ਹਿਮਾਲੈ ਹਾਲਯੋ,
ਹਬਸ ਹਰੇਵ ਹਾਲਯੋ, ਹੇਮ ਗਿਰ ਹਾਲਯੋ ਹਠੀ ਤੈ ਨ ਹਠ ਹਾਲਯੋ ॥੪੩॥
ਸਵੈਯਾ ॥ ਸੰਗੋ ਸੰਭਾਰ ਕੈ ਸਾਂਗ ਭਲੀ, ਕਰਿ ਐ ਕਟਿ ਪੈ ਚਟ ਬਾਂਧਿ ਕ੍ਰਿਪਾਨੀ ॥
ਮਾਰ ਹੀ ਮਾਰ ਪੁਕਾਰ ਪਰਯੋ, ਅਰਿ ਸੈਨ ਕੇ ਸਾਮੁਹਿ, ਸ਼ੰਕ ਨ ਮਾਨੀ ॥

ਮਾਰ ਦਏ ਸਿਰਦਾਰ ਸਭੈ, ਨ ਡੁਲਿਯੋ ਰਣ ਤੇ, ਬਸੁਧਾ ਹੂੰ ਡੁਲਾਨੀ ।।੪੪।।
ਮਯ ਕੇ ਪੀਏ ਮਦ ਮੱਤ ਮਹਾਮਤ, ਪੀਲਨ ਪੇਲ ਚਹੂੰ ਦਿਸ ਢੂਕੇ ।।
ਮਾਰਿ ਹੀ ਮਾਰ ਹਜਾਰ ਸੁਵਾਰ, ਉਘਾਰ ਹਥਿਆਰ ਸਭੈ ਮਿਲ ਕੂਕੇ ।।
ਛੋਰ ਬਿਚਾਰ ਕਰਿਯੋ ਸੁਭ ਵਾਰ, ਇਹੀ ਬਟਪਾਰ, ਤਬੈ ਘਰ ਫੂਕੈ ।।
ਮਾਰੇ ਪਰੇ ਅਰਿ, ਭਾਰੇ ਮਹੀ ਪਰਿ, ਹਾਥ ਲਗੈ ਅਰਿ, ਹਾਸੀ ਹਨੂੰ ਕੇ ।।੪੫।।
ਸਵੈਯਾ ।। ਮਾਰੂ ਬਜੇ ਮਹਾਂ ਮਾਰਿ ਮਚੇ ਪਿਯ, ਮਯ ਕੇ ਮਹੀਪ ਮਹਾਂ ਮਤਵਾਰੇ ।।
ਕਯੋ ਹੂੰ ਨ ਭਾਜਤ ਗਾਜਤ ਹੈ ਰਣ, ਢੋਲ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਬਜਾਇ ਨਗਾਰੇ ।।
ਮਾਰ ਹੀ ਮਾਰ ਪੁਕਾਰ ਸਭੈ ਭਟ, ਆਨ ਪਰੇ ਹਥਿਆਰ ਉਘਾਰੇ ।।
ਭਾਰੇ ਪਰੇ ਅਰਿ ਮਾਰੈ ਮਹੀ ਪਰ ਹਾਥ ਲਗੈ ਹਨਵੰਤ ਤਿਹਾਰੇ ।।੪੬।।
ਸਵੈਯਾ ।। ਹਾਂਕ ਹਜਾਰ ਹਿਮਾਲਯ ਸੇ, ਹਲ ਕਾਹਨਿ ਕੈ, ਹਠਿ ਵਾਰ ਹਨੂੰ ਕੇ ।।
ਹੇਰਨ ਹੇਤਿ ਮਹਾਂ ਹਵ ਮੈ ਭਟ ਲਾਲ ਹਥਿਆਰ ਹਹਾ ਕਹਿ ਟੂਟੇ ।।
ਹਾਲ ਉਠਿਯੋ ਗਿਰ ਹੇਮ ਹਰੇਵ ਹੂੰ, ਹੈਰਤ ਲਾਗ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜੂ ਕੇ ।।
ਹਾਰ ਗਿਰੇ ਬਿਨ ਹਾਰ ਰਹੇ, ਅਰਿ ਹਾਥ ਲਗੇ, ਅਰਿ ਹਾਸੀ ਹਨੂੰ ਕੇ ।।੪੭।।

ਪ੍ਰਿਥੀ ਬਾਚ ।। ਸਵੈਯਾ ।। ਮਧੁਕੈਟਭ ਕੇ, ਮਹਿਖਾਸਰ ਕੇ, ਮਨੁ ਕੇ, ਨਲ ਕੇ, ਚਲਤੇ ਨ ਚਲਿਯੋ ਗਉਂ ।। ਰਾਵਨ ਕੋ, ਰਘੁ ਕੋ, ਅਜੁ ਕੋ, ਨਹੀਂ ਸਾਥ ਦਯੋ, ਰਘੁਨਾਥ ਬਲੀ ਕਉਂ ।। ਸੰਗ ਰਹੀ ਅਬ ਲੌ ਕਹੁ ਕੌਨ ਕੇ, ਸਾਚ ਕਹੋ, ਅਘ ਓਘ ਦਲੀ ਸਉਂ ।। ਚੇਤ ਰੇ ਚੇਤ, ਅਜੋ ਚਿਤ ਮੈ ਜੜ੍ਹ, ਕਾਹੂੰ ਕੇ ਸੰਗ ਹਲੀ ਨ ਚਲੀ ਹਉਂ ।।੪੮।। ਕਬਿਯੋ ਬਾਚ ।। ਸਵੈਯਾ ।। ਕਾਗਜ ਦੀਪ ਸਭੈ ਕਰਿ ਹੌਂ, ਅਰੁ ਸਾਤ ਮਹਾਰਣ ਕੀ ਮਸੁ ਕੈਹੋਂ ।। ਕਾਟ ਬਨਾਸਪਤੀ ਸਿਗਰੀ, ਲਿਖਬੇ ਹੂੰ ਕੇ ਲੇਖਨ, ਕਾਜ ਬਨੈ ਹੋਂ ।। ਸਾਰਸ੍ਵਤੀ ਬਕਤਾ ਕਰਕੈ, ਜੁਗ ਚਾਰਿ ਗਨੇਸ਼ ਕੇ ਹਾਥ ਲਿਖੈ ਹੈਂ ।। ਕੋਟ ਕਬਿੱਤਨ ਜੌ ਕਰਿ ਹੋਂ, ਤੁਮ ਕੌ ਨ ਤਊ, ਪ੍ਰਭ ਨੈਕ ਰਿਝੈਹੋਂ ।।੪੯।।

੧ਓ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ।।

ਮਾਝ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ।।

ਲੱਖੀ ਜੰਗਲ ਖਾਲਸਾ, ਦੀਦਾਰ ਆਇ ਲਗਾ, ਤਬ ਉਚਾਰ ਹੋਇਆ ।।

ਲੱਖੀ ਜੰਗਲ ਖਾਲਸਾ, ਆਇ ਦੀਦਾਰ ਕੀਤੋ ਨੇ ।। ਸੁਣ ਕੈ ਸੱਦੁ ਮਾਹੀ ਦਾ ਮੇਹੀ,

ਪਾਣੀ ਘਾਹੁ ਮੁਤੋ ਨੇ ।। ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨ ਰਲੀਆ ਕਾਈ, ਕੋਈ ਸ਼ੌਕ ਪਯੋ ਨੇ ।।
ਗਇਆ ਫਿਰਾਕੁ ਮਿਲਿਆ ਮਿਤੁ ਮਾਹੀ, ਤਾਹੀਂ ਸ਼ੁਕਰ ਕੀਤੋਨੇ ।।੧।।

ਸਿਖੀ ਰਹਿਤ ੧ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ।। ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ।।

ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਸਿਖੀ ਈਂ ਹਰੂਫ, ਪੰਜ ਕਾਫ ।। ਹਰਗਿਜ਼ ਨ ਬਾਸ਼ਦ, ਈਂ ਪੰਜ ਮੁਆਫ ।।੧।।
ਕੜਾ ਕਾਰਦੋ ਕੱਛ, ਕੰਘਾ ਬਿਦਾਂ ।। ਬਿਲਾ ਕੇਸ ਹੇਚ ਅਸਤ, ਜੁਮਲਹ ਨਿਸ਼ਾਂ ।।੨।।
ਹਰਫ ਹਕਾਇਤ ਅਸਤ ਈਂ ਪੰਜ ਕਾਫ ।। ਬਿਦਾ ਨੰਦ ਬਾਵਰ, ਨ ਗੋਯਮ ਖਿਲਾਫ ।।੩।।
ਹੁੱਕਾ ਹਜਾਮਤ, ਹਲਾਲੋ ਹਰਾਮ ।। ਬਾਚੀਸ਼ੇ ਹਿਨਾਂ ਕਰਦ ਰੂ, ਸਯਾਹ ਫਾਮ ।।੪।।

ੴ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ।। ਫ਼ਤਿਹ ਨਾਮਾ ।। ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਦਸਵੀਂ ੧੦ ।।

ਬਨਾਮੇ ਖ਼ੁਦਾਵੰਦੇ ਤੇਗੋ ਤਬਰ ।। ਖ਼ੁਦਾਵੰਦੇ ਤੀਰੋ ਸਨਾਨੋ ਸਪਰ ।।੧।।

ਦੇ ਨਾਂ ਤੇ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਤਲਵਾਰ ਕੁਹਾੜੀ ।। ਤੀਰ ਭਾਲਾ ਢਾਲ ।।

ਤਲਵਾਰ ਤੇ ਕੁੜਾਹੀ, ਤੀਰ, ਭਾਲੇ ਤੇ ਢਾਲ ਦੇ ਮਾਲਕ ਖ਼ੁਦਾਵੰਦ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ (ਦਾ ਨਾਂ ਲੈ ਕੇ) ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ।

ਖ਼ੁਦਾਵੰਦੇ ਮਰਦਾਨੇ ਜੰਗ ਆਜ਼ਮਾਂ ।। ਖ਼ੁਦਾਵੰਦੇ ਅਸਪਾਨੇ ਪਾ ਦਰ ਹਵਾ ।।੨।।

ਦਾ ਮਾਲਕ ਮਰਦ ਦਾ ਬਹੁਬਚਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੰਗ ਦੀ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ ।। ਘੋੜਿਆਂ ਦਾ/ਦੇ ਪੈਰ ਹਵਾ ਵਿਚ ।।

ਲੜਾਈ ਦੇ ਤਜੱਰਬਾ ਕਾਰ ਜਵਾਨਾਂ ਦਾ ਜੋ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਤੇ ਤੇਜ਼ ਘੋੜੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਰ ਹਵਾ ਵਿਚ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜੋ ਮਾਲਕ ਹੈ ।

ਹਮਾਂ ਕੋ ਤੁਰਾ ਪਾਦਸ਼ਾਹੀ ਬਦਾਦ ।। ਬਮਾ ਦੌਲਤੇ ਦੀਂ ਪਨਾਹੀ ਬਦਾਦ ।।੩।।

ਉਹੀ,ਉਹ ਕਿ,ਉਸਨੇ ਤੈਨੂੰ ਦਿੱਤੀ, ਬਖ਼ਸ਼ੀ ।। ਮੈਨੂੰ ਦੀਨ ਧਰਮ ਨੂੰ ਪਨਾਹ ਦੇਣਾ, ਦੀਨ ਦੀ ਰਖਿਆ ਕਰਨਾ ।।

ਉਹ ਜਿਸਨੇ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਬਖ਼ਸ਼ੀ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੀਨ ਧਰਮ ਦੀ ਰਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਦੌਲਤ (ਤਾਕਤ) ਬਖ਼ਸ਼ੀ ਹੈ ।

ਤੁਰਾ ਤਰਕਤਾਜ਼ੀ ਬ ਮਕਰੋ ਰਿਆ ।। ਮਰਾ ਚਾਰ੍ਹਾਸਾਜ਼ੀ ਬ ਸਿਦਕੋ ਸਫਾ ।।੪।।

ਤੈਨੂੰ, ਤੂੰ ਲੁੱਟ ਖਸੁੱਟ ਨਾਲ ਧੋਖੇ ਬਾਜ਼ੀ, ਬਹਾਨੇ ਬਾਜ਼ੀ ।। ਮੈਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਹਲ ਲੱਭਣਾ ਸੱਚਾਈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ।।

ਤੂੰ ਧੋਖੇ ਬਾਜ਼ੀ ਨਾਲ ਲੁੱਟ ਖਸੁੱਟ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਤੇ ਮੈਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਹਲ ਸੱਚਾਈ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨਾਲ ਲੱਭਦਾ ਹਾਂ ।

ਨ ਜ਼ੇਬਦ ਤੁਰਾ ਨਾਮੇ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ।। ਜ਼ੇ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬਾਂ ਨ ਯਾਬਦ ਫਰੇਬ ।।੫।।

ਨਹੀਂ ਜ਼ੇਬ ਦੇਣਾ,ਸ਼ੋਭਣਾ ਤੈਨੂੰ ਨਾਂ ਤਾਜ ਤੇ ਤਖ਼ਤ ਨੂੰ ਰੋਣਕ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ।। ਹਾਸਲ ਕਰਨਾ ਧੋਖਾ ।।

ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਜ਼ੇਬ (ਸ਼ੋਭਾ) ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, (ਕਿਉਂਕਿ) ਜੋ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ (ਤਾਜ ਤੇ ਤਖ਼ਤ ਨੂੰ ਰੌਣਕ ਦੇਣ ਵਾਲੇ) ਲੋਕ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ।

ਕਿ ਤਸਬੀਹਤ ਅਜ਼ ਸੁਜਾਓ ਰਿਸ਼ਤਾ ਬੇਸ਼ ।। ਕਜ਼ਾਂ ਦਾਨਾ ਸਾਜ਼ੀ ਵ ਜ਼ਾਂ ਦਾਮ ਖਵੇਸ਼ ।।੬।।

ਮਾਲਾ ਫੇਰਨਾ ਦਾਣੇ, ਮਣਕੇ ਧਾਗਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ।। ਉਸ ਤੋਂ ਗੱਲਾ/ਸਾਮਾਨ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ, ਉਸ ਤੋਂ ਜਾਲ ਆਪਣੇ ।।

ਤੇਰੀ ਤਸਬੀ ਧਾਗੇ ਤੇ ਮਣਕਿਆਂ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈਸੀਅਤ ਨਹੀ ਰਖਦੀ ਤੂੰ ਗਲਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰਣ ਲਈ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਫਸਾਣ ਲਈ ਤਬਸੀ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਰਖਦਾ ਹੈ ।

ਤੂ ਖਾਕੇ ਪਿਦਰ ਰਾ ਬ ਕਰਦਾਰੇ ਜ਼ਿਸ਼ਤ ।। ਬ ਖ਼ੂਨੇ ਬਰਾਦਰ ਬਦਾਦੀ ਸਰਿਸ਼ਤ ।।੭।।

ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਤੋਂ ਚਾਲ ਚਲਨ ਖ਼ਰਾਬ ।। ਭਰਾ, ਵੀਰ ਤੂੰ ਦਿੱਤਾ ਮਿਲਾ ।।

ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੰਦੇ ਚਾਲ ਚਲਨ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਸਦਕੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੇ ਖ਼ੂਨ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ (ਸ਼ਾਹਜਹਾਂ ਦੇ ਅਖ਼ੀਰਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਜੋ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਨੇ ਦਾਰਾ ਸ਼ਕੋਹ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕੀਤਾ, ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਉਸ ਵਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ।)

ਵਜ਼ਾ ਖਾਨਾ ਏ ਖ਼ਾਮ ਕਰਦੀ ਬਿਨਾ ।। ਬਰਾਏ ਦਰੇ ਦੌਲਤੇ ਖ਼ਵੇਸ਼ ਰਾ ।।੮।।

ਉਸ ਤੋਂ/ਤੇ ਘਰ ਕੱਚਾ ਤੂੰ ਕੀਤਾ ਬਣਾਈ, ਬਣਾਉਣਾ ।। ਦੇ ਵਾਸਤੇ, ਲਈ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਹਕੂਮਤ ਹੈ ਆਪਣੀ,ਆਪਣੇ ਨੂੰ ।।

ਉਸ ਕੱਚੇ ਘਰ 'ਤੇ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਇਮਾਰਤ ਤੇ ਆਪਣੀ ਹਕੂਮਤ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੜੇ ਕੀਤੇ ਹਨ ।

ਮਨ ਅਕਨੂੰ ਬ ਅਫਜ਼ਾਲ ਪੁਰਸ਼ੇ ਅਕਾਲ ।। ਕੁਨਮ ਜ਼ਿ ਆਬੇ ਆਹਨ ਚੁਨਾਂ ਬੁਰਸ਼ਗਾਲ ।।੯।।

ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੋਂ ਗੁਣ, ਚੰਗਾਪਣ ਉਹ ਪੁਰਸ਼ ਜਿਸਨੂੰ ਕਾਲ ਨਹੀਂ ਆਂਦਾ, ਅਰਥਾਤ, ਖ਼ੁਦਾ ।। ਮੈਂ ਕਰਾਂ, ਕਰਾਂਗਾ ਤੋਂ ਲੋਹੇ ਦਾ ਪਾਣੀ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਰਸ਼ ਦਾ ਮੌਸਮ ।।

ਮੈਂ ਹੁਣ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਲੋਹੇ ਦੇ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਾਂਗਾ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਰਸ਼ ਦੇ ਮੌਸਮ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਲੋਹੇ ਦੇ ਪਾਣੀ (ਅੰਮ੍ਰਿਤ) ਦੀ ਬਰਸਾਤ ਕਰਾਂਗਾ ।

ਕਿ ਹਰਗਿਜ਼ ਅਜ਼ਾਂ ਚਾਰ ਦੀਵਾਰੇ ਸ਼ੂਮ ।। ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਨਮਾਨਦ ਬਰੀਂ ਪਾਕ ਬੂਮ ।।੧੦।।

ਬਿਲਕੁਲ ਉਸ ਤੋਂ ਚਾਰ ਦਿਵਾਰੀ ਮਨਹੂਸ ।। ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਾ ਰਹੇ ਇਸਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਜਗ੍ਹਾ–ਜ਼ਮੀਨ ।।

ਤਾਂ ਜੋ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸ ਮਨਹੂਸ ਚਾਰ ਦੀਵਾਰੀ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ, ਇਸ ਪਵਿੱਤਰ ਜ਼ਮੀਨ ਤੇ ਨਾ ਰਹੇ ।

ਜ਼ੇ ਕੋਹੇ ਦੱਕਨ ਤਸ਼ਨਾਂ ਕਾਮ ਆਮਦੀ ।। ਜ਼ੇ ਮੈਵਾੜ ਹਮ ਤਲਖ਼ ਜਾਮ ਆਮਦੀ ।।੧੧।।

ਤੋਂ ਪਹਾੜ ਦੱਖਣ ਪਿਆਸ ਇੱਛਾ,ਹਵਸ ਤੂੰ ਆਇਆ ।। ਤੋਂ ਮੈਵਾੜ (ਇਲਾਕੇ ਦਾ ਨਾਂ ਹੈ) ਵੀ ਕੌੜਾ ਘੁੱਟ ।।

(ਤੂੰ) ਦੱਖਣ ਦੇ ਪਹਾੜ ਤੋਂ ਇਛਾਵਾਂ ਦੀ ਪਿਆਸ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ (ਤੇ) ਮੈਵਾੜ ਤੋਂ ਵੀ ਅਸਫ਼ਲਤਾ ਦਾ ਕੌੜਾ ਘੁੱਟ ਭਰ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ।

ਬਰੀਂ ਸੂ ਚੂੰ ਅਕਨੂੰ ਨਿਗਾਹਤ ਰਵਦ ।। ਕਿ ਆਂ ਤਲਖ਼ੀ ਓ ਤਿਸ਼ਨਗੀਅਤ ਰਵਦ ।।੧੨।।

ਇਸ ਤੇ ਵਲ ਜਦ ਹੁਣ ਤੇਰੀ ਨਿਗਾਹ, ਤੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਜਾਏ-ਉਠੀ ਹੈ ।। ਕਿ ਉਹ ਕੜਵਾਹਟ,ਕੜਵਾਪਨ ਤੇਰੀ ਪਿਆਸ ।।

ਹੁਣ ਜਦ ਤੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਇਸ ਪਾਸੇ ਵਲ ਉੱਠੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕੜਵਾਹਟ ਤੇ ਪਿਆਸ ਇਥੇ ਬੁਝਾਉਂਣੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ ।

ਚੁਨਾਂ ਆਤਿਸ਼ੇ ਜ਼ੇਰੇ ਨਾਅਲਤ ਨਿਹਮ ।। ਜ਼ਿ ਪੰਜਾਬ ਆਬਤ ਨ ਖ਼ੁਰਦਨ ਦਿਹਮ ।।੧੩।।

ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅੱਗ ਥੱਲੇ ਘੋੜੇ ਦੀ ਨਾਲ ਰੱਖਾਂਗਾ ।। ਪਾਣੀ ਨਾ ਪੀਣ ਦੇਵਾਂਗਾ ।।

ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਘੋੜੇ ਦੀ ਨਾਲ ਦੇ ਥੱਲੇ ਐਸੀ ਅੱਗ ਰੱਖਾਂਗਾ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੀਣ ਦਿਆਂਗਾ ।

ਚਿਹ ਸ਼ੁਦ ਗਰ ਸ਼ੁਗਾਲੇ ਬ ਮਕਰੋ ਰਿਯਾ ।। ਹਮੀਂ ਕੁਸ਼ਤ ਦੋ ਬੱਚਾਏ ਸ਼ੇਰ ਰਾ ।।੧੪।।

ਕੀ ਹੋਇਆ ਜੇ ਭੇੜੀਏ ਨੇ ਤੋਂ ਫ਼ਰੇਬ ਤੇ ਧੋਖੇ ਬਾਜ਼ੀ ।। ਇਹੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੇ ਬੱਚੇ ਸ਼ੇਰ ਨੂੰ ।।

ਕੀ ਹੋਇਆ ਜੇ ਭੇੜੀਏ ਨੇ ਫ਼ਰੇਬ ਤੇ ਧੋਖੇ ਬਾਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸ਼ੇਰ ਦੇ ਦੋ ਬੱਚਿਆਂ (ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ) ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ?

ਚੂੰ ਸ਼ੇਰੇ ਜ਼ਿਆਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਮਾਂਨਦ ਹਮੀ ।। ਜ਼ਿ ਤੂ ਇੰਤਕਾਮੇ ਸਤਾਨਦ ਹਮੀ ।।੧੫।।

ਜਦ ਖ਼ੂੰਖ਼ਾਰ ਸ਼ੇਰ, ਬਹਾਦਰ ਸ਼ੇਰ ਜੀਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਏਹੀ ।। ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ, ਖੋਹਣਾ ।।

ਜਦ ਖ਼ੂੰਖ਼ਾਰ ਤੇ ਬਹਾਦਰ ਸ਼ੇਰ (ਖਾਲਸਾ) ਹਾਲੇ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲਵੇਗਾ ।

ਨਾਂ ਦੀਗਰ ਗਰਾਇਮ ਬਨਾਮੇਂ ਖ਼ੁਦਾਤ ।। ਕੇ ਦੀਦਮ ਖ਼ੁਦਾਓ ਕਲਾਮੇਂ ਖ਼ੁਦਾਤ ।।੧੬।।

ਨਹੀਂ ਫਿਰ, ਤਦ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਨਾ ਵਲ ।। ਵੇਖ ਲਿਆ ਖ਼ੁਦਾ ਦਾ ਕਲਾਮ ।।

ਮੈਂ ਫਿਰ ਤੇਰੇ ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਨਾਂ ਲੈਣ ਵਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿਆਂਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਖ਼ੁਦਾ ਦਾ ਕਲਾਮ ਵੇਖ ਲਿਆ ਹੈ (ਇਥੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਖ਼ੁਦਾ ਤੋਂ ਤੇਰਾ ਖ਼ੁਦਾ ਤੇ ਕਲਾਮੇ ਖ਼ੁਦਾਤ ਤੋਂ ਤੇਰੇ ਖ਼ੁਦਾ ਦਾ ਕਲਾਮ ਮਤਲਬ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਤੇਰੀ ਭਗਤੀ ਦਿਖਾਵਾ ਹੈ ਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਭਗਤੀ ਵਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ।)

ਬ ਸੌਗੰਦੇ ਤੂ ਇਅਤਬਾਰੇ ਨਾਂ ਮਾਨਦ ।। ਮਰਾ ਜੁਜ਼ ਬ ਸ਼ਮਸ਼ੀਰ ਕਾਰੇ ਨਾਂ ਮਾਨਦ ।।੧੭।।

ਤੇਰੀ ਕਸਮ ਤੋਂ (ਤੇ) ਇਤਬਾਰ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ।। ਮੈਨੂੰ ਸਵਾਏ, ਬਗ਼ੈਰ ਤਲਵਾਰ ਬਾਜ਼ੀ,ਲੜਾਈ ।।

ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੀ ਕਸਮ ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਬਾਰ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਤੇ ਮੇਰੇ ਮਾਹਮਣੇ ਲੜਾਈ ਤੋਂ ਬਗ਼ੈਰ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ।

ਤੂਈ ਗੁਰਗੇ ਬਾਰਾਂ ਕਸ਼ੀਦਾ ਅਗਰ ।। ਨਹਮ ਨੀਜ਼ ਸ਼ੇਰੇ ਜ਼ੇ ਦਾਮੇ ਬਦਰ ।।੧੮।।

ਤੂੰ ਹੈਂ ਭੇੜੀਆ ਬਾਰਸ਼ ਖਿੱਚਿਆ ਹੋਇਆ ਜੇ, ਅਗਰ ।। ਮੈਂ ਰੱਖਾਂ ਵੀ ਸ਼ੇਰ ਤੋਂ ਜਾਲ ਬਾਹਰ ।।

ਜੇ ਤੂੰ ਬਾਰਸ਼ ਵਿਚ ਭਿੱਜੇ ਹੋਏ ਭੇੜੀਏ ਵਾਂਗ ਹੈਂ, ਅਰਥਾਤ ਜ਼ਾਹਰੀ ਤੌਰ ਤੇ ਤੂੰ ਮਾਸੂਮ ਤੇ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਨਜ਼ਰ ਆਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਅੰਦਰੋ ਚਾਲਬਾਜ਼ ਹੈ । ਮੈਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ੇਰਾਂ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਜਾਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਖਾਂਗਾ ਅਰਥਾਤ ਤੇਰੇ ਜਾਲ ਵਿਚ ਫੱਸਣ ਨਹੀਂ ਦਿਆਂਗਾ ।

ਅਗਰ ਬਾਜ਼ ਗੁਫਤੋ ਸ਼ਨੀਦਤਬ ਮਾਸਤ ।। ਨੁਮਾਇਮ ਤੁਰਾ ਜਾਦ੍ਹਾਏ ਪਾਕ ਓ ਰਾਸਤ ।।੧੯।।

ਜੇ ਫਿਰ ਵੀ ਕਹਿਣਾ ਸੁਣਨਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ, ਮੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ।। ਮੈਂ ਵਿਖਾਂਵਾਂਗਾ ਤੈਨੂੰ ਰਸਤਾ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਸੱਚਾਈ ।।

ਜੇ ਫਿਰ ਵੀ ਤੇਰਾ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਸੁਣਨਾ ਮੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਹੈ ਅਰਥਾਤ, ਜੇ ਤੇਰੀ ਤੇ ਮੇਰੀ ਗੱਲਬਾਤ ਹੋਵੇ (ਤਾਂ) ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਰਸਤਾ ਵਿਖਾਵਾਂਗਾ ।

ਬ ਮੈਦਾਂ ਦੋ ਲਸ਼ਕਰ ਸਫ ਆਰਾ ਸ਼ਵੰਦ ।। ਜ਼ ਦੂਰੀ ਬਹਮ ਆਸ਼ਕਾਰਾ ਸ਼ਵੰਦ ।।੨੦।।

ਵਿਚ ਲੜਾਈ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਫੌਜ ਲਾਈਨਾਂ ਲਗਾ ਕੇ ਸੱਜ ਗਏ ਹੋਵਣ ।। ਤੋਂ ਦੂਰ ਆਪਸ ਵਿਚ ਜ਼ਾਹਿਰ, ਪ੍ਰਗਟ, ਵਿਖਾਈ ਦੇਣ ।।

ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਲਾਈਨਾਂ ਲੱਗਾ ਕੇ ਸੱਜੀਆਂ ਹੋਣ ਤੇ ਦੂਰ ਤੋਂ ਆਪਸ ਵਿਚ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵਿਖਾਈ ਦੇਣ ।

ਮਿਆਨੇ ਦੋ ਮਾਂਨਦ ਦੋ ਫਰਸੰਗੇ ਰਾਹ ।। ਚੂੰ ਆਰਾਸਤਾ ਗਰਦਦ ਈਂ ਰਜ਼ਮਗਾਹ ।।੨੧।।

ਵਿਚ ਬਾਕੀ ਰਹੇ ਤਕਰੀਬਨ ਇਕ ਫਰਲਾਂਗ ਰਸਤਾ ।। ਜਦ ਸੱਜ ਜਾਏ ਇਹ ਲੜਾਈ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ।।

ਦੋਹਾਂ ਫ਼ੌਜਾਂ ਦੇ ਦਰਮਿਆਨ ਦੋ ਫ਼ਰਸੰਗ (ਤਕਰੀਬਨ ਦੋ ਫ਼ਰਲਾਂਗ) ਦਾ ਰਸਤਾ ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਜਾਵੇ (ਤੇ) ਜਦੋਂ ਇਹ ਲੜਾਈ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਸੱਜ ਜਾਵੇ ।

ਅਜ਼ਾਂ ਪਸ ਦਰਾਂ ਅਰਸਾ ਏ ਕਾਰਜ਼ਾਰ ।। ਮਨ ਆਇਮ ਬ ਨਿਜ਼ਦੇ ਤੂ ਬਾ ਦੋ ਸੁਆਰ ।।੨੨।।

ਉਸ ਤੋਂ ਫਿਰ,ਬਾਅਦ ਉਸ ਵਿਚ ਲੜਾਈ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ।। ਮੈਂ ਆਵਾਂ ਤੇਰੇ ਨੇੜੇ ਦੋ ਸਵਾਰਾਂ ਨਾਲ ।।

ਉਸ ਦੇ ਮਗਰੋਂ ਲੜਾਈ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਮੈਂ ਦੋ ਸਵਾਰਾਂ ਨਾਲ ਤੇਰੇ ਨੇੜੇ ਆਵਾਂ ।

ਤੂ ਅਜ਼ ਨਾਜ਼ੋ ਨਿਆਮਤ ਸਮਰ ਖੁਰਦਾਈ ।। ਜ਼ਿ ਜੰਗੀ ਜਵਾਨਾਂ ਨਾਂ ਬਰ ਖੁਰਦਾਈ ।।੨੩।।

ਤੂੰ ਤੋਂ ਨਖ਼ਰੇ ਨਿਆਮਤ ਫਲ ਖਾਧਾ ਹੋਇਆ ।। ਤੋਂ ਲੜਾਕੇ ਜਵਾਨ, ਸਿਪਾਹੀ ਨਹੀਂ ਫਲ ।।

ਤੂੰ ਨਖ਼ਰਿਆਂ ਦੇ ਨਿਆਮਤਾਂ ਦੇ ਫਲ ਖਾਧੇ ਹੋਏ ਨੇ, ਲੜਾਕੇ ਜਵਾਨਾਂ ਦੇ ਫਲ ਨਹੀਂ ਖਾਧੇ (ਕਦੀ ਤੇਰਾ ਵਾਸਤਾ ਲੜਾਈ ਦੇ ਸਹੀ ਜਵਾਨਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਪਿਆ) ।

ਬ ਮੈਦਾਂ ਬਿਆ ਖ਼ੁਦ ਬ ਤੇਗੋ ਤਬਰ ।। ਮੁਕਨ ਖਲਕੇ ਖੱਲਾਕ ਜ਼ੇਰੋ ਜ਼ਬਰ ।।੨੪।।

ਵਿਚ ਲੜਾਈ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਤੂੰ ਆ ਆਪ ਤਲਵਾਰ ਕੁਹਾੜੀ ।। ਨਾ ਕਰ ਖ਼ਲਕਤ ਖ਼ਲਕਤ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਥੱਲੇ ਉੱਤੇ ।।

ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਤੇ ਕੁਹਾੜੀ (ਅਸਲੇ) ਨਾਲ ਆਪ ਲੜਾਈ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਲੜਨ ਵਾਸਤੇ ਆ, ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਲਕਤ ਨੂੰ ਥੱਲੇ ਉੱਤੇ ਨਾ ਕਰ, ਅਰਥਾਤ, ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਲਕਤ ਨੂੰ ਨਾ ਮਰਵਾ ।

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥

ਅਥ ਗਿਆਨ ਪਰਬੋਧ ਗ੍ਰੰਥ ਲਿਖ੍ਯਤੇ ॥

ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨਮੋ ਨਾਥ ਪੂਰੇ, ਸਦਾ ਸਿੱਧ ਕਰਮੰ ॥ ਅਛੇਦੀ ਅਭੇਦੀ, ਸਦਾ ਏਕ ਧਰਮੰ ॥
ਕਲੰਕੰ ਬਿਨਾ, ਨਿਹਕਲੰਕੀ ਸਰੂਪੇ ॥ ਅਛੇਦੰ ਅਭੇਦੰ, ਅਖੇਦੰ ਅਨੂਪੇ ॥੧॥
ਨਮੋ ਲੋਕ ਲੋਕੇਸ੍ਵਰੰ, ਲੋਕ ਨਾਥੇ ॥ ਸਦੈਵੰ ਸਦਾ, ਸਰਬ ਸਾਥੰ ਅਨਾਥੇ ॥
ਨਮੋ ਏਕ ਰੂਪੰ, ਅਨੇਕੰ ਸਰੂਪੇ ॥ ਸਦਾ ਸਰਬ ਸਾਹੰ, ਸਦਾ ਸਰਬ ਭੂਪੇ ॥੨॥
ਅਛੇਦੰ ਅਭੇਦੰ, ਅਨਾਮੰ ਅਠਾਮੰ ॥ ਸਦਾ ਸਰਬਦਾ, ਸਿੱਧਦਾ ਬੁੱਧਿ ਧਾਮੰ ॥
ਅਜੰਤ੍ਰੰ ਅਮੰਤ੍ਰੰ, ਅਕੰਤ੍ਰੰ ਅਭਰਮੰ ॥ ਅਖੇਦੰ ਅਭੇਦੰ, ਅਛੇਦੰ ਅਕਰਮੰ ॥੩॥
ਅਗਾਧੇ ਅਬਾਧੇ, ਅਗੰਤੰ ਅਨੰਤੰ ॥ ਅਲੇਖੰ ਅਭੇਖੰ, ਅਭੂਤੰ ਅਗੰਤੰ ॥

ਨ ਰੰਗੰ ਨ ਰੂਪੰ, ਨ ਜਾਤੰ ਨ ਪਾਤੰ ॥ ਨ ਸਤ੍ਰੋ ਨ ਮਿਤ੍ਰੋ, ਨ ਪੁਤ੍ਰੋ ਨ ਮਾਤੰ ॥੪॥
ਅਭੂਤੰ ਅਭੰਗੰ, ਅਭਿੱਖੰ ਭਵਾਨੰ ॥ ਪਰੇਯੰ ਪੁਨੀਤੰ, ਪਵਿਤ੍ਰੰ ਪ੍ਰਧਾਨੰ ॥
ਅਗੰਜੇ ਅਭੰਜੇ, ਅਕਾਮੰ ਅਕਰਮੰ ॥ ਅਨੰਤੇ ਬਿਅੰਤੇ, ਅਭੂਮੇ ਅਭਰਮੰ ॥੫॥
ਨਹੀ ਜਾਨ ਜਾਈ, ਕਛੂ ਰੂਪ ਰੇਖੰ ॥ ਕਹਾਂ ਬਾਸੁ ਤਾਂ ਕੋ, ਫਿਰੈ ਕਉਨ ਭੇਖੰ ॥
ਕਹਾਂ ਨਾਮ ਤਾਂ ਕੋ, ਕਹਾ ਕੈ ਕਹਾਵੈ ॥ ਕਹਾ ਮੈ ਬਖਾਨੋ, ਕਹੈ ਮੈ ਨ ਆਵੈ ॥੬॥
ਅਜੋਨੀ ਅਜੈ, ਪਰਮ ਰੂਪੀ ਪ੍ਰਧਾਨੈ ॥ ਅਛੇਦੀ ਅਭੇਦੀ, ਅਰੂਪੀ ਮਹਾਨੈ ॥
ਅਸਾਧੇ ਅਗਾਧੇ, ਅਗੰਜੁਲ ਗਨੀਮੇ ॥ ਅਰੰਜੁਲ ਅਰਾਧੇ, ਰਹਾਕੁਲ ਰਹੀਮੇ ॥੭॥
ਸਦਾ ਸਰਬਦਾ, ਸਿੱਧ ਦਾ ਬੁੱਧਿ ਦਾਤਾ ॥ ਨਮੋ ਲੋਕ ਲੋਕੇਸ੍ਵਰੰ, ਲੋਕ ਗਿਆਤਾ ॥
ਅਛੇਦੀ ਅਭੈ, ਆਦਿ ਰੂਪੀ ਅਨੰਤੰ ॥ ਅਛੇਦੀ ਅਛੈ ਆਦਿ, ਅਦ੍ਵੈ ਦੁਰੰਤੰ ॥੮॥
ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਅਨੰਤ ਆਦਿ ਦੇਵ ਹੈਂ ॥ ਬਿਅੰਤ ਭਰਮ ਭੇਵ ਹੈਂ ॥
ਅਗਾਧਿ ਬਿਆਧਿ ਨਾਸ ਹੈਂ ॥ ਸਦੈਵ ਸਰਬ ਪਾਸ ਹੈਂ ॥੧॥੯॥ ਬਚਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਚਾਪ ਹੈਂ ॥
ਅਖੰਡ ਦੁਸਟ ਖਾਪ ਹੈਂ ॥ ਅਭੇਦ ਆਦਿ ਕਾਲ ਹੈਂ ॥ ਸਦੈਵ ਸਰਬ ਪਾਲ ਹੈਂ ॥੨॥੧੦॥
ਅਖੰਡ ਚੰਡ ਰੂਪ ਹੈਂ ॥ ਪ੍ਰਚੰਡ ਸਰਬ ਸ੍ਰੂਪ ਹੈਂ ॥ ਕਾਲ ਹੂੰ ਕੇ ਕਾਲ ਹੈਂ ॥

ਸਦੈਵ ਰੱਛਪਾਲ ਹੈਂ ॥੩॥੧੧॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਿਆਲ ਰੂਪ ਹੈਂ ॥ ਸਦੈਵ ਸਰਬ ਭੂਪ ਹੈਂ ॥
ਅਨੰਤ ਸਰਬ ਆਸ ਹੈਂ ॥ ਪਰੇਵ ਪਰਮ ਪਾਸ ਹੈਂ ॥੪॥੧੨॥ ਅਦ੍ਰਿਸਟ ਅੰਤ੍ਰ ਧਿਆਨ ਹੈਂ ॥
ਸਦੈਵ ਸਰਬ ਮਾਨ ਹੈਂ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕਾਲ ਹੀਨ ਹੈਂ ॥ ਸਦੈਵ ਸਾਧ ਅਧੀਨ ਹੈਂ ॥੫॥੧੩॥
ਭਜਸ ਤੁਯੰ ॥ ਭਜਸ ਤੁਯੰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਾਧਿ ਬਿਆਧਿ ਨਾਸਨੰ ॥
ਪਰੇਯੰ ਪਰਮ ਉਪਾਸਨੰ ॥ ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਲੋਕ ਮਾਨ ਹੈਂ ॥ ਸਦੈਵ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈਂ ॥੬॥੧੪॥
ਤਥਸ ਤੁਯੰ ॥ ਤਥਸ ਤੁਯੰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਿਆਲ ਕਰਮ ਹੈਂ ॥
ਅਗੰਜ ਭੰਜ ਭਰਮ ਹੈਂ ॥ ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਲੋਕ ਪਾਲ ਹੈਂ ॥ ਸਦੈਵ ਸਰਬ ਦਿਆਲ ਹੈਂ ॥੭॥੧੫॥
ਜਪਸ ਤੁਯੰ ॥ ਜਪਸ ਤੁਯੰ ॥ਰਹਾਉ॥ ਮਹਾਨ ਮੋਨ ਮਾਨ ਹੈਂ ॥ ਪਰੇਵ ਪਰਮ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈਂ ॥
ਪੁਰਾਨ ਪ੍ਰੇਤ ਨਾਸਨੰ ॥ ਸਦੈਵ ਸਰਬ ਪਾਸਨੰ ॥੮॥੧੬॥ ਪ੍ਰਚੰਡ ਅਖੰਡ ਮੰਡਲੀ ॥
ਉਦੰਡ ਰਾਜ ਸੁ ਥਲੀ ॥ ਜਗੰਤ ਜੋਤਿ ਜੁਆਲ ਕਾ ॥ ਜਲੰਤ ਦੀਪ ਮਾਲਕਾ ॥੯॥੧੭॥
ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਿਆਲ ਲੋਚਨੰ ॥ ਮਚੰਕ ਬਾਣ ਮੋਚਨੰ ॥ ਸਿਰੰ ਕਰੀਟ ਧਾਰੀਯੰ ॥
ਦਿਨੇਸ ਕ੍ਰਿਤ ਹਾਰੀਯੰ ॥੧੦॥੧੮॥ ਬਿਸਾਲ ਲਾਲ ਲੋਚਨੰ ॥ ਮਨੋਜ ਮਾਨ ਮੋਚਨੰ ॥
ਸੁਭੰਤ ਸੀਸ ਸੁ ਪ੍ਰਭਾ ॥ ਚਕ੍ਰਤ ਚਾਰੁ ਚੰਦ੍ਰਕਾ ॥੧੧॥੧੯॥ ਜਗੰਤ ਜੋਤ ਜੁਆਲਕਾ ॥

ਛਕੰਤ ਰਾਜ ਸੁ ਪ੍ਰਭਾ ॥ ਜਗੰਤ ਜੋਤਿ ਜੈਤਸੀ ॥ ਬਦੰਤ ਕ੍ਰਿਤ ਈਸੁਰੀ ॥੧੨॥੨੦॥

ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਨਕਾਦ ਸਰੂਪੰ, ਅਮਿਤ ਬਿਭੂਤੰ, ਅਚਲ ਸਰੂਪੰ, ਬਿਸੁ ਕਰਣੰ ॥
ਜਗ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸੰ, ਆਦਿ ਅਨਾਸੰ, ਅਮਿਤ ਅਗਾਸੰ, ਸਰਬ ਭਰਣੰ ॥
ਅਨਗੰਜ ਅਕਾਲੰ, ਬਿਸੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੰ, ਦੀਨ ਦਿਆਲੰ, ਸੁਭ ਕਰਣੰ ॥
ਆਨੰਦ ਸਰੂਪੰ, ਅਨਹਦਿ ਰੂਪੰ, ਅਮਿਤ ਬਿਭੂਤੰ, ਤਵ ਸਰਣੰ ॥੧॥੨੧॥
ਬਿਸੂੰਭਰ ਭਰਣੰ, ਜਗਤ ਪ੍ਰਕਰਣੰ, ਅਧਰਣ ਧਰਣੰ, ਸ੍ਰਿਸਟ ਕਰੰ ॥
ਆਨੰਦ ਸਰੂਪੀ, ਅਨਹਦ ਰੂਪੀ, ਅਮਿਤ ਬਿਭੂਤੀ, ਤੇਜ ਬਰੰ ॥
ਅਨਖੰਡ ਪ੍ਰਤਾਪੰ, ਸਭ ਜਗ ਥਾਪੰ, ਅਲਖ ਅਤਾਪੰ, ਬਿਸੁਕਰੰ ॥
ਅਦ੍ਵੈ ਅਬਿਨਾਸੀ, ਤੇਜ ਪ੍ਰਕਾਸੀ, ਸਰਬ ਉਦਾਸੀ, ਏਕ ਹਰੰ ॥੨॥੨੨॥
ਅਨਖੰਡ ਅਮੰਡੰ, ਤੇਜ ਪ੍ਰਚੰਡੰ, ਜੋਤਿ ਉਦੰਡੰ, ਅਮਿਤ ਮਿਤੰ ॥
ਅਨਭੈ ਅਨਗਾਧੰ, ਅਲਖ ਅਬਾਧੰ, ਬਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਧੰ, ਅਮਿਤ ਗਤੰ ॥
ਆਨੰਦ ਸਰੂਪੀ, ਅਨਹਦ ਰੂਪੀ, ਅਚਲ ਬਿਭੂਤੀ, ਭਵ ਤਰਣੰ ॥

ਅਨਗਾਧਿ ਅਬਾਧੰ, ਜਗਤ ਪ੍ਰਸਾਧੰ, ਸਰਬ ਅਰਾਧੰ, ਤਵ ਸਰਣੰ ॥੩॥੨੩॥
ਅਕਲੰਕ ਅਬਾਧੰ, ਬਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਧੰ, ਜਗਤ ਅਰਾਧੰ, ਭਵਨਾਸੰ ॥
ਬਿਸ੍ਵੰਭਰ ਭਰਣੰ, ਕਿਲਵਿਖ ਹਰਣੰ, ਪਤਿਤ ਉਧਰਣੰ, ਸਭ ਸਾਥੰ ॥
ਅਨਾਥਨ ਨਾਥੇ, ਅਕ੍ਰਿਤ ਅਗਾਥੇ, ਅਮਿਤ ਅਨਾਥੇ, ਦੁਖ ਹਰਣੰ ॥
ਅਗੰਜ ਅਬਿਨਾਸੀ, ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸੀ, ਜਗਤ ਪ੍ਰਣਾਸੀ, ਤੁਜ ਸਰਣੰ ॥੪॥੨੪॥
ਕਲਸ ॥ ਅਮਿਤ ਤੇਜ, ਜਗ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਆਦਿ ਅਛੇਦ, ਅਭੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥
ਪਰਮ ਤੱਤ, ਪਰਮਾਰਥ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਆਦਿ ਸਰੂਪ, ਅਖੰਡ ਉਦਾਸੀ ॥੫॥੨੫॥
ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਛੰਦ ॥ ਅਖੰਡ ਉਦਾਸੀ, ਪਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸੀ, ਆਦਿ ਅਨਾਸੀ, ਬਿਸ੍ਵਕਰੰ ॥
ਜਗਤਾਵਲ ਕਰਤਾ, ਜਗਤ ਪ੍ਰਹਰਤਾ, ਸਭ ਜਗ ਭਰਤਾ, ਸਿੱਧ ਭਰੰ ॥
ਅਛੈ ਅਬਿਨਾਸੀ, ਤੇਜ ਪ੍ਰਕਾਸੀ, ਰੂਪ ਸੁਰਾਸੀ, ਸਰਬ ਛਿਤੰ ॥
ਆਨੰਦ ਸਰੂਪੀ, ਅਨਹਦ ਰੂਪੀ, ਅਲਖ ਬਿਭੂਤੀ, ਅਮਿਤ ਗਤੰ ॥੬॥੨੬॥
ਕਲਸ ॥ ਆਦਿ ਅਭੈ, ਅਨਗਾਧਿ ਸਰੂਪੰ ॥ ਰਾਗ ਰੰਗ, ਜਿਂਹ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੰ ॥
ਰੰਕ ਭਯੋ, ਰਾਵਤ ਕਹੂੰ ਭੂਪੰ ॥ ਕਹੂੰ ਸਮੁੰਦ੍ਰ, ਸਰਤਾ ਕਹੂੰ ਕੂਪੰ ॥੭॥੨੭॥

ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਛੰਦ ।। ਸਰਤਾ ਕਹੂੰ ਕੂਪੰ, ਸਮੁਦ ਸਰੂਪੰ ਅਲਖ ਬਿਭੂਤੰ, ਅਮਿਤ ਗਤੰ ।।
ਅਦ੍ਵੈ ਅਬਿਨਾਸੀ, ਪਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸੀ, ਤੇਜ ਸੁਰਾਸੀ, ਅਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਿਤੰ ।।
ਜਿੱਹ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖੰ, ਅਲਖ ਅਭੇਖੰ, ਅਮਿਤ ਅਦ੍ਵੈਖੰ, ਸਰਬ ਮਈ ।।
ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਹਰਣੰ, ਪਤਿਤ ਉਧਰਣੰ, ਅਸਰਣਿ ਸਰਣੰ, ਏਕ ਦਈ ।।੮।।੨੮।।
ਕਲਸ ।। ਆਜਾਨੁ ਬਾਹੁ, ਸਾਰੰਗ ਕਰ ਧਰਣੰ ।। ਅਮਿਤ ਜੋਤਿ, ਜਗ ਜੋਤ ਪ੍ਰਕਰਣੰ ।।
ਖੜਗ ਪਾਣ, ਖਲ ਦਲ ਬਲ ਹਰਣੰ ।। ਮਹਾਂਬਾਹੁ, ਬਿਸ੍ਵੰਭਰ ਭਰਣੰ ।।੯।।੨੯।।
ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਛੰਦ ।। ਖਲ ਦਲ ਬਲ ਹਰਣੰ, ਦੁਸਟ ਬਿਡਰਣੰ, ਅਸ਼ਰਣ ਸਰਣੰ, ਅਮਿਤ ਗਤੰ ।।
ਚੰਚਲ ਚਖ ਚਾਰਣ, ਮੱਛ ਬਿਡਾਰਣ, ਪਾਪ ਪ੍ਰਹਾਰਣ, ਅਮਿਤ ਮਤੰ ।। ਆਜਾਨ ਸੁ ਬਾਹੰ,
ਸਾਹਨ ਸਾਹੰ, ਮਹਿਮਾ ਮਾਹੰ, ਸਰਬ ਮਈ ।। ਜਲ ਥਲ ਬਨ ਰਰਤਾ, ਬਨ ਤ੍ਰਿਨਿ ਕਹਿਤਾ,
ਖਲ ਦਲਿ ਦਹਿਤਾ, ਸੁਨ ਰਿਸਹੀ ।।੧੦।।੩੦।। ਕਲਸ ।। ਅਤਿ ਬਲਿਸਟ,
ਦਲ ਦੁਸਟ ਨਿਕੰਦਨ ।। ਅਮਿਤ ਪ੍ਰਤਾਪ, ਸਗਲ ਜਗ ਬੰਦਨ ।। ਸੋਹਤ,
ਚਾਰ ਚਿਤ੍ਰ ਕਰ ਚੰਦਨ ।। ਪਾਪ ਪ੍ਰਹਾਰਣ, ਦੁਸਟ ਦਲ ਦੰਡਨ ।।੧੧।।੩੧।।ਛਪੈ ਛੰਦ।।
ਬੇਦ ਭੇਦ ਨਹੀ ਲਖੈ, ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਹੀ ਬੁੱਝੈ ।।ਬਿਆਸ ਪਰਾਸੁਰ, ਸੁਕ ਸਨਾਦਿ,

ਸਿਵ ਅੰਤੁ ਨ ਸੁੱਝੈ ॥ ਸਨਤਿ ਕੁਆਰ ਸਨਕਾਦਿ, ਸਰਬ ਜਉ ਸਮਾ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ਲਖ ਲਖਮੀ ਲਖ ਬਿਸ਼ਨ, ਕਿਸਨ ਕਈ ਨੇਤ ਬਤਾਵਹਿਂ ॥ ਅਸੰਭ ਰੂਪ ਅਨਭੈ ਪ੍ਰਭਾ, ਅਤਿ ਬਲਿਸਟ, ਜਲਿ ਥਲਿ ਕਰਣ ॥ ਅਚੁੱਤ ਅਨੰਤ ਅਦ੍ਵੈ ਅਮਿਤ, ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨ ਤਵ ਸਰਣ ॥੧॥੩੨॥ ਅਚੁੱਤ ਅਭੈ ਅਭੇਦ, ਅਮਿਤ ਅਖੰਡ, ਅਤੁਲ ਬਲ ॥ ਅਟਲ ਅਨੰਤ ਅਨਾਦਿ, ਅਖੈ ਅਖੰਡ ਪ੍ਰਬਲ ਦਲ ॥ ਅਮਿਤ ਅਮਿਤ ਅਨਤੋਲ, ਅਭੂ ਅਨਭੇਦ ਅਭੰਜਨ ॥ ਅਨਬਿਕਾਰ ਆਤਮ ਸਰੂਪ, ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਨ ਰੰਜਨ ॥ ਅਬਿਕਾਰ ਰੂਪ ਅਨਭੈ ਸਦਾ, ਮੁਨ ਜਨ ਗਨ ਬੰਦਤ ਚਰਨ ॥ ਭਵ ਭਰਨ ਕਰਨ, ਦੁਖ ਦੋਖ ਹਰਨ, ਅਤਿ ਪ੍ਰਤਾਪ, ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਹਰਨ ॥੨॥੩੩॥ ਛਪੈ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮੁਖ ਮੰਡਲ ਪਰ ਲਸਤ ਜੋਤਿ, ਉਦੋਤ ਅਮਿਤ ਗਤ ॥ ਜਟਤ ਜੋਤ ਜਗ ਮਗਤ, ਲੱਜਤ ਲਖ ਕੋਟਿ ਨਿਖਤਿ ਪਤਿ ॥ ਚਕ੍ਰਵਰਤਿ ਚਕ੍ਰਵੈ, ਚਕ੍ਰਤ ਚਉਚੱਕ੍ਰ ਕਰਿ ਧਰਿ ॥ ਪਦਮ ਨਾਥ ਪਦਮਾਛ, ਨਵਲ ਨਾਰਾਇਣ ਨਰਿ ਹਰਿ ॥ ਕਾਲਖ ਬਿਹੰਡਣ ਕਿਲਵਿਖ ਹਰਣ, ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਨ ਬੰਦਤ ਚਰਨ ॥ ਖੰਡਣ ਅਖੰਡ, ਮੰਡਣ ਅਭੈ, ਨਮੋ ਨਾਥ, ਭਉ ਭੈ ਹਰਣ ॥੩॥੩੪॥ਛਪੈ ਛੰਦ॥ ਨਮੋ ਨਾਥ ਨ੍ਰਿਦਾਇਕ,

ਨਮੋ ਨਿਮ ਰੂਪ ਨਿਰੰਜਨ ।। ਅਗੰਜਾਣ ਅਗੰਜਣ, ਅਭੰਜ ਅਨਭੇਦ ਅਭੰਜਨ ।।
ਅਛੈ ਅਖੈ ਅਬਿਕਾਰ, ਅਭੈ ਅਨਭਿਜ ਅਭੇਦਨ ।। ਅਖੇਦਾਨ ਖੇਦਨ,
ਅਖਿਜ ਅਨਛਿਦ੍ਰ ਅਛੇਦਨ ।। ਆਜਾਨ ਬਾਹ ਸਾਰੰਗਧਰ ਖੜਗ ਪਾਣ,
ਦੁਰਜਨ ਦਲਣ ।। ਨਰ ਵਰ ਨਰੇਸ, ਨਾਇਕ ਨ੍ਰਿਪਨਿ, ਨਮੋ ਨਵਲ,
ਜਲ ਥਲ ਰਵਨਿ ।।੪।।੩੫।। ਦੀਨ ਦਯਾਲ, ਦੁਖ ਹਰਣ, ਦੁਰਮਤ ਹੰਤਾ, ਦੁਖ ਖੰਡਣ ।।
ਮਹਾਂ ਮੋਨ ਮਨ ਹਰਨ, ਮਦਨ ਮੂਰਤ ਮਹ ਮੰਡਨ ।। ਅਮਿਤ ਤੇਜ ਅਬਿਕਾਰ,
ਅਖੈ ਆਭੰਜ ਅਮਿਤ ਬਲ ।। ਨਿਰਭੰਜ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰ, ਨਿਰਜੁਰ ਨ੍ਰਿਪ ਜਲ ਥਲ ।।
ਅੱਛੈ ਸਰੂਪ ਅੱਛੂ ਅਛਿਤ, ਅਛੈ ਅਛਾਨ ਅਛਰ ।। ਅਦਵੈ ਸਰੂਪ ਅਦ੍ਵਯ ਅਮਰ,
ਅਭਿਬੰਦਤ ਸੁਰ ਨਰ ਅਸੁਰ ।।੫।।੩੬।। ਕੁਲ ਕਲੰਕ ਕਰਿ ਹੀਨ,
ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਾਗਰ ਕਰੁਣਾਕਰ ।। ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰੱਥ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀ ਸੂਰਤ ਕ੍ਰਿਤ ਧਰ ।।
ਕਾਲ ਕਰਮ ਕਰ ਹੀਨ, ਕ੍ਰਿਆ ਜਿੰਹ ਕੋਇ ਨ ਬੁੱਝੈ ।। ਕਹਾ ਕਹੈ ਕਹ ਕਰੈ,
ਕਹਾ ਕਾਲਨ ਕੈ ਸੁੱਝੈ ।। ਕੰਜਲਕ ਨੈਨ, ਕੰਬੂ ਗ੍ਰੀਵਹਿ, ਕਟਿ ਕੇਹਰ, ਕੁੰਜਰ ਗਵਨ ।।
ਕਦਲੀ ਕੁਰੰਕ, ਕਰਪੂਰ ਗਤ, ਬਿਨ ਅਕਾਲ, ਦੱਜੋ ਕਵਨ ।।੬।।੩੭।।

ਛਪੈ ਛੰਦ ॥ ਅਲਖ ਰੂਪ ਅਲੇਖ ਅਬੈ, ਅਨਭੂਤ ਅਭੰਜਨ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਅਬਿਕਾਰ, ਅਜੈ ਅਨਗਾਧ, ਅਗੰਜਨ ॥ ਨਿਰਬਿਕਾਰ ਨਿਰਜੁਰ ਸਰੂਪ, ਨਿਰਦ੍ਵੈਖ ਨਿਰੰਜਨ ॥ ਅਭੰਜਾਨ ਭੰਜਨ ਅਨਭੇਦ, ਅਨਭੂਤ ਅਭੰਜਨ ॥ ਸਾਹਾਨ ਸਾਹ ਸੁੰਦਰ ਸੁਮਤ, ਬਡ ਸਰੂਪ ਬਡਵੈ ਬਖਤ ॥ ਕੋਟਿਕ ਪ੍ਰਤਾਪ ਭੂਅ ਭਾਨ ਜਿਮ, ਤਪਤ ਤੇਜ ਇਸਥਿਤ ਤਖਤ ॥੭॥੩੮॥ਛਪੈ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਚਕ੍ਰਤ ਚਾਰ ਚਕ੍ਰਵੈ, ਚਕ੍ਰਤ ਚਉਕੁੰਟ ਚਵੱਗਨ ॥ ਕੋਟ ਸੂਰ ਸਮ ਤੇਜ, ਤੇਜ ਨਹੀ ਦੂਨ ਚਵੱਗਨ ॥ ਕੋਟ ਚੰਦ ਚਕ ਪਰੈਂ, ਤੁੱਲ ਨਹੀ ਤੇਜ ਬਿਚਾਰਤ ॥ ਬਿਆਸ ਪਰਾਸੁਰ ਬ੍ਰਹਮ, ਭੇਦ ਨਹਿ ਬੇਦ ਉਚਾਰਤ ॥ ਸਾਹਾਂਨ ਸਾਹ ਸਾਹਿਬ ਸੁਘਰ, ਅਤਿ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੁੰਦਰ ਸਬਲ ॥ ਰਾਜਾਨ ਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਸਬਲ, ਅਮਿਤ ਤੇਜ ਅਛੈ ਅਛਲ ॥੮॥੩੯॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਹਿਓ ਜੋ ਨ ਜਾਇ, ਸੋ ਅਗਾਹ ਕੈ ਕੈ ਗਾਹੀਅਤੁ, ਛੇਦਿਓ ਜੋ ਨ ਜਾਇ, ਸੋ ਅਛੇਦ ਕੈ ਪਛਾਨੀਐ ॥ ਗੰਜਿਓ ਜੋ ਨ ਜਾਇ, ਸੋ ਅਗੰਜ ਕੈ ਕੈ ਜਾਨੀਅਤੁ, ਭੰਜਿਓ ਜੋ ਨ ਜਾਇ, ਸੋ ਅਭੰਜ ਕੈ ਕੈ ਮਾਨੀਐ ॥ ਸਾਧਿਓ ਜੋ ਨ ਜਾਇ, ਸੋ ਅਸਾਧਿ ਕੈ ਕੈ ਸਾਧ ਕਰ, ਛਲਿਓ ਜੋ ਨ ਜਾਇ, ਸੋ ਅਛਲ ਕੈ ਪ੍ਰਮਾਨੀਐ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਮੈ ਨ ਆਵੈ,

ਸੋ ਅਮੰਤ੍ਰ ਕੈ ਕੈ ਮਾਨੁ ਮਨ, ਜੰਤ੍ਰ ਮੈ ਨ ਆਵੈ, ਸੋ ਅਜੰਤ੍ਰ ਕੈ ਕੈ ਜਾਨੀਐ ॥੧॥੪੦॥
ਕਬਿਤੁ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਾਤ ਮੈ ਨ ਆਵੈ, ਸੋ ਅਜਾਤ ਕੈ ਕੈ ਜਾਨੁ ਜੀਅ, ਪਾਂਤ ਮੈ ਨ ਆਵੈਂ, ਸੋ ਅਪਾਤ ਕੈ ਬੁਲਾਈਐ ॥ ਭੇਦ ਮੈ ਨ ਆਵੈ, ਸੋ ਅਭੇਦ ਕੈ ਕੈ ਭਾਖੀਅਤੁ, ਛੇਦਯੋ ਜੋ ਨ ਜਾਇ, ਸੋ ਅਛੇਦ ਕੈ ਸੁਨਾਈਐ ॥ ਖੰਡਿਓ ਜੋ ਨ ਜਾਇ, ਸੋ ਅਖੰਡ ਜੂ ਕੋ ਖਿਆਲੁ ਕੀਜੈ, ਖਿਆਲ ਮੈ ਨ ਆਵੈ, ਗਮੁ ਤਾਂਕੋ ਸਦਾ ਖਾਈਐ ॥ ਜੰਤ੍ਰ ਮੈ ਨ ਆਵੈ, ਸੋ ਅਜੰਤ੍ਰ ਕੈ ਕੈ ਜਾਪੀਅਤੁ, ਧਿਆਨ ਮੈ ਨ ਆਵੈ, ਤਾਂਕੋ ਧਿਆਨੁ ਕੀਜੈ ਧਿਆਈਐ ॥੨॥੪੧॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਛਤ੍ਰਧਾਰੀ ਛਤ੍ਰੀਪਤਿ, ਛੈਲਰੂਪ ਛਿਤਨਾਥ, ਛੌਣੀ ਕਰ ਛਾਇਆ ਬਰ, ਛੱਤ੍ਰੀਪਤ ਗਾਈਐ ॥ ਬਿਸੁਨਾਥ ਬਿਸ੍ੰਭਰ, ਬੇਦਨਾਥ ਬਾਲਾ ਕਰ, ਬਾਜੀਗਰਿ ਬਾਨ ਧਾਰੀ, ਬੰਧਨ ਬਤਾਈਐ ॥ ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਦੂਧਾਧਾਰੀ, ਬਿਦਿਆ ਧਰ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ, ਧਿਆਨ ਕੋ ਲਗਾਵੈਂ, ਨੈਕ ਧਿਆਨ ਹੂੰ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਰਾਜਨ ਕੇ ਰਾਜਾ, ਮਹਾਰਾਜਨ ਕੇ ਮਹਾਂਰਾਜਾ, ਐਸੋ ਰਾਜ ਛੋਡਿ, ਅਉਰ ਦੂਜਾ ਕਉਨ ਧਿਆਈਐ ॥੩॥੪੨॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਜੁੱਧ ਕੇ ਜਿਤਈਆ, ਰੰਗ ਭੂਮ ਕੇ ਭਵਈਆ, ਭਾਰ ਭੂਮ ਕੇ ਮਿਟਈਆ,

ਨਾਥ ਤੀਨ ਲੋਕ ਗਾਈਐ ।। ਕਾਹੂ ਕੇ ਤਨਈਆ ਹੈ, ਨ ਮਈਆ ਜਾਕੇ ਭਈਆ ਕੋਊ, ਛਊਨੀ ਹੂ ਕੇ ਛਈਆ ਛੋਡ, ਕਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤ ਲਾਈਐ ।। ਸਾਧਨਾ ਸਧਈਆ, ਧੂਲ ਧਾਨੀ ਕੇ ਧੁਜਈਆ, ਧੋਮ ਧਾਰ ਕੇ ਧਰਈਆ, ਧਿਆਨ ਤਾਕੋ ਸਦਾ ਲਾਈਐ ।। ਆਉ ਕੇ ਬਢਈਆ, ਏਕ ਨਾਮ ਕੇ ਜਪਈਆ, ਅਉਰ ਕਾਮ ਕੇ ਕਰਈਆ ਛੋਡ, ਅਉਰ ਕਉਨ ਧਿਆਈਐ ।।੪।।੪੩।। ਕਬਿਤੁ ।। ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ।। ਕਾਮ ਕੋ ਕੁਨਿੰਦਾ, ਖੈਰ ਖੂਬੀ ਕੋ ਦਿਹੰਦਾ, ਗਜ ਗਾਜੀ ਕੋ ਗਜੰਦਾ, ਸੋ ਕੁਨਿੰਦਾ ਕੈ ਬਤਾਈਐ ।। ਚਾਮ ਕੇ ਚਲਿੰਦਾ, ਘਾਉ ਘਾਮ ਤੇ ਬਚਿੰਦਾ, ਛਤ੍ਰ ਛੌਨੀ ਕੇ ਛਲਿੰਦਾ, ਸੋ ਦਿਹੰਦਾ ਕੈ ਮਨਾਈਐ ।। ਜਰ ਕੋ ਦਿਹੰਦਾ, ਜਾਨਮਾਨ ਕੋ ਜਨਿੰਦਾ, ਜੋਤ ਜੇਬ ਕੋ ਗਜਿੰਦਾ, ਜਾਨਮਾਨ ਜਾਨ ਗਾਈਐ ।। ਦੋਖ ਕੇ ਦਲਿੰਦਾ, ਦੀਨ ਦਾਨਸ ਦਿਹੰਦਾ, ਦੋਖ ਦੂਜਨ ਦਲਿੰਦਾ ਧਿਆਇ, ਦੂਜੋ ਕਉਨ ਧਿਆਈਐ ।।੫।।੪੪।। ਕਬਿਤੁ ।। ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ।। ਸਾਲਿਸ ਸਿਹਿੰਦਾ, ਸਿੱਧਤਾਈ ਕੋ ਸਧਿੰਦਾ, ਅੰਗ ਅੰਗ ਮੈ ਅਵਿੰਦਾ, ਏਕੁ ਏਕੋ ਨਾਥ ਜਾਨੀਐ ।। ਕਾਲਖ ਕਟਿੰਦਾ, ਖੁਰਾਸਾਨ ਕੋ ਖੁਨਿੰਦਾ, ਗ੍ਰਬ ਗਾਫਲ ਗਿਲਿੰਦਾ, ਗੋਲ ਗੰਜਖ ਬਖਾਨੀਐ ।। ਗਾਲਬ ਗਿਰੰਦਾ, ਜੀਤ ਤੇਜ ਕੇ ਦਿਹੰਦਾ,

ਚਿਤ੍ਰ ਚਾਪ ਕੇ ਚਲਿੰਦਾ ਛੋਡ, ਅਉਰ ਕਉਨ ਆਨੀਐ ।। ਸੱਤਤਾ ਦਿਹਿੰਦਾ, ਸਤਤਾਈ ਕੋ ਸੁਖਿੰਦਾ, ਕਰਮ ਕਾਮ ਕੋ ਕੁਨਿੰਦਾ ਛੋਡ, ਦੂਜਾ ਕਉਨ ਮਾਨੀਐ ।।੬।।੪੫।। ਕਬਿਤ ।। ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ।। ਜੋਤ ਕੋ ਜਗਿੰਦਾ, ਜੰਗ ਜਾਫਰੀ ਦਿਹੰਦਾ, ਮਿਤ੍ਰ ਮਾਰੀ ਕੇ ਮਲਿੰਦਾ, ਪੈ ਕੁਨਿੰਦਾ ਕੈ ਬਖਾਨੀਐ ।। ਪਾਲਕ ਪੁਨਿੰਦਾ, ਪਰਮ ਪਾਰਸੀ ਪ੍ਰਗਿੰਦਾ, ਰੰਗ ਰਾਗ ਕੇ ਸੁਨਿੰਦਾ ਪੈ, ਅਨੰਦਾ ਤੇਜ ਮਾਨੀਐ ।। ਜਾਪਕੇ ਜਪਿੰਦਾ, ਖੈਰ ਖੂਬੀ ਕੇ ਦਿਹਿੰਦਾ, ਖੂਨ ਮਾਫਕੇ ਕੁਨਿੰਦਾ ਹੈਂ, ਅਭਿੱਜ ਰੂਪ ਠਾਨੀਐ ।। ਆਰਜਾ ਦਿਹੰਦਾ, ਰੰਗ ਰਾਗ ਕੇ ਬਢਿੰਦਾ, ਦੁਸਟ ਦ੍ਰੋਹ ਕੇ ਦਲਿੰਦਾ ਛੋਡ, ਦੂਜੋ ਕੌਨ ਮਾਨੀਐ ।।੭।।੪੬।। ਕਬਿਤੁ ।। ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ।। ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਾਂਹ, ਸਿੱਧਤਾ ਸਰੂਪ ਤਾਂਹ, ਬੁੱਧਤਾ ਬਿਭੂਤ ਜਾਂਹ, ਸਿੱਧਤਾ ਸੁਭਾਉ ਹੈ ।। ਰਾਗ ਭੀ ਨ ਰੰਗ ਤਾਹਿਂ, ਰੂਪ ਭੀ ਨ ਰੇਖ ਜਾਂਹਿਂ, ਅੰਗ ਭੀ ਸੁਰੰਗ ਤਾਂਹ, ਰੰਗ ਕੇ ਸੁਭਾਉ ਹੈ ।। ਚਿਤ੍ਰ ਸੋ ਬਿਚਿਤ੍ਰ ਹੈ, ਪਰਮਤਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ, ਸੁਮਿਤ੍ਰ ਹੂੰ ਕੇ ਮਿਤ੍ਰ ਹੈ, ਬਿਭੂਤ ਕੋ ਉਪਾਉ ਹੈ ।। ਦੇਵਨ ਕੇ ਦੇਵ ਹੈ, ਕਿ ਸਾਹਨ ਕੋ ਸਾਹ ਹੈ, ਕਿ ਰਾਜਨ ਕੋ ਰਾਜੁ ਹੈ, ਕਿ ਰਾਵਨ ਕੋ ਰਾਉ ਹੈ ।।੮।।੪੭।।

ਬਹਿਰ ਤਵੀਲ ਛੰਦ ॥ ਪਸਚਮੀ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਿ ਅਗੰਜਸ ॥ ਕਿ ਅਭੰਜਸ ॥ ਕਿ ਅਰੂਪਸ ॥ ਕਿ ਅਰੰਜਸ ॥੧॥੪੮॥
ਕਿ ਅਛੇਦਸ ॥ ਕਿ ਅਭੇਦਸ ॥ ਕਿ ਅਨਾਮਸ ॥ ਕਿ ਅਕਾਮਸ ॥੨॥੪੯॥
ਕਿ ਅਭੇਖਸ ॥ ਕਿ ਅਲੇਖਸ ॥ ਕਿ ਅਨਾਦਸ ॥ ਕਿ ਅਗਾਧਸ ॥੩॥੫੦॥
ਕਿ ਅਰੂਪਸ ॥ ਕਿ ਅਭੂਤਸ ॥ ਕਿ ਅਦਾਗਸ ॥ ਕਿ ਅਰਾਗਸ ॥੪॥੫੧॥
ਕਿ ਅਭੇਦਸ ॥ ਕਿ ਅਛੇਦਸ ॥ ਕਿ ਅਛਾਦਸ ॥ ਕਿ ਅਗਾਧਸ ॥੫॥੫੨॥
ਕਿ ਅਗੰਜਸ ॥ ਕਿ ਅਭੰਜਸ ॥ ਕਿ ਅਭੇਦਸ ॥ ਕਿ ਅਛੇਦਸ ॥੬॥੫੩॥
ਕਿ ਅਸੇ ਅਸ ॥ ਕਿ ਅਧੇ ਅਸ ॥ ਕਿ ਅਗੰਜਸ ॥ ਕਿ ਇਕੰਜਸ ॥੭॥੫੪॥
ਕਿ ਉਕਾਰਸ ॥ ਕਿ ਨਿਕਾਰਸ ॥ ਕਿ ਅਖੰਜਸ ॥ ਕਿ ਅਭੰਜਸ ॥੮॥੫੫॥
ਕਿ ਅਘਾਤਸ ॥ ਕਿ ਅਕਿਆ ਤਸ ॥ ਕਿ ਅ ਚਲੱਸ ॥ ਕਿ ਅ ਛਲੱਸ ॥੯॥੫੬॥
ਕਿ ਅਜਾਤਸ ॥ ਕਿ ਅਝਾਤਸ ॥ ਕਿ ਅ ਛਲੱਸ ॥ ਕਿ ਅ ਟਲੱਸ ॥੧੦॥੫੭॥

ਬਹਿਰ ਤਵੀਲ ਪਸਚਮੀ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਟਾ ਟਸਚ ॥ ਅਡਾ ਟਸਚ ॥ ਅਡੰਗਸਚ ॥ ਅਣੰਗਸਚ ॥੧੧॥੫੮॥

ਅਤਾਨਸ੍ਯ ॥ ਅਥਾਨਸ੍ਯ ॥ ਅਦੰਗਸ੍ਯ ॥ ਅਨੰਗਸ੍ਯ ॥੧੨॥੫੯॥
ਅਪਾਰਸ੍ਯ ॥ ਅਫਾਰਸ੍ਯ ॥ ਅਬੇਅਸਤੁ ॥ ਅਭੇਅਸਤੁ ॥੧੩॥੬੦॥
ਅਮਾਨਸਚ ॥ ਅਹਾਨਸਚ ॥ ਅੜੰਗਸਚ ॥ ਅਤ੍ਰੰਗਸਚ ॥੧੪॥੬੧॥
ਅਰਾਮਸਚ ॥ ਅਲਾਮਸਚ ॥ ਅਜੋਧ ਸਚ ॥ ਅਵੋ ਜਸਚ ॥੧੫॥੬੨॥
ਪਸਚਮੀ ॥ ਅਸੇ ਅਸਤੁ ॥ ਅਭੇ ਅਸਤੁ ॥ ਆ ਅੰਗਾਸਤੁ ॥ ਇ ਅੰਗਾਸਤੁ ॥੧੬॥੬੩॥
ਉਕਾਰਸਤੁ ॥ ਅਕਾ ਰਸਤੁ ॥ ਅਖੰਡਸਤੁ ॥ ਅਡੰਗਸਤੁ ॥੧੭॥੬੪॥
ਕਿ ਅਤਾਪਹਿ ॥ ਕਿ ਅਥਾਪਹਿ ॥ ਕਿ ਅਦੰਗਹਿ ॥ ਕਿ ਅਨੰਗਹਿ ॥੧੮॥੬੫॥
ਕਿ ਅਤਾਪਹਿ ॥ ਕਿ ਅਥਾਪਹਿ ॥ ਕਿ ਅਨੀਲਹਿ ॥ ਕਿ ਸੁ ਨੀਲਹਿ ॥੧੯॥੬੬॥

ਅਰਧ ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਜਸ ਤੁਅੰ ॥ ਧਜਸ ਤੁਅੰ ॥ ਅਲਸ ਤੁਅੰ ॥ ਇਕਸ ਤੁਅੰ ॥੧॥੬੭॥
ਜਲਸ ਤੁਅੰ ॥ ਥਲਸ ਤੁਅੰ ॥ ਪੁਰਸ ਤੁਅੰ ॥ ਬਨਸ ਤੁਅੰ ॥੨॥੬੮॥
ਗੁਰਸ ਤੁਅੰ ॥ ਗੁਫਸ ਤੁਅੰ ॥ ਨਿਰਸ ਤੁਅੰ ॥ ਨਿਦਸ ਤੁਅੰ ॥੩॥੬੯॥
ਰਵਸ ਤੁਅੰ ॥ ਸਸਸ ਤੁਅੰ ॥ ਰਜਸ ਤੁਅੰ ॥ ਤਮਸ ਤੁਅੰ ॥੪॥੭੦॥

ਧਨਸ ਤੁਅੰ ॥ ਮਨਸ ਤੁਅੰ ॥ ਬ੍ਰਿਛਸ ਤੁਅੰ ॥ ਬਨਸ ਤੁਅੰ ॥੫॥੭੧॥
ਮਤਸ ਤੁਅੰ ॥ ਗਤਸ ਤੁਅੰ ॥ ਬ੍ਰਤਸ ਤੁਅੰ ॥ ਚਿਤਸ ਤੁਅੰ ॥੬॥੭੨॥
ਪਿਤਸ ਤੁਅੰ ॥ ਸੁਤਸ ਤੁਅੰ ॥ ਮਤਸ ਤੁਅੰ ॥ ਗਤਸ ਤੁਅੰ ॥੭॥੭੩॥
ਨਰਸ ਤੁਅੰ ॥ ਤ੍ਰਿਯਸ ਤੁਅੰ ॥ ਪਿਤਸ ਤੁਅੰ ॥ ਬ੍ਰਿਦਸ ਤੁਅੰ ॥੮॥੭੪॥
ਹਰਿਸ ਤੁਅੰ ॥ ਕਰਸ ਤੁਅੰ ॥ ਛਲਸ ਤੁਅੰ ॥ ਬਲਸ ਤੁਅੰ ॥੯॥੭੫॥
ਉਡਸ ਤੁਅੰ ॥ ਪੁਡਸ ਤੁਅੰ ॥ ਗਡਸ ਤੁਅੰ ॥ ਦਧਸ ਤੁਅੰ ॥੧੦॥੭੬॥
ਰਵਸ ਤੁਅੰ ॥ ਛਪਸ ਤੁਅੰ ॥ ਗਰਬਸ ਤੁਅੰ ॥ ਦਿਰਬਸ ਤੁਅੰ ॥੧੧॥੭੭॥
ਜੈ ਅਸ ਤੁਅੰ ॥ ਖੈ ਅਸ ਤੁਅੰ ॥ ਪੈ ਅਸ ਤੁਅੰ ॥ ਤ੍ਰੈ ਅਸ ਤੁਅੰ ॥੧੨॥੭੮॥
ਨਿਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਚਕੰਤ ਚਾਰ ਚੰਦ੍ਰਕਾ ॥ ਸੁਭੰਤ ਰਾਜ ਸੁ ਪ੍ਰਭਾ ॥
ਦਵੰਤ ਦੁਸਟ ਮੰਡਲੀ ॥ ਸੁਭੰਤ ਰਾਜ ਸੁ ਥਲੀ ॥੧॥੭੯॥ ਚਲੰਤ ਚੰਡ ਮੰਡਕਾ ॥
ਅਖੰਡ ਖੰਡ ਦੁਪਲਾ ॥ ਖਿਵੰਤ ਬਿਜੁ ਜ੍ਵਾਲਕਾ ॥ ਅਨੰਤ ਗੱਦਿ ਬਿੱਦਸਾ ॥੨॥੮੦॥
ਲਸੰਤ ਭਾਵ ਉੱਜਲੰ ॥ ਦਲੰਤ ਦੁੱਖ ਦੁੱਦਲੰ ॥ ਪਵੰਗ ਪਾਤ ਸੋਹੀਯੰ ॥
ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਬਾਜ ਲੋਹੀਯੰ ॥੩॥੮੧॥ ਨਿਨੰਦ ਗੇਂਦ ਬ੍ਰਿਦਯੰ ॥ ਅਖੇਦ ਨਾਦ ਦੁੱਧਰੰ ॥

ਅਠੱਟ ਬੱਟ ਬੱਟਕੰ ॥ ਅਘਟ ਅਨੱਟ ਸੁੱਖਲੰ ॥੪॥੮੨॥ ਅਖੁੱਟ ਤੁੱਟ ਦ੍ਰਿਬਕੰ ॥
ਅਜੁੱਟ ਛੁੱਟ ਸੁੱਛਕੰ ॥ ਅਘੁੱਟ ਤੁੱਟ ਆਸਨੰ ॥ ਅਲੇਖ ਅਭੇਖ ਅਨਾਸਨੰ ॥੫॥੮੩॥
ਸੁਭੰਤ ਦੰਤ ਪਦੁਕੰ ॥ ਜਲੰਤ ਸਾਮ ਸੁ ਘਟੰ ॥ ਸੁਭੰਤ ਛੁਦ੍ਰ ਘੰਟਕਾ ॥
ਜਲੰਤ ਭਾਰਕ ਛਟਾ ॥੬॥੮੪॥ ਸਿਰੀਸੁ ਸੀਸ ਸੁੱਭੀਯੰ ॥ ਘਟਾਕ ਬਾਨ ਉੱਭੀਯੰ ॥
ਸੁਭੰਤ ਸੀਸ ਸਿਧਰੰ ॥ ਜਲੰਤ ਸਿੱਧਰੀ ਨਰੰ ॥੭॥੮੫॥ ਚਲੰਤ ਦੰਤ ਪਤਕੰ ॥
ਭਜੰਤ ਦੇਖਿ ਦੁਦਲੰ ॥ ਤਜੰਤ ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰਕੰ ॥ ਚਲੰਤ ਚਕ੍ਰ ਚਉਦਿਸੰ ॥੮॥੮੬॥
ਅਗੰਮ ਤੇਜ ਸੋਭੀਅੰ ॥ ਰਿਖੀਸ ਈਸ ਲੋਭੀਅੰ ॥ ਅਨੇਕ ਬਾਰ ਧਿਆਵਹੀਂ ॥
ਨ ਤਤ੍ਰ ਪਾਰ ਪਾਵਹੀਂ ॥੯॥੮੭॥ ਅਧੋ ਸੁ ਧੂਮ ਧੂਮ ਹੀਂ ॥ ਅਘੂਰ ਨੇਤ੍ਰ ਘੂਮ ਹੀਂ ॥
ਸੁ ਪੰਚ ਅਗਨ ਸਾਧੀਅੰ ॥ ਨ ਤਾਮ ਪਾਰ ਲਾਧੀਅੰ ॥੧੦॥੮੮॥ ਨਿਵਲ ਆਦਿ ਕਰਮਣੰ ॥
ਅਨੰਤ ਦਾਨ ਧਰਮਣੰ ॥ ਅਨੰਤ ਤੀਰਥ ਬਾਸਨੰ ॥ ਨ ਏਕ ਨਾਮ ਕੇ ਸਮੰ ॥੧੧॥੮੯॥
ਅਨੰਤ ਜੱਗਯ ਕਰਮਣੰ ॥ ਗਜਾਦਿ ਆਦਿ ਧਰਮਣੰ ॥ ਅਨੇਕ ਦੇਸ ਭਰਮਣੰ ॥
ਨ ਏਕ ਨਾਮ ਕੇ ਸਮੰ ॥੧੨॥੯੦॥ ਇਕੰਤ ਕੁੰਟ ਬਾਸਨੰ ॥ ਭ੍ਰਮੰਤ ਕੋਟਕੰ ਬਨੰ ॥
ਉਚਾਟ ਨਾਦ ਕਰਮਣੰ ॥ ਅਨੇਕ ਉਦਾਸ ਭਰਮਣੰ ॥੧੩॥੯੧॥ ਅਨੇਕ ਭੇਖ ਆਸਨੰ ॥

ਕਰੋਰ ਕੋਟਕੰ ਬ੍ਰਤੰ ।। ਦਿਸਾ ਦਿਸਾ ਭ੍ਰਮੇਸਨੰ ।। ਅਨੇਕ ਭੇਖ ਪੇਖਨੰ ।।੧੪।।੯੨।।
ਕਰੋਰ ਕੋਟ ਦਾਨਕੰ ।। ਅਨੇਕ ਜਗਯ ਕ੍ਰਤੱਬਿਯੰ ।। ਸਨਿਯਾਸ ਆਦਿ ਧਰਮਣੰ ।।
ਉਦਾਸ ਨਾਮ ਕਰਮਣੰ ।।੧੫।।੯੩।। ਅਨੇਕ ਪਾਠ ਪਾਠਨੰ ।। ਅਨੰਤ ਠਾਟ ਠਾਟਨੰ ।।
ਨ ਏਕ ਨਾਮ ਕੇ ਸਮੰ ।। ਸਮੱਸਤ ਸ੍ਰਿਸਟ ਕੇ ਭ੍ਰਮੰ ।।੧੬।।੯੪।।
ਜਗਾਦਿ ਆਦਿ ਧਰਮਣੰ ।। ਬੈਰਾਗ ਆਦਿ ਕਰਮਣੰ ।। ਦਯਾਦਿ ਆਦਿ ਕਾਮਣੰ ।।
ਅਨਾਦਿ ਸੰਜਮੰ ਬ੍ਰਿਦੰ ।।੧੭।।੯੫।।ਅਨੇਕ ਦੇਸ ਭਰਮਣੰ ।। ਕਰੋਰ ਦਾਨ ਸੰਜਮੰ ।।
ਅਨੇਕ ਗੀਤ ਗਿਆਨਨੰ ।। ਅਨੰਤ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨਨੰ ।।੧੮।।੯੬।।
ਅਨੰਤ ਗਿਆਨ ਸੁੱਤਮੰ ।। ਅਨੇਕ ਕ੍ਰਿਤ ਸੁ ਬ੍ਰਿਤੰ ।। ਬਿਆਸ ਨਾਰਦ ਆਦਕੰ ।।
ਸੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਮਰਮ ਨਹਿ ਲਹੰ ।।੧੯।।੯੭।। ਕਰੋਰ ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰਣੰ ।। ਅਨੰਤ ਤੰਤ੍ਰਣੰ ਬਣੰ ।।
ਬਸੇਖ ਬਿਯਾਸ ਨਾਸਨੰ ।। ਅਨੰਤ ਨਿਯਾਸ ਪ੍ਰਾਸਨੰ ।।੨੦।।੯੮।। ਜਪੰਤ ਦੇਵ ਦੈਤਨੰ ।।
ਥਪੰਤ ਜੱਛ ਗੰਧ੍ਰਬੰ ।। ਬਦੰਤ ਬਿੱਦਣੋ ਧਰੰ ।। ਗਣੰਤ ਸੇਸ ਉਰਗਣੰ ।।੨੧।।੯੯।।
ਜਪੰਤ ਪਾਰ ਵਾਰਯੰ ।। ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਸਪਤ ਧਾਰਯੰ ।। ਜਣੰਤ ਚਾਰ ਚਕ੍ਰਣੰ ।।
ਧ੍ਰਮੰਤ ਚਕ੍ਰ ਬਕ੍ਰਣੰ ।।੨੨।।੧੦੦।। ਜਪੰਤ ਪੰਨਗੰ ਨਕੰ ।। ਬਰੰ ਨਰੰ ਬਨਸਪਤੰ ।।

ਅਕਾਸ ਉਰਬੀਅੰ ਜਲੰ ॥ ਜਪੰਤ ਜੀਵ ਜਲ ਥਲੰ ॥੨੩॥੧੦੧॥
ਸੁ ਕੋਟ ਚਕ੍ਰ ਬਕਤ੍ਰਣੰ ॥ ਬਦੰਤ ਬੇਦ ਚਤ੍ਰਕੰ ॥ ਅਸੰਭ ਅਸੰਭ ਮਾਨੀਐ ॥
ਕਰੋਰ ਬਿਸਨ ਠਾਨੀਐ ॥੨੪॥੧੦੨॥ ਅਨੰਤ ਸੁਰਸੁਤੀ ਸਤੀ ॥
ਬਦੰਤ ਕ੍ਰਿਤ ਈਸੁਰੀ ॥ ਅਨੰਤ ਅਨੰਤ ਭਾਖੀਐ ॥ ਅਨੰਤ ਅੰਤ ਲਾਖੀਐ ॥੨੫॥੧੦੩॥
ਬ੍ਰਿਧ ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਅਨਾਦਿ ਅਗਾਧ, ਬਿਆਧਿ ਆਦਿ, ਅਨਾਦਿ ਕੋ ਮਨਾਈਐ ॥
ਅਗੰਜ ਅਭੰਜ ਅਰੰਜ, ਅਗੰਜ ਗੰਜ ਕਉ ਧਿਆਈਐ ॥ ਅਲੇਖ ਅਭੇਖ ਅਦ੍ਵੈਖ ਅਰੇਖ,
ਅਸੇਖ ਕੋ ਪਛਾਨੀਐ ॥ ਨ ਭੂਲ, ਜੰਤ੍ਰ ਤੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ, ਭਰਮ ਭੇਖ ਠਾਨੀਐ ॥੧॥੧੦੪॥
ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਲਾਲ ਅਕਾਲ ਅਪਾਲ, ਦਇਆਲ ਕੋ ਉਚਾਰੀਐ ॥ ਅਧਰਮ ਕਰਮ ਧਰਮ ਭਰਮ,
ਕਰਮ ਮੈ ਬਿਚਾਰੀਐ ॥ ਅਨੰਤ ਦਾਨ, ਧਿਆਨ ਗਿਆਨ, ਧਿਆਨ ਵਾਨ ਪੇਖੀਐ ॥
ਅਧਰਮ ਕਰਮ ਕੇ ਬਿਨਾ, ਸੁ ਧਰਮ ਕਰਮ ਲੇਖੀਐ ॥੨॥੧੦੫॥ ਬ੍ਰਤਾਦਿ ਦਾਨ ਸੰਜਮਾਦਿ,
ਤੀਰਥ ਦੇਵ ਕਰਮਣੰ ॥ ਹੈ ਆਦਿ ਕੁੰਜ ਮੇਦ ਰਾਜ ਸੂ ਬਿਨਾ, ਨ ਭਰਮਣੰ ॥
ਨਿਵਲ ਆਦਿ ਕਰਮ ਭੇਖ, ਅਨੇਕ ਭੇਖ ਮਾਨੀਐ ॥ ਅਦੇਖ, ਭੇਖ ਕੇ ਬਿਨਾ,
ਸੁ ਕਰਮ ਭਰਮ ਜਾਨੀਐ ॥੩॥੧੦੬॥ ਅਜਾਤ ਪਾਂਤ ਅਮਾਤ ਤਾਤ,

ਅਜਾਤਿ ਸਿੱਧ ਹੈ ਸਦਾ ।। ਅਸਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ ਪਉਤ੍ਰ, ਜਤ੍ਰ ਤਤ੍ਰ ਸਰਬਦਾ ।। ਅਖੰਡ ਮੰਡ ਚੰਡ ਉਦੰਡ, ਅਖੰਡ ਖੰਡ ਭਾਖੀਐ ।। ਨ ਰੂਪ ਰੰਗ ਰੇਖ ਅਲੇਖ, ਭੇਖ ਮੈ ਨ ਰਾਖੀਐ ।।੪।।੧੦੭।। ਅਨੰਤ ਤੀਰਥ ਆਦਿ ਆਸਨਾਦਿ, ਨਾਰਦ ਆਸਨੰ ।। ਬੈਰਾਗ ਅਉ ਸੰਨਿਆਸ, ਅਉ ਅਨਾਦਿ ਜੋਗ ਪ੍ਰਾਸਨੰ ।। ਅਨਾਦਿ ਤੀਰਥ ਸੰਜਮਾਦਿ, ਬਰਤ ਨੇਮ ਪੇਖੀਐ ।। ਅਨਾਦਿ ਅਗਾਧਿ ਕੇ ਬਿਨਾ, ਸਮੱਸਤ ਭਰਮ ਲੇਖੀਐ ।।੫।।੧੦੮।। **ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ** ।। ਦਇਆਦਿ ਆਦਿ ਧਰਮੰ ।। ਸੰਨਿਆਸ ਆਦਿ ਕਰਮੰ ।। ਗਜਾਦਿ ਆਦਿ ਦਾਨੰ ।। ਹਯਾਦਿ ਆਦਿ ਥਾਨੰ ।।੧।।੧੦੯।। ਸੁਵਰਨ ਆਦਿ ਦਾਨੰ ।। ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਆਦਿ ਇਸਨਾਨੰ ।। ਬਿਸੁਵਾਦਿ ਆਦਿ ਭਰਮੰ ।। ਬਿਰਕਤਾਦਿ ਆਦਿ ਕਰਮੰ ।।੨।।੧੧੦।। ਨਿਵਲ ਆਦਿ ਕਰਣੰ ।। ਸੁਨੀਲ ਆਦਿ ਬਰਣੰ ।। ਅਨੀਲ ਆਦਿ ਧਿਆਨੰ ।। ਜਪਤ ਤੱਤ ਪ੍ਰਧਾਨੰ ।।੩।।੧੧੧।। ਅਮਿਤਕਾਦਿ ਭਗਤੰ ।। ਅਵਿਕਤਾਦਿ ਬ੍ਰਕਤੰ ।। ਪ੍ਰਛਸਤੁਵਾ ਪ੍ਰਜਾਪੰ ।। ਪ੍ਰਭਗਤਾ ਅਥਾਪੰ ।।੪।।੧੧੨।। ਸੁ ਭਗਤਾਦਿ ਕਰਣੰ ।। ਅਜਗਤੁਆ ਪ੍ਰਹਰਣੰ ।। ਬਿਰਕਤੁਆ ਪ੍ਰਕਾਸੰ ।। ਅਵਿਗਤੁਆ ਪ੍ਰਣਾਸੰ ।।੫।।੧੧੩।। ਸਮਸਤੁਆ ਪ੍ਰਧਾਨੰ ।। ਧੁਜਸਤੁਆ ਧਰਾਨੰ ।।

ਅ ਵਿਕਿਤੁਆ ਅਭੰਗੰ ।। ਇ ਕਸਤੁਆ ਅਨੰਗੰ ।।੬।।੧੧੪।। ਉ ਅਸਤੁਆ ਅਕਾਰੰ ।।
ਕ੍ਰਿ ਪਸਤੁਆ ਕ੍ਰਿਪਾਰੰ ।। ਖਿ ਤਸਤੁਆ ਅਖੰਡੰ ।। ਗ ਤਸਤੁਆ ਅਗੰਡੰ ।।੭।।੧੧੫।।
ਘ ਰਸਤੁਆ ਘਰਾਨੰ ।। ਙ੍ਰਿ ਅਸਤੁਆ ਙ੍ਰਿਹਾਲੰ ।। ਚਿ ਤਸਤੁਆ ਅਤਾਪੰ ।।
ਛਿ ਤਸਤੁਆ ਅਛਾਪੰ ।।੮।।੧੧੬।। ਜਿ ਤਸਤੁਆ ਅਜਾਪੰ ।। ਝਿਕਸਤੁਆ ਅਝਾਪੰ ।।
ਞਿ ਕਸਤੁਆ ਅਨੇਕੰ ।। ਟੁ ਟਸਤੁਆ ਅਟੇਟੰ ।।੯।।੧੧੭।। ਠ ਟਸਤੁਆ ਅਠਾਟੰ ।।
ਡ ਟਸਤੁਆ ਅਡਾਟੰ ।। ਢ ਟਸਤੁਆ ਅਢਾਪੰ ।। ਣ ਕਸਤੁਆ ਅਣਾਪੰ ।।੧੦।।੧੧੮।।
ਤ ਪਸਤੁਆ ਅਤਾਪੰ ।। ਥ ਪਸਤੁਆ ਅਥਾਪੰ ।। ਦ ਲਸਤੁਆ ਦਿਦੋਖੰ ।।
ਨ ਹਿਸਤੁਆ ਅਨੋਖੰ ।।੧੧।।੧੧੯।। ਅ ਪਕਤੁਆ ਅਪਾਨੰ ।। ਫ ਲਕਤੁਆ ਫਲਾਨੰ ।।
ਬ ਦਕਤੁਆ ਬਿਸੇਖੰ ।। ਭ ਜਸਤੁਆ ਅਭੇਖੰ ।।੧੨।।੧੨੦।। ਮ ਤਸਤੁਆ ਫਲਾਨੰ ।।
ਹਰਿਕਤੁਆ ਹਿਰਦਾਨੰ ।। ਅੜਕਤੁਆ ਅੜੰਗੰ ।। ੜ੍ਰਿਕਸਤੁਆ ੜ੍ਰਿਭੰਗੰ ।।੧੩।।੧੨੧।।
ਰੰ ਗਸਤੁਆ ਅਰੰਗੰ ।। ਲ ਵਸਤੁਆ ਅਲੰਗੰ ।। ਯ ਕਸਤੁਆ ਯਕਾਪੰ ।।
ਇ ਕਸਤੁਆ ਇਕਾਪੰ ।।੧੪।।੧੨੨।। ਵ ਦਿਸਤੁਆ ਵਰਦਾਨੰ ।। ਯ ਕਸਤੁਆ ਇਕਾਨੰ ।।
ਲ ਵਸਤੁਆ ਅਲੇਖੰ ।। ਰ ਰਿਸਤੁਆ ਅਰੇਖੰ ।।੧੫।।੧੨੩।। ੜ੍ਰਿ ਅਸਤੁਆ ੜ੍ਰਿਭੰਗੇ ।।

ਹ ਰਿਸਤੁਆ ਹਰੰਗੇ ।। ਮ ਹਿਸਤੁਆ ਮਹੇਸੰ ।। ਭ ਜਸਤੁਆ ਅਭੇਸੰ ।।੧੬।।੧੨੪।।
ਬ ਰਸਤੁਆ ਬਰਾਨੰ ।। ਪ ਲਸਤੁਆ ਫਲਾਨੰ ।। ਨ ਰਸਤੁਆ ਨਰੇਸੰ ।।
ਦ ਲਸਤੁਆ ਦਲੇਸੰ ।।੧੭।।੧੨੫।। ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ ।। ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ।।
ਦਿਨ ਅਜਬ, ਏਕ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ।। ਅਨਭਉ ਸਰੂਪ, ਅਨਹਦ ਅਕਾਮ ।।
ਅਨਿਛਿਜ ਤੇਜ, ਆਜਾਨ ਬਾਹੁ ।। ਰਾਜਾਨ ਰਾਜੁ, ਸਾਹਾਨ ਸਾਹੁ ।।੧।।੧੨੬।।
ਉਚਰਿਓ ਆਤਮਾ, ਪਰਆਤਮਾ ਸੰਗ ।। ਉਤਭੁਜ ਸਰੂਪ, ਅਬਿਗਤ ਅਭੰਗ ।।
ਇਹ ਕਉਨ ਆਹਿ, ਆਤਮਾ ਸਰੂਪ।। ਜਿਹ ਅਮਿਤ ਤੇਜਿ, ਅਤਿਭੁਤਿ ਬਿਭੂਤਿ।।੨।।੧੨੭।।

ਪਰਾਤਮਾ ਬਾਚ ।।

ਯਹਿ ਬ੍ਰਹਮ ਆਹਿ, ਆਤਮਾ ਰਾਮ ।। ਜਿਹ ਅਮਿਤ ਤੇਜਿ, ਅਬਿਗਤ ਅਕਾਮ ।।
ਜਿਹ ਭੇਦ ਭਰਮ ਨਹੀ, ਕਰਮ ਕਾਲ ।। ਜਿਹ ਸਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ, ਸਰਬਾ ਦਿਆਲ ।।੩।।੧੨੮।।
ਡੋਬਿਯੋ ਨ ਡੁਬੈ, ਸੋਖਿਯੋ ਨ ਜਾਇ ।। ਕੱਟਿਯੋ ਨ ਕੱਟੈ, ਨ ਬਾਰਿਯੋ ਬਰਾਇ ।।
ਛਿੱਜੈ ਨ ਨੈਕ, ਸਤ ਸਸਤ੍ਰ ਪਾਤ ।। ਜਿਂਹ ਸਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ, ਨਹੀ ਜਾਂਤ ਪਾਂਤ ।।੪।।੧੨੯।।
ਸਤ੍ਰ ਸਹੰਸ, ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਘਾਇ ।। ਛਿੱਜੈ ਨ ਨੈਕ, ਖੰਡਿਓ ਨ ਜਾਇ ।।

ਨਹੀ ਜਰੈ ਨੈਕ, ਪਾਵਕ ਮੰਝਾਰ ।। ਬੋਰੈ ਨ ਸਿੰਧੁ, ਸੋਖੈ ਨ ਬਯਾਰ ।।੫।।੧੩੦।।
ਇਕ ਕਰਿਯੋ ਪ੍ਰਸ਼ਨ, ਆਤਮਾ ਦੇਵ ।। ਅਨਭੰਗ ਰੂਪ, ਅਨਭਉ ਅਭੇਵ ।।
ਯਹਿ ਚਤੁਰ ਵਰਗ, ਸੰਸਾਰ ਦਾਨ ।। ਕਿਹੁ ਚਤੁਰ ਵਰਗ, ਕਿਜੈ ਵਖਿਆਨ ।।੬।।੧੩੧।।
ਇਕ ਰਾਜੁ ਧਰਮ, ਇਕ ਦਾਨ ਧਰਮ ।। ਇਕ ਭੋਗ ਧਰਮ, ਇਕ ਮੋਛ ਕਰਮ ।।
ਇਕ ਚਤੁਰ ਵਰਗ, ਸਭ ਜਗ ਭਣੰਤ ।। ਸੇ ਆਤਮਾਹ, ਪਰਾਤਮਾ ਪੁਛੰਤ ।।੭।।੧੩੨।।
ਇਕ ਰਾਜ ਧਰਮ, ਇਕ ਧਰਮ ਦਾਨ ।। ਇਕ ਭੋਗ ਧਰਮ, ਇਕ ਮੋਛ ਵਾਨ ।।
ਤੁਮ ਕਹੋ ਚਤ੍ਰ, ਚਤ੍ਰੇ ਬਿਚਾਰ ।। ਜੇ ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਭਏ, ਜੁਗ ਅਪਾਰ ।।੮।।੧੩੩।।
ਬਰਨੰਨ ਕਰੋ ਤੁਮ, ਪ੍ਰਿਥਮ ਦਾਨ ।। ਜਿਮ ਦਾਨ ਧਰਮ, ਕਿਨੇ ਨ੍ਰਿਪਾਨ ।।
ਸਤਿਜੁਗ ਕਰਮ, ਸੁਰਦਾਨ ਦੰਤ ।। ਭੂਮਾਦਿ ਦਾਨ, ਕੀਨੇ ਅਕੰਥ ।।੯।।੧੩੪।।
ਤ੍ਰੈ ਜੁਗ ਮਹੀਪ, ਬਰਨੇ ਨ ਜਾਤ ।। ਗਾਥਾ ਅਨੰਤ, ਉਪਮਾ ਅਗਾਤ ।।
ਜੋ ਕੀਏ ਜਗਤ ਮੈ, ਜੱਗ ਧਰਮ ।। ਬਰਨੇ ਨ ਜਾਂਹਿ, ਤੇ ਅਮਿਤ ਕਰਮ ।।੧੦।।੧੩੫।।
ਕਲਜੁਗ ਤੇ ਆਦਿ, ਜੋ ਭਏ ਮਹੀਪ ।। ਇਹਿ ਭਰਥ ਖੰਡਿ ਮਹਿ, ਜੰਬੂ ਦੀਪ ।।
ਤ੍ਰੂ ਬਲ ਪ੍ਰਤਾਪ, ਬਰਣੌ ਸੁ ਤੈਣ ।। ਰਾਜਾ ਯੁਧਿਸਟ੍ਰ, ਭੂ ਭਰਥ ਏਣ ।।੧੧।।੧੩੬।।

ਖੰਡੇ ਅਖੰਡ, ਜਿੱਹ ਚਤੁਰ ਖੰਡ ॥ ਕੈਰੌ, ਕੁਰਖੇਤ੍ਰ ਮਾਰੇ ਪ੍ਰਚੰਡ ॥
ਜਿਹ ਚਤੁਰ ਕੁੰਡ, ਜਿਤਿਯੋ ਦੁਬਾਰ ॥ ਅਰਜਨ ਭੀਮਾਦ, ਭ੍ਰਾਤਾ ਜੁਝਾਰ ॥੧੨॥੧੩੭॥
ਅਰਜਨ ਪਠਿਯੋ, ਉੱਤਰ ਦਿਸਾਨ ॥ ਭੀਮਹਿ ਕਰਾਇ, ਪੂਰਬ ਪਯਾਨ ॥
ਸਹਿਦੇਵ ਪਠਿਯੋ, ਦੱਛਣ ਸੁ ਦੇਸ ॥ ਨੁਕਲਹਿ ਪਠਾਇ, ਪੱਛਮ ਪ੍ਰਵੇਸ ॥੧੩॥੧੩੮॥
ਮੰਡੇ ਮਹੀਪ, ਖੰਡਿਯੋ ਖਤ੍ਰਾਣ ॥ ਜਿਤੇ ਅਜੀਤ, ਮੰਡੇ ਮਹਾਨ ॥
ਖੰਡਿਯੋ ਸੁ ਉਤ੍ਰ, ਖੁਰਾਸਾਨ ਦੇਸ ॥ ਦੱਛਨ ਪੂਰਬ, ਜੀਤੇ ਨਰੇਸ ॥੧੪॥੧੩੯॥
ਖਗ ਖੰਡ ਖੰਡ, ਜੀਤੇ ਮਹੀਪ ॥ ਬੱਜਿਯੋ ਨਿਸਾਨ, ਇਹ ਜੰਬੂ ਦੀਪ ॥
ਇਕ ਠਉਰ ਕੀਏ, ਸਬ ਦੇਸ ਰਾਉ ॥ ਮਖ ਰਾਜ ਸੂਅ ਕੋ, ਕੀਓ ਚਾਉ ॥੧੫॥੧੪੦॥
ਸਬ ਦੇਸ ਦੇਸ, ਪਠੇ ਸੁ ਪਤ੍ਰ ॥ ਜਿਤ ਜਿਤ ਗੁਨਾਢ, ਕੀਏ ਇਕਤ੍ਰ ॥
ਮਖ ਰਾਜ ਸੂਅ ਕੋ, ਕੀਯੋ ਅਰੰਭ ॥ ਨ੍ਰਿਪ ਬਹੁ ਬੁਲਾਇ, ਜਿਤੇ ਅਸੰਭ ॥੧੬॥੧੪੧॥
ਰੁਆਲ ਛੰਦ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਬੁਲਾਇ ਰਿੱਤਜ, ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮ ਬੁਲਾਇ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਬਨਾਇ ਬਿੰਜਨ, ਭੋਗੀਅਹਿ ਬਹੁ ਭਾਇ ॥ ਜੱਤ੍ਰ ਤੱਤ੍ਰ ਸਮਗ੍ਰਕਾ,
ਕਹੂੰ ਲਾਗ ਹੈਂ ਨ੍ਰਿਪਰਾਇ ॥ ਰਾਜ ਸੂਇ ਕਰਹਿੰ ਲਗੇ, ਸਭ ਧਰਮ ਕੋ ਚਿਤ ਚਾਇ ॥੧॥੧੪੨॥

ਏਕ ਏਕ ਸੁਵਰਨ ਕੋ, ਦਿਜ ਏਕ ਦੀਜੈ ਭਾਰ ।। ਏਕ ਸਉ ਗਜ, ਏਕ ਸਉ ਰਥਿ, ਦੁਇ ਸਹੰਸ੍ਰ ਤੁਖਾਰ ।। ਸਹੰਸ ਚਤੁਰ, ਸੁਵਰਨ ਸਿੰਗੀ, ਮਹਿਖ ਦਾਨ ਅਪਾਰ ।। ਏਕ ਏਕਹਿ ਦੀਜੀਐ, ਸੁਨ ਰਾਜ ਰਾਜ ਅਉਤਾਰ ।।੨।।੧੪੩।। ਸੁਵਰਨ ਦਾਨ, ਸੁ ਰੁਕਮ ਦਾਨ, ਸੁ ਤਾਂਬ੍ਰ ਦਾਨ ਅਨੰਤ ।। ਅੰਨ ਦਾਨ, ਅਨੰਤ ਦੀਜਤ, ਦੇਖ ਦੀਨ ਦੁਰੰਤ ।। ਬਸਤ੍ਰ ਦਾਨ, ਪਟੰਬ੍ਰ ਦਾਨ, ਸੁ ਸਸਤ੍ਰ ਦਾਨ ਦਿਜੰਤ ।। ਭੂਪ ਭਿੱਛਕ ਹੁਇ ਗਏ, ਸਬ ਦੇਸ ਦੇਸ ਦੁਰੰਤ ।।੩।।੧੪੪।। ਚਤ੍ਰ ਕੋਸ ਬਨਾਇ ਕੁੰਡਕ, ਸਹੰਸ੍ਰ ਲਾਇ ਪਰਨਾਰ ।। ਸਹੰਸ੍ਰ ਹੋਮ ਕਰੈਂ ਲਗੈ, ਦਿਜ ਬੇਦ ਬਿਆਸ ਅਉਤਾਰ ।। ਹਸਤ ਸੁੰਡ ਪ੍ਰਮਾਨ, ਘ੍ਰਿਤ ਕੀ ਪਰਤ ਧਾਰ ਅਪਾਰ ।। ਹੋਤ ਭਸਮ ਅਨੇਕ ਬਿੰਜਨ, ਲਪਟ ਝਪਟ ਕਰਾਲ ।।੪।।੧੪੫।। ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਸਭ ਤੀਰਥ ਕੀ, ਸਭ ਤੀਰਥ ਕੋ ਲੈ ਬਾਰ ।। ਕਾਸਟਕਾ ਸਭ ਦੇਸ ਕੀ, ਸਭ ਦੇਸ ਕੀ ਜਿਉ ਨਾਰ ।। ਭਾਂਤ ਭਾਂਤਨ ਕੇ ਮਹਾ ਰਸ, ਹੋਮੀਐ ਤਿਹ ਮਾਹਿ ।। ਦੇਖ ਚਕ੍ਰਤ ਰਹੈ ਦਿਜੰਬਰ, ਰੀਝ ਹੀ ਨਰ ਨਾਹ ।।੫।।੧੪੬।। ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਅਨੇਕ ਬਿੰਜਨ, ਹੋਮੀਐ ਤਿਹ ਆਨ ।। ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਪੜੈਂ, ਚਤ੍ਰ ਸਭ ਬਿੱਪ ਬਿਆਸ ਸਮਾਨ ।। ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਅਨੇਕ ਭੂਪਤ, ਦੇਤ ਦਾਨ ਅਨੰਤ ।। ਭੂਮ ਭੂਰ ਉਠੀ ਜਯਤ ਧੁਨ,

ਜੱਤ੍ਰ ਤੱਤ੍ਰ ਦੁਰੰਤ ।।੬।।੧੪੭।। ਜੀਤ ਜੀਤ ਮਵਾਸ ਆਸਨ, ਅਰਬ ਖਰਬ ਛਿਨਾਇ ।।
ਆਨਿ ਆਨਿ ਦੀਏ ਦਿਜਾਨਨ, ਜਗ ਮੈ ਕੁਰਰਾਇ ।। ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਅਨੇਕ ਧੂਪ,
ਸੁ ਧੂਪੀਐ ਤਿੰਹ ਆਨ ।। ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਉਠੀ ਜਯ ਧੁਨਿ, ਜੱਤ੍ਰ ਤੱਤ੍ਰ ਦਿਸਾਨ ।।੭।।੧੪੮।।
ਜਰਾ ਸਿੰਧਹ ਮਾਰ ਕੈ, ਪੁਨਿ ਕੈਰਵਾਂ ਹਥਿ ਪਾਇ ।। ਰਾਜ ਸੂਇ ਕੀਓ ਬਡੋ ਮਖਿ,
ਕਿਸਨ ਕੇ ਮਤਿ ਭਾਇ ।। ਰਾਜ ਸੂਇ ਸੁ ਕੈ ਕਿਤੇ ਦਿਨ, ਜੀਤ ਸਤ੍ਰ ਅਨੰਤ ।।
ਬਾਜਮੇਧ ਅਰੰਭ ਕੀਨੋ, ਬੇਦ ਬਿਆਸ ਮਤੰਤ ।।੮।।੧੪੯।। ਪ੍ਰਿਥਮ ਜੱਗ ਸਮਾਪਤਹਿ ।।
ਸ੍ਰੀ ਬਰਣ ਬਧ ।। ਚੰਦ੍ਰ ਬਰਣ ਸੁ ਕਰਨਿ ਸਿਯਾਮ, ਸੁਵਰਨ ਪੂਛ ਸਮਾਨ ।।
ਰਤਨ ਤੁੰਗ ਉਤੰਗ ਬਾਜਤ, ਉਚ ਸ੍ਵਾਹ ਸਮਾਨ ।। ਨਿਰਤ ਕਰਤ ਚਲੈ ਧਰਾ ਪਰਿ,
ਕਾਮ ਰੂਪ ਪ੍ਰਭਾਇ ।। ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਛਕੈਂ ਸਭੈ ਨ੍ਰਿਪ, ਰੀਝਿ ਇਓ ਨ੍ਰਿਪਰਾਇ ।।੯।।੧੫੦।।
ਬੀਣ ਬੇਣ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਬਾਜਤ, ਬਾਂਸੁਰੀ ਸੁਰ ਨਾਇ ।। ਮੁਰਜ ਤੂਰ ਮੁਚੰਗ ਮੰਦਲ,
ਚੰਗ ਬੰਗ ਸਨਾਇ ।। ਢੋਲ ਢੋਲਕ ਖੰਜਕਾ, ਡਫ ਝਾਂਝ ਕੋਟ ਬਜੰਤ ।। ਜੰਗ ਘੁੰਘਰੂ ਟੱਲਕਾ,
ਉਪਜੰਤ ਰਾਗ ਅਨੰਤ ।।੧੦।।੧੫੧।। ਅਮਿਤ ਸਬਦ ਬਜੰਤ੍ਰ ਭੇਰ, ਹਰੰਤ ਬਾਜ ਅਪਾਰ ।।
ਜਾਤ ਜਉਨ ਦਿਸਾਨ ਕੋ, ਪਛ ਲਾਗ ਹੀ ਸਿਰਦਾਰ ।। ਜਉਨ ਬਾਂਧ ਤੁਰੰਗ ਜੂਝਤ,

ਜੀਤੀਐ ਕਰਿ ਜੁੱਧ ।। ਆਨ, ਜੌਨ ਮਿਲੈ ਬਚੈ, ਨਹਿ ਮਾਰੀਐ ਕਰਿ ਕ੍ਰੁੱਧ ।।੧੧।।੧੫੨।।
ਹੈ ਫੇਰ ਚਾਰ ਦਿਸਾਨ ਮੈ, ਸਭ ਜੀਤ ਕੈ ਛਿਤ ਪਾਲ ।। ਬਾਜਮੇਧ ਕਰਿਯੋ ਸੰਪੂਰਨ,
ਅਮਿਤ ਜਗ ਰਿਸਾਲ ।। ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਅਨੇਕ ਦਾਨ, ਸੁ ਦੀਜੀਅਹਿ ਦਿਜਰਾਜ ।।
ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਪਟੰਬਰਾਦਿਕ, ਬਾਜਿਯੌ ਗਜ ਰਾਜ ।।੧੨।।੧੫੩।। ਅਨੇਕ ਦਾਨ ਦੀਏ ਦਿਜਾਨਨ,
ਅਮਿਤ ਦਰਬ ਅਪਾਰ ।। ਹੀਰ ਚੀਰ ਪਟੰਬਰਾਦਿ, ਸੁਵਰਨ ਕੇ ਬਹੁ ਭਾਰ ।।
ਦੁਸਟ ਪੁਸਟ ਤ੍ਰਸੇ ਸਬੈ, ਥਰ ਹਰਿਓ ਸੁਨਿ ਗਿਰ ਰਾਇ ।। ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਨ ਦੈ ਦ੍ਵਿਜੈ ਨ੍ਰਿਪ,
ਬਾਂਟ ਬਾਂਟ ਲੁਟਾਇ ।।੧੩।।੧੫੪।। ਫੇਰ ਕੈ ਸਭ ਦੇਸ ਮੈ ਹੈ, ਮਾਰਿਓ ਮਖ ਜਾਇ ।।
ਕਾਟਿ ਕੈ ਤਿਹ ਕੋ ਤਬੈ, ਪਲ ਕੈ ਕਰੈ ਚਤੁ ਭਾਇ ।। ਏਕ ਬਿੱਪਨ, ਏਕ ਛਤ੍ਰਨ,
ਏਕ ਇਸਤ੍ਰਿਨ ਦੀਨ ।। ਚਤ੍ਰ ਅੰਸ ਬਚਿਯੋ ਜੁ ਤਾਂਤੇ, ਹੋਮ ਮੈ ਵਹਿ ਕੀਨ ।।੧੪।।੧੫੫।।
ਪੰਚ ਸੈ ਬਰਖ ਪ੍ਰਮਾਨ, ਸੁ ਰਾਜ ਕੈ ਇਹ ਦੀਪ ।। ਅੰਤ ਜਾਇ ਗਿਰੇ ਰਸਾਤਲ,
ਪੰਡ ਪੁਤ੍ਰ ਮਹੀਪ ।। ਭੂਮ ਭਰਥ ਭਏ ਪਰੀਛਤ, ਪਰਮ ਰੂਪ ਮਹਾਨ ।।
ਅਮਿਤ ਰੂਪ ਉਦਾਰ ਦਾਨ, ਅਛਿੱਜ ਤੇਜ ਨਿਧਾਨ ।।੧੫।।੧੫੬।।

ਸ੍ਰੀ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਬੋਧ ਪੋਥੀ, ਦੁਤੀਆ ਜੱਗ ਸਮਾਪਤੰ ।।੨।।☬

ਅਥ ਰਾਜਾ ਪ੍ਰੀਛਤ ਕੋ ਰਾਜ ਕਥਨੰ ॥ ਰੁਆਲ ਛੰਦ ॥

ਏਕ ਦਿਵਸ ਪਰੀਛਤਹਿ, ਮਿਲਿ ਕੀਯੋ ਮੰਤ੍ਰ ਮਹਾਨ ॥ ਗਜਾਮੇਧ ਸੁ ਜੱਗ ਕੋ,
ਕਿਉ ਕੀਜੀਐ ਸਵਾਧਾਨ ॥ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਸੁ ਮਿਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰਨ, ਮੰਤ੍ਰ ਕੀਓ ਬਿਚਾਰ ॥
ਸੇਤ ਦੰਤ ਮੰਗਾਇ ਕੈ, ਬਹੁ ਜਗਤ ਸੌ ਅਬਿਚਾਰ ॥੧॥੧੫੭॥
ਜੱਗ ਮੰਡਲ ਕੋ ਰਚਿਯੋ, ਤਹਿ ਕੋਸ ਅਸਟ ਪ੍ਰਮਾਨ ॥ ਅਸਟ ਸਹੰਸ੍ਰ ਬੁਲਾਇ ਰਿੱਤੁਜੁ,
ਅਸਟ ਲੱਛ ਦਿਜਾਨ ॥ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਬਨਾਇਕੈ, ਤਹਾ ਅਸਟ ਸਹੰਸ੍ਰ ਪ੍ਰਨਾਰ ॥
ਹਸਤ ਸੁੰਡ ਪ੍ਰਮਾਨ, ਤਾਂ ਮਹਿ ਹੋਮੀਐ ਘ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ॥੨॥੧੫੮॥ ਦੇਸ ਦੇਸ ਬੁਲਾਇਕੈ,
ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਨ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤਨ ਕੇ ਦੀਏ, ਬਹੁ ਦਾਨ ਮਾਨ ਰਸਾਲ ॥
ਹੀਰ ਚੀਰ ਪਟੰਬਰਾਦਿਕ, ਬਾਜ ਅਉ ਗਜਰਾਜ ॥ ਸਾਜ ਸਾਜ ਸਬੈ ਦੀਏ,
ਬਹੁ ਰਾਜ ਕੌ ਨ੍ਰਿਪ ਰਾਜ ॥੩॥੧੫੯॥ ਐਸੀ ਭਾਂਤ, ਕੀਓ ਤਹਾਂ,
ਬਹੁ ਬਰਖ ਲਉ ਤਿਹ ਰਾਜ ॥ ਕਰਨ ਦੇਵ ਪ੍ਰਮਾਨ ਲਉ, ਅਰ ਜੀਤ ਕੈ ਬਹੁ ਸਾਜ ॥
ਏਕ ਦਿਵਸ ਚੜਿਓ ਨ੍ਰਿਪਬਰ, ਸੈਲ ਕਾਜ ਅਖੇਟ ॥ ਦੇਖ ਮ੍ਰਿਗ ਭਇਓ ਤਹਾਂ,
ਮੁਨ ਰਾਜ ਸਿਉ ਭਈ ਭੇਟ ॥੪॥੧੬੦॥ ਪੈਡ ਯਾਹਿ ਗਯੋ ਨਹੀ ਮ੍ਰਿਗ,

ਰੇ ਰਖੀਸਰ ਬੋਲ ॥ ਉਤ੍ਰ ਭੂਪਹਿ ਨਾ ਦੀਓ ਮੁਨਿ, ਆਂਖਿ ਭੀ ਇਕ ਖੋਲ ॥
ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਰਪ ਨਿਹਾਰ ਕੈ, ਜਿੰਹ ਅਗ੍ਰ ਤਾਹ ਉਠਾਇ ॥ ਤਉਨ ਕੇ ਗਰ ਡਾਰ ਕੈ ਨ੍ਰਿਪ,
ਜਾਤ ਭਯੋ ਨ੍ਰਿਪਰਾਇ ॥੫॥੧੬੧॥ ਆਂਖ ਉਘਾਰ ਲਖੈ ਕਹਾ ਮੁਨ, ਸਰਪ ਦੇਖ ਡਰਾਨ ॥
ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਤ ਭਯੋ ਤਹਾਂ ਦਿਜ, ਰਕਤ ਨੇਤ੍ਰ ਚੁਚਾਨ ॥ ਜਉਨ ਮੋ ਗਰਿ ਡਾਰਿ ਗਿਓ,
ਤਿੰਹ ਕਾਟਿ ਹੈ ਅਹਿ ਰਾਇ ॥ ਸਪਤ ਦਿਵਸਨ ਮੈ ਮਰੈ, ਯਹਿ ਸੱਤਿ ਸ੍ਰਾਪ ਸਦਾਇ ॥੬॥੧੬੨॥
ਸ੍ਰਾਪ ਕੋ ਸੁਨਿ ਕੈ ਡਰਿਯੋ ਨ੍ਰਿਪ, ਮੰਦਰ ਏਕ ਉਸਾਰ ॥ ਮੱਧਿ ਗੰਗ ਰਚਿਯੋ ਧਉਲਹਰਿ,
ਛ੍ਵਇ ਸਕੈ ਨ ਬਿਆਰ ॥ ਸਰਪ ਕੀ ਤਹ ਗੰਮਤਾ ਕੋ, ਕਾਟਿ ਹੈ ਤਿਹ ਜਾਇ ॥
ਕਾਲ ਪਾਇ ਕਟਿਯੋ ਤਬੈ, ਤਹਿ ਆਨ ਕੈ ਅੱਹਿ ਰਾਇ ॥੭॥੧੬੩॥
ਸਾਠ ਬਰਖ ਪ੍ਰਮਾਨ ਲਉ, ਦੁਇ ਮਾਸ ਯੌ ਦਿਨ ਚਾਰ ॥ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਬਿਖੈ ਰਲੀ,
ਨ੍ਰਿਪ ਰਾਜ ਕੀ ਕਰਤਾਰ ॥ ਭੂਮ ਭਰਥ ਭਏ ਤਬੈ, ਜਨਮੇਜ ਰਾਜ ਮਹਾਨ ॥
ਸੂਰਬੀਰ ਹਠੀ ਤਪੀ, ਦਸ ਚਾਰ ਚਾਰ ਨਿਧਾਨ ॥੮॥੧੬੪॥

ਇਤ, ਰਾਜਾ ਪ੍ਰੀਛਤ ਸਮਾਪਤੰ ਭਏ ॥ ☬

ਰਾਜਾ ਜਨਮੇਜਾ, ਰਾਜ ਪਾਵਤ ਭਏ ॥ ਰੂਆਲ ਛੰਦ ॥ ਰਾਜ ਕੋ ਗ੍ਰਿਹ ਪਾਇਕੈ,

ਜਨਮੇਜ ਰਾਜ ਮਹਾਨ ।। ਸੂਰਬੀਰ ਹਠੀ ਤਪੀ, ਦਸ ਚਾਰ ਚਾਰ ਨਿਧਾਨ ।।
ਪਿਤਰ ਕੇ ਬਧ ਕੋਪ ਤੇ, ਸਬ ਬਿਪ੍ਰ ਲੀਨ ਬੁਲਾਇ ।। ਸਰਪ ਮੇਧ ਕਰਿਓ ਲਗੇ ਮਖ,
ਧਰਮ ਕੇ ਚਿਤ ਚਾਇ ।।੧।।੧੬੫।। ਏਕ ਕੋਸ ਪ੍ਰਮਾਨ ਲਉ, ਮਖ ਕੁੰਡ ਕੀਨ ਬਨਾਇ ।।
ਮੰਤ੍ਰ ਸਕਤ ਕਰੈ ਲਗੇ, ਤਹਿ ਹੋਮ ਬਿਪ੍ਰ ਬਨਾਇ ।। ਆਨ ਆਨ ਗਿਰੈਂ ਲਗੇ,
ਤਹਿ ਸਰਪ ਕੋਟ ਅਪਾਰ ।। ਜਤ੍ਰ ਤਤ੍ਰ ਉਠੀ ਜੈਤ ਧੁਨ, ਭੂਮ ਭੂਰ ਉਦਾਰ ।।੨।।੧੬੬।।
ਹਸਤ ਏਕ ਦੁ ਹਸਤ ਤੀਨ, ਚਉ ਹਸਤ ਪੰਚ ਪ੍ਰਮਾਨ ।। ਬੀਸ ਹਾਥ, ਇਕੀਸ ਹਾਥ,
ਪਚੀਸ ਹਾਥ, ਸਮਾਨ ।। ਤੀਸ ਹਾਥ, ਬਤੀਸ ਹਾਥ, ਛਤੀਸ ਹਾਥ, ਗਿਰਾਹ ।।
ਆਨ ਆਨ ਗਿਰੈਂ ਤਹਾਂ, ਸਭ ਭਸਮ ਭੂਤ ਹੋਇ ਜਾਇ ।।੩।।੧੬੭।।
ਏਕ ਸੌ ਹਸਤ ਪ੍ਰਮਾਨ, ਦੋ ਸੌ ਹਸਤ ਪ੍ਰਮਾਨ ।। ਤੀਨ ਸੌ ਹਸਤ ਪ੍ਰਮਾਨ,
ਚਤ੍ਰ ਸੈ ਸੁ ਸਮਾਨ ।। ਪਾਂਚ ਸੈ, ਖਟ ਸੈ ਲਗੇ, ਤਹਿ ਬੀਚ ਆਨ ਗਿਰੰਤ ।।
ਸਹੰਸ ਹਸਤ ਪ੍ਰਮਾਨ ਲਉ, ਸਭ ਹੋਮ ਹੋਤ ਅਨੰਤ ।।੪।।੧੬੮।।

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ।।

ਰਚਿਯੋ ਸਰਪ ਮੇਧੰ, ਬਡੋ ਜੱਗ ਰਾਜੰ ।। ਕਰੈ ਬਿੱਪ ਹੋਮੰ, ਸਰੈਂ ਸਰਬ ਕਾਜੰ ।।

ਦਹੇ ਸਰਬ ਸਰਪੰ, ਅਨੰਤੰ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ।। ਭੁਜੈ ਭੋਗ ਅਨੰਤੰ, ਜੁ ਗੈ ਰਾਜ ਦੁਆਰੰ ।।੧।।੧੬੯।।
ਕਿਤੇ ਅਸਟ ਹਸਤੰ, ਸਤੰ ਪ੍ਰਾਇ ਨਾਰੰ ।। ਕਿਤੇ ਦੁਆਦਿਸੇ ਹਸਤ ਲੌ, ਪਰਮ ਭਾਰੰ ।।
ਕਿਤੇ ਦੁਐ ਸਹੰਸ੍ਰ, ਕਿਤੇ ਜੋਜਨੇਕੰ ।। ਗਿਰੇ ਹੋਮ ਕੁੰਡੰ, ਅਪਾਰੰ ਅਚੇਤੰ ।।੨।।੧੭੦।।
ਕਿਤੇ ਜੋਜਨੇ ਦੁਇ, ਕਿਤੇ ਤੀਨ ਜੋਜਨ ।। ਕਿਤੇ ਚਾਰ ਜੋਜਨ, ਦਹੇ ਭੂਮ ਭੋਗਨ ।।
ਕਿਤੇ ਮੁਸਟ ਅੰਗੁਸਟ, ਗ੍ਰਿਸਟੰ ਪ੍ਰਮਾਨੰ।। ਕਿਤੇ ਡੇਢ ਗਿਸਟੇ, ਅੰਗੁਸਟੰ ਅਰਧਾਨੰ।।੩।।੧੭੧।।
ਕਿਤੇ ਚਾਰ ਜੋਜਨ ਲਉ, ਚਾਰ ਕੋਸੰ ।। ਛੁਐ ਘ੍ਰਿਤ ਜੈਸੇ, ਕਰੈਂ ਅਗਨ ਹੋਮੰ ।।
ਫਣੰ ਫਟਕੈਂ ਫੇਣਕਾ, ਫੰਤ ਕਾਰੰ ।। ਛੁਟੈਂ ਲਪਟ ਜੁਆਲਾ, ਬਸੈ ਬਿਖ ਧਾਰੰ ।।੪।।੧੭੨।।
ਕਿਤੇ ਸਪਤ ਜੋਜਨ ਲੌ, ਕੋਸ ਅਸਟੰ ।। ਕਿਤੇ ਅਸਟ ਜੋਜਨ, ਮਹਾ ਪਰਮ ਪੁਸਟੰ ।।
ਭਯੋ ਘੋਰ ਬਧੰ, ਜਰੇ ਕੋਟ ਨਾਗੰ ।। ਭਜਿਯੋ ਤੱਛਕੰ, ਭੱਛਕੰ ਜੇਮ ਕਾਗੰ ।।੫।।੧੭੩।।
ਕੁਲੰ ਕੋਟ ਹੋਮੇ, ਬਿਖੈ ਵਹਿਣ ਕੁੰਡੰ ।। ਬਚੇ ਬਾਂਧ ਡਾਰੇ, ਘਨੇ ਕੁੰਡ ਝੁੰਡੰ ।।
ਭੱਜਿਯੋ ਨਾਗ ਰਾਜੰ, ਤਕਿਯੋ ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕੰ।। ਜਰਿਯੋ ਬੇਦ ਮੰਤ੍ਰੰ, ਭਰਿਯੋ ਸਕ੍ਰ ਸੋਕੰ।।੬।।੧੭੪।।
ਬੰਧਿਯੋ ਮੰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰੰ, ਗਿਰਿਯੋ ਭੂਮ ਮੱਧੰ ।। ਅੜਿਓ ਆਸਤੀਕੰ, ਮਹਾਂ ਬਿਪ੍ਰ ਸਿੱਧੰ ।।
ਭਿੜਿਓ ਭੇੜ ਭੂਪੰ, ਝਿਣਯੋ ਝੇੜ ਝਾੜੰ।। ਮਹਾ ਕ੍ਰੋਧ ਉਠਿਓ, ਤਣੀ ਤੋੜ ਤਾੜੰ।।੭।।੧੭੫।।

ਤਜਿਯੋ ਸ੍ਰਪ ਮੇਧੰ, ਭਜਿਯੋ ਏਕ ਨਾਥੰ ।। ਕ੍ਰਿਪਾ ਮੰਤ੍ਰ ਸੂਝੈ, ਸਬੈ ਸ੍ਰਿਸਟ ਸਾਜੰ ।।
ਸੁਨਹੁ ਰਾਜ ਸਰਦੂਲ, ਬਿਦਿਆ ਨਿਧਾਨੰ ।। ਤਪੈਂ ਤੇਜ ਸਾਵੰਤ, ਜੁਆਲਾ ਸਮਾਨੰ ।।੮।।
੧੭੬।। ਮਹੀ ਮਾਹ ਰੂਪੰ, ਤਪੈਂ ਤੇਜ ਭਾਨੰ ।। ਦਸੰ ਚਾਰ ਚਉਦਾਂਹ, ਬਿੱਦਿਆ ਨਿਧਾਨੰ ।।
ਸੁਨਹੁ ਰਾਜ ਸਾਸਤ੍ਰੱਗ, ਸਾਰੰਗ ਪਾਨੰ ।। ਤਜਹੁ ਸਰਪ ਮੇਧੰ, ਦਿੱਜੈ ਮੋਹਿ ਦਾਨੰ ।।੯।।੧੭੭।।
ਤਜਹੁ ਜੋ ਨ ਸਰਪੰ, ਜਰੌਂ ਅਗਨ ਆਪੰ ।। ਕਰੌਂ ਦਗਧ ਤੋਕੌਂ, ਦਿਵੌਂ ਐਸ ਸ੍ਰਾਪੰ ।।
ਹਣਿਯੋ ਪੇਟ ਮੱਧੰ, ਛੁਰੀ ਜਮ ਦਾੜ੍ਹੰ ।। ਲਗੇ ਪਾਪ ਤੋ ਕੋ, ਸੁਨਹੁ ਰਾਜਗਾੜ੍ਹੰ ।।੧੦।।੧੭੮।।
ਸੁਨੇ ਬਿੱਪ ਬੋਲੰ, ਉਠਿਯੋ ਆਪ ਰਾਜੰ ।। ਤਜਿਯੋ ਸਰਪ ਮੇਧੰ, ਪਿਤਾ ਬੈਰ ਕਾਜੰ ।।
ਬੁਲਿਯੋ ਬਿਆਸ ਪਾਸੰ, ਕਰਿਯੋ ਮੰਤ੍ਰ ਚਾਰੰ ।। ਮਹਾ ਬੇਦ ਬਿਆਕਰਣ,
ਬਿੱਦਿਆ ਬਿਚਾਰੰ ।।੧੧।।੧੭੯।। ਸੁਨੀ ਪੁਤ੍ਰਕਾ ਦੁਇ, ਗ੍ਰਿਹੰ ਕਾਸਿ ਰਾਜੰ ।।
ਮਹਾਂ ਸੁੰਦਰੀ ਰੂਪ, ਸੋਭਾ ਸਮਾਜੰ ।। ਜਿਣਉ ਜਾਇ ਤਾਂ ਕੋ, ਹਣੋ ਦੁਸਟ ਪੁਸਟੰ ।।
ਕਰਿਯੋ ਪਿਆਨ ਤਾਨੇ, ਲੱਦੇ ਭਾਰ ਉਸਟੰ ।।੧੨।।੧੮੦।। ਚਲੀ ਸੈਨ ਸੂਕਰ,
ਪਰਾਚੀ ਦਿਸਾਨੰ ।। ਚੜੇ ਬੀਰ ਧੀਰੰ, ਹਠੇ ਸਸਤ੍ਰ ਪਾਨੰ ।। ਦੁਰਿਯੋ ਜਾਇ ਦੁਰਗੰ,
ਸੁ ਬਾਰਾਣਸੀ ਸੰ ।। ਘੇਰਿਯੋ ਜਾਇ ਫਉਜੰ, ਭਜਿਓ ਏਕ ਈਸੰ ।।੧੩।।੧੮੧।।

ਮਚਿਯੋ ਜੁੱਧ ਸੁੱਧੰ, ਬਹੇ ਸਸਤ੍ਰ ਘਾਤੰ ।। ਗਿਰੇ ਅੱਧ ਵੱਧੰ, ਸਨੱਧੰ ਬਿਪਾਤੰ ।।
ਗਿਰੇ ਹੀਰ ਚੀਰੰ, ਸੁ ਬੀਰੰ ਰਜਾਣੰ ।। ਕੱਟੇ ਅੱਧੁ ਅੱਧੰ, ਛੁਟੇ ਰੁਦ੍ਰ ਧਿਆਨੰ ।।੧੪।।੧੯੨।।
ਗਿਰੇ ਖੇਤ੍ਰ ਖੱਤ੍ਰਾਣ, ਖਤ੍ਰੀ ਖਤ੍ਰਾਣੰ ।। ਬੱਜੀ ਭੇਰ ਭੁੰਕਾਰ, ਦ੍ਰੁਕਿਆ ਨਿਸਾਣੰ ।।
ਕਰੈ ਪੈਜ ਵਾਰੰ, ਪ੍ਰਚਾਰੈਂ ਸੁ ਬੀਰੰ ।। ਫਿਰੇ ਰੁੰਡ ਮੁੰਡੰ, ਤਣੰ ਤੱਛ ਤੀਰੰ ।।੧੫।।੧੯੩।।
ਬਿ ਭੇਦੰਤ ਵਰਮੰ, ਪ੍ਰਛੇਦੈਂ, ਤਨਾਨੰ ।। ਕਰੈਂ ਮਰਦਨੰ ਅਰਦਨੰ, ਮਰਦ ਮਾਨੰ ।।
ਕਟੇ ਚਰਮ ਬਰਮੰ, ਛੁੱਟੇ ਚਉਰ ਚਾਰੰ ।। ਗਿਰੇ ਬੀਰ ਧੀਰੰ, ਛੁਟੇ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰੰ ।।੧੬।।੧੯੪।।
ਜਿਣਿਯੋ ਕਾਸਕੀਸੰ, ਹਣਿਯੋ ਸਰਬ ਸੈਨੰ ।। ਬਰੀ ਪੁਤ੍ਰਕਾ ਤਾਂਹ, ਕੰਪਿਯੋ ਤ੍ਰਿਨੈਨੰ ।।
ਭਇਓ ਮੇਲ ਗੇਲੰ, ਮਿਲੇ ਰਾਜ ਰਾਜੰ ।। ਭਈ ਮਿਤ੍ਰ ਚਾਰੰ, ਸਰੇ ਸਰਬ ਕਾਜੰ ।।੧੭।।੧੯੫।।
ਮਿਲੀ ਰਾਜ ਦਾਜੰ, ਸੁ ਦਾਸੀ ਅਨੂਪੰ ।। ਮਹਾ ਬਿੱਦਜਵੰਤੀ, ਅਪਾਰੰ ਸਰੂਪੰ ।।
ਮਿਲੇ ਹੀਰ ਚੀਰੰ, ਕਿਤੇ ਸਿਆਉ ਕਰਨੰ।। ਮਿਲੇ ਮੱਤ ਦੰਤੀ, ਕਿਤੇ ਸੇਤ ਬਰਨੰ।।੧੮।।੧੯੬।।
ਕਰਿਯੋ ਬਿਆਹ ਰਾਜਾ, ਭਇਓ ਸੁ ਪ੍ਰਸੰਨੰ ।। ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਪੋਖੇ, ਦਿਜੰ ਸਰਬ ਅੰਨੰ ।।
ਕਰੇ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤੰ, ਮਹਾ ਗਜ ਦਾਨੰ ।। ਭਏ ਦੋਇ ਪੁਤ੍ਰੰ, ਮਹਾਂ ਰੂਪ ਮਾਨੰ ।।੧੯।।੧੯੭।।
ਲਖੀ ਰੂਪਵੰਤੀ, ਮਹਾਰਾਜ ਦਾਸੀ ।। ਮਨੋ ਚੀਰਕੈ ਚਾਰ ਚੰਦ੍ਰਾ, ਨਿਕਾਸੀ ।।

ਲਹੈਂ ਚੰਚਲਾ ਚਾਰ, ਬਿੱਦਿਆ ਲਤਾ ਸੀ॥ ਕਿਧੌ ਕੰਜਕੀ ਮਾਂਝ, ਸੋਭਾ ਪ੍ਰਕਾਸੀ॥੨੦॥੧੮੮॥
ਕਿਧੌ ਫੂਲ ਮਾਲਾ, ਲਖੈ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਸੀ ।। ਕਿਧੌ ਪਦਮਨੀ ਮੈ, ਬਨੀ ਮਾਲਤੀ ਸੀ ।।
ਕਿਧੌ ਪੁਹਪ ਧੰਨਿਆ, ਫੁਲੀ ਰਾਇ ਬੇਲੰ ।। ਤਜੈ ਅੰਗ ਤੇ, ਬਾਸੁ ਚੰਪਾ ਫੁਲੇਲੰ ।।੨੧।।੧੮੯।।
ਕਿਧੌ ਦੇਵ ਕੰਨਿਆ, ਪ੍ਰਿਥੀ ਲੋਕ ਡੋਲੈ ।। ਕਿਧੌ ਜੱਛਨੀ ਕਿੱਨ੍ਰਨੀ ਸਿਉਂ, ਕਲੋਲੈ ।।
ਕਿਧੌ ਰੁਦ੍ਰ ਬੀਜੰ, ਫਿਰੈ ਮੱਧਿ ਬਾਲੰ ।। ਕਿਧੌ ਪਤ੍ਰ ਪਾਨੰ, ਨਚੈ ਕਉਲ ਨਾਲੰ ।।੨੨।।੧੯੦।।
ਕਿਧੌ ਰਾਗਮਾਲਾ, ਰਚੀ ਰੰਗ ਰੂਪੰ ।। ਕਿਧੌ ਇਸਤ੍ਰਿ ਰਾਜਾ, ਰਚੀ ਭੂਪ ਭੂਪੰ ।।
ਕਿਧੌ ਨਾਗ ਕੰਨਿਆ, ਕਿਧੌ ਬਾਸਵੀ ਹੈ।। ਕਿਧੌ ਸੰਖਨੀ ਚਿਤ੍ਰਨੀ, ਪਦਮਨੀ ਹੈ॥੨੩॥੧੯੧।।
ਲਸੈ ਚਿਤ੍ਰ ਰੂਪੰ, ਬਚਿਤ੍ਰੰ ਅਪਾਰੰ ।। ਮਹਾ ਰੂਪਵੰਤੀ, ਮਹਾਂ ਜੋਬਨਾਰੰ ।। ਮਹਾ ਗਿਆਨਵੰਤੀ,
ਸੁ ਬਿਗਿਆਨ ਕਰਮੰ ।। ਪੜੈ ਕੰਠਿ ਬਿੱਦਿਆ, ਸੁ ਬਿੱਦਿਆਦਿ ਧਰਮੰ ।।੨੪।।੧੯੨।।
ਲਖੀ ਰਾਜ ਕੰਨਿਆਨ ਤੇ, ਰੂਪਵੰਤੀ ।। ਲਸੈ ਜੋਤ ਜੁਆਲਾ, ਅਪਾਰੰ ਅਨੰਤੀ ।।
ਲਖਿਯੋ ਤਾਂਹਿ, ਜਨਮੇਜਏ ਆਪ ਰਾਜੰ ।। ਕਰੇ ਪਰਮ ਭੋਗੰ, ਦੀਏ ਸਰਬ ਸਾਜੰ ।।੨੫।।੧੯੩।।
ਬਢਿਓ ਨੇਹੁ ਤਾਸੋਂ, ਤਜੀ ਰਾਜ ਕੰਨਿਆ ।। ਹੁਤੀ ਸਿਸਟ ਕੀ ਦਿਸਟ ਮਹਿ, ਪੁਸਟ ਧੰਨਿਆ ।।
ਭਇਓ ਏਕ ਪੁਤ੍ਰੰ, ਮਹਾਂ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰੀ ।। ਦਸੰ ਚਾਰ ਚਉਦਾਂਹ, ਬਿੱਦਿਆ ਬਿਚਾਰੀ ।।

੨੬॥੧੯੪॥ ਧਰਿਓ ਅਸੁਮੇਧੰ, ਪ੍ਰਿਥਮ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਮੰ ॥ ਭਇਓ ਅਸਮੇਧਾਨ, ਦੂਜੋ ਪ੍ਰਧਾਨੰ ॥
ਅਜੈ ਸਿੰਘ ਰਾਖਿਓ, ਰਜੀ ਪੁਤ੍ਰ ਸੂਰੰ ॥ ਮਹਾਂ ਜੰਗ ਜੋਧਾ, ਮਹਾਂ ਜਸ ਪੂਰੰ ॥੨੭॥੧੯੫॥
ਭਇਓ ਤਨ ਦੁਰੁਸਤੰ, ਬਲਿਸਟੰ ਮਹਾਨੰ ॥ ਮਹਾਂ ਜੰਗ ਜੋਧਾ, ਸੁ ਸਸਤ੍ਰੰ ਪ੍ਰਧਾਨੰ ॥
ਹਨੈ ਦੁਸਟ ਪੁਸਟੰ, ਮਹਾਂ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰੰ ॥ ਬਡੇ ਸਤ੍ਰ ਜੀਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਰਾਵਣਾਰੰ ॥੨੮॥੧੯੬॥
ਚੜਿਓ ਏਕ ਦਿਵਸੰ, ਅਖੇਟੰ ਨਰੇਸੰ ॥ ਲਖੇ ਮ੍ਰਿਗ ਧਾਯੋ, ਗਯੋ ਅਉਰ ਦੇਸੰ ॥
ਸ੍ਰਮਿਓ ਪਰਮ ਬਾਟੰ, ਤੱਕਿਓ ਏਕ ਤਾਲੰ ॥ ਤਹਾਂ ਦਉਰ ਕੈ, ਪੀਨ ਪਾਨੰ ਉਤਾਲੰ ॥
੨੯॥੧੯੭॥ ਕਰਿਓ ਰਾਜ ਸੈਨੰ, ਕਢਿਓ ਬਾਰ ਬਾਜੀ॥ ਤੱਕੀ ਬਾਜਨੀ, ਰੂਪ ਰਾਜੰ ਸਮਾਜੀ॥
ਲਗਿਯੋ ਆਨ ਤਾਂਕੋ, ਰਹਿਓ ਤਾਂਹਿ ਗਰਭੰ ॥ ਭਇਓ ਸਿਯਾਮ ਕਰਣੰ, ਸੁ ਬਾਜੀ ਅਦਰਬੰ
॥੩੦॥੧੯੮॥ ਕਰਿਯੋ ਬਾਜ ਮੇਧੰ, ਬਡੋ ਜੱਗ ਰਾਜਾ ॥ ਜਿਣੇ ਸਰਬ ਭੂਪੰ, ਸਰੇ ਸਰਬ ਕਾਜਾ ॥
ਗਡਿਯੋ ਜੱਗ ਥੰਭੰ, ਕਰਿਯੋ ਹੋਮ ਕੁੰਡੰ ॥ ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਪੋਖੇ, ਬਲੀ ਬਿਪ੍ਰ ਝੁੰਡੰ ॥੩੧॥੧੯੯॥
ਦਏ ਕੋਟ ਦਾਨੰ, ਪਕੇ ਪਰਮ ਪਾਕੰ ॥ ਕਲੂ ਮੱਧਿ ਕੀਨੇ, ਬਡੋ ਧਰਮ ਸਾਕੰ ॥
ਲਗੀ ਦੇਖਨੇ ਆਪ, ਜਿਉ ਰਾਜ ਬਾਲਾ॥ ਮਹਾ ਰੂਪਵੰਤੀ, ਮਹਾ ਜੁਆਲ ਆਲਾ॥੩੨॥
੨੦੦॥ ਉਡਿਯੋ ਪਉਨ ਕੇ ਬੇਗ ਸਿਯੋ, ਅੱਗ੍ਰ ਪਤ੍ਰੰ ॥ ਹਸੇ ਦੇਖ ਨਗਨੰ, ਤ੍ਰੀਯੰ ਬਿਪ੍ਰ ਛੱਤ੍ਰੰ ॥

ਭਇਓ ਕੋਪ ਰਾਜਾ, ਗਹੇ ਬਿਪ੍ਰ ਸਰਬੰ ।। ਦਹੇ ਖੀਰ ਖੰਡੰ, ਬਡੇ ਪਰਮ ਗਰਬੰ ।।੩੩।।੨੦੧।। ਪ੍ਰਿਥਮ ਬਾਂਧਿ ਕੈ, ਸਰਬ ਮੂੰਡੇ ਮੁੰਡਾਏ ।। ਪੁਨਰ ਏਡੂਆ, ਸੀਸ ਤਾਕੇ ਟਿਕਾਏ ।। ਪੁਨਰ ਤਪਤ ਕੈ, ਖੀਰ ਕੇ ਮੱਧਿ ਡਾਰਿਓ ।। ਇਮੰ ਸਰਬ ਬਿਪ੍ਰਾਨ ਕਉ, ਜਾਰਿ ਮਾਰਿਓ ।।੩੪।।੨੦੨।। ਕਿਤੇ ਬਾਂਧਿ ਕੈ ਬਿਪ੍ਰ, ਬਾਚੇ ਦਿਵਾਰੰ ।। ਕਿਤੇ ਬਾਂਧ ਫਾਂਸੀ ਦੀਏ, ਬਿਪ੍ਰ ਭਾਰੰ ।। ਕਿਤੇ ਬਾਰਿ ਬੋਰੇ, ਕਿਤੇ ਅਗਨਿ ਜਾਰੇ ।। ਕਿਤੇ ਅੱਧਿ ਚੀਰੇ, ਕਿਤੇ ਬਾਂਧ ਫਾਰੇ ।।੩੫।।੨੦੩।। ਲਗਿਯੋ ਦੋਖ ਭੂਪੰ, ਬਢਿਓ ਕੁਸਟ ਦੇਹੀ ।। ਸਬੇ ਬਿਪ੍ਰ ਬੋਲੇ, ਕਰਿਯੋ ਰਾਜ ਨੇਹੀ ।। ਕਹੋ ਕਉਨ ਸੋ, ਬੈਠਿ ਕੀਜੈ ਬਿਚਾਰੰ ।। ਦਹੇ ਦੇਹ ਦੋਖੰ, ਮਿਟੈ ਪਾਪ ਭਾਰੰ ।।੩੬।।੨੦੪।। ਬੋਲੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰੰ, ਸਬੈ ਬਿਪ੍ਰ ਆਏ ।। ਬਡੇ ਬਿਆਸ ਤੇ ਆਦਿ ਲੈ ਕੈ, ਬੁਲਾਏ ।। ਦੇਖੈ ਲਾਗ ਸਾਸਤ੍ਰੰ, ਬੋਲੇ ਬਿਪ੍ਰ ਸਰਬੰ ।। ਕਰਿਯੋ ਬਿਪ੍ਰ ਮੇਧੰ, ਬਢਿਓ ਭੂਪ ਗਰਬੰ ।।੩੭।। ੨੦੫।। ਸੁਨਹੁ ਰਾਜ ਸਾਰਦੂਲ, ਬਿਦਿਆ ਨਿਧਾਨੰ ।। ਕਰਿਯੋ ਬਿਪ੍ਰ ਮੇਧੰ, ਸੁ ਜੱਗੰ ਪ੍ਰਮਾਨੰ ।। ਭਇਓ ਅਕਸਮੰਤ੍ਰੰ, ਕਹਿਓ ਨਾਹਿ ਕਉਨੈ ।। ਕਰੀ ਜਉ ਨ ਹੋਤੀ, ਭਈ ਬਾਤ ਤਉਨੈ ।।੩੮।।੨੦੬।। ਸੁਨਹੁ ਬਿਆਸ ਤੇ, ਪਰਬ ਅਸਟੰ ਦਸਾਨੰ ।। ਦਹੈ ਦੇਹ ਤੇ ਕੁਸਟ ਸਰਬੰ,

ਨ੍ਰਿਪਾਨੰ ।। ਬੋਲੈ ਬਿਪ੍ਰ ਬਿਆਸੰ, ਸੁਨੈ ਲਾਗ ਪਰਬੰ ।। ਪਰਿਯੋ ਭੂਪ ਪਾਇਨ, ਤਜੇ ਸਰਬ ਗਰਬੰ ।।੩੯।।੨੦੭।। ਸੁਨਹੁ ਰਾਜ ਸਰਦੂਲ, ਬਿਦਿਆ ਨਿਧਾਨੰ ।। ਹੂਓ ਭਰਥ ਕੇ ਬੰਸ ਮੈ, ਰਘੁਰਾਨੰ ।। ਭਇਓ ਤਉਨ ਕੇ ਬੰਸ ਮੈ, ਰਾਮ ਰਾਜਾ ।। ਦੀਜੈ ਛਤ੍ਰ ਦਾਨੰ, ਨਿਧਾਨੰ ਬਿਰਾਜਾ ।।੪੦।।੨੦੮।। ਭਇਓ ਤਉਨ ਕੀ ਜੱਦ ਮੈ, ਜੱਦੁ ਰਾਜੰ ।। ਦਸੰ ਚਾਰ ਚੌਦਹ, ਸੁ ਬਿੱਦਿਆ ਸਮਾਜੰ ।। ਭਇਓ ਤਉਨ ਕੇ ਬੰਸ ਮੈ, ਸੰਤਨੇਅੰ ।। ਭਏ ਤਾਹਿੰ ਕੇ, ਕਉਰਓ ਪਾਂਡਵੇਅੰ ।।੪੧।।੨੦੯।। ਭਏ ਤਉਨ ਕੇ ਬੰਸ ਮੈ, ਧ੍ਰਿਤਰਾਸਟਰੰ ।। ਮਹਾ ਜੁੱਧ ਜੋਧਾ, ਪ੍ਰਬੋਧਾ ਮਹਾਂਸਤ੍ਰੰ ।। ਭਏ ਤਉਨ ਕੇ, ਕਉਰਵੰ ਕ੍ਰੂਰ ਕਰਮੰ।। ਕੀਓ ਛਤ੍ਰਨੰ ਜੈਣ, ਕੁਲਛੈਣ ਕਰਮੰ।।੪੨।।੨੧੦।। ਕੀਓ ਭੀਖਮੇ ਅੱਗ੍ਰ, ਸੈਨਾ ਸਮਾਜੰ ।। ਭਇਓ ਕ੍ਰੁਧ ਜੁੱਧੰ, ਸਮੁਹ ਪੰਡ ਰਾਜੰ ।। ਤਹਾਂ ਗਰਜਿਓ ਅਰਜਨੰ, ਪਰਮ ਬੀਰੰ ।। ਧਨੁਰ ਬੇਦ ਗਿਆਤਾ, ਤਜੇ ਪਰਮ ਤੀਰੰ ।।੪੩।। ੨੧੧।। ਤਜੀ ਬੀਰ ਬਾਨਾਵਰੀ, ਬੀਰ ਖੇਤੰ ।। ਹਣਿਓ ਭੀਖਮੰ, ਸਭੈ ਸੈਨਾ ਸਮੇਤੰ ।। ਦਈ ਬਾਣ ਸਿੱਜਾ, ਗਰੇ ਭੀਖਮੈਣੰ ।। ਜਯੰ ਪੱਤ੍ਰ ਪਾਇਓ, ਸੁਖੰ ਪਾਂਡਵੇਣੰ ।।੪੪।।੨੧੨।। ਭਏ ਦ੍ਰੋਣ ਸੈਨਾਪਤੀ, ਸੈਨ ਪਾਲੰ ।। ਭਇਓ ਘੋਰ ਜੁੱਧੰ, ਤਹਾਂ ਤਉਨ ਕਾਲੰ ।।

ਹਨਿਓ ਧ੍ਰਿਸਟ ਦੋਨੰ, ਤਜੇ ਦ੍ਰੋਣ ਪ੍ਰਾਣੰ ।। ਕਰਿਓ ਜੁੱਧ ਤੇ, ਦੇਵ ਲੋਕੰ ਪਿਆਣੰ ।।੪੫।।੨੧੩।।
ਭਏ ਕਰਣ ਸੈਨਾਪਤੀ, ਛਤ੍ਰਪਾਲੰ ।। ਮਚਿਯੋ ਜੁੱਧ ਕ੍ਰੁੱਧੰ, ਮਹਾਂ ਬਿੱਕਰਾਲੰ ।। ਹਨਿਓ ਤਾਹਿ ਪੰਥੰ,
ਸਦੰ ਸੀਸੁ ਕੱਪਿਓ ।। ਗਿਰਿਓ ਤਉਣ ਜੁਧਿੱਸਟਰੰ, ਰਾਜੁ ਥੱਪਿਓ ।।੪੬।।੨੧੪।।
ਭਏ ਸੈਣ ਪਾਲੰ, ਬਲੀ ਸੂਲ ਸੱਲਿਅੰ ।। ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਕੁੱਟਿਓ, ਬਲੀ ਪੰਡ ਦਲਜੰ ।।
ਪੁਨਰ ਹਸਤ ਜੁਧਿਸਟਰੰ, ਸਕਤ ਬੇਦੰ ।। ਗਿਰਿਓ ਜੁੱਧ ਭੂਪੰ, ਬਲੀ ਭੂਪ ਬੇਦੰ ।।੪੭।।੨੧੫।।
ਚਉਪਈ ।। ਸਲ ਰਾਜਾ, ਜਉਨੈ ਦਿਨ ਜੂਝਾ ।। ਕਉਰਉਂ ਹਾਰ, ਤਵਨ ਤੇ ਸੂਝਾ ।।
ਜੂਝਤ ਸੱਲ, ਭਇਓ ਅਸਤਾਮਾ ।। ਕੂਟਿਓ ਕੋਟ ਕਟਕੁ, ਇਕ ਜਾਮਾ ।।੧।।੨੧੬।।
ਧ੍ਰਿਸਟ ਦੋਨੁ, ਮਾਰਿਓ ਅਤਰਥੀ ।। ਪਾਂਡਵ ਸੈਨ, ਭਲੇ ਕਰਿ ਮਥੀ ।।
ਪਾਂਡਵ ਕੇ, ਪਾਂਚੋ ਸੁਤ ਮਾਰੇ ।। ਦੁਆਪੁਰ ਮੈ, ਬਡ ਕੀਨ ਅਖਾਰੇ ।।੨।।੨੧੭।।
ਕਉਰਉ ਰਾਜ, ਕੀਓ ਤਬ ਜੁੱਧਾ ।। ਭੀਮ ਸੰਗਿ, ਹੁਇਕੈ ਅਤਿ ਕ੍ਰੁੱਧਾ ।।
ਜੁੱਧ ਕਰਤ, ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਹਾਰਾ ।। ਕਾਲ ਬਲੀ, ਤਿਹ ਆਨ ਸੰਘਾਰਾ ।।੩।।੨੧੮।।

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ।।

ਤਹਾਂ ਭੀਮ ਕੁਰਰਾਜ ਸਿਉ, ਜੁੱਧ ਮੱਚਿਓ ।। ਛੁਟੀ ਬ੍ਰਹਮ ਤਾਰੀ, ਮਹਾਂ ਰੁੱਦ੍ਰ ਨੱਚਿਓ ।।

ਉਠੈ ਸਬਦ ਨਿਰਘਾਤ, ਆਘਾਤ ਬੀਰੰ ।। ਭਏ ਰੁੰਡ ਮੁੰਡੰ, ਤਣੰ ਤੱਛ ਤੀਰੰ ।।੧।।੨੧੯।।
ਗਿਰੇ ਬੀਰ ਏਕੰ, ਅਨੇਕੰ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ।। ਗਿਰੇ ਅੱਧ ਅੱਧੰ, ਛੁਧੰ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰੰ ।।
ਕੱਟੇ ਕਉਰਵੰ ਦੂਰ, ਸਿੰਦੂਰ ਖੇਤੰ ।। ਨਚੇ ਗਿੱਧ ਆਵੱਧ, ਸਾਵੰਤ ਖੇਤੰ ।।੨।।੨੨੦।।
ਬਲੀ ਮੰਡਲਾਕਾਰ, ਜੂਝੈਂ ਬਿਰਾਜੈਂ ।। ਹਸੈਂ ਗਰਜ ਠੋਕੈਂ ਭੁਜਾਂ, ਹਰ ਦੁ ਗਾਜੈਂ ।।
ਦਿਖਾਵੈ ਬਲੀ, ਮੰਡਲਾਕਾਰ ਥਾਨੈ ।। ਉਭਾਰੈ ਭੁਜਾ, ਅਉ ਫਟਾਕੈ ਗਜਾਨੈ ।।੩।।੨੨੧।।
ਸੁਭੈਂ ਸੁਵਰਨ ਕੇ ਪੱਤ੍ਰ, ਬਾਂਧੇ ਗਜਾਮੈ ।। ਭਈ ਅਗਨਿ ਸੋਭਾ, ਲਖੀ ਕੈ ਧੁਜਾ ਮੈ ।।
ਭਿੜਾਵੈ ਭੂਮੈ, ਮੰਡਲਾਕਾਰ ਬਾਹੈਂ ।। ਅਪੋ ਆਪ ਮੈ, ਨੇਕ ਘਾਇੰ ਸਰਾਹੈਂ ।।੪।।੨੨੨।।
ਤਹਾਂ ਭੀਮ ਭਾਰੀ, ਭੁਜਾ ਸਸਤ੍ਰ ਬਾਹੈ ।। ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਕੈ ਕੈ, ਭਲੈ ਸੈਨ ਗਾਹੈ ।।
ਉਤੈ ਕਉਰ ਪਾਲੰ, ਧਰੈ ਛੱਤ੍ਰ ਧਰਮੰ ।। ਕਰੈ ਚਿਤ੍ਰ ਪਾਵਿਤ੍ਰ, ਬਾਚਿਤ੍ਰ ਕਰਮੰ ।।੫।।੨੨੩।।
ਸੁਭੈ ਬਾਜੁਵੰਦੰ, ਛਕੈਂ ਭੂਖਨਾਣੰ ।। ਲਸੈਂ ਮੁਕਤ ਕਾ ਹਾਰ, ਦੁਮਲਿਅੰ ਹਾਣੰ ।।
ਦੋਊ ਮੀਰ ਧੀਰੰ, ਦੋਊ ਪਰਮ ਓਜੰ ।। ਦੋਊ ਮਾਨਧਾਤਾ, ਮਹੀਪੰ ਕਿ ਭੋਜੰ ।।੬।।੨੨੪।।
ਦੋਊ ਬੀਰਬਾਨਾ, ਬੱਧੈ ਅੱਧ ਅੱਧੰ ।। ਦੋਊ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰੀ, ਮਹਾਂ ਜੁੱਧ ਕ੍ਰੁੱਧੰ ।।
ਦੋਊ ਕ੍ਰੂਰ ਕਰਮੰ, ਦੋਊ ਜਾਨ ਬਾਹੰ ।। ਦੋਊ ਹੱਦਿ ਹਿੰਦੂਨ, ਸਾਹਾਨ ਸਾਹੰ ।।੭।।੨੨੫।।

ਦੋਊ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰੰ, ਦੋਊ ਪਰਮ ਦਾਨੰ ।। ਦੋਊ ਢਾਲ ਢੀਚਾਲ, ਹਿੰਦੂ ਹਿੰਦਾਨੰ ।।
ਦੋਊ ਸਸਤ੍ਰ ਵਰਤੀ, ਦੋਊ ਛਤ੍ਰ ਧਾਰੀ ।। ਦੋਊ ਪਰਮ ਜੋਧਾ, ਮਹਾਂ ਜੁੱਧ ਕਾਰੀ ।।੮।।੨੨੬।।
ਦੋਊ ਖੰਡ ਖੰਡੀ, ਦੋਊ ਮੰਡ ਮੰਡੰ ।। ਦੋਊ ਜੋਧ ਜੈਤਵਾਰੁ, ਜੋਧਾ ਪ੍ਰਚੰਡੰ ।।
ਦੋਊ ਬੀਰ ਬਾਨੀ, ਦੋਊ ਬਾਹ ਯਾਹੰ ।। ਦੋਊ ਸੂਰ ਸੈਨੰ, ਦੋਊ ਸੂਰ ਮਾਹੰ ।।੯।।੨੨੭।।
ਦੋਊ ਚੱਕ੍ਰਵਰਤੀ, ਦੋਊ ਸਸਤ੍ਰ ਬੇਤਾ ।। ਦੋਊ ਜੰਗ ਜੋਧੀ, ਦੋਊ ਜੰਗ ਜੇਤਾ ।।
ਦੋਊ ਚਿਤ੍ਰ ਜੋਤੀ, ਦੋਊ ਚਿਤ੍ਰ ਚਾਪੰ ।। ਦੋਊ ਚਿਤ੍ਰ ਵਰਮਾ, ਦੋਊ ਦੁਸਟ ਤਾਪੰ ।।੧੦।।੨੨੮।।
ਦੋਊ ਖੰਡ ਖੰਡੀ, ਦੋਊ ਮੰਡ ਮੰਡੰ ।। ਦੋਊ ਚਿਤ੍ਰ ਜੋਤੀ, ਸੁ ਜੋਧਾ ਪ੍ਰਚੰਡੰ ।।
ਦੋਊ ਮੱਤ ਬਾਰੁੰਨ, ਬਿਕ੍ਰਮ ਸਮਾਨੰ ।। ਦੋਊ ਸਸਤ੍ਰ ਬੇਤਾ, ਦੋਊ ਸਸਤ੍ਰ ਪਾਨੰ ।।੧੧।।੨੨੯।।
ਦੋਊ ਪਰਮ ਜੋਧੀ, ਦੋਊ ਕ੍ਰੁਧਵਾਨੰ ।। ਦੋਊ ਸਸਤ੍ਰ ਬੇਤਾ, ਦੋਊ ਰੂਪ ਖਾਨੰ ।।
ਦੋਊ ਛਤ੍ਰ ਪਾਲੰ, ਦੋਊ ਛੱਤ੍ਰ ਧਰਮੰ।। ਦੋਊ ਜੁੱਧ ਜੋਧਾ, ਦੋਊ ਕ੍ਰੂਰ ਕਰਮੰ ।।੧੨।।੨੩੦।।
ਦੋਊ ਮੰਡਲਾਕਾਰ, ਜੂਝੈਂ ਬਿਰਾਜੈਂ ।। ਹਥੈ ਹਰ ਦੁ ਠੋਕੈਂ ਭੁਜਾਂ, ਪਾਂਇ ਗਾਜੈਂ ।।
ਦੋਊ ਖੱਤ੍ਰ ਹਾਣੰ, ਦੋਊ ਖਤ੍ਰ ਖੰਡੰ ।। ਦੋਊ ਖੱਗ ਪਾਣੰ, ਦੋਊ ਛੇਤ੍ਰ ਮੰਡੰ ।।੧੩।।੨੩੧।।
ਦੋਊ ਚਿਤ੍ਰ ਜੋਤੀ, ਦੋਊ ਚਾਰ ਬਿਚਾਰੰ ।। ਦੋਊ ਮੰਡਲਾਕਾਰ, ਖੰਡਾ ਅਬਾਰੰ ।।

ਦੋਊ ਖੱਗ ਖੂਨੀ, ਦੋਊ ਖੱਤ੍ਰ ਹਾਣੰ ।। ਦੋਊ ਖਤ੍ਰ ਖੇਤਾ, ਦੋਊ ਛੱਤ੍ਰ ਪਾਣੰ ।।੧੪।।੨੩੨।।
ਦੋਊ ਬੀਰ ਬਿਬਆਸਤ ਧਾਰੇ, ਨਿਹਾਰੇ ।। ਰਹੇ ਬਯੋਮ ਮੈ ਭੂਪ ਗਉਨੈ, ਹਕਾਰੇ ।।
ਹੱਕਾ ਹੱਕ ਲਾਗੀ, ਧਨੰ ਧੰਨ ਜੰਪਿਯੋ ।। ਚਕਿਯੋ ਜੱਛ ਰਾਜੰ, ਪ੍ਰਿਥੀ ਲੋਕ ਕੰਪਿਯੋ ।।੧੫।।
੨੩੩।। ਹਨਿਓ ਰਾਜ ਦੁਰਜੋਧਨੰ, ਜੁੱਧ ਭੂਮੰ ।। ਭੱਜੇ ਸਭੈ ਜੋਧਾ, ਚਲੀ ਧਾਮ ਧੂਮੰ ।।
ਕਰਿਯੋ ਰਾਜ ਨਿਹਕੰਟਕੰ, ਕਉਰ ਪਾਲੰ ।। ਪੁਨਰ ਜਾਇ ਕੈ, ਮੰਝਿ ਸਿੱਝੇ ਹਿਵਾਲੰ ।।੧੬।।
੨੩੪।। ਤਹਾ ਏਕ ਗੰਧ੍ਰਬ ਸਿੰਉ, ਜੁੱਧ ਮੱਚਿਯੋ ।। ਤਹਾ ਭੂਰਪਾਲੰ, ਧੂਰਾਰੰਗੁ ਰੱਚਿਯੋ ।।
ਤਹਾ ਸੱਤ੍ਰ ਕੇ ਭੀਮ, ਹਸਤੀ ਚਲਾਏ॥ ਫਿਰੈਂ ਮੱਧਿ ਗੈਣੰ, ਅਜਉ ਲਉ ਨ ਆਏ ।।੧੭।।
੨੩੫।। ਸੁਨੈ ਬੈਨ ਕਉ ਭੂਪ, ਇੰਉ ਐਂਠ ਨਾਕੰ ।। ਕਰਿਯੋ ਹਾਸ ਮੰਦੈ, ਬੁਲਿਯੋ ਏਮ ਬਾਕੰ ।।
ਰਹਿਯੋ ਨਾਕ ਮੈ ਕੁਸਟ, ਛੱਤ੍ਰੀਸ ਵਾਨੰ॥ ਭਈ ਤਉਨ ਹੀ ਰੋਗ ਤੇ, ਭੂਪ ਹਾਨੰ॥੧੮॥੨੩੬॥
ਚਉਪਈ ।। ਇਮ, ਚਉਰਾਸੀ ਬਰਖ ਪ੍ਰਮਾਨੰ ।। ਸਪਤ ਮਾਹ, ਚਉਬੀਸ ਦਿਨਾਨੰ ।।
ਰਾਜੁ ਕੀਓ, ਜਨਮੇਜਾ ਰਾਜਾ ।। ਕਾਲ ਨੀਸਾਨੁ, ਬਹੁਰਿ ਸਿਰਿ ਗਾਜਾ ।।੧੯।।੨੩੭।।

ਇਤੀ ਜਨਮੇਜਾ ਸਮਾਪਤ ਭਇਆ ।।

ਚਉਪਈ ।। ਅਸੁਮੇਧ ਅਰੁ, ਅਸਮੇਦ ਹਾਰਾ ।। ਮਹਾਂ ਸੂਰ, ਸਤਵਾਨ ਅਪਾਰਾ ।।

ਮਹਾਂਬੀਰ, ਬਰਿਆਰ ਧਨਖ ਧਰ ।। ਗਾਵਤ ਕੀਰਤ, ਦੇਸ ਸਭ ਘਰ ਘਰ ।।੧।।੨੩੮।।
ਮਹਾਂ ਬੀਰ, ਅਰੁ ਮਹਾਂ ਧਨਖ ਧਰ ।। ਕਾਂਪਤ ਤੀਨ ਲੋਕ, ਜਾ ਕੇ ਡਰ ।।
ਬਡ ਮਹੀਪ, ਅਰੁ ਅਖੰਡ ਪ੍ਰਤਾਪਾ ।। ਅਮਿਤ ਤੇਜ, ਜਾਪਤ ਜਗ ਜਾਪਾ ।।੨।।੨੩੯।।
ਅਜੈ ਸਿੰਘ, ਉਤ ਸੂਰ ਮਹਾਨਾ ।। ਬਡ ਮਹੀਪ, ਦਸ ਚਾਰ ਨਿਧਾਨਾ ।।
ਅਨਬਿਕਾਰ, ਅਨਤੋਲ ਅਤੁਲ ਬਲ ।। ਅਰ ਅਨੇਕ ਜੀਤੇ ਜਿਨ, ਦਲ ਮਲ ।।੩।।੨੪੦।।
ਜਿਨ ਜੀਤੇ, ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਅਨੇਕਾ ।। ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰ ਧਰਿ, ਛਾਡ ਨ ਏਕਾ ।।
ਮਹਾ ਸੂਰ, ਗੁਨਵਾਨ ਮਹਾਨਾ ।। ਮਾਨਤ ਲੋਕ ਸਗਲ, ਜਿਹ ਆਨਾ ।।੪।।੨੪੧।।
ਮਰਨ ਕਾਲ, ਜਨਮੇਜੇ ਰਾਜਾ ।। ਮੰਤ੍ਰ ਕੀਓ, ਮੰਤ੍ਰੀਨ ਸਮਾਜਾ ।।
ਰਾਜ ਤਿਲਕ, ਭੂਪਤਿ ਅਭਖੇਖਾ ।। ਨਿਰਖਤ ਭਏ, ਨ੍ਰਿਪਤ ਕੀ ਰੇਖਾ ।।੫।।੨੪੨।।
ਇਨ ਮਹਿ, ਰਾਜ ਕਵਨ ਕਉ ਦੀਜੈ ।। ਕਉਨ ਨ੍ਰਿਪਤ ਸੁਤ ਕਉ, ਨ੍ਰਿਪੁ ਕੀਜੈ ।।
ਰਜੀਆ ਪੂਤ, ਨ ਰਾਜ ਕੀ ਜੋਗਾ ।। ਯਾਹਿ ਕੇ ਜੋਗ, ਨ ਰਾਜ ਕੇ ਭੋਗਾ ।।੬।।੨੪੩।।
ਅਸੁਮੇਦ ਕਹੁ, ਦੀਨੋ ਰਾਜਾ ।। ਜੈ ਪਤਿ ਭਾਖਯੋ, ਸਕਲ ਸਮਾਜਾ ।।
ਜਨਮੇਜਾ ਕੀ, ਸੁਗਤਿ ਕਰਾਈ ।। ਅਸੁਮੇਦ ਕੈ, ਵੱਜੀ ਵਧਾਈ ।।੭।।੨੪੪।।

ਦੂਸਰ ਭਾਇ, ਹੁਤੋ ਜੋ ਏਕਾ ।। ਰਤਨ ਦੀਏ, ਤਿਹ ਦਰਬ ਅਨੇਕਾਂ ।।
ਮੰਤ੍ਰੀ ਕੈ, ਅਪਨਾ ਠਹਰਾਇਓ ।। ਦੂਸਰ ਠਉਰ, ਤਿਸਹ ਬੈਠਾਇਓ ।।੮।।੨੪੫।।
ਤੀਸਰ ਜੋ, ਰਜੀਆ ਸੁਤ ਰਹਾ ।। ਸੈਨਪਾਲ, ਤਾਕੋਂ ਪੁਨ ਕਹਾ ।।
ਬਖਸੀ ਕਰਿ, ਤਾਕੌ ਠਹਰਾਇਓ ।। ਸਬ ਦਲ ਕੋ, ਤਿਹ ਕਾਮੁ ਚਲਾਇਓ।।੯।।੨੪੬।।
ਰਾਜੁ ਪਾਇ, ਸਭ ਹੂ ਸੁਖ ਪਾਇਓ ।। ਭੂਪਤ ਕਉ, ਨਾਚਬ ਸੁਖ ਆਇਓ ।।
ਤੇਰਹ ਸੈ ਚੌਸਠ, ਮਰਦੰਗਾ ।। ਬਾਜਤ ਹੈਂ, ਕਈ ਕੋਟ ਉਪੰਗਾ ।।੧੦।।੨੪੭।।
ਦੂਸਰ ਭਾਇ, ਭਏ ਮਦ ਅੰਧਾ ।। ਦੇਖਤ ਨਾਚਤ, ਲਾਇ ਸੁਗੰਧਾ ।।
ਰਾਜ ਸਾਜ, ਦੁਹਹੂੰ ਤੇ ਭੂਲਾ ।। ਵਾਹੀ ਕੈ ਜਾਇ ਛਤ੍ਰ ਸਿਰ ਝੂਲਾ ।।੧੧।।੨੪੮।।
ਕਰਤ ਕਰਤ, ਬਹੁ ਦਿਨ ਅਸ ਰਾਜਾ ।। ਉਨ ਦੁਹੂੰ ਭੂਲਿਓ, ਰਾਜ ਸਮਾਜਾ ।।
ਮਦ ਕਰਿ ਅੰਧ ਭਏ, ਦੋਊ ਭ੍ਰਾਤਾ ।। ਰਾਜ ਕਰਨ ਕੀ, ਬਿਸਰੀ ਬਾਤਾ ।।੧੨।।੨੪੯।।
ਦੋਹਰਾ ।। ਜਿਹ ਚਾਹੇ ਤਾਕੋ ਹਨੇ, ਜੋ ਬਾਛੈ ਸੋ ਲੇਇ ।। ਜਿਹ ਰਾਖੈ ਸੋਈ ਰਹੈ,
ਜਿਹ ਜਾਨੈ ਤਿਹ ਦੇਇ ।।੧੩।।੨੫੦।।ਚਉਪਈ ।। ਐਸੀ ਭਾਂਤ, ਕੀਨੋ ਇਹ ਜਬਹੀ ।।
ਪ੍ਰਜਾ ਲੋਕ ਸਭ, ਬਸ ਭਏ ਤਬਹੀ ।। ਅਉ ਬਸਿ ਹੋਇ ਗਏ, ਨੇਬ ਖਵਾਸਾ ।।

ਜੋ ਰਾਖਤ ਥੇ, ਨ੍ਰਿਪ ਕੀ ਆਸਾ ॥੧॥੨੫੧॥ ਏਕ ਦਿਵਸ, ਤਿਹੂੰ ਭ੍ਰਾਤ ਸੁਜਾਨਾ ॥
ਮੰਡਸ ਚੌਪਰ, ਖੇਲ ਖਿਲਾਨਾ ॥ ਦਾਉ ਸਮੈ, ਕਛੁ ਰਿਸਕ ਬਿਚਾਰਿਓ ॥ ਅਜੈ ਸੁਨਤ,
ਇਹ ਭਾਂਤ ਉਚਾਰਿਓ ॥੨॥੨੫੨॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਹਾਂ ਕਰੈ ਦਾ ਕਹ ਪਰੈ,
ਕਹ ਯਹ ਬਾਂਧੈਂ ਸੂਤ ॥ਕਹਾਂ ਸਤ੍ਰੁ ਯਾਤੇ ਮਰੈਂ, ਜੋ ਰਜੀਆ ਕਾ ਪੂਤ ॥੩॥੨੫੩॥
ਚਉਪਈ ॥ ਯਹੈ ਆਜੁ ਹਮ, ਖੇਲ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਸੋ ਭਾਖਤ ਹੈਂ, ਪ੍ਰਗਟ ਪੁਕਾਰੀ ॥
ਏਕਹਿ ਰਤਨ, ਰਾਜ ਧਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਦੁਤੀਐ ਅਸ੍ਵ ਉਸਟ, ਗਜ ਲੀਨਾ ॥੧॥੨੫੪॥
ਕੁਅਰੈ ਬਾਟ, ਸੈਨ ਸਭ ਲੀਆ ॥ ਤੀਨਹੁ ਬਾਟ, ਤੀਨ ਕਰ ਕੀਆ ॥
ਪਾਸਾ ਢਾਰ, ਧਰੈਂ ਕਸ ਦਾਵਾ ॥ ਕਹਾ ਖੇਲ ਧੌਂ, ਕਰੈ ਕਰਾਵਾ ॥੨॥੨੫੫॥
ਚਉਪਰ ਖੇਲ, ਪਰੀ ਤਿਹ ਮਾਹਾ ॥ ਦੇਖਤ, ਊਚ ਨੀਚ ਨਰ ਨਾਹਾ ॥
ਜ੍ਵਾਲਾ ਰੂਪ, ਸੁਪਰਧਾ ਬਾਢੀ ॥ ਭੂਪਨ ਫਿਰਤ, ਸੰਘਾਰਤ ਕਾਢੀ ॥੩॥੨੫੬॥
ਤਿਨ ਕੈ ਬੀਚ, ਪਰੀ ਅਸ ਖੇਲਾ ॥ ਕਟਨ ਸੁਹਿਤ ਭਇਓ, ਮਿਟਨ ਦੁਹੇਲਾ ॥
ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਰਤਨ ਦ੍ਰਿਬ, ਬਹੁ ਲਾਯੋ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਬਾਜ, ਗਜ ਬਹੁਤ ਹਰਾਯੋ ॥੪॥੨੫੭॥
ਦੁਹੂੰਅਨ ਬੀਚ, ਸਪਰਧਾ ਬਾਢਾ ॥ ਦੁਹ ਦਿਸ ਉਠੇ, ਸੁਭਟ ਅਸ ਕਾਢਾ ॥

ਚਮਕਹਿ ਕਹੂੰ, ਅਸਨ ਕੀ ਧਾਰਾ ।। ਬਿਛ ਗਈ ਲੋਥ, ਅਨੇਕ ਅਪਾਰਾ ।।੫।।੨੫੮।।
ਜੁੱਗਨ ਦੈਤ, ਫਿਰਹਿ ਹਰਿਖਾਨੇ ।। ਗੀਧ ਸ਼ਿਵਾ, ਬੋਲਹਿੰ ਅਪਮਾਨੇ ।।
ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ, ਨਾਚਹਿੰ ਅਰੁ ਗਾਵਹਿੰ ।। ਕਹੂੰ ਕਹੂੰ ਸਬਦ, ਬੈਤਾਲ ਸੁਨਾਵਹਿੰ ।।੬।।੨੫੯।।
ਚਮਕਤ ਕਹੂੰ, ਖਗਨ ਕੀ ਧਾਰਾ ।। ਬਿਥ ਗਏ, ਰੁੰਡ ਭਸੁੰਡ ਅਪਾਰਾ ।।
ਚਿੰਸਤ ਕਹੂੰ, ਗਿਰੇ ਗਜ ਮਾਤੇ ।। ਸੋਵਤ ਕਹੂੰ, ਸੁਭਟ ਰਣ ਤਾਤੇ ।।੭।।੨੬੦।।
ਹਿੰਸਤ ਕਹੂੰ, ਗਿਰੇ ਹੈ ਘਾਏ ।। ਸੋਵਤ ਕੂਰ, ਸਲੋਕ ਪਠਾਏ ।।
ਕਟਿ ਗਏ ਕਹੂੰ, ਕਉਚ ਅਰੁ ਚਰਮਾ ।। ਕਟਿ ਗਏ, ਗਜ ਬਾਜਨ ਕੇ ਬਰਮਾ ।।੮।।੨੬੧।।
ਜੁੱਗਨ, ਦੇਤ ਕਹੂੰ ਕਿਲਕਾਰੀ ।। ਨਾਚਤ ਭੂਤ, ਬਜਾਵਤ ਤਾਰੀ ।।
ਬਾਵਨ ਬੀਰ, ਫਿਰੈਂ ਚਹੂ ਓਰਾ ।। ਬਾਜਤ ਮਾਰੂ ਰਾਗ, ਸਿੰਦਉਰਾ ।।੯।।੨੬੨।।
ਰਣ ਅਸਕਾਲ, ਜਲਦ ਜਿਮ ਗਾਜਾ ।। ਭੂਤ ਪਿਸਾਚ, ਭੀਰ ਭੈ ਭਾਜਾ ।।
ਰਣ ਮਾਰੂ, ਇਹ ਦਿਸ ਤੇ ਬਾਜਿਯੋ।। ਕਾਇਰੁ ਹੁਤੋ, ਸੋ ਭੀ ਨਹਿ ਭਾਜਿਯੋ।।੧੦।।੨੬੩।।
ਰਹਿ ਗਈ ਸੂਰਨ, ਖਗ ਕੀ ਟੇਕਾ ।। ਕਟਿ ਗਏ ਸੁੰਡ, ਭਸੁੰਡ ਅਨੇਕਾਂ ।।
ਨਾਚਤ ਜੋਗਨ, ਕਹੂੰ ਬਿਤਾਰਾ ।। ਧਾਵਤ, ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਬਿਕਰਾਰਾ ।।੧੧।।੨੬੪।।

ਧਾਵਤ, ਅੱਧ ਕਮੱਧ ਅਨੇਕਾਂ ॥ ਮੰਡਿ ਰਹੇ ਰਾਵਤ, ਗਡਿ ਰਹੇ ਟੇਕਾ ॥
ਅਨਹਦ ਰਾਗ, ਅਨਾਹਦ ਬਾਜਾ ॥ ਕਾਇਰੁ ਹੁਤਾ, ਵਹੈ ਨਹੀ ਭਾਜਾ ॥੧੨॥੨੯੫॥
ਮੰਦਰ ਤੂਰ, ਕਰੂਰ ਕਰੋਰਾ ॥ ਗਾਜ ਸਰਾਵਤ, ਰਾਗ ਸੰਦੋਰਾ ॥
ਝਮਕਸਿ ਦਾਮਨ ਜਿਮ, ਕਰਵਾਰਾ ॥ ਬਰਸਤ, ਬਾਨਨ ਮੇਘ ਅਪਾਰਾ ॥੧੩॥੨੯੬॥
ਘੂਮਹਿ ਘਾਇਲ, ਲੋਹ ਚੁਚਾਤੇ ॥ ਖੇਲ ਬਸੰਤ, ਮਨੋ ਮਦ ਮਾਤੇ ॥
ਗਿਰ ਗਏ, ਕਹੂੰ ਜਿਰਹ ਅਰੁ ਜੁਆਨਾ ॥ ਗਰਜਤ ਗਿੱਧ, ਪੁਕਾਰਤ ਸੁਆਨਾ ॥੧੪॥੨੯੭॥
ਉਨ ਦਲ ਦੂਹੂੰ ਭਾਇਨ ਕੋ, ਭਾਜਾ ॥ ਠਾਢ ਨ ਸਕਿਓ, ਰੰਕੁ ਅਰੁ ਰਾਜਾ ॥
ਤਕਿਓ ਓਡਛਾ ਦੇਸੁ, ਬਿਚੱਛਨ ॥ ਰਾਜਾ ਨ੍ਰਿਪਤ, ਤਿਲਕ ਸੁਭ ਲੱਛਨ ॥੧੫॥੨੯੮॥
ਮਦ ਕਰਿ, ਮੱਤ ਭਏ ਜੇ ਰਾਜਾ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਗਏ, ਐਸ ਹੀ ਕਾਜਾ ॥
ਛੀਨ ਛਾਨ ਛਿਤ, ਛੱਤ੍ਰ ਫਿਰਾਯੋ ॥ ਮਹਾਰਾਜ, ਆਪ ਹੀ ਕਹਾਯੋ ॥੧੬॥੨੯੯॥
ਆਗੇ ਚਲੇ, ਅਸਮੇਦ ਹਾਰਾ ॥ ਧਾਵਹਿ ਪਾਛੇ, ਫਉਜ ਅਪਾਰਾ ॥
ਗੇ ਜਹਿੰ ਨ੍ਰਿਪਤ, ਤਿਲਕ ਮਹਾਰਾਜਾ ॥ ਰਾਜਪਾਟ, ਵਾਹੂ ਕਉ ਛਾਜਾ ॥੧੭॥੩੦੦॥
ਤਹਾ ਇਕ ਆਹਿ, ਸਨਉਢੀ ਬ੍ਰਹਮਨ ॥ ਪੰਡਤ ਬਡੋ, ਮਹਾ ਬਡ ਗੁਨ ਜਨ ॥

ਭੂਪਹਿ ਕੋ ਗੁਰ, ਸਭਹੁ ਕੀ ਪੂਜਾ ।। ਤਿਹ ਬਿਨੁ, ਅਵਰੁ ਨ ਮਾਨਹਿ ਦੂਜਾ ।।੧੮।।੨੭੧।।

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ।।

ਕਹੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਬਾਨੀ, ਕਰਹਿੰ ਬੇਦ ਚਰਚਾ ।। ਕਹੂੰ ਬਿਪ੍ਰ ਬੈਠੇ, ਕਰਹਿੰ ਬ੍ਰਹਮ ਅਰਚਾ ।।
ਤਹਾਂ ਬਿਪ੍ਰ ਸਨਾਢ ਤੇ, ਏਕ ਲੱਛਨ।। ਕਰੈ ਬਕਲ ਬਸਤ੍ਰੰ, ਫਿਰੈ ਬਾਇ ਭੱਛਨ।।੧।।੨੭੨।।
ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਸਯਾਮੰ, ਸੁਰੰ ਸਾਥ ਗਾਵੈਂ ।। ਕਹੂੰ ਜੁਜਰ ਬੇਦੰ, ਪੜੈ ਮਾਨ ਪਾਵੈਂ ।।
ਕਹੂੰ ਰਿਗ ਬਾਚੈਂ, ਮਹਾਂ ਅਰਥ ਬੇਦੰ ।। ਕਹੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਸਿੱਛਾ, ਕਹੂੰ ਬਿਸਨ ਭੇਦੰ ।।੨।।੨੭੩।।
ਕਹੂੰ ਅਸਟ ਦ੍ਵੈ ਅਵਤਾਰ, ਕਥੈਂ ਕਥਾਨੰ ।। ਦਸੰ ਚਾਰ ਚਉਦਾਂਹ, ਬਿੱਦਿਆ ਨਿਧਾਨੰ ।।
ਤਹਾਂ ਪੰਡਤੰ, ਬਿਪ੍ਰ ਪਰਮੰ ਪ੍ਰਬੀਨੰ ।। ਰਹੇ ਏਕ ਆਸੰ, ਨਿਰਾਸੰ ਬਿਹੀਨੰ ।।੩।।੨੭੪।।
ਕਹੂੰ ਕੋਕਸਾਰੰ ਪੜੈਂ, ਨੀਤ ਧਰਮੰ ।। ਕਹੂੰ ਨ੍ਯਾਇ ਸਾਸਤ੍ਰੰ ਪੜੈਂ, ਛਤ੍ਰ ਕਰਮੰ ।।
ਕਹੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿੱਦਿਆ ਪੜੈਂ, ਬਯੋਮ ਬਾਨੀ।। ਕਹੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਉ, ਪਾਠਿ ਪਠਿਐ ਪਿੜਾਨੀ।।੪।।
ਕਹੂੰ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤ, ਨਾਗ ਭਾਖਾ ਉਚਾਰਹਿੰ ।। ਕਹੂੰ ਸਹੰਸਕ੍ਰਿਤ, ਬਯੋਮ ਬਾਨੀ ਬਿਚਾਰਹਿ।।
ਕਹੂੰ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੰਗੀਤ ਮੈ, ਗੀਤ ਗਾਵੈਂ ।। ਕਹੂੰ ਜੱਛ ਗੰਧ੍ਰਬ ਬਿੱਦਿਆ, ਬਤਾਵੈਂ ।।੫।।੨੭੬।।
ਕਹੂੰ ਨਿਆਇ ਮੀਮਾਸਕਾ, ਤਰਕ ਸਾਸਤ੍ਰੰ ।। ਕਹੂੰ ਅਗਨਿ ਬਾਣੀ, ਪੜੈਂ ਬ੍ਰਹਮ ਅਸਤ੍ਰੰ ।।

ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਪਾਤੰਜਲੈਂ, ਸੇਖ ਕਾਨੰ ।। ਪੜੈਂ ਚੱਕ੍ਰ, ਚਵਦਾਹ ਬਿੱਦਿਆ ਨਿਧਾਨੰ ।।੬।।੨੭੭।।
ਕਹੂੰ ਭਾਖ ਬਾਚੈਂ, ਕਹੂੰ ਕੋਮਦੀਅੰ ।। ਕਹੂੰ ਸਿੱਧ ਕਾ, ਚੰਦ੍ਰਕਾ ਸਾਰ ਸੁਤੀਯੰ ।।
ਕਹੂੰ ਬਿਆਕਰਣ, ਬੈਸਿ ਕਾਲਾਪ ਕੱਥੈਂ ।। ਕਹੂੰ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਆ, ਕਾਸਕਾ ਸੂਬ ਮੱਥੈਂ ।।੭।।੨੭੮।।
ਕਹੂੰ ਬੈਠ, ਮਾਨੋਰਮਾ ਗ੍ਰੰਥ ਬਾਚੈਂ ।। ਕਹੂੰ ਗਾਂਇ, ਸੰਗੀਤ ਮੈ ਗੀਤ ਨਾਚੈਂ ।।
ਕਹੂੰ ਸਸਤ੍ਰ ਕੀ, ਸਰਬ ਬਿੱਦਿਆ ਬਿਚਾਰੈ ।। ਕਹੂੰ ਅਸਤ੍ਰ ਬਿੱਦਿਆ ਬਾਚੈ, ਸੋਕ ਟਾਰੈਂ ।।੮।।
ਕਹੂੰ ਗਦਾ ਕੋ ਜੁੱਧ, ਕੈ ਕੈ ਦਿਖਾਵੈਂ ।। ਕਹੂੰ ਖੜਗ ਬਿੱਦਿਆ ਜੁਝੈਂ, ਮਾਨੁ ਪਾਵੈਂ ।।
ਕਹੂੰ ਬਾਂਕ ਬਿਦਿਆਹਿ, ਛੋਰੰ ਪ੍ਰਬਾਨੰ॥ ਕਹੂੰ ਜਲਤੁਰੰ, ਬਾਕ ਬਿੱਦਿਆ ਬਖਾਨੰ॥੯॥੨੮੦॥
ਕਹੂੰ ਬੈਠਕੈ ਗਾਰੜੀ, ਗ੍ਰੰਥ ਬਾਚੈਂ ।। ਕਹੂੰ ਸਾਂਭਵੀ, ਰਾਸ ਭਾਖਾ ਸੁ ਰਾਚੈਂ ।।
ਕਹੂੰ ਜਾਮਨੀ ਤੋਰਕੀ, ਬੀਰ ਬਿੱਦਿਆ॥ ਕਹੂੰ ਪਾਰਸੀ, ਕੌਚ ਬਿੱਦਿਆ ਅਭਿੱਦਿਆ॥੧੦॥
ਕਹੂੰ ਸਸਤ੍ਰ ਕੀ ਘਾਉ, ਬਿੱਦਿਆ ਬਤੈਗੋਂ ।। ਕਹੂੰ ਅਸਤ੍ਰ ਕੋ ਪਾਤਕਾਂ, ਪੈ ਚਲੈਗੋਂ ।।
ਕਹੂੰ ਚਰਮ ਕੀ, ਚਾਰ ਬਿੱਦਿਆ ਬਤਾਵੈਂ ॥ ਕਹੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿੱਦਿਆ ਕਰੈਂ, ਦਰਬ ਪਾਵੈਂ ॥੧੧॥
੨੮੨।। ਕਹੂੰ ਨ੍ਰਿਤ ਬਿੱਦਿਆ, ਕਹੂੰ ਨਾਦ ਭੇਦੰ ।। ਕਹੂੰ ਪਰਮ ਪੌਰਾਨ, ਕੱਥੈ ਕਤੇਬੰ ।।
ਸਭੈ ਅੱਛਰ ਬਿੱਦਿਆ, ਕਹੂੰ ਦੇਸ ਬਾਨੀ॥ ਸਬੈ ਦੇਸ ਪੂਜਾ, ਸਮਸਤੋ ਪ੍ਰਧਾਨੀ॥੧੨॥੨੮੩॥

ਕਹੂੰ ਸਿੰਘਨੀ, ਦੂਧ ਬੱਛੇ ਚੁਘਾਵੈਂ ।। ਕਹੂੰ ਸਿੰਘ ਲੈ ਸੰਗ, ਗਊਆਂ ਚਰਾਵੈ ।।
ਫਿਰੈ ਸਰਪੁ ਨ੍ਰਿਕ੍ਰੱਧ, ਤੌ ਨਿਸਥਲਾਨੰ॥ ਕਹੂੰ ਸਾਸਤ੍ਰੀ, ਸਤ੍ਰ ਕੱਥੈਂ ਕਥਾਨੰ॥੧੩॥੨੮੪॥
ਤਥਾ ਸਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰੰ, ਤਥਾ ਮਿੱਤ੍ਰ ਸੱਤ੍ਰੰ ।। ਜਥਾ ਏਕ ਛਤ੍ਰੀ, ਤਥਾ ਪਰਮ ਛੱਤ੍ਰੰ ।।
ਤਹਾਂ ਗਯੋ, ਅਜੈ ਸਿੰਘ ਸੂਰਾ ਸੁ ਕ੍ਰੱਧੰ॥ ਹਨਿਯੋ ਅੱਸਮੇਧੰ, ਕਰਿਓ ਧਰਮ ਜੁੱਧੰ॥੧੪॥੨੮੫॥
ਰਜੀਆ ਪੁਤ੍ਰ ਦਿੱਖਿਯੋ, ਡਰੇ ਦੋਇ ਭ੍ਰਾਤੰ ।। ਗਹੀ ਸਰਣ ਬਿੱਪੰ, ਬੁਲਿਯੋ ਏਵ ਬਾਤੰ ।।
ਗੁਵਾ ਹੇਮ ਸਰਬੰ, ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਾਨ ਦਾਨੰ ।। ਸਰੱਨੰ ਸਰੱਨੰ, ਸਰੱਨੰ ਗੁਰਾਨੰ ।।੧੫।।੨੮੬।।
ਚਉਪਈ ।। ਤਬ ਭੂਪਤਿ, ਤਹ ਦੂਤ ਪਠਾਏ ।। ਤ੍ਰਿਪਤ ਸਕਲ ਦਿਜ ਕੀਏ, ਰਿਝਾਏ ।।
ਅਸਮੇਦ ਅਰੁ, ਅਸੁਮੇਧ ਹਾਰਾ ।। ਭਾਜ ਪਰੇ, ਘਰ ਤਾਕ ਤਿਹਾਰਾ ।।੧।।੨੮੭।।
ਕੈ ਦਿਜ ਬਾਂਧ, ਦੇਹੁ ਦੁਐ ਮੋਹੂ ।। ਨਾ ਤਰ ਧਰੋ, ਦੁਜਨਵਾ ਤੋਹੂ ।।
ਕਰਉਂ ਨ ਪੂਜਾ, ਦੇਉਂ ਨ ਦਾਨਾ ।। ਤੋ ਕੋ ਦੁਖ ਦੇਵੌਂ ਦਿਜ, ਨਾਨਾ ।।੨।।੨੮੮।।
ਕਹਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਇ, ਕੰਠ ਲਗਾਏ ।। ਦੇਹੁ ਹਮੈ, ਤੁਮ ਕਹਾ ਲਜਾਏ ।।
ਜਉ ਦੁਐ ਏ ਤੁਮ, ਦੇਹੁ ਨ ਮੋਹੂ ।। ਤਉ ਹਮ, ਸਿੱਖ ਨ ਹੋਇ ਹੈਂ ਤੋਹੂ ।।੩।।੨੮੯।।
ਤਬ ਦਿਜ, ਪ੍ਰਾਤ ਕੀਓ ਇਸਨਾਨਾ ।। ਦੇਵ ਪਿਤ੍ਰ ਤੋਖੇ, ਬਿਧ ਨਾਨਾ ।।

ਚੰਦਨ ਕੁੰਕਮ, ਖੋਰ ਲਗਾਏ ॥ ਚਲ ਕਰ, ਰਾਜ ਸਭਾ ਮੈ ਆਏ ॥੪॥੨੯੦॥
ਦਿਜੋ ਬਾਚ ॥ ਹਮਰੀ ਵੈ, ਨ ਪਰੈ ਦੁਐ ਡੀਠਾ ॥ ਹਮਰੀ, ਆਇ ਪਰੈ ਨਹੀ ਪੀਠਾ ॥
ਝੂਠ ਕਹਿਯੋ, ਜਿਨ ਤੋਹਿ ਸੁਨਾਈ ॥ ਮਹਾਰਾਜ, ਰਾਜਨ ਕੇ ਰਾਈ ॥੧॥੨੯੧॥
ਮਹਾਰਾਜ, ਰਾਜਨ ਕੇ ਰਾਜਾ ॥ ਨਾਇਕ ਅਖਲ ਧਰਣ, ਸਿਰ ਤਾਜਾ ॥
ਹਮ ਬੈਠੇ, ਤੁਮ ਦੇਂਹ ਅਸੀਸਾਂ ॥ ਤੁਮ ਰਾਜਾ, ਰਾਜਨ ਕੇ ਈਸਾਂ ॥੨॥੨੯੨॥
ਰਾਜਾ ਬਾਚ ॥ ਭਲਾ ਚਹੋਂ, ਆਪਨ ਜੋ ਸਬ ਹੀ ॥ ਵੈ ਦੁਇ ਬਾਂਧ ਦੇਹੁ ਮੁਹਿ, ਅਬ ਹੀ ॥
ਸਬ ਹੀ ਕਰੋ, ਅਗਨ ਕਾ ਭੁਜਾ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕਰਉਂ, ਪਿਤਾ ਜਿਉ ਪੂਜਾ ॥੩॥੨੯੩॥
ਜੌਂ ਨ ਪਰੈ ਵੈ, ਭਾਜ ਤਿਹਾਰੇ ॥ ਕਹੇ ਲਗੋ ਤੁਮ, ਆਜੁ ਹਮਾਰੇ ॥
ਹਮ ਤੁਮ ਕੋ, ਬਿੰਜਨਾਦ ਬਨਾਵੈਂ ॥ ਹਮ ਤੁਮ ਵੈ, ਤੀਨੋ ਮਿਲ ਖਾਵੈਂ ॥੪॥੨੯੪॥
ਦਿਜ ਸੁਨ ਬਾਤ, ਚਲੇ ਸਭ ਧਾਮਾ ॥ ਪੂਛੈ ਭ੍ਰਾਤ, ਸੁਪੂਤ ਪਿਤਾਮਾ ॥
ਬਾਂਧ ਦੇਹੁ, ਤਉ ਛੂਟੇ ਧਰਮਾ ॥ ਭੋਜ ਭੁਜੇ ਤਉ, ਛੂਟੇ ਕਰਮਾ ॥੫॥੨੯੫॥
ਯਹਿ ਰਜੀਆ ਕਾ ਪੂਤ, ਮਹਾ ਬਲ ॥ ਜਿਨ ਜੀਤੇ ਛਤ੍ਰੀ ਗਨ, ਦਲ ਮਲ ॥
ਛਤ੍ਰਾਪਨ, ਆਪਨ ਬਲ ਲੀਨਾ ॥ ਇਨ ਕੋ ਕਾਢਿ, ਧਰਨ ਤੇ ਦੀਨਾ ॥੬॥੨੯੬॥

ਤੋਟਕ ਛੰਦ ।। ਇਮ ਬਾਤ ਜਬੈ, ਨ੍ਰਿਪ ਤੇ ਸੁਨਿਅੰ ।। ਗ੍ਰਿਹ ਬੈਠ ਸਬੈ ਦਿਜ, ਮੰਤ੍ਰ ਕੀਅੰ ।।
ਅਜ ਸੈਨ, ਅਜੈ ਭਟ ਦਾਸ ਸੁਤੰ ।। ਅਤਿ ਦੁਹਕਰ, ਕੁਤਸਿਤ ਕ੍ਰੂਰ ਮਤੰ ।।੭।।੨੯੭।।
ਮਿਲ ਖਾਂਇ, ਤਉ ਖੋਵੈਂ ਜਨਮ ਜਗੰ ।। ਨਹਿ ਖਾਤ ਤੁ ਜਾਤ ਹੈਂ, ਕਾਲ ਮਗੰ ।।
ਮਿਲ ਮਿੱਤ੍ਰ, ਸੁ ਕੀਜੈ ਕਉਨ ਮਤੰ ।। ਜਿੰਹ ਭਾਂਤ ਰਹੇ, ਜਗ ਆਜ ਪਤੰ ।।੮।।੨੯੮।।
ਸੁਨ ਰਾਜਨ ਰਾਜ, ਮਹਾਨ ਮਤੰ ।। ਅਨਭੀਤ ਅਜੀਤ, ਸਮਸਤ ਛਿਤੰ ।।
ਅਨਗਾਹ ਅਥਾਹ, ਅਨੰਤ ਦਲੰ ।। ਅਨਭੰਜ ਅਗੰਜ, ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਬਲੰ ।।੯।।੨੯੯।।
ਇਹ ਠਉਰ, ਨ ਛੱਡ੍ਰੀ ਏਕ ਨਰੰ ।। ਸੁਨ ਸਾਚੁ, ਮਹਾ ਨ੍ਰਿਪਰਾਜ ਬਰੰ ।।
ਕਹਿ ਕੈ ਦਿਜ ਯੌਉ, ਉਠਿ ਜਾਤ ਭਏ।। ਵੈ ਆਨਿ ਜਸੂਸ, ਬਤਾਇ ਦਏ।।੧੦।।੩੦੦।।
ਤਹਾਂ ਸਿੰਘ ਅਜੈ, ਮਨਿ ਰੋਸ ਬਢੀ ।। ਕਰਿ ਕੋਪ, ਚਮੂੰ ਚਤੁਰੰਗ ਚਢੀ ।।
ਤਹੱ ਜਾਇ ਪਰੀ, ਜਹੱ ਖਤ੍ਰ ਬਰੰ ।। ਬਹੁ ਕੂਦਿ ਪਰੇ, ਦਿਜ ਸਾਮ ਘਰੰ ।।੧੧।।੩੦੧।।
ਦਿਜ ਮੰਡਲ ਬੈਠਿ, ਬਿਚਾਰੁ ਕੀਯੋ ।। ਸਬਹੀ ਦਿਜ ਮੰਡਲ, ਗੋਦ ਲੀਯੋ ।।
ਕਹੁ ਕਉਨ ਸੁ ਬੈਠਿ, ਬਿਚਾਰ ਕਰੈਂ ।। ਨ੍ਰਿਪ ਸਾਥ ਰਹੈ, ਨਹੀ ਏਊ ਮਰੈਂ ।।੧੨।।੩੦੨।।
ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਕਹੀ, ਤਿਹ ਤਾਹਿ ਸਭੈ ।। ਤੁਮ ਤੋਰ ਜਨੇਵਨ ਦੇਹੁ, ਅਬੈ ।।

ਜੋਊ ਮਾਨਿ ਕਹਿਯੋ, ਸੋਈ ਲੇਤ ਭਏ॥ ਤੇਊ ਬੈਸ ਹੁਇ, ਬਾਣਜ ਕਰਤ ਭਏ॥੧੩॥੩੦੩॥
ਜਿੰਹ ਤੋਰ ਜਨੇਉ, ਨ ਕੀਨ ਹਠੰ ॥ ਤਿਨ ਸਿਉ, ਉਨ ਭੋਜੁ ਕੀਓ ਇਕਠੰ ॥
ਫਿਰ ਜਾਇ, ਜਸੂਸਹਿ ਐਸ ਕਹਿਓ॥ ਇਨ ਮੈ ਉਨ ਮੈ, ਇਕ ਭੇਦੁ ਰਹਿਓ॥੧੪॥੩੦੪॥
ਪੁਨਿ ਬੋਲਿ ਉਠਿਯੋ ਨ੍ਰਿਪ, ਸਰਬ ਦਿਜੰ ॥ ਨਹਿ ਛੱਤ੍ਰ ਤੁ ਦੇਹ, ਸੁ ਤਾਹਿ ਤੁਅੰ ॥
ਮਰਿ ਗੇ ਸੁਨਿ ਬਾਤ, ਮਨੋ ਸਬ ਹੀ ॥ ਉਠਿ ਕੈ, ਗ੍ਰਿਹਿ ਜਾਤ ਭਏ, ਤਬ ਹੀ ॥੧੫॥੩੦੫॥
ਸਭ ਬੈਠਿ, ਬਿਚਾਰਨ ਮੰਤ੍ਰ ਲਗੇ ॥ ਸਭ, ਸੋਕ ਕੇ ਸਾਗਰ ਬੀਚ ਡੁਬੇ ॥
ਵਹਿ ਬਾਂਧ ਬਹਿਠ, ਅਤ ਤੇਊ ਹਠੰ ॥ ਹਮ ਏ ਦੋਊ ਭ੍ਰਾਤ, ਚਲੈ ਇਕੱਠੰ ॥੧੬॥੩੦੬॥
ਹਠ ਕੀਨ, ਦਿਜੈ ਤਿਨ ਲੀਨ ਸੁਤਾ ॥ ਅਤਿ ਰੂਪ ਮਹਾਂ ਛਬਿ, ਪਰਮ ਪ੍ਰਭਾ ॥
ਤ੍ਰਿਯੋ ਪੇਟ ਸਨੋਢ ਤੇ, ਪੂਤ ਭਏ ॥ ਵਹਿ ਜਾਤਿ, ਸਨੋਢ ਕਹਾਤ ਭਏ ॥੧੭॥੩੦੭॥
ਸੁਤ ਅਉਰਨ ਕੇ, ਉਹ ਠਾਂ ਜੁ ਅਹੇ ॥ ਉਤ ਛਤ੍ਰੀਅ ਜਾਤਿ, ਅਨੇਕ ਭਏ ॥
ਨ੍ਰਿਪ ਕੇ ਸੰਗਿ, ਜੋ ਮਿਲਿ ਜਾਤੁ ਭਏ ॥ ਨਰ ਸੋ, ਰਜਪੂਤ ਕਹਾਤ ਭਏ ॥੧੮॥੩੦੮॥
ਤਿਨ ਜੀਤ ਬਿਜੈ ਕਹੁ, ਰਾਉ ਚੜਿਓ ॥ ਅਤਿ ਤੇਜੁ ਪ੍ਰਚੰਡ ਪ੍ਰਤਾਪੁ, ਬਢਿਓ ॥
ਜੋਊ ਆਨਿ ਮਿਲੇ, ਅਰੁ ਸਾਕ ਦਏ ॥ ਨਰ ਤੇ, ਰਜਪੂਤ ਕਹਾਤ ਭਏ ॥੧੯॥੩੦੯॥

ਜਿਨ ਸਾਕ ਦਏ ਨਹਿ, ਰਾਰਿ ਬਢੀ ।। ਤਿਨ ਕੀ ਇਨ, ਲੈ, ਜੜ ਮੂਲ ਕਢੀ ।।
ਦਲ ਤੇ, ਬਲ ਤੇ ਧਨ, ਟੂਟਿ ਗਏ ।। ਵਹਿ ਲਾਗਤ, ਬਾਨਜ ਕਰਮ ਭਏ ।।੨੦।।੩੧੦।।
ਜੋਊ ਆਨਿ ਮਿਲੇ ਨਹਿ, ਜੋਰਿ ਲਰੇ ।। ਵਹਿ ਬਾਂਧ ਮਹਾਂ ਗਨਿ, ਹੋਮ ਕਰੇ ।।
ਅਨਗੰਧ ਜਰੇ, ਮਹਾਂ ਕੁੰਡ ਅਨਲੰ ।। ਭਇਓ ਛਤ੍ਰੀਅ ਮੇਧੁ, ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਬਲੰ ।।੨੧।।੩੧੧।।

ਇਤੀ ਅਜੈ ਸਿੰਘ ਕਾ ਰਾਜ ਸੰਪੂਰਨ ਭਇਆ ।।੬।।੪।।☬

ਜਗਰਾਜ ।। ਤੋਮਰ ਛੰਦ ।। ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ।। ਬਿਆਸੀ ਬਰਖ ਪਰਮਾਨ ।।
ਦਿਨ ਦੋਇ ਮਾਸ ਅਸਟਾਨ ।। ਬਹੁ ਰਾਜੁ ਭਾਗੁ ਕਮਾਇ ।। ਪੁਨਿ ਨ੍ਰਿਪ ਕੋ ਨ੍ਰਿਪ ਰਾਇ
।।੧।।੩੧੨।। ਸੁਨ, ਰਾਜ ਰਾਜ ਮਹਾਨ ।। ਦਸ, ਚਾਰਿ ਚਾਰਿ ਨਿਧਾਨ ।। ਦਸ ਦੋਇ,
ਦੁਆਦਸ ਮੰਤ ।। ਧਰਨੀ ਧਰਾਨ ਮਹੰਤ ।।੨।।੩੧੩।। ਪੁਨਿ ਭਯੋ, ਉਦੋਤ ਨ੍ਰਿਪਾਲ ।।
ਰਸ ਰੀਤਿ, ਰੂਪ ਰਸਾਲ ।। ਅਤਿ, ਭਾਨ ਤੇਜ ਪ੍ਰਚੰਡ ।। ਅਨਖੰਡ ਤੇਜ ਪ੍ਰਚੰਡ ।।੩।।੩੧੪।।
ਤਿਨਿ ਬੋਲਿ ਬਿਪ੍ਰ ਮਹਾਨ ।। ਪਸੁ ਮੇਧ ਜੱਗ ਰਚਾਨ ।। ਦਿਜ ਪ੍ਰਾਗ ਜੋਤ ਬੁਲਾਇ ।।
ਅਧਿ ਕਾਮ ਰੂਪ ਕਹਾਇ ।।੪।।੩੧੫।। ਦਿਜ ਕਾਮ ਰੂਪ ਅਨੇਕ ।। ਨ੍ਰਿਪ ਬੋਲਿ ਲੀਨ ਬਿਸੇਖ ।।
ਸਭ ਜੀਅ ਜੱਗ ਅਪਾਰ ।। ਮਖ ਹੋਮ ਕੀਨ ਅਬਿਚਾਰ ।।੫।।੩੧੬।।

ਪਸੁ ਏਕ ਪੈ ਦਸ ਬਾਰ ।। ਪੜਿ ਬੇਦ ਮੰਤ੍ਰ ਅਬਿਚਾਰ ।। ਅਬਿ ਮੱਧਿ ਹੋਮ ਕਰਾਇ ।। ਧਨੁ ਭੂਪ ਤੇ ਬਹੁ ਪਾਇ ।।੬।।੩੧੭।। ਪਸੁ ਮੇਧ ਜੱਗ ਕਰਾਇ ।। ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਰਾਜੁ ਸੁਹਾਇ ।। ਬਰਖ ਅਸੀਹ ਅਸਟ ਪ੍ਰਮਾਨ ।। ਦੁਇ ਮਾਸ ਰਾਜੁ ਕਮਾਨ ।।੭।।੩੧੮।। ਪੁਨ ਕਠਨ ਕਾਲ ਕਰਵਾਲ ।। ਜਗ ਜਾਰੀਆ ਜਿਹ ਜੁਵਾਲ ।। ਵਹਿ ਖੰਡੀਆ ਅਨਖੰਡ ।। ਅਨਖੰਡ ਰਾਜ ਪ੍ਰਚੰਡ ।।੮।।੩੧੯।।

ਅਥ ਪੰਚਮੋ ਰਾਜ ਸਮਾਪਤ, ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ।।☬

ਤੋਮਰ ਛੰਦ ।। ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ।। ਪੁਨ ਭਏ ਮੁਨੀ, ਛਿਤਰਾਇ ।। ਇਹ ਲੋਕ, ਕੇਹਰਿ ਰਾਇ ।। ਅਰਿ, ਜੀਤਿ ਜੀਤਿ ਅਖੰਡ ।। ਮਹਿ ਕੀਨ, ਰਾਜੁ ਪ੍ਰਚੰਡ ।।੧।।੩੨੦।। ਅਰਿ, ਘਾਇ ਘਾਇ ਅਨੇਕ ।। ਰਿਪੁ ਛਾਡਿਯੋ, ਨਹੀ ਏਕ ।। ਅਨਖੰਡ, ਰਾਜੁ ਕਮਾਇ ।। ਛਿਤ ਛੀਨ, ਛਤ੍ਰ ਫਿਰਾਇ ।।੨।।੩੨੧।। ਅਨਖੰਡ, ਰੂਪ ਅਪਾਰ ।। ਅਨਮੰਡ, ਰਾਜੁ ਜੁਝਾਰ ।। ਅਬਿਕਾਰ ਰੂਪ, ਪ੍ਰਚੰਡ ।। ਅਨਖੰਡ ਰਾਜ, ਅਮੰਡ ।।੩।।੩੨੨।। ਬਹੁ ਜੀਤਿ ਜੀਤਿ, ਨ੍ਰਿਪਾਲ ।। ਬਹੁ ਛਾਡਿ ਕੈ, ਸਰ ਜਾਲ ।। ਅਰਿ ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ, ਅਨੰਤ ।। ਛਿਤ ਕੀਨ, ਰਾਜ ਦੁਰੰਤ ।।੪।।੩੨੩।। ਬਹੁ ਰਾਜ ਭਾਗ, ਕਮਾਇ ।।

ਇਮ ਬੋਲੀਓ, ਨ੍ਰਿਪਰਾਇ ।। ਇਕ ਕੀਜੀਐ, ਮਖਸਾਲ ।। ਦਿਜ, ਬੋਲਿ ਲੇਹੁ ਉਤਾਲ ।।੫।।੩੨੪।। ਦਿਜ, ਬੋਲਿ ਲੀਨ ਅਨੇਕ ।। ਗ੍ਰਿਹ ਛਾਡੀਓ ਨਹੀ ਏਕ ।। ਮਿਲਿ, ਮੰਤ੍ਰ ਕੀਨ ਬਿਚਾਰ ।। ਮਤਿ ਮਿਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਉਚਾਰ ।।੬।।੩੨੫।। ਤਬ ਬੋਲੀਓ, ਨ੍ਰਿਪ ਰਾਇ ।। ਕਰਿ ਜੱਗ ਕੋ, ਚਿਤ ਚਾਇ ।। ਕਿਵ ਕੀਜੀਐ, ਮਖਸਾਲ ।। ਕਹੁ ਮੰਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਉਤਾਲ ।।੭।।੩੨੬।। ਤਬ, ਮੰਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰਨ ਕੀਨ ।। ਨ੍ਰਿਪ ਸੰਗ ਯੱਉ ਕਹਿ ਦੀਨ ।। ਸੁਨਿ, ਰਾਜ ਰਾਜ ਉਦਾਰ ।। ਦਸ ਚਾਰਿ ਚਾਰਿ, ਅਪਾਰ ।।੮।।੩੨੭।। ਸਤਿਜੁੱਗ ਮੈ, ਸੁਨਿ ਰਾਇ ।। ਮਖ ਕੀਨ, ਚੰਡ ਬਨਾਇ ।। ਅਰਿ ਮਾਰਕੈ, ਮਹਿਖੇਸ ।। ਬਹੁ ਤੋਖ ਕੀਨ, ਪਸੇਸ ।।੯।।੩੨੮।। ਮਹਿਖੇਸ ਕਉ ਰਣ ਘਾਇ ।। ਸਿਰਿ ਇੰਦ੍ਰ, ਛਤ੍ਰ ਫਿਰਾਇ ।। ਕਰਿ ਤੋਖ, ਜੋਗਨਿ ਸਰਬ ।। ਕਰਿ ਦੂਰ, ਦਾਨਵ ਗਰਬ ।।੧੦।।੩੨੯।। ਮਹਿਖੇਸ ਕਉ, ਰਣਿ ਜੀਤਿ ।। ਦਿਜ ਦੇਵ ਕੀਨ, ਅਭੀਤ ।। ਤ੍ਰਿਦਸੇਸ ਲੀਨ, ਬੁਲਾਇ ।। ਛਿਤ ਛੀਨ, ਛਤ੍ਰ ਫਿਰਾਇ ।।੧੧।।੩੩੦।। ਮੁਖ ਚਾਰ, ਲੀਨ ਬੁਲਾਇ ।। ਚਿਤ ਚਉਪ ਸਿਉ ਜਗ ਮਾਇ ।। ਕਰਿ ਜਗ ਕੋ ਆਰੰਭ ।। ਅਨਖੰਡ ਤੇਜ ਪ੍ਰਚੰਡ ।।੧੨।।੩੩੧।। ਤਬ ਬੋਲੀਓ,

ਮੁਖਚਾਰ ।। ਸੁਨਿ ਚੰਡਿ ਚੰਡਿ, ਜੁਹਾਰ ।। ਜਿਮ, ਹੋਇ ਆਇਸ ਮੋਹਿ ।। ਤਿਮ, ਭਾਖਊਂ ਮਤ ਤੋਹਿ ।।੧੩।।੩੩੨।। ਜਗ ਜੀਅ ਜੰਤ, ਅਪਾਰ ।। ਨਿਜ ਲੀਨ ਦੇਵ ਹਕਾਰ ।। ਅਰਿ ਕਾਟਿ ਕੈ, ਪਲ ਖੰਡ ।। ਪੜਿ ਬੇਦ ਮੰਤ੍ਰ ਉਦੰਡ ।।੧੪।।੩੩੩।।

ਰੂਆਲ ਛੰਦ ।। ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ।। ਬੋਲਿ ਬਿੱਪਨ ਮੰਤ੍ਰ ਮਿੱਤ੍ਰਨ, ਜੱਗ ਕੀਨ ਅਪਾਰ ।। ਇੰਦ੍ਰ ਅਉਰ ਉਪਿੰਦ੍ਰ ਲੈ ਕੈ, ਬੋਲਿ ਕੈ ਮੁਖ ਚਾਰ ।। ਕਉਨ ਭਾਂਤਨ ਕੀਜੀਐ, ਅਬ ਜਗ ਕੋ ਆਰੰਭ ।। ਆਜ ਮੋਹਿ ਉਚਾਰੀਐ, ਸੁਨਿ ਮਿੱਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਅਸੰਭ ।।੧।।੩੩੪।। ਮਾਂਸ ਕੇ ਪਲ ਕਾਟਿ ਕੈ, ਪੜਿ ਬੇਦ ਮੰਤ੍ਰ ਅਪਾਰ ।। ਅਗਨ ਭੀਤਰ ਹੋਮੀਐ, ਸੁਨਿ ਰਾਜ ਰਾਜ ਅਬਿਚਾਰ ।। ਛੇਦਿ ਚਿੱਛੁਰ ਬਿੜਾਰਾਸੁਰ, ਧੂਲਿ ਕਰਣਿ ਖਪਾਇ ।। ਮਾਰ ਦਾਨਵ ਕਉ ਕਰਿਓ, ਮਖ ਦੈਤ ਮੇਧ ਬਨਾਇ ।।੨।।੩੩੫।। ਤੈਸ ਹੀ ਮਖ ਕੀਜੀਐ, ਸੁਨਿ ਰਾਜ ਰਾਜ ਪ੍ਰਚੰਡ ।। ਜੀਤਿ ਦਾਨਵ ਦੇਸ ਕੇ, ਬਲਵਾਨ ਪੁਰਖ ਅਖੰਡ ।। ਤੈਸ ਹੀ ਮਖ ਮਾਰ ਕੈ, ਸਿਰਿ ਇੰਦ੍ਰ ਛਤ੍ਰ ਫਿਰਾਇ ।। ਜੈਸ ਸੁਰ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ, ਤਿਵ ਸੰਤ ਹੋਹ ਸਹਾਇ ।।੩।।੩੩੬।।

ਨਿਤਨੇਮ, ਦਸ ਗ੍ਰੰਥੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਾਣੀਆਂ (ਤਤਕਰਾ)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ।।

ਰਚਨਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ

ਨਿਤਨੇਮ, ਦਸ ਗ੍ਰੰਥੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਾਣੀਆਂ

-ਸੋਧਕ-

ਸੱਚਖੰਡ ਵਾਸੀ ਗਿਆਨੀ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਗਿਆਨੀ ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਗ੍ਰੰਥੀ-ਤਖ਼ਤ ਸੱਚਖੰਡ ਸ੍ਰੀ ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਹਿਬ, ਨਾਂਦੇੜ

-ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ-

ਹਜ਼ੂਰੀ ਟਕਸਾਲ, ਸ੍ਰੀ ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਹਿਬ, ਨਾਂਦੇੜ-੪੩੧੬੦੧ (ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ) ਭਾਰਤ

ਭਗੌਤੀ ਸਤ੍ਰੋਤ ।।

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ਹੈਂ ।। ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ।। ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ੧੦।।

ਨਮੋ ਸ੍ਰੀ ਭਗੌਤੀ ਬਢੇਲੀ ਸਰੋਹੀ ।। ਕਰੇਂ ਏਕ ਤੇ ਦ੍ਵੈ ਸੁਭਟ ਹਾਥ ਸੋਹੀ ।।
ਨਮੋ ਲੋਹ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰਿਕਾ ਝਲ ਝਲੰਤੀ ।। ਨਮੋ ਜੀਭ ਜ੍ਵਾਲਾਮੁਖੀ ਜਯੋ ਬਲੰਤੀ ।।
ਮਹਾਂ ਪਾਨ ਕੀ ਬਾਨ ਗੰਗਾ ਤਰੰਗੀ ।। ਭਿਰੇ ਸਾਮੁਹੇ ਮੋਖ ਦਾਤੀ ਅਭੰਗੀ ।।
ਨਮੋ ਤੇਗ ਤਰਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਖੱਗ ਖੰਡਾ ।। ਮਹਾਂ ਰੁਦ੍ਰ ਰੂਪਾ ਬਿਰੂਪਾ ਪ੍ਰਚੰਡਾ ।।
ਮਹਾਂ ਤੇਜ ਖੰਡਾ ਦੁਖੰਡਾ ਦੁਧਾਰਾ ।। ਸਭੇ ਸ਼ਤ੍ਰ ਬਨ ਕੋ ਮਹਾਂ ਭੀਮ ਆਰਾ ।।
ਮਹਾਂ ਕਾਲਿਕਾ ਕਾਲ ਕੋ ਕਾਲ ਹੰਤੀ ।। ਮਹਾਂ ਅਸਤ੍ਰ ਤੂਹੀ ਤੂਹੀ ਸ਼ਤ੍ਰ ਹੰਤੀ ।।
ਮਹਾਂ ਕਾਲ ਕੀ ਲਾਟ ਵਿਕਰਾਲ ਭੀਮੰ ।। ਬਹੀ ਤੱਛ ਮੁੱਛੰ ਕਰੇ ਸਤ੍ਰ ਕੀਮੰ ।।
ਮਹਾਂ ਤੇਜ ਕੀ ਤੇਜਤਾ ਤੇਜ ਵੰਤੀ ।। ਪ੍ਰਜਾ ਖੰਡਨੀ ਦੰਡਨੀ ਸ਼ਤ੍ਰ ਹੰਤੀ ।।
ਮਹਾਂ ਵੀਰ ਵਿਦਯਾ ਮਹਾਂ ਭੀਮ ਰੂਪੰ ।। ਮਹਾਂ ਭੀਰ ਮੈ ਧੀਰ ਦਾਤੀ ਸਰੂਪੰ ।।
ਤੁਹੀ ਸੈਫ ਪੱਟਾ ਮਹਾਂਕਾਟ ਕਾਤੀ ।। ਅਨੁਗ ਆਪਣੇ ਕੋ ਅਭੈ ਦਾਨ ਦਾਤੀ ।।
ਜੋਊ ਮਯਾਨ ਤੇ ਵੀਰ ਤੋ ਕੋ ਸੜੱਕੈ ।। ਪਰਲੈ ਕਾਲ ਕੇ ਸਿੰਧੁ ਬੱਕੈ ਕੜੱਕੈ ।।

ਧਸੈ ਖੇਤ ਮੇਂ ਹਾਥ ਲੈ ਤੋਹਿ ਸੂਰੇ ॥ ਭਿਰੇ ਸਾਮੁਹੇ ਸਿੱਧ ਸਾਵੰਤ ਪੂਰੇ ॥
ਸਮਰ ਸਾਮੁਹੇ ਸੀਸ ਤੋ ਪੈ ਚੜ੍ਹਾਵੈ ॥ ਮਹਾਂ ਭੂਪ ਹ੍ਵੈ ਔਤਰੈ ਰਾਜ ਪਾਵੈ ॥
ਮਹਾਂ ਭਾਵ ਸੋਂ ਜੋ ਕਰੈ ਤੋਰ ਪੂਜੰ ॥ ਸਮਰ ਜੀਤ ਕੈ ਸੂਰ ਹ੍ਵੈ ਹੈ ਅਦੂਜੰ ॥
ਤੁਮੈ ਪੂਜਹੈਂ ਬੀਰ ਬਾਨੈਤ ਛਤ੍ਰੀ ॥ ਮਹਾਂ ਖੜਗਧਾਰੀ ਮਹਾਂ ਤੇਜ ਅਤ੍ਰੀ ॥
ਪੜ੍ਹੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੋ ਪ੍ਰਾਤ ਅਸਤ੍ਰੋਤ ਯਾ ਕੋ ॥ ਕਰੈ ਰੁਦ੍ਰ ਕਾਲੀ ਨਮਸਕਾਰ ਤਾ ਕੋ ॥
ਰੁਧਰ ਮੱਜਨੀ ਬਿੰਜਨੀ ਹੈ ਸਗੌਤੀ ॥ ਸਦਾ ਜੈ ਸਦਾ ਜੈ ਸਦਾ ਜੈ ਭਗੌਤੀ ॥
ਸਦਾ ਦਾਹਨੇ ਦਾਸ ਕੇ ਦਾਨ ਦੀਜੈ ॥ ਗੁਰੂ ਸ਼ਾਹ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਰੱਖ ਕੀਜੈ ॥